

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

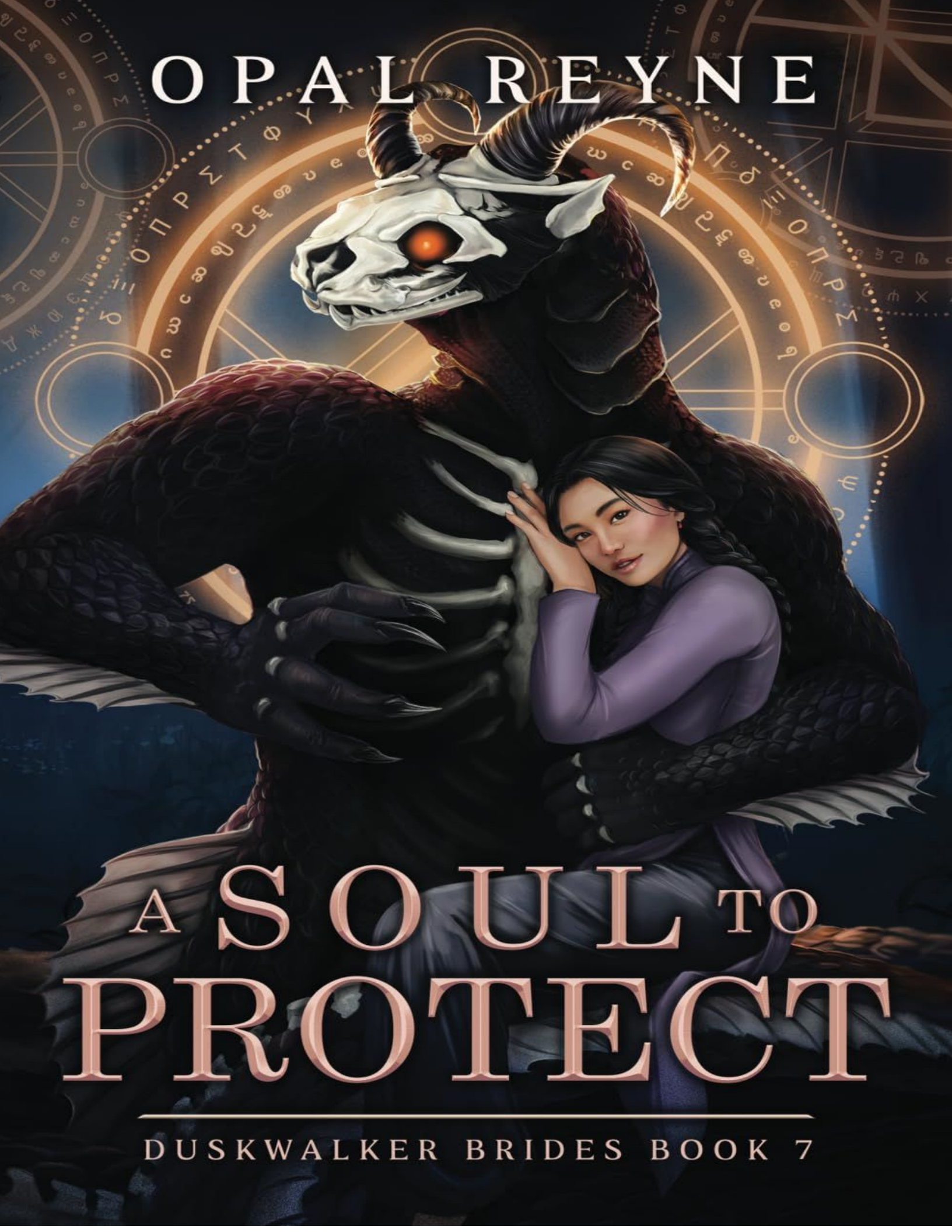
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

OPAL REYNE

A SOUL TO
PROTECT

DUSKWALKER BRIDES BOOK 7

Korunacak Bir Ruh

Duskwalker Gelinleri
Yedinci Kitap

Opal Reyne

Telif Hakkı © 2024 Opal Reyne tarafından
Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden
yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya
mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya
herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

ISBN: 978-0-9756630-0-4

Bu kitap bir kurgu eseridir. Tüm isimler, karakterler, yerler ve olaylar ya
yazarın hayal gücünün bir ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır.
Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan
benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu kitabın oluşturulmasının hiçbir bölümünde yapay zeka kullanılmamıştır.
Yazar ayrıca hiç kimsenin kitaplarını, kapaklarını veya sipariş edilen sanat
eserlerini yapay zeka eğitim sitelerine yüklemesine izin vermemektedir.

Kapak resmi: Sam Griffin Düzenleme /

Düzeltilen: Messenger's Memos

Yazarın dil üzerine notu

Ben AVUSTRALYA'lıyım.

Benim İngilizcem Amerikan İngilizcesiyle aynı değil. Amerikan İngilizcesi konuşan okuyucularımı çok seviyorum. Çok tatlısınız, hepiniz beni kıkırdatıyorsunuz ve size kocaman sarılmak istiyorum. Ancak, birçoğunuz İngilizcenizin İngiliz İngilizcesinden doğduğunu fark etmemiş gibi görünüyorsunuz, ki ben de bunu kullanıyorum (Avustralyalılar tüm dili alıp harap bir karkas haline gelene kadar boğmayı sevdikleri için piç edilmiş bir versiyon olsa da) argo, eksik harfler ve rastgele eklenen o'lar).

Z harfini sevmiyor gibiyiz.

Renk yerine color yazıyoruz. Tanımak yerine tanımak. Seyahat etmek yerine seyahat etmek. Yetenekli yerine becerikli. Anne yerine anne. Smelt, smell kelimesinin geçmiş zaman ortacıdır. Mr. Name'de noktayı atlarız, bu yüzden Mr Name olur. Avustralyalılar amcık kelimesini yüzünüze fırlatılacak bir hakaret gibi değil de tatlı bir köpek yavrusuymuş gibi kucaklarlar.

Her neyse, iyi okumalar!

Tetikleyici Uyarı *Büyük spoiler aşağıda*

Lütfen sadece tetikleyicileriniz varsa devamını okuyun, aksi takdirde kitabı kendiniz için ciddi şekilde bozarsınız.

Öncelikle, spoiler vermemek için okumayı bırakabilmeniz için kitapta **olmayan** tetikleyicileri listeleyeceğim: Karakterler arasında kasıtlı zarar verme, işkence, fiziksel istismar, aldatma, intihar, kürtaj, ensest, uyuşturucu / alkol kötüye kullanımı, ow draması veya çocuklara zarar verme yoktur. Ana karakter ölümü yok.

Lütfen tetikleyiciniz yukarıda ayrıntılı olarak açıklanmışsa burada durmayı düşünün, çünkü geri kalanı büyük spoiler içermektedir.

Bu kitap tecavüz ve aile içi şiddetle ilgili hassas ve tetikleyici detaylar içermektedir. Bunların hiçbirisi tatlı ve şefkatli Duskwalker'ımız tarafından yapılmamıştır.

Okuyucuyu çok derinden rahatsız etmemek için herhangi bir geri dönüş veya sayfa detayına girmiyorum. Elimden geldiğince ve saygılı bir şekilde geçiştirmeye çalıştım. Ancak bu travma oldukça ürkütücü ve iyileşme sürecini kabullenmek zor. Linh geriye dönüp bakmak istemiyor ama travma orada. Onunla birlikte iyileşme sürecinden geçeceksiniz ve belirli, yürek burkan ayrıntılar etrafında dönen potansiyel tetikleyiciler olabilir.

Depresyonda, ancak acısına rağmen oldukça güneşli.

Ayrıca bununla mizahla ve kitaba sokabildiğim kadar iç açıcı ve çok yaramaz müstehcenlikle mücadele etmeye çalışıyorum.

Nathair özel bir tür Duskwalker yeme bozukluğundan muzdarip. İnsanlardaki yeme bozukluğu gibi değil. Ayrıca, bazen kazara kendine zarar vermesine yol açan sesleri içeren büyü bir bozukluktan da muzdarip.

Nathair'in yarı yılan olması nedeniyle vorarephilia ve yılan fobisi tetikleyicileri var. Ancak, onu çok seksi yapmaya çalıştım, bu yüzden umarım bu birçok kişinin göz ardı edebileceği bir niteliktir!

Üreme sapkınlığı. Bir anal sahne. Epilog hamilelik.
Kitaplarımda her zaman olduğu gibi kan var.

Dışarıdaki tüm yılan seven CanavarSıkıcıler, bu kitap
sizin için.

Tek penisi mi yoksa iki penisi mi olacak? Tatlı, tedavi edici sarılmalar
için uzun kuyruğunu size dolayacak mı yoksa sizi şehvetiyle boğacak
mı?

Kesin olan bir şey var ki o da büyük, uzun ve ölümcül olduğu.

Tehlikeli eriştemizin tadını çıkarın.

Bu kitabı olumlu bir şekilde temsil etmeye çalıştığım kişiler için güvenli bir yer haline getirmeye yardımcı olan harika **duyarlılık okuyucularına** büyük bir seslenmek istiyorum. Hepinizin bildiği gibi temsil, yapmak istediğim şeyin büyük bir parçası, ancak bunu zararlı olmayacak bir şekilde yapmak istiyorum.

Asya duyarlılığına katkılarından dolayı Susan, Marcella, Emily, Sue, Charna ve Amanda'ya teşekkür ederiz.

Engelli duyarlılığına katkılarından dolayı Rosie, Jonah, Kay ve Rebecca'ya teşekkür ederiz.

Ayrıca Crystal'a BIPOC, engellilik ve genel duyarlılığa yönelik katkılarından dolayı özel bir teşekkür etmek istiyorum.

Bu kitapta bana yardımcı olmak için harcadığınız tüm zaman ve çabayı takdir ediyorum. Kalbimde sonsuza dek bir yerin olacak.

Gölün dibine kıvrılmış olan Nathair, yaratıcısının feryatlarını duymazdan gelmeye çalıştı. *Beni rahat bırak.*

Boynunun her iki yanındaki solungaçlar açılıp kapanıyor, ancak içlerine girip çıkan suyun rahatlatıcı akışını algılayamıyordu. Genellikle karada genişleyen ve sıkışan ciğerleri, solungaçlarına bağlı kılcal damarlardan kan dolaşımına oksijen girerken hareketsizdi.

Yine de, eğer isteseydi, ciğerleri Tenebris'in içinde hareketsiz kalabilirdi. Suyun rahatlatıcı akışını özlemek gibi, normallik hissini denemek için öbür dünyadaki toprakta nefes aldı.

Normallik ona asla verilmedi - anormallik hayata dönüşene kadar. Tek bildiği bu olana kadar.

"Nathair!" Weldir bir kez daha bağırdı, muhtemelen Nathair'in düz yatan kayasının yanında duruyordu.

Onu engellemek için kuyruğunun sarmalının altına daha da gömülmeden önce sadece başını çevirdi. Umarım Weldir sanki hiç yokmuş gibi suyun altında durmaya gelmemiştir, çünkü Nathair'in maskaralıklarına kızgınlığını göstermek için ellerini kalçalarına koyarak bunu birkaç kez yapmıştı.

İstemediğim apaçık ortadayken neden benimle konuşmakta ısrar ediyor? Bunlar aptalca delirmiş bir varlığın eylemleri değil miydi? Bir şeyi tekrar tekrar yapmak, sonuç hiç değişmemesine rağmen yüzyıllar boyunca ısrar etmek?

Nathair tekrarlanan konuşmalardan yorulmuştu. Weldir'in ruhunu daraltan midesinin ötesindeki dış dünya hakkında bir şeyler öğrenmekten yorulmuştu.

Tanrının keşfettiği yeni şeyi Nathair ile paylaşmanın ne yararı vardı?

İradesi dışında yüzeye çekilirken dünya aniden altından çıktı. Nathair kendini yüzeyin altında tutmak için toprağı pençeledi, ancak saniyeler sonra karaya atıldı. Damlacıklar pullarına yapışmadı, daha ziyade gölden isteksizce çıkarıldığında onu sürükledi.

Hızlı bir hamleyle yönünü buldu, Weldir'e doğru döndü ve tısladı. Uzun ve bir zamanlar ölümcül olan iki dişi çenesinin çatısından düştü. Alt çene parçaları ortadan ikiye ayrıldı ve onları bir arada tutan et parçası ortaya çıktı.

Weldir, küçük pislik, kireçli yumruğunun altını Nathair'in kafatasının üstüne öyle sert vurdu ki, Nathair yere savruldu.

"Bana tıslama, seni terbiyesiz yılan," diye hırladı Weldir.

Ağzını açıp kapatan Nathair, kollarını dikleştirerek kendini kaldırırken konuşuyormuş gibi yaparak onunla alay etti. Gözleri öfkeli bir kıızıla bürünürken, kuyruğu insansı gövdesini destekleyebilecek hale gelene kadar vücudunun altından kaydı. Sonra Nathair kollarını yana atarak sessizce ne istediğini sordu.

Tüm bunlar olurken Nathair zihninin arka tarafındaki gevezelikleri görmezden geldi - rahatlamayı reddeden düzinelerce ses. Sesinin olmamasının nedeni, kendi sesini gölgede bırakan çığlıklardı. Kendisine ait olduğunu bildiği birkaç anıya karışan anılar karmaşası.

Bazı anlarda onları zapt etme iradesi çok güçlüydü. Uzun süre dinlenmezse, iradesinin metaforik bariyerini aşıp onu canlı canlı yiyorlardı. Nadiren uyuduğu gerçeği göz önüne alındığında, bu oldukça sık oluyordu.

Çok uzun zamandır uykusuz bir yaşam sürüyordu.

Ortası kireçli, bulutlu bir versiyonu olan Weldir ona ters ters baktı. Weldir'in her zamanki iki metre boyuna yaklaştıklarında göz göze geldiler. Weldir'in ne bir parça beyaz ne de iris göstermeyen siyah gözlerine bakmak bir zamanlar ürkütücüydü. Boşluklar gibiydiler, Nathair'i karanlık derinliklerine çekmekle tehdit ederek ona bakan bir uçurum.

Şimdi, sadece onu kızdırıyorlardı.

Weldir başını onaylarcasına sallayarak, "Güzel," dedi. "Bugün aklının başında olduğunu görebiliyorum."

Aklı başında mı? Nadiren. Zihni asla istikrarlı değildi ve şu anda bile zayıf bir şekilde çökme tehdidi altında. *Keşke acele etse. Daha fazla dinlenmem gerek.*

Aptal kardeşi Aleron'a sataştıktan sonra, nadiren sahip olduğu aklı başında olma yetisini... onunla *oynamak* için kullanmıştı. Her hatırladığında kıkırdıyordu. Aleron'un bir süre için oldukça sinirleneceğinden emin olsa da, Tenebris'te edindiği ve can sıkıntısı ya da bulanıklık içinde olmayan birkaç yeni anıdan biriydi bu.

Onu sonsuza dek bağrına basacaktı.

Nathair'in görüş alanının içinde bir görüntü parladı ve hızla geçip giden görüntünün bulanıklığı karşısında irkildi. Sessizleştiğinde, bir çığlık duyularını bombardımana tuttu. ığlığı hızla ait olduğu yere, bilinçaltına geri götürmeyi başardı. Nathair kılını bile kıpırdatmamış olmasına rağmen bir tür işaret fark etti,

Weldir iç çekti.

"Keşke sana sesini geri verebilseydim," diye homurdandı Weldir, o da kıpırdamadan durarak. Sık sık hareket etmezdi, sanki bu dürtü diğer tüm canlılar gibi içgüdüsel bir kas tepkisinden ziyade sadece bilinçli olarak ortaya çıkıyordu.

Weldir'in isteklerini ve dileklerini yüzyıllardır söylediği için gereksiz tekrarları açmak isteyen Nathair elleriyle konuştu. İki parmağını diğer elindeki iki parmağın üstüne sildi ve sonra onun anlayacağını bildiği için pençelerinin ucuna dokundu.

Mesele, Weldir, diye düşündü.

Yarattıkları işaret dili benzersizdi. Nathair yüzlerce yıldır buradaydı ve bunun büyük bir kısmında sesi yoktu. Weldir kendi çocuğuyla konuşamamasından hoşlanmamıştı, bu yüzden Weldir'in 'Nathair konuşması' olarak adlandırmaktan hoşlandığı şeyi yaptılar.

Nathair'in belirli bir ülkeye ait gerçek bir işaret dili konuşup konuşmadığına dair hiçbir fikri yoktu ama Weldir'le birlikte hareketlerin çoğunu kendileri yarattıkları için bundan şüpheliydi. Ayrıca küre renk değişimlerini kasıtlı olarak kullanıyordu çünkü yüzünde onlarla uyumlu bir duyguyu taklit edecek bir deri yoktu.

Bu, ne yazık ki, bir insan gibi imza atamayacağı anlamına geliyordu.

Weldir pençeli bir parmağını kaldırarak, "Bunu bir gerçekle açıklamak istiyorum: Ne olacağından ya da işe yarayıp yaramayacağından emin değilim," diye söze başladı. "Ayrıca bunu mümkün olan en kötü şekilde algılamamanızı rica ediyorum, ancak dünyevi bir bağınız olmadığı için sizi denemek için seçiyorum."

Merakını belirtmek için gözbebeklerini kasıtlı olarak koyu sarıya çevirerek yılan kafatasını eğdi.

Weldir bunu not etti ve sonra başını salladı. "Seni daha az önemsedüğimden değil. Aleron'un Ingram'ı var ve ayrı iyi gitmiyorlar. Bir şeyler ters giderse, bu bana onun ruhuna zarar vermeden tekrar deneme şansı veriyor. O kadar uzun zamandır buradasın ki senin için de en iyisini diliyorum ama..."

Nathair onu durdurmak için elini kaldırdı.

Weldir'i anlıyordu ve ayrıca her ne gerekçesi olursa olsun çok az umurundaydı. Weldir'in sağduyusuna güveniyor, onu tehlikeli bir duruma soktuğunda iyi niyetli olduğuna inanıyordu.

Aksini düşünmek için hiçbir nedeni yoktu.

Suçluluk duygusundan kurtulmayı reddediyor. Bir Mavka'nın kafatasını yok etmenin onları öldüreceğini bilmemesi Weldir'in suçu değildi. Yine de, tek yol Nathair'i hayata döndürmek olduğu için hiçbir zaman yapamasa da her zaman telafi etmeye çalıştı.

Nathair baskın olan işaret parmağını sol bileğinin üstüne vurarak ona acele etmesini söyledi.

"Güzel. İşte." Weldir kireçli ellerini öne doğru uzattı ve avuçlarının içinde bir kafatası belirdi.

Çenesinin alt kısmını kavrayan Nathair, kendi kafatasına daha yakından bakabilmek için gövdesini aşağı indirdi. *Bunu son gördüğümde parçalara ayrılmıştı.* Bir zamanlar ona bakmak çok üzücüydü ama artık bunu aşmıştı. Neredeyse iki yüz seksen yıl geçmişti ve o bunu uzun zaman önce kabullenmişti.

Merikh'i de affetmişti, çünkü ikisi de ne olacağını bilmiyordu. Gerçek şu ki, Nathair Merikh'in ayı kafatasını parçalayacak kadar sert bir şekilde tutmuş olsaydı onu öldürebilirdi. Bu kabullenme ve affetme yolculuğu uzun sürmüştü ama burada geçirdiği yıllar boyunca bunu başarmıştı.

Nathair bir pençesiyle onu bir arada tutan çok sayıdaki altın rengi saç çizgisi çatlaklarını işaret etti ve cevher için doğal olmayan bir şekilde parladığını fark etti.

"Aleron'dan Yıldızlı Bakire ile görüşmesini istedim ve o da bana tacının bir parçasını teklif etti. Bunu yaparken de bana kafatasını onarma yeteneği verdi. Benim teorime göre onun büyüsünü ve kendi büyümünü kullanarak ruhunu kafatasına geri bağlayabilirim."

Nathair elini kafatasının hemen önünde bir daire çizecek şekilde hareket ettirmeden önce önce yeri, sonra göğüs kafesini işaret etti. Sonra elini yumruk yapıp karnına doğru çektikten sonra yere doğru uzattı. *Bu benim kafatasım. Bunun için mi sakladın?*

Nathair arkasına yaslandı ve düşünceli bir şekilde kollarını kavuşturdu.

"Evet. Bir gün seni onunla geri getirebileceğimi umarak sakladım." Sonra Weldir sanki onu inceliyormuş gibi aşağıya baktı, "Eğer başarılı olursa, Aleron'u da ikizine geri götürebilirim." derken sesi sakinleşti.

Ughhh. Nathair sıkıntıyla başını yana eğdi ve sesli bir şekilde inledi. *Geri dönmekle pek ilgilenmiyorum.*

Öbür dünyadaki hayatı o kadar da kötü değildi. Elbette ilerleme yoktu ama aynı zamanda huzurluydu. Dinleniyordu ve tembelliği oldukça seviyordu. Avlanmak dışında, Dünya'da ne yapıyorsa aynısını yapıyordu - yani güneşlenmekten başka bir şey yapmıyordu. Hedeflere ihtiyacı yoktu, çünkü başlangıçta hiçbir zaman gerçek bir hedefi olmamıştı.

Öbür dünyada çok şey değişmişti. Weldir'in tükettiği ve güç aldığı her yeni ruhla birlikte onun büyümesini, değişmesini ve şekillenmesini izlemişti.

Bir zamanlar hiçbir ışığın ya da gölgenin ulaşamadığı birçok yer karanlıktı. Sadece uçsuz bucaksız bir hiçlikti. Nathair onun şu anda olduğu gibi aydınlık bir dünyaya dönüşmesini izlemiş ve hatta kısmen şekillenmesine yardımcı olmuştu. Su sahte olsa ve doğal gelmese bile, içinde oynamak için göller ve şelaleler istemişti.

Bu yarasa kafalı Mavka'ya yardımcı olacaksın, ben de yardımcı olurum. Nathair'in bunu kabul etmesinin tek nedeni buydu. Denemezse kendini suçlu hissedecek ve bu da vicdanını bir sızı gibi kemirecekti.

Kardeşlerinin hatırı için kendini suçlu hissetmekten yorulmuştu, çünkü ölümünün Merikh'i nasıl kindar bir varlığa dönüştürdüğünün farkındaydı.

Yaşayan dünyada da tembel olabilirim.

"Hayata döndüğünde Lindiwe seni bekliyor olacak," diye açıkladı Weldir. Nathair'in kolayca kazandığını gören Weldir, kopmuş kafatasını yaklaştırdı. "Bir şeye ihtiyacın olursa, o senin için orada olacak."

Sanki bir şapka ya da belki de tam oturan bir ayakkabı giyiyormuş gibi, kafatası sahibini özlemişçesine bedenine yapıştı. Hiçbir direnç yoktu. Kendisinden çok farklı görünmese de, pençe uçlarının nasıl hayalete dönüştüğünü hemen fark etti.

Çok geçmeden turuncu bir spektral form onu tamamen kapladı ve başı... daha ağır hissetti. Ruhunun tüm vücudunu nasıl kapladığını ve küçücük bir alev olmadığını incelemek için elini kaldırdı.

"Nasıl hissediyorsun?" Weldir geri süzülürken sordu.

Nathair cevap olarak omuz silktilti. Belki de hâlâ Tenebris'te olmasından kaynaklanan en büyük değişiklik, açlıktan karnının ağrmasıydı. *Hatırladığım kadarıyla*

Daha önce daha kötüydü.

Ancak Weldir'in midesinden alınıp yaşayan dünyaya bırakıldığı anda, Nathair'in koku alma duyusu onu bombardımana tuttu. İçindeki burkulma daha da arttı. Açlık, uzun zamandır aç olmadığı için şimdi daha yaygındı ve zihninde acımasız ve amansız hale geldi.

Keskin bir rüzgâr etrafındaki buz tutmuş sonbahar yapraklarını hışırdattı ve Tenebris'in sessizliğine kıyasla çok gürültülüydü. Parlak güneş bir şekilde kör ediciydi ve çimenlerin, toprağın ve ağaçların kokuları deneyimsiz duyularına karşı çok güçlüydü.

Ve soğuk... yaklaşan kış nedeniyle onu çevreleyen soğuk, her bir pulunun altındaki bıçaklar gibi onu istila etti. İçgüdüsel olarak güneşi ve sıcaklığı aramasının nedeni olan ılık kanlılığı, göğüs kafesini delen bir buz parçası gibi içeri itildi. Paramparça oldu ve içindeki serinliği kanattı.

Sağlam bir şekilde kavradığı berraklık serbest kaldı ve gevezelik onu anında kıvrandırdığında bir kükreme çıkardı.

Kafatasını kavrayıp onu *susturmak* için pençelerken görüş alanına kırmızı sızdı. Nasıl yapacağı umurunda değildi. Onu yere, en yakındaki kalın ağaç gövdesine vurdu. Onu bir kez daha kırsa bile, çarpık huzurunu geri istiyordu!

Yalvardı, yakardı ama bu sözcükler aklından hiç çıkmadı. Boğazından ve göğsünden gelen acı ve sıkıntı dolu iniltiler ormanın içinde yankılanıyordu. Zihninin konuşması hâlâ mevcuttu ama artık kafatasının ötesine yansıtamıyordu.

Weldir'in dinlendiği bir süre boyunca düzinelerce ruhu mideye indirmemiş olsaydı, bu asla gerçekleşmeyecekti. Bunu yaparak yaratıcısına zarar vermiş, onun zayıflamış dinlenmesini uzatmış ve bu süreçte kendisine de zarar vermişti.

Nathair şu anda sahip olduğu insanlığa, zekâyâ ya da bilgiye asla sahip olamayacaktı. Bu bir nimetti ama ondan daha ağır basan korkunç bir lanetti.

Çok daha parlak bir zihinsel duruma savrulmuştu ama yine de zihni çatlamıştı. Weldir onu en kötü anında kurtarmıştı. Tükettiği tüm ruhların anıları Nathair'in bilincini, bilinçaltını ve zihninin her parçasını yiyip bitirdiğinde, Weldir elinden gelen her şeyi ortadan kaldırmıştı.

Ne yazık ki, geride yara izleri kalmıştı. Geviş getiren parçalar. Onu terk etmeyi reddeden anılar, onu uzun süre rahatsız eden sesler

yüzyıllar onunkiyle karışana kadar. Pek çok insan olmuş, pek çok ölümle yüzleşmişti. O onlara dönüştü ya da onlar ona dönüştü ve asla durmadılar, onu asla bırakmadılar.

Ve o hayatın kaosuna geri dönerken, onlar da hayatı yaşamak için bir şans istediler.

Peçe hemen arkasında, kısa bir mesafe ötede uzanıyordu ama varlığı onun için pek bir şey ifade etmiyordu. Hava, hoş orman kokuları, içinde yıkandığı ılık güneş ışığı... bunların hiçbirinden zevk alamıyordu. Hissettiği tek şey, fiziksel ve zihinsel varlığının her zerresinde acı çekmekti.

Durdur şunu. Nathair vücudunu öne doğru eğdi ve pençelerini kafatasının alt tarafına arkadan geçirip omuzlarından sökmeye çalışırken inledi. Sessizliğe ve kontrole sahip olabilmek için onu çıkarmak istiyordu. *Durdurun şunu!*

Sıcaklık kafatasının alt kısımlarını kavradı ve görüşünün bulanıklığında bir yüz netleşti.

Kahverengi tenli ve koyu kıvrıkcık saçlı bir kadın rahatlatıcı ve misafirperver gözlerle ona baktı. Onunla konuştu, sesi nazik, yalvaran ve yatıştırıcıydı.

Kokusu çok güçlüydü. Kadının kanı kulaklarında ve zihninde şiddetle çarpıyor, onları zonklatıyordu. Bu zonklama onu daha da deliliğe itiyordu.

Çenesinin alt kısmını ayırarak şimşek gibi ani bir hareketle vurdu. Ağzını birbirine kapattığında havayı kavradı.

Koku gitmişti, tıpkı davetkâr nabzının sesi gibi. "Nathair," diye seslendi.

Ona doğru dönerken bir tıslama sesi çıkardı ve kadının hava gibi soyutlaştığını gördü. Çoğunlukla beyaz tüylerden oluşan pelerini, sanki öbür dünyadaki küçük bir rüzgâr onları kaldırmış gibi vücudunun etrafında süzülüyordu.

Cadı Baykuş fiziksel formunu yeniden kazanırken, "Şşşt, ufaklık," diye mırıldandı.

Bir hataydı. Kızın kokusu ve yaşam sesleri onu bombardımana tuttuğu anda pençelerini kıza doğru savurdu. Kadın yüzünü yan tarafa çevirmeyi başardığı için sadece yanağı kesilmişti.

Gizleme büyüünün hastalıklı ekşi kokusu içinde bulundukları güneş dolu boşluğa yayılırken, elini avuçlarının içine aldı. Kan kokusunu gizlemekten ve kafasını karıştırmaktan başka bir işe yaramadı. Adam onun varlığından irkildi.

Soğuktan, kokulardan ve dünyanın sertliğinden kaçmak için titreyen formu kendi etrafında kıvrıldı. 'S' şekilleri ve sekiz rakamı desenleriyle, ağrıyan kafatasını tutarken kuyruğunun kutsallığı içinde saklanmaya çalıştı. *Durdur şunu... lütfen. Her an patlayacakmış gibi hissediyordu ama düzinelerce insan sesi rahatlamayı reddediyordu.*

Gitmek istediler. *O da* onların gitmesini istiyordu. Onların işkencesinden, onun işkencesinden kurtulmak.

Üzerine yukarıdan hafif bir basınç çöktü. Kendi içinde bir koku ve kısmi ses bariyeri olarak saklandığında, sağladığı sıcaklık rahatlatıcı olan tek şeydi. Ne kadar uzun süre kalırsa, kanayan ısı, Cadı Baykuş'u kıvrımlarına o kadar çok getirmek istiyordu.

Açlığını daha da kötüleştiren hastalıklı sihirli aroması nedeniyle onun içine girmesine izin vermedi. Bağırsakları sanki yüzyıllardır onsuz kaldığı için onu cezalandırmak istiyormuş gibi bir boşlukla fokurduyordu. Bu konudaki deneyimsizliği ona ne kadar kavrayıcı ve acımasız olduğunu unutturmuştu.

"Sorun yok Nathair," diye mırıldandı Lindiwe, bir elin hafifçe dokunduğunu hissettiğinde. "Uzun zamandır burada değilsin ama sen alışana kadar yanında kalacağım. Kışın ayazı çökmeden önce sana bir yuva bulacağız."

Kış mı? Nathair küçük bir inilti çıkardı. Onu, ılık kanlı bir Mavka'yı kıştan hemen önce nasıl geri getirebilirlerdi? *Lanet olası aptallar!*

"Önemli olan tek şey dönmüş olman. Weldir bana aklını kurcalayan bir şey olduğunu söyledi. Umarım sana yardım edebilirim."

Ona yardım etmek onu Tenebris'e geri göndermek olurdu. Huzura, sakinliğe ve beraberinde gelen tüm sessizliğe. Yapabileceği çok az şey vardı, çünkü gücü ödünç aldığı tanrınının sadece bir kısmıydı.

Hiçbir yardımı olmazdı. Ölüme mahkumdu.

Bunu kabul etmemeliydim. Bu düşüncenin en üzücü yanı, bu düşüncenin kendisine ait olmamasıydı. Zihninin içinde bir kadın sesi çınladı. Bir çığlık bilincini delip geçerken ve bir İblis'in yüzü onun, *kadının* - onların - boğazını yırtarken Nathair beyaz gördü.

Hayır. Lütfen, diye yalvardı dehşet içinde, kafatasının kenarlarını tırmalayarak. Korku onu boğarken gözbebekleri mavi ve beyaz arasında gidip geliyordu. *Onların ölümlerini tekrar yaşamak istemiyorum.*

Yediği düzinelerce insan ruhu geride hep aynı parçayı bırakmıştı. Son nefesleri, hepsi panikle doluydu ve

dehşet ve bir İblis'in görüntüsü eşlik ediyordu. Onların acısı kendi acısı oldu ve kadıninkiyle ürperdi.

Bilincinin ön saflarında y e r alan bu üzücü son anları tekrar yaşamak istemiyordu.

Ona bir seçenek sunulmadı.

Tüm vücudu kilitlendi ve zihni kayıp gitti.

Günümüz

Haftalar önce kırılmış olan kilidi açan Linh, ayak bileğindeki dökme demir kelepçeyi sessizce çıkardı. Onu yere bırakırken zincirler birbirine çarpınca yüzü gerildi ve irkildi. Altındaki ince kumaş, soğuk toprağın sırtına saldırmalarını engellemek için pek bir işe yaramadı.

Tutsağının uyumaya devam edip etmediğini kontrol etti, seyahat yatağı yığını sabit nefeslerle yükselip alçalıyordu. Vücut kokusuna bakılırsa muhtemelen yıllardır değiştirilmemişti.

Linh tiksintiyle ürperdi ve ondan uzaklaşmak için elleri ve dizleri üzerinde süründü. *Kış neredeyse bitti. Artık güvenli.*

Çok kuzeyde olduğu için karlı mevsimde bölge oldukça çoraklaşabiliyordu. Bahar birkaç gün içinde gelecekti. Sabahları oldukça soğuk ve nemli, geceleri ise sert ve acımasız olmasına rağmen kalmayı reddetti.

Burada bir ay daha hayatta kalabilirdi. Bunu yapsaydı daha akıllıca olurdu ama aynı zamanda... bunu riske atamazdı.

Adet dönemim sona erdi. Bir gün önce bittiğini 'kocasına' söylememişi. Her zaman uzun ve yorucu olduğunu söylerdi ama Linh bu işin uzamasına izin vermeyecek kadar akıllıydı. Aksi takdirde fark eder ve gerçeği kontrol etmeye başlardı.

Huzurlu bir gün geçirdi ve vücudunun tamamen iyileşmesine izin verdi. *Geldiğine çok sevindim.* Kaçacak gücü olup olmadığını bilmiyordu.

Bu piçin ondan istediğini aldığını biliyordu.

Yıkanmamış kıyafetlerinin ve kir ve kurumuş kanla lekelenmiş zırhının altından eşyalarının olduğu çantasını çıkarırken içindekileri kontrol etme ihtiyacı duymadı. Bunu yaparak zaman kaybetmezdi.

Çantada başka bir giysi, ikinci çift ayakkabısı ve bu çirkin gri çadırdan çıktıktan sonra giyeceği bir ceket vardı. Kış uykusuna hazırlanan bir hayvan gibi, birkaç gün yetecek kadarını çantaya koyabilmek için az yiyordu. Bragg'in su torbasını çalmıştı çünkü siktir et onu - ona ihtiyacı vardı.

Ayaklarını bir çift terliğin içine sokup kayışlarını sıkıca tutturduktan sonra, çadırın giriş kapağının karşısındaki köşesine doğru süründü. Linh, onun da çalmaya niyetlendiği hançeriyle ipliğin bir bölümünü kesip açtı.

Donmuş gece havası anında burnuna battı ama soğuk kutsanmıştı.

Dışarı çıktığında, birkaç kişinin hâlâ uyanık olduğunu duyunca eğildi. Özgürlüğe giden yolun haritasını çoktan çıkardığı ve birkaç sarhoş aptalın hâlâ eğleniyor olabileceğini düşündüğü için bu sorun değildi. Çadırdan meşale ışığı yerine kendisini koruyacak karanlığa çıkmıştı.

Sinsice kampın en yakın duvarına yaklaştı, sonra da duvarı kuzey çıkışına kadar takip etti. Bir nöbetçi görüldü ve o da duvara yaslandı.

Sadece beklemem gerekiyor. Özgürlüğünü engelleyen muhafız bir anda ortadan kayboldu - geçici olarak gittiği sürece nedeninin ne olduğu kimin umurundaydı.

Kampın dışına çıkar çıkmaz sırtını duvara dayadı. Önündeki kısa, çapraz kesişen ahşap kütükler, gecenin içinde ne tür bir tehlike olduğunu keskin bir şekilde hatırlatıyordu. Onların ötesinde, birçok karanlık dağın oluşturduğu vadi, parıldayan lacivert gökyüzüyle belirginleşiyordu.

Kaşları kararlılıkla daralırken dudakları dehşetle düzleşti. *Şansımı bir İblis'le denemeyi tercih ederim.*

Çantası gövdesinin etrafında sabitlenmiş ve ceketini üzerindeyken Linh dudaklarını ısırdı ve ağırlığını ayakları arasında kaydırdı.

Bunu yapabilirim, dedi Linh kendi kendine. *O uyanmadan önce birkaç saatim var.* Onu kaçıran haydutlarla arasına olabildiğince mesafe koymak için sadece birkaç saati vardı.

Koşmaya başladı.

Rüzgâr kulaklarını hışırdattı ve örgülü topuzundan düşen saçlarını geriye itti. Ayakları toprakta, tozda ve dağda çıtırdıyordu

Kaya. Parmakları soğuktan uyuşmuş olsa da, hızla atan kalbi içini sıcaklıkla doldurdu.

Tam sağındaki dağın tepesine bakan Linh, içinde bulunduğu durumun ölümcüllüğü karşısında inledi.

Hayır. Korkma.

Ya bir İblis olasılığıyla yüzleşecek ya da geri dönecekti - ve o cehennem gibi kampa geri dönmeden önce pençeleyecek, tekmeleyecek ve ısıracaktı. Bragg'ın onu uzun siyah saçlarından tutup yatağına sürüklemesine izin vermeden önce hançeri boğazına dayayacaktı. Ya da hançeri onun karnına saplayacaktı - hangi yöntem ona özgürlük verirse.

Nefes alıp veriyordu, çılgınca ve yorgun. Sessiz olmalarına rağmen, kayalardan oluşan kanyona karşı çok yüksek sesle geliyorlardı. Hızla ince bir ormana girerken ağaçlarda yankılandılar. Ayak sesleri yere çarpıyor, gece çöken çiy nedeniyle zaman zaman kayıyordu. Genelde oldukça sakar olmasına rağmen, ayaklarının üzerinde durmayı başardı.

Linh gece boyunca sadece bir kayaya ya da devrilmiş bir ağaca yaslanıp ağrıyan bacaklarına masaj yaparak dinlendi. Sağ ayağındaki ağrıdan dolayı yüzünü buruşturdu ve baldır hizasındaki çorabını ayakkabısının topuğuna dolayarak düzeltti. Sonra dün gecedan kalan sebzeleri açıp aç karnına tıktırdı, zira yakında son kullanma tarihlerinin geçeceği kesindi.

Eve dönemem. Her ne kadar istese, özlem duysa ve kollarını açarak karşılanacağını bilse de, halkını tehlikeye atmak istemiyordu.

Yan tarafını kavrayarak, sıkışan ciğerlerini ve gövdesinin sol tarafına yayılan dikişi yatıştırmaya çalıştı. Topallayarak gözlerinden akan yaşlarla savaşmak için hızla gözlerini kırptırdı.

Neden güneye gidemiyorum? Her adımda daha da yakınlaşan ailesinin umudundan uzağa.

Cevabı biliyordu: En son güneye gittiğinde Bragg'ın adamları tarafından birkaç dakika içinde yakalanmıştı. Dağın kanyonunun başlangıcından güneye doğru gitmek İblisler yüzünden intihar olurdu. O taraftaki kamp alanında tehlikeye karşı devriye gezen daha fazla adam vardı.

Linh, başarılı bir şekilde kaçma ihtimalinin daha yüksek olduğu kuzeye gitmeye zorlanmıştı. Ancak doğudaki dağın etrafından dolaşması haftalarını alacaktı ve batıda da düşmeler ve kaymalarla dolu bir ölüm tuzağı vardı.

Haftalarca süren korku, acı ve dehşet kalbini burkarken burnunu çekti. Göğsü, asla dökmeyeceğinden şüphe duyduğu bir acı ve hiç bilmediği bir travma ile ışıldıyordu.

iyileşebileceğini biliyordum. *Sadece eve gitmek istiyorum.*

Yirmi bir yaşındayken ebeveynleri için ağlamak genellikle hoş karşılanmazdı. Yine de tek istediği, sevgi dolu anne babasının onu sıkı ve çok ihtiyaç duyduğu bir kucaklamanın içine almasıydı.

Annemi ve babamı istiyorum.

Köylülerinin sıcaklığını, birkaç arkadaşının kahkahasını ve annesinin rehberliğini istiyordu. Babasına şaka yapmak ya da onun şapşal halini görmek istiyordu. Küçük kız kardeşini kızdırmak istiyordu. Alıkonulduğu hayata geri dönmek istiyordu ve onları tehlikeye atmadan geri dönemeyeceğinden hiç şüphesi yoktu.

Zaten tehlikedeydiler.

Bragg ve askerlerinden, onları korumaya yemin eden ama aynı zamanda soyan İblislerden. Onları çok ihtiyaç duydukları ticaretten mahrum bıraktılar ve dünyanın bu bölgesindeki iki köyün faydası ortadan kalktıktan sonra onları terk etme niyetindeydiler.

Linh donmuş yüzünü silerken ve titreyen nefeslerini sakinleştirirken kendi kendine, *doğuya gitmeliyim*, dedi. *Duneside'a gitmeliyim*. Vernant Dağı yakınlarındaki kasabaya.

Oradan onlara kim olduğunu ve nereden geldiğini açıklayabilirdi. Onların halkı da en az kendi köyü kadar boğuluyordu ve belediye başkanlarının onu o alçaklara geri vereceğinden şüpheliydi. Dağın kuzeydoğusuna gitmesine ve yardım için Slater Kasabası'na gitmesine yardımcı olabilirlerdi.

Gerçi bu gerçekten riskli. Ve muhtemelen bu yüzden yapmamışlardır. Gerekirse tek başıma giderim.

Uzaktan gelen bir dal ya da sopa sesi soluğunu kesmiş ve hızla yeniden harekete geçmiş.

Hareket etmeye devam etmeliyim. Çok uzun süre duramazdı.

Tam boş tarlalardan geçerken gün ağardı ve Linh bu sıradağların batı zirvelerine doğru özlem dolu bir bakış attı. Hafif sise rağmen karlı zirveler doğudan tepeye vuran güneş ışığında parlıyordu. Linh aydınlanan ufka doğru döndü.

Kaşlarını kindar bir kararlılıkla çatarak bir yemin etti. Her buğulu nefeste ve her sert adımda bacaklarını sarsan acı mızrağında ettiği bir yemin. Hızlı kalp atışlarının her birinde şarkı söyleyerek göğsüne acı veren, koşmayı bırakması gerektiğini yoksa kalbinin duracağı uyarısında bulunan bir yemin.

Geri geleceğim. Söz veriyorum, geri geleceğim.

Bunu yaptığında, sonunda hepsini özgür bırakmak için bir ordu getirecekti.

Yapamam, diye düşündü Linh acı içinde, nefes almak için yere çöktü. Kendini sabitlemek için ellerini dizlerinin üzerine koyarken, tüm gövdesi kamburlaştı. *Daha fazla koşamam*.

Dinlenmeye, koşmaya ara vermeye ihtiyacı vardı. Efor sarf etmekten bacakları kadar elleri de titriyordu. Ayakları onu öldürüyordu ve o kadar sıcaktı ki eminim yüzü leke içindeydi. Böyle giderse kurdeşen dökecekti.

Bir ciğerini sökmeyi bıraktığında, lavanta rengi Ao Dai giysisinin yakasını sıkıştırarak vücudundan uzaklaştırdı. Elbiseyi çırparak hem içindeki havayı hareket ettirdi hem de aşırı ısınan yüzünü havalandırdı.

Kuru dudaklarını yaladı; çatlamaya başlamaları uzun sürmeyecekti. Uzun zamandır boş olduğu için su torbasına uzanmanın bir anlamı yoktu. Bunun yerine, çantasından bir elma çıkarırken topalladı, aynı anda hem beslenmeyi hem de su içmeyi umuyordu.

Bakışları terliklerine kaydđ ve çoraplarının ne kadar çamurlu olduğunu görünce yüzünü buruşturdu. En azından gri keten pantolonunun alt kısımlarında sadece birkaç benek vardı, muhtemelen ayak bileklerini sıkıca saran iç kurdeleden kaynaklanıyordu.

Yakındaki bir ağaç gövdesinden destek alarak alnındaki teri sildi. Başı sıcak ve yüksek kan basıncıyla çarpmasına rağmen hava soğuktı. Kışın dalları hala soluyordu ve ormanın sürekli gölgesi toprağın gerçekten ısınmasına izin vermiyordu.

Böyle devam edersem kusacağım. En az on dört saattir aralıklarla koşuyordu. Güneş en tepesini geçmişti ve o neredeyse hiç durmamıştı.

Ne kadar uzağa koşarsa koşsun, yeterli gelmiyordu.

Baskıcı, karanlık bir enerji topuklarını kemiriyor, onu korkuyla ileriye doğru itiyordu. İlerledikçe, yeni keşfettiği özgürlüğünün elinden alınacağından daha çok endişeleniyordu. Endişeleri iyileşmiyor, sadece daha da kötüleşiyordu. Özgürlüğün tadına baktıktan sonra bileğinde yeni bir prangayla çadır duvarlarından oluşan bir kafese kapatılmanın daha acı verici olabileceğini düşündü.

Yüzündeki sıcaklık azaldı. *Eğer beni yakalarsa... Kendisini beklediğini bildiği kader yüzünden midesi çalkalandı.*

"Bunu düşünme Linh Nguyen," dedi kendi kendine, elma çekirdeğini bir kenara atarak. "Sadece devam et. Duneside buradan yarım günlük yürüme mesafesinde." Memleketi Ashpen Köyü'nün tam o tarafta olduğunu bildiği için batıya bakmayı reddetti. İki kasaba arasındaki yolun yaklaşık yarısındaydı,

Burun boyunca çok daha doğuda olmasına rağmen.

Duneside'a doğru atılan her adım daha fazla endişeye yol açıyordu.

Oraya gidebileceğimi düşünmüştüm ama... Kahretsin, her iki kasabada da 'koruma' için bulunan haydut askerleri hiç aklına gelmemişti.

Bragg'in ana kampı, insanların onlara yardım etmesini ve İblislerin iki dağın ortasından geçmesini engellemek için tasarlanmıştı. Özgürlükleri pahasına güvenlik.

Yiyecek aramam gerekecek. Bunu yapabilirdi, çünkü hayatı boyunca bu işi öğrenmişti. Sadece bakarak ya da koklayarak neyin zehirli ya da yenilebilir olduğunu gösterebilirdi.

Kuzeyli İblis Avcısı loncası neden hâlâ bize yardım için adam göndermedi? Onları korumaları gerekiyordu ama aylardır haydutların elinde acı çekiyorlardı.

Onları terk etmek için iyi bir nedenleri olduğunu düşünerek başını bir kez daha sallayan Linh, damlama sesi duyunca durakladı. Yüz ifadesi gevşedi, sonra gözleri büyüdü.

Bu...? Ağrıyan vücuduna rağmen topallayarak koştu ve sesin peşinden gitti. Evet! Su! Küçük derenin batıya doğru akışını takip etti.

Linh küçük bir gölete rastladığında neredeyse ağlayacaktı. Sadece birkaç metre genişliğindeki oval ağzının her iki yanında kayalar ve taş yığınları vardı. Su, sanki bir düden aracılığıyla oluşmuş gibi aşağıya doğru akıyordu ve Linh göleti çevreleyen otların arasından çatlamış toprağı görebiliyordu.

Linh bunun nasıl oluştuğunu umursamıyordu, sadece var olduğunu biliyordu.

Uzun kollarını sıvayarak ellerini suya daldırdı. Su berraktı ama keskin bir koku olmadığından emin olmak için kokladı. Her ne kadar kaynatmayı tercih etse de, yine de yudumladı. Ferahlatıcı ve çok ihtiyaç duyduğu bu sudan avuç avuç ağzına götürdü.

En büyük susuzluğunu gidermek için su kesesini açtı ve dolarken fokurdamasını izledi. Sanki kendine engel olamıyormuş gibi, gelecekteki seyahatlerinde başka bir su kaynağına rastlamaması ihtimaline karşı tıka basa içmesi gerekiyormuş gibi, içmek için daha fazla kaşıkladı.

Yorgun yansıması höpürdetirken dalgalanıyordu ama başının etrafından sarkan siyah saç tellerini görmezden geliyordu. Gözleri güneş ışığında zengin bir kahverengiyle parlıyor, suyun desenleriyle ışıldıyordu.

Yüzünü yıkadı, koştuktan cildine bulaşan kiri ve teri temizledi. Boynunu bile duruladı.

Tam bir avuç daha almıştı ki, bir nefes attı ve sırt üstü yere düştü. *Bir yüz gördüm! Ya da yüz gibi bir şey.* Yine de kafatası gibi oldukça soluktu.

Eğer suda ceset varsa, beni hasta eder. Ama kokusu ve tadı iyiydi ve suya batmış cesetler genellikle suda farklı bir tat bırakırdı. Suda daha fazla böcek de olabilirdi ama o hiç böcek görmemişti.

Gözlerini kocaman açıp öne doğru eğildi. *Tanrım, lütfen bu sadece bir halüsinasyon olsun.* Dikkatle, kayalık kenarın üzerinden baktı.

Hiçbir şey yok. Bir kez daha kontrol etmeden önce gözlerini ovuşturdu. Yüzey kırırdamadan dururken, derin karanlıkta hiçbir şey göremedi. Göletin duvarları çamurdan ziyade taştan yapılmış gibi görünüyordu ve yüzeyin altında hiçbir şey hareket etmiyordu.

Titreyen dudaklarından rahat bir nefes geçti ve yana doğru sarktı. *Sadece bir halüsinasyondur.* Otuz altı saatten fazla bir süredir uyumadığı düşünülürse, bu hiç de şaşırtıcı değildi. Kaçabileceğinden emin olmak için bütün gece ayakta kalmıştı.

Dinlenmeye ihtiyacım var. Her ne kadar istemese de, sağındaki kayalara doğru sürünerek onlara yaslandı. Üzerinden akan sıcaklığı içine çekti. *Sonsuza kadar koşamam. Uykuya ihtiyacım var.*

Dik oturarak başını kayaya yasladı ve biraz ürkmüş bir halde suya doğru baktı. En azından güneş onu İblislerden koruyacaktı. Suyun yüzeyinde bir kabarcık patladı ama o şöyle düşündü

Yorgun gözleri kapanmaya başlamadan önce ağır bir şekilde kısılrken çok azını görebiliyordu.

Sadece birkaç dakika. Umarım bir süreliğine gözlerini kapatmayı göze alabilirdi. Dik oturmak uzun süre uyumamasını sağlayacaktı çünkü kışının altındaki toprak, sırtındaki kaya ve içinde bulunduğu pozisyon delicesine rahatsız ediciydi.

Sadece birkaç tane.

Linh yanağına bir şey dokunduğunda nefesi kesildi ve gözleri fal taşı gibi açıldı. Karşısındaki adamın yüzünde korkunç bir sırıtış belirince kulaklarını yırtarcasına bir çığlık attı.

Bragg'in emrindekilerden birinden kaçmak için ayağa fırlamaya ya da yaşadığı şoku tam olarak atlatmaya fırsat bulamadı. Adam örgülü topuzunun topuzundan tutup bacaklarını tekmelerken onu yerde sürüklediğinde içinden bir çığlık koptu. Elini kaldırıp adamın bileğine yapıştı ve acısını dindirmeye çalıştı.

Alan gölgeliydi, alacakaranlık hızla üzerlerine çöküyordu.

Saatlerdir uyuduğunu fark ettiğinde yüz hatları acı içinde buruştu. Oturur pozisyonda olduğu için vücudu ağrıyordu ve tüm yorgunluğu onu gerçekten karşı koyamayacak kadar güçsüz hale getirmişti.

"Seni bulacağımızı biliyorduk," dedi Glendil kıkırdayarak, sarı at kuyruğu başını sallarken bir o yana bir bu yana sallanıyordu. Onu yere doğru fırlattı.

Randy daha sonra ona doğru hamle yaptı ve ellerini bağlamaya çalışırken bacaklarını yere sabitledi. Uzun, kumral sakalı neredeyse kızın burnunu gıdıklıyordu.

"Kızgın olduğunu biliyorsun, değil mi?" Randy mavi gözleri soğuk ve duygusuz bir ifadeyle konuştu. "Bir daha kaçarsan Aşil tendonlarından birini keseceği konusunda seni uyarmıştı. Topallaman umurunda değil, sadece güzel bir yüzün ve sıcak bir-"

Linh çırpınışları ikiye katlanırken bir çığlık daha attı. "Bırakın beni! Beni rahat bırakın!" Korku damarlarına buz gibi akarken, gözlerinden anında yaşlar süzüldü. "Lütfen!"

Sadece özgür olmak istiyordu! Oraya, *ona* geri dönmektense ölmeyi tercih ederdi. "Kapa şu lanet çenenini!" Randy bağırды, yumruğunu yanındaki toprağı vurarak

Başını. Kadın reddetti! Bragg'in gazabına uğramak istemediğı sürece ona zarar veremeyeceğini bildiğı için daha sert tekmeledi ve daha yüksek sesle çığlık attı. "Siktir, Glendil. Ağzına bir bez sokmama yardım et."

Ayaklarının altından canavarca, insanlık dışı, tıslayan bir kükreme duyuldu. Su, güçlü bir dalga gibi havaya püskürdü. Sonra Randy onun üstünden kayboldu.

Linh, devasa siyah bir şey... *bir* pençe darbesiyle Randy'yi yere yapıştırarak üzerine atladığında nefesi kesildi. Devasa cüssesi, uzunluğu son derece ürkütücüydü ve kuyruğunun ucu karnına indi.

Ağır uzuv nedeniyle nefesi kesildiğinde, dizleri yukarı kalkarken kollarını gövdesinin üzerinde kavuşturarak ögürdü. Sanki karnına bir yumruk yemiş gibi tüm vücudu kasıldı ve sonra sürünerek uzaklaştı.

Doğrulup sırt üstü döndüğünde, Linh kendisini farkında olmadan kurtaran canavardan uzaklaşmak için ayaklarını tekmeledi. Sırtı uyuduğu kayalara değdi ve kendini küçültmek için dizlerini yukarı kaldırdı.

Aman Tanrım, bu da ne?! Bir İblis'e benzemiyordu. En azından daha önce gördüklerine benzemiyordu! Ayrıca çok uzun ve büyüktü - hiç bu kadar büyük bir canavar duymamıştı.

Glendil, cesurdu ama onunla başa çıkabileceğini düşünecek kadar aptaldı, iki eli claymore'unun kabzasında sıkıca durarak saldırdı. Yaratık, bağırıp çığlık atan Randy'nin bir kolunu koparıırken, Glendil kılıcını diğer taraftan çıkana kadar gövdesine sapladı. Onu çekip çıkarmaya çalıştı ama çekiştirmeleri boşa çıktı.

Kana bulanmış beyaz bir yılan kafatası, tüyler ürpertici bir tıslamayla Glendil'e döndü. Bıçağını çıkarıp dönerken iki uzun dişi düşüp uzadı. Canavar öyle bir hızla adama doğru hamle yaptı ki, Glendil ancak hançerini çıkarabilecek kadar zaman bulabildi. Glendil bıçağı defalarca saplarken canavar dişlerini adamın boynuna ve omzuna batırdı. Ulaşabildiği her yere ve her yere, yan tarafı açıldıkça koyu mor kan sıçradı.

Saldırıları onu durdurmak için çok az şey yaptı ve Glendil sonunda dişleri daha uzun süre kaldıkça sarktı. Hançer sessiz bir gümbürtüyle çimlere düştü.

Üçüncü ve son haydut savaş baltasını hazırlamıştı ama gözleri faltaşı gibi açılmıştı. Hareket edemeyecek kadar korkmuştu.

Linh de yılan gövdesinin devasallığını kavrarken öyleydi.

Metrelerce uzunluktaki uzun kuyruğu insansı bir gövdeyi destekliyordu. Göğüs kafesinden, ellerinin eklemlerinden ve omurgası ile kuyruğundaki yüzlerce omurdan beyaz kemikler çıkıntı yapıyordu. Siyah yılan pulları parlıyordu

gökkuşağı parlaklığında. Tehditkâr pençeleri kana bulanmış ellerinin ucundaydı ve onları, üzerinde kıpkırmızı yüzen kürelerle gözle görülür bir şekilde solgunlaşan son adama doğru çevirdi.

Koşarken çılgılık attı ve ormanın gölgesine doğru ilerledi.

Sırtından fırlayan devasa yüzgeçler, bir anda ortaya çıkarak dev bir yelken oluşturdu ve bir kükremeye kovalamaya başladı. Son haydut, hızla dönmesi gerekmeden önce ağaçların arasına zar zor girebildi. Baltasını haydutun göğsüne saplayıp derin bir kesik attı ama artık çok geçti.

Tek bir pençe darbesiyle boğazını ve göğsünü yırttı. Kanamayı durdurmak için boğazını kavrayarak homurdandı.

Linh iniltisini bastırmak için ağzını kapattı ve yaratık ağzını açıp haydutun kafasını ısırırken başını salladı. Az önceki korku dolu gözyaşları daha hızlı dökülüyordu ama kendini tutması gerektiğini biliyordu.

Bakışları önce gökyüzüne, sonra tekrar canavara yöneldi ve ışığın sırtını kaplayan pullarda nasıl parladığını fark etti. Linh yılan kafatasını içine çekti ve çenesinin alt bölümlerinin bir kolu kolayca yutabilecek şekilde ayrılmasını izledi. Görünüşe göre adamı parça parça yemek istiyordu, sonra da adamın bacaksız gövdesini ağzına sokmaya çalıştı.

Kafatası var. İblislerin kafatası olmaz. Tırnakları yanaklarına battı. Bir Duskwalker mı?

Bir Duskwalker nasıl olur da Austrâlis'in kuzeybatı burnuna gidebilir? Bunu biliyor olmalılar. Bragg'ın haberi olmadan dağ geçidinde dolaşmış olamaz. Ya da belki de biliyordu ve yüzleşmek için çok büyük bir meydan okuma olduğunu düşünüyordu.

Sonunda ellerini ağzından çekip göğsüne götürdü. *Nefes al, Linh. Nefes al.* Sakinleşmeye, korku kokusunu havadan uzaklaştırmaya çalıştı. Gözlerini kapatarak adamları yemesini görmezden geldi, özellikle de Randy'yi yemek için iki katına çıktığında hâlâ kan kaybediyordu. *Uyuş.*

Glendil, göğsünün hareket etmesinden anladığı kadarıyla hayattaydı ama sanki zehirlenmiş gibi felç olmuştu. Omzundaki delinme yaralarından kan akıyordu.

D-Duskwalker'lar zeki sayılır, değil mi? Hatta bir koruma sunarak bir gelin için pazarlık bile yapılabilir. Bu da konuşabildikleri ve isterlerse insanları öldürmedikleri anlamına geliyor.

Derisinin yırtılma ve kemiklerinin çatlama sesiyle irkildi ve sonra geri çekildi ama bir nefes daha alarak ürperdi. Nefesini bıraktı ve sakinleşti.

Korkusunu bastırmak için nefret ettiği bir becerisini kullanarak kalp atışlarını hızlandırdı. Tek bir gözünü araladı.

Bana saldırmıyor mu? Onu dikkatle izledi, dikkatini çekme ihtimaline karşı hareket etmeyi ya da tek bir ses çıkarmayı reddetti. Duskwalker onu da yutmak için ağzını açtığında, Randy'nin çantasının topalsız bedeninden kayarak yere düşmesini izledi.

Bir kez daha, *bana saldırmıyor*, diye düşündü. Damarlarına umut dolunca korkusu azaldı. *Çığlıklarımı duydu mu? Beni korudu mu?* Bunun doğru olduğuna inanmak istedi. Alternatiften daha iyiydi: Linh'in yanlışlıkla ona dört çeşit yemek götürmüş olması ve kendisinin de tatlı olması.

Hâlâ hayatta olan ama kıpırdamayan Glendil çabucak ortadan kaldırıldı.

Uzun bir süre kör burnunu üç kan gölüne doğru hareket ettirdi, pençeli elleri açılıp kapandı. Kuyruğu altında kıvrılmış ve sırtı ona dönük bir şekilde orada öylece oturmuş, *araştırıyordu*.

Sonra kollarını gövdesinin üzerinde kavuştururken titredi. Pençelerini kürek kemiklerine sapladı ve etli kuyruğunu gövdesinin üzerine sararak kendi içine gömüldü. Duskwalker kendini bir top haline getirirken titremeye ve ürpermeye devam etti.

Mor kan pullarında parıldıyor, ondan dereler halinde akıyordu ve hiçbir şeye tıslamıyor, sadece birkaç dakika sonra inliyordu.

Hiçbir şey ona istediğini vermeyecek gibi görüldüğünde, sarmalından sıçradı ve suyun kenarına doğru süründü. Gözleri bembeyaz, bir elini göletin yüzeyine daldırdı, ancak irkilerek geri çekildi.

Bu işte bir terslik var.

Ya onun orada olduğunu bilmiyordu ya da onca kanın arasında varlığı unutulmuştu. Belki de umurunda değildi, sanki iyi bir av olamayacak kadar küçüktü. Bir adımdan daha az bir mesafede, ona o kadar yakındı ki, bacağını tekmeleyip kuyruğunun dibine vurabilirdi.

Hareket etmeli miydi? Yılan kuyruğunun ucu ayak bileğinin üst kısmına değdiğinde ayağını savurdu.

Ona doğru yaklaşan Duskwalker'ın kafatası tepesinde belirdi. Bir an beyaz, bir an kırmızı olan göz küreleri, onu içine çekerken ikisi arasında gidip geliyordu. Gittikçe yaklaşıyor, güneşin son ışıklarını da ürkütücü bir şekilde engelliyordu.

Aman Tanrım! Saldıracakmış gibi görüldüğünde ayağa fırladı ve yakalanmadan önce zar zor bir adım atabildi.

Çıığı, etrafında kıvrılan bir uzuv tarafından anında boğuldu. Linh yenmeyi bekliyordu. Bunun yerine, yumuşak pullar üzerinden geçerken

vücudu tarafından yutuldu.

Az önceki titreme şimdi tam ortasında olduğu için çok daha şiddetliydi. Kaslarının kasıldığını, darbeler halinde çekilip bırakıldığını hissetti. Duskwalker etrafını sıkıca sarmıştı ama başını asla yanında hissetmedi - ne nefes nefese kalmıştı ne de kemiğinin sertliğini. Sadece onu sarmak için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışan yoğun bir beden.

Elinde olmadan, daralma kalbinin hızla çarpmasına neden oldu. Nefes almakta zorlanıyordu, bunun dehşetinden mi yoksa havasının engellenmesinden mi kaynaklandığından emin değildi.

Duskwalker'dan yankılanan bir hırıltı, çıkıntılı omurlarının her birine doğru ilerleyerek onu titreştiriyor gibiydi. Basınç daraltıcı ve acı verici olana kadar onu sıkıştırdı.

"Nefes alamıyorum," diye boğuk bir ses çıkardı, umursayıp umursamayacağından emin değildi.

Etrafını her yerden saran baskı ne kadar sıkılaşırsa, o kadar az korkuyordu. Nefes almak için işe yaramaz bir şekilde yutkunurken, kalbi yavaşlamaya başladı. Onu ölümüne sıkıştırıyordu ve yaşamak için nefes alırken göğsünün her sıkışması durumu daha da kötüleştiriyordu.

Ben öleceğim.

*Soğuk, diye inledi Nathair, mevcut tek ısı kaynağının etrafında sıkıştı.
Çok soğuk.*

Sıcaklığı birçok yarasından kanamaya devam etti ve net düşünme yeteneğini engelledi. Hâlâ yüzeyin altında kaynayan ve bilincinin gerisinde kalan öfkeye rağmen, acısı ve pullarının altını istila eden ürperti çok yaygındı.

Kuyruğunun kıvrımlarına sıkıştırdığı canlı ısı kaynağından kıpırdamadı ya da kendini kurtarmadı bile. Gece çöktüğünde ve İblisler bölgeyi incelemeye geldiğinde bile kuyruğunun etrafında titremeye devam etti.

İçindeki korku kokusu uzun zaman önce azalmıştı. Avını bilincini kaybetmeye zorladıktan sonra ona nefes alması için yeterli alan bıraktı ve sırf kendi çıkarı için ölmesine izin vermeyi reddetti.

Gözleri bembeyazdı ve havanın pullarının üzerinden geçerken her zamankinden daha soğuk hissettirmesinden nefret ederek bir küreyle bir İblis'i kontrol edecek kadar bir bobin açtı. İblisler insan kanı ve bağırsakları için toprağı yalarken onun varlığını görmezden geldiler.

Nathair'in kendi kokusu içindeki kadını gizliyordu, bu yüzden onu kendi haline bıraktılar. Bunun için minnettardı çünkü yaraları zaten oldukça zayıflatıcıydı. Başka bir savaş istemiyordu.

Her ne kadar derin havuzunda batmayı tercih etse de, karada nefes almaktan su altına geçmek birçok değişikliği de beraberinde getiriyordu.

Vücudunun su solumaya alışması için birkaç saniye geçmesi gerekiyordu ve bu da çoğu Mavka'nın canavarca bulacağı bir forma dönüşmesini gerektiriyordu. Suyun sıcaklığına bir şekilde uyum sağlamasına olanak tanıyan fiziksel bir değişim meydana geldi. Ancak o ilk dalışta... eğer sıvı çok soğuksa, etine bıçak saplanmış gibi hissediyordu.

Gecikmeden ve bunun onu iliklerine kadar kavramasından nefret ederdi. Çılgılık atar, solungaçları devreye girip ona kurtuluş sunana kadar suyun altında kıvranırdı.

Kendini böyle bir ıstıraba maruz bırakmaktansa, kurtardığı kadının etrafına sarıldı. Havuzundan su içerken ona kendini göstermeyi hiç düşünmemişti ama kadının çılgınlıkları üzerine havuzdan atlamıştı. Çılgınlıkların tizliği, içlerindeki mutlak dehşet... Çağırın çağrılarını reddedememişti. İçine açlık değil, panik aşlamıştı.

Onun sıcaklığını içine çekerken inledi, etinin altına sızdığında rahatladı.

Onu neden kurtardım?

Bunun için bir nedeni yoktu ve onun iyiliğini de hiç umursamıyordu.

Kolunu öne doğru sıkıştırarak kadar boşluk yaratarak kafatasının yan tarafını kavradı, bu sırada bilincinin içinden sesler yükseliyordu. Her yaştan kadın ve erkek yardım için, merhamet için, birilerinin onları etlerini parçalayan İblislerden kurtarması için yalvarıyordu. Bu sesler kanını daha da dondurdu. Onların yaralarının algısı kendi yaralarına bulaşıyor, onları on kat daha ağırlı ve zonklayıcı hale getiriyordu.

Durdur şunu. Isı kaynağı sessiz bir nefes verdi ve kendini onun etrafında yumuşamaya zorladı.

"Lütfen dur," diye haykırdı bir kadın zihninin içinde. "Korkuyorum."

Ölümlerinden her zaman korkmuşlardır. Av olarak acı çekerken dünya onları terk etmiş gibi hissettiler. Bir adam kükredi, sürünerek kaçmaya çalışırken iki büküm oldu ve tırnakları kaçmak için toprağı kazarken bronzlaşmış bir el kendi eli oldu.

Anılar başka bir şeye dönüştü, neyse ki daha hoştu.

Şömineye bakarken üzerine bir battaniye örtüldü, ardından eline bir fincan kahverengi buharlı sıvı tutuşturuldu. *"Teşekkür ederim. Şimdi kendimi çok daha iyi hissediyorum,"* dedi genç bir delikanlı, bir anda Nathair'in ebeveyni oluveren kızıl saçlı kadına gülümseyerek.

Nathair çaresizce kendi şöminesinin etrafında toplanmış, gecenin soğuğunun azalmasını bekliyordu.

Düşünceli anı parçaları zihninin ön tarafına kaydı. Bazıları hoş, çoğu değil. Uyumak, dinlenmek istiyordu ama açık havada dinlenmek ona asla huzur vermiyordu.

Bir İblis onun üzerine süründü.

Ona saldırmadığı için görmezden geldi ve sonunda gitti. Gece boyunca İblislerin birçoğu sırf bir parça insan kanı ya da eti için toprak yemişti ama Nathair'in kokusunun azalmasını sağlamışlar ve ona zihin açıklığı vermişlerdi.

Yaraları, içinde bulunduğu boktan gerçeklikte onu merkeze alarak yardımcı oldu. Asıl soru, bu insanı neden kurtardığıydı?

Belki de bir parçası, bir tanesini korursa, vicdanı boyunca yalvaran birçok sesi durdurabileceğini düşündü. Durdurmadı ama onların çağrılarını duymaktan ve onları durdurmak, kurtarmak için güçsüz olmaktan yorulmuştu.

Tutunduğu dişi umurunda olmasa da, onu göletinden izlemişti. Hatıralarındaki insanların çoğunun kasabalarını asla yalnız bırakmadığını göz önünde bulundurarak, neden açıkta, tek başına uykuya dalmayı seçtiğini merak etmişti.

Neden o insanlarla gitmek istemiyordu? Çılgılığı, suyun içinde susturulduğunda bile kulak tırmalayıcıydı.

Tekmelemiş ve dövüşmüştü, bu da zihninde oldukça üzücü bir anıyı ön plana çıkarmıştı. İnsanların elinde kurban olduğu bir anı.

Belki de bu yüzden onun yardımına koştu. Onunla kıyaslandığında dehşetin ve saldırının sadece bir parçasını yaşamış ve bunun onun kaderi olduğunu düşünerek paniğe kapılmıştı. Sadece bir kez tatmıştı ve bu eylemin iğrenç ve zalimce olduğunu biliyordu.

Fırsat verilse, bu tür iğrenç faillerin hepsini dünyadan yok ederdi. Ne yazık ki o bir Mavka'ydı ve haklı kısırlaştırma arzusu muhtemelen çevresindeki tüm insanların yenmesine neden olacaktı.

Artık insanları yemeyi arzulamıyorum. Ya da herhangi bir yaratığı.

Sadece dinlenmek, hasta zihninin kaosuyla başa çıkmak istiyordu, o halde neden bu işe bulaşmıştı ki? Şimdi acı içindeydi, donuyordu ve öfkesinden ve az önce yediği erkeklerden dolayı kendini iyi hissetmiyordu, sanki etleri çürümüş gibiydi. İblisler gittiğine ve artık güvenli olduğuna göre, Nathair midesi daha da bulandığında öne doğru sıçradı. Dişiyi örtülü tutarak

Kollarını dikleştirerek kendini kesiyordu. Ağzından salya akıyordu. Üçüncü kez kustuğunda, ruhani gözyaşları göz deliklerinin etrafında küçük beyaz lekeler halinde süzölüyordu.

Yediğı tüm et zaten tamamen emildiğı için, ne kadar kusmaya çalışsa da fiziksel hiçbir şey çıkmadı.

Çık dışarı, diye yalvardı, inledi, tutunduğı şeyi çıkarmak için her şeyi yaptı. Boğazından bir şey çıkana kadar tekrar ve tekrar keserken tüm vücudu tiksintiyle titredi.

Çıkarken yandı, sıcak ve acı vericiydi. Ağzına girdiğinde, taşıdığı ruhlardan birini tükürdü. Tam olarak tüketemediğı ve dolayısıyla kendine bağlayamadığı ölü bir ruhun kanıtı olan beyaz alev, yere sıçradığında salyaya bulanmıştı.

Saniyeler içinde, onu bu dünyaya bağlayan her neyse ona doğru kaybolmadan önce süzölüdü. Bir keresinde, kovduğu ruhların daha sonra Hayalet olup olmayacağını, onları taşıyamayacağı için öbür dünyaya gidemeyip gidemeyeceklerini merak etmişti. Her ne kadar onları Weldir'in kara sisine, hem oğlu hem de hizmetkârı olarak taşıması gerektiğı gibi taşımak istese de... bunu yapamazdı.

Ruhları tüketme fikri zihnini parçalamıştı ve onların anılarını elde edip acısını derinleştirmekten korkuyordu. Bunun bir tür berbat Mavka yeme bozukluğu olduğunun farkındaydı ama hastalıklı zihnini daha da kötüleştirme paranoyasının üstesinden gelemiyordu. Bu, ona korkunç bir fiziksel tepki veren zihinsel bir engeldi.

İkinci ve üçüncü ruhları şiddetle parçaladığında, tüm anlamsızlığına rağmen rahat bir nefes aldı. Aklının bir köşesinde bunun önemli olmadığını biliyordu ama mantıksız paranoyası onları tutamayacağı anlamına geliyordu.

Ona yeni bir hayat vermek artık yaşadığı anlamına gelse de, artık bir Mavka olarak işe yaramıyordu. Bunu yaparsa amacı, varoluş nedeni anlamsızlaşacaktı.

Cadı Baykuş bunun ilk kez olduğuna şahit olduğunda dehşete düşmüştü ama aynı zamanda onu teselli de etmişti. Bu ona sadece kafası karışmış ve paniklemiş Nathair'den yeni bir pençe darbesi kazandırdı ama Nathair ona vurmaya çalıştığında felç edici zehrinden kurtulduğu için şanslıydı.

Zavallı annesinin yaratıcısı onun tarafından birçok kez şiddetle saldırıya uğramıştı. Yine de onu asla terk etmedi ya da suçlamadı, sadece teselli etti ve anlayışla suçluluk duygusunu derinleştiren okşamalar sundu.

Artık ruhlar şiddetle ve acıyla dışarı atıldığına göre, kuyruğunun rahatlığına geri döndü. Etrafını saran sıcaklıktan inledi.

Gövdesi, içindeki dişiyi başka bir yerini ısıtabilmesi için kaydırđı.

Onu yaralarına bastırmamaya çalıştı.

Şafak yavaşça yükselirken, onun kendisini yatıştırmasına izin verdi. Onun ince ve dar nefes alışına, kalp atışlarına, kurtuluşu bedenine yayışına odaklandı.

Son bir ürpertiyle uyumayı reddetti ama yapabildiğı tek şekilde dinlendi: gözleri parlak ama bedeni gevşekti.

Linh halsiz bir iniltiyle kıpırdandı.

Gözlerini açtığında onu boğucu bir karanlık karşıladı. *Çok ağır hissediyorum.* Her nefesi daralıyor, uzuvları ağırlaşıyor, zihni bulanıklaşıyordu.

Kollarımı bile oynatamıyorum. Onları yaklaştırmaya çalıştı ama ikisi de uyuşmuştu. İçlerindeki grenli, ölü his irkilmesine neden oldu, bu yüzden hafifletmek için parmaklarını oynattı, aynı şeyi ayak parmaklarıyla da yaptı. Her nasılsa, bu durumu on kat daha kötüleştirdi.

"Ah!" diye nefesini tuttu, acıdan geri çekildi.

Neredeyim ben? Etrafındaki duvarlar sıkıydı, kıpırtısızdı ve başı o kadar dönüyordu ki tedirginliğinin artmasına rağmen korku hissetmekte zorlanıyordu. Neyse ki klostrofobik değildi - yoksa çığlık atabilirdi.

Ama daralma rahatsız ediciydi.

Linh en son hatırlayabildiğı şeyi düşünmeye çalıştı. *Uyuyakalmışım. Sonra Bragg'in adamlarıyla uyandım.* Gözleri fal taşı gibi açıldı. *Aman Tanrım! Duskwalker!*

Başını çevirmek nafileydi ama yumuşak pulların yanaklarına değmesine yetecek kadar kıpırdanmayı başardı. En azından onları hissetmek karnının içinde olmadığı anlamına geliyordu. Bunu keşfetmek çok üzücü olurdu.

Bu onun korkusunu yatıştırdı, böylece neler olup bittiğini anlayabildi. Sakin kalması, yenmek istemiyorsa korkmaması gerekiyordu.

Duskwalker'ların varlığı hakkındaki bilgiler çoğunlukla söylentilere dayansa da, onlar hakkında okuyabildiği her şeyi okumuştı.

Hayatta kalmak istiyorsa akıllı olması gerekiyordu.

Beni korudu mu? Neden korudu? Bir daha düşündüm de, kimin umurundaydı ki? O yaşıyordu ve artık Bragg'in pençesinde değildi, onun sayesinde.

Bir Duskwalker tarafından tuzağa düşürülmeyi Bragg'le birlikte olmaktan daha iyi bulmam, o adamın ne kadar boktan biri olduğunu kanıtlıyor. Bir canavardan daha beterd. *Belki de sadece delirdim.*

Hiçliğe bakarken hafif bir kahkaha attı.

Linh üzülebilir ya da bu süper tuhaf kucaklaşmayı kabul edebilirdi. Oluruna bırakmayı tercih ediyordu. Eninde sonunda onu bırakacaktı ve o da ne yapacağına karar verecekti.

Bu bir yılan... ve oldukça soğuk hissettiriyor. Bu soğukkanlı olduğu anlamına mı geliyor? Ya da en azından vücut ısısı diğer canlılardan daha mı düşük? Onu titrerken gördüm. Belki de benim ısıyı emiyordur?

Sürüngeçlerin çoğu ısı arayanlar değil miydi?

Pekala, seni acayip büyük tehlike makarnası. İstedğin kadarını içine çek. Gözlerini kapattı. Biraz daha vaktin var. Eğer gitmeme izin vermezsen, üzerine işersem bu senin hatan olur.

Linh orada ne kadar yattığını bilmiyordu, korkmuyordu ama kesinlikle temkinliydi. Ancak şimdi zihni uyanık olduğu için mesanesi rahatsız edici bir şekilde zonkluyordu.

Elinden geldiğince görmezden gelerek içinde bulunduğu durumu düşündü. *Duneside'a varmam yaklaşık bir günümü alır.* Bragg'in askerleri yüzünden içeri gizlice girme fırsatı olmayacağı için orayı geçmek zorunda kalacaktı. Sonra dağın etrafından dolaşması bir hafta kadar sürer, sonra da Slater Kasabası'na inmesi bir hafta daha.

Dudakları büzüldü ve öne doğru kıvrıldı. *Slater Kasabası'nda ordu var ama bu kadar çok adam göndermeye istekli olurlar mı bilmiyorum.*

Colt's Outpost ise kuzeydeki en büyük köydü ve bölgedeki tüm askerleri eğitiyorlardı. Birçok İblis Avcısı, daha doğudaki Hawthorne Kalesine taşınmadan önce eğitimlerine burada başlamıştır.

Ne yazık ki Colt'un Karakolu daha uzaktaydı. Koruyucu duvarların dışında ne kadar uzun süre kalırsa, yenme olasılığı da o kadar yüksekti.

Yine de evimi özliyorum. İki ay önce zorla götürülmüştü. Bragg beni yakalayamazsa, aileme burada tek başıma olduğumu söyler mi?

Dudağını ısırarak, ne kadar acı çekeceklerini düşünerek gözyaşlarını tuttu. Durdurmak için tüm güçleriyle uğraşmalarına rağmen onun kaçırılmasına izin verdikleri için duyacakları suçluluk duygusu.

Yüzünü onu koruyan canavara gömdü.

Keşke... keşke yardım edebilseydin. Bir hıçkırık koptu, ancak farkına varmasıyla hıçkırık içinden silkelendi. *Bekle... dakikalar içinde üç adam öldürmemiş miydi?!* Dakikalar! Duskwalker tek başına o adamları bir hiçmiş gibi yok etmiş ve yemişti.

Olasılık, umut ve heyecan damarlarında dolaştıkça hafif nabızı hızlandı.

Ya... ya ondan bizi kurtarmasını istersem? O zaman birkaç gün içinde evde olabilir!

Duskwalker'ın iğrenç haydut etiyle tıka basa doyması umurunda bile değildi. Eğer bu onların özgürlüğü anlamına geliyorsa, ona parçalar fırlatır, kemikli ağızından aşağı kendisi iterdi.

Bacaklarını tekmeleyerek kurtulmak için kıvrandı. Onunla konuşmak istiyordu ve mesanesi ciddi ciddi zonklamaya başlamıştı. Biraz daha beklerse patlayacak ve tutamayacaktı.

"Hey," diye seslendi, dudakları onun üzerinde geziniyor ve sesini boğuyordu. "Hey, bırak beni!"

Etrafını saran pürüzsüz, pullu uzuv Linh'in nefesini keserek onu sıktı. Sonra, sanki uyanmış ya da ürkmüş gibi, Linh kendini çözerken kabaca yere atıldı. Duskwalker ondan uzaklaşmak için sürünürken, Linh kafası yere çarptığında bir çığlık attı.

Dizlerini yukarı kaldırarak acı dolu bir iniltiyle başının arkasını kavradı. "Ah! Beni düşürdün!"

Linh o anda neyle karşı karşıya olduğunu hatırladı ve hızla doğrulup ona doğru döndü. Üzerinde yükselen şeyin büyüklüğü karşısında yüz hatlarından ateş fişkırdı!

Aman Tanrım. Bu... bu çok büyük! Sadece gölgesinden çıkıp onu içine çekebilmek için geri çekildi.

Duskwalker, güneşte daha parlak görünen koyu turuncu girdaplarla ona baktı. Işıltılı gözbebeklerinin incelemesi altında huzursuz olan Linh, bakışlarını onun her bir özelliğinin üzerinde gezdirdi.

Yılan kafatası bir ölüm yılanı ile engerek yılanının karışımına benziyordu. Başının üstündeki siyah boynuzlar, geriye doğru kancalandıklarından neredeyse koç gibi görünüyordu ve sivrilen uçları yere doğru bakıyordu.

Etinin dışına taşan kemikler onu ölümsüz ve vahşi gösteriyor, etraflarındaki pullu etin onları emmeye çalışıyormuş gibi kabarmasına neden oluyordu. Güneş ışığı üzerlerinde parıldarken, Duskwalker'ın siyah pulları, mavi ve mor tonlar en güçlüleri olmak üzere, ince gökkuşaklarıyla parlıyordu.

Dünkü arka yüzgeç gitmiş. Diğerleri açık griydi. Neredeyse insansı yanlarından başlayıp kuyruğunun ucuna kadar inen bir kumaş fırfırını andırıyorlardı. Ön kollarının arkasında daha balıksı yüzgeçler sıralanmıştı.

Çok garip görünüyordu.

Karnının ve göğsünün kaslı kıvrımlarına baktı, sadece göbeğine kaşlarını çattı. *Bir göbek deliği var. Bu, bir sürüngen gibi yumurtadan çıkmak yerine doğduğu anlamına mı geliyor?* Koyu gri meme uçlarını fark etti ve bir şey ürkütücü bir şekilde belirginleşti.

Bu bir erkek.

Duskwalker'ın gövdesi, göğüsleri yokmuş gibi görüldüğü için erkeksi bir şekle sahipti. Belinin diğer kısımlarına göre daha dar olması zayıf olduğunu gösterse de geniş göğsü ve kalın kaslı kuyruğu bunun aksini söylüyordu. Bakışları, kalça kemiklerinin en hafif izini görebildiği için kalçaları olabileceğini düşündüğü yere doğru kaydılar. Cinsel organ bulamadılar ama daha pürüzsüz görünen ve ortasında bir dikiş çizgisi olan pulların bir bölümünü görebiliyordu.

Anladığım kadarıyla, çoğu yılan gibi aleti etinin altında olmalı. Ve bu erkek Duskwalker, daha uzun değilse bile en az otuz fit uzunluğunda olmalıydı! "H-hey," diye titreyerek selam verdi, yüzünde bir gülümseme belirtmeye zorlayarak. "Teşekkür ederim.

kurtarmak için- Hey!"

Adam yana dönüp ellerinin üzerinde göletin kenarına doğru yürüdüğünde Linh elini uzattı. Çok hızlı hareket ediyordu ve panik boğazını sıkı. Aptalca, aptalca, düşüncesizce kuyruğunun ucuna atladı.

"Bekle! Seninle konuşmak istiyorum!" diye yalvardı ve onu olabildiğince sıkı kavradı. Onunla birlikte kaymaya başladığında çığlık attı.

Tüm gücünü kullanmasına rağmen Linh onu durdurmak için hiçbir şey yapamadı. Bununla birlikte, durdu ve ona bakmak için etrafında döndü.

Adam sessiz bir hırıltı çıkardığında vücudunun her yerindeki küçük tüyler diken diken oldu. Ellerini teslimiyetle havaya kaldırarak ona alan açmak için geri çekildi.

Ne yapıyorum ben?! diye bağırdı zihni. Onu bir aptal gibi yakaladım!

"Özür dilerim," diye ağzından kaçırdı, ne kadar korktuğunu elinden geldiğince saklamaya çalışarak.

Çıldırđım. Çoğu insan kaçarken ben bir Duskwalker'dan kalmasını istiyorum.

Adamın gözbebeklerinin rengine baktı, kırmızı tonunu fark etti ve kollarını indirdi. *Oh. Onların... "gözlerinin?" renk değiştirdiğini bilmiyordum.* Bu rengin ne anlama geldiğini anlamak için dahi olmaya gerek yoktu, çünkü onu bıraktığı için yumuşamış olsa da ona uyarı niteliğinde bir hırıltı çıkartıyordu.

İkiyüzlü diye düşünürken yüzündeki bir tutam saçı savurdu. Bütün gece onu oyuncak ayı gibi kullanan oydu!

Yine de zoraki gülümsemesinin devam ettiğinden emin oldu. "Bakın, Bay Duskwalker..."

Derin, belli ki sinirli bir huff olarak dışarı bırakmadan önce üç kez homurdandı.

Gerçekten dinleyip dinlemediğini söylemek imkansızdı. *Belki de bize söylediği kadar zeki değillerdir?* şimdiye kadar bu onunla konuşmaya çalışmamıştı ve onu anlayıp anlamadığını bile merak ediyordu.

Oh, siktir et.

Derin bir nefes çekerek, hepsini çabucak tükürmeye hazırlandı. "Beni kurtardığın için sana teşekkür etmek istedim. Yardımına geldiğiniz için gerçekten minnettarım."

Gözbebekleri parlak bir turuncuya dönüşürken başını geriye doğru kaldırdı ve vücudunun üst kısmı da onunla birlikte hareket etti. Linh, Bragg'ın adamlarının cesetlerinin olduğu yeri işaret etti; ölü ve parçalanmış bedenler görmek istemediği için gitmiş olmalarına şükrediyordu.

"Ne dediğimi anladınız mı ya da fark ettiniz mi bilmiyorum ama o adamlar son yedi aydır bu dağlarda terör estiren haydutlardı."

Sanki söyledikleri umurunda değilmiş gibi suya doğru döndü.

"Bekle! Lütfen!" Ona dokunmayı reddetmesine rağmen elini uzattı. "Yardıma ihtiyacımız var."

Bir kez daha durdu ve bedenini çevirmeden, Duskwalker yavaşça başını yana çevirerek ona baktı. Koyu sarı gözbebeklerine doğru yükseldi ve orada bulunan turuncuyu yemek için içeri doğru döndü.

Sonra nihayet gerçekten zeki düşünme yeteneğine sahip olduğuna dair ilk işareti verdi. Duskwalker bir kolunu kaldırdı ve işaret pençesini göğüs kafesinin beyaz çıkıntılı kemiğine doğrulttu. Ürkütücü bir şekilde

Başını kaldırdı ve neredeyse adamın kemikli başının üzerinde bir soru işareti oluştuğunu *görebiliyordu*.

"Evet," dedi başını sallayarak. "O adamları çok güçlü ve hızlı bir şekilde öldürdün. Eğer bize yardım edersen, gideceklerini biliyorum."

Adam daha gitmeyi ya da isteğini reddetmeyi düşünmeden Linh dizlerinin üzerine çöktü, göğsüne doğru eğildi ve kollarını yere dayadı. Başını eğerek onu selamladı. Onun gibi bir canavara yapabileceği en büyük jest buydu ama bunun ne kadar çaresiz olduğunu gösterdiğini umuyordu. Aynı zamanda muhtemelen güven gösteriyordu ki bu onun için tamamen yanlıştı - ona atabildiği kadar güvenemezdi, ki bu da hiç değildi.

Onun önünde bir tanrıymış gibi eğilmeye hazırды.

"Onlar iyi insanlar değil. Koruma kisvesi altında erzaklarımızı boğuyorlar, serbestçe ticaret yapmamızı engelliyorlar. Kıtık ve hastalık yoluyla bizi hem doğrudan hem de dolaylı olarak öldürüyorlar. Yiyeceğimizi, ilacımızı alıyorlar ve sonra vadi dışındaki kasabalar getirmeye çalıştığında umutsuzca ihtiyaç duyduğumuz malzemeleri bizimle takas ediyorlar."

Onu ürkütücü bir sessizlik karşıladı.

Bu çok uzun sürdüğünde, önündeki çim saplarını yumrukladı. Bir kez daha ne yaptığını merak etti. Ama... Linh o kadar çaresizdi ki duramadı.

Dağın etrafından dolanırsam öleceğim. Bu bir rüyaydı, gerçekte var olmadığını bildiği bir umut. Bu bir eylemdi ama aynı zamanda onu doğrudan bir İblis'in midesine indirebilirdi. *Ama bu Duskwalker. Bana, bize yardımı olacaksa...*

"Bizi önemsemek ya da bize yardım etmek için bir nedeniniz olmadığını biliyorum ama yine de sizden rica ediyorum. Vadimizden ayrılıp buranın güneyindeki köylere ulaşmam haftalarımı alacak." Sadece lanet bir döngü yapmak için kuzeydoğuya ve sonra güneybatıya gitmesi gerekecekti. "Daha fazla insan ölecek ve benim oraya ulaşma şansım çok düşük. Beni onlardan, gece boyunca yenilmekten kurtardın, bu yüzden-"

Bir el alnının altından hafifçe kayınca irkildi ve yüzünü kaldırdı. Yılan kafatası burnuna bir adımdan daha az yaklaştığında Linh geri çekilmemeye çalıştı. Adam çenesini kaldırıp onu kolları üzerinde dik durmaya zorladığında da ona karşı koymadı.

Dokunuşu şaşırtıcı derecede nazikti, özellikle de pençeleriyle.

Şaşkınlıkla gözlerini kırptırırken uzun, düz kirpikleri dalgalandı. *Vay canına, kafatasındaki küçük altın çizgileri fark etmemiştim.* O kadar küçüklerdi ki

sadece saç teli kalınlığındaydı, sanki biri kafatasının mükemmel parçalarını birbirine yapıştırmış gibiydi. Daha çok kılcal kırıklara benziyorlardı ama kafatasının üzerinde iz bırakmaları kırıldıklarını açıkça gösteriyordu.

Yara izleri her zaman altın rengine mi görünür?

Duskwalker çenesini araladı, yılan dişlerini aşağı indirdi ve sessiz ama tüyler ürpertici bir tıslama çıkardı! Kalbi o kadar güçlü bir şekilde sıkıştı ki, göğsünün her yerinde acıya yol açtı. Kız daha doğru düzgün tepki bile veremeden, adam suya daldı. Büyük bir dalga hemen yanındaki çimenlerin üzerinden geçerken, kız dalgadan korunmak için geri çekilirken bir çığlık kopardı.

Kalbi neredeyse boğazına kaçacaktı ve böylesine korkutucu ve tehditkâr bir uyarıya gecikmiş bir tepki olarak yana düştü. Neredeyse ödünü patlatacaktı, zaten her an patlamakla tehdit ediyordu.

Ama ona zarar vermemişti ve bu da onu son derece aptal yapıyordu. Ayrıca son yirmi dört saatten beri o kadar yıpranmıştı ki, en akıldışı düşüncelerin hüküm sürmesine izin verdi.

Yumruk büyüklüğünde bir taş gözüne çarptı ve onu gölete fırlattı.

"Seni koca pislik! Bana tıslamana gerek yoktu!"

Adam kan rengi gözbebekleriyle başını yüzeyin üzerine çıkardığında yüzündeki ısı kanadı. Sonra tekrar ciyakladı ve ağzından ona su fişkırttığına kollarını havaya kaldırdı.

"Ew!" diye bağırdı, kollarını savurarak uzun su akışıyla mücadele etti.

Islak ve üşümüş, üst kısmı tamamen sıırılsıklam, durduğunda ona kötü bir bakış fırlattı.

Adam ürkütücü bir şekilde yüzeyin altına batarken ve arkasında tepede patlayan büyük baloncuklar bırakırken bir kıs kıs güldüğünü duyduğuna *yemin etti*.

Yavaşça göletin kenarına doğru ilerleyen Linh, içine bakarken tereddüt etti. Adam gitmişti, sanki tahmin ettiğinden çok daha derinmiş gibi uçurumun içinde kayboluyordu. Dibini bile göremiyordu.

Sendeleyerek uzaklaştı ve pembe yanaklarını avuçladı, düzinelerce şok edici ve şaşırtıcı duygu onları ısıtıyordu. *Aman Tanrım. Bir Duskwalker'la konuştum!* Aslında onunla demek daha doğru olur ama yine de! Ona sadece su fişkırttı, bu da tıslayan ve korkunç dış görünüşünün görüldüğü kadar kötü olmadığını kanıtladı.

Düşünceli bir şekilde somurtarak, fikrini değiştirmesi için onu ikna edip edemeyeceğini merak etti - küçük öfke nöbetinin bir reddetme olduğunu düşündüğü için.

Şansımı zorluyorum, değil mi? Ne kadar uzun süre oyalanırsa, onu nefis bir atıştırmalığa dönüştürme ihtimali o kadar artar.

Bakışlarını geniş açıklığı çevreleyen ormana ve ortadaki küçük gölete çevirirken omuzları düştü. Bakışları vadilerindeki dağların batı zirvesine takıldı.

Şansım kalmadı ve iki ay önce de kalmamıştı. Eğer şanslı olsaydı ya da kozmik evren onun iyiliğini önemseseydi, en başta kaçırılmasına izin vermezdi.

Onun durumundaki biri için çok az seçenek vardı ve bu korkunç bir gerçektir. Gerçek şuydu: geleceği, bir sonraki kalp atışı ve nefesi belirsizdi. Umutsuzluk tüm varlığına yayılıyordu.

Ya önündeki tehlikeli yolculuğu göze alacak ya da bu Duskwalker'ın ona yardım etmesini umarak kalmaya devam edecekti.

İkisi de onun ölümüyle sonuçlanabilir.

Gitmeyi reddediyor, diye homurdandı Nathair, gözbebekleri dişiyi görebilsin diye başını su yüzeyinden yeterince yukarı kaldırırken. İçi boş göz çukurlarının hemen altından kuyruk ucuna kadar geri kalanı suyun altındaydı.

Bütün gün orada kaldı.

İlk başta, onu bir tıslamayla uyardıktan sonra gideceğini düşünmüştü. Çoğu insan ona dişlerini gösterdiğinde lezzetli bir korkuya kapılırdı, işte bu yüzden o keskin koku kızın esnek etinden yayılmadan önce suya atlamıştı.

Su altındaki mağarasına ve gölüne çekilerek, her zaman yaptığı şeyi yapmaya gitmişti. Bu da kendi etrafında toplanıp, kendisine ait olmayan rahatsız edici insan sesleriyle başa çıkmaya çalışmaktan başka bir şey değildi. Yaraları dikkatini dağıttığından beri daha sessizlerdi ama hangisinin daha kötü olduğunu bilmiyordu - yaraları mı yoksa hafıza parçaları mı?

İkisine de maruz kalmamayı tercih ederdi.

Kuyruğunun ucunu her zaman suyun içinde bıraktığı için sudaki hareketi algılayabiliyordu ama yine de onun sudan içtiğini hissetmeyi beklemiyordu. Aralarında uzanan büyük su mesafesine rağmen, bu hissi hissedebilmişti. Yaklaşmak için suya daldı, onun neden kaldığını merak ediyordu.

Dün onu bir içki torbasını doldururken gördüm. Acaba sadece onu kızdırmak için mi onun havuzundan içmeyi seçmişti, yoksa hızlı bir kaçış yapması gerekirse diye depoladığı kaynağı korumak için mi diye merak etti.

Uzun bir süre havuzun kenarına oturup kışını ve ayaklarının altını yere dayayarak onu bekledi. Dikkat çekici derecede hoşnutsuz bir ifadeyle dizlerine sarıldı - bu onu bir şekilde hem üzgün hem de sinirli gösteriyordu.

Bu süre zarfında yukarı çıkmayı reddetti ama karanlığın içinden onu izledi. Vücudu dalgaların arasında dalgalanıyordu.

Ortadan kaybolduğunda vazgeçtiğini, sonunda kabaca izinsiz girdiği küçük bölgesini geri verdiğini düşündü. Onun gidişini izlemek için ayağa kalktı ve yanıldığını anladı.

Onun yerine, yemeklerin uzuvlarını kopardığında düşürdüğü çantalardan birinin üzerine çömeldi. Torbayı karıştırdı ve ağzına bir çeşit kabarık yiyecek attı - eğer hafızasının parçaları yanlış değilse, bunun bir ekmek olabileceğini düşündü.

Yüzünü doldururken açlıktan ölüyor gibi görünüyordu. Onun sesini duyabiliyordu. *her yerden ses geliyor.*

Çantayı karıştırdıktan sonra diğer ikisinin yanına gitti. Yeme şekli uzuv uzuv olduğundan, gövdeden başka bir şey kalmadığında, taşınan her şey hemen düşme eğilimindeydi.

Eğer isterse, en büyük avı bile bütün olarak yutabilirdi. Nathair bunu yapmaktan hoşlanmazdı çünkü bu onu genellikle uzun süreler boyunca hareketsiz bırakırdı. Orada yatması ve azar azar yutarken iç boğaz kaslarının vücudu aşağı itmesine izin vermesi gerekirdi.

Küçük lokmalar halinde yapmak daha kolaydı.

Nathair, kolları çalınan mallarla dolu olarak gölete doğru döndüğünde yüzeyin altına eğildi. Kişisel çantasına doğru yürüdü ve malzemeleri içine tıktırmaya başladı. Sonra koşarak yere düşen bir kılıcı aldı ve onu da getirdi.

"Birini öylece izlemek ürkütücü," diye bağırdı, onun tarafına hiç bakmadan.

Nathair başını suyun altında oynattı, çenesini alaycı bir şekilde açıp kapattı. *Bölgemden ayrılmayı reddettiğin için seni gözlemleyeceğim.*

Sana zarar vermek istemediğim için şükret.

Ayrıca ona yardım etmek gibi bir arzusu da yoktu.

Nathair'in kendi sorunları vardı. Yeni başlayanlar için çarpık bir zihin. Ayrıca zaman zaman bu dağın uçurumunun altından girmeyi seven Deniz İblislerine karşı evini savunmak zorunda kalıyordu.

Muhtemelen yardımdan çok zarar vereceğimi anlamıyor.

Eğer haydutları köyünden kovalarsa, açtığı yaraların kan kokusu, aldığı yaraların acısı ya da insanların korkusunun cezbedici kokusu onu şiddetli bir öfkeye sürükleyecekti. Haydutları öldürecek ve sonra da onun halkına saldıracaktı.

Kimseye bir faydası olmadı.

Tenebris'teki düzinelerce insan ruhunu yediği için artık insanlığı daha yüksekti, zekâsı iyice yuvarlanmıştı ve vücudu büyük miktarda kalınlaşmıştı. Ayrıca sanki fiziksel durumu öbür dünyada bu şekilde değiştirilebilirmiş gibi büyümüşü.

Ayrıca hayata döndüğünden beri daha da güçlenmiş ve uzamıştı.

Artık daha fazla insan yemenin açlığına hiçbir faydası olmayacağını ve ona sadece insanlık armağan edeceğini biliyordu. Sadece yediği o üç hayduttan sonra, düşüncelerinin çözülmemiş iplerinin daha iyi bağlandığını söyleyebilirdi. Zihni kendisini ve etrafındaki dünyayı deşifre edebiliyor ve bilgiyi çok daha verimli bir şekilde işleyebiliyordu.

Ama kendini geliştirmek gibi bir arzusu yoktu. Zekâsından memnundu, yeterli olduğunu düşünüyordu ve akıl sağlığı bozulduğu için ruhları parçalamakla uğraşmayı tercih etmiyordu. Babasının yaratıcısı için işe yaramaz bir hizmetkâr olduğunu hatırlamak istemiyordu, özellikle de o bulutlu tanrının Tenebris'te ona ne kadar yardım ettiğini düşününce.

Weldir olmasaydı, inkar edilemez bir şekilde kaybolurdu. Yaratıcısı onu kollarını açarak ülkesine kabul etmiş ve dış dünya hakkında bilgi vermişti. Nathair diğer Mavka'ların neyin peşinde olduğunu, kimlerin gelinleri olduğunu ve ikisinin yavruları olduğunu biliyordu.

Weldir büyümlü enerjisini toparlamak için uyumadığı ya da eşiyile vakit geçirmediği zamanlarda, genellikle Nathair'in yanında bulunurdu. Bu, yarasa kafalı Mavka Aleron onlara katılana kadar böyleydi.

Weldir odağını kendisine en çok ihtiyacı olan çocuğa çevirmişti, özellikle de uzun yıllar konuşamadıktan sonra Nathair yaratıcısını bir kenara attığından beri. Nathair denemekten vazgeçmişti ve her şey oldukça mutsuz bir hal almıştı.

Yaşam arzusunu kaybetmiş olsa da, Nathair onun dönüşünün yeniden bir amaca sahip olabileceği anlamına geleceğini umuyordu. Doğduğunda kendisine verilen ve şimdi anladığı bir görev.

Weldir'e yardım etmek, yararlı bir hizmetkâr ve ruh taşıyıcısı olmak istiyordu. İyi bir *evlat* olmak için.

Turuncu gözlerinin tonu suçluluk duygusuyla sık sık kararıyordu; başarısız olduğunu hissediyordu.

Ayrıca özverili bir şey yapma isteğinden de yoksundu, özellikle de aylak kadın gibi bir insan için. Yaşayan dünyaya dönüşü şu ana kadar tatsız olmuştu.

Geceler özellikle zordu. Karlı mevsim nedeniyle oldukça uyuşuktu. Düşük vücut ısını korumak ve düzenlemek ona enerji kaybettiriyordu. Ve eğer yüzey buzla kalınlaşırsa, aynı sorunla karşılaştığı için suyun içinde de kalamıyordu.

Ölmeden önce kışın hep zorlanırdı.

Yaz olsa? Hareket etmek için neredeyse kaşınıyordu. Sıcaklık bir çeşit beslenme gibiydi ve kendini kokuların, seslerin ve hatta uzaktaki bir parıltının peşinden gitmek için bölgesinden gittikçe uzaklaşırken buldu. Bu durum onu keşfetmeye ve neredeyse şakacı bir şekilde eğlenmeye itiyordu.

Şu anda mağarasında somurtuyor, sıcaklıktan huysuzlanıyor ve daha ılıman rüzgârlar bekliyordu.

Tiz bir çığlık dikkatini çekti ve onu düşüncelerinden uzaklaştırdı.

Nathair kuyruğunun ucunu, onu su üstünde tutan tek şey olan göletin dikey kanal duvarından çıkan çıkıntıdan kurtardı. Hemen batmaya başlamasıyla mücadele ederek kuyruğunu ileri geri çırparak suyun üzerinde yükselmeye çalıştı. Yüzeyin üstüne göz attı.

Düştü. İnançsızlık içinde başını çevirdi. Çok gürültücü. Sesten biraz daha fazlasıyla İblisleri üzerine çekecek.

Görünüşe göre açıklıkta topladığı sopaları taşıyordu ve birini düşürdü, bu da ya ayağının altına girmesine ya da ayak bileklerinin arasında bükülmesine neden oldu. Ne olursa olsun, yüzüstü düşerken yere birkaç tane daha fırlatmıştı.

Nathair kıkırdadı ve ağzından baloncuklar çıkmasına neden oldu. *O biraz komik. Aptalca bir şekilde.*

"Az önce bana gerçekten güldün mü?" Kadın başını ona doğru çevirdi ve adam saklanmak için yüzeyin altına eğildi. "Ya kendime zarar verseydim?"

Daha çok gülerdi.

Yine de onun hakkında kafası oldukça karışık.

Benden korkuyor gibi görünmüyor. Belki temkinli; bakışları kısa süreliğine karşılaştığında onu dikkatle süzdü.

Nefes almak için solungaçlarını kullandığından, etrafındaki havanın kokusunu alamıyordu. Göletten ayrılmayı reddetmesinin bir nedeni de buydu - eğer korkunun kokusunu alırsa, ona ıglık atması için gerçek bir neden vermiş olacaktı.

Gümbürdeyen hareketin ince titreşimleri hassas pullarına değdiğinde, kadının tekrar harekete geçtiğini anladı.

Onu izlemek için ayağı kalktığında kuyruğı altında döndü ve kendini ayakta tutmak için kullandı. Sanki ona bakarsa geri çekileceğini biliyormuş gibi, ona bakmadan elindeki sopaları bir taraftaki kayaların yanına bıraktı. Sonra daha fazlasını aramaya başladı.

Nathair bakışlarıyla onu takip etti ve gittiğı her yerde onu gözlemledi.

Kadının yüz hatlarını incelerken başını eğdi. *Çok dikkat çekiciydi.* Hafıza parçalarının ona söylediğine göre, bu dişi insanlar için oldukça güzel sayılırdı.

Alaca kahverengi teninde tek bir kusur yokmuş gibi görünüyordu.

Saçları o kadar koyu kahverengiydi ki gölgede siyah gibi görünse de güneşte derin bir kestane rengiyle parlıyordu. Kahverengi gözleri de aynı

deseni takip ediyordu, loşta daha koyu ama ışıktta erimiş ela rengiyle parlıyordu. Nazik, kalp şeklindeki yüzünde belirgin elmacık kemikleri ve

sivri bir çene vardı. Yanaklarındaki hafif dolgunlukla birlikte, keskin bakışlarını ona diktiğinde bile yüzünden kaybetmediğı bir iyilikseverlik yayılıyordu. Bir de etkileyici ağzı vardı. Dolgun ve soluk pembe dudakları,

her ne iş yapıyorsa onu yaparken yana doğru çekilir, bükülür ya da geriye kıvrılırdı.

almaya karar verdi.

Burnunun kemeri, kaşları ve küçük kulakları onu daha da güzel gösteriyordu. Kulak memelerinden sarkan küçük kırmızı taşlar, başını çevirdiğinde sık sık parlıyordu.

Kısa olup olmadığını bilmiyordu, çünkü her şeyi algılayışı, ağırlığını uzun kuyruğunun neresine verdiğiine bağılı olarak sık sık değışebiliyordu.

Vücudunun kıvrımları vardı. Mor elbisesi, göğüslerinin ince bedenine göre oldukça büyük olduğunu vurgulayacak kadar dardı ve arka tarafı yuvarlaktı, bu da elbisesinin arkasının sarkmasına neden oluyordu. Bacaklarını her tekmelediğinde, lavanta rengi giysinin yan yırtmaları gri pantolonu ve üstlerinden geçen kayışları olan siyah ayakkabıları ortaya çıkarıyordu.

Kırıkları olmasaydı, onun çekiciliğinin farkına varıp varmayacağını merak ediyordu. Bu, onun kendi alanını işgal etmesiyle ilgili hislerini pek değıştirmiyordu ama uzaktan bakınca güzel olduğu anlamına geliyordu.

Neden yalnız olduğunu merak ediyordu. *İnsanlar güzel dişileri böyle koruma eğilimindedir.*

Bakışlarını ormana doğru çevirdi. *Haydutlar ona bu yüzden mi saldırmıştı?* Müdahale etmemiş olsaydı ona ne olabileceğini düşününce ürperdi.

Kadın bir tür ateş yakmaya başlayınca dikkati dağıldı. İçten içe inledi. *Gece boyunca kalmayı mı planlıyor?*

O zaman bir İblis gelirse ona yardım edip etmeyeceğine karar vermek zorunda kalacaktı. Eğer öyleyse, o zaman sadece kasıtlı olarak rahatsız edici oluyordu. Ateş İblisleri çekebilir ve bu da onu yemeleri için kendi suçu olur. Kendisinden başka suçlayacağı kimse olmazdı.

İblis daha sonra Peçe'ye ve Weldir'in kara sisine giderse, ruhu onu besleyebilirdi. Böyle asil bir sebep için onun ölmesine izin vermeyi düşündü. Elbette, Weldir'in önce ruhlarını çatlatan yeşil İblis hastalığını temizlemek için enerji harcaması, sonra da onu iyileştirmesi gerekecekti ama yine de küçük bir miktar enerji ve güç kazanacaktı.

Nathair düşünceli bir şekilde ona baktı.

Kararımı verdim.

Onu yemesine izin verecekti.

Bir İblis açıklığa doğru kayarak geldiğinde Linh bir çığlık attı. Buzlu suyun kenarına geri dönerek gün boyunca bulduğu kısa kılıcı havaya kaldırdı. Ateş, kılıcın uzunluğuna yansıdı ve ucunu ona doğru tutarken titredi.

Nefesleri beyaz bir yoğunlaşma olarak dışarı çıktı ama hemen saldırmadı. Bunun yerine kenara çekildi ve kırmızı gözlerini yerde sinmiş yatan Linh'e dikti.

Ona yaklaşımdan çekiniyor gibiydi ve arkasından gölete bakmaya cesaret etti. Duskwalker orada değildi; gece çökmeden çok önce ortadan kaybolmuştu.

Korkunç derecede yalnızdı ve titreyen ellerindeki silahı nasıl kullanacağını bilmiyordu.

İblislerin daha çirkin olduğunu sanırdım. Bu, köpekbalığı benzeri dişleri, boynuzları, pençeleri ve kuyruğuyla bile oldukça insani görünüyordu. Derisi yamalı soluk et ve tüm İblislerin ortak boşluğa benzeyen görünümünün bir karışımıydı.

Elleri ve ayakları üzerinde çömelerek ona doğru hırladı ve yaklaştıkça dişlerini gösterdi.

"Geri çekilin!" diye bağırarak kılıcını ileri doğru savurdu.

Linh'in tehdidi karşısında sarışın kaşları hoşnutsuzlukla çatıldı.

"Kavga etme insan. Bu sadece sonunu daha korkutucu hale getirir," dedi sesi kadınsı ve yumuşaktı. Sonra dişi İblis elini uzatarak Linh'i yaklaştırmaya çağırdı. "Gel, çabuk olacağım."

Konuşabildiklerini bilmiyordu ama bunu daha kötü buldu. Onu tehdit etmeye, lezzetli olduğunu söylemeye ve onu yemeye başlayacağı tüm korkunç yolları anlatmaya başlar mıydı? Bir şeyin kendisiyle lezzetli bir yemekmiş gibi sapıkça konuşmasını, parmaklarını emmesini ya da daha fazlası için dudaklarını şapırdatmasını tercih etmezdi.

"Seni uyarıyorum," diye yalvardı Linh, çünkü ses tonunda herhangi bir ısırik olamayacak kadar korkmuştu.

Suya bir kez daha baktı, bir renk parıltısı ya da bir kafatası görmeyi diledi. İkisini de göremedi ve terk edildiğinden hiç şüphesi olmadığını anladı.

Gözlerinden yaşlar süzüldü. *Yenmektense boğulmayı tercih ederim.* İkisi de kulağa korkunç geliyordu ama bunlar onun seçenekleriydi.

Belki de bana yardım etmiyordu. Belki de sadece açtı ve haydutlar orada olduğu için onları yedi. O zaman neden onu canlı bıraktı?

İnancını bir canavara bağlamıştı çünkü başka seçeneği yoktu. Linh seçeneklerini tartmıştı ve hangi yolu seçerse seçsin ölüm onu bekliyordu. Gerekirse dağın etrafından dolaşabileceği hayaliyle Bragg'den kaçmıştı ama bu da onu açıklanamaz bir şekilde kurtaran Duskwalker'a güvenmek kadar intihara meyilliydi. Linh gerçekten çaresizdi.

Yaşamak istiyordu.

İblis bir elini yaklaştırdığında "Lütfen," diye yalvardı. Yalnız kaldığı her saniye daha da korkuyordu.

"Sudan uzaklaşırsan sana hızlı bir ölümle merhamet edebilirim," dedi İblis, sözlerine rağmen sesi hâlâ sessiz ve tehditkâr değildi. "Eğer bana zarar verirsen, bunu uzun süre yaparım. Hiçbir şey kaderini değiştiremez, insan."

Kahretsin, diye düşündü, tam ona doğru fırlarken. Linh gözlerini kapadı, çılgılık attı ve en kötüsünü bekledi.

Ta ki hemen arkasında büyük bir su sesi duyulana kadar. Korkudan tüyleri diken diken oldu ve ürperdi. Soğuk damlacıklar üzerine düştüğünde gözlerini açtı ve başını kaldırdığında Duskwalker'ın ellerini iki yanında yere dayadığını gördü.

Adamın vücudunun soğukluğu kürek kemiklerinin arasına dokunduğunda irkilerek içine doğru büzüldü. Adam onun üzerine eğildi, önü açıkken onu üç taraftan korudu.

Çimen ve toprak parçalarından oluşan bir püskürtü içinde İblis kayarak durdu. Adamın kafatasına aval aval bakarken kırmızı gözleri büyüdü ve sonra korkunç, zehirli bir tıslama çıkardığında geri çekildi.

"Başkalarının yemeye çalışmasını istemiyorsan yemeğini dışarıda bırakma Mavka!" diye bağırdı İblis, onun tıslamasına kendi tıslamasıyla karşılık vermeden önce. Koşarak uzaklaştı, kaçmak için ormanın içine daldı.

Kılıcının ucu yere çarpınca sersemleyen Linh nefes nefese kaldı. Kalbi hızla çarpıyor, ölümle yüzleşmeye bu kadar yaklaşmışken ve hâlâ yüzleşebilecekken sakinleşmeyi reddediyordu.

Sırtını Duskwalker'a dayamaya devam ettiği için de hareket etmedi. *İçimde kötü bir his var.* İçinden hafif bir gümbürtü yankılanıyor, gövdesinde titreşiyordu ve bunun onun midesi mi yoksa bir hırıltı mı olduğunu anlayamıyordu.

Ne yapmalıyım? Hareket etmeli miydi, olduğu yerde kalmalı mıydı... ölü taklidi mi yapmalıydı? Ölü taklidi yapmanın işine yarayacağından şüpheliydi.

Başını yavaşça arkaya çevirerek bir kez daha yukarı bakmaya cesaret etti. Kafatası çoktan aşağıya yönelmişti, parlak kırmızı küreler onu selamlıyordu ve o da bu tehdit altında daha da küçüldü. Bakışları onların üzerine düştüğü anda tehditkâr, yüksek sesli bir hırıltı yükseldi.

Kadın sonunda dönüp geri çekildi ve adam da kendini aşağıya bıraktı. Ellerin üzerinde ağırlığını dengeleyerek onu takip etti, sudan sürünerek çıktı ve yüzleri arasında bir adımdan fazla mesafe olmasına asla izin vermedi. Ateş onu durmaya zorladı, yoksa sürünerek içinden geçecekti ve o da durdu.

Neden saldırmıyor? Ona hırlamaya devam etti.

Gözleri adamın kıpırdamayan göğsüne kayd, ardından kemikli burun deliğine yöneldi. Ondan ne nefes geliyordu ne de ofladığını duyabiliyordu. *Nefes almamayı mı tercih ediyordu?*

Bunu onun iyiliği için yaptığına inanmak istiyordu.

Sonra, sanki daha fazla tutamamış ya da tutmak istememiş gibi, sonunda sert ve keskin bir nefes verdi. İki bulut halinde büyük bir su püskürdü. Geri çekildi ve suyun içinde sürünerek gözden kayboldu.

Linh olduğu yerde kaldı, gözleri onu en son gördüğü yerden hiç ayrılmadı. Yüzeyde bir baloncuk yüzüyordu.

Beni yine kurtardı. Planı işe yaramıştı.

Neden bu kadar uzun sürdü?! Son saniyede onu kurtarmak için gerçekten yenileceğini düşünmesine izin vererek onu cezalandırmak istemediğini umuyordu. Aksi takdirde bu oldukça zalimce olurdu.

Ne olursa olsun, cevabını almıştı. Küçük bir gülümseme dudaklarının kenarlarını kıvrırmaya başladı.

Duskwalker onu koruyordu. *Eğer kalırsam, belki bana ısınır ve bize yardım eder.*

Göletin dibine oturmuş, kuyruğunu altına sarmış olan Nathair, siyah çengelli koç boynuzlarını aşağı doğru çekti. *Lanet olsun. Onun yenmesine izin veremezdim!*

Denemişti. Nathair onun çığlıklarını duymazdan gelmeye çalışmıştı, çığlıklarının suyun içinden geçerek kulaklarını tırmalamasını ve pullarını titretmesini. Yalvarışları, yakarışları, her biri turuncu gözbebeklerinin giderek daha koyu bir tona kaymasına neden olmuştu. İçi burkulmuş, sanki küçük balıklar mide bulandırıcı bir şekilde içine dolmuş gibi sürünmeye başlamıştı.

Kendisine bunun Weldir'in kazancı için olacağını ve ona aradığı huzuru vereceğini hatırlatmıştı.

Yine de, suçluluk duygusu boğazını bir el gibi sıkarken, buna dayanamadı. Kafasının içindeki sesler, acı çekmeye zorlandığı son anlar, onu her zamankinden daha kötü bombardımana tutuyordu. Peşini bırakmıyorlar, kafatasının içini kırıp açmak ve dışarı fırlamak istercesine vuruyorlardı.

Korkunçtu, tiksinti ve nefretle sırtını tırmalamasına neden oluyordu.

Tarafsız kalma arzusuna rağmen, onu kurtarmıştı.

Ve saatler sonra başka bir İblis geldiğinde, onun aptal ateşi, insan kokusu, hatta belki de korkusu tarafından çağırıldığında, Nathair o zaman da yardım etmişti.

İkincisi ilkinden daha az gelişmişti. Keçi benzeri özelliklere sahipti: toynaklı arka bacaklar, sivri dişli bir av burnu, çıkık boynuzlar ve dört ayak üzerinde duruyordu. Vücudunun üst kısmı insana benzese de, derisi boşluklu ve parlaktı, bu da çok fazla yemediğini gösteriyordu.

Sudan tamamen çıkmayı reddederek onu geri püskürttü. Gitmediğinde, yüzünü pençeleylene kadar vurmak zorunda kaldı ve sadece acısı nedeniyle geri çekildi.

Dişi karnına sokulmuş, güvenle ona yaslanmıştı ve bunun aptalca olduğunu düşünmekten kendini alamadı. Nefeslerini solungaçlarından tutmak yerine ciğerlerinden tek bir nefes almış olsaydı, dişinin korku kokusu onu öfkeliendirebilirdi. Havayı tatmak için dilini ileri doğru hareket ettirmemesine rağmen, yine de tat alma duyusuna yerleşmeyi başardı.

Karnına kramplar girmiş, açlık onu yiyip bitirmişti.

Öfkesini ona yöneltip çok daha kanlı ve akılsız hale getiremeden, suyun soğuk kurtuluşuna geri kaydı. Solungaçları aracılığıyla nefesini tutması da vücudunun kaymasını durdurarak daha soğuk olan sıcaklığı rahatça kabul etmesini sağladı.

Şu anda havuzunun kayalık dibinde somurtuyor, ona ve bu duruma sinirleniyordu.

Yarın, onun gitmesini sağlayacağım. Aradığı huzuru ona verdiği sürece onu korkutup korkutmaması umurunda değildi.

Onunla konuşmam gerekecek. Nathair bunun ne anlama geldiğini düşünerek ürperdi.

Kendi sesi şu anda zihnindeki bir bariyerin ardında kilitliydi ama başka bir seçeneği daha vardı. Sadece... bundan nefret ediyordu, küçümsüyordu, bunu yapmaktansa kendi pullarını koparmayı tercih ederdi ama son çare olarak bunu yapacaktı.

Kafatasını tutarak suyun içinde inledi ve bekledi.

Ancak gün ağardığında ve ışık ona ulaştığında yüzeye çıktı. Sudan dışarı baktı ve onun kayalara yaslanmış gevşek halini gördü.

Gözleri açık olmasına rağmen tembelce kırışırtıyordu. İç kırıksıklıkların hemen altında koyu lekeler oluşmuştu ve alaca kahverengi teni hastalıklı görünüyordu. Nathair bile onun tamamen bitkin göründüğünü söyleyebilirdi.

Elinde kılıcının kabzasıyla yorgun bakışlarını güneşe doğru kaldırdı. Toz parçacıkları ışık huzmesi içinde yüzünün etrafında uçuşuyor, tüm aurası parlıyor gibi görünüyordu.

Gökyüzüne gülümsemesi, dudaklarını ayırıp beyaz dişlerini göstermesi adamın göğsünü burktu. O anda çok yumuşak görünüyordu, yüz hatlarına rahatlama yerleşirken bir şekilde daha da güzeldi.

Sonra, sanki beklediği tek şey buymuş gibi -ışık ve güvenlik- gözlerini kapattı. Başını yana eğdi, dudaklarını aralayarak sessiz bir ses çıkardı

Omuzları ve kolları sarkarken nefes alıyordu. Kılıcın kabzası yere düştü.

Nathair hafif bir hırıltıyla onun uykuya dalmış olmasından dolayı homurdandı - onu rahatsız etmeyeceğini anladığında daha da çok homurdandı. Kendi topraklarında güneşin altında öyle huzurlu görünüyordu ki, onu uyandıracak kadar kindar bir kalbe sahip değildi.

Ne yapacağını düşünürken kuyruğu onu ayakta tutmak için aşağıya doğru döndü. *Buraya gelen neden bir dişi olmak zorundaydı?* Bir erkeğe karşı daha az iyiliksever olabileceğini düşündü.

Onun minyon, kıvrımlı formuna baktı ve en iyi yerlerinden yumuşak görünmesinden hoşlanmadı. Ona kıyasla çok küçüktü, çok kadınsı ve korumasızdı, sanki gerçekten korunmaya ihtiyacı varmış gibi. Onu korumak için çaresiz kalması ve daha önce hiç arzu duymadığı halde bunu yapmaya devam etmesi hoşuna gitmiyordu.

İleriye doğru yüzerek kayaların bulunduğu göletin kenarına biraz daha yaklaştı. Uyuyan güzeli rahatsız etmemek için sessizce ellerini taş çıkıntının üzerine koydu. Kaldırırken pençeleri hemen arkasındaki çimenlere saplandı.

Solungaçlarından su aktı ve tek bir sert basınçla ciğerlerinden serbestçe çıkmasına izin vermek için ağzını açtı. Daha yakına eğildi. Bir gün önce olduğu gibi, onun narin yüz hatlarını inceledi.

Uzun, siyah kirpikleri uykusunda dalgalanırken karanlık bir pervanenin kanatlarını andırıyordu. Dudakları tamamen yumuşak görünüyordu, sanki kafatası gibi sert bir şeye karşı yastık gibi hissedeceklerdi. Gözlerini kızın kusurlardan arınmış, pürüzsüz teninde gezdirdi ve ten güneş ışığında parlıyor gibiydi. Aralarında sadece bir santim mesafe olsa bile, teninin sıcak olacağını biliyordu.

Sonra bir şey Nathair'in boğuk bir nefes almasına neden oldu.

Sonunda onun kokusunu uzun ve derin bir şekilde içine çektiğinde ağzından salyalar akararak onu tamamen doyurdu. Tüm varlığı titreşti - zihni, pazuları ve göğüs kasları, tüm kuyruğu sıkıştı ve titredi. Hatta kasıklarında bir zonklama hissederek şaşkınlıkla irkildi.

Zihinsel parçaları, şu anda burun deliğini kabaca tıkayan şeftali ve vanilya kokusunu hemen bir araya getirdi. Boynunu suyun altına daldırarak kendini solungaçlarından nefes almaya zorladı.

Bir şekilde özünü lekelemişti. Burun deliklerine yapışmış, salya selini doyurmuş ve vücudunu istila etmiş olan bu kokudan kurtulmak için mücadele etti.

Kan dolaşımı.

Onda böylesine güçlü ve içgüdüsel bir tepki uyandırdığı için sinirlenerek yana çekildi. Kuyruğunun ucu aşağıdaki kaya çıkıntısına değdiğinde, kendini havada tutmak için üzerine yaslandı.

Bakışlarını ondan kaçırdı, ancak utancın yanı sıra utançtan da gözleri parlak kırmızımsı pembeye dönünce bakışlarını geri getirdi. Ona bakmanın ve koklamanın kendisini ne kadar memnun ettiğini düşününce, ona verdiği tepki, uyandığında yapmayı planladığı şey yüzünden kendisini suçlu hissetmesine neden oldu.

Ona karşı hiçbir şey hissetmeye hakkım yok. Bir kez daha uzaklara baktı, ama sadece batmasına izin vermek için.

Nathair fikrini değiştirmeyecek ve sırf onu çekici bulduğu ve kokusu onu çok yoğun bir şekilde çağırdığı için bu küçük yaratığı tutmayacaktı. Her ne kadar ona odaklanmanın zihnindeki parçacıkları bir nebze de olsa susturduğunun farkında olsa da onu çalmayacak ya da saklamayacaktı. Böyle bir nedenle onun varlığına açlık duymazdı - kırılmışlığını kendi başına düzeltmek istiyordu.

Sadece ona zarar vereceğim. Şu anda akli başındaydı. Akli başında değilse, kendine zarar verme eğilimi vardı. Şaşkınlık ve acı içinde onu pençeleyebilirdi ve eğer ona bağlanırsa... ve sonra onu yerse, bunun suçluluğu onu geriye götürebilirdi.

Nathair Mavka kardeşlerinin çoğunun gelinleri olduğunu biliyordu. Weldir, Tenebris'te sıkışıp kaldığı süre boyunca onu elinden geldiğince bilgilendirmişti. Evet, çok kıskançlık çekmişti ama o zamanlar bu konuda hiçbir şeyin değişmeyeceğini de kabullenmeyi öğrenmişti.

Bu olasılığın kendisi için hâlâ elde edilemez olduğunu biliyordu. *Ben bir gelini hak etmiyorum. İstemediği halde* zarar veriyor, yapmaması gerektiği halde ruhları kovuyor ve tatsızlıklarla delik deşik edilmek istemediği sürece özgürce konuşamıyordu bile.

Birini arzulasa bile, güvenlerini kazanırken bir insanı güvende tutma şansı düşüktü.

Bu özel dişi kalmakta ısrar etse bile, bu şansın değişmesini beklemezdi. Eninde sonunda korkup kaçacaktı; bunun geç olmasındansa erken olması daha iyiydi.

Göletin içindeki çıkıntıya kıvrılıp yüzeydeki hareketin titreşimlerini hissetmeyi beklerken görüşü derin bir maviye dönüştü. Böyle bir yetenek bir zamanlar onu rahatsız etmişti ama artık bu yeteneğine güvenir hale gelmişti.

artan insanlığıyla onu deşifre etmek için. Bir zamanlar terazisini kaşındıran şey, şimdi duyuları için bir gereklilik haline geldi.

Nathair son iki günü düşünerek terazilerinden birini eline aldı. *Acaba adı ne?* Muhtemelen her zaman hatırlayacağı küçük dişinin adını bilmek istiyordu. Kısa bir süre için koruduğu ve sonunda yemediği dişinin.

Yüzü ve kokusu kadar güzel mi? Sesi bile çok güzeldi. Bir gün önce onunla konuştuğunda, yalvarışını dinlemesi için onu yeterince uyutmayı başarmıştı.

Yumuşak, nazik, tatlı - sesi cennette duyulabilirdi.

Ağzını açtı ve bir *homurtuyla* dilini dışarı çıkardı. Daha şimdiden düşüncelerine musallat olmuş, onları ısrarla işgal ediyordu.

Evet, geri dönülmez bir saplantı haline gelmeden önce bu kadından kurtulmaya çok ihtiyacı vardı.

Tam da kalkıp dişinin uykusunu izleme dürtüsü bir enfeksiyon gibi pullarını kaşındırmaya başlamışken, en ufak bir hareket hissetti. Hareket eden bir ayak, hatta belki bir inilti, ama güneş tam tepedeyken uyandığına işaret edecek kadar büyük bir rahatsızlık.

Nathair hemen yüzeye çıktı ve tam zamanında onun gözlerindeki uykuyu sildiğini gördü. Yüzünü buruşturarak başını yana eğdi ve boynundan gelen bir çatlak sesi küçük bir çığlık atmasına neden oldu. Görünüşe göre, sırtını destekleyen kayalara yaslanmış bir şekilde uyuduğu için kendini incitmişti.

Göz kapakları titreyerek açıldı ve uysal bakışlarla çimlere baktı. Kafatasına doğru fırlamadan önce suya doğru bir fiske vurdu.

Dişinin nefesi kesildi ve yana doğru geri çekilerek ondan uzaklaştı.

"Ödümü kopardın!" diye haykırdı ve hemen ardından sakinleşti. Gözlerinin altındaki koyu halkalar katlanarak hafiflemişti ama bir şeylerin farkına varır gibi olunca çöktüler. "Bunca zamandır beni uyurken mi izliyordun?"

Nathair sıkıntıyla başını çevirdi, sonra havayı tatmak için dilini ona doğru salladı. Kokusuna hiçbir korku karışmamıştı.

Mükemmel. Daha çok gün vardı ve o dinlenmişti: gitme zamanı gelmişti.

Ellerini havuzun kenarına koyarak, kalçasının sadece bir ayak altına çıkana kadar kaydı. Bu ona gölete tırmanmak için yeterli kaldıraç sağladı.

Tamamen özgür kalana kadar uzun kuyruğunu altından sürüyerek karaya çıktı.

"Ne kadar büyük olduğunu unutup duruyorum," dedi dişi, ona gerçekten ne kadar temkinli olduğunu gösteren zayıf bir gülümseme vererek. "Sonunda gelip benimle konuşmaya mı karar verdin?"

Gövdesi esnek olmadığı ve kayma yeteneğine sahip olmadığı için ellerinin üzerinde ona doğru yürüdü. Bunu temkinli bir şekilde yaptı, ani hareketlerle onu çok fazla ürkütmemeye çalıştı.

Ona bir kol boyu kadar yaklaştığında nefesini kesti, uzandığında kokusu nihayet keskinleşmeye başlamıştı. Kadın içine doğru büzüldü, kolları ve bacakları içe doğru kıvrıldı ve gözleri kapandı. Nathair onun yakınlığına verdiği tepkiyi görmezden geldi ve yanına uzandı.

Çantasını kucığına bırakırken şingırdadı ve tıngırdadı. Tutmakta olduğu nefesi dışarı fırladı ve aşağı bakmak için gözlerini açtı. Dudaklarını büzüp kaşlarını çatarak adamın kafatasına bakmadan önce soluk kahverengi el çantasına dokundu.

Nathair geri çekildi ve ormanı işaret etti.

Bakışları o tarafa kaydı ve hızla ayağa fırladı. Çanta yere çarptı. Birinin diğerini durdurmak için yapabileceği gibi ellerini uzattı.

"Lütfen, bekle," diye yalvardı başını eğip dirseğini tutmadan önce. Duruşu yenilmiş ve neredeyse... umutsuz görünüyordu? "Gitmemi istediğini biliyorum ama dün gece ne olduğunu gördün. Bu gece olsun, ondan sonraki gece olsun, hatta ondan sonra olsun, her gece beni bekleyen şey bu. Eğer dağın etrafından dolaşırsam haftalarca yolculuk yapacağım. Yalnız olacağım ve bölge İblisler tarafından istila edilmiş durumda."

Yüz hatları gerildi ve ışıltılı kirpiklerinde küçük damlacıklar toplanırken turuncu gözünde karardı. *Ağlama*. Bunu olması gerekenden daha zor hale getirme.

"Eğer bana yardım etmezseniz, tek seçeneğim buranın güneyindeki köylere varmadan ölmek için dua etmek."

Kalbini çelikleştiren Nathair kollarını kavuşturdu. Bunun kararından dönmeyeceğini göstermesini umuyordu.

Dudakları gerildi, gözleri kısıldı ve başını ormana çevirirken dudak büktü. "İhtiyacı olan birine karşı merhametli olabileceğinizi gösterdiniz. Ne olursan ol, başka bir varlık için bir kalbin ve şefkatin var."

Nathair'in kolları gevşedi ve başını öne eğdi. *Daha önce hiçbir insan benden ya da türümden bu kadar sevgiyle bahsetmemişti.* Evet, eğer isterse sıcak bir kalbi vardı. Anlayışlı ve sempatik olabilirdi. Onda bunu şimdiden görmüş olması oldukça şaşırtıcı ve dokunaklıydı.

Bu onun kararlılığını bastırmaya yetmedi.

"Muhtemelen neden yakınlardaki diğer insan köylerine gitmediğimi merak ediyorsunuzdur, ama ben... yapamam. Eğer gidersem, tekrar kaçırılıyorum ya da beni barındırdıkları ortaya çıkarsa insanlar zarar görür. Yalnızım ve korkuyorum. Bana ya da bir başkasına yardım etmek için bir nedeniniz olmadığını biliyorum ama yine de size yalvarıyorum."

Başını sallayan Nathair içini çekti. Sürünerek ilerledi, çantasını aldı ve ona uzattı.

Git, kadın. Senin için yapabileceğim bir şey yok.

Onu almasına rağmen, sadece bir eliyle yumruk yaptı ve ayağını yere vurdu. Güzel yüz hatları ona doğru yalvarırcasına kıvrıldı.

"Lütfen beni gitmek zorunda bırakma," diye bağırdı ve boştaki elini saçlarının üzerinde gezdirerek gevşek telleri aşağı doğru itti. Nathair yumuşak bir hırıltı çıkardı ve gözbebekleri kızgınlıkla kırmızıya döndü - zayıf bir kızgınlık. "Eğer beni gitmeye zorlarsan, muhtemelen ölürüm. Tanrı aşkına, daha yirmi bir yaşımdayım! Yaşamak istiyorum. Halkım yaşamayı hak ediyor. O kadar çaresizim ki senden, bir *Duskwalker*'dan yardım istiyorum! Bunun ne kadar delice olduğunu anlıyor musun? Ama işte buradayım, deniyorum, çünkü başka seçeneğim yok."

Sana yardım etmek istemiyorum! Çünkü ona yardım etmek kana susamışlık, ölüm ve keder demektir. İnsanlar ona karşı hiç nazik olmamıştı. Onu bıçaklarla iterken ve ona kötü isimler takarken zalimce davranmışlardı.

Nathair ileri atıldı ve yankılanan bir tıslama çıkardı. *Neden böyle korkunç yaratıklara yardım edeyim ki?!*

Dişinin nefesi kesildi, tökezledi ve yuvarlak kıcının üzerine düştü. Adam onun üzerinde süzülürken nefesini tuttu, sonra kollarını dikleştirerek etrafına eğildi.

Bir anı parçasını yüzeye çıkardı. Kendi zihnini hazır tutmak için savaşıırken, vicdanının ön saflarında yüzmesine izin verdiğinde görüşü karardı.

İki insan erkeği arasında kısa süre içinde fiziksel darbelere dönüşecek bir tartışma yaşandı. Biri kötü adam, diğeri kurban olmak üzere hileli para için tartışıyorlardı.

Ancak Nathair'in sadece bir saniyeye ihtiyacı vardı ve o da bitmeden hemen önce ağzını açtı.

"Defol!" diye kükredi, zihninin içinden gelen ses yankılandı. Sesi titreyerek içinden çıktı ve konuştuğu ses kendi sesi değil, ödünç aldığı insanın sesiydi.

Ağzını kapattı ve aklından geçenleri zihninin gerilerine itmeye çalıştı. Ürperdi, tüm vücudu tiksintiyle dalgalandı. Görüşü geri geldi, kafatasının içinde acı dönerken beyazla doldu. Az önce yaptığı şey yüzünden boğazı düğümlendi, onunla konuşmak için bir anıya erişti, asla kendi sesini kullanamadı.

Aval aval ona bakarken donuklaşan yüz hatlarını dehşet kapladı. "Bana zarar vermeyeceksin" diyecek kadar aptalca bir cesarete sahipti.

Sesi pek emin gelmedi.

Lanet olsun! Dinlemeyi reddetti, onun iradesine boyun eğmeyi reddetti. Ondan daha inatçıydı ve Nathair oldukça kırıdayamaz olabiliyordu.

Başka bir anının zihninde canlanmasına izin verince gözleri karardı. Bir kadın, hayatı sona ermeden hemen önce hayatı için yalvarıyor, yakarıyordu. Kadının çığlıkları günün geri kalanında onu takip edecekti ama o bundan ihtiyacı olanı aldı.

Ağzını bir kez daha açan adam, kadın, *onlar*, zayıf bir sesle "*Lütfen*" dedi.

Lütfen beni yalnız bırakın. Sana yardım etmek istemiyorum, istesem bile edemem. Hepsini katledecekti ve o zaman ondan yardım istediğine pişman olacaktı.

Şu anda bile öfkesini dizginlemek, güçlkle sürdürdüğü bir boğulmaydı. Görünmez eller beynindeki yapışkan maddeyi şekillendirmeye, ona duyduğu öfke ve kızgınlığı dış dolu bir açlığa dönüştürmeye çalışıyordu.

Risk altındaydı ve bunun farkında bile değildi.

"Aman Tanrım," diye bağırdı ve onun altından çıkmaya çalıştı. Başını arkasındaki kayaya çarparak daha fazla ilerlemesini engelledi. "Bunlar... bunlar yediğin insanların sesleri mi?" diye fısıldadı.

Ne yazık ki, evet. En azından ruhları, öbür dünyadan bile olsa tüm varlıklarını söndürdüğünden emin olmak için.

Nathair parçayı aşağı iterken başı dönüyor, sağ dirseği çökmeye çalışırken ellerinin üzerinde sendeliyordu. Halsizlik ve güçsüzlük kaslarını yumuşattı ve nefes alamaması zihnindeki aşırı baskı yüküne yardımcı olmadı. Kafatası zonkluyor, bunu neden yapmaması gerektiğini acı bir şekilde hatırlatıyordu.

Parçaları değiştiremediği için asla böyle bir konuşmayı bir araya getiremezdi, ama bazen orada kalanları ödünç alabilirdi. Ağzını açtığı sürece, sanki zihninden değil de karnından konuşabiliyormuş gibiydi. Bunu yaptığında kafası karışıyor, kaslarına şaşkın bir öfke doluyor ve derisi geriliyordu.

Uzaktan gelen büyük bir sopa şakırtısı dikkatini çekti, tam o sırada sesler usulca onlara ulaşmaya başladı. Yaklaşmışlardı, *çok* yaklaşmışlardı.

"Ayak izleri bu tarafa doğru gidiyordu," dedi bir erkek, çalıların arasında homurdanarak.

"Umarım onları buluruz ve yenmemişlerdir," diye ekledi bir diğeri, böyle bir düşünceden hoşnut olmadığı belliydi. "İki gün oldu. Bu nadiren iyiye işarettir."

Orman kalıntıları hızla yaklaşan ayak sesleri altında çatırdadı ve kırıldı. Çok uzakta değillerdi, ağaçların sadece birkaç metre derinliğindeydiler.

Etrafıma dikkat etmiyordum. Kırıkları, dişiye odaklanması gibi duyularını da köreltmmişti.

"Ellerindeyse onu rahat bıraksalar iyi olur," diye ısırdı derin, gırtlaktan gelen bir ses. Bir baltanın gücüyle bir dal daha kırıldı ama sesleri gittikçe daha yüksek yankılanıyordu. "Yoksa onlar için zincir olacak. Kadınımın başka erkekler tarafından kirletilmesine izin vermeyeceğim."

Altından bir hıçkırık koptu. Nathair dalgın bakışlarını ona çevirdi.

Ağlıyor. Neden ağlıyordu? İki eliyle yüzünü kapatmış, hatta sırtını ormana dönerek yan dönmüştü.

Sıcaklık bileğini sardı - mutluluk verici, inletici bir sıcaklık. Dikkati bir an için keskinleşti ve hızlı bir nefes çekti. Ondan gelen dehşet dolu kokuyla gözbebeklerine kırmızı bir renk girdiğinde pişman oldu ve bununla savaşmak için pençelerini toprağa batırdı.

Ciğerlerini bir kez daha durdurdu.

"Lütfen," diye fısıldadı, minik elini onun üzerinde sıkarak. "Lütfen beni almasına izin verme."

Dişinin anlamasını sağlamak için son bir gayretle sessiz bir tıslama çıkardı. Kadın irkildi ve kendini küçültmek için dizlerini yukarı kaldırdı. Yine de onun gitmesine izin vermedi, kaçmaya çalışmadı. Gözyaşları daha hızlı akıyor, altındaki çimlere damlarken yüzünü çizgiler halinde ıslatıyordu. Ağlaması daha da kötüleşti.

Nathair'in kalbi hızla çarpmaya başladı.

Ona bak, dedi kendi kendine, onun titreyişini ve sarsılışını izlerken.

Daha önce ne onun karşısında bu kadar dehşete düşmüştü ne de İblis onu korkudan neredeyse felç etmişti. Ona, bir Mavka'ya - kafatası kafalı bir *canavara* - sanki yaklaşan dört insan erkeğine kıyasla tercih edilebilirmiş gibi uzanıyordu. Kendi türünden.

Eğer ikinci bir nefes alsaydı, kızın titremesinden kokusunun onu kana susamış bir öfkeye sürükleyeceğini anlayabilirdi.

Narin eli Nathair'in üzerinde sıkıştı. Ani bir karar verildi. *Güzel. Eğer korunmayı bu kadar çok istiyorsa...* O zaman bu yarattığı ve *sadece* onu koruyacaktı.

Sağ koluyla onu kucaklayan Nathair, göletine doğru dalışa geçti. Kuyruğunu kızın çantasına dolayarak, diğer insanlar açıklığa girmeden hemen önce ikisini de suya daldırdı.

Oksijen sistemine doldu ve uzun süre oksijensiz kaldıktan sonra ona keskin bir keskinlik verdi. Dişi panikle hava kabarcıkları saldı ama adam ikisinin de batmasına izin verirken dişinin ağzını kapattı. Sonra dönüp burnunun ucunu aşağıya doğru uzatarak daha derine yüzdü ve suyun içinde hızla süzüldü.

Karanlık etraflarını sarmıştı ama bir girişin açıldığı sağa doğru eğilmeden önce indiği tünelin taş duvarlarını rahatlıkla seçebiliyordu. Nathair hızlı ve sert yüzüyordu, havasız uzun süre dayanamayacağını biliyordu.

Küçük bir cep açıldı ve adam onu cebe doğru iterek orada bulunan az miktardaki havayı solumasına izin verdi. Kız tükürükler saçarak yutkundu, sonra adam onu tekrar suyun altına çekti. Uzun kuyruğunu aşağı yukarı oynatarak ve onları yoğun bir hızla iterek yüzmeye devam etti.

Biraz daha ilerledikten sonra tünel geniş ve uçsuz bucaksız bir alana açıldı. Dişiyi üstünden itti ve bir su altı mağarasının yüzeyini kırdılar. Onu mevcut karaya doğru sürükledi; bu büyük ve uzun bir kaya parçasıydı.

Tükürdü ve boğuldu, ona yapıştı. Ta ki adam onu sert bir zemine bırakıp yanına gelene kadar.

"Neredeyse beni boğuyordun-"

Dudaklarından dökülmek üzere olan aptalca şikâyetini bitiremeden, onu susturmak için elini yüzüne vurdu.

Nathair üstlerindeki haydutları dinledi, sesleri birçok bölmede ilerlerken yankılanıyordu. Güçlü değildi - su seslerini boğuyor ve seyreltiyordu - ama içinde bulundukları alan uzundu, sadece

Tavan ile yukarıdaki toprak arasında az miktarda kaya parçası kalmıştı. İnce ışık çizgileri bile orada burada parıldıyor, dünya şiddetle sarsılırsa devrilebilecek olan kayadaki derin çatlaklardan bölgeyi aydınlatıyordu.

Anlaşılmaz konuşmaların iğrençliği karşısında tısladı.

Onun yerine, yüzünü kavrayışını serbest bırakarak, bakışlarını *evine* yeni getirdiği iri gözlü dişiye çevirdi. Göğüs kafesinin arkasında dönen, şiddetli bir ısı cehennemi yayıldı ve gözbebeklerinde koyu, sahiplenici bir yeşil parladı.

Bu insan... defalarca ondan yardım ve koruma dilemiş, hatta sanki güvendeymiş gibi ona elini uzatmıştı. Ona karşı çok az korku gösteren ama kendi türünden erkeklerin yanında titreyen. Küçük bir av kadar güçsüz olan.

Merhaba tavşancık.

Arka planda, şırıl şırıl akan su her yerden yankılanıyordu. Kayalık kıyıya hafif dalgalar vuruyor, başıboş damlacıklar su birikintilerine düşüyordu.

Linh kollarını dikleştirip kıçının üzerine yaslanırken ve tepesinde yükselen Duskwalker'a bakarken onu zar zor dinliyordu. Gözbebekleri öylesine koyu yeşildi ki yutkunma hissi veriyordu ve bir şekilde tehditkârdı.

Korku hissetmiyordu. Nasıl hissedebilirdi ki? Ne olmuş yani yüzmeleri korkunçsa ve yolun bir kısmında neredeyse boğuluyorsa? Onu şundan kurtarmıştı... *Bragg'den*.

Tanrım, o korkunç ayının yaklaştığını duyduğunda, derisinden sürünerek çıkmak istemişti. Derisinden sıyrılmak, eğer bu onun derisine dokunuşunun anısını yok etmek anlamına gelecekse. Suya, bu Duskwalker'ın ağzına dalmak, ondan kaçmak için her şeyi yapmak istemişti.

Önündeki yılan yaratık tam da bunu yapmıştı: ona bir çıkış yolu vermişti.

Düşük ışıktaki onu zar zor seçebildi. Güneş ışığının ince çizgileri bölgeyi loş bir şekilde aydınlatıyordu, sadece onun, mağaranın ve yanındaki geniş gölün bazı kısımlarını seçebilmesine yetecek kadar. Mağaranın büyük bir kısmı gölgeli ve karanlıktı ama görebildiği için bu sorun değildi.

Kırık ve zayıf bir gülümseme dudaklarını büktü. "Beni kurtardığın için teşekkür ederim... tekrar," dedi, titremesine rağmen samimiyetini duyabilmesini umarak.

Su buz gibiydi, giysileri ve saçları sıırılsıklam olmuştu. Topuzu gevşemiş, arkasında sallanan kalın bir örgü ortaya çıkmıştı.

Duskwalker uzun kuyruğunu altından geçirirken geriye doğru itti ve ortaya oturdu. Kollarını kavuştururken, havada asılı duran kuyruğunun ucundaki kıvrımda bir şey ileri geri sallanıyordu.

Adam hoşnutsuz görüldüğü için bakışlarını yanındaki yere çevirdi. *İtiraf etmeliyim ki, daha önce beni korkutmuştu.*

Onunla konuştuğu sesler... Onları düşününce tiksintiyle ürperdi. Aklından çıkmıyorlardı ve onun gibi bir şey için fazla insani olduklarını düşünmeden edemiyordu. Bir şekilde, bunların onun yediği insanların sesleri olduğunu biliyordu.

İkiyüzlü olamam. Benim için o haydutları yediği için minnettar olup diğer insanları yediği için dehşete düşemem. Aksi zalimlik olurdu. Bana zarar vermediği sürece...

Kendini durduramayan kadının bakışları tekrar adama kaydı.

Adamın esneyen pazularının, göğüs ve karın kaslarının ne kadar güçlü görüldüğünü fark ettiğinde kızardı. Belki de defalarca kurtarıcısı olduğu için, garip bir şekilde onu çekici buluyordu. Beyaz, engerek yılanını andıran kafatası bile çekiciliğini azaltmamıştı ama yine de içinde derinlere kök salmış bir ürkeklik uyandırmıştı.

Kadın kollarını kendine doladığında, adam bunun için başını ona doğru eğdi. Kuyruğuyla çantasını yavaşça öne doğru getirdi ve kucağına bıraktı.

Sonra döndü ve mağaranın özellikle karanlık bir bölümüne doğru sürünerek uzaklaştı. Adam gitmişti ve diğer taraftaki ışığa çıkmadığına göre, orada bir mağara tünelinin açıldığını tahmin etti.

Kasları gevşedi, adamın ürkütücü varlığı artık ona ağırlık yapmıyordu ve bu da bakışlarını alanda gezdirmesine izin veriyordu. Odanın kendisi ovaldı; tavan, duvarlar ve zemin arasında belirgin kenarlar vardı. Gri, bordo ve beyaz taşlar duvarları kaplıyordu ve bunların ne tür bir kaya tortusu olduğunu bilmiyordu.

Alanın üçte ikisi mürekkepli ve ürkütücü bir gölden oluşuyordu - içinde onu yutmaya hazır ne olabileceğini kim bilebilirdi? Mağaranın geri kalanı hilal şeklindeki doğal taş çıkıntılardan oluşuyordu. Oturduğu yer arazinin en geniş bölümüydü.

Ejderha altın yosunu ve ciğerotu bitkileri gibi biryofitler kayalık yüzeylere, özellikle de ışık çatlaklarının parıldadığı tavana tutunmuşlardı. Bölgeye topraksı, nemli bir koku veriyordu.

Hava bayat değildi ama sanki deniz havası bir şekilde içeri giriyormuş gibi hafif bir tuzlu su tadı vardı. Kaybolduğu yerden keskin bir rüzgâr ıslığı geldi ve bu mağaranın bir çıkışı olduğu teorisini daha da kanıtladı.

Bunu bilmek güzel. Daha kolay bir çıkış yoluna ihtiyacı olursa, bir tane olabilir.

Kazıma sesleri gözlerini adamın kaybolduğu yere çevirdi ve Duskwalker elinde kocaman bir ağaç dalıyla geri döndü.

Çok sessiz. Duvarı tırmalayan kırık uzuvlar olmasaydı, onun sürünerek yaklaştığını duymayacaktı. Kolayca gizlice yaklaşılabilmesinden hoşlanmıyordu ama idare ederdi.

Duskwalker onun yanına geldi ve sonra insansı gövdesinin altında katlanmış kuyruğunun üzerine geri yaslandı. Etli kolu kadar kalın olsa bile, dalı ellerinden ve gücünden başka hiçbir şey kullanmadan birçok küçük parçaya ayırdı.

Ortaya kalın bir kütük yerleştirdi, taşları daire şeklinde dizerken taşlar yere sürtündü. Kütüğün üzerine daha küçük odun parçaları attı.

İşini bitirdiğinde, vücudu çok az ses çıkarıyordu, eliyle işaret etti. Kaşları birbirine yaklaştı ve başını salladı.

"Anlamıyorum."

Yüksek sesle homurdandı ve sonra kollarını gövdesine sardı. Ellerini pazılarında aşağı yukarı ovuşturdu ve bir titreme taklidi yaptı. "Oh," dedi, yanakları hafifçe kızarmıştı.

Bana bir kamp ateşi yaptı. Şimdi düşününce oldukça açıktı. *Son ateşi yaktığımı görmüş olmalı.*

Linh bunu tamamen korkmuş olmasına bağladı. Bu Duskwalker'ın yediği insanların sesleriyle konuşması, Bragg'in onu neredeyse tekrar bulması ve neredeyse boğulacak olması yüzünden hâlâ zihni pek iyi durumda değildi. Ayrıca ayak parmaklarının, ellerinin ve burnunun soğuktan nasıl yandığını düşünmekte zorlanıyordu.

Elleri ve dizleri üzerinde, taşlardan oluşan halkaya doğru süründü. Çantasındaki su geçirmez seramik kavanozdan bir ateş yakma kiti çıkardı. Çakmaktaşı ve çeliği çıtlattı, ateşi yakmaya çalışırken uyuşmuş parmakları ve elleri titriyordu.

Adam onun üzerine çıkana kadar öne doğru eğildiğinde gözleri büyüdü. Adamın sıcaklığını hissedemiyordu ama varlığı görmezden gelinemeyecek kadar büyüktü.

Çakmaktaşını birkaç kez düşürdükten sonra, onun baskın özünün kendisini nasıl etkilediğini görmezden gelmeye çalışırken, sonunda elini çakmaktaşının üzerine koydu.

yerde çakmaktaşı. Onu aldı, sonra parmaklarını ona doğru salladı. Kadın çeliği tereddütle kavradı ve ona döndü.

Adamın kemikli yüzü kızınkine bir adımdan daha yakındı ve kızın teni adamın bu kadar yakın olmasından dolayı diken diken oldu. Adam parmaklarını tekrar ona doğru salladı ve kadın yere baktı. Tereddüt ederek, adamın ne istediğini yanlış anlamadığını umarak, çeliği adamın uzanan avucuna yerleştirdi.

Pek de keskin olmayan pençeleri bileğinin iç kısmına battı. Her ihtimale karşı ona dokunmamaya çalıştı ama elinin ona kıyasla ne kadar *küçük* olduğunu fark etti.

Linh'in boyu bir kadın için ortalama olan neredeyse bir metre beş santim olmasına rağmen, bu Duskwalker'ın boyu bunun altı katı, hatta daha fazla olmalıydı. Şimdi onunla kapalı bir alanda tamamen yalnız olduğu için, aralarındaki boyut ve güç farkları daha belirgin hale gelmişti.

İri ve korkutucuydu. Ayrıca sessizdi, bu da onu ölçmeyi zorlaştırıyordu. Sessiz bir yırtıcı.

Yılanlar genellikle farklı boyutlardaki avları yerlerdi ama çoğu fare ve tavşan gibi küçüktü. Aralarındaki boyut farkı buydu, Linh küçük bir et parçasından başka bir şey değildi.

Eğer kendini bir top gibi kıvrırırsa, onun gövdesinin içine tamamen sığabileceğini düşündü. Kafası da kocamandı, kendisinininkinin iki katı büyüklüğündeydi ve alt çene bölümlerinin bir yılan gibi ikiye ayrıldığını görmüştü. Tekmeleyen ve çığlık atan Linh'i bütün olarak yutmakta hiç zorlanmazdı.

Adam çakmaktaşı ve çeliği birbirine vurunca irkildi ve bakışlarını kamp ateşine çevirdi. Vuruşlarına çok daha fazla güç katmayı başardı ve sadece ateşi yakmakla kalmadı, çakmaktaşıdan bir parça da kopardı. Alevler yavaşça canlandı ve bu onu rahatlatı.

"Kendin nasıl yapacağını öğrenmek için mi beni izliyordun?" diye sordu, aralarındaki gergin sessizliği doldurmayı umarak.

Taşları onun yanına yere koyduktan sonra başını salladı ve geri çekilerek kendi üzerine yaslandı. Sadece göğsü görüne kadar eğildi ve kollarını kalın kuyruğunun bir kıvrımında kavuşturdu.

Başını salladı. Tamam, demek ki ürktücü davranmıyordu. Adamın görevi değil de onu incelediğini düşünmüştü.

Odun kuru olduğu için yanmaya başlaması uzun sürmedi. Linh ceketini ç ı k a r ı p alevlerin yanında yere serdi, böylece diğer kısımları da kuruyabildi. Ellerini sığağa doğru uzattı ve daha iyi ıslanabilmek için su içinde kalmış ayakkabılarını ve çoraplarını bile çıkardı.

"Neredeyiz?" diye sordu yosunlu tavana bakarak. Cevap alamadı. "Burada bir su altı gölü olduğu hiç aklıma gelmezdi. Nasıl buldunuz?"

Hiçbir şey.

Hmm. Belki de sadece evet ya da hayır sorularına cevap verecektir? Ne de olsa daha önce cevap vermişti.

Linh endişeyle dudaklarını yaladı. "Burası... senin evin mi?" Başını salladı. "Bir adın *var* mı?"

Tekrar başını salladı ve başını kuyruğuna yasladığı kollarının üzerine koydu. Kendini rahat hissetmeye başlamıştı ve belli ki ona kabaca bakmaktan çekinmiyordu.

Ateş onun abanoz pullarına yansıyor, oldukça hoş bulduğu bir gökkuşağı parıltısıyla parlıyordu. Ateşe oldukça yakındı ve ateşten hiç uzaklaşmadığı düşünüldüğünde, onun da en az kendisi kadar ateşin sıcaklığından keyif aldığı anlaşılıyordu.

"Demek bir adın var. Bana ne olduğunu söyler misin?" diye sordu, onu konuşturmaya çalışarak. Adam hiçbir şey söylemeyip kıpırdamadan öylece bakınca, "Bu arada ben Linh Nguyen," diye ekledi.

Ellerini kaldırabilmek için başını yeterince kaldırdı. Sonra bir avucu düz ve yukarı bakacak şekilde sağ elinin ön ayasıyla avucunu çizdi.

Başını sallayarak dudaklarını büzdü ve kaşlarını birbirine yaklaştırdı. "Bana nasıl heceleyeceğimi mi soruyorsun?"

Parlak sarı gözbebekleri parladı ve başını salladı.

"Özür dilerim ama bunu neden söylemediğinizi anlamıyorum. Daha önce konuştuğunuzu duydum."

Bu kez gözbebekleri kırmızımsı pembe renkte parladı ve burnunun ön tarafını sıvazladı. Başını salladı ve kız onun hareketlerinden ne dediğini anlamaya çalıştı.

"Sen... konuşabiliyorsun ama aynı zamanda konuşamıyor musun?" diye sordu, emin olamayınca bir gözünü kısarak.

Bir pençesini ona doğrulttu ve başını salladı.

"Anlıyorum..." Bakışlarını ateşe çevirdi, sonra onu okuyabilmek için tekrar ona çevirme ihtiyacı duydu. "Sadece yediklerinin sesiyle mi konuşabiliyorsun?"

Adam başını salladığında, sanki bu yanılmış gibi ellerini havaya kaldırdı.

Kıs kıs güldü, sonra pençesini yere sürtmek için öne doğru kayd. Onu izledi, bir şeyler yazdığını fark edince gözleri büyüdü. Yavaştı ve her harfte tereddüt ederken ne yazdığını ikinci kez tahmin ediyor gibiydi.

İşini bitirdiğinde, başını çevirip kelimeleri onun bakış açısından okuyabilmek için biraz daha yaklaşmaya cesaret etti.

Çok az anlam ifade ettiği için yüz ifadesi buruştu. *Sesim mi kayboldu?*

"Yani, eskiden konuşabiliyor muydun?"

Duskwalker başını salladı ve daha fazla kelime karaladı. *Sesler benim değil. Yaralandım.*

"Yediğiniz insanların sesleriyle konuşmak size acı mı veriyor?"

Kafatası aşağı yukarı eğilip kalkarak ona haklı olduğunu bildirdi. Yanağını ovuştururken içten içe inledi. *Bu onunla iletişim kurmayı zorlaştırıyor.* Sanki kendine güvenmiyormuş gibi kabaca yazılmış ve titrek kelimelere baktı. Yazı yoluyla iletişim kurmaya çalışmanın daha karmaşık kelimelerle zor olacağını düşündü, özellikle de parşömenleri olmadığı için.

Tekrar yazdı. *Nathair.*

"Nathair?" Bu kelimeyi bilmediği için yüzünü buruşturdu. Göğsünü sıvazladı ve sonra onu işaret etti.

"Oh!" Ona umutlu bir gülümseme verdi. "Adın Nathair mi?"

Gözleri sarı ışıltısıyla parladı ve kızın eline uzanarak iki eliyle sardı. Aynı zamanda bunu yaparak rengin ne anlama geldiğini de istemeden açıklamış oldu: neşe.

Bir yandan elini ondan çekmemeye çalışırken bir yandan da gülümsedi. Neyse ki adam elini çabucak bıraktı.

"Evet, Nathair, seninle tanışmak bir zevk." Gerçekten de öyleydi, her şey düşünüldüğünde. O olmasaydı ne hayatta ne de özgür olurdu. Bir şeyler yazmaya çalıştı ama bu sadece onun bakışlarını yumuşattı. "Linh'in sonunda bir 'h' var. L-i-n-h, ismimi böyle heceleyebilirsin."

Mektubu ekledi ve başını merakla ona doğru eğdi. Kadın kıkırdamasına engel olamadı.

"Evet, bu doğru."

Kendi içine dönüp dinlenmek için başını eğdiğinde, içinden yumuşak bir gümbürtü geldi. Bunun bir hırıltı mı yoksa mırıltı mı olduğunu bilmiyordu ama ikincisini umuyordu.

Yanaklarına sıcaklık yayıldı ve ateşe daha fazla sarıldı. *Cidden mırılıyor mu? Duskwalker'ların bunu yapabileceğini sanmazdım.*

Yine de onlar hakkında çok az şey biliyordu.

Mesajlarda hep yıkıcı ve şiddet yanlısı oldukları söylenirdi. Nathair bu nitelikleri göstermişti ama aynı zamanda korumacıydı da. *Bir insan sunusu karşılığında bir koruma koğuşu takas eden birine bile güvenilemezdi.* Bu tür haberleri alan birçok köy bunun uydurma bir hikâye olduğunu düşünüyordu. Halkı bu masalı küçük çocukları yanlış bir şey yapmaktan alıkoymak için anlatırdı: *"Eğer uslu durmazsan, Duskwalker gelir ve seni kurban olarak alır."*

Burnunun üzerine her zaman koku engelleyici bir bez taktığını söylediler. İşte Nathair buradaydı, giymiyordu ve iyi görünüyordu. Onu bir kez bile yemeye çalışmamıştı.

"Eğer... beni buraya getirdiysen," diye başladı, bakışlarını adamın kemikli yüzüne kaydırarak. "Bu bize yardım edeceğin anlamına mı geliyor?"

Adam hemen başını salladı ve kızın alt dudağı somurtarak öne doğru çıktı.

"Neden olmasın?"

Gürlemesi bariz bir hırıltıya dönüştüğünde gerçekten de mırıldandığını kanıtladı. Onu işaret etti.

"Benim yüzümden yapmayacak mısın?" Başını salladı ve onu işaret ettiğini göstermek için havayı dürttü. Kaşları birbirine çatıldı, sonra da "Sadece beni mi koruyacaksın?" diye tahmin etti.

Başını salladı ve Linh içini çekti. *Sanırım bu hiç yoktan iyidir.*

Gözlerini kaçırıp alevlere baktı ve sonra ne yapacağını merak etti. *Bu onu... benimle gelmeye zorlayabileceğim anlamına mı geliyor?* Duskwalker'ı kandırma fikri pek hoşuna gitmemişti ama kasabalardan birine giderse peşinden gelir miydi? *Tabii beni burada esir tutmaya niyetliyse.*

Kaçarsa, Bragg'ın adamları onu almaya çalışırsa onu kurtarabilecek miydi? O zaman müdahale etmek zorunda kalacaktı.

Bu kadar aldatıcı olduğu için kalbi burkuldu.

Beni kurtarmamayı da seçebilirdi. Kurtaracağına güvenmesi gerekiyordu ve bunu riske atmaya istekli olup olmadığını bilmiyordu.

Ona güvenip güvenmediğini bilmiyorum. En azından o kadar derinden değil.

Bragg kaba bir adamdı. Randy sadece Bragg'ın, ikinci kez kaçarsa Aşil tendonlarından birini keseceği tehdidini yinelemişti. O yapmadı.

Hayatının geri kalanında güçlükle hareket ettirebildiği bir ayakla topallayacak olsa da umurundaydı, yeter ki onun avuçlarının içinde olsun.

İlk kaçışında fazla uzaklaşamamıştı, ki bu bir ay önceydi. Tekme atıp çığlık atarken saçlarından sürüklenmeden önce ancak yüz metre gidebilmişti.

İblisler ve Duskwalker'lerden daha kötü canavarlar da var, diye düşündü, gözlerinden sıvı fişkirirken.

Yaşadığı onca kötü muameleye dair anılarının yok olmasını diledi ama anılar çok tazeydi. Bir hafta önce acı çekmişti. Uzun süre maruz kaldığı işkenceyi kabullenmeye başlamıştı ama bu aynı zamanda zihninin bu konudaki duygularını kilitlediği anlamına geliyordu.

O zamanlar sessizce gözyaşı dökmüş ve dişlerini sıkmıştı ama şimdi özgürdü... sanki grotesk ve korkutucu görüntüleri tutamıyordu.

Cildi kaşınmıyordu, kirli de hissetmiyordu - özellikle de suya soğuk dalışından sonra - ama kendini... kirli hissediyordu. Çiğ olana kadar etini ovalama isteği duymuyordu ama özünün haksız yere lekелendiğini hissediyordu. Ondaki bir şey çalınmıştı ve bunun yapışkan bir çamur gibi sonsuza dek zihnine yapışacağından endişe ediyordu.

Bunu istemedi. O anıları silmeyi ve hiç yaşanmamış gibi davranmayı tercih etti. Son birkaç aydır Linh hiç var olmamıştı. Köyünden çıkarıldığı günden, Duskwalker'ın göletinin yanındaki kayalara oturarak ilk kez uyandığı ana kadar, tüm bunların unutulup gitmesini istiyordu.

Bu hiç adil değil. Gözlerini sımsıkı yumdu, tüm bunları zihninin gerisine itmeye ve kilit altında tutmaya kendini zorladı. Bir kez daha tuzağa düşmesine çok az kalmıştı. Eğer bu Duskwalker onu kendini savunmak zorunda bıraksaydı... *Aman Tanrım. Neler olabileceğini düşünmek bile istemiyorum.*

Linh, çenesinin alt kısmına hafif bir baskı uygulandığında nefesini içine çekti. Sessizce yaklaşan Duskwalker'a bakmak zorunda kaldığında gözlerini açtı. Elinin tamamıyla yüzünü kaldırdı, gözbebekleri koyu sarı renkteydi.

Sarının neşe anlamına geldiğini sanıyordum. Adam soru sorarcasına başını eğdiğinde karanlığın öyle olmadığını anladı. Pençeleri keskin değildi ama yine de yanaklarına ve boğazına hafifçe bastırdıklarında ölümcül hissettiriyorlardı.

Linh, adam daha da yaklaşıp aralarında bir santimden daha az mesafe varken yanaklarından birini kokladığında donakaldı.

"Neden ağladığımı mı merak ediyorsun?" diye sordu.

Uzun ve mor bir dil öne doğru fiske vurduğunda derisi karıncalandı. Daha kalın olduğu için tam olarak bir yılanınki gibi şekillenmemişti ama ucu çatallıydı. Derisinin yanında kıpırdandı ve gözünün dış köşesine tehlikeli bir şekilde yaklaştığına yemin etti.

Adamın gözyaşlarının kokusunu aldığı yeri kaydırırken geri çekildi.

"Önemli bir şey değil," diye yalan söyledi.

Adam çenesini ve çenesini bırakmak yerine bakışlarını tuttuğunda, kadının teni utançla kızardı.

Kendini ağlak bir bebek gibi hissediyordu, oysa daha önce hiç böyle olmamıştı. Akıttığım onca *gözyaşını içime nasıl geri koyacağım?* diye düşündü burnunu çekerek.

"Sorun değil. Sadece aklımda çok şey var."

Sanki gerçeği okuyabiliyormuş gibi, gözbebekleri kırmızıya dönerken yumuşak ve sessiz bir hırıltı yükseldi. Onu nazıkçe bıraktı ve daha önce olduğu gibi uzanmak için geri çekildi. Başını kollarının üzerine koyarak homurdanan bir nefes verdi.

Onu kızdırdığını bilmesine rağmen daha fazla açmadı. Bu konuda konuşmak, bunun gerçek olduğunu ve yaşandığını dile getirmek anlamına geliyordu, bu da onu en derin düşüncelerinden alıp dünyaya veriyordu. Böylece, bir başkasının - hatta bir canavarın bile - zihninde kalacağı için artık unutulabilir olmaktan çıkacaktı.

Belki de Bragg'ın ve ona ne olduğunu bilen tüm adamlarının ölmesini istemesinin bir başka nedeni de buydu. İntikam için değil, kendisinden başka her türlü kanıtı silmek için. İnsanlar tanıktı ve bu olay zihinlerinin bilinçaltında kalmıştı.

Linh bunu kalıcı olarak ortadan kaldırmak istedi.

Görüş alanının çevresindeki Nathair'i görmezden gelen Linh, ateşin yanında oturdukça daha az titriyordu. Giysileri kurudu.

Düşünceleri bir süre dönüp durduktan sonra, yumuşak bir horultu dikkatini çekti. Tamamen ateşin yanında uyuyakalmış olan Duskwalker'a döndü.

Endişeyle kırıışmış kaşları, şaşkınlığın düşüncelerini gölgelemesiyle yatıştı.

Kollarından biri öne doğru kayarak sallanırken, diğeri bükülmüş başının altında duruyordu. *Bayılmış gibi görünüyor.*

Onun varlığının ve sürekli kurtarılmaya ihtiyaç duymasının uyumadığı anlamına gelip gelmediğini merak etti. Ona yaklaşmaya cesaret edemedi, çünkü o savunmasız bir durumda olan bir yırtıcıydı, ama onun uğruna acı çekmiş olması hoş bir şeydi.

Yediği kişilerin sesleriyle konuşmanın acı verdiğini belirtmiştir. Muhtemelen bu onu yıpratmıştır.

O uyuduğuna göre, bölgenin güvenli olduğunu düşündü. Böylece, alevlerin içinde ıslandı ve hangi kararları vermesi gerektiğini anlamaya çalıştı. *Ne yapacağımı bilmiyorum.* Ne yaparsa yapsın, her şey bir riskti. Dişler ve pençelerle dolu bir dünyada tek bir kadındı.

Şimdilik, yiyeceği bitene kadar burada kalabilirdi. Kendini zihinsel olarak toparlayıp *nihayet* dinlenirken burası güvenliydi - iki ay süren cehennem gibi hissettiren şeyden sonra.

Eğer halkına yardım etmezse, sıradağların altındaki kasabalara gitmek için ayrılacaktı.

Bir anlamı yoksa burada kalamam, diye düşündü, tam o sırada küçük bir inilti kaşlarını çatmasına neden oldu.

Bir parça onu bir kâbus şeklinde kavrarken kasları seğirdi ve sıkıştı. Görüntüler parıldıyor, kavramakta zorlandığı karışık bir kaosla zihnine nüfuz ediyordu.

Ürpererek, kendini korumak için kıvrılmış kuyruğunun kıvrımlarına gömüldü. Bu nafile bir çabaydı, çünkü kendini kendi hafızası olarak maskeleyen yanılsamadan kaçamıyordu.

Bir kadın çılgılık attı ve bu çılgılık kendi dudaklarından da geliyor gibiydi. Kuyruğu iki uzvuna ayrılmıştı ve bir kaya parçasının ezmesiyle bacaklarına dayanılmaz bir acı yayılıyordu. Garip bir şekilde, bir maden mağarasının karanlığında kaybolmuş kapana kısılmış formuna yaklaşıırken onu yiyeceğini umarak bir İblis'ten merhamet istedi.

"Lütfen," diye yalvardı, acıdan kaçmak istiyordu.

Dişlerini boğazına geçirir geçirmez, uzun kuyruğunu sırtına dayamış bir halde uyandı. Göğsü endişeyle kabarırken, ayrılmış ağzından nefesler dökülüyordu.

Çılgılık, kafesinden kaçmaya çalışan bir yaratık gibi kafatasının içinde çınlamaya devam etti. Bir anlık berraklık, parçadan tamamen uyanmasına izin verdi, normalde ona sonsuz saatler boyunca acı çektirirdi - onu sadece açık görüşlü dinlenmeden ziyade gerçekten uykuya daldığı için cezalandırırdı.

Parçalanmış kâbusuna karşı kendini savunmak için fırlamış gibi dik duran kollarının üzerine eğilerek korku içinde nefes nefese kaldı. Pençeleri parmak uçlarına kadar uzanan uzvunun içine gömülmüş ve gözleri bembeyaz olmuş halde, dişiyi hâlâ ateşin yanında otururken buldu.

Avuç içleri düz bir şekilde alevlere doğru bakıyordu. İlk başta kızın az önce olanları fark etmediğini düşündü ama sonunda kız ısıltılı kahverengi gözlerini ona doğru çevirdi. Ateşin yansımasıyla erimiş bronz gibi görünüyorlardı.

"Sanırım aklımdan çıkmayan anıları olan tek kişi ben değilim," diye mırıldandı sessizce. Sonra sanki bunu yüksek sesle söylemek istememiş gibi yanakları kızardı. "Boş ver. Kötü bir rüya mıydı? Çok fazla sızlanıyordun."

Utancın kırmızımsı pembesi gözlerini doldurdu. Dili ağzının içinde şapırdarken Nathair kendi kendine homurdandı, sinirlendiği her halinden belliydi.

Bu rüyalardan nefret ediyorum. Seyrek olarak onu bombardımana tutuyorlardı ama özellikle bu seferki kadın yüzünden ön plana çıkmıştı. *İşte bu yüzden uyumamayı seçiyorum.* Zorunluluktan kaynaklanan ve her zaman uyamayacağı bir seçim - her canlının uykuya ihtiyacı vardı. Nathair'in bu ihtiyacı engelleme çabası, haftalar sonra bu savaşı kaybetmesine neden oluyordu.

Sonunda pençelerini çözdü ve bunu yaparken acı içinde tıslayarak boynunun yan tarafını kaşıdı. Zihninin gözünde yeni bir parça titremeye devam ederken ürperdi, ancak çok daha soluk ve sessizdi.

Onu buraya getirmekle akılsızlık ettim. Gördüğü kâbus sadece bir hatırlatıcıydı. Önündeki küçük avı, bulduğu küçük tavşanı koruma arzusuna rağmen, orada oturduğu her saniye tehlikedeydi. Uykusunda ya da daha da kötüsü, uyanık ama yarı bilinçli haldeyken öfkelenebilirdi. Bir parça, kontrol altına alınmazsa, onu anlık bir deliliğe sürükleyebilir ve mantıksız ve derin bir kafa karışıklığıyla hareket etmesine neden olur.

Kısa uykusuna rağmen, onu rahatsız eden kız yüzünden yorgunluk ağır basıyordu. İçinde kendisini sürekli hırpalayan yaylın ateşine karşı koyabilmek için zihninin toparlanmasına izin vermesi gerekiyordu.

Nathair kafatasını çevirip duvara baktı.

Evimi özlüyorum. Onun basit kayasını ve Tenebris'teki sahte gölünü. Burası iki yüz seksen yıldan uzun bir süredir onun eviydi. Hayatı sıkıcı olabilirdi ama en azından çevresel faktörlerden dolayı kolay ve çoğunlukla sorunsuzdu. Bu hayat çok dağınık, çok kafa karıştırıcıydı.

Şimdi, bu dişiyi bir tür evcil hayvan gibi tutmak gibi aptalca şeyler yapıyordu.

Onu mutlu ve güvende tutmak için ne yapmalıyım? Onu beslemeli, su ve yatak vermeli ve... başını okşamalı mıyım? *Neden benim bölgemi buldu?*

Kendi gölünün biraz doğusundaki başka bir gölete gitmiş olsaydı, onu merak etmeyecekti.

Bunun yerine, şu anda elinde tuttuğu güzel dişi tarafından garip bir şekilde büyüldüğünü fark ediyordu. Daha da kötüsü, onun şeftali ve vanilya kokusunun evini doldurmasından hoşlanıyordu. Onu alıp yuvasına yerleştirme arzusu pullarını kaşındırıyor ve bu dürtüyü kontrol etmekte başarısız oluyordu.

Sonunda görüşünü duvardan aşağıya indirene kadar özellikle ona doğru bakmamıştı. Bir insan için karanlıkta yumru yumru bir kaya gibi görünse de, hayvan derileriyle kaplı, duvarla çevrili, kuşa benzer yuvasının girintisinden parıldayan bir şey görebiliyordu.

Nathair ondan çok daha uzun olduğu için, yuvasının ateş ışığında nasıl parladığını göreceğinden şüpheliydi. Parıltı gözüne çarptı ve koyu yeşil görüş alanını doldururken göğsünün şişmesine neden oldu.

Gerçekten büyülenmeden önce başını çevirerek bakışlarını kaçırdı. *Hayır. Küçük insanı yuvanıza yerleştirmeyin.* Çünkü bir şeyler oraya yerleştirildiğinde, onları şiddetle sahiplenme eğilimi gösteriyordu.

Yuvasındaki her şey, özellikle de güzel küçük şeyler onundu.

Şimdilik, hâlâ ondan ayrılmış durumdaydı. Ayrılmayı talep ederse, onu zihinsel ya da fiziksel olarak oraya yerleştirmezse bunu daha kolay yapabilirdi. Onu zaten evine getirmişti ve onu burada tutmaya oldukça meyilli hissediyordu.

Kız kararını verene kadar bağlılığını derinleştirmemesi en iyisiydi. Umarım ondan vazgeçmiştir. Eğer vazgeçerse, o zaman burada onunla birlikte olduğu için en az sıradağlardaki kadar tehlikede olan bu dişiden ellerini temizleyebilirdi.

"Kanamam mı var?" diye sordu tatlı, tiz sesi. Sarsılmış ve emin değildi.

Nathair bakışlarını ona çevirdi. Dişleri alt dudağını kemirirken kara kaşları ona doğru çatılmıştı. Şu anda kendi kuyruğundan damlayan sekiz kan izine baktı. Pençesindeki deliklerden birini eliyle kapattı ve bunu yaparken yüzünü buruşturdu.

Bu bir şey değil. Hayata döndüğünden beri kazara kendine çok daha kötü şeyler yapmıştı.

"İhtiyacın olursa bende şifalı otlar var," diye teklif etti.

Adam kafatasını ona doğru kaldırdığında, kadın yüzünü endişeyle saklamak istercesine başka yöne çevirdi. Sonra çantasını yaklaştırdı ve karıştırdı. İçinden kahverengi kumaştan bir kese ve içki torbası çıktı. Ayağa kalktı ve ellerini uzatarak temkinli bir şekilde yaklaştı.

"Bir bakmamı ister misiniz? Enfeksiyon kaparlarsa iyi olmaz." Linh dudaklarını yaladı ve azar azar yaklaştı. "Senin için en azından bunu yapabilirim."

Cevap veremeyen Nathair, kızın bunu önermesine ve yaklaşmayı tercih etmesine şaşırarak başını eğmekle yetindi. Giysilerinin önü kurumuş olsa da sırtı hâlâ oldukça ıslak görünüyordu. Sıcaklığın yakınında kalmayı tercih ettiğini düşündü.

Bana yardım etmek mi istiyor? Bu kadını anlamamıştı.

Akıllıca temkinli olmasına rağmen ondan korkmamakla kalmıyor, ona nezaket gösteriyordu. Daha önce kendi yaratıcılarından olmayan birinden nezaket görmemişti. Tanıştığı birkaç Mavka, Merikh ve Aleron bile ona böyle bir ilgi göstermemişti.

Kadın ona bir adımdan daha az yaklaştığında, adam keseyi tutan elini kavradı. Kadın hafifçe soludu ve durdu. Adam elini aşağı itip başını salladığında kaşları çatıldı ve kuru kemiklerin birbirine çarpması gibi küçük bir ses çıkardı.

Onun yardımına ihtiyacı yoktu, istemiyordu da. *Yarın iyileşeceğim. Haydut saldırısından kalan yaralarımın çoktan solduğunu fark etmedi mi?* Eğer herhangi bir noktada yardıma ihtiyacı olsaydı, bu o zaman olurdu - kadının kendisine bu kadar yaklaşmasına izin vereceğinden değil.

Şimdi daha yakın olduğu için, kokusunun tazeliği de teninden akıp gidiyordu.

"Yardı mı istemiyor musun?" diye sordu, ancak adam yanağını koklamak için başını eğdiğinde ciyakladı.

Gözyaşlarının kokusu sinmiş. Nathair bundan oldukça rahatsız oldu. *En azından artık onları dökmüyor.*

Kız neden ağladığını açıklamadığı için, o zamanlar, onu buraya getirdiği için ağlamış olabileceğini düşündü. Yerin altında sağladığı güvenlik için can sıkıcı bir şekilde yalvarırken ağlamaya ne hakkı vardı?

Suçlu hissetmekten hoşlanmazdı ve uzun zaman önce böylesine korkunç bir duyguya karşı oldukça hassas ve duyarlı olduğunu fark etmişti. Gözbebekleri ne zaman koyu turuncu renkte parlarsa, nedenini anlamasa bile kendini azarlama eğilimi gösteriyordu. Bu duygu, sanki en ufak bir hata için bile onu cezalandırıyormuş gibi göğüs kafesinin arkasına sıkışmaya meyilliydi.

Kendini daha iyi hissetmek için, gözyaşlarının kendisinden kaynaklanmadığına inanmayı seçmişti. Bu nedenle, daha fazla dökülmediğinden emin olmak için yapabileceği çok az şey vardı. Ona sorabileceği gibi değil, bu yüzden ona söyleyip söylememeyi seçmesi gerekecekti.

Neredeyse tekil bir kara kıkırdama çıkaracaktı. *Şüpheli. Benim gibi bir şeyden teselli bulması pek olası değil.*

Onun türüne göre, o bir canavardı. Mavka aslında tam da buydu. Yıkım için doğar ve yetiştirilirlerdi, daha fazla ruhu feribotla taşımak için.

Babalarının yapmasına gerek kalmasın diye onları *temizlemek* ve gerçek avlarını yemeyi bitirdikten sonra onları feribotla kaçırmak için: İblisler. Doymak bilmez açlıkları bir gelin bulma, ruhunu alma ve sonsuza dek kendilerine bağlama ihtiyacının kötü bir yan ürünü olsa da, Weldir onların İblisleri yok etmek için yaratılmasını dilemişti.

İnsanlar, dokunulmaz tanrının yarattığı küçük bir savaştaki talihsiz kayıplardı sadece.

Yine de, bu küçük dışının ona yardım etmeyi teklif etmesi oldukça şefkatliydi ve gözyaşlarının kalıcı tuzluluğu altındaki kokusu daha fazlasını koklamasına neden oldu. Dili, kadının kokusu gibi tadının da olup olmadığını görme arzusuyla karıncalandı.

Omzunu kaldırdı ve kaçmak için geriye doğru sendeledi ve Nathair başını geriye doğru kaldırdı. Ne yaptığını fark ettiğinde gözleri bir kez daha kırmızımsı pembeye döndü ve kendi üzerine çöktü. Linh yüzünün kokladığı tarafını elinin tersiyle kapattı, yanakları kararmış gibi görünürken avucunu ona doğru çevirdi.

Oldukça uysal. Her ne kadar inatçı ve kıpırdamayan biri olsa da, içinde bir yumuşaklık olduğunu gösteriyordu.

Dehşet içinde, bunu oldukça sevimli buldu.

Tehditkâr olmayan şeylere oldukça düşküdü. Ve acı çektiği ve kan kaybının soğukluğundan titrediği zamanları hatırladığından, onun oldukça yumuşak olduğunu biliyordu. Küçüktü ve fazla yer kaplamazdı ama yatmak için sıcak ve kadınsı olduğunu zaten biliyordu.

"Sakıncası yoksa bana tuvalete gidebileceğim ve yıkanabileceğim bir yer gösterebilir misiniz?" diye mırıldandı sessizce, gözlerini kaçırırken yanakları bir kez daha alevlendi. Linh onun kolunu ovuşturdu. "Eminim bunu herhangi bir yerde yapmamı istemezsiniz ve ben de mahremiyeti tercih ederim. Ayrıca... um, suyun yakınında işerken kendimi rahat hissetmiyorum, çünkü belli ki yüzüyor ve içinde nefes alıyorsun."

Bakışlarını mağarasının yosun kaplı kaya tavanına kaldırdı. *Diğer yaratıkların da böyle dürtüleri olduğunu unutmuşum.* Bunları onun evinde nerede yapabilirdi?

Okyanusa dökülen bir tutam su içeren gizli bir alanım var. Yine de karanlıktı ve kızın yolu görebileceğinden şüpheliydi. Ayrıca onu koruyacak biri olmadan oraya gitmesi de tehlikeli olabilirdi.

Nathair'in yerinde hiçbir koğuş yoktu ve bu mağara sistemine giren büyük bir kumsal vardı.

Bunları sadece gün boyunca yaptığı sürece sorun olmayacaktır. Nathair iç çekerek kendini açtı ve kızın da onu takip edeceğini umarak kenara çekildi. *İblislerin içeri sızıp kendilerini gizlemediğinden emin olmak için her sabah keşif yapmam gerekecek.*

Bunu ona nasıl açıklayacağını bilmiyordu.

Bir şey ayağını kaldırdığında Linh bir nefesle sarsılarak uyandı. Ayağa kalktı, battaniye olarak kullandığı ceket, Duskwalker'dan uzaklaşırken bacaklarına düştü.

Tavandaki çatlaklardan sızan ince güneş ışığı gündüz olduğunu gösteriyordu. Ateş azalmıştı ama sönmemişti, sanki Nathair bir ara üzerine biraz daha odun atmış gibiydi.

Ondan taze ve tuzlu salamura kokusu yayılıyordu. *Deniz havası gibi kokuyordu.* Bakışları adamın sağ elinde sallanan iki balığa kaydı, adam onları nazikçe üzerinde sallıyordu.

"Benim için balığa mı çıktın?" diye sordu, gerçekten yiyecek getirip getirmediğini iki kez kontrol etmeden önce gözlerindeki uykuyu silerek.

Kendini alçaltarak, balıkları sanki onun almasını istemiş gibi daha yakına sarkıttı. Kadın ellerini kaldırdı ve her birini kuyruk yüzgecinden yakaladı.

"Teşekkür ederim," dedi ve ona bir gülümseme sundu. "Günaydın bu arada."

Cevap veremese de, onunla cevap verebilecekmiş gibi konuşmayı tercih ediyordu. Ve gözbebeklerinin ona sevinç anlamına gelen o parlak sarıya dönüştüğünü düşünürsek, bunu takdir ettiğine dair tuhaf bir his vardı içinde.

Uyandığı için hâlâ kafası karışık olan Linh, şimdi ne yapması gerektiğini merak ederek adamın verdiği yemeği eline aldı. Daha önce de balık ayıklamıştı ama...

"Bir hançerim var ama onu yiyeceğim yiyecek üzerinde kullanabileceğimi sanmıyorum." Hançerin Bragg'e ait olduğunu düşünürsek, üzerinde muhtemelen insan ya da İblis kanı vardı ve onu yemek üzere olduğu bir yiyeceği kesmek için kullanmak istemesine imkân yoktu. "Kullanabileceğim keskin bir şeyiniz var mı? Belki bir bıçak?"

Hızla dönen Nathair, büyük, pütürlü bir kaya parçası olduğunu düşündüğü bir alana doğru kaydı. Yürümek için ellerini kullandı, sanki gövdesi yere değecek kadar hızlı hareket etmiş gibi, gölgede kayboldu.

Bilinmeyen eserleri karıştırırken çınlamalar, takırtılar ve çınlamalar duyuldu. Geri döndüğünde elinde bir çeşit biftek bıçağı vardı. Bıçağa gözlerini kırıştıtararak baktı, üzerinde neredeyse hiç pas lekesi olmamasına şaşırırmıştı. Hatta etraflarındaki güneş ışığının ince çizgilerinden bazılarını bile yansıtıyordu.

Tam bıçağı alabilmek için balığı yere bırakacakken, Nathair hırıltılı bir ses çıkardı. Balığı işaret etti ve başını salladı. Doğrusu balıklar ağırdı ve onları tutmaktan kolları ağrımaya başlamıştı. Ayrıca onun ne söylemeye çalıştığını da bilmiyordu.

Bir kez daha, bir tanesini yere bırakmaya gitti ve adam bir hırıltı daha çıkardı. Turuncu gözleri kıpkırmızı parlamadığında sırtı kaskatı kesildi.

"Üçüncü bir kolum olamaz," diye karşı çıktı. "Bıçağı almak için birini bırakmam gerekiyor, Nathair."

Linh onun adını her söylediğinde biraz mahcup hissediyor, yanlış söyleyip söylemediğinden emin olamıyordu. Na-th-ere: o böyle telaffuz ediyordu. O bunu hiç söylememişti ve Linh de onu hiç düzeltmediği için kendini rahatlatıyordu.

Adam dikkatlice öne uzandı ve onun yerine balığı tuttu. Onun yardımıyla kirlenmeyeceğini düşünerek gülümsedi.

Sadece ellerinin nerede olduğunu görmezden gelmeyi seçiyorum. Eğer temiz olsalardı. Gerçi kendi ellerinin de temiz olduğundan şüpheliydi ama yine de şikâyet edemezdi ve etmezdi de.

Balığın nasıl hazırlandığını hatırlamaya çalışırken burnunu kırıştırdı. Bu kadar kuzeydeki nehir alabalığı mevsimlik olduğundan ve çoğu kişi onları yakalamak için dağlarda gece yolculuğunu göze almayı reddettiğinden, sık sık yememişti.

Nathair'in yardımıyla bağırsaklarını çıkarmayı, pullarını ve yüzgeçlerini çıkarmayı ve tekrar birbirine bağlamayı başardı. Tüm bu süre boyunca, Duskwalker'ın onu büyük bir merakla izlediğinin farkındaydı. Hatta onu taklit etti, pençelerini kullanırken onu taklit edebilmek için ne yaptığını izledi. Onun için bol miktarda yakacak odun topladığından, balığı kazığa

bağladı ve ardından kendi balığını kamp ateşinin üzerine koydu

Şu anda hiç alev yoktu ve sadece sıcak kömürler yanıyordu. Nathair aynı şeyi ikincisi için de yaptı.

İşlerini bitirdiklerinde bile rahat edemeyeceği kadar yakın durdu, aralarında neredeyse hiç boşluk yoktu. Neredeyse omzunu kalın bir kuyruk sargısına sürtecekti, sanki onu vücuduyla ve ateşle hapsedmeye çalışıyordu.

Tanrım, varlığı çok zorlayıcıydı.

Benden uzak duracağını düşünmüştüm, diye düşündü, ona dikkatle bakarak.

Nathair, dün güneş ışığının solmasıyla birlikte bu hilal şeklindeki arazinin diğer tarafına doğru kaymıştı. Onun durup oraya oturduğunu biliyordu, parlayan turuncu gözleri nereye gittiğini ele veriyordu.

Adamın aralarına mesafe koymaya çalıştığını düşündü. Kendisini kurtarması için onu birçok kez zorladığını düşününce, onun da kendisini evinde ağırladığı için somurttuğunu düşündü.

Bu konuda kendini kötü hissediyordu ama pişman da olamazdı. Ona yardım edecek birine, herhangi birine ihtiyacı vardı. Güvende oldukları sürece kim ya da ne oldukları umurunda değildi.

Ve ne olursa olsun Linh onu güvende görmeye başlamıştı. Korkutucu ve yılan kafatası ve vücuduyla biraz iticiydi ama ona zarar vermemiş, ona karşı zalimce bir şey yapmaya çalışmamıştı.

Buna ihtiyacı vardı. Her ne kadar ürkütücü olsa da güvenli bir varlığa. İkisi de sıcak kömürlerin üzerinde pişen balıkları izlerken göğsüne bir şefkat acısı yayıldı.

Uykuya dalmaktan korkuyordum. Belki de bu yüzden aralarına mesafe koymuştu - kızın rahatsız olduğunu hissedebilmiş miydi?

İlk başta hafifçe uyumuştı, adamın sonunda ondan bir şeyler atıştıracağından ya da görünüşte bayginken ona dokunmaya çalışacağından endişelenmişti. İkisi de korkutucuydu, ikisi de midesini bulandırıyordu.

Adamın ona yaklaşmaması, sonunda... *dinlendiği* anlamına geliyordu. Uykusu sıkıntılı ve korkunç kâbuslarla dolu olsa da, her uyandığında yalnızdı. İstemediği zamanlarda kimse onu tutmuyordu ve rahatsız edici bir varlık da yoktu.

Ateş sıcak, ceketini rahatlatıcı ve çantası en harika yastıktı - sadece özgür olduğu anlamına geldiği için.

Tembel gözlerini kırptırdı. Etraf sessizdi ve sessizliği ne kadar özlediğini unutmuştu. Ne zırh şakırtıları ne de

Eğitimin ortasında kılıçların. En az bir düzine ayak sesinden kaynaklanan toprak tekmelemesi yok. Sadece etrafında akıp giden mutlu doğa.

Nathair'in nefes alışları bile sessizdi, ancak devasa boyutu nedeniyle hâlâ fark edilebiliyordu.

Kalbi uzun zamandır hiç bu kadar durgun ve huzurlu hissetmemişti. Daha önce, stres ve kaygıdan patlamasına saniyeler kala sürekli yarışmış gibi hissediyordu. Alnı depresyon ve umutsuzlukla bu kadar ağırlaşmamıştı. Zihni, yaralı olmasına rağmen, sürekli bir kaçış yolu ararken gözlerinin arkasında çarpıyordu.

Uzun, sıkıcı sessizliği içine çekti ve neredeyse rahatlayarak ağlamak istiyordu.

Linh bacak bacak üstüne atarken, "Evinizi sevdim," dedi. Nathair'in bunu görebileceğini ve onun yüzünden olduğunu anlayacağını umarak ateşe küçük bir gülümseme verdi. "Huzurlu bir yer. Bu kadar sessiz olması hoşuma gidiyor."

Sessizlik uzadıkça, onu doldurabilmeyi daha çok diledi. Kendisini kurtaran kişi hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyor, ortamın mutluluk veren sessizliği içinde onunla sohbet edebilmeyi arzuluyordu. Arka plandaki yüksek sesli bir vuruş ya da keskin bir çınlama sinirlerini alarma geçirip endişeyle sessizleşmesine neden olduğunda daha önce irkilmesinin aksine, konuşmalarının yankısını duymak için sabırsızlanıyordu.

Sesini kaybettiğini söyledi, o yüzden sesinin nasıl olduğunu merak ediyorum. Sihirli bir şekilde mi kaybetti yoksa fiziksel bir şey mi var?

Acaba ona yardım edebilir miyim? Ya da belki de onun sesi olmadan da olsa konuşabilmeleri için bir yol bulabilirim. İşaret dilini biliyorum. Belki ona öğretebilirim.

Ondan küçük bir gümbürtü geldi ve kendini daireler çizen kuyruğuna bıraktı. Hareket etti, etrafta süründü ve gevşek kayaları taş zemine sürttü.

Onun tekrar sessiz bir mırıltı çıkardığını fark ettiğinde yanakları ısındı, ama o kadar yakındı ki, göğsü hemen yanındaydı, sesi yüksek çıkıyordu. Nedense kalbi tekledi ve kendini sesin derinleşip derinleşmediğini görmek için daha fazla iltifat etmek isterken buldu.

Yukarı baktı. "Güneş çizgilerinin çok güzel olmasını seviyorum. Tavandaki ve duvarlardaki tüm bitki örtüsünü görebilmem için her şeyi yeterince parlak yapıyorlar." Sualtı gölünün büyük bir kısmını görmesini engellediğinden, bakışlarını gölün görebildiği kısmına çevirdi. "Su çok güzel kokuyor,

ve şırıltıyı dinlemek gerçekten iyi hissettiriyor. Uykuya dalmayı kolaylaştırdı. Harika bir ev seçmişsin, Nathair."

O konuştuğu, adamın mırıltısı daha da derinleşti. Sonra küçük bir gıcırta çıkardı ve kuyruğunun ucu çapraz dizlerinin altından kayarak arka tarafını çevrelediğinde kollarını kaldırdı.

Kuyruğunu ona dolamaktan başka bir şey yapmadı ama kalbi hızlandı. Bunun daha önce olduğu gibi utangaç bir sevinç mi yoksa dokunulmanın verdiği gerginlik mi olduğundan emin değildi.

Yüzünü kaldırdığında kendini parlak sarı kürelere ve bir yılan kafatasına bakarken buldu. Kancalı koç boynuzları, bir tanesinin üzerine sıçrayan ışıktan dolayı parlıyordu. Her ikisi de ateşten parlıyor, altın rengi saç çizgisi kırıklarını yansıtıyordu ve bunu olağanüstü güzel buluyordu.

Birkaç dakika önce, onun varlığı heybetli gelmişti. Şimdi, onun parlayan gözlerinin girdabına bakarken, bir sükûnet duygusu kapladı içini. Adamın dokunuşu artık ona yanlış ya da çirkin gelmiyordu, bunun yerine hafifçe kucaklanmış ve güvende hissettiriyordu.

Ellerinin ona hiç uzanmaması da buna yardımcı oldu. Sanki iltifatlarına olan minnettarlığını göstermek için onu en gayri resmi şekilde tutmak istiyormuş gibi sargılarının içinde kaldılar.

Gözbebekleri koyu yeşil renkte titreşti ve kız şaşkınlıkla geri çekildi, bu da onun da geri çekilmesine neden oldu. Kuyruğu kayarak uzaklaştı ve az önce birbirlerine baktıklarını fark edince bakışlarını kaçırdı.

Dudaklarını yalayarak, neden gergin olduğundan emin olmadan - ama korkudan midesini bulandıracak şekilde değil - saçının bir telini kulağının arkasına sıkıştırdı.

"Bana yemek getirdiğin için tekrar teşekkür ederim." Balıkları ona verdiği göre, bunları yemesini amaçladığını varsaydı. "Balık yemişliğim var ama nadiren, çünkü insanlar balık yemek için köylerimizden ayrılmak zorunda kalıyor. Biraz heyecanlandım, çünkü kokunuzdan onları denizden aldığınızı anlayabiliyorum. Acaba tadı tatlı su balıklarından farklı mı?"

Kuyruğunun ucu kalçalarının altından kayarak arka tarafını çevreledi. Onun bu hareketle ilgili düşüncelerini neredeyse *hissedebiliyordu*: *'Onun için yakaladığım yemeği seviyor*. Kuyruğu eskisinden daha da sıkı kavradı.

Kendisine güven verilmesinden hoşlanıyor. Eğer Duskwalker'ı memnun etmek bu kadar kolay olsaydı, Linh ona bol bol güvence vermekten mutluluk duyardı.

Yemeği piştikten sonra, çubukların alt kısmını bir kaya çatlağına yerleştirdi, böylece soğumaları için dik duracaklardı. Sonra daha fazla odun almak için ayağa kalktı.

Duskwalker onun yanından ayrılırken uzun ama sessiz bir hırıltı çıkardığında vücudundaki tüm tüyler diken diken oldu. Midesi en garip kelebekler uçuşmuş gibi sıkıştı. Yine de onun uzaklaşmasına asla engel olmamış, hoşuna gitmese bile istediğini yapmasına izin vermişti.

Ateşe bir odun atarken ona bir bakış attı. Sonra tam olarak daha önce oturduğu yere oturdu.

Uzun süren hırıltısı bir kez daha mırıltıya dönüştü. Kuyruğu onun etrafında kıvrıldığında, onu biraz daha kendisine yaklaştırdı, ta ki katlanmış kalın uzvuna tamamen bastırılana kadar. Tüm vücudu bu sesle titreşiyor, duyularını karıncalandırıyor ve bir şekilde kaslarını yumuşatıyor gibiydi.

Mırıltının tınısı, kulağa ne kadar hoş geldiği onu biraz eritmişti. Büyük ve korkutucu şeyler bu kadar kolay mırıldanmamalıydı ve bu onun tuhaf bir şekilde şefkatli görünmesini sağlıyordu. Bu aynı zamanda onun varlığından hoşlandığını da gösteriyordu ve zaten onun da bunu umursamadığını tahmin ediyordu.

Onunla ne kadar çok zaman geçirirse, gardını düşürmesi de o kadar kolay oluyordu. Ve bir kez bile, onun sunduğu yemeği yemeye başladığında bile, bu güven ihlal edilmedi. Adam sadece onunla oturdu.

Adamın vücudunun sıkıştığı yer dışında her yerde kasıldığını ve dalgalandığını fark etti. Ona karşı kasları gevşek kaldı ve sonunda küçük bir kahkaha attı.

"Bana sarılmak istediğini sanmıştım ama aslında sadece sıcaklığımı çalıyordun, değil mi?" Yaptığı şeyi daha az tatlı hale getirdi.

Adam ona homurdanarak cevap verdi. Kadın ona baktı ve adam başını salladı.

Çenesini kaldırdı, bir yandan da küçük şakacı gülümsemesinin ağzını kıvrmasını engellemeye çalıştı. Neredeyse bu savaşı kaybetmek üzereyken, parmaklarının ucuyla örttü ve dudaklarına dokundu.

"Affedersiniz ama geçen gün bir yılan Duskwalker'ın beni canlı bir ısı kaynağı olarak kullandığını hatırlıyorum."

Nathair onu şaşırtarak ağzını açtı. Sonra kapattı ve başını iki yana sallarken tekrar açtı.

"Benimle alay mı ediyorsun?" diye sordu, göz kapakları sahte bir kızgınlıkla aşağı inmişti.

Neredeyse insanların birbirleriyle alay ederken ellerini bir ağız gibi açıp kapatarak yaptığı şeyi yapıyor gibiydi! Bu yüzden neredeyse yenmek üzere olan balığını yere bıraktı, elini kaldırdı ve tam da bunu yaptı. Elini çırpı, sonra da tıslayarak ona doğru açtı.

Parmaklarını koklamak için yaklaşmadan önce durakladı. *İtiraf etmeliyim ki, şekli kafatasına benziyordu.* Bütün kolu yılanı benziyordu.

Nefesi oldukça sıcaktı. Bir yılan olduğu düşünöldüğünde, ondan herhangi bir sıcaklık hissetmeyi beklemiyordu. Onun soğukkanlı olmasını bekliyordu ama belki de aslında ılık kanlıydı. *O zaman sanırım tamamen süröngen değıl.*

Nathair çenesini elinin etrafına kapattığında dehşete düşmüş yüzündeki ısı boşaldı. Isırmadı, canını acıtmadı ama çatallı dili avucunu yaladığında kadının omurgasından aşığı bir ürperti yayıldı.

Elim bir Duskwalker'ın ağzında! Çığlık mı atacağını, dilini tutup çekeceğini mi yoksa bayılacağını mı bilemedi. Kendine zarar verme ihtimaline karşı geri çekilmeye cesaret edemedi.

Neyse ki onun haydutlardan birine batırdığını gördüğü dişlerini hissetmiyordu. Kadın titreyip gözleri irileşirken, adamın boğazından bir kıkırdama yayıldı. Kızın eli ağzından çıkana kadar yavaşça geri çekildi.

Linh, bol miktarda tükürük keşfettiğinde parmaklarını araladı. Berraktı ve kendine yapışmıştı ve dudakları tiksintiyle büköldü.

"İğrenç!" Tam elini kıyafetlerine silerek temizlemek üzereyken öne doğru eğildi ve elini adamın pullarının üzerinde ileri geri kaydıldı. "Al bakalım. Salyanı geri al."

Nathair'in kıkırdamaları derinleşti. Kadının bileğini hafifçe sıktı ve ıslak elini yüzüne doğru itti.

"Ewww!" diye daha da yüksek sesle bağırdı ve kollarının tersiyle yüzünü silerken sırt üstü yuvarlandı.

Yanakları hem utanç hem de kızgınlıkla kızardı ve suratını asarak doğrulmak için yuvarlandı. Öfkesini haykırmak için ağzını açtı ama sonra kapattı.

O da gülmeye başladı, çünkü burnunun ucunu saklamak ister gibi tutarken bunu yapmaya devam ediyordu. *Sanırım biraz komikti.* Ayrıca Nathair'in böyle tuhaf bir yönü olmasını da beklemiyordu.

"Dolambaçlı ya da şakacı olabildiğini bilmiyordum," diye takıldı.

Kalbi hızla atıyordu ama aylardır yaşadığı korku ve endişe temposuna kıyasla mizah dolu atışlar çok güçlüydü. Her biri çarpıyordu ama her birinin verdiği rahatlama onu varlığının merkezine kadar etkiledi.

Duskwalker'ların gülebildiğini bilmiyordum. Tükürüğünün her tarafına bulaşması ne kadar iğrenç olsa da ve bir elini kaybetmekten ne kadar korksa da, sonrasını oldukça çekici bulmuştu.

Eğer sesi boğazından gelen kıkırdamadaki derin bas gibi bir şeyse, bunun rahatlatıcı olacağını biliyordu. Ayrıca... ona sataşmıştı ve bir zorbayı umursamazdı - kendisi de oldukça hilekâr olabilirdi. Ondan intikam almanın bir yolunu bulacaktı.

Güzel bir şey hissetmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki. Küçük de olsa bir sevinç yaşayabildiği için gözlerinden yaşlar süzölmeye başladı. Böyle hissettiği için ağlamak istediği gerçeği, sadece ezici bir üzüntü dalgası yarattı. Bunun nedeninin farkına varmak oldukça acı vericiydi.

Gözyaşları sinüslerini sızlatsa da hiç akmadı. Bunun yerine sadece o ana odaklandı. Bir Duskwalker ile güldüğü garip bir zamana - ölüm anlamına gelen ve şu anda kurtuluş gibi hissettiği birine.

Başka kim böyle saçma bir şey yaşadığını söyleyebilir?

Kıkırdamaları kesilince döndü ve ellerini titreyen alevlere doğru uzattı. Kafatası tekrar ateşe bakmadan önce ona doğru eğildi. Bunu tekrar tekrar yaptı, parmakları kırmızı parıltıda kıpırdadı.

Adamın bir şey açıklamaya çalıştığını anladığında kaşları birbirine yaklaştı.

Bunun ne olduğunu bilmiyordu.

Küçük insan, ihtiyacım olan tüm sıcaklığa burada sahibim, diye düşündü Nathair, başını ateşin olduğu yöne doğru iterken.

İlk varsayımı doğruydu. Bu büyüleyici yaratığı kendisine yaklaştırmaya çalışıyordu. Sadece herhangi bir sıcaklığa sahip olmak için değil, onun sıcaklığını, yumuşaklığını, kokusunu, ona dokunana ve pullarının altından ıslanana kadar hissetmek için.

Gerçekte, Nathair onun gerçekten ne istediğini bilmiyordu. Ne ondan ne de kendisinden. Onun varlığından hoşlandığını, onu sevdiğini tahmin ediyordu ama derin bir çelişki içindeydi.

İkisinin de güvenliği için evini terk etmesini istiyordu ama kız ayağa kalkar kalkmaz içinden öfkeli bir hırıltı çıkmıştı. Ava gittiğinde,

Yakaladıklarını gerçekten yiyip yemediğini pek umursamamıştı. Eğer istemezse, omuz silkmeyi planlamıştı. Yine de, tek bir balığı bile bırakmaya çalıştığı anda, onun sağladığı yemeği yediğini görmek istedi.

Onu güvende tutmak için mağaranın diğer tarafında uyumuştı. Kendine söylediği buydu, o olmasaydı iblisler mağara girişinden girmeye çalışabilirdi ama... ona saldırma ihtimaline karşı onu yakınında tutmaktan korkmuştu. Uzun bir süre onu izledi ve kendini huzursuz hissetti.

Onu incitmek *istemiyordu*. Vicdanı sızlayacağı için değil, ki sızlayacaktı, bu küçük yaratıktan hoşlandığı için. Daha şimdiden onun yaşam gücünün alevlerini söndürmek istemediğini söyleyebiliyordu.

Sonra Nathair'in vicdanı, parçalar bilincini özgürce oynamaya zorlarken geri çekildi. Gözleri açık kalmış, endişeden bembeyaz olmuştu ama dinlenebilmesinin tek yolu buydu.

Artık hayata dönmüş olan Nathair kendini oldukça değişken buluyordu. Bu yüzden uyandığında, bastırılmış duygularının bir kısmını serbest bırakırken dişiyi uyumaya bırakmıştı.

Dalgaların altında kükremek ve tüm deniz canlılarının dağılmasını sağlamak. Kafatasını, ona zarar veremeyen ama zihninin içini aşındırıyormuş gibi rahatlatıcı hissettiren kumlara vurmak. Tüm hayal kırıklığı içinden bir nehir gibi akıp gidene kadar deniz yosunlarını tırmalamak.

Onun varlığıyla kendini daralmış hissediyordu. Onun yanında sürekli temkinli davranıyor, bu da zihnini ve bedenini daha da zorluyor, kendini her zamankinden daha berrak ve ön planda tutmak için mücadele ediyordu. Yine de bir şekilde... daha *kolay görünüyordu*.

Sonunda bir balık yakınlarda parıldadı ve o güzel şeyin bu kadar rahat yüzmesini izlerken büyüldü. Onun bu kadar kaygısız olma yeteneğini kıskanmıştı. Hatta adam ince dalgaların altında hareketsiz otururken balık ona doğru yüzmüş, suya attığı yosun ve deniz çöplerini kemirirken yüzgeci ona vurmuştu.

Bu ona evindeki küçük dişiyi hatırlatmıştı - tehlikeye aldırmadan ve aptalca ona yaklaşıyordu.

Bu yüzden elini aşağı doğru uzattı ve onun için yakaladı. Tıpkı onun gibi yakalaması kolay bir avdı ve avı avla beslemek ve daha güzel olanın kendisine gülümsemesini ummak niyetindeydi.

Ve gülümsedi, sadece onun maskaralıklarına kıkırdamak için.

Nathair bir kez daha ateşi işaret ederek, daha önce sadece onu yaklaştırmak istediğini anlatmaya çalıştı. Sinir bozucuydu, kumun altında kalmış gibiydi.

ama onun kaşınması hoşuna gitmeye başlamıştı.

Sanki cevap verebilirmişim gibi benimle konuşuyor. Bunu takdir etti, çünkü konuşmaya değer bir varlık gibi hissetmek istiyordu. Duyabiliyordu, isterse cevap vermenin bir yolunu bulabilirdi. *Onun sesini seviyorum.*

Linh yumuşak konuşuyordu, sanki sözleriyle ağırbaşlı ve nazlıydı. Her konuştuğunda bir kibarlık vardı, her ne kadar kederin tınısını duyabilse de. Bu kasvetli ton kulağa *yanlış geliyordu*, sanki melodisinin içinde var olmaması gerekiyormuş gibi.

Bu da kahkahasını daha da çekici kılıyordu.

Elbette, onun iltifatları göğsünde gurur kabarmasına neden olmuştu. Evi, yuvası ve bölgesi onun için önemliydi. Çok fazla insanlık kazanmış olsa bile, özünde hala bir Mavka'ydı.

Göleti bulduğunda, sadece pullarını ıslatmak için bir dalış yapmaya niyetlenmişti. Cadı Baykuş Lindiwe, Linh'in ilk çöktüğü kayaların üzerine oturmuştu.

Cadı Baykuş, onun için yeniden yüzeye çıkmadığında, kendine ait bir yer bulduğunu ve bunu kabul ettiğini düşünerek ayrıldı. Uğruna yüzeye çıktığı tek yaratık yanındaki küçük dişiydi.

Aşağıya inip bu mağarayı keşfettiğinde, buranın onun yuvası olacağını biliyordu. Burası için savaşmış ve burada yaşayan birçok İblis'i kovalamıştı. Savaş günlerce sürmüştü, çünkü düzinelerce iğrenç haşarat merhamet etmeyi reddediyordu. Mağara sisteminin tamamı onun olana kadar, gün be gün hepsini geri püskürttü.

Hepsi onun. Onun yuvası, içinde bir sürü güzel şey var.

Bu *güzel* kadının ona iltifat etmesi... Onu yanına çekmek için tükenmek bilmeyen bir arzu duyuyordu.

Onu elde etmek için neler yaptığını asla bilemeyecekti ama evini sevmiş olması tüm acılara daha da değdi. Onu burada tutmak ve sonsuza dek saklamak istiyordu. Kendisine ait olanı almaya cüret eden her şeye tıslamak, tıpkı açgözlü, bölgeci evini savunma ihtiyacı gibi. "Ateşi seviyor musun?" diye sordu, başını sallayınca yüzünün bir tarafı soru sorarcasına buruştu ve sol gözü kısıldı. "Daha fazla getirirsen O zaman odunu bizim için yakmaya devam edebilirim."

Nathair başını sallayabilirdi ama ateşten hoşlanmadığını düşünmesini istemiyordu; hem de çok hoşlanıyordu. Bunun yerine, ona yaslanana kadar onu biraz daha yaklaştırdı.

Parmaklarını alevlere doğru oynattı.

"Gerçekten üzgünüm ama anlamıyorum."

Boğazından sinirli bir hırıltı yükseldi. Bunu başka nasıl açıklayacağını bilmiyordu.

Vazgeçerek, insansı gövdesi uzun alt yarısına dayanana kadar geriye yaslandı. Kadına bakarken somurtmak için başını üst sarmalın üzerine koydu.

Kadın ona zayıf ve özür dileyen bir gülümseme verdi ve adam bunun için ona kızdı.

Keşke onunla konuşabilseydim. Muhtemelen ilk gün onu korkutup bölgesinden uzaklaştırırdı ama şimdi onunla sadece sohbet edebilmek istiyordu. Nathair 'Nathair konuşması' hareketlerinin ne anlama geldiğini anlatamadığı için, bu dişi için çok az şey ifade edeceğinin farkındaydı. Bu ülkenin işaret dilini bilse bile, Nathair'in dili sadece Tenebris'e ait bir dil olacaktı.

Aç bir tanrının midesinin düzlemi.

Belki ona öğretebilirim? Konuşması gereken kişi kendisi olduğu için onun öğrenmesini tercih ederdi.

Bunun zaman kaybı olabileceğini düşündüğünde alnında oldukça kasvetli bir hüznün belirdi. *Eninde sonunda ayrılmak isteyecektir.* Bu ihtimal onu oldukça üzmeğe başlamıştı ama sadece onun kendisini terk etme isteğini dile getirmesini bekliyordu.

Onun evindeki keyfi geçici olacaktı.

İnsanlar karanlığı sevmezdi. Yakında güneşin sıcaklığını ve kendi insanların rahatlığını özleyecekti.

Nathair sinirlenerek dilini ağzının içinde şapırdattı. *Ona bir gün daha veriyorum.* Bu düşünce göğsünde garip bir sızı yaratsa da, fazla umutlanmadı.

Güzel bir insandı ve yakında bir eş bulma özgürlüğüne kavuşacaktı. İki bacağı olan, etten bir yüzü olan birini.

Onu iradesi dışında burada hapsedme düşüncesi gözünde koyu turuncuyu alevlendirdi. Hızla açgözlü bir arzuya dönüşüyor olsa da, böyle korkunç bir fikirden kendini arındırarak başını salladı.

Bu yüzden onu yuvana koymayacaksın. Ya da dinlenmesi için vücuduna koymayacaksınız. Sargılarının dışına koymanızda bir sakınca yoktur, ama eğer kızın ağırlığını üzerine verirse... ve bu *hoşuna* giderse, onu orada tutmak ve kendisinden ayrılma arzusunu boğmak isteyebilir.

Şeftali ve vanilya kokusunu bıraktığı her yeri koklamak için şimdiden içini kemiren bir kaşıntısı vardı.

Bakışları kadının loblarından sarkan yakut küpelere kayd ı ve onların ateş ışığ ında parıldamasını izledi. *Yine de bunları ondan alacağ ım.* Gitmek isterse, onları bir veda hediyesi olarak kabul edecekti.

Ona kurtard ığı insan ı hatırlatacaklard ı. Onu hazinelerine ekleyemese bile, bir şekilde iz bıraktığından emin olacaktı.

Nathair, ateşin yanında onun yanında oturmaktan memnun olsa bile, insanın ayağa kalkışını izledi. Çok az şey isteyen ve özellikle de hareket etmeyi arzulamayan basit bir yaratıktı. O ise kıpır kıpır bir şeydi, sürekli hareket ediyor, başını sağa sola çeviriyor ve temkinli bir şekilde onun yakınlığına bakıyordu.

Sonuncusunu giderek daha az yapmaya başlamıştı.

"Pekâlâ, Nathair," diye şarkı söyledi, az önce yediği yemekten ellerini yıkamak için taze göle doğru yürürken. "Burada oturup zihnimin dağılmasına izin vermek yerine, bana evinizin geri kalanını göstermek ister misiniz?"

Ona döndü ve ellerini kalçalarının üzerine koydu. Gülümsemesi nazikti, yaramazca sırtıtmıyordu ama sahte olduğunu gösterecek kadar da küçük değildi.

Onu pek anlamıyorum. O bir Mavka ile böyle bir ifadeyi paylaşan bir insandı. Ayrıca neden ona doğru parladığını da anlamıyordu; kasıklarında donuk bir zonklama yaratıyordu; bu bir gülümsemeden başka bir şey değildi. *Çok hoş bir gülümsemesi vardı.* En azından gerçek olduğunda.

Diğer Mavka'ların gelin aldıklarını biliyordu, bu yüzden tamamen garip değildi, ama onlarla konuşabiliyorlardı. Ona göre, tüm bu insanların akıl sağlığının yerinde olmayabileceğini düşünmüştü.

Linh, kendi türünü bulmaktansa bir canavardan yardım dilenmeyi tercih ettiği düşünüldüğünde pek de akli başında görünmüyordu. Bu, bir tavşanın bir kurttan yardım istemesi ve sevimli, kabarık vücudunun ikiye bölünmesini beklememesi gibi bir şeydi.

Nathair iç çekerek ve isteksizliğini göstermek için başını kasıtlı olarak yana eğerek kendini açtı. Elini sallayarak onu takip etmesini işaret etti ve yana doğru kayd.

"Bekle! Ayakkabılarımı ve ceketimi almam lazım," dedi, çantasına koşarken ayakları taşa çarpıyordu.

Linh'in bir çift siyah düz ayakkabı giyip yanına dönmesini bekledi. Linh'in koyu renk saçlarının üst kısmına bakarken, başının arkasında iki düşük topuz haline getirdiği çift örgüyü fark etti. Üzerlerine düşen gölgede bile saçları gür ve parlak görünüyordu.

Beklediği için ona minnettar bir ifadeyle baktı.

"Neden bilmiyorum ama bu kadar büyük olduğunu unutup duruyorum," dedi garip bir kahkaha atarak, yüz hatlarında yükselen o temkinlilikle.

Başını ona doğru eğdi ve şu anda kendisinden bir metre daha kısa olduğunu fark etti. Eğer isterse, devrilmeye başlamadan önce kuyruğuna yarıya kadar yaslanabildiği için bunu çok daha geniş bir alana yayabilirdi. Daha alçalması, sonunda öne doğru devrilmesi ve insansı gövdesini yukarıda tutmak için ellerinin üzerinde yürümesi gerektiği anlamına geliyordu.

Weldir'in aldığı son ölçüm bu olduğu ve o zamandan beri çok büyüdüğü için, daha fazla değilse bile toplam uzunluğunun otuz üç fitten fazla olduğunu farkındaydı. Nathair ayrıca kuyruğunun son birkaç metresi dışında ondan daha kalındı.

Onunla kıyaslandığında, mümkün olan her anlamda çok küçüktü.

Evinin mağara tüneli açıklığı onları bir anda görüşsüz bir hiçlikle örttü. Linh bir gıcırta çıkardı ve nereye gittiğini hissetmek için ellerini uzattı, bir duvara çarpmak üzere olduğunu göremedi.

Nathair kolunu uzattı, böylece kız onun ön koluna tutunabildi. Mavka olduğu için, tamamen ışıksız olmasına rağmen mükemmel bir şekilde görebiliyordu. Onu doğuya götürerek dar tünelin sağından aşağıya doğru yönlendirdi.

Nathair bir kez daha ona yıkanabileceği alanı gösterdi. Suyun sürekli şırıltısı nedeniyle, daha önce kullanmış olmasına rağmen kokusu burada kalmadı.

Başparmağının pençesiyle avucunda küçük bir kesik açtı ve elini duvara vurdu. Turuncu bir sihirli daire parladı ve gözlerini yeterince kısarsa küçük alanın tamamını görmesine yetecek kadar ışık verdi. O da öyle yaptı, düz siyah kirpikleri eğildi.

Büyü kullanmasına şaşırılmamıştı, çünkü adam bunu onun için geçen sefer de yapmıştı.

Sürünerek uzaklaşırken onu odanın içine itti - ona yapması gerekeni yapmasını söyleme şekli.

"İzlemiyor olsan iyi edersin!" diye bağırdı, sesi tünelde yankılandı.

Nathair ona homurdanarak cevap verdi ve bunu bir kez daha belirtmek zorunda kalmasından duyduğu rahatsızlığı vurguladı.

İnsanların bunu özel olarak gördüğünü biliyorum. Ne kadar anlamsız olduğunu düşünse de pek çok insan geleneğini anlayacak kadar parçaya sahipti. Anılarındaki hiçbir kadın mahrem anların duyulmasından, görülmesinden veya koklanmasından hoşlanmazdı ve birçok erkek de benzerdi.

"Sadece iki kez kontrol ediyorum!" diye mızızlandı. Sonra da sanki duymayacağını düşünmüş gibi ekledi: "Huysuz. Pantolon giyebildiğinden değil."

Onun bu yönünü seviyorum. Adamın neden hırladığını tahmin edebilmişti. Tahmin etmesi ya da açıklığa kavuşturmak için sorular sorması hoşuna gitmiş ve yapamasa bile niyetini sözlü olarak ifade etmiş gibi görünmesini sağlamıştı.

Ayrıca çok fazla gevezelik edip mırıldanıyordu ve Nathair bunun özgürce ve rahat bir şekilde yapıldığını umuyordu. Nathair ona kasıtlı olarak zarar vermek istemiyordu ve onun bunu hissedebilmesini takdir ediyordu.

Sessiz bir geri konuşma olarak çenesini açıp kapatarak ona duyduğunu belli etti. Geri döndüğünde hareketi yakaladığında yanakları tatlı bir şekilde pembeleşti ve duyulduğunu fark etti. Tünele yüzü ve elleri sanki ikisini de yıkamış gibi ıslak bir şekilde girdi.

Linh duvara yaslanarak kendini ona doğru yönlendirdi, sonra onun parlayan turuncu gözlerini görmüş olmalı ki duvardan uzaklaştı. Karanlıkta onu arayan narin parmak uçları midesinin ve göğsünün sıkışmasına neden oldu. Sıcak avuç içleri serin ön koluna dokunduğunda kuyruğunun ucu yana savrulana kadar omurgasından aşağı bir dalgalanma gönderdi.

Her ne kadar onun yararına gittikleri her yere ışık izini bırakmak istese de, bu boşa gidecekti. Her seferinde sadece bir tane bırakabilirdi, aksi takdirde eskisi yok olurdu.

Oldukça şık bir numaraydı: az miktarda ışık için bir damla kan.

Sık sık su altı tünellerine rastladığı için bu yeteneği ölmeden önce keşfetmişti. Suda yaşayan İblislerle savaştıktan sonra kendini

Karaya çıktığında su yüzeyinin altında gizlenen herhangi bir şeyin kokusunu almak zor olduğu için karanlık delikler ve ek ışık istiyordu.

Yoksa sadece mürekkep gibi görünüyordu.

Dinlenmeye ve iyileşmeyi beklemeye çalışırken, kanı sık sık suya damlıyor ve tadıyla düşmanlarını ona getiriyordu, bu da onu bir noktada ışık için yalvarmaya itti. Işık, dinlendiği yerde küçük, el büyüklüğünde büyülü bir sembol olarak parlayarak belirmişti.

Huzurlu ve rahatlatıcı bir ek ışıltı.

Linh, uzun kuyruğu arkasında S desenleri oluşturarak tünelden kuzeybatıya doğru kayarken bileğini çekingen bir şekilde tuttu. Küçük kayalar pullarının arasında kayarken, küçük bir toprak tabakası da kayıyordu. Ayakkabıları patırdıyor ve yankılanıyordu, adımları ilk başta tereddütlüydü ama onun yanında yürüdükçe kendine güveni artıyordu.

Nathair bakışlarını onun üzerine yerleştirdiği eline getirdi ve görüşü parlak sarıya kaydı. *Bana özgürce dokunuyor.* Bu durum karşısında hoş bir şaşkınlık yaşamayacağını hiç düşünmemişti.

Onu geniş bir oyuğa götürene kadar uzun dakikalar geçti. Avucunu başparmağıyla tekrar deldi ve ortadaki zemine yerleştirdi. Turuncu parıltı duvarlara zar zor ulaşıyordu ama burada ne olduğunu gösterecek kadar her şeyi aydınlatıyordu.

Ondan küçük bir korku esintisi geldiği anda nefesini tuttu. "Öyle mi..."

Linh ona yaklaşırken yutkundu. "Onlar İblis mi?"

Yuvalar mı?"

Başını sallamadan önce kızın kendisine baktığından emin oldu. Kısmen parçalanmış bir yuvaya yaklaştı ve makul büyüklükteki dallardan birini yakaladı. Dalı çekip kurtardı ve görebilmesi için ona yaklaştırdı.

Onu incelerken kara kaşları birbirine yaklaştı. Hatta kabuğuna bile dokundu, sadece soru soran bir ifadeyle ona baktı.

Nathair onu birçok yerinden parçaladı, sonra da parçaları bir araya getirerek yere koydu.

"Yakacak odunları buradan mı topladığınızı söylemeye çalışıyorsunuz?"

Başını sallarken onu işaret etti.

Gözleri buradaki birçok yuvanın üzerinde gezindi ve gözlerinde belirsiz bir parıltı yansıdı. "Sanırım bolca var o zaman." Bir kez daha

yüzünü onunkine doğru eğdi. "Hepsinden... kurtulmak zorunda mıydın, yoksa zaten boş muydular?"

Nathair tek parmağını kaldırdı ve sola doğru daldırdı.

"İlki mi?" Adam başını salladı ve kadının dudakları kıvrıldı. "Tahmin etmeliydim. O kadar güçlüsün ki neredeyse korkutucu. Eminim o İblisleri de o haydutlar kadar kolay öldürmüşsündür."

Göğsü gururla kabarıp dışa doğru eğilirken, onu düzeltmeye kalkışmaya cesaret edemedi. Bu tünellerde çok sayıda İblis vardı - düzinelerce - ve onlardan kurtulması uzun zaman almıştı. Ya ölüyorlardı ve o da iğrenç bedenlerini sürükleyerek denize atıyordu, ya onları yiyordu ya da kendilerini kurtarmak için kaçıyorlardı.

Yine de gücüyle ilgili yorum nabzını hızlandırmıştı.

Ben güçlüyüm. Fiziksel, duygusal ve zihinsel olarak. Zihninin biraz kırık olduğunu bilse de, parçalarını zapt etmekten dolayı iradesi güçlüydü.

Yeteneklerini ve zayıflıklarını biliyordu.

O zorlu bir Mavka'ydı ve aklını yitirip ona sırt çevirmediği sürece iyi bir koruyucu seçmişti. Nathair çoktan dönmediğine şaşırılmıştı.

Kokusu, sesi gibi en kötüsünü yatıştırıyor gibi görünüyordu. Yüzü güzel olabilirdi, ama korkunç insan anılarını uzak tutmak için çok az şey yaptı, tesadüfen berraklık kaymalarında kaybolduğunda onları gölgelemek dışında.

Şimdi kendini yeniden rahat hissettiğinden, ışığın yakınında kalarak odanın büyüklüğünü inceledi.

Gözleriyle eşleşen turuncu parıltı onun teninde parıldıyordu. Onu, sadece ona ait olan bir şeyin içinde yıkanmış görmek, kalbini karanlık bir duygunun sarmasına neden oldu. Her nasılsa, onun içinde daha da çekici görünüyordu. Tüm yüz hatlarını aydınlatıyor, yüksek elmacık kemiklerini ve yumuşak açılarını öne çıkarıyordu.

Dikkatli olmazsa, onun gibi güzel yaratıkların kendisi gibi bir Mavka için karanlığın içindeki ışık olabileceğinin farkındaydı - tıpkı ışığının bu kasvetli oyukta onun için gölgeleri kovduğu gibi.

Bu tür düşüncelerden kaçmak isteyen adam bileğini nazikçe onun eline doğru kaydırıldı. Nefesi kesilmesine rağmen geri çekilmedi. Adamın onları ilerletmek istediğini hissetmiş gibiydi.

Diğer pek çok alan az önce ona gösterdiği oyukla eşleşiyordu. Tahliye ettiği İblislere ait eşyaları çoktan karıştırmış, parlayan ya da ışıldayan her şeyi kendisi için almıştı.

Birçok seramik kap kırılmış ya da kullanılmadığı için yan yatmıştı. Balık oltaları, kılıçlar ve paslanmış tabaklar gibi aldıkları birkaç insan eşyası vardı. Havadaki sürekli nem nedeniyle büyük ölçüde çürümüş bir araba tekerleği bile vardı.

Linh ara sıra krem rengi post ceketinin ağırlığı altında titriyordu ama soğuktan hiç şikâyet etmiyordu. Rüzgâr tünelden yukarı doğru çıktığında Linh'in ona yaklaştığını fark etmişti ama düşük vücut ısısının ona herhangi bir şekilde yardımcı olduğundan şüpheliydi.

İkisi arasında daha sıcak olan oydu.

İki eliyle tuttuğu koluna dondurucu parmaklarını bastırdı ve pullarına buz parçaları değmiş gibi hissetti. Şikâyet etmedi, onun yerine kızın kendisine daha yakın olmaya çalıştığı gerçeğini içine çekti.

"İlerideki ışık mı?" diye sordu, sanki görmesine yardımcı olacakmış gibi gözlerini kısıarak.

Kadın cevap vermek için ona bakmadı, o da cevap vermedi.

Aydınlığa ulaştıklarında cevap ortaya çıktı. Onları mağara sisteminin daha da içine ve karanlığa götürebilirdi ama kızın ifadesi *neden* ışık olduğunu keşfetmek istediğini gösteriyordu.

Nathair bir açıklığa doğru eğildi ve artık ona ihtiyacı olmadığı için kolunu indirdi. Ancak kolunu çektiği anda ayağı takılınca onu yakalamak için ellerini hızla dışarı itmek zorunda kaldı.

Adam onu tekrar ayağa kaldırdığında nefesi kesildi ve neredeyse yüzüstü düşecekken yanakları karardı. Bu, onun çıkıntıdan aşağıya ve altlarındaki suya düşmesine neden olabilirdi.

"Teşekkürler," diye homurdandı, dudakları sevimli bir şekilde büzülürken yanakları şişti.

Onu duyduğunu ve yakalamayı umursamadığını belli etmek için bir homurtu çıkardı. Yerleştikten sonra dudaklarını aralayarak yüksek çıkıntıya yaklaştı.

Geniş, açık oyuğa sert bir rüzgâr girdi ve elbiselerini ve saçlarını karıştırdı. Büyük ve biraz derin bir su birikintisi, kaya ve kumdan oluşan bir girintide kıpırdamadan duruyordu. Dalgaların çarpıp köpürdüğü yüzlerce metre ötedeki okyanus kıyısıyla aralarında bir kumsal uzanıyordu.

Hava tuzlu su kokusuyla ağırlaşmıştı ve tuz parçacıkları pullarına yapışmıştı.

Nathair onun bakışlarını takip ederek içinde bulundukları devasa alanı inceledi. Kaya, dalgalar, kum ve tuz tarafından zaman içinde yumuşatılmış ve dağ uçurumunun kenarında dev bir delik bırakmıştı.

Altlarındaki suyun içinde, küçük bir geminin parçaları yüzlerce yıl orada yattıktan sonra aşınmış ve harap olmuş bir şekilde yatıyordu. Çoğu kum altında kaldığından ve direği çoktan ikiye ayrıldığından fazla bir şey yoktu. Geceleri, gelgit sırasında, su neredeyse üzerinde durdukları çıkıntıya kadar geliyordu.

Geminin İblislerin Dünya'ya gelişinden kısa bir süre sonra battığını ve beyhude bir kaçış girişiminde kullanıldığını tahmin etti. Buranın sadece birkaç kilometre güneyinde terk edilmiş ve harap bir liman vardı.

"Okyanusa bu kadar yakın olduğumuzu bilmiyordum," dedi Linh onun yanında, sesi hayretle titriyordu.

Onunla karşılaştığı gölet yakın olabilirdi ama Nathair suyun altında yıldırım hızındaydı ve hiçbir yaratık suyun altındayken ondan daha hızlı olamazdı. Kendi yuvasına ulaşmak için yüzdükleri tünelin yarısında ona tekme atmaya başladığında nefes almak zorunda kalmıştı. Bu dakikalar sonra olmuştu.

Buna ek olarak, bir saatten biraz fazla bir süredir hafif bir inişte oldukça hızlı bir tempoda yürüyorlardı. Hiçbir yerde uzun süre oyalanmadılar.

Buradaki uçurum, kıyı boyunca başka hiçbir yerde olmadığı kadar eğimli. Sanki okyanus karanın bu kısmını şekillendirmek istemiş gibiydi.

"Aşağı inebilir miyiz?" diye sordu, çıkıntının üzerinden suya bakarak. "Şu kırık gemiyi kontrol etmek istiyorum."

Nathair suyu uzaktan inceledi. Suya güvenmiyordu.

Aşağıya doğru inerken elini beklemesi için ona doğru kaldırdı. Ona hiç bakmadan sığ havuza girdi. Kadının bakmaya çalışmasından dolayı kafasına küçük bir taş düştü ama kendini aşağı indirirken bunu görmezden geldi. Gövdesi yüzeyin altına indiği ve yere uzandığı anda ağzını açtı ve suyun ciğerlerine dolmasına izin ver-di. Solungaçları alevlendi ve nefes alma tekniğindeki değişiklik sıvının buzluğunu aniden katlanılabilir.

Her şey sessiz görünüyordu. Her şey boş görünüyordu. Tek gördüğü çamurlu kum, kaya ve suyun altındaki devrilmiş geminin alt tarafıydı.

Konsantre olmak için gözlerini kapatarak bekledi.

Sonra yüzey, onu rahatsız ettiği için dalgalanmayı durdurdu.

İnce, küçük g mb rt ler sonunda suda titreşti ve Nathair görüşünü açtı. Kendini o yöne doğru fırlattığı anda, uzun arka yüzgeçleri gizli kanatlarının altından parlarken, fokurdayan bir tiz ses duyuldu.

Bir İblis yüzerek uzaklaşmak için kumdan sıçradı ama Nathair'in eşsiz hızı sayesinde onu arka paletlerinden yakaladı. Onu sudan çıkardığında, fok balığına benzer bir yüz ifadesiyle tısladı ve ciyakladı. Hatta kırmızı gözleri sersemlemiş ve kafası karışmış bir halde ona doğru hamle yapmaya çalışırken derin bir g klama bile çıkardı.

İnsan  zellikleri taşımadığı d ş n ld ğ nde, nadiren de olsa bir insanı yediğini biliyordu.

O kıpırdanırken, küçük ve çoğunlukla savunmasız İblis'i mağara girişinin hemen önündeki güneşe fırlattı. Kumun üzerinde yuvarlandı ve hemen çığlık atmaya başladı.

İblis kıvrandı, boşluğa benzeyen derisiz eti anında eridi. Mor iç kısımları ortaya çıktığında, onlar da fokurdamaya başlamadan önce içinden kükürt fişkırdı. Dalgalar halinde etrafa savrulurken kendini kumun altına gömmek için kıvrandı.

Ama fark etmedi. Kendini yeterince hızlı altına alamadı ve yarıya kadar gömülerek parçalandı. Geri kalanı k p rd  ve sarımsı taneleri erimiş koyu mor bir damlaya boyadı.

Bölgesine sığınmak için hiçbir İblisin gelmediğini iki kez kontrol edecek kadar akıllıca davrandığı için kendinden oldukça memnun olan Linh, kafatasını kaldırıp parlak sarı gözleriyle  ıkıntıdaki Linh'e baktı. Kıcının  zerine düşmüş ve dehşete kapılmış göründüğü için rengi anında beyaza döndü. Başını artık ölmüş olan İblis'e doğru eğdi.

Bunun ne kadar korkunç olabileceğini düşünmemiştim. Suyun güvenli olduğundan artık emin olduğu için rahatlayacağını düşündü.

Havuzun yanındaki kayaya tekrar tırmandı ve sonra temkinli bir şekilde sürünerek ona doğru yaklaştı. Ondan gelen korku kokusu hafifti ama ciğerlerini boşalttığı anda nefes alışını durdurmasına yetecek kaddı.

Koyu turuncu gözbebekleri, yaklaştıkça kızın yüz ifadesinin ne kadar yıpranmış olduğunu fark etti. Kaşları belirgin bir sıkıntıyla çatılmıştı ve dudakları sessizce çığlık atmış gibi ayrılmıştı. Bir zamanlar İblis olduğu belli olan kum birikintisine baktı.

Adamın baş hizası, kıcının üzerinde oturmakta olan kadınınkine yaklaştığı anda nefesi kesildi ve yana doğru geri çekildi. Ancak kafatasına bakınca hemen sakinleşti.

"Vay anasını! Çok hızlıydın!" Bakışlarını kaçıırken elini saçlarının tepesinde gezdirdi. "Sanki nerede olduğunu biliyor gibiydin. Kuma doğru sıçradın ve aniden kumdan bir İblis fırladı. Yüzgeci bile sırtından çıktı!"

Küçük kalbi hızla çarpıyordu, nefesleri sığ ve kısıydı.

Onu yatıştırmak için onunla konuşamayan Nathair, kızgınlıkla kafatasını yuvarlamakla yetindi. Kollarını kavuşturdu ve boğazından gırtlaktan gelen bir inilti çıkardı.

"Haklısın," diye homurdandı zoraki bir kayıtsızlıkla ve ellerini havaya kaldırdı. "Özür dilerim, korkutmak istememiştim."

Ses tonundaki ani değişim karşısında başı geriye düştü. *Bunu oldukça kolay atlatmıştı.* Verdiği yanıt, adamın sessiz bir kıs kıs gülmesine neden oldu.

Ayağa kalkarken, "Az önce bana güldün mü?!" diye bağırdı. Ellerini kalçalarına koydu ve kahverengi gözlerini kısarak sert bir bakış fırlattı. "Bu hiç adil değil. İblisler ürkütücüdür, tamam mı? Ve ben de bir tanesine doğru yürümek üzereydim."

Nathair elini vücudunda aşağı doğru sallayarak işaret etti. *Ben bir Mavka'yım, dişi. Nasıl daha iyi olabilirim ki?*

Ne söylemeye çalıştığını anlamış gibi, bakışlarını bir kez daha kaçıırken ellerini birbirine kenetledi. Yanakları karardı.

"Sen farklısın." Nathair tekrar vücudunu salladı ve hatta kuyruğunu kaldırdı. Gözleri, yana bakmadan önce hareket nedeniyle ona doğru kaydı. "Beni yemeye çalışmıyorsun."

Bundan o kadar emin olma. Kazara ona zarar verebilir ve kanının ya da korkusunun kokusu onu çılgına çevirebilir.

Nathair sonunda nefes alma riskini göze aldı ve korkusunun kokusu neredeyse yok olmuştu.

"Neden bilmiyorum ama sana güveniyorum Nathair," diye homurdanırken ellerini sıktı ve adamın şaşkınlıkla başını eğmesine neden oldu. "Bir Duskwalker olduğunu biliyorum ama seninle birlikte olduğum onca gün boyunca bana bir kez bile zarar vermedin. Pek çok şeyden korkuyorum ve ormanda yalnız kalmaktan çok korkuyorum ama senden korkmuyorum. Şimdiye kadar duyduğum tüm İblislerden daha büyük ve hakkında okuduğum tüm yaratıklardan daha hızlı ve güçlü olmana rağmen, ne kadar... şefkatli olabileceğini kanıtladın. Beni korumak için hiçbir nedenin yok ama yine de bunu birçok kez yaptın."

Benim için böyle hissettiğini bilmiyordum. Güven mi? Ondan bu kadar güçlü bir duygu elde edebileceğini düşünmemişti.

İnancı kötü verilmişti.

O senin yuvana ait değil. Ama ağzından çıkan her güzel kelimedede, her gülümsemede ve her dokunuşu kabul edişinde, Nathair onu yuvaya koyma arzusuyla yanıp tutuşuyordu. Eğer yaparsa, onu orada tutacağını biliyordu.

Nathair, göğüs kafesinin arkasındaki yanık yayıldığında ona bakmamak için başını başka yöne çevirdi. Onu kaldırıp omzuna atmayı, yuvasına götürmeyi ve yuvarlak kışını yuvasına sokmayı aklından geçirdi.

Birden, ellerini küçük bir sandık dolusu bozuk paraya daldıran bir adamın solgun teni vicdanına çarptı. Her bir madeni paraya nadir bulunan bir güzellikmiş gibi göz diktiği için her gece sayılıyordu. Kel kafası ve temiz tıraşlı yüzü lüks bir odanın penceresine yansıyor, bakışlarındaki çarpık açgözlülüğü gösteren bir mumun aleviyle aydınlanıyordu.

Sanki adam yüzlerce yıl önce yaşamış gibi, o dönem bu dönemle aynı değilmiş gibi hissediyordu. Zenginliklerin ve güzel şeylerin kolayca saklanabildiği, istiflenebildiği ve çalınabildiği zamanlar.

Kahretsin, Nathair kafatasını tutarak zihinsel olarak dışarı fırladı.

İnsan parçasının açgözlülüğü, kendi açgözlülüğüyle kaynaşmaya başlamıştı. İnsanın paraya olan düşkünlüğü, bu dişiye elinde tutma arzusuyla karıştı. *Benim. Hepsi benim. Hepsi benim.* Koyu yeşil gözbebeklerine girdi ve aniden dişinin tatlı kokusu atılmış bir balık ağı gibi pullarını sardı.

Küçük bir taş başının yan tarafına çarparak neyse ki onu anılarından uzaklaştırdı. Hırslayarak öfkeyle Linh'e döndü. *Ne cüretle fırlatır-*

"Duygularımdan rahatsız oluyormuşum gibi inleme bana, seni aptal yılan!" diye tersledi. Gözlerindeki hafif camlaşmada incinmişliğin karışımı belirgindi. "Sana karşı nazik olmaya çalışıyordum."

Bu kez bir ayakkabısını çıkarıp adamın göğsüne fırlattı. Atışı yumuşaktı ve hiç acıtmamıştı.

İnledim mi? Bunu yapmak istememişti, özellikle de kızın ona söylediklerinden sonra.

Nathair ayakkabısını kaydırarak aynı yüksekliğe gelene kadar kayalara tırmandı. Ayakkabıyı ona uzattı ve dişi ayağını yere vurmadan önce sinirlenerek hafifçe kaptı. Küçük dişiden nasıl özür dileyeceğini bilemeyince başını okşadı.

Bakışları derinleştirdi ve durumu daha da kötüleştirdiğini fark edince durdu. Muhtemelen bunun küçümseyici olduğunu düşündü.

Aklına gelen tek şeyi yaptı. Nathair onun tepki vermesinden daha hızlı bir şekilde öne eğildi ve dilini yanağından geçirdi. Küçük bir nefes verdi ve geri adım attı. Çatallı dili kızın kokusunun keskinliğiyle öne doğru fırladı ve özel bezleriyle kokunun tadına baktı.

"Beni yaladın." Kadın tükürük izini bileğinin tersiyle kapattı ama adam kadının izi silmeye çalışmadığını fark etti.

Bu sefer tükürüğünün neden teninde kaldığını ya da buna neden olan eylemi umursamıyor gibiydi.

Bana yeterince güveniyor, bu yüzden bana bir şeyler fırlatacak kadar cesur hissetti. Aksi takdirde aptalın teki olurdu. Ve kazara onun duygularını incitmiş olması göğsünde sıcak bir ürperti yaratmıştı. Bu, sözlerinin samimi olduğu anlamına geliyordu.

Bu yüzden, yüzleri birbirlerinden birkaç santim uzaklaşana kadar kadının bulunduğu çıkıntıya yaslandı. Kadın geri çekilmedi, alnında oluşan endişeli kırıksıklığa rağmen korkmuş bile görünmüyordu.

İkinci kez özür dilemeye çalıştı ve onu bir taş atışı kadar basit bir şeyle parçadan çıkardığı için minnettarlığını dile getirdi. Kaçmasını engellemek için elini sırtının küçük kısmına koyarak, yanağının sert iskelet kemiğini yumuşak olanına sürttü.

Nathair, onun zevkine daha uygun olacağını ve söylemek istediklerini daha etkili bir şekilde ifade edeceğini umarak kısa ve içten bir sokulma teklif etti.

Birkaç saniye içinde yanağının ısındığını hissetti. Ellerini bir arada tutarken titredi ama yine de geri adım atmadı.

Bunların ne anlama geldiğini bilmiyordu ama kızın gözlerini kaçırması ve tekrar ayrılmadan önce geri dönmesi utangaç bir tavır gibi görünüyordu.

Kasıtlı olarak suratını astı, yanakları yuvarlaklaştı. "Peki. Seni affediyorum." Onunla gurur duymak göğsünün şişmesine neden oldu.

Sezgileri kuvvetli, hatta

Duygularını etle gösteremeyen Mavka. Genç olduğunu söyleyebilirdi - yirmili yaşlarının başında olduğunu söylemişti - ama ihtiyaç duyduğu şeylerin çoğunu çıkarabilecek kadar akıllıydı.

Denemeye istekliydi ve bunun için sonsuza dek minnettar kalacaktı. Bu sayede konuşamamak onun için o kadar da bunaltıcı değildi.

Bir gün sesinin ona teşekkür etmek ya da adını söylemek için bile olsa geri gelmesini umuyordu.

Geri çekilen Nathair, mağara oyuğunun alt katına ve batık gemiye doğru bir işaret yaptı. Kadın hemen harekete geçti ve bunun heyecandan mı yoksa utançtan mı kaynaklandığını bilmiyordu.

Linh ıslaklığa ve gevşek bir kayaya basıp kaydı ve ona doğru uçtu. Olayın şokuyla geriye doğru savrulunca kuyruğu bir kayadan aşağı kaydı ve o da düştü. Kendini yakalamak için kuyruğunu vücudunun altına alamayan Linh, yere çakılmaması için kollarını ona doladı.

Kızın çığlığı yankılanırken o sabırla düşmeyi bırakmalarını bekledi. Kafatasını ya da boynuzlarını çarpmamak için başını öne eğdi ve çarpmanın etkisiyle homurdandı.

Durdukları anda kollarını yere indirdi ve kıkırdama krizine girmemeye konsantre olmak için gözlerini kapattı. *Bu insan oldukça beceriksiz. Eğer ben ya da bir İblis onu yemezsek, düşüp ölecek.* Onunla tanıştığı ilk günden beri dört kez tökezlediğini görmüştü.

"Aman Tanrım," diye inledi ve yüzünü kapatıp adamın açıkta kalan kaburgalarına gömdü. "Bu çok utanç vericiydi. Çok özür dilerim."

Bunu oldukça komik bulan ve onu iğnelemek isteyen Nathair, dilini ileri doğru itti ve açık ağzının kenarından aşağı sarkmasına izin verdi. Kıpırdamadan, gözleri kapalı ve nefesi kesilmiş bir halde kollarını iki yana açarak bekledi.

"Beni yakaladığınız için teşekkür ederim." Sonunda başını kaldırdı. Adam bir şey yapmayınca, "Nathair?" diye sordu.

Beş. Dört. Üç. İki.

"Aman Tanrım! Nathair!" Nefes nefese adamın bedeninden sıçradı, böylece onu sarsmaya başlayabilecekti. "Olamaz, onu öldürdüm." Sonra, garip bir nedenden ötürü, ayağının altıyla gövdesini tekmelemeye başladı - yumuşak bir şekilde de olsa. "Şimdi beni İblislerden kim koruyacak? Hmm? Sadece gidip benim üzerimde ölmek zorundaydın, değil mi?"

Bir hırıltıyla görüşünü her zamanki turuncu rengine çevirdi ve başını kaldırdı. Ne yaptığını sormak için bir kolunu kaldırdı.

"Ölülerin çoğu öldüklerinde dillerini dışarı çıkarmazlar." Ellerini kalçalarına dayayıp ona doğru eğilirken gözleri mizahla parlıyordu. "Bir dahaki sefere daha inandırıcı ol."

Nathair yüksek sesle kıkırdarken, düzleştirilmiş kollarını itmek için döndü ve kuyruğunu ağır gövdesinin altına kaydırarak ağırlığını desteklemesini sağladı. Sonra kendini dikleştirdi ve kollarını kavuşturdu.

Linh sadece çenesini kaldırdı ve düştükleri alt katta dolaşmaya başladı.

Bulunduğu yerden neşeyle onu izlerken olduğu yerde kaldı. *Oldukça komik biri.*

Nathair'de iki şey vardı: tembel ve sıkılmış. Eğlenceyi kendisine sürünerek geldiğinde bulurdu ve parıldayan şeyleri toplamaktan hoşlanırdı çünkü onların yansıtıcı ışıklarıyla oynamaya bayılırdı. Kendi alanlarında onu eğlendiren şeyler onun imrendiği şeylerdi ve onları saklamak onu açgözlü yapıyordu.

Linh sessizliği doldurdu ve gerçekten anlamadığı bir güzellik yayarak gözlerini kamaştırdı. Hem fiziksel olarak hem de ona karşı şimdiden sıcaktı. Ve ondan korkmayacak kadar cesurdu ve bunu övgüye değer buluyordu.

Üzerimdeki ağırlığını sevdim. Kadının sıcaklığı anında adamın gövdesine yayılmıştı ve adam kadının etrafını sarmak için can atıyordu. Yumuşak, tatlı kokan ve onu ısıtıltı, güzel şeylerle yıkarsa parlayabilecek kendi kişisel ısı kaynağını istiyordu.

Sıkılmış ve uyuşuk zihnini eğlendirecek ne kadar çok şey bildiğini düşününce vücudunu bir ürperti kapladı.

"Oooh! Burada sandıklar var!" diye bağırdı etrafında yürüdüğü göletin diğer tarafından.

Nathair bunu zaten biliyordu, çünkü onları gemiden çıkaran ve pençeleriyle parçalayan oydu. Zaten almış olduğu birkaç parça gümüş tabak ve çatal bıçak dışında hiçbiri ilgisini çekmemişti.

Bir sandık o kadar suyla dolmuştu ki, içindeki giysileri yuvasına yastık yapmak için çıkarmaya çalıştığı anda bozulmuştu. Bir diğerinin içinde ise pası kazımayı başardığı madeni paralar ve mücevherler vardı, ta ki merkezleri yeniden parlayana ya da mücevherler ortaya çıkana kadar.

"Bir lamba ve mumlar var. Oh! Ve hatta birkaç meşale."

Onları unutmuştum. O açana kadar kuru kalmayı başaran sandıklardan birindeydiler.

"Nathair, bana yardım edebilir misin?" Yüzü neşeyle parlıyordu, sanki bu çirkin bibloların keşfi harikuladeymiş gibi. "Şu sandığı doldurursak mağaranı aydınlatabiliriz, böylece daha iyi görebilirim. Taşıma fenerini tüneller için de kullanabilirim."

Evimi değiştirmek mi istiyor? Değiştirmek değil de, üzerine bir şeyler eklemek mi? Bu, oradan ayrılmaya niyeti olmadığı anlamına mı geliyor?

Omurganın açıkta kalan omurlarında karanlık bir duygu dalgalandı. Bu ürperti, kız ona doğru parlak ve neşeli bir gülümsemeyle parladığında ve kulaklarından sarkan kırmızı yakutlar kuma yansıyan parlak güneş ışığını yakaladığında daha da derinleşti.

Bu dişi iki günden daha az bir süredir onun evindeydi, onu rahatsız etmiş ve çok daha uzun süre onun bölgesinde oyalanmıştı ve şimdi onun kişisel alanlarını kendisi için değiştirmeye çalışıyordu. Sanki onları sonsuza dek değiştirene kadar üzerlerinde kendi izini bırakmak istiyormuş gibi, onlara eklemeler yapmak ve onları geliştirmek istiyordu.

Şeftali ve vanilya kokusunu bıraktığı yerler aniden soğuk pullarını haşladı ve kalbi hızlandı.

Arkasında beliren Duskwalker ile Linh, işe yarayabilecek her şeyi tamamen kırılmamış sandıklardan birine tıktırdı.

Tamam. Demek benimle gülüyor ve şakalar yapıyor, diye düşündü, bir mum daha sokarken. Bu iyi bir şey... değil mi? Onunla iyi geçinmeye devam edersem, belki de gitmeme izin vermez? Umarım onu arkadaşım olmaya ikna edebilirim.

Linh onu üzmemek için elinden geleni yapıyordu, hatta onunla şakalaştığı için aptalca tekmelediğinde bile. *Duygularım o kadar karışık ki artık ne halt ettiğimi bilmiyorum.* Ondan çok hoşlanıyordu ama aynı zamanda onu korkutuyordu.

Bir yağ kabını sandığa sokarken içten içe homurdandı.

Eşyaların çoğunda fazla pas ya da su çürümesi yoktu, bu yüzden sandıkların içindekilerin yakın zamanda sudan çıkarıldığını düşündü. Ancak dış kısımları tortu ve midyelerle kaplıydı, bu da muhtemelen iç kısımları koruyor ve kaba kuvvet olmadan kilitlenmelerini sağlıyordu.

Nathair'den neredeyse gövdesi büyüklüğündeki büyük bir seramik kavanozu açmasına yardım etmesini istedi. Leylak rengi ve kokusu nedeniyle şarap olabileceğini düşünmüştü. Ne yazık ki, açtıktan hemen sonra yanlılıkla kavanozu devirmiş ve kırılınca işe yaramaz hale gelmişti.

Hay Allah. İyi bir gün geçirmiyorum.

İki kez kaymış, Nathair'in üzerine düşmüş ve şimdi de lezzetli bir şeyi kırmıştı. Neyse ki birkaç küçük kavanoz vardı ve iki tane aldı, böylece pişirecek bir şeyleri oldu. Kaloriler ona iyi gelecekti ve baharatsız yemek yemekten daha iyiydi.

Şarap mayalanmayı durdurur. İçine deniz suyu bile sızmayacak kadar hava geçirmez olduğunu göz önünde bulundurarak, tüketim için güvenli olduğunu düşündü.

Linh'in ganimetleri güvenli bir şekilde paketlenildikten sonra Nathair'e döndü.

"Geminin içinde başka bir şey var mı?" Gemiye bir göz attı, bakışları geminin yan yattığı yerde geziniyordu.

Başını salladı ve üst kata çıkarmak için sandığı aldı. "Aslında," diye başladı ellerini oynatarak. Nathair durakladı ve başını ona doğru eğdi ve kızın omuzları belirsizlik içinde kalktı. "Merak ediyorum da... plaj güvenli mi? Gerçekten güneşe çıkmak istiyorum ve daha önce okyanusu hiç bu kadar yakından görmemiştim."

Adamın omzunun üzerinden bakarken başını neredeyse yüz seksen derece döndürmesi karşısında dehşete kapılmamaya çalıştı. Düşünüyor gibi görünüyordu ya da belki de garip duyu taramasını falan yapıyordu, sonunda başını salladı. Sandığı eğimin dibine yerleştirdi.

Kayalıklardan aşağı inerlerken Linh'e ve onun düz bir zeminde bile yanlış adım atma ihtimaline karşı ekstra temkinli görünüyordu. Linh ayakkabılarını çıkarıp geride bıraktı ve kuma bastı.

Hava sıcak. Kumun ısınmasını beklemiyordu, özellikle de baharın ilk haftasında. Dudaklarında bir gülümseme belirdi.

İlk kez, Nathair'in kuyruğunun altındaki küçük tanelerin kaydığını ve hatta gıcırdadığını duydu. Kayarken daha fazla güç harcıyor gibi görünüyordu.

Sanırım kumu düzgün bir şekilde geçemeyecek kadar gevşek.

"Hep sahile gitmek istemişimdir," dedi Linh sessizce yürürken, toprağı, sırtındaki güneşi ve tuzlu rüzgârın onu okşayışını hissederek. "Köyümün en yüksek noktasına çıkarsanız, uçurumun ötesini görebilirsiniz. Kumsalın neye benzediğini hep merak etmişimdir, çünkü sadece kıyı boyunca krem rengi bir şeyler görebiliyordum."

Linh durdu ve bir kilometre yüksekliğinde olması gereken devasa uçurum duvarına bakmak için döndü. Sonra gözlerini kapadı ve yüzünü güneşe doğru kaldırdı. Güneşin sıcaklığını ve ışığın göz kapaklarının arasından süzülüşünü içine çekti. Soğuk rüzgâra karşı cennet gibi hissetti.

"Çok huzurlu," diye mırıldanarak okyanusun şarkısının arkasından akıp gitmesine izin verdi.

Suyun köpüğünü, dalgaların çarpışını, rüzgârın ıslığını ve hatta ara sıra çıkan çağıltıyı duydu.

Güçlü bir el çenesinin altından sarıldığında yanakları seğirdi. Gözlerini Nathair'e açtığında bile irkilmedi ya da geri çekilmedi. Onu yönlendirmemişti ama buna ihtiyacı da yoktu.

Korkutucu boyuyla onun üzerinde yükselen adam, parlak sarı gözleriyle ona baktı. Pençeli başparmağıyla yanağını okşadı ama parlak siyah ucuna dikkat etti.

Gözlerini yılan kafatasından ve güneş ışığında pırıl pırıl parlayan altın rengi saç çizgisi çatlaklarından ayırmadı. Koyu renkli boynuzlarından birinde bile yarıya kadar altın bir halka vardı.

Manzara oldukça büyüleyiciydi.

Yüzünün tamamı kırılmış gibi görünüyor. Kırıkların çoğu göz deliklerinin hemen arkasında görünüyordu ve ikiye ayrılmış çene kemiğinin sağ tarafında sanki ortadan ikiye ayrılmış gibi altın bir çizgi vardı. *Kafatasını her ne parçaladıysa iyi iş çıkarmış.*

Kalbi hem adamın çektiği acıya acıyarak hem de hayatta ve iyi olduğu için rahatlayarak kabardı.

Onu ilk kez gerçekten aydınlıkta görüyorum. En azından o endişeliyken.

Pulları her zamankinden daha fazla, her biri güneşi farklı yansıtan, yağ gibi parlayan gökkuşaklarıyla ışıldıyordu. Boynundan kuyruk ucuna kadar neredeyse simsiyah bir karanlık kütleliydi ama kaburga kemiklerinin beyazı, ellerinin sırtı, kalça kemiklerinin iç kısımları ve omurları parlak bir tezat oluşturuyordu.

Işık ve gölgeler kaslarının üzerinde dans ederek onları normalden daha belirgin hale getiriyordu. Karnı belirgin ve sıkıydı, sanki az yağlı ama çok güçlüydü. Göğüs kasları belirginleşmiş, her bir kaburgasının arasında ve batıyor gibi görünen göğüs kafesinin etrafında şekillenmişti.

Açık gri balık yüzgeçleri yanlarından aşağıya doğru fırfırlar gibi görünüyordu. Ön kollarının aşağısında sanki dikenleri varmış gibi daha serttiler ve şu anda geriye doğru kayganlaşmışlardı.

Karnı diğer yerlerinden daha açık bir renkteydi, göbeğini vurguluyordu ve meme uçlarıyla aynı renkteydi. Solungaçları da benzer renkteydi, sanki oradaki deri daha inceydi.

Keskinlik kulağının ucundan geçti ve küpesi pençesinin pürüzsüz kenarına çarptı. Çok farklı ve tam anlamıyla bir canavar olmasına rağmen Nathair'e hayranlık duyduğunu fark ettiğinde bu ses onu ürküttü.

Yanakları kızarıırken ve meme uçlarının ona tepki olarak garip bir şekilde sertleştiğini fark ederken, aralarına mesafe koymak için geri adım attı. Sonra döndü ve sanki kendine bir tokat atmak istercesine yanaklarına vurdu.

Keskinlikle bir Duskwalker'a bakmıyordum... yine. Kendini bu yalana bile ikna edemeyince bütün kafası ısındı. *O bir canavar, Linh. Hem de herhangi bir canavar değil, diğer canavarların korktuğu bir canavar.*

Az önceki İblis, Nathair ona doğru atıldığı anda *kaçmıştı*. Saldırı riskine girmeye cesaret edememiş ve bir saniye içinde üstesinden gelmişti.

Bu onun kuyruğuydu, bunu biliyordu. Kuyruğu çok büyüktü, çok uzundu ve vücudu kaslarla dalgalanıyordu.

Ve adam onun sıcaklığını *içine* çekerken, kadın koruyucu bir şekilde onun *içine* sarılmıştı. Kaçamıyordu, onunla işi bitene kadar kapana kısılmıştı. O anda isteseydi, ona istediği her şeyi yapabilirdi ve Linh'in bu konuda kesinlikle bir söz hakkı olmazdı.

Çığlıklarını koca bir elden başka hiçbir şeyle durduramazdı. Boynundan ayaklarına kadar sararak bacaklarını ve kollarını tutabilir, onu tekme, yumruk ya da kendini savunacak herhangi bir şey yapmaktan tamamen aciz hale getirebilirdi.

Linh o zaman da şimdi de tamamen onun merhametine kalmıştı.

Tüm bu güçle ne yapmıştı? Onu besledi, ateşle ısıttı, güvende tuttu ve hatta... onu güldürdü.

Zalim olmak için tüm bu güce sahipti ve bana nezaketten başka bir şey göstermedi. Onun sessiz ve sakin varlığında geçirdiği her dakika, ona olan güveni artıyordu.

Eğer insansa... Başını iki yana salladı. Düşüncelerinin karanlık ve karmaşık bir hal almayacağına güvenmiyordu.

Erkeklerle olan ilişkisi, Bragg'le yaşadıkları ve köyünde kurduğu pek çok dostluk arasında karışık. Haydutlar dünyanın bu kısmına gelene kadar erkeklerin zalim olabileceğini bile bilmiyordu.

Belki de babam suçları saklamıştır. Ayrıca... köylerindeki insanların kadınlara asla bu kadar korkunç bir şey yapmayacağına inanmak istiyordu.

Cahil ve naif olmaktan korkuyordu. Sevgi dolu ebeveynleri tarafından fazla korunmuş olmaktan korkuyordu. *Dünyanın zalim olduğunu düşünmek istemiyorum.*

Linh tekrar Duskwalker'la yüzleşti. Onu tüm korkunç ihtişamıyla görünce, Nathair iyi olabiliyorsa, insanoğlunun da bir zamanlar düşündüğü kadar iyiliksever olabileceğine inanmayı seçti.

Ne olduğu umurumda değil. Nathair'in iki kafası, kanatları ya da altı kolu olabilir. Dış görünüşü bir canavar olabilir ama kalbi öyle görünmüyordu. Son zamanlarda tırnaklarını derisine geçiren kötü adamlar gibi değildi.

Nathair başını eğdi, her zaman sessizce bir şeyler anlatırdı. Onun yüz ifadesinin ne anlama geldiğini ve neden ciddiyetle okyanusa baktığını merak ettiğini anladı.

Buna nasıl cevap vereceğini ya da vermek isteyip istemediğini bile bilmiyordu.

Bunun yerine suya biraz daha yaklaştı. Tam dalgaların nemli kuma vurduğu yere ulaşmak üzereyken, adam kolundan tutup onu geri çekti.

Tek bir parmağını kaldırdı ve ona doğru salladı. "Güvenli değil mi?" diye sordu, kalbi sıkışarak.

Başını salladı ve iki elini kaldırdı. Avuçlarını birleştirdi ve bir dizi büyük, sivri diş gibi açıp kapattı.

"İblisler mi?" diye sordu iç geçirerek. O kadarını tahmin etmeliydi. "Ama dalgaları hissetmek istedim."

Küçük bir dudak büktü, ama o kadar yakın olmamak için bir adım uzaklaştı. Kafatası nemli kıyı şeridini tararken Nathair çenesinin alt tarafını kavradı.

Parmağını tekrar kaldırdı ve sonra sürünerek suya girdi. Daha önce olduğu gibi dalgaların altına daldı ama bu kez ileri geri hareket edip gözcülük yaptı. Daha önceki büyük ve korkunç yüzgeçleri sırtından kalktı ve uçlarını birbirine bastırarak tek bir yelken yüzgeci gibi görünmesini sağladı. Kumu kasıtlı olarak rahatsız ediyormuş gibi görüldüğünde bile hiçbir şey sıçramadı.

Sonunda gövdesini suyun dışına çıkardı ve yaklaşması için el salladı.

Linh sessiz bir sevinç çılgılığı attı. Sadece ayaklarını ıslatmak yerine, pantolonunun paçalarını dizlerinin üzerinde birleştirdi ve dalgalara doğru koştu.

"Eek! Çok soğuk," diye bağırdı gülerek.

Linh kollarını dirseklerine dolanana kadar yukarı itti ve bir avuç su aldı. Suyun süzülüşünü izledi.

avuçlarının içine aldı. Tuhaf bir şekilde ferahlatıcı kokusunu içine çekerek kokladı.

Ne kadar istese de, kalbinin ona söylediği gibi kıyıda bir aşağı bir yukarı koşmaya cesaret edemedi. Nathair'in çoktan keşfe çıktığı yerde kaldı, onun derinliğini ve kuyruğunun geniş kıvrımını asla geçmedi.

Dalgalar sanki bir taşmış gibi etrafını sarmış, itiş kakışları ise onu kıına kadar itmeye çalışmıştı. Muhtemelen keyif anını bozacak bir şeyin gelip gelmediğini kontrol etmek için ara sıra altına dalıyordu. Kuyruğunun bir o yana bir bu yana değil de aşağı yukarı hareket edişini izledi. Kuyruk zaman zaman ilmekler halinde yüzeye çıkıyor ve yüzerken gerçekten de dev bir deniz yılanına benziyordu.

O gerçekten muhteşem.

lmcl bir yırtıcı. Hem karada hem de suda ölümcül bir katil. Kabusların yaratığı.

Onun koruyucusu olduğu için oldukça sersemlemişti.

şimdi birinin beni almasını görmek isterdim, diye düşündü gülerek.

Linh bu fikre giderek daha bağımlı hale geldiğinin farkındaydı. Yeniden yakalanma ya da başına gelenler konusunda bu kadar az endişe duymasının nedeni bu olabilirdi.

Onu kurtardığından beri, bu korkuları kovalayacak kadar korkutucu olmuştu.

Buna o kadar çok ihtiyaı vardı ki.

şu anda bir kâbus yaşarken kâbus görmekten daha kötü bir şey olamazdı. Bundan kurtulmak ruhuna öyle bir merhem oldu ki ağlamak istedi.

Düşünceleri daha fazla geriye gidemedi Nathair sudan ıktı.

Her ne kadar eğleniyor olsa da ayakları donmuştu. "şimdi dışarı çıkacağım, tamam mı? Hava çok soğuk."

Nathair başını eğdi, sonra dzelitti. Karnını sıvazladı.

"A mıyım?" Adam başını salladı, o da omuz silkti. "şu anda değil ama yemek vakti geldiğinde a olacağım."

Ona el sallayarak gitmesini söyledi. Kız söyleneni yaptığında, adam mağarayı işaret etti ve kız onun sudan tamamen uzaklaşmasını istediğini anladı.

Bir Duskwalker ile tartışmayacaktı.

"Oh, deniz kabuğu mu?!" Küçük istiridye kabuğunu almak için eğildi. Parmaklarını kabuğun kaba dokusunda gezdirdi, soluk pembe çıkıntılarının arasındaki kumu fırçaladı.

Bir tane daha buldu ve onu da aldı. *Bunlar çok güzel. Kıyıya vurduklarını bilmiyordum. Oh! Bu daha da büyük.* İçinde bir tür yaratık yaşıyormuş gibi görünen büyük beyaz bir tanesine doğru koştu. Dikenli ve bükülmüş, ona bir salyangoz kabuğunu hatırlattı, ama bir noktası vardı.

Hangi hayvana ait olduğunu bilmiyordu ama yine de aldı.

Bunu eve götürüp anneme göstermeyi çok isterim.

Ailesi onun döndüğünü görünce çok rahatlayacaktı ve onlardan ayrı geçirdiği günlerin korkunç olmadığını göstermek için onlara bir şey vermek istiyordu.

Kalbinin etrafına bir sancı yayıldı ve midesi düğümlendi. *Umarım iyilerdir.* Bunu birçok kez düşünmüştü ve cevabı bildiği için nefret ediyordu.

İyi olmazlardı.

Gözlerini kısıtı ve düşüncelerinin ani saldırısını bastırarak mağara girişine yeterince yaklaştığında döndü. Güneş üzerinde parlamaya devam ediyordu ve açıkta olduğu için hiçbir İblis ona saldıramazdı.

Uzun bir süre boyunca tek gördüğü, çarpmadan önce yuvarlanan dalgalardı. Elindeki büyük deniz kabuğunu avuçladı ve can havliyle ona tutundu. Kendisi için yeni bir eşya edinmişti.

Giydiği kıyafetler ve çantasındaki yedek takım dışında başka hiçbir şeyi yoktu. *Ona* ait olan hiçbir şey. En azından artık yoktu.

Yatak odası genç bir kadının isteyebileceği her şeyle doluydu ama onu görmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki. Yatak odasında en son uyuduğundan beri kendini ondan ve olduğu kişiden çok ayrı hissediyordu.

Yansımasını tekrar görürse yanlış hissedecekti.

Linh inledi ve yüzünü avuçladı. *Keşke bu düşünceler dursa.* Olumlu düşünceleri zihninde ön plana çıkarmak için çok ama çok çabalıyordu, ama bir türlü bu sarmaldan kurtulamıyordu.

Sadece gülümse, Linh. Sırt ve katlan.

Neyse ki Nathair kafatası ona dönük halde sudan çıktı. Bir balık avucunun içinde kıpırdandı ve göğsünü kabartarak onu işaret etti, belli ki onu yakaladığı için gururluydu.

Kolunu havaya kaldırarak başparmağını kaldırdı ve aradaki mesafeye rağmen ona kutlamanın en iyi versiyonunu sunmaya çalıştı. *Onu tutan her neyse*

Mutluydum. Mutlu bir Duskwalker kesinlikle iyi bir şeydi.

Nathair sürünerek sudan çıktı ve damlacıklar tüm vücudundan süzülürken parıldadı. Kumu geçti, sanki karadaki ağırlığı onu yavaşlatmış gibi halsizdi.

Linh sadece bekledi.

Adam sanki yerini not etmek istercesine güneşe baktığında kaşları çatıldı, ancak ona giden yolun çoğunda tamamen durdu. Adam birkaç dakika boyunca sadece gökyüzüne baktığında kaşları daha da birbirine yaklaştı.

Sanki bir tür transa geçmiş gibi donup kalmıştı.

Gözbebekleri beyaza döndü ve balık avucundan düşerek kumun üzerine indi. Nathair ağzını açtı.

"Güneş yeniden doğuyor..." dedi ve bir anda damarlarından sıcaklık fışkırdı ve omurgasından aşağı bir korku damlası süzüldü.

Ses erkeksiydi, onun gibi bir yaratıktan beklediği derinlik ve tınıdan yoksundu. *İnsana* benziyordu.

"Yeni bir gün geldi," diye devam etti ses, tam da Nathair'in ağzı daha da açılmış ve başı daha da geriye eğilmişken. *"Gölgeler kayboluyor ve Tanrı'nın koruyucu ışığı yeniden üzerimizde parlıyor. Işığı müjdele."*

"N-Nathair?" Linh kekeleyerek tereddütle bir adım öne çıktı.

"Dünyayı insan günahlarından temizler." Kafatasını yavaşça aşağı eğdi ve başını ürkütücü bir şekilde yana çevirdi. *"Bizi kötülükten arındırmak için İblisleri gönderiyor. Affet bizi Tanrım, kurtuluşunu görüyoruz."*

Adamın söylediklerini ve hareketlerini tedirgin edici bulduğu için kalbi kaburgalarına çarpıyordu. Kafasını normal pozisyonuna getirdiğinde daha da fazla.

"Beni korkutuyorsun," diye itiraf etti.

Daha da kötüsü, sanki geçmişten gelen bir vaiz gibi konuşuyordu. İnsanlık uzun zamandır eski Tanrı'nın kendilerine sırtını döndüğünü düşünüyordu. Üç yüz yılı aşkın bir süre boyunca türlerinin binlerle ifade edilecek kadar azaldığını görmek insanlar üzerinde böyle bir etki yaratmıştı.

"Tövbe edin, çocuklarım."

Midesi burkuldu ve titreyen elleri onu yatıştırmak için kavradı.

"Tövbe edin ve onun ışığında kalın!"

Nathair dalışa geçtiği sırada, tüyler ürpertici bir kükreme tüm varlığını titretti. Yerde yatarken kafasını çılınca kuma vurdu.

Nefes nefese kalan kadın, adamın kıvranışını ve tıslamasını dehşet içinde izledi. Adam kumu kazdıkça ve tırmaladıkça kum sert dalgalar halinde dalgalanıyordu.

Sonra onun ağzından daha önce hiç duymadığı bir dil çıktı. Ses kadınsıydı, bu da onun bir kadın olabileceğini düşünmesine neden oldu. Bağırды, sesi dehşetten ziyade öfkeyle doluydu.

Bu sırada Nathair başını kuma vuruyordu. Sanki kafatasını gömmeye çalışıyormuş gibi bükтü, kıvrandı. Kuyruğu her yöne savruluyor, kendi etrafında ilmekler ve sekizler çiziyordu.

Aman Tanrım! Ne yapacağım? Oraya mı gitti, yoksa bu aptalca ve tehlikeli miydi?

Adamın çıkardığı birçok tıslamanın altında inilti ve sızlanmalar duyabildiğini düşündüğünde gözleri kırıştı. Yeni bir adamın sesi içeri sızdı, dili yabancı ama ilkinden farklıydı.

Kaç kişiyi yedi? Ve daha da önemlisi... yaşadıkları ülkenin dilini konuşmayan insanları *nasıl* yemişti?

Sadece birkaç Vietnamca kelime biliyorum. Ailesinin birçok nesli boyunca bunların çoğu kaybolmuştu. Ama bu? Bunlar tam cümlelerdi, topladığı kadarıyla *konuşmalar*.

Nathair sonunda kafasını gömdüğü anda vurmaya bıraktı. Ağzının tamamını kumla doldurduktan sonra sesler boğuklaştı.

Kıvranmaya devam etti ama tam arkasına uzanıp kendi sırtını tırmaladığı sırada zayıflıyordu. Derin bir oyuk açarak mor kanın fişkırmasına ve anında yanlarından aşağı damlamasına neden oldu.

Bu manzaraya daha fazla dayanamayan Linh, bariz tehlikeye rağmen ona doğru koştu.

Kum üzerine savrulup ileri doğru bastırıldığında gözlerini korumak için kolunu kaldırdı. Dizlerinin üzerine çöktü ve onu ürkütüp normale döndürmeyi umarak sırtını itmeye başladı.

"Uyan!" diye bağırды, gözbebekleri sadece bir kez gördüğü gibi siyah değil beyaz olsa da - onun horladığını bir kez duymuştu. "Uyan!"

Adamın kocaman eli havaya kalktı ve kızın ön kolunu kavradı. Kadın baskı karşısında irkildi ama adam daha fazla sıkmadı.

Kıvranması durdu. Bunun yerine, kaslarının gözle görülür bir şekilde sırtından aşağıya doğru sıçramasına, ardından kuyruğunun ucunu titreştirmeden önce tüm vücudunun titremesine neden oldu. Boğuk kelimeler gelmeye devam etti

Daha fazla titreme nöbet geçirir gibi tüm vücudunu sararken, gömülü ağzından.

Sonra kapıyı kilitledi.

Sızlanmalarının ve inlemelerinin hiç kesilmediğini fark ettiğinde gözlerinden yaşlar boşandı. *Sesi acı çekiyor gibi geliyordu.*

Kolunu tuttuğu için oradan ayrılamayan Linh, onun yanında kalmak zorunda kaldı. Orada ne kadar süre diz çöktüğünü, bir saat mi yoksa daha fazla mı olduğunu bilmiyordu ama Nathair sızlanmalarından, titremelerinden vazgeçmiyordu. Tek gördüğü çengelli koç boynuzları olana kadar kafatasını daha da gömüyor gibiydi. Göğsünün üst kısmı bile batıyordu.

Ne zaman sırtını rahatlatıcı bir şekilde sıvazlasa, adamın onu kavrayışı acı içinde haykırana kadar sıkılaşıyordu. Durdu, bunun ona yardımcı olup olmadığından bile emin değildi.

Burun deliğinden nefes verdiğinde kumlar kabarıyor, tanecikleri temizliyor, ancak tekrar içeri kayıyorlardı. Zamanla, gelgit hızla onlara doğru ilerlerken kuyruğunun etrafına su doldu.

Sonra, nihayet, eli gerginliğini kaybetti ve yere düştü. Adam başını kaldıracak kadar yana kaydığında, kadın üzerlerine sessizlik çökmesini diledi.

Bunun yerine, hırıltılı ve iniltili bir şekilde kum çıkardı ve sanki koşuyormuş gibi çılgınca ofladı. Solungaçlarındaki tanecikleri fark edince onları sildi, rahatsız olduklarından emindi.

Adam tepki vermedi ama kadın gözyaşları dökülürken onun tozunu almaya çalışmaktan kendini alamadı. Şoka girmiş ve kafası karışmış bir halde, her ne haltsa onu yatıştırmaya çalışırken titriyordu.

Sadece birkaç saat önce çok heybetli görünüyordu. Şimdi, orada güçsüzce yatıyordu.

Başını ona baktığını gösterecek kadar kaldırdı. Sonra göz açıp kapayıncaya kadar ondan uzaklaştı ve kızın irkilerek geri çekilmesine neden oldu. Gözbebekleri koyu turuncuya dönüşmüştü ve kız bu rengin ne anlama geldiğini merak etmeye başlamıştı.

Adam öne eğilip başının iki yanını kavradığında göz kapakları titredi. Kontrol etmek için sol kolunu tutmadan önce başının üst kısmını okşadı.

"Ben iyiyim!" diye bağırdı ve adam devam edemeden onu itti. Kolunu aşağı sıyırırken sinsice sağ kolunu sakladı. "*Sen iyi misin? Sırtın kanıyor.*"

Nathair başını kaldırıp gökyüzüne baktı, sanki bu onu tuhaf bir transa sokmamıştı! Kafasını uçuruma, yere ve kuyruğunun etrafından akan suya doğru çevirdi.

Kuzeye baktıkları için gölgede olduklarını o zaman fark etti. Güneş yakında batacaktı.

Nathair hiçbir uyarıda bulunmadan balığı kaptı ve pençelerini kızın vücudunun etrafındaki kuma daldırdı. Onu kaldırdı. Kızın bacakları ve kolları şaşkınlıkla tekmelenirken, Nathair onu bir gelin beşiğine sabitledi ve mağaranın girişine doğru fırladı.

Yol boyunca, kızın düşürdüğü daha büyük kabuğu almak için eğildi, sanki kendini kaybetmeden önce kabuğu kızın elinde görmüş gibiydi. Ona verdi ve her şeye rağmen onu almak için durduğu için kalbi sıkıştı.

Hâlâ kendine gelememiş olan adam, kayalık oyukta yankılanan derin efor nefesleri çıkardı. Onu, bacakları yanına dolanmış ve kolu onu kilitlemiş bir şekilde oturana kadar kaydırıldı. Kuyruğunun ucuyla ayakkabılarını silip süpürdü ve ona doğru itti.

İblisler için endişeleniyor olmalı. Eğer onun kan kokusu İblisleri üzerlerine çekmediyse, insan kokusu çekebilirdi.

"Sandığı bırak," diye teklif etti adam sandığa uzandığında, ne kadar titrediğini ve ne kadar halsiz olduğunu fark etti.

Adam tehditkâr bir hırıltı çıkardığında dudaklarını hemen kapattı. Balığı içine yerleştirdi, kepçeyle aldı ve koltuk altına soktu. Sonra kayalardan dikkatlice yukarı çıktı.

Onu zayıf mı hissettirdim? Ona böyle hissettirmek istememişti. Sadece aciliyet ihtiyacını anlayabiliyordu ve onu göğsüyle daha fazla yük altına sokmak istememişti.

Her ikisi de kuma bulanmış halde, tünellerin hafif eğimini tırmandı. Dakikalar geçiyor ve kadın her birini göğsüne bastırıldığı kulağından yankılanan iri kalp atışlarıyla sayıyordu.

Hızlıydı ve ağır bir şekilde vuruyordu.

"Nathair... ne oldu?" diye sordu, yanıt alamayacağını bilmesine rağmen. Stresle alt dudağını dişledi. "Bu sık sık olur mu?"

Tırmanışlarını durdurdu ve sonra iç çekti. Kızın turuncu gözlerine baktığını anladığında, gözleri karanlıkta bir aşağı bir yukarı sallanıyordu.

"Bu... Duskwalker'lar için normal mi?" İki yana kaydırıldılar.

"Öyle değil mi? Yani *bununla* uğraşmak zorunda olan tek kişi sen misin?"

Adamın omuz silkmış gibi omzunun kalktığını hissetti. Sonra, sanki daha iyi düşünmüş gibi, gözbebekleri tekrar sallanmaya başladı.

Ne soracağından ya da aklındaki pek çok soruya nasıl cevap vereceğinden emin olamayan kadın, anladığını göstermek için başını salladı. Adam devam etti.

Normalde kendine zarar verir mi? Sirtında ve omuzlarında çok sayıda yara vardı. *Tanrım. Onun için çok üzülüyorum. Bu kadar üzücü bir şey yaşadığını hayal bile edemezdi.*

Evin ana bölümüne girdiklerinde, tanıdık su şırıltısını fark etti. Linh'i ayağa kaldırmadan önce sandığı yere bıraktığında sandık gümbürdedi ve yankılandı.

Linh ellerini uzatarak karanlıkta yönünü bulmaya çalıştı.

Arkadan gelen takırtılar ve odun sürtünmeleri, ardından kıvılcımlar çakarken çıkan keskin çınlamalar. Nathair ateşini yakarak ona ışık ve yönünü bulma imkânı sağladı.

"Teşekkür ederim," dedi, ayakkaşlarını ve elindeki kabuğu yumruklarken midesi sıkıştıyordu.

Onun ilgisini takdir ediyordu ama acı içindeyken bunu onun için yapması gerektiği için kendini çok kötü hissediyordu. Ona yardım etme öngörüsüne sahip olması çok şey ifade ediyordu.

Ağlama. Durumu daha da kötüleştirme. Muhtemelen zaten yeterince kötü hissediyordur. Gözyaşlarını tuttu ama hâlâ o kadar şaşırılmış ve ürkmüştü ki orada aptal gibi durmaktan başka ne yapacağını bilmiyordu.

Sinirleri bozulmuştu ve beyni o kadar duygusaldı ki onu daha iyi hissettirmek için söyleyecek tek bir şey bile bulamıyordu. Translarıyla uğraşmak zorunda kaldığı için üzgün olduğunu mu söylemeliydi? Ona acıdığını düşünmesini istemiyordu.

Sorunları yüzünden kendisine acınmasını istemiyordu.

Alevler titreyerek canlanmaya başlasa da Linh olayların etkisiyle ısınamayacak kadar üşümüştü. Damarlarındaki sert çarpıntı karşısında ışık bile sönük kalıyordu ama alevler pullarına, çıkıntılı kemiklerine ve kafatasının beyazlığına vurarak onu görmesini sağladığında rahatladı. Pençeli parmak uçları bileğinin iç kısmına dokunduğunda gözbebekleri daha da aşağı indi.

Nathair nazikçe elini kaldırdı. Kolunu dirseğine kadar itti, sonra avucu kolunun etine değdi.

Adamın kendisini neden incelediğini merak etti, ancak avucunun iziyle oluşan morluğu görünce ondan uzaklaştı. Ön kolunu kapatarak

ondan gelen küçük, sıkıntılı hırıltıyı görmezden geldi. Turuncu gözbebeklerinin rengi koyulaşmıştı ve bu rengin suçluluk duygusunu yansıttığını anlamak için dahi olmaya gerek yoktu.

"Sorun yok," dedi dürüstçe, titreyen sesinin samimiyetinin ağırlığını taşımasını umarak. "Bir kazaydı."

Linh güven verici bir gülümsemeyle ona baktı ama parlayan renk daha da derinleşince bakışlarını kaçırmak zorunda kaldı. Bunun yerine ona uzandı.

"Sırtına bir bakayım. Yaralarını yıkamalıyız. İçlerinde kum olmalı."

Nathair geri çekildi ve avuç içleri üzerine inmeden önce dokunuşundan kaçtı. Bir kez daha, yavaşça koluna uzandı. Kadın geri çekilmeye çalıştığında, adam karanlık bir hırıltı çıkararak kadının sırtının sertleşmesine neden oldu. Kadın ona uyararak kolunu uzattı.

Avucunu kolunun üzerine koyduğunda turuncu ışık kolunun etrafında parladı ve ışıldadı. Yerleştirdiği ışık büyüyle aynı görünüyordu ve derisinin altında yayılan serinliği büyük bir merakla izledi.

Büyü azalıp sonra da kaybolduğunda, adam dokunuşunu ondan çekti. Çürüğün gittiğini fark ettiğinde şaşkın bir nefes aldı, sanki adam onu hiç incitmemiş gibiydi.

"İyileştirebildiğini bilmiyordum," dedi hayretle. "Teşekkür ederim."

Ona güven verici bir gülümseme daha sundu, bu seferki öncekinden daha güçlüydü.

Nathair uzanıp başının yan tarafını kavradı, başparmağı teninde gezindi. Avuç içi ve parmak uçları pürüzsüz ve yumuşaktı, sanki etinde nasır ya da pürüz yokmuş gibiydi. *Beni incittiği için özür mü diliyor?*

Neden bu onun için daha da burktu?

"Sorun yok, Nathair." Söylediğinde ciddiydi: ona güveniyordu. Çürüğü bir kazaydı ve bunun için onu yargılamayacaktı.

Avucuna eğilip her şeyin yolunda olduğunu ve affedildiğini göstermeye çalıştığında, içinden boğuk bir inilti çıktı. Döndü, tatlı su gölüne doğru giderken ellerinin üzerinde yürüdü ve daldı. Kuyruğu göle dalınca sıvı bir kavis çizerek sıçradı ve damlacıkların çıplak ayaklarının yanına düşmesine neden oldu.

Kabarcıklar patladıkça yüzey dalgalanıyor, titreşiyor gibi görünüyordu. Belli belirsiz duyduğu sese bakılırsa, adamın kükremiş olabileceğini düşündü. Ortaya yakın bir yerde küçük dalgalar oluştu.

Adamın uzun süredir kendisini ele geçiren duyguları serbest bırakmaya niyetli olduğunu düşünmüştü ama adam dakikalar sonra dışarı fırladı.

Gözleri suçluluk duygusunun derinliğiyle parlayan Nathair sudan geri çıktı. Ona dönmedi, bunun yerine önceki gece olduğu gibi mağaranın girişine doğru ilerledi, sanki onu engellemek istiyormuş gibi. Sanki ondan, dünyadan ve hissettiklerinden saklanıyormuş gibi kendini bir yılan gibi sardı.

Parlayan gözlerinin yokluğundan, onun kendisini izlemediğini biliyordu. Kuyruğunun sargıları altında kendini tamamen gizlemiş olmalıydı.

Balığı, deniz kabuğunu, göğsümü, hatta ayakkabılarımı bile almayı düşündü. Omuz silkmek ve kontrol edemediği bir şeyi suçlamak yerine özür diledi. Onu iyileştirmiş ve yapabileceği tek yolla iletişim kurarak telafi etmişti.

Nathair onu incitmek istemediğini, onun iyiliğini ve duygularını ne kadar önemseydiğini kanıtlamıştı.

Ve son derece yufka yürekli olduğunu.

Linh bir elinde yedek giysileri, diğesinde yanan alevli feneriyle Nathair'i nasıl geçeceğini merak ediyordu.

Dün gece boyunca, Duskwalker yerinden kıpırdamamıştı. Karanlıkta onu görmek zordu ve taş duvarlarda yankılanan küçük, üzücü sesler duyduğunda onun için endişesi artmıştı.

Onun yalnız kalmak istediğini düşünerek dikkatini dağıtmıştı.

Demir feneri inceledi, sonra mumların biraz daha kötü durumda olduğunu fark etti. Kutunun altındakiler neredeyse kullanılamaz haldeydi, tıpkı içinde bulundukları sandığın gemiden çıkarıldıktan sonra yavaşça sızdırması gibi.

Yaktığı ilk mum sürekli püskürüyor, sonunda ölmeden önce sönmekle tehdit ediyordu. Kullanılabilir durumda olanları ateşin üzerinde yavaşça ısıtarak oluşan su veya hava boşluklarını gidermeye çalıştı, böylece gelecekte böyle bir şeyin olmasını engellemeyi umuyordu.

Sonra da meşaleleri yakmak için ihtiyaç duyacağı tüm malzemelerin yanında olduğundan emin oldu. Sandıktaki kumaş deniz tuzu yüzünden biraz lekelenmiş ve kabuk bağlamıştı ama yine de yanması gerekiyordu.

Kullanılan yanan yağ her neyse keskin ve iğrenç kokuyordu ama dört konteynırdan ikisi sızıntı yapmamayı başarmıştı.

Daha iyi bir zamanda kullanmak için onları bir kenara koydu.

Linh de kum balığını yıkadı, sonra hazırladı ve pişirdi. Şarap acıydı ama yemeyi katlanılabilir kılacak kadar lezzet veriyordu. O değildi

Bu kadar çok balık tüketmeye alışık olmadığı için akşam yemeği biraz midesini bulandırmıştı.

Uyku onu büyük bir güçlkle bastırmıştı, özellikle de tembel gözleri sürekli Nathair'in olduğunu bildiği yere kayarken. Ancak saatin geç olması gerektiğinde, sonunda kendinden geçmişti.

Linh, Nathair'in yerinden kıpırdamadığını görmesini sağlayan tek tük güneş ışığı çizgileriyle uyanmıştı. Sonunda iki arzu onu yakalamıştı: Balık kokusunu giysilerinden ve teninden çıkarmak ve tuvalete gitmek.

İşte bu yüzden şimdi bu yılan Duskwalker'ın kümesinin yanında durmuş, onu rahatsız etmeden nasıl geçebileceğini değerlendiriyordu. Aradaki ince boşluk, kendisini açıklığa doğru sertçe bastırması gerektiği anlamına geliyordu.

Geçtikten sonra, feneriyle yolu zar zor aydınlatarak sola döndü.

Baba tarafından büyükannesinin yirmi birinci yaş günü için diktiği değerli Ao Dai giysisini çıkardı ve ıslatmak için ince şelalenin altına bıraktı. Pantolonunu, iç çamaşırını ve sütyen olarak giydi atletini de çıkardı.

Tuvalete gitti, bunu garip bir deliğin üzerinde yapmak zorunda kalmaktan nefret ediyordu. Bunu düşünmemeye çalıştı ya da bir İblis elinin pençelerini geçirip içeri girebileceğine dair garip paranoyayı.

Linh, cildini yıkamadan önce giysilerini sabunla ovma için su serpintisinin içine oturdu. Ayrıca, kirden arındırmak için saç örgülerini çözdü ve ilk götürüldüğünde yanında getirdiği kemik tıraşı kullandı.

İşini bitirdikten sonra yıkanmış giysilerini kuruması için bir kayanın çıkıntılı kısmına yerleştirdi. Yeni bir atlet ve iç çamaşırı giydi ama elindeki diz boyu elbiseye bakarken duraksadı.

Bunu aylardır giymedim.

Çıplak olmasaydı, Bragg ona basit, sade elbiseler giydirirdi - en acımasız nedenlerle. Daha sonra kendini onun pantolonunu giymeye zorlamış, anlamsız da olsa bir bariyer istemişti.

Ama bu elbise... Annesine aitti. Ona hediye edilmişti ve onu paketlemişti çünkü yaklaşan kaybının ardından ailesini de yanında götürmek istemişti.

Onu takmayı reddetmişti. Kirli, terli haydutların gözleri ve elleri için fazla güzel ve narindi.

Ayrıca kendi rahatlığı için çok kısaydı, dizlerinin hemen üzerinde sallanıyordu. Bir yanı mümkün olduğunca iştah kapatıcı görünmek istemişti. Hatta yüzünü ve vücudunu çamura bulamıştı - bu da ona sadece kafasına defalarca devrilen bir kova su kazandırmıştı.

Sadece Nathair. O bir Duskwalker'dı. Elbette, ona alaycı bir gözle bakmazdı.

Yine de, "*Acaba beni bunun içinde güzel bulacak mı?*" diye düşünürken ipeksi kumaşı okşadı. Bu düşüncenin nereden geldiğinden emin olamayarak kendi kendine kızardı. *Onun hakkında garip düşüncelerim olmaya başladı.* Kendini güvende hissetmek neden onu olması gerekenden daha fazla sevmesine neden oluyordu?

Pantolonunun kurumasını beklemeyi düşündü ama başını iki yana salladı. Annesinin elbisesini giydi ve üzerine yeşil yapraklar dikilmiş pembe ipekli eteği okşadı. Ortasına yeşil bir kuşak dikilmişti ve göğüslerinin hemen altında duruyordu. Göğüs dekoltesi, ortadaki geniş yırtmaç nedeniyle dışarı taşma tehlikesi geçirebilirdi ama atletini neyse ki bunu örtüyordu. Giysinin kolları yoktu ve nispeten basit bir tasarıma sahipti.

Çıplak tenini saran soğuktan titredi. *Ceketimi getirmeliydim.*

Hızla geri dönmek isteyerek fenerini aldı ve oradan ayrıldı.

Ana girişe vardığında Nathair'in yer değiştirip girişi tamamen kapattığını görünce dudakları büzüldü. Siyah pulları fenerin sönük ışığında gökkuşağı gibi parlıyordu.

Uyuduğunu sanmıyorum. Tüm vücudu dalgalanıyor, sürekli yer değiştiriyordu. Daha önce görememişti ama adam sanki rahat edemiyormuş gibi yavaşça dönüyordu.

"Nathair, kenara çekilmeni istiyorum," diye rica etti onu rahatsız etmek istemeyen kısıp bir sesle. "Geçmem gerekiyor."

Bakışları karanlık tünelde gezindi ve kalın bir şekilde yutkundu. Şu anda çantada keklikti; bir İblis her an yokuştan yukarı fırlayabilirdi.

Nathair cevap vermedi, ne sesle ne de hareketle, sanki duyulmamış gibi.

Parmaklarını nazikçe ona yaklaştırdı ve içeri ve dışarı bastırarak onu harekete geçirmeye çalıştı. Hiçbir şey olmadı. Mum püskürüp yutkunan karanlığı titreştirdiğinde kalbi sıkıştı. Onu sarstı.

Sandığı gibi mumu tamir etmediğini fark edince, mum sönmeden harekete geçti. Onun üzerine tırmandı.

başka bir trans halindeydi ve rahatsız edilemezdi. Yumuşak kayalara tırmanıyormuş gibi hissetti ve sargılarının dış halkasında sürünmeden önce onu tekmeledi ve diz çöktürdü.

Sarmalları aniden açıldığında ve düştüğünde içinden küçük bir çığlık koptu. Kendini yakalamak için yanlışlıkla fırlattığı fener yere *çarparak* kayboldu.

Nathair onu dört bir yandan sararak yılan sarmalının merkez noktasından kaçmasını engellediğinde Linh sessizleşti. Korku hissetmeyi reddetti ama bir dizi beyaz küre burnunun ancak birkaç santim ötesinde durana kadar kıvrandı.

Renksiz, eskisi gibi. Demek haklıydı, adam trans halindeydi.

Pençeleri kalçalarının çıplak etini gıdıkladığında teni karıncalandı, elleri yanlarına doğru kaymadan önce elbisesinin altına daldı. Endişe anında boğazını sıktı ve giysisinin altındaki samimi dokunuş onu boğdu. Midesi tiksintiyle fokurduyor, bu da tenini süründürüyordu.

Gözlerini sımsıkı yumdu, ancak birkaç dakika sonra adamın kolları arkasına geçip onu kilitlediğinde gözlerini açabildi. Yere uzanmıştı ve onun etrafında daha sıkı ve daha sıkı dönüyor gibiydi.

Hiçbir şey yapmadı.

Ona daha fazla dokunmaya çalışmadı, nefes alamaz hale gelene kadar onu sıkmadı. Panikle aldığı birkaç nefesten sonra, adamın titremelerinin yatışmaya başladığını ve burnunu boynunun ve omzunun kıvrımlarına gömdüğünde yok olduğunu fark etti.

Sadece bana sarılıyor. Ve her ne sebeple olursa olsun, bunun onu rahatlattığını anladı.

Belki onun sıcaklığıydı, belki de burnunu ona gömdüğü için kokusuydu. Her neyse, bunun masumiyeti onun sakinleşmesini sağladı. Rahatladı ve gerginliğini kaybetmesi onun da yumuşamasına neden oldu.

Uzun bir süre sessizliğin içinde kıpırdamadan öylece yattılar. Kadın orada durdukça daha da ısınıyordu, sanki kadının sıcaklığı adamın içine akıyor ve vücudunun geri kalanını dolduruyordu.

Bu aslında son derece rahatlatıcı.

Bu şekilde kısıtlanmaktan hoşlanacağını hiç düşünmemişti ama bu, kısıtırılmış olmaktan farklı hissettiriyordu. Mutlak bir korumaya sarılmak, tüm ışığı ve soğuğu dışarıda bırakmak gibiydi, böylece var olan tek şey onlardı.

Kalbi ve nefes alışları hızını kaybetmişti. Nabzının, kaçırıldığı günden beri her dakikanın her saniyesinde hızla attığını ve şimdiye kadar hiçbir zaman tam anlamıyla normale dönmeyi başaramadığını fark etmemişti.

Bir koku yavaşça duyularına sızdı. *Nilüferler ve ayçiçekleri gibi kokuyordu.* Salamura ve tuzun ağır kokusunun ardında bu kokuları hiç alamamıştı. Adamın aşırı erkeksi bir kokusu olmaması hoşuna gitmiş ve bunun yerine, hasarlı ruhunun merhemine karşı kokunun kadınsılığını hoş bulmuştu.

Tetikte olmasına rağmen gözleri memnuniyetle kısıldı ve burnunun ucunu adama sürttü.

Sanki onun kalbinin içindeymiş gibi güçlü bir nabız her yerinden yankılanıyordu. Bunu her yerde hissedebiliyordu; elleri, göğsü, baldırları ve hatta kuyruğunun uyluklarının arasına yerleşmiş olan kısmından bile.

Bir şeyin iç çamaşırına, göğüslerine ve kıkına baskı yapması endişe verici olmalıydı, ancak memnuniyeti hiç azalmadı ve sadece derinleşti. Yeterli büyüklükteki pullarının engebeli dokusu bile çok hoştu.

Geçen dakikalar mıydı, saatler miydi, hatta günler miydi, bilmiyordu. Linh zihni bulanıklaşırken her şeyi içine çekti.

Huzuru hissetmeyeli uzun zaman olmuştu ve şimdi onun içinde yüzüyor, onun tadını çıkarıyor, ondan keyif alıyordu. Şu anda var olan en tehlikeli yaratık tarafından kucaklanıyordu ama varlığının tek bir parçası, tek bir lifi ya da hücresi bile korkmuyordu.

Hatta bir kolunu adamın gövdesine dolayabildiğinde bunu daha da derinleştirdi. Linh açık bir yarık hissettiğinde pişman oldu ve adam gerildi. Her şey gerildi ve onu saran genel yumuşaklık taş gibi sertleşti.

O tepki vermeden önce "Yapma," diye fısıldadı. Geçen seferki gibi onu lanet olası yere atmasını gerçekten istemiyordu. "Sorun yok. Bu iyi hissettiriyor."

Nathair'in başı geriye çekildi ve turuncu gözleri ortaya çıktı.

"İyi uyudun mu?" diye fısıldadı, sesi kısık ve halsizdi.

Linh onun kendisini bu şekilde tutmak istemeyebileceğine dair belirsizliği görmezden gelmeyi tercih ediyordu. Bunu o başlatmıştı ve tutuş her iki taraf için de masumdu - tahmin ediyordu.

Nathair hiç cevap vermedi ve sadece ona bakmaya devam etti. Sertliği sonunda dağıldı ve dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi.

"Bunun nasıl olduğunu merak ediyorsan, yemin ederim bir kazaydı," dedi ve araya ince bir kahkaha sıkıştırdı. "Yıkanma alanımdan dönerken önüme çıktın ve içeri girmeme izin vermek için hareket etmeyi reddettin. Üzerine tırmandım ve sen de beni içeri almak için kapıyı açtın."

Başını biraz geriye çekerek bir boşluk yarattı ve böylece kızın vücuduna -ve muhtemelen kızın etrafına nasıl sarıldığına- bakabildi. Dili tıpkı bir yılanın daha kalın bir uzuvla yaptığı gibi öne doğru fiske vurdu.

Göz küreleri bir an için parlak mor renkte parladığında göz kapakları hızla titredi. *Bu rengi daha önce hiç görmemiştim ama çok güzeldi.* Leylak moru onun en sevdiği renkti ve bunun hangi duyguyu ifade ettiğini keşfederken küçük bir heyecan duydu.

Ne yazık ki, tam da tekrar uzaklaşmaya başladığında soldu.

Adam yanlış bir fikre kapılmadan hemen, "Hoşuma gitti," dedi. "Kendimi gerçekten güvende hissediyorum. Böyle hissetmeyeli uzun zaman olmuştu."

Nathair durakladı ve gözleri koyu sarı renkte parlayarak başını eğdi. Bu koyu renk tonunun merak mı yoksa soru mu ifade ettiğini merak etmeye başlamıştı. Sonra el kol hareketleri yaparak kıpırdandı ve kadın güldü.

"Göz kürelerinden başka bir şey göremiyorum, Nathair. Çok karanlık."

Adam kasıtlı olarak yüksek sesle ofladı. Adam göğüslerine dokunduğunda kadın irkildi ama birkaç saniye sonra ışık sembolü elbisesinin üzerinde parladığında adamın niyeti ıslıl ıslıl parladı.

Aman Tanrım. Beni parlatabildiğini bilmiyordum! Göğsünün parladığını görmek hem havalı hem de tuhaftı.

Nathair kafatasını okşadı, elini çengelli boynuzunun üzerinde gezdirdi ve soru sormak için başını tekrar eğdi.

"Bir Duskwalker olduğunu açıklamaya mı çalışıyorsun?" diye sordu, başını sallayarak. Yüz hatlarına bir gülümseme yayıldı. "Senin ne olduğunu biliyorum, Nathair. Bunu gözden kaçırmak zor. Ama dün de söylediğim gibi, sana güveniyorum. Bana zarar vermeye çalışmadın ve *garip davranmadın.*"

Birden, dokunduğu yerler, ki neredeyse göğsü hariç her yeriye, sıcak hissetti. Birçok hassas yerine dokunuyordu, onu tuzağa düşürmüştü ve kaçmak için endişelenmiyordu.

Aslında tam tersi.

Onunla ilgili bir şey, belki de nilüfer ve ayçiçeği kokusu, pürüzsüz pullarının verdiği his, hatta hafif sıcaklığı bile tenini karıncalandırmıştı.

Şimdi konuştukları için uyuşukluğu azaldı ve ona ait olan her şeye karşı daha uyanık hale geldi.

Garip bir şekilde çarpınan göğsünün yükselmesiyle birlikte vücudunun her yeri zonklamaya başladı. Bileğinin içi, onu kavrayan kalçaları, ona bastıran klitorisi ve hatta sertleşen meme uçları.

Uyarılma belli belirsiz ve çok ürkütücüydü ama Linh aldırmadı. Bilmiyordu ve Linh kesinlikle bundan fazlasını istemiyordu.

Bazı açılardan, bu garip an için bile olsa, Nathair'e karşı arzu duyduğu için rahatlamıştı. Bir Duskwalker, korkutucu bir canavar, başka herhangi bir insanın bu şekilde tutulduğunda dehşet içinde çılgılık atmasına neden olabilirdi. Bu onun kırılmadığı ve bu yönünün korktuğu kadar *kaybolmadığı* anlamına geliyordu.

Ne kadar rahatladım.

Bu insanı anlamıyorum, diye düşündü Nathair, bakışlarını üzerine yayılmış bedeninde gezdirirken. Hiç mantıklı değil. Ya da kendi güvenliğini tamamen hiç sayıyor. Çıldırılmış bir yaratığa kim yaklaşıp ki?

Bu şekilde tutulmaktan rahatsız olmuyor mu? Benim tarafımdan mı? Bu da ne demek oluyor? Önceki gün onu yaraladıktan sonra, artık onun varlığına güvenmemesini bekliyordu.

Kıpırdanmaya başlayan çarpık, karanlık düşüncelerden de haberi yoktu.

Nathair'in şu anda tuzakları arasında çok yumuşak bir dişi vardı. Koyu renkli, düz kirpikleri sık sık dikkatini çekiyor ve sık sık pullarına çarparak nasıl bir his uyandırdıklarını merak ediyordu. Kadının teni pürüzsüzdü ve Nathair'in sertliğine karşı yumuşaktı ve Nathair'in sağladığı alana uyum sağlıyordu.

Kokusu çok tatlıydı ve dilini ileri doğru hareket ettirerek vücutlarındaki boşluğu tamamen dolduran aromasını tattı. Kalbi minicikti - kalıcı olarak kavramak istediği sevimli, küçük bir çarpınıştı.

Nathair'in üzerinde şu anda gevşek bir dişi vardı ve zihnindeki sesler onu nasıl daha da uysal hale getirebileceğine dair düşüncelerini geri püskürttü.

Keskin ve vücudu saran bir koku havaya yükseldiğinde iniltisini bastırdı. Nefes nefese kaldı, gözleri mor renge kayarken dili tekrar ileri fırladı ve onu tuttu. Daha önce hiç bir dişinin uyarılma kokusunu almamış olmasına rağmen, kasıklarının sertçe sarsılması ona bunu yeni keşfettiği izlenimini verdi.

Ve ne kadar da kışkırtıcı bir kokuydu.

Hafif olması ve bir damla bile olmaması önemli değildi. Boğazı anında kurudu, sanki insan susuzluğu yaşıyor gibiydi.

Parçalarının çoğu oldukça tatsız olsa da, zina ona yabancı değildi. Bu parçalarda hem erkek hem de kadın olarak bunu deneyimlemişti ve bunun harika hissettirebileceğini zaten biliyordu. Deneyimler genellikle sessizdi, ancak sesleri, dokunuşları, gömülmenin ve içine gömülmenin nasıl bir his olduğunu biliyordu.

Gözleri cömert göğsüne kaydı, göğüslerinin diri mi yoksa sarkık mı olduğunu merak etti. Meme uçlarının kahverengi mi yoksa pembe mi olduğunu ve bu rengin kalçalarının arasındaki yarığa uyup uymadığını merak etti.

Bu, himayesindeki küçük dişiyile ilgili ilk sapkın düşünceleri değildi ama en güçlüsüydü. Daha önce bunları görmezden gelmiş, çoğu zaman bu fantezileri onun istemeyeceği izlenimiyle bir kenara itmişti. Dişi hiçbir zaman aksini göstermemişti - ne sözlerle, ne dokunuşlarla, ne bakışlarla, hatta ne de kokusuyla.

Ama şimdi? Küçük bir dalgalanma omurgasından kuyruğunun ucuna kadar dans etti. Aynı zamanda onu büyü ile işaretlemişti ve bu onun sahiplenici bir yanını tatmin ediyordu. *Yuvamda güzel görünebilirdi.* Oraya yakışırdı.

diğer güzel hazineleri.

Elini uzatmaya başladı ve kadının giysisi üzerindeki büyüsünün ısıltısı pençesinde parladı. Keskin ve ölümcül görünüyordu ve göğsünün açıkta kalan kısmı oldukça yumuşak görünüyordu. Çıkıntılı eklem kemikleri... *yanlış görünüyordu* ve parçalarında kullandığı pek çok insan eline benzemiyordu.

Kızın altındaki siyah pulların parıltısını, kızın nasıl narin ve saf görüldüğünü ve onlara ait olmadığını fark etti. *Ona karşı.*

Onun uyarılması benim için değil. Olamaz.

Beni güvenli biri olarak görüyor, bir eş olarak değil. Ebeveynler, arkadaşlar ve hatta evcil hayvanlar bile insanların bu şekilde hissetmesine neden olabilir. *Muhtemelen kendi türünden bir erkeği düşünüyor.* Yüzünde et olan, iki bacağı olan ama bir bacağı olmayan.

Uzun bir beden. Pençeleri, pulları olmayan ya da kazara onu zehirleyebilecek biri.

Aptalca bir şey yapmak üzere olduğunu fark eden Nathair, yavaşça sarmallarını birbirinden ayırdı. Kadın yavaşça yere düştü ve adam kendi akıl sağlığı için onu serbest bıraktı.

Aklım tamamen başımda değil. Bu küçük dişi hakkında böylesine fantastik, kasıkları titreten düşüncelere sahip olamazdı. *Tam olarak dinlenmedim.* Keşke o da huzur içinde uyuyabilseydi.

Uykusuz bir hayatı vardı ve bu hayatın içinde var olmaktan yorulmaya başlamıştı. Bu dişi hiç yardımcı olmuyordu. Kendisi gibi hissetmiyordu, özellikle de vücudunda kokusunu bıraktığı her yeri yalamak için duyduğu özlem dilini kaşıdırırken.

Ayrıca daha önce hiç bu kadar sıcak hissetmemişti ve onun sıcaklığını kaybetmesiyle hava normalden daha soğuk geldi. Kendisinin ona bağımlı hale geldiğini görebiliyordu, bu da kaçınılmaz olarak gitmeyi seçtiğinde onu sadece incitecekti.

Ki öyle yapacaktı. Nathair sadece isteği bekliyordu.

Onu burada eğlendiriyordu çünkü ondan hoşlanıyordu. Kızın kişiliği uysaldı ama aynı zamanda şakacı olmaya da istekliydi. Ona çoğunlukla samimi görünen gülümsemeler veriyor, en ufak şeylerde iltifat ediyor ve doğru düzgün iletişim kuramasalar bile onunla konuşacak kadar şefkatli davranıyordu.

Onunla konuşmak için can atıyorum. Ona sorular sormak ve gerçekte kim olduğunu, nereden geldiğini ve neden ona bu kadar çabuk bağlandığını öğrenmek için.

Ondan uzaklaşırken bakışları hilal zeminin diğer tarafına gizlenmiş yuvasına kaydı. Orada dinlenmeyi özlemişti. Yüksek duvarlarının onu çevrelemesi kendini güvende hissetmesini sağlıyordu ama bu girişi onun iyiliği için kapatmıştı: trans halindeyken bile İblislerin girmesini engellemek ve insan kokusunun tünellerden aşağıya yayılmasını en aza indirmek için.

Linh ayağa kalktı ve başını göğsüne doğru eğdi. Parmak uçlarını sihirli sembolünün üzerinde gezdirdi.

"Bu gerçekten harika. Buna sahipsem fenere ihtiyacım yok." Bunu sık sık yapmazdı. Sihrin bir bedeli vardı.

Onu iyileştirmek, kolundaki çürüğü üstlenmesi anlamına geliyordu. Işık için kanından bir damla gerekiyordu. Her ikisi de zihnini karartıyor, sınırlı gücünden daha fazlasını çalıyordu.

Muhtemelen onun güçlü olduğunu düşünüyordu ama Nathair sürekli yıkılmanın eşiğindeydi.

Etrafta dolaşmasını izledi, artık ışığa sahip olduğu için her şeyi iyice inceliyor gibiydi. *Kokum onun her yerinde.* Kız onun üzerindeydi, o da kızın üzerinde ve bu karışım oldukça yumuşak ve hoştu. Bir kez daha, kasıkları kasılırken ve spazm geçirirken derin arzunun mor rengi gözünde titreşti.

"Gölün bu kadar derin olduğunu fark etmemiştim." Neşeli bir gülümsemeye gölü işaret etti ve adam da ona şehvetli bir mırıltı verdi.

Kollarını kavuşturarak avucuyla yüzünü kapattı ve başını salladı. *Başka şeyler düşün.* Sadece burada olmasının içerdiği riskler gibi. *Muhtemelen yakında acıkacaktır.* Ne uzağa gitmek ne de onu yalnız bırakmak istiyordu.

Sahili seviyor gibiydi. Belki de her gün ona katılmasını teklif edebilirdi, başlangıçta niyetlendiği gibi uyurken sıvışıp gitmek yerine. *Onu burada tek başına bırakırsam ve kırılmalarım beni bir süreliğine işe yaramaz hale getirirse, korunmasız kalacağından endişeleniyorum.*

İblisler onu sık sık içlerinden çekip çıkarırdı, çünkü kokuları iğrençti ve onu anında saldırgan bir uyanıklığa iterdi. Savaşmaktan öfkelenmediği sürece onunla daha güvende olurdu.

Nathair ne yapacağına dair bir hayat krizi yaşarken, o yalınayak etrafta dolanıyor ve her köşeyi kontrol ediyor gibi görünüyordu.

Onu istiyordu ama karşılığında onu isteyeceğinden şüpheliydi. Onu korumak istiyordu ama muhtemelen onun ölümü olacaktı. Onun kalmasını istiyordu ama...

Mağaranın diğer tarafından "Vay anasını," diye homurdandı.

Bekle. Elini indirip yukarı baktı ve onu yuvasının yanında görünce göğsü sıkıştı.

Koyu yeşil gözünün önünde titriyordu ve bunun *kızın* ona çok yakın olmasından mı yoksa hazinelerine dokunma ihtimalinin açgözlülüğünden mi kaynaklandığından emin değildi. Uzun kenarın üzerine eğildi.

Ondan uzak durun! Tehditkâr bir hırıltı çıkardı.

Sanki onun uyarısını duymamış gibi, "Bütün bunlar da nereden çıktı?!" dedi.

Nathair hırıltısı derinleşerek ona doğru atıldı. Sikkelerin, mücevherlerin, takıların ve cilalı çatal bıçak takımlarının şingirtıları ve takırtıları kulaklarında patladı.

Linh öne doğru eğildi, elini uzattı, sonra ciyakladı, derin girintinin içine düşerken bacakları havayı tekmeledi. Nathair'in gözünde bir parıltı belirdi.

kremsi kalçaları, soluk yeşil iç çamaşırları ve yuvarlak arka tarafıyla... *yatağında* kayboldu.

Tüm gövdesini kesen bir ateş kırbacı gibi, sahiplenici öfke varlığına çarptığında Nathair durdu. Pençelerini hazırlayan ellerine gerginlik yayılırken, eti şişkin, kanla dolu kaslarının üzerinde gerilmiş gibiydi.

Başını kaldırdı ve elleriyle iki kolyeyi kavradı: biri inci gibi, diğeri küçük beyaz taşlar ve ortasında büyük bir safir bulunan gümüş.

O benim yuvamda... Sarsılmış bir nefes aldı, dokunaçları dikişinin arkasında dönüyordu. *İçindekilere hayranlıkla bakıyordu.* Yırtıcı yuvasında oturan küçük avını ürkütmemeye çalışarak onu gözlemlemek için yaklaştı.

İçindekilerin teninde serin durduğuna ve hepsini onun için ısıtacağına bahse girdi. Birçok metalik kokunun yerine kendi şeftali ve vanilya kokusunu koyacaktı. Etrafındaki her şey onun ışığıyla parlayacaktı.

İlgiyle ağzını yalarken dili öne doğru fiske attı. Sadece *düşüncesi bile*, zihnini kurcalayan sadece imgeler bile damarlarına arzu dolu bir zehir akıtıyordu.

Elini kenara dayadığı ve ona bakmak için eğildiği anda, görüş alanında mor bir renk patladı.

Haklıydı: Yüzlerce madeni para, mücevher ve hatta kadeh onun ısıltısından parlıyordu. Bir bilezik ayağına dolanmış, eşsiz bir küpe seti ise uzun, tek örgüsüne dolanmıştı.

Kararmaya başlayan düşüncelerinde tek bir kelime hırıltı olarak yankılandı: *benim*. Onunla birlikte içeri girerken metal ağırlığının altında kaydı.

Linh, kendisine yaklaşan Mavka'nın dizginlenmemiş bir şehvet cehennemiyle dolu olduğunun farkında olmadan elindeki kolyelere hayranlıkla baktı. Başı dönüyordu, sanki türünün karanlık arzuları Mavka gibi bir şey için boğucuydu.

Doymak bilmezlerdi ve her zaman *bir şeylere* açıldılar.

"Bu inanılmaz bir şey. Bu kadar zenginliği bir arada hiç görmemiştim." Görkemli, gülümseyen yüzünü ona doğru eğdi ve kahverengi gözleri parladı. "Bunun köyüm için ne yapabileceğini biliyor musun?"

Adam ellerini kumaştan duvara dayayıp hemen arkasına saklanarak onu içine hapsettiğinde nefesi kesildi. Mücevher parçalarını bıraktı ve neredeyse uzanana kadar geriye yuvarlandı. Şok yüz hatlarını gölgelemişti ama korku kokmuyordu.

Yuvama, yatağıma tırmandı.

Kendini oraya koydu.

Bu güzel küçük lanet insan, ve içinde harika görünüyordu. İçinde harika kokuyordu. Sanki oraya aitmiş gibiydi, hazine zaten sahip olduğu güzelliğe katkıda bulunuyordu.

Kendini *onun yerine koydu.*

Hırıltısı gürültülü bir mırıltıya dönüştü.

Az önce ne yaptığının farkında mıydı? Bunu isteyerek, bilerek yaptığını düşünmek istiyordu. Bu açıklamayı ona sözsüz olarak yapmış olmasını. Tehlikeli düşünceleri buna inanıyordu.

Zihni bulanıklaşmıştı, sanki berraklığı kaybolmak üzereydi. Nathair, şu anki yumuşaklığına rağmen onu bulanıklaştıranın parçaları olup olmadığını bile bilmiyordu.

Güzel kokuyor, diye düşündü, eğilip dilini çenesinin yan tarafına doğru çekerken. Dikişinin arkasındaki basınç artarken inledi. Dokunaçları daha da sıkılaştı, çevresini tuttu ve dışarı çıkmasını engelledi.

Adam onun üzerine uzandı. Onu sadece ağırlığıyla sabitledi ve kalçaları adamın dar kalçalarının etrafına yayılmak zorunda kaldı.

"N-Nathair?" diye sordu, kollarını onların arasında kıvırmaya çalışarak.

Sesi çok güzel. Sadece adının söylenmesinin bile tüm vücudunu karıncalandırabileceğini hiç düşünmemişti. *Onun söylemesini istiyorum.* Tekrar tekrar, sanki hiç söyleyemediği onca zamanı telafi etmek istercesine.

Adam kolunu kadının sırtının altından geçirip karnını kendi karnına bastırarak şekilde kaldırırken etraflarında bozuk paralar şingirdadı. Dikişinin arkasındaki pompalama basıncı, onun sıcaklığının dikişine baskı yapmasıyla dayanılmaz hale geldi ve düşüncesizce kalçalarını bir kez ona doğru itti - sadece bir kez. Bu onu derin bir zevkle mızraklamak için yeterliydi ve hızlı bir okla ileri doğru fırladı.

"O da neydi?" diye fısıldadı titreyerek, dokunaçlarının koruyucu kalkını kalçasının ve leğen kemiğinin kıvrımlarına süründüğünde. "Lütfen, Nathair. Sıkıştırılmaktan hoşlanmıyorum."

Bu söz üzerine başını eğdi, bulanık düşünceleri kafasını karıştırdı. Daha birkaç dakika öncesine kadar onu her yönden sıkıştırdığını düşünürsek, bunun nasıl doğru olabileceğini anlamıyordu.

"Oh-oh tanrılarım." Aşağı baktığında gözleri genişledi. "Sertleşmişsin."

Dayanılmaz bir şekilde. Başka hangi Mavka bir dişi yatağına girdikten sonra böyle olmaz ki?

Daha önceki uyarılma kokusunun geri dönüşünü deneyimlemeyi umuyordu. Dişi ona bunu hediye etmiş ve sonra da yuvasına girmişti. Belki de bu dişinin de onu arzuladığına dair bir umut kaplamıştı içini.

Bu iyimserlik balonu, sessiz bir hıçkırık duyduğu anda patladı. Sonra sanki kafatasının yan tarafına acımasız bir korku dalgası çarpmış gibi hissetti. Gözbebekleri kıpkırmızı oldu ve onu bir anda yutmak için neredeyse ağzını kadının kafasına doğru fırlatacaktı.

Nathair nefesini kesti ve pençeleri duvara saplanırken donakaldı. Dallar, sopalar ve gemi kalasları gıcırdayıp çatırdarken o da onun üzerinde titriyordu.

Onu yemek istiyordu. Öfke kafatasının arkasını gıdıkladı. *Korkusu nefis kokuyordu. Sadece başka bir tat.* Ciğerleri, lezzetli dehşetin o keskin parfümünü içine çekmek için duyduğu açgözlü arzuyla sıkıştı. **Acıkmıştı.** Midesi açlıktan kıvranmadan önce boşlukla sıkıştı. Gövdesi çukurlaştı.

"Lütfen," diye bağırdı, sesi kırık, çatlak ve yalvarır gibiydi. Linh sıkıdığı gözlerinden tuzlu yaşlar dökülürken titredi. "Lütfen, yapma." Tam bir dizi görünmez el beynini sıkmış ve ona gerçekten düşman kesilmişti ki, Linh "Korkuyorum" diye inlediğinde öfkesi yatıştı.

Onun korktuğunu biliyordu. Bunu hissedebiliyor, kokusunu alabiliyor ve sesinde duyabiliyordu.

Ama onu geçici akıl sağlığına geri döndürmesinin nedeni bu değildi. Çünkü *ondan* korktuğunu söylemişti.

Ve adam aralarına mesafe koymak için ayağa kalktığı anda bile onun tamamen dehşete düştüğünü görebiliyordu. *Hayır mı? Beni istemiyor mu?* Onun değerli yuvasında kalıcı bir parça olmak istemiyor muydu?

Yeterince özgür olduğu anda yan yatarak bir topun içine kıvrıldı. Ağladı ve sanki vücudunu ondan korumaya çalışıyormuş gibi göğsünü ve karnını kapattı.

Yanılmışım. Onu korkutmak istememişti ve Mavka içgüdülerinin onu aptalca ya da bu kadar agresif davranmaya itmesine izin vermemeliydi.

Özür dilemek için yüzünün yan tarafını avuçlamaya gitti. Kız, bir gece önce kabul ettiği ve hatta üzerine eğildiği bu dokunuştan geri çekildi. Sanki sadece fırça onu yakmış gibi çığlık çığlığa bir çığlık attı ve kendini küçültmeye çalıştı.

Kadının yaşadığı dehşetin kokusu o kadar güçlüydü ki, diline dokunmak için adamın kapalı ağzının içine doğru süzüldü.

Nathair kaçmak ve ona yer açmak için kenara çekildi. Bir sıçrayışla soğuk gölüne kaydı, bunu yaparken daha sucul ve canavar bir hale büründü ve küçük dişiyi bu kadar yoğun bir şekilde ağlatacak kadar yanlışı ne yaptığını merak etti.

Arzusunun bu kadar güçlü bir şekilde reddedilebileceğini fark etmemişti.

Onu burada daha fazla tutmamalıyım. Puslu havasının baş döndürücülüğü yerini berraklığa bıraktığında yüzünü kapattı ve gözbebekleri koyu turuncuya dönüştü. *Bunu neden yaptım?* Sanki üzerine bir şey çökmüş gibiydi...

Artık kendi arzusunun derinliğini anladığına göre, bu dişiyi tahmin ettiğinden daha çok istiyordu. Onu sadece elinde tutmak değil, aynı zamanda kendisinin yapmak istiyordu.

Sihirli ışığın göğsünden yayıldığı yerde, ruhu etinin hemen altında kaynıyordu. Onu almak, tüketmek ve kendisine bağlamak istiyordu.

Yapamam. O da aynısını istemiyor. Sadece kusacağım. Eğer kalırsa. Onu daha çok isteyecektir.

Suyun içinde inledi. *Kahretsin... Ya trans halindeyken onun rızasını alırsam?* Elini uzatıp onun ruhunu kendine alabilirdi ve ne yaptığının farkına varamayacak kadar delirmiş olabilirdi.

Onu yiyip tükürmesi onu öldürür mü?

Onu incitmek istemiyorum.

Artık ona bağlanmaya başlamıştı ve bunu yapma korkusu aç karnını tanıdık bir mide bulantısıyla guruldatıyordu.

Başından aşağı su damlayan Linh, gözyaşlarıyla şişmiş yüzünü iki eliyle kapattı. Bir ayağını diğerinin üzerine koydu ve kendini küçültmek için dizlerini göğsüne bastırdı.

Nathair'den ve nasıl hissettiğini saklamak için. Korkusunun ağırlığı altında ne kadar çabuk ezildiğinin utancını. Onun yanlış bir şey yapmadığını bilmenin verdiği suçluluk duygusu göğsünü burktu.

Ona güvendiğimi söyledim ve aletini hissettiğimde hemen gözyaşlarına boğuldum.

Kendini o kadar kötü hissediyordu ki banyo yapmasının tek nedeni kalçasına ve uyluğuna sümüksü bir şey bulaşmış olmasıydı. Kuruduktan sonra bile kaşınıyor, cildini tahriş ediyor ve daha çok ağlamasına neden oluyordu.

Onu ve ardında bıraktığı hafif sıcaklığı yok etmek istedi. Kendini normale döndürmek için ıslatması ve şok etmesi gerekmişti ama o zamandan beri ağlamayı bırakmamıştı.

Az önce kapattım. Çok güzel bir sabah geçiriyorlardı. Benimle kucaklaşmasını sağlamaya çalışırken çığlık atmaya başladım. Kafası çok karışmış olmalı.

Bunu neden yaptım? Nedenini biliyordu ve korkunç anılar onu daha da öfkeliendiriyordu.

Adamın aletini hissedene kadar hiç korkmamıştı. Adamın bir tane sakladığını biliyordu ama daha önce bu konuda endişelenmemişti. Kendisine dokunduğu anda, k ı s t ı r ı l d ı ğ ı n ı , boğulduğunu hatırladı.

Çılgınlıklarını ve ağlamalarını susturdu ve bunun tekrar olmasından çok korktu.

Hayır. Daha kötüydü.

Bragg 'kocas' olarak ona karşı hiç şüphesiz acımasız davranmış olsa da, ona asla güvenmemişti. Onu hiç umursamamıştı. Babasını dövdüğü anda ondan nefret etmişti.

Eğer Nathair devam etseydi, Linh kendini kesinlikle ihanete uğramış hissedeceğini biliyordu.

Onu önemsiyorum. Beni güvende hissettiriyor. Hatta ona ve onun tüm insanlık dışı özelliklerine karşı arzu bile duyuyordu. *Aman Tanrım. Ondan bir Duskwalker olduğu için mi hoşlanıyorum?* Onunla ilgili hiçbir şey insani gelmiyordu.

İri ellerinin yumuşaklığı, pullu teni, vücut sıcaklığının serinliği değil. *Aleti bile garip hissettiriyordu.* Onu ikiye böleceğini bildiği devasa, sarmal bir çiçek tomurcuğu gibi.

Büyüklüğü onu korkutmamıştı, sadece ne olduğu, ne yapabileceği korkutmuştu. Onu fiziksel olarak değil ama zihinsel ve duygusal olarak nasıl hissettirebileceği. Neleri alıp götürebileceğini.

Kırılmak istemedim, diye ağlarken zihinsel olarak yakındı. *İlk seferimin gözyaşlarıyla dolu olmasını istemedim.*

Her zaman önce aşık olacağını düşünmüştü.

"Hayır," diye fısıldadı, ellerini saçlarını yumruklamak için yukarı kaldırdı. "Bunu düşünme. Böyle bir şey olmadı," diye ısrar etti etrafındaki havaya. Titreyen dudakları onu rahatsız edince ağzını kapattı ama titreyen elleri durumu daha da kötüleştirdi.

Nathair'in onu arzulamasına aldırımıyordu. Aslında şu anki panik haline rağmen bu konuda biraz sersemlemişti. Linh bir kadındı ve o da bir tür erkekti - bu tür duygular geliştirmesine çok da şaşırmamıştı. Muhtemelen yalnızdı ve iyi anlaşıyor gibi görünüyorlardı.

Ona olan güveninin yaşadığı travma yüzünden tamamen sarsıldığını biliyordu. Onun insan olmasını *istemi*yordu. Eğer insan olsaydı sürekli arkasını kollar, sadece ona karşı nazık olduğundan ve bu yüzden gardını düşürdüğünden endişelenirdi.

Daha önce hiç böyle değildim. Bir zamanlar kaygısız ve *mutluydu*. Dünyanın kelebekler, gökkuşakları ve perilerle dolu olduğunu düşünen aptal bir kızdı. İblislerin var olduğunu bildiği halde hayatını seven bir kızdı.

Köyünde sessiz kalmıştı çünkü öyle olmak *zorundaydı*. İnsanların ona ve babasına saygı duymasını istemişti, ancak yüzeyin altında kaynayan

yaramazlıkla kulaktan kulağa sırtan toy bir veletti. Kapalı kapılar ardında annesine, babasına ve hatta ölmeden önce büyükannesine bile şaka yapmıştı.

Şimdi tek bildiği, acının kalbine yerleşmiş olduğuydu ve kendisine yakından dokunulmasından o kadar korkuyordu ki, bu fiziksel olarak onu fırlatmak istemesine neden oluyordu.

Nathair'e karşı arzu duymuş olması, ancak bunu geri alırken kilitlenmesi çok derinden acı veriyordu. Muhtemelen yan yatmış, top gibi kıvrılmış bir halde çok acınası görünüyordu.

Eski Linh onunla dalga geçer ve onu çılgına çevirebileceği umuduyla kızdırmaya çalışır mıydı? Eski Linh'in bu olmasını istiyordu ve kendisinin bu yönünün olasılığını geri almak istiyordu. Uyluklarını açıp parmağını kıvrarak nazlı nazlı, "Gel buraya koca oğlan," diye şarkı söyleyecek kadar kendine güvenen bir kadın olmak istiyordu.

Linh gözyaşlarını dindirmeye çalışırken burnunu avuçladı. Burnunu çekti ama burun delikleri o kadar tıkalıydı ki nefes alamıyordu.

Sakinleşmek ve özür dilemek istedi. Düşündüğü için kendini çok kötü hissettiğinde alt dudağı titredi: *En azından bana bunu soramaz.*

Dürüst olmak gerekirse, Linh onun hiçbir şey olmamış gibi davranmasını umuyordu. Bu onu daha iyi hissettirirdi; nasıl davrandığının çözümünü çevreleyen bir yalan.

Onun arzusu karşısında ne yapacağını bilmiyordu. Sarılma sırasında kendi arzusunu hissetmemiş olsaydı, bu fikirden nefret ederdi ama bunu görmezden gelemezdi.

Bana böyle sarılması hoşuma gidiyordu. Ve şu anda, onun tüm yılan bedeniyle kendisini sıkıca sarmasını istiyordu. Derisinin altında hapsolmuş hastalık ve travmayı, onu dışarı atana kadar sıkmasını.

Pençeleri teninde dans ederken çok hoş bir his veriyordu ve kokusu zihnini dinlendiriyordu.

O çok iyi biri. Bir mağaranın içinde onun ihtiyaçlarıyla elinden geldiğince ilgilendi. Gittiği her yerin güvenli olduğundan emin oldu ve hatta hiçbir İblis'in onu yemeyeceğinden emin olurken okyanusta sıçramasına bile izin verdi. *Ve komik biri.*

Kim üzerine biri düştüğünde ölü taklidi yapar ki?

Elini yukarı kaldırdı ve bir yılanı benzeyene kadar kapattı. Adamın ağzını hareket ettirme şeklini taklit ederek elini açıp kapattı.

Her şeyden sonra bir daha gülümseyebileceğimi ya da gülebileceğimi sanmıyordum. Eğer biri şaka yapsaydı, Linh'in öylece bakakalacağına dair bir hissi vardı.

boş boş baktı. Mizahın gülünç olmasına ihtiyacı vardı. Kurtarıcısının alışılmışın dışında olması için.

Hayatın gerçekte tamamen ve tamamen çarpık olması için. O kadar yanlış hissettirdi ki doğru gibi geldi.

Mağara, onun evi - burada olmamalıydı. Bu nedenle buraya bayılıyordu.

Karanlıkta yaşıyordu ve bunu bir haydut kampında gün ışığında olmaktan çok daha az korkutucu buluyordu.

Linh bir kez daha burnunu çekti ama onun dışında ağlaması bitmişti. Ağlamaktan kendini daha kötü hissediyordu. Tedavi edici olmamıştı. Gözyaşlarını dökmek iyi hissettirmemişti, çünkü gözyaşlarının ardındaki sebep çok korkunçtu. Cinsiyeti ne olursa olsun hiçbir insan böyle bir nedenle ağlamaya zorlanmamalıydı. Hiç kimse, zihni kimsenin göremeyeceği yaralarla dolu olacak kadar çığ hissetmeyi hak etmiyordu.

Göğsündeki parlayan sihirli çemberin yolunu aydınlatmasına şükrederek sürünerek giysilerine doğru ilerledi. Lavanta rengi elbisesini ve gri pantolonunu yıkamaktan hâlâ nemli olmalarına rağmen giydi.

Daha güvende hissettiler. Eğer aleti dışarı çıkıp tekrar merhaba demeye karar verirse, onu teninde hissetmeyecekti. Kendini bu kadar açıkta hissetmeyecekti.

Onları bu yüzden giydiğinden nefret ediyordu.

Ona güvenmediğinden değildi. Nathair ona, rızası olmadan onu ihlal etmeye niyeti olmadığını tam anlamıyla göstermişti. Ona son iki ayda gördüğünden daha fazla saygı göstermişti.

Kendine güvenmiyordu. *Belki pantolon giyersem bir daha korkmam.*

Anında kilitlenip paniğe kapılmadan, onun arzusu ve kendi arzusunun olasılığı konusunda nasıl hissettiğini denemek istiyordu.

Düşünceleri karşısında kızardı, zihni dağınık hissediyordu. Kalbi karmakarışık, kafası karışık ve temkinliydi.

Yaprak desenli pembe-yeşil elbisesini eline aldığı anda yüzünü buruşturdu. *Hay Allah. Şu anda bunu bile giyemediğim için kendimi çok zavallı hissediyorum.* Bu bir elbiseydi ve birdenbire ondan taş kesilmişti. Bir giysi parçası.

Elinde yumruklayarak, hışımla ana alana geri döndü. Nathair orada değildi.

Güneş ışığının çizgilerinde parıldayan toz zerrecikleri loş mağarayı aydınlatıyordu. Hilal şeklindeki mağara tabanının diğer tarafındaki yumrunun ne olduğunu artık bildiğinden, ona bakarken yanakları kızardı.

Utanç ve baş döndürücü gerginlikle birleşen utanç, bakışlarını ürkütücü bir gölgeymiş gibi başka yöne çevirmesine neden oldu.

Linh ateşi yeniden yaktı, nemli giysileri yüzünden titrediği için çakmaktaşı ve çeliği el yordamıyla bulmaya çalıştı. Sonra sırtını duvara dayayıp kollarını bükülmüş dizlerine dolayarak saatlerce ateşin başında oturdu, kurumayı ve Nathair'in dönmesini bekledi.

Yapmayacağından bir an bile şüphe etmedi.

Burası onun evi olduğu için kendisinden kaçamayacağına dair bir şaka yapabilirdi ama bunların hiçbirini komik bulmuyordu.

Mürekkepli suya baktığı için, beyaz yılan kafatasının üst yarısının yüzeye çıktığı anı gördü.

Adamın mavi gözlerini gördüğünde kaşları birbirine çarptı, daha önce bu renge dönüştüğünü hiç görmemişti. Uzun bir süre başını kaldırmadı - sadece başı görünüyordu - ve birbirlerine baktılar.

"Hey," diye mırıldandı sonunda gerginliği kırmak için. Hatta ona buruk bir gülümseme bile sundu. "Öncesi için gerçekten özür dilerim."

Gözbebekleri mavi tonlarında karardı ve çıkıntıya doğru yüzdü. Kendini dışarı çekmek için kollarını kullanırken hareketleri yavaş, hesaplı ve dikkatliydi. Nathair gergin görünüyordu, sanki herhangi bir ani hareketin onu tekrar gözyaşlarına boğabileceğinden endişeleniyordu.

Muhtemelen bana kızgındır. Biraz açıklama yapsam mı? En azından bunun onun hatası olmadığını ve reddinin ona duyduğu tiksintiden kaynaklanmadığını bilmesini sağlayacak kadar.

Cevabını hemen biliyordu: Göğsünü acıtsa bile ona karşı adil olmalıydı.

"Öncesi hakkında..." diye başladı, adam yaklaştıkça ona dikkatle bakıyordu. Adam kumsaldan özel deniz kabuğunu aldığı anda kaşlarını çatı. "Öncesi hakkında, bu senin hatan değil..."

Adam önce ayakkabılarını, sonra da su torbasını alıp çantasını kaptığında kaşları iyice çatıldı. Onları çantanın içine yerleştirdi. Sonra Linh'e çantayı verdi ve Linh kafası oldukça karışmış bir halde çantayı aldı.

"Bir yere mi gidiyoruz?" diye sordu adam elini uzattığında.

Ona gerçekten güvendiğini göstermek isteyerek elini büyük avucunun içine koydu. Kendi avucuna kıyasla bile ne kadar yumuşak olduğunu ve onu nasıl yuttuğunu hemen fark etti. Adam onu nazıkçe ayağa kaldırdı, ancak kollarını arkasına koyarak onu güvenli bir beşiğe kaldırabilirdi.

"Nathair?" diye sordu yere bakarak.

Mağaranın girişine değil, göle doğru sürünmeye başladı. Gölün nereye gittiğini biliyordu: onun göletine. Geçen her milisaniyede kalbi hızını iki katına çıkardı. Farkına vardı ve tüm varlığı buz kesti.

"Hayır!" diye bağırdı, göğsünü, yüzünü, onları ayırmak için elinden gelen her şeyi itti. Adam ona küçük bir hırıltı verdi ve kadın onu tekmeleyip yumruklarken gözyaşları anında yeniden doldu. "Hayır! İstemiyorum."

Onu görmezden gelerek suya düşmeye başladı.

Çılgınca, karada kalmak için çaresizce, çıkıntılı bir kayayı yakaladı. Adam onu suya batıramadan kafasına bir tekme attı ve bu onu gitmesine izin vermeye zorladı. Duskwalker'dan gırtlaktan bir ses geldi ama ondan uzaklaşmak için çabalarken dinlemeyi reddetti.

Linh, gözyaşları serbestçe akarken, tüm gücüyle kayayı pençeledi. İhanet göğsünü o kadar yoğun bir şekilde yakmıştı ki, sıkıntısının, korku-Kalbim duracaktı.

Nathair ona değil de kendisine kızgın bir hırıltıyla öne atılıp kızın bileğini yakaladı. Adam onu yerde sürükleyip suya doğru geri götürdüğünde çığlık attı.

Saatlerini almıştı. Bu kararı vermek için uzun, acı verici, çelişkili saatler.

Her ne kadar bu küçük dişiye, onun korumasını isteyen bu sevimli yarattığı yanında tutmak istese de, o burada kalamazdı. Ona karşı ne hissederse hissetsin - sevgi, düşkünlük, arzu, dostluk - o güvende değildi.

Onu incitmek zorundaydı; bunu zaten yapmıştı.

Çok dengesizdi, çok iriydi, çok *farklıydı*.

Nathair kendini başka türlü ikna etmeye çalışmıştı; belki de parçalanmış zihnini çözebilirler ve onunla konuşabilirdi. Onun kalbini kazanabileceğine, ruhunu elde edebileceğine ve bu çekici yarattığı gelini yapabileceğine inanmak istiyordu.

Yuvasına oturduğu an, dırdırcı, derinlerde yatan özlem su gibi pullarına yapıştı. Linh onun dişisiydi. Değer vermesi, el üstünde tutması ve imrenmesi için. Koruması, dokunması ve güneş ışığında parlayan bir mücevher gibi hayranlık duyması için.

Ama kadın bunu istemiyordu ve adam da bunun iyi bir şey olmayacağını bilemeyecek kadar canavardı.

Nathair bir Mavka'ydı.

Aptaldılar. Duygusaldılar. Mantıktan ziyade içgüdüleriyle düşünüyorlardı.

Eğer kız tekrar uyarılma kokusu alırsa, tekrar yuvasına tırmanırsa, mahvolacağını bilecek kadar akıllı ve insanlığı vardı. Kadının sonu gelmişti.

Şimdi ayrılmaları daha iyiydi, kurnazlığı, gülümsemesi, güzel sesi ve kokusuyla kalbini daha da zehirlemeden önce.

"Lütfen!" diye bağırdı, hıçkırarak. "Lütfen beni göndermeyin!"

Linh, kafatasına tekrar vurmakla tehdit ederek tekme attı ve görüşü koyu turuncuya döndü. *Neden savaşmak zorundaydı ki?* Adamın ne istediğini bilse bile burada olmayı gerçekten istemezdi. *Neden dövüşüyordu ki?* Ondan kaçıyor olmalıydı!

Serbest bırakılmak *istemeli*.

En kafa karıştırıcı tutsak oydu. Sanki kendi kendini buraya çekmiş gibiydi. Ve kıvrınması ona *yardımcı olmuyordu*. Sadece gözlerinin açlıktan kırmızıya dönme tehdidini artırıyordu.

Çok fazla olduğunda gitmesine izin verdi. Görünmez ellerin pençesi onu öfkelenmek için beynini sıktığında. Kafatasının yan tarafını tutarak, onu uzuvlarından ayırmanın iğrenç düşünceleriyle ürperdi.

"Özür dilerim!" diye bağırarak ondan bir kez daha uzaklaştı. Kadının korkusunun baş döndürücü kokusundan kaçmak için solungaçlarını kaplayana kadar suyun altına kaydı. "Ağlamak istememiştim. Korkmak istememiştim."

Bir iniltiyle, bulanık bakışlarını ona doğru çevirdi.

Kahretsin, korkunç görünüyordu. Yüzü gözyaşları yüzünden pembeleşmiş ve şişmişti, geri kalanı ise korkuyla doluydu.

"Söz veriyorum bir daha ağlamayacağım," dedi ağlarken.

Kalbi o kadar hızlı atıyordu ki boğazının arkasında zonkluyor ve kulak deliklerine saldırıyordu.

Aklına düzinelerce yüz geldi, hepsi de gözyaşları içindeydi ve ağlıyorlardı. Yabancılar, arkadaşlar ve hatta parçaların aile üyeleri. Her birinde boğuldu ve yine de yüzünün silueti onların arkasında oynadı. Onların hıçkırıkları onunkilere karışıyordu.

Saldırı karşısında boğulacak gibi oldu, solungaçlarından kabarcıklar çıktı ve boğazını sıktı. Kafasını bir şeye çarpma dürtüsü

Onları durdurmak için anlamsız bir girişim onu rahatsız etti. Parçalar onu sınımsız kavradı, kafasını karıştırmaya ve berraklığını çalmasına ramak kalmıştı.

"Senin hatan değildi. *Senden* korkmuyordum."

Bu bir yalan olmalıydı. Korkusunun kokusunu almıştı. Özür dileyen dokunuşundan geri çekilmişti. Sanki o bir canıymış gibi lanet bir topun içine kıvrılmıştı ve *suçluluk duygusunun* karnında ağırlaşmasından hoşlanmamıştı.

İnsani yanının kaymasına izin vermesinin ilk örneği, Mavka içgüdüleri devreye girmiş ve bu dişi ondan yüz çevirmişti.

Ona inanmak istedi.

O yapmadı, bu yüzden parçaların en kötüsü onu kovalamayı bıraktığında karaya geri tırmadı. Geri çekildi ve yangını kıl payı atlattı.

"Biri bana zarar verdi," diye açıklamaya çalıştı, tüm vücudu titriyordu. Su damlaları yere sıçradı ve adam damlaların izini sürerek ona ulaştı. Kadın sinmiş, yere ve kayalık duvara doğru büzülmüştü. "Burada seninle kalmak istiyorum!"

Anlamıyorum. Onun kafasını karıştıyordu.

Nathair durakladı ve lanet olası bir sızlanmaya başladı. *Bunu bana neden yapıyorsun?!*

"Senin ne olduğunu biliyorum. Bir Duskwalker olduğunu biliyorum. Burada olduğum her an beni yiyebileceğini biliyorum ve umurumda değil. Kazara bana zarar versen bile umurumda değil. Evine izinsiz girdiğimi biliyorum ama seninleyken kendimi çok güvende hissediyorum. Bunun hiç mantıklı olmadığını biliyorum."

Elleri karışık duygularla açılıp kapanarak onun üzerinde yükselmekten başka bir şey yapmadığında, ön kollarının üzerinden yukarı bakmaya cesaret etti.

"İlk başta halkıma yardım edeceğinizi umarak burada kalmak istedim, ama etmezseniz de sorun değil. Sadece... lütfen beni İblislerle tek başıma yüzleştirmeyin, haydutlar tarafından tekrar kaçırılmama izin vermeyin. Lütfen bana onların yaptığı gibi zarar verme."

Başını geriye attı. *Onların yaptığı gibi mi?* Aklına bir şeyler gelmeye başladı ve bakışlarını yuvasına doğru çevirdi. *Kucağıma alınmasına, yüzünü okşamama, hatta onu taşımama bile aldırılmıyordu.*

Nathair'in nefret ettiği iki parça vardı ve bunları yaşarken oldukça şiddetli davranma eğilimindeydi. Hiç tanışmamış iki farklı insana ait iki farklı anı: biri kurban olduğu... diğeri ise fail olduğu. İkincisinden nefret ediyordu, nefret ediyordu.

Hiç yapmadığı ve yapmayacağı bir şey yüzünden acı çekmeye zorlandı.

İkisi de hoş değildi ve sonrasında genellikle kendini oldukça hasta hissediyordu. Her ikisinden sonra da pullarını dökmeyi çok istemiş ve hatta bir keresinde çaresiz kaldığında bunu sol kolundan yapmıştı.

Bakışlarını tekrar ona çevirdi ve başını eğdi. Şu ana *kadar benden hiç korkmadığı doğru*.

İçinden yükselen acı hırıltı karanlıktı. Nathair ellerini öne doğru uzattı. Göğsüne bastırmadan önce kollarını yana doğru itti.

Küçük dişinin nefesi kesildi, sırtı kamburlaştı ve vücudu adamın gömülü yumruğunun etrafında dalgalandı. Alev gibi hissettiren şeyi dikkatle kavrarken elini kavurucu bir sıcaklık sardı.

Nathair ruhunu ondan çekti.

Elini açtığı anda ruhu canlandı. Parmaklarına doğru çekildi, ürkek, köşeye sıkışmış bir avın duvara yapışması gibi parmaklarına yapıştı. Tam bir dehşet içinde ona baktı.

Bir ruhun üzerindeki işaretler çeşitlilik gösterebilirdi ve Tenebris'te sayısız farklı tür görmüştü. Depresyonun karanlığı, fiziksel yaraların beyazlığı, hastalığın çatlakları ve kraterleri.

Ama bu? Küçük kırmızı el izleri ruhunda izlerini bırakmıştı ve sahibi yaşarken bir başkasının onunla uğraştığının kanıtıydı. Kurbanlarının ruhunda fiziksel bir leke gibi yanıklar bırakacak kadar acımasız ve affedilemez eylemler. Bunlara neden olabilecek yalnızca iki tür şiddet vardı.

Weldir ona bunların iyileştirilebileceğini söylemişti, ama kalmaya devam ettikleri sürece parazit gibiydiler. Onları taşıyan insanın karakterine zarar veriyor, genellikle korku ve üzüntüyle karakter dışı davranmalarına neden oluyorlardı.

Beslenmezse ruh kalıcı olarak zarar görebilir.

Ve bu zavallı dişinin ruhunda görebildiği kadarıyla dört yanık vardı: yüzünün sol tarafında, sol iç uyluğunda, sağ göğsünde ve omzunda ve her iki bileğine yayılan bir tane. Sırtında daha fazlası da olabilirdi ama bilemiyordu.

Dördünün de fiziksel şiddetten mi yoksa cinsel şiddetten mi kaynaklandığını bilmediği gibi, birden fazla kişi mi yoksa tek bir alçak mı olduğunu da bilmiyordu. Bunun bir önemi yoktu. Linh küçük, minyon ve *savunmasızdı*. Hiç kimse bu parazit işaretleri hak etmiyordu, özellikle de bu çekici yaratık.

Ancak, daha önceki tepkisinden dolayı biliyordu.

Nathair onun tutuşuna neden aldırmadığını biliyordu ama adamın uyarılmışlığını hissetmek ona böyle bir tepki vermişti.

O haklıydı. Ne onun hatasıydı, ne de kızın.

Onu tutarken, Nathair onun güzel ruhuna hayran kaldı. Cömert göğüsleri, yuvarlak sırtı, dar beli, yüzünün nazik şekli ve hatta uzun, düz saçlarıyla tıpkı ona benziyordu. Avucunu kaldırdı ve işaret parmağının tersiyle onu okşadı.

Bu pek hoşuna gitmemişti - enfekte olmuş ruhu muhtemelen hiçbir şeye güvenmiyordu - ama bu sorun değildi. Ona herkesin ya da *her şeyin* kendisine zarar vermeyeceğini öğretmek istiyordu.

Linh'in donuk bakışlarını yakalamak için elini indirdi. Linh'in gözleri ona dikilmişti ve adamın elini indirip ruhunun sahibine giden yolu bulmasına izin vermesini izledi.

"Az önce benden ne aldın lan?" diye sordu, küfrederek onu şaşırtmıştı. Daha önce böyle bir şey yaptığını hatırlamıyordu.

Ben almadım. Ödünç aldım - bir süreliğine. Geri verdim. Tüm bunları yaptıklarını haklı çıkarmak için düşündü.

Özellikle de... eğer onu koparmış olsaydı, karşısındaki küçük dişi anında ölecekti. Ruh, yaşayan bedenine birebir kopyasıydı. Eğer onu yok ederse, o ve ruh sonsuza dek yok olacaktı - hiçbir insan iki parça halinde hayatta kalamazdı.

Bu yüzden Mavka arasında paylaşamıyorlardı; onun sahiplenici türü zaten bu kadar derin ve bölgesel düzeyde bir şeyi paylaşmayı kaldıramazdı. Weldir onu diğer pek çok şeyin yanı sıra bu konuda da uyarabilmişti.

Yenilen bir ruh Mavka ve İblis midelerinde tekrar bir araya gelir ve ölümünü simgelemek için beyaza dönüşür. Ancak, sahibi hala yaşarken bir ruhu yemek... bir Mavka'nın bedeni ona koruyucu bir şekilde bağlanırdı.

Hassas şeylerdi.

Linh bakışlarını ona dikti ve o da bunu anlayışla karşıladı.

Bu küçük yaratık korunmayı arzuluyordu çünkü dünya inkar edilemeyecek kadar acımasızdı. Bunun için ona dönmüş, izin verirse ruhuna yapışan çirkin olanlar da dahil olmak üzere tüm İblisleriyle savaşabilecek bir canavara tutunmuştu.

Onun tahrik kokusunu daha önce almıştı, yani tüm umutlar kaybolmamıştı.

Bunu hissetmiş olması, hem de onun için, çok şey ifade ediyordu ve göğüs kafesinin arkasındaki gururu kabartıyordu. Ona insanlardan daha fazla güveniyordu; o

dünya üzerinde iyiliksever bir ruh olmak istediğini görebiliyordu.

Şiddet yanlısı olmak istemiyordu, yaratılma nedeni de bu değildi.

Kendi güvenliği için onu evinden uzaklaştırma ihtiyacı azaldı. Bunun yerine, kalbi onu dünyadan korumak için daha önce olduğundan daha fazla acıyordu. Onu sadece başkalarından değil, kendi üzerindeki parazit yaralardan da korumak istiyordu.

Onun için onlarla savaşmazdı; bunlar onun yüzleşmesi gereken savaşlar değildi. Ancak onun zırhı, kılıcı ve atı olabilir, zafer kazanana kadar onunla birlikte savaşabilirdi.

Belki karşılığında onu bir şekilde kurtarabilirdi.

Parçalarla başa çıkmayı kolaylaştırıyor. Dikkati çoğu zaman ona o kadar odaklanıyordu ki, parçalar sessizleşiyordu. Yüzü bazen parçalardan daha parlak, kokusu zihnindekilerden daha güçlü, dokunuşu onu şimdiki zamanda topraklıyordu.

Sessizlikte onu anlayacak kadar zekiydi. Tek kelime bile etmediği halde onu dinlemeye çalışacak kadar şefkatliydi. Ona devasa bir canavarmış gibi davranmak yerine dokunuşu iyi huyluydu.

Bu nedenlerden dolayı onun gitmesini istememişti. Onu asla gerçekten bırakmak istememişti ama giderek artan özlemini açığa vurduğu için artık ona güvenmeyeceğinden endişeleniyordu. O gelene ve gitmeyi reddedene kadar bir gelini ne kadar derinden arzuladığını fark etmemişti bile.

Nathair kendini aşağıya bıraktı ve onu nazikçe kucağına aldı. Kız geri çekildi ve kaşları sıkıntıyla hızla düğümlendi.

Muhtemelen yalvarmak, yakarmak ve ağlamak için ağzını açtığı anda, Nathair kafatasını öne doğru uzattı. Onu kaldırırken yanağını yalayarak endişelenmesine gerek olmadığını gösterdi.

Yuvasına doğru sürünerek ilerledi.

Adam onu içine yerleştirdiğinde "Bekle," diye mırıldandı.

Sonra, şimdi onu arzularıyla ilişkilendirmesi ihtimaline karşı, duvarlarının dışına doğru kıvrıldı. Ona katılmadı, varlığıyla onu bunaltmadı ve kadın onun belli bir mesafeye yerleşmesini izledi. Nathair kollarını yuvanın kalın çıkıntısının üstünde kavuşturdu ve çenesini ön kollarının iki yanına yerleştirdi.

Onun yüzünden tehlikede olabilir. Pençeleriyle kazara ona zarar verebilir. Hatta trans halindeyken yanlışlıkla ruhunu bile çalabilir.

Bildiği tek şey, bu kadını istemeden almayacağıydı.

Ayrıca onu yememek için elinden geleni yapacaktı, böylece bir gün ona vermeye hazır olduğunda ruhunu yiyebilecekti.

Nathair artık *onun* olduğuna karar vermişti ve öyle kalmayı arzulamasını umuyordu. Evi onun için kapısını açık bırakacağı bir kafes olacaktı.

Seçimi onun yapması gerekcekti ve o da kendisini seçmesi için elinden gelen her şeyi yapacaktı.

Yüzü gözyaşlarıyla lekelenmiş, ağlamaktan şişmiş ve biraz da dağılmış bir halde onu izledi. O kadar büyük olan yuvasında küçücük görünüyordu ki, içinde tembellik etmek için bolca yeri vardı. Hazinelemlerle dolu yatağının üstünde oturuyordu ve onun en değerli parça olduğunu biliyordu.

Yavru bir kuşa benziyor. Ürkmüş, dünyadan emin değil ve uçmaya hazır değil.

Kalbi onun için acıma ve üzüntüyle doldu ve kızın şaşkın ifadesi bunu daha da derinleştirdi.

Ona ürkek ürkek baktı. "İçeri girmeyecek misin?"

Adam başını salladı.

Onun rahatlamış görünmesini bekliyordu. Onun yerine, bir kez daha gözlerinden sıvı fişkırdı.

"Her şeyi çözmüştün." Adam başını sallar sallamaz yüzünü ellerinin arasına aldı ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. "Yapmayacağını umuyordum! Bu hiç adil değil."

Nathair çenesinin altına uzanmadan önce tereddüt etti. Nefes nefese kaldı, ondan uzaklaşmaya çalıştı ve adam buna izin vermedi.

Ağzını açıp kapatırken onu izletti, sonra da çenesini ona doğru çevirdi.

"Bunun hakkında konuşmamı ister misin?"

Adam başını salladı ve kadın da başını salladı.

"İstemiyorum," diye fısıldadı, göbeğini kucaklayarak. "Bu konuda konuşursam olanların daha gerçek hale gelmesinden korkuyorum ve böyle olmasını istemiyorum. Kendimin söylediğini duymak istemiyorum. Hiç olmamış gibi davranmak istiyorum."

O zaman olmamış gibi davranacağız.

Eğer konuşmak isterse, onu dinlerdi. Eğer hiç istemezse, o zaman onu zorlamayacaktı. İyileşmeye giden yol kendi yoluydu - sadece bunun bilincinde olacaktı.

Ağlaması çabucak yatıştı ve adam bunun yatağında, onun huzurunda rahatlamış olmasından kaynaklandığını umdu. Yaptığı ve kelimeler olmadan söylemeye çalıştığı şeyin bir anlamı vardı.

"Nathair," diye başladı, sonra bakışlarını indirdi.

Evet, küçük dişi? Sorusunu iletmek için başını eğdi.

"Bana eskisi gibi sarılabilir misin?" Üzerindeki sıvıdan kurtulmak için avucunun içini yanağının üzerinde gezdirdi. "Gerçekten rahatlatıcıydı."

İhtiyacı olan tek şey kendi yuvasına girmek için izin almaktı ve kadının bu kadar çabuk izin vermesi onu oldukça sevindirmişti. Kendini yukarı çekti ve onu ürkütmemek için yavaşça içeri bıraktı.

"Ama korkarsam lütfen alınma. Kendim gibi hissetmiyorum ve bazen karnım ağrıyor."

Bunu söylemesine gerek yoktu. Rahatsız olduğu anda onu serbest bırakacaktı. Ona sarılmak da istiyordu ve onun neler yaşadığını anladığı andan itibaren bunu yapmak istemişti.

Kızın hızını arttırmak için ona doğru sürünmesinin oldukça cesurca olduğunu düşündü. Hatta adam uzun ve dolgun kuyruğunu ikisinin de etrafına sarmaya başladığında, kız tamamen kapana kısılana kadar onun kollarına girdi. Ta ki tamamen gizlenene ve dünyadan korunana kadar.

Linh asla korkmadı ve Nathair onu istediği zamana kadar bırakmadı.

O.

Kollarımda güvendesin, küçük dişi.

Linh daha fazla deniz kabuğu bulmak için sahili araştırdı, son dört günde başladığı koleksiyona onları da eklemek istiyordu. Yeni bir tane aldığı anda, onu Nathair'in avuçlarının içine yerleştirdi.

Güneş parlaktı, rüzgâr hafifti ama her geçen gün daha da ısınıyordu. Kum çıplak ayaklarına kaba geliyordu ama ayak parmaklarının arasında hissettiklerine bayılıyordu. Onu aşındırıyordu ve daha iyi hissedebilmek için zihnini ve kalbini puanlamasını diledi.

Nathair, Linh'in neden bu kadar sert tepki verdiğini anladıktan ve onu yuvasına yerleştirdikten sonra bu konu hakkında bir daha konuşmamışlardı. Eğer gerçekten isteseydi, onu bu konuda rahatsız edebilirdi ama asla yapmadı.

Mide bulandırıcı, karanlık bir yanı artık onun yanında olmak istemeyeceğinden endişeleniyordu. Olanları öğrendiğinde artık onunla arkadaş olmak istemeyeceğinden, hatta... daha fazlasını istemeyeceğinden.

Olanların kendi hatası olmadığını biliyordu ama bu *diğerlerini* durdurmadı. insanların aptal olmalarını engelliyor.

Nathair'in değişeceğinden
endişelenmişti. Ve değişti.

Adam avuçlarındaki deniz kabuklarına yapışan kumları burnundaki delikten üfleyerek uzaklaştırdığında gülümsemesi daha da arttı. Onun için her birini özenle temizledi, fırçaladı ve üstlendiği görevi önemsedini gösterdi.

Hüngür hüngür ağladıktan sonra ona sarılmasını istemesinden bu yana geçen dört gün içinde Nathair daha da dikkatli davranmıştı.

Bir kez bile ona yakından dokunmaya çalışmadı ama sık sık parmaklarının tersiyle yanağını okşadı. Yeniden şekillendirebilmek için saçlarının kurummasını beklediği birkaç seferde, onu kuyruğunun bir kıvrımına oturtur ve saçları çözülüp parlayana kadar pençeleriyle saç tellerini tarardı. Hatta sadece elini tuttu bile... ve kalın başparmağının, daha narin olan elinin sırtını okşaması, kalbinin yumuşaklıktan ağlamasına neden oldu.

Yuvasını dikkatlice mağaranın ortasına güneş ışığının vurduğu bir noktaya çekmiş ve onun aydınlık olmasını sağlamıştı. Ayrıca tünel sistemi içinde başka bir yerden daha fazla kumaş bulmayı başarmıştı, böylece onun için daha iyi yastıklayabilecekti.

Her gün deniz kabuğu toplamak için sahile gelirlerdi. Ya da kumdan kaleler yapar veya bir çukur kazardı - kumda büyük bir krater haline gelene kadar sadece onun yardım etmesi için. *Dünyada iz bırakmamız hoşuma gidiyor.* Belki de toprağı sonuna kadar kazabilirler ve kendilerini farklı bir diyarda bulabilirler.

Zihni bir gün öncesine geri döndü.

Kazdıktan sonra, çukurun duvarının bir kısmı çökmüş ve Nathair'i yarı yarıya gömmüştü. Bu yüzden Linh, geriye sadece kafası kalana kadar onun üzerine daha fazla bastırmıştı.

"Artık her gece nasıl hissettiğimi biliyorsun," demişti, ta ki yüzüne kum atana kadar - bir insan gibi gözleri olmadığı için bunun onu rahatsız etmeyeceğini biliyordu.

Kükremesi şakacıydı ve Linh'in koşarken anında ciyaklamasına neden oldu.

Onu yakalamadı, hiç yakalamadı ama yolunu kesmek için ileri atıldı. Ne olduğunu anlamadan etrafı sarılmıştı ve bir kıkırdama nöbetine tutulmuştu.

Sahili gerçekten seviyorum.

Eski hayatından ayrılmıştı. Buradaki hiçbir şey ona evini, olanları hatırlatamazdı ve bu da onun şimdiki zamanda kalmasını sağlıyordu.

Çoğu gün olduğu gibi, Nathair yemesi için her türlü deniz canlısını avlardı. İstiridye, karides ve hatta bir keresinde ona küçük bir köpekbalığı hediye etmeye çalışmıştı - çok büyük olduğu için geri koymasını söylemişti. Onların ne olduğunu sadece İblisler gelmeden önce görülen hayvanları anlatan eski kitaplar sayesinde biliyordu.

Bir noktada, ondan kendisini göletine götürmesini istemeyi planladı, böylece yiyecek toplayabilecekti. Onu orada terk edeceğinden endişelendiği için bunu erteliyordu.

Bir noktada bunun üstesinden gelmem gerekecek. Kendisinden kurtulmaya çalıştığı için onu affetmekte zorlanıyordu.

Ayrıca ne onun ne de kendisinin giderek artan arzuları hakkında konuşmamışlardı. Bazı açılardan, tüm tatsızlıklarına rağmen, geçen günün yaşanmış olmasına şükreliyordu. Bağlanan ve daha fazlasını arzulamaya başlayan tek kişinin kendisi olmadığını bilmek güven vericiydi.

Daha fazlasını istiyordu, ona dokunmak, elini tutmaktan ya da onun *tüm* güvenliğine sarılmaktan daha fazlasını yapmak istiyordu.

Linh, Nathair'e ilk başta yanlış nedenlerle bağlandığını biliyordu. Ama birlikte geçirdikleri süre uzadıkça ve onu tanıdıkça duyguları daha da derinleşti. *Ondan hoşlanıyorum.*

Onun nilüfer ve ayçiçeği kokusunu seviyordu. Çok nazik ve ferahlatıcıydı ve sık sık zihninde hoş bir uğultu yaratıyordu.

Pullarını ve avuçlarının içinde, ayaklarının üstünde ve yüzünde hissettiklerini seviyordu. Pantolonunun ya da kollarının yukarı kalkmasını istemeye başlamıştı, böylece onları baldırlarında ve kollarında hissedebilecekti. Uyluklarında, yanlarında ve karnında güzel bir his yaratacaklarını düşünüyordu ama masum bir okşama için bile olsa bu konuda bir şey yapacak kadar cesur değildi.

Kafatasını çok seviyorum. Ondan hiçbir zaman özellikle korkmamış ya da tiksinnemişti.

Annesi iş söz konusu olduğunda onun akıl hocasıydı ve ikisi de sık sık iskeletleri hayranlıkla tutarlardı. İnsanlar da dahil olmak üzere yaratıkların biyolojisini anlamak, genellikle tıp alanındaki yeteneklerine yardımcı oluyordu.

Onun ruhani yüzüne baktıkça, kafatasını kollarıyla daha çok sarmak istiyordu. Bu Nathair'in yüzüydü. Bu onun kim olduğuydu ve onu güzel yapan da buydu. Onunla ilgili her şey muhteşemdi, özellikle de siyah pullarının gökkuşaklarıyla parıldayan büyüleyici şekli.

Adamın onu da zenginliklerine kattığına dair tuhaf bir his vardı içinde ama adam evindeki en nefes kesici şeyin kendisi olduğunun farkında değil gibiydi. Sadece varlığıyla tüm mağarayı kaplamıştı.

Hayatında tek kelime konuşmamış biri nasıl bu kadar gürültülü bir kişiliğe sahip olabilir?

Nathair, batık geminin bulunduğu mağara oyuğundaki kayalara tırmanmak için onu kucağına aldığı anda, *onun vücudunun da gerçekten yakışıklı* olduğunu düşündü.

Düşündükleri karşısında yüzü kızardı ama bunun tek nedeni kalbinin utangaç bir şekilde çarpmasıydı. Omuzları genişti, göğsü sıkıydı, pazuları ve karın kasları belirgindi. Çok iri bir çocuktü, devasa bir

Bir daha tökezlememesi için onu en üst çıkıntıya taşırken eli tüm belini kaplıyordu.

Ellerinin bana dokunma hissini seviyorum. Tabii ki bu sadece giysilerinin üzerindeydi, ama bedenleri arasında bir bariyer olsa bile güçleri ve büyüklüklerinden şüphe etmek imkânsızdı. Vücudunun daha hassas yerlerine dokunduğunda nasıl hissedecekti? Kibarlığı yerini muhtaç bir sertliğe mi bırakacaktı?

Onu ayağa kaldırdı ve karanlıkta tünele doğru ilerlediler.

Her geçen gün ona olan güveni ve sevgisi artıyordu. Bu aynı zamanda şüpheyi de beraberinde getirdi.

Paranoyak düşünceler aklının bir köşesini kemiriyordu.

Onu istediğini göstermişti ama tüm bu ekstra nezaketin sadece bir rol olmasından korkuyordu. Şu anda sabırlı davranıyordu. Ya Linh'in ne istediğini anlamasını beklemekten yorulduysa ve daha da önemlisi Linh'in bu konuda harekete geçip geçmeyeceğini merak ettiyse?

Sabrı tükendiğinde ne yapacaktı? Seçimini elinden mi alacaktı, yoksa daha önce denediği gibi pes edip onu bir kenara mı atacaktı?

Ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Bir insan ve bir Duskwalker'ın garip bir ateşkes altında birlikte yaşaması *tuhaf*. Ama... aşk? Şehvet mi? Bir tür ilişki ya da bağ? Bu çok mu zorlama?

Bu... içinde yaşamayı seçtiği çarpık gerçeklikte bile çok mu yanlıştı?

Yine de, ne zaman onun için güzel bir şey yapsa, tüm bu sancılar kalbinin etrafında kenetlenmeye devam ediyordu. Saçına, hatta ensesine yapılan her platonik dokunuş, daha fazlası için ürpermesine neden oluyordu. Pençelerinin herhangi bir yerini gıdıklaması tehlikeli hissettiriyordu ama bu tehlikeyi Nathair'le bağdaştırıyordu; bu da güvenli, egzotik ve kalp çarpıntısı anlamına geliyordu.

Ona dokunmaktan korkuyorum, diye düşündü, midesi düğümleniyordu. Alt dudağını ısırды ve elleri hâlâ deniz kabuklarını kavrayan çapraz kollarını karnına doğru itti.

Bir anlık ateşin kendisini ele geçirmesine izin verirse, bir şeyin ona korkunç geçmişî hatırlatmasından korkuyordu. O anda kilitlenip kalmak, Nathair'in bunun onun hatası olduğunu ve onu reddettiğini düşünmesine neden olmak istemiyordu, oysa bunu kışkırtan kendisiydi. Ayrıca onun bu kadar

Kendi arzusunun derinliklerine daldığı için onun sesini, konuşma yeteneğini kaybettiğini fark etmedi ve durmayarak farkında olmadan ona ihanet etti.

Denemek istedi.

Bununla birlikte, meme uçlarının tomurcuklandığını ya da amının kayganlaştığını hissettiği an, çünkü onun etrafına sarılmıştı ve kuyruğu uyluklarının arasında güzel hissettiriyordu, lanet olası boğazı sıkıldı. Elleri titriyor ve aşırı nefes almadan önce onu serbest bırakmasını istiyordu.

Kendi arzularımdan korkuyorum. Bunun ne anlama geldiği, nelere yol açabileceği ve yanlış giden bir şeyin ona karşı hissettiklerine ne kadar zarar verebileceği yüzünden.

Ona dokunma fantezisi zihninde uğulduyor ve elini çıplak vücudunun üzerinde gezdirme fikri, ihtiyaçtan yanma isteği uyandırıyor. Olanları kontrol edemediği bir yerde bunu gerçek kılmak, bilinmeyen ve öngörülemez korkutucu hale getiriyordu.

Kontrol istiyordu.

Her ne kadar ona tamamen güvenmek istese de, o hâlâ bir erkekti. Kendi ihtiyaçları, kendi istekleri vardı. İnsanlar oldukça bencil olabiliyordu, peki insandan çok yaratık gibi görünen bir Duskwalker kendini nasıl dizginleyebilirdi?

Sadece kendi arzularını düşünmek bencillikti ama eğer onu güvende olarak görmezse Linh... boku yemişti. Eğer o bir acı ve ihanet kaynağı haline gelirse, o zaman tek seçeneği ayrılmak ve İblislerle yüzleşmek olacaktı.

Bir hafta içinde öleceğini biliyordu.

Yardım almadan köyüne geri dönemezdi.

Ya gezginler beni bulursa? Ya onlar da en az haydutlar kadar aşağılık olurlarsa?

Linh isteyerek burada kapana kısılmıştı ve tüm inancını başka bir varlığa bağlıyordu.

Kendini acınacak, zayıf ve savunmasız hissediyordu.

Tünelin karanlığında, güçlü bir uzuv etrafına dolandı ve onu havaya kaldırdı. O daha ne olduğunu anlamadan Nathair'in kollarından birine girmiş ve adam onu hafif yokuştan yukarı taşımaya başlamıştı.

Endişeli hissettiğimi fark etmiş miydi? Onu daha da yaklaştırmıştı, sanki yüzünde, vücut dilinde bunu görebiliyordu. Belki de hafiften korku kokuyordu.

Rahatlamak için yüzünü adamın açıkta duran göğüs kafesine bastırdı, elini uzattığı için minnettardı. *Sorun yok. Bana zarar vermez. Ve eğer gitmemi istediye,*

şimdiye kadar yapmış olurdu. Onun basit bir hareketle bunu anlatmaya çalıştığını hissetti.

Bunun için ona tapıyordu.

Ana mağaraya ulaştıklarında Nathair ateşi yeniden yakmak için onu yere bıraktı. Linh, okyanustan arınmak için tatlı su gölüne daldığında yuvasına doğru yöneldi.

Daha küçük kabukları yanına yerleştirdi, onları en küçükten en büyüğe doğru yeniden düzenledi. Bulduğu gerçekten büyük bir kabuğu aldı ve yuvasının geniş kenarına koyduğu diğer iki kabuğun yanına yerleştirdi.

Henüz gün ortası olduğu için, ışık çizgileri evini aydınlatıyordu. Yuvasının ortasına vuran bir tanesi tüm zenginliklerini parlattı ve yukarıdaki kayalık tavana gökkuşağı gibi yansılar.

Linh, Nathair'in yuvasını buraya taşımayı daha önce düşünmediği ve parlak nesnelerin ışığı bu şekilde yansıtacağını bilmediği izlenimine kapılmıştı. Yuvayı taşıdıktan sonra Nathair'in bu keşiften dolayı çok heyecanlandığını anlayabiliyordu çünkü sık sık tavana bakıyor ya da parıltılarından büyülenmiş gibi hazinelerine bakıyordu.

Bana ejderha masallarını hatırlatıyor. Biraz güldü. *Keşke ateş püskürtse.*

Büyük bir çift el beline dolandığında nefesi kesildi. Onu çevirdi ve yuvasının dairesel duvarının kenarına oturttu. Adamın dizlerinin arasından kaymaya çalışmasını kaçırmadı.

Sırılsıklam bir halde gölü işaret etti. Ardından, elleri düz ve aşağı bakacak şekilde birini diğerinin üzerine koydu ve ona doğru aşağı yukarı oynattı.

Linh kasıtlı olarak dudaklarını büzdü ve bakışlarını yana çevirdi.

"İstemiyorum," diye homurdandı.

Nathair nazikçe çenesini kavradı ve gözlerini tekrar onun kafatasına çevirdi. Başını salladı ve sonra ellerini birleştirerek aşağı yukarı salladı. "Hava soğuk."

Ona bir hırıltıyla cevap verdi ve tekrar gölü işaret etti - sadece boğazını tuttu ve ona işaret etmeden önce guruldama sesleri çıkardı.

Nathair ona yüzmeyi öğretme konusunda oldukça ısrarcıydı. Kendisinin de suda yaşayan bir yaratık olduğunu ve onu boğulmaktan kurtarmak zorunda kaldığını düşünürsek... *Bilerek yüzmeye çalışmış değilim.*

İnsanlar nadiren herhangi bir su kütesinin yakınında yaşarlardı. Yüzmeyi öğrenmek nadir görülen bir şeydi ve genellikle gerekli değildi. Ancak, Linh şimdi bir evde yaşıyordu

yüzde yetmiş beşi sudan oluşuyordu ve şaşırtıcı derecede derindi.

"Neredeyse boğuluyordum biliyorum ama su soğuk," diye homurdanarak onunla tartıştı. "Ayrıca giyecek başka bir şeyim de yok."

Bir hışımla ondan uzaklaştı, çantasına doğru kaydı ve pembe elbisesini çıkardı. Elbiseyi ona doğru salladı, muhtemelen kafasının içinde ona yalancı diyordu.

Lavanta rengi giysisinin dikişiyle oynamak için aşağı bakarken utanç ensesini sızlattı. "Bunu giymek istemiyorum."

Gözbebekleri turuncunun daha koyu bir tonuna dönüştü ve bunun ne anlama geldiğini çoktan anlamıştı: suçluluk. Aralarında geçenler yüzünden bunu takmak istemediği çok açık olduğu için, onun kendini kötü hissetmesine çok üzüldü.

Sorun o değil, onun kendini bu kadar açıkta hissetmeme ihtiyacıydı.

Kafatasını başka yöne çevirdi ve ellerinden birini kafatasının üstüne sürdü. Linh dudaklarını ısırdı ve özür dileyip nedenlerini açıklamayı düşündü. O bunu yapamadan adam iç geçirdi, başını salladı ve kafatasını çantasına geri koydu.

"Peki," diye eliyle işaret etti.

Linh onun el işaretlerini anlamaya başlamıştı. Linh'in aşına olmadığı kendine has bir dili vardı. Linh ona Australis işaretini öğretmeyi teklif ettiğinde Linh ona kızmıştı. Sonunda bir kayanın üzerine yazmıştı: *Benimkini öğren. Nathairce konuş.*

Yapmaya çalıştığı şey buydu ve son dört gündür zamanlarının büyük bir kısmını alıyordu. Ayrıca bu konuda *birbirlerine* bağlanmışlardı, özellikle de kız derslerini çok ciddiye aldığı için... hem de onun uzun kuyruğunun tam *kucağında* otururken. Tabii ki bunu çok iç gıcıklayıcı nedenlerden dolayı dikkat dağıtıcı buluyordu.

Nathair yaklaştı ve o bunu fark edemeden onu kucağına aldı. Onu göle doğru götürürken "Sakın buna cüret etme!" diye bağırdı.

Onu fırlattı ve çılgılığı su tarafından yutuldu. Linh tekmeledi, yüzeye çıkmak için pençe atarken bacakları dışarı doğru çıktı. Dalgalar onu yana doğru sallayıp daha da dibe itmeden önce Nathair'in bedeninin ona katıldığını duydu.

Eller kalçalarını kavradı ve onu yüzeye doğru çekti. Linh nefesini içine çektiğinde buz gibi su fişkırdı, tüyleri diken diken oldu ve kafa derisini sıktı.

Tam önünde olduğu için omuzlarına vurdu. "Bu ne cüret!

Sana hayır dedim!"

Nathair onu görmezden gelerek itti ve serbest bıraktı ve Linh anında batmaya başladı. Kolları çırpınırken bacakları dışarı doğru tekmeledi,

Ve panikle aldığı nefesler suyun altına bıraktığında da işe yaramadı.

Birkaç saniye içinde elleri kadının kalçalarındaydı. Bu sefer ona karşı koymadı. Titreyerek adamın omuzlarına sıkıca yapıştı.

Sıkılı gözlerini açtığında bakışları Nathair'in kafatasına takıldı. Boş göz deliklerinin yan tarafına hafifçe vurdu. "Gördün mü?"

"Tamam, anladım. Yüzme bilmiyorum," diye cevap verdi, konuşurken dişleri gıcırdıyordu. "Ama hava çok soğuk."

Onu işaret etti, sonra elini yukarı kaldırdı ve geriye doğru düşürdü. Boğazını sıktı ve homurdandı.

"Bir daha düşmeyeceğim, söz veriyorum." Başını çevirdi.

İkisi de bunun doğru olmadığını biliyordu. Linh'in ayakları beceriksizdi. Birçok kez ayağı takılmış, düşmüş ve tökezlemişti.

Nathair kendini işaret etti. Elini kafatasının yanına koydu, parmaklarını birbirine geçirdi, gözbebeklerini bembeyaz yaptı, sonra pençeleri şakağını gösterecek şekilde elini ileri geri çevirdi. *Eğer transa geçerse...* Onu işaret etti, boğazını avuçladı ve sonra dilini dışarı çıkararak başını yana düşürdü. *Boğulup öleceğim.*

Rastgele translara girip çıkıyordu ve Linh onu bu translardan çıkarmakta her zaman aciz kalıyordu. Linh'i asla incitmezdi ama onu bir oyuncak ayı gibi kucaklamak istercesine sık sık sargılarının içine alırdı.

Ağzından geveze bir iç çekiş döküldü.

"Tamam. Anladım, haklısın." Sinir bozucu bir şekilde, onu rahatlatıyorsa soğuğa bile katlanırdı.

Onu geri itti. Ona ne kadar tutunmuş olursa olsun, sonunda suyun altına daldı. Artık desteklenmediği anda, su üstünde kalmaya çalıştı.

Elleri bacaklarını birleştirdiğinde nefesi kesildi, ama neyse ki onu yukarı itti, böylece başı suyun üzerinde kaldı. Adam bıraktı ve kadın daha önce olduğu gibi işe yaramaz bir şekilde tekmeledi. Adam onun kalçalarını birbirine itti.

Bacaklarımı bir arada tutayım mı? Kadın bunu yaptı ve adam onu serbest bıraktı.

Başını yüzeyin üzerinde tutmayı hemen daha kolay buldu. Ellerini göğsünün yanında birleştirdi ve sonra onları yüzeyin altından dışarı doğru itti. Onu taklit etmeye çalıştı, ancak zihni ona nefes almak için kollarını suya daldırmak yerine suyun yüzeyini pençelemesi gerektiğini söyledi.

Kız kurbağa gibi her tekmelediğinde, adam onun kalçalarını birbirine doğru itti. *Yıllardır oradaydı.* Eğer insan olsaydı ya da solungaçları olmasaydı, şimdiye kadar boğulmuş olurdu.

Alışmaya başladığı anda suyun soğukluğunun azalmaya başladığını fark etti. Hareketleri onu ısıtıyordu ve artık o kadar da titremiyordu. Bu aynı zamanda onun endişelenmesini de engelliyordu.

Yapıyorum! Şükürler olsun. Umarım şimdi çıkmasına izin verir.

Kıyıya doğru yüzmeye ç a l ı ş t ı ğ ı n d a her şeyi alt üst etti. Nasıl hareket edeceğini değil, sadece su üstünde kalmayı öğrendiğini fark etti. Şimdi bile yorulmaya başlamıştı. Eğer saatlerce transa girerse, pes edecek ve batacaktı.

Adamın eli karnına bastırduğında "Iyy," diye homurdandı.

Nathair sonunda kafatasıyla yüzeye çıktı ve onu yüzüstü yatmaya zorladı. Kız orada öylece uzanıp nefes almaya başladığında, Nathair suya vurdu. "Yüz."

Sahte bir çığlık attı ve aptal bacaklarını tekmeledi. Bir eliyle karnını destekledi ve diğer eliyle bileklerinden birini yakaladı. Kıza o kol savurma hareketini yaptırdı ama yüzeye karşı.

Şu anda senden çok nefret ediyorum, seni aşırı büyümüş su yılanı.

Linh ne zaman karanın kenarına doğru ilerlese, Duskwalker onu iradesi dışında oradan uzaklaştırıyordu.

Sonsuzluk gibi gelen bir süreden sonra Linh kendini boğulmaya bırakmayı düşündü. Hareket etmeyi bıraktı - adam onu tutarken kolları ve bacakları sarkıyordu - ve yüzünü suya daldırdı. *Acıma son ver.* Baloncuklar üfledi.

Bir kıkırdama sesi duyuldu ve kadın başını kaldırarak adama baktı.

"Gülmeyin bana. Yorgunum ve üşüyorum. Muhtemelen bundan sonra hasta olacağım." Kabaca onun yüzünü işaret etti. "Eğer hastalanırsam, iyileştirici büyün beni iyileştirse iyi olur, yoksa pişman olursun."

Nathair başını çevirdi ama onu tutmak için vücuduna yaklaştırdı. Kayalık kıyıya doğru yüzdü ve onu kıyıya yerleştirdi.

"Kara!" diye haykırdı.

Doğruca ateşe koştu, üzerine odun attı ve donmuş parmaklarını hafif ısıcağa doğru uzattı. Soğuk hava ıslak bedenini sarınca titredi, dişleri takırdadı. Nathair yaklaştığında başını yana eğdi.

"Giyisilerim kuruyana kadar seninle konuşmayacağım." Kıs kıs güldü. Kıs kıs güldü!

Nathair kendini alçalttı, onun sırtına sarıldı ve elini başının üstünde gezdirdi. Sanki onu yatıştırmaya çalışıyormuş gibi bunu tekrar tekrar yaptı.

Bu hissin güzelliğinden nefret etti ve adamın elini kendi eliyle tokatlayarak uzaklaştırdı. Onları tekrar ateşin yanına indirip sıcaklığına sokulduğunda, adam nazikçe

Onu tekrar okşadı.

"Sana söyledim, elbiselerim kuruyana kadar seninle konuşmayacağım. Git başımdan."

Başını sağa sola sallayarak alaycı bir şekilde ağzını açıp kapattı. Kız da ona dilini çıkararak karşılık verdi. O da bir kabadayı gibi misilleme yaparak pençesiyle burnunun ucunu dürtüyormuş gibi yaptı. Ama pençesini geri çekti ve onun yerine işaret parmağının ucuyla ona vurdu.

Linh nefesini tuttu ve onun elini yakaladı. Sadece bir parmağı pençesizdi ve onu geniş gözlerle inceledi. "Pençelerini kılıfına sokabiliyor musun? Bunu bilmiyordum."

Sanki bunu göstermek istercesine pençelerinin geri kalanını da geri çekerek onları tamamen kontrol ettiğini gösterdi.

"Neden bana daha önce göstermedin?" diye sordu bakışlarını ona çevirerek. Nathair omuzlarını silkti.

Şimdiye kadar bu yeteneğini ortaya çıkarmasına hiç gerek olmadığını tahmin ediyordu.

Sonra bir şey hatırladı ve adamın elini itti. *Onunla konuşmadığımı unutmuşum.* Bakışları göle kaydı. *Sanırım şimdi kendimi kurtarabilecek olmam biraz rahatlatıcı. Yüz hatlarına küçük bir gülümseme yayılmaya çalıştı ama Nathair'in rahatlamasına izin vermeyi reddetti.*

Dikkati, adamın tekrar başını okşamaya başlamasına odaklandı. Pençelerinin kınına girmiş olmasının verdiği hissin farklılığını fark etti.

Alt dudağını ısırdı. *Bunu yapabileceğini bilmiyordum.* Dürüst olmak gerekirse, onun kendisine *hassas bir yerinden* dokunmasından duyduğu endişenin bir parçası da pençesini içine sokmaya çalışmasıydı. Hiçbir kadın iç organlarının kesilmesini istemez.

Parmakları çok kalın. Çevik görünüyorlardı, gri uçları daha koyuydu. Sadece bir tanesini amının içine sokarsa çok doyurucu olabileceğini düşündü.

Başını sallayarak zihnini sapkın olabilecek diğer düşüncelerden arındırdı. Midesi sanki yüzmek onu yormuş gibi homurdandı.

"Beni soğuk suya atmanı telafi etmek istiyorsan," diye başladı, çenesini zoraki bir surat ifadesiyle kaldırarak, "o zaman benim için akşam yemeğimi hazırlayabilirsin. Şu anda gerçekten açım."

Nathair tam da bunu yaptı. Balığın derisini yüzdü, bağırsaklarını çıkardı ve ateşin üzerine koydu. Balık hazır olduğunda neredeyse kurumuştı. Nathair balığı gümüş bir tabağa yerleştirdi - Nathair ona özel hazinesinden her türlü mutfak eşyasını veriyordu - ve kadın yerken sırtını alevlere dönerek giysilerindeki son nemi de çıkardı.

Birkaç gün önce ona metal bir fincan vermişti ve o da şarabın tadına bakmak için yudumladı.

Balığın yarısına geldiğinde onu tabağa bıraktı. Adam tabağı tekrar kızın eline tutuşturdu ve kız ona ters ters baktı; onunla bu tartışmayı yapmaktan bıkmıştı.

Ondan sürekli daha küçük, daha idare edilebilir öğünler yakalamasını istiyordu ama bunun yerine her seferinde daha da büyüyorlardı. Muhtemelen onun zayıf olduğunu düşünüyordu ama gayet kabul edilebilir bir kilodaydı. Zayıftı ama cömert kadınsı kıvrımlar verecek kadar da yumuşaktı. Muhtemelen o kadar büyük olduğunu fark etmemişti ki *her şey* ona kıyasla küçük kalıyordu.

Yine de, sadece onun iyiliği için ve bir katırdan daha inatçı olduğu için, biraz daha fazla yemeye çalıştı.

Bunu yaparken bakışlarını sık sık ona yöneltti. Şimdi yeniden ısındığı için daha nazık olmaya meyilli hissediyordu.

"Bu arada teşekkür ederim," diye mırıldandı. "Bana yüzmeyi öğrettiğin için ve... her şey için."

Gözbebekleri parlak sarıya dönüştü ve Linh kıpırdandı. Yanakları kızardı, aniden utandı. Tabağı yere bıraktı ve ellerini yıkamak için suya doğru ilerledi - neyse ki iki gece önce yaptığı gibi içine düşmeden.

O zamanki gibi, bölge karanlıktı. Muhtemelen dünyanın üzerine alacakaranlık çöküyordu ve daha uzun, yazlık günlerin gelmesini bekleyemezdi.

Döndüğünde Nathair'in kendisi için meşalelerden birini hazırladığını gördü. Son birkaç gündür buna alışmamış olsaydı, bunun ne anlama geldiği konusunda tedirgin olurdu. Muhtemelen çoğu akşamı yuvasında geçirmeleri onun için önemli bir anlam ifade ediyordu.

Bu yakınlık her zaman utangaç bir karın dönmesi dalgasına yol açardı.

Linh, onu evinden almaya çalıştığı gece ateşin yanında uyumaya çalışmış ama adam bunu reddetmişti. Linh kaç kez sürünerek çıkmaya çalıştıysa da, Linh pes edene kadar onu geniş girintinin ortasına yerleştirmeye devam etmişti.

İlk gece, sanki olanlardan sonra savunmasız bir durumda olduğu için tedirgin olduğunu anlamış gibi, içinde tek başına uyudu. İkinci gece sadece kuyruğunu yerleştirdi. Üçüncü gece, uyku vakti gelmeden çok önce onu kendisiyle birlikte içine oturttu ve ona Nathair konuşmasını öğretmeye başladı.

Görünüşe göre akşamı yine onun içinde geçirmek istiyordu.

Hiçbir şey yapmamaktan oldukça memnun görüldüğünü fark ettim. Onu sahile götürmek dışında pek hareket etmedi. Sık sık oturup onu izliyordu.

Rahat ve soğukkanlı. Sanki hiçbir şey onu rahatsız etmiyor. Gerçi bunun doğru olmadığını biliyordu. Bunu yapabilme yeteneğini gerçekten harika buluyorum. Kendisinin de böyle olabilmesini diledi; numara yapma yeteneği pek iyi değildi.

Linh, meşalenin alt kısmını duvara sokarak dışarı çıkmasını ve ona ışık vermesini sağladığında yaklaştı. Linh onun yapacağını bildiği gibi, kendisi yuvanın içine girmeden önce onu dikkatlice yuvanın içine kaldırdı.

Sırtını duvara dayayarak dik oturdu ve kollarını içeride dinlendirdi. Kuyruğu sola doğru kıvrılmıştı, sanki onu kuyruğunun bir halkasına oturmaya zorlarken ona mümkün olduğunca fazla yer vermek istiyordu. Bir insanın dizlerinin olması gereken yerden, kafasına kadar serbest ve düz olduğunu düşündü.

Nathair konuşması üzerine derslerine devam etti ve ona öğrettiği her işareti elinden geldiğince hatırlamaya çalıştı. Bu zaman alacaktı. Kısa sürede yepyeni bir dil öğrenmek imkânsızdı. Gelecekte hatalar yaparsa, bunun ilgisizlikten kaynaklanmadığını anlamasını umuyordu.

Karmaşık konuşmalar yapabilecek noktada değillerdi.

Linh küçük bir gülümsemeyle, "Zaten bildiğim bir şeyi yeniden öğrenmek zorunda olmak tuhaf bir his," dedi ve gece gündüz versiyonunu tekrarladı. "Farklı yerlerden veya kültürlerden gelen insanların bunu yapmanın farklı yolları olacağını hiç düşünmemiştim. Bazıları evrensel gibi görünüyor, bu yüzden onları daha iyi hatırlayabilirim."

Nathair dinlemek için durakladı. Her zaman dinlerdi, bu yüzden Linh konuşmaya devam etti, tüm gün *öğrendiklerinden* sonra biraz dinlenmek istiyordu.

Sırtını onun beline yasladı ve rahat etmek için bacak bacak üstüne attı. "Babam köyümün belediye başkanı. Annem ise köyümüzde bitki bilimci, eczacı ve doktor olarak çalışıyor. Mükemmel bir takımlar; ikisi de insanlarımızı farklı şekillerde desteklemek istiyor."

Onları düşünürken yüz hatlarında küçük bir gülümseme belirdi, bir yandan da kalbinin etrafında dönen soğuk sızıyı görmezden gelmeye çalışıyordu.

"Babam küçük yaştan itibaren öğrenmemi sağladı. Herkesle özgürce iletişim kurabilmemin önemli olduğunu söylerdi. Onun kızı olarak herkese karşı saygılı olmalıydım." Durakladı ve alçak bir sesle ekledi, "Ben

Haydutların lideri gelip karşı koymaya çalıştığı için iki elini de kırdıktan sonra onun yerine imza atmak zorunda kaldı. Haftalarca parmaklarını oynatamadı."

Göz ucuyla Nathair'e baktı ve onun mavi gözlerini görünce başını öne eğdi. Acıma mı taşıyorlardı? Onun için üzüntü mü? Kim bilir, ama onlara bakmak kalbini burktu.

Artık bu konuda konuşmak istemiyordu.

"Annemle babamı çok özlüyorum," diye itiraf etti, alevlerine bakabilmek için meşaleye baktı. "Özür dilerim. Konuşmayı üzücü hale getirmek istememiştim."

Ondan yükselen hırıltı, vücudunun her tarafındaki minik tüyleri diken diken etti. Tüyleri en iç gıcıklayıcı nedenden dolayı diken diken oldu ve kalçalarını birbirine kenetledi.

Linh döndü ve kollarını onun düz gövdesinde kavuşturdu. Dikkatini dağıtmak için göbeğinin yanını dürttü.

"Göbek deliğin var. Bu doğduğun anlamına mı geliyor?" diye sordu, onun ve daha da önemlisi kendisinin dikkatini dağıtmak için.

Elini yumruk yaptı ve evet anlamında başını sallar gibi öne arkaya salladı.

"Demek ailen var. İyi insanlar mı?" Ona bir gülümseme verdi, ancak omuz silktiğinde gülümsemesi kayboldu. "Ne kadar zaman önce doğdun?"

İki parmağıyla dirseğine dokundu ve sonra parmaklarını bileğine götürdü. Bunu ona henüz öğretmediği için yüzünü buruşturdu. Tekrar ve tekrar yaptı, yani onun anlamasını istiyordu.

"Atlamak mı?"

Hayır demek için yumruğunu iki yana

salladı. "Buna yakın mı?"

Adam yumruğunu salladı ve kadın onun tekrar

yapmasını izledi. "Bitti mi?"

Yumruğunu salladı, sonra üç parmağını kaldırdı ve iki sıfır yaptı.

Kollarını dikleştirdiğinde adamın karnına bir tokat attı. "Üç yüz yaşından büyük olduğunu mu söylüyorsun?"

Bu kez başını sallarken kıkırdadı. "Aman

Tanrım. Sen çok yaşlısın!"

Bu, beşik hırsız terimine yepyeni bir anlam kazandırıyor, diye düşündü, elini şaşkınlıkla başının üstünde gezdirerek.

"Bunca zamandır... yalnız mıydın?" diye sordu, sesi bir oktav kırılarak. Nathair'in bu kadar uzun süre tek başına kalması fikri bile onu derinden üzüyordu.

İçini çekti ve başını arkaya yaslayarak kafatasını tavana doğru eğdi. Cevap vermedi - ya da veremedi.

En azından evet dememişti. Buna tutundu.

Düşünceli bir şekilde parmak uçlarını dudaklarının üzerinde gezdirdi. *Eğer hayır değilse, o zaman...*

"Yani burada başka esir kadınlar da mı tutuyorsun?" diye alay etti. Kaşlarını aşağı yukarı oynatırken, hangi cevabın onu gerçekten memnun edeceğinden tamamen emin değildi.

Bir kez daha lezzetli bir hırıltı çıkardı - onun koruyucusu olarak tamamen anlamsız bir hırıltı. Adam yüzünü ona dönüp başını salladığında kız ona utangaç bir sırıtışla karşılık verdi. Sonra, sanki aksini ima ettiği için kızmış gibi, kolunu orta kısmına doladı ve onu leğen kemiğinin üzerine oturana kadar çekti.

Üzerinden kalkmaya çalışırsa adamın sinirleneceğine dair tuhaf bir his vardı içinde. Rahatsız olup olmadığını değerlendirdi, özellikle de muhtemelen onun için bir anlamı olduğu için. Penisi saklı olduğu ve bölge düz olduğu için rahatsız olmadığını fark etti. Zaten birlikte dinlenmişler ve bundan çok daha yakın sarılmışlardı.

Tamam. Başka kadın yok. Yani bu benim ilk olduğum anlamına mı geliyor? Bunun üzerine sersemlemek istedi ama bu sadece daha fazla soruyu beraberinde getirdi.

Bu daha önce hiç dokunulmadığı anlamına mı geliyor? Yoksa kendi türüyle mi uğraşıyordu? *Bana ne olduğunu anladı. Dünya hakkında çok bilgili görünüyor.*

Linh tüm bu sessizliğin altında onun çok zeki bir insan olduğunu biliyordu. Öyle olmalıydı. Hesaplanmış düşüncelerle tepki veriyordu. Gerektiğinde tereddütlü, gerektiğinde güçlüydü ve şimdiden iki dil bildiğini göstermişti - onu anlamak için İngilizce ve konuşmak için işaret dili. Sayabiliyor, yazabiliyor, a v l a n a b i l i y o r , yemek hazırlayabiliyor ve ona ne zaman mahremiyet ve alan tanınması gerektiğini biliyordu.

Elbette, biraz daha... hayvani davrandığı zamanlar olmuştu ama bunun bir Duskwalker olmasından kaynaklandığını düşündü.

Belki de sahip olduğu tüm insan anılarından kaynaklanıyordur? Farklı insanların sesleri onu ele veriyordu.

Linh zekiydi ya da en azından öyle olmaya çalışıyordu. Çok fazla hayatta kalma becerisi yoktu ama keskin bir gözü vardı ve genellikle mantıklı düşünürdü.

çığlık atmakla meşgul.

Önündeki tehlikeli varlığı analitik bir gözle gözlemlemişti çünkü onun hakkında bilgi edinmek kendisini daha güvende hissettiriyordu. O sadece... içinde bulunduğu sürekli tehlikeyi göz ardı etmeyi seçti; *ölmekten* daha kötü şeyler olduğunu keşfetmişti.

Başka bir soru sormak için ağzını açamadan, gözbebeklerinin beyaz olduğunu fark edince durakladı. Arkadaşı sanki tüm kasları kilitlenmiş gibi taşa dönmüştü.

Transa geçmişti.

"Ah, *kabalık*," diye şakacı bir şekilde ağzından kaçırdı. "Biz de konuşuyorduk."

Bunun onun hatası olmadığını biliyordu ve daldığı için onu suçlamadı. Ayrıca onu duyduğundan ya da hatırlayacağından da şüpheliydi - umuyordu.

Şimdi kaymayı düşündü ama buna karşı çıkmaya karar verdi. Rahattı ve onu ilk etapta buraya onun koyduğunu düşünürsek, adamın bunu umursayacağını sanmıyordu.

Onun için çok üzülüyorum, diye düşündü, sol bacağı onun üzerine eğilecek şekilde dönerek. Önündeki Duskwalker'a baktı. Bundan nefret ettiğini söyleyebilirim.

Bazen translara tepki veriyordu. İnliyor ya da şiddetle seğiriyordu. Sahilde kendini kaybettiği günden sonra bir daha o kadar şiddetli tepki vermemişti ama bazen kendini tırmaladığı da oluyordu. Yine de çoğu zaman donup kalıyordu.

Bazen birkaç dakikalığına, bazen de saatlerce kendinden geçiyordu. Her zaman rastlantısaldı ve onu özellikle bir şeyin tetikleyip tetiklemediğini bilmiyordu. Gözbebeklerinin beyazlaştığını gördüğü zamanlar bile olmuştu ama ağır ağır nefes almak dışında normal davranıyordu - sanki anılar onu rahatsız ederken hala farkındaymış gibi.

Keşke yardım edebilseydim.

Bakışlarını beyaz kafatasından uzaklaştırıp solungaçlarına dikti. Onlara dokunmak ve göründükleri kadar yumuşak olup olmadıklarını ya da göğüs kaslarının göründükleri kadar sıkı olup olmadıklarını öğrenmek istedi. Sarıldıklarında, ara sıra karnının yoğun düzlemini ve kuyruk kaslarının hareket etmesine yardımcı olmak için dalgalar halinde kasılma şeklini hissetti.

Siyah pulları sessiz ışıktaki parlak mürekkep parçaları gibi görünüyor, göğsünde, kollarında ve göbeği hariç vücudunun neredeyse her santiminde dans ediyordu. Etrafındaki pullar daha küçüktü ve daha çok koyu griye benziyordu. Aynı gri, yumuşak ama kalın ellerinin alt kısmına ve solungaçlarına da uyuyordu.

Kaburgalarının beyazlığı belirgindi ve alışılmadık derecede temiz görünüyorlardı. Gerçek kemik gibi tamamen gözenekli değillerdi, bu da onları daha güçlü ve kırılmaz gösteriyordu. Yanlarından aşağıya doğru inen açık gri yüzgeç fırırlarına baktı. Linh, etinden dışarı taşan yarı batık kalça kemikleri sayesinde leğen kemiğinin yerini biliyordu.

İkisinin arasında oturduğu için dudağını dişledi.

Gerçekten muhteşem. Her tarafı sert ve yumuşak. Her bir ölçeği kendi başına pürüzsüzdü, sayıları onu inişli çıkışlı yapıyordu ama dış kemikleri nedeniyle pürüzlüydü. Farklı siyah, gri ve beyaz tonlarının bir karışımı, sadece bazen gökkuşaklarıyla göz kamaştırıcı bir şekilde sıçırıyor.

Yanağının içini ısırdı. *Ona gerçekten dokunmak istiyorum.*

Linh aralarındaki boyut farkını ölçmek için ellerini adamın kaslı karnına koydu. Adamın beli dar olmasına rağmen serçe parmakları adamın yanlarına bile ulaşmıyordu.

Dokunuşu masumdu, ama bunu daha az yapmak için duyduğu dürtü parmak uçlarını karıncalandırdı. *Birazcık mı?* Kendisine dokunmasına aldırmayacağını düşündüğü bir şekilde mi?

Kendini ikna ederek parmaklarının uçlarını sert kaslara batırdı, tıpkı başparmaklarının göbeğinin kenarlarına sürtünmesi gibi. Karın kaslarının yoğunluğuna bakılırsa, bu kadar *ezileceklerini* düşünmemiştir. Karnının ortasındaki dalgalanma çizgisini parmaklarken, gözleri kasıklarının derin damar çizgileri üzerinde gezindi ve adamın biçimine hayran kaldı.

Bragg güçlüydü. Çok kaslı, iri bir adamdı. Ondan sonra erkeklerde bu özellikten nefret edeceğini düşündü. Gelecekteki partnerini ne zaman hayal etse, hep ufak tefek biri olurdu. Zayıf, daha çok bir muhasebeciye benzeyen ve belki de kendisiyle aynı boyda, böylece heybetli hissetmeyen biri?

Nathair bunların tam tersiydi.

Kaslıydı, dev gibiydi ve kadın onun koca göğsünü yoğurmayı çok ama çok istiyordu.

Yine de yapmadı, çünkü o farkında değilken bunu ona yapsaydı kesinlikle dehşete düşerdi. Ya da farkında bile değilken.

Bununla birlikte, etinden çıkıntı yapan alt kaburgayı okşadı, sadece elini yukarı kaldırıp parmaklarını boynunun sağ tarafından aşağı inen solungaçlara hafifçe sürttü. Solungaçlarla oynamadı, çünkü bunun

kötü hissederdi - sanki biri ciğerlerini gıdıklıyormuş gibi. Adamın çenesini kavradı, daha da yaklaşp yumuşak bir öpücük vermek istedi.

Gövdesini biraz daha yukarı kaldırıp elini yuvarlak omuz eklemünde gezdirdikten sonra kolundan aşağı indi. Pazılarını sıkarken dişlerini göstererek dudaklarına bir sırtış yayıldı. Sonra garip, kabarık bir çizgi buldu ve bunun kalın bir damar olduğunu fark edene kadar okşadı.

Kolundan aşağı indi ve büyük elini tutarak karnına doğru kaldırdı. Ön kolunun üzerinde düz bir şekilde duran balık yüzgeçlerini inceleyerek, yüzgeci açılana kadar dirseğinin yanındaki sivri ucu çekti.

Vay canına. Bu kadar büyük olduklarını bilmiyordum. Yüzgecin ortası neredeyse bir metreye kadar genişlemiş!

Kıkırdagın siyah bölümlerini ve açık gri etin nasıl da şeffaf olmadığını fark etti. Yüzgeciyle oynadığında parmakları kıpırdadı, o da olduğu gibi bıraktı ve yüzgeç kapandı.

İki eliyle onunkini yüzüne yaklaşıana kadar kaldırdı. Siyah, parlak bir pençenin ucuna dokundu. *Bunlar nasıl kılıflanıyor? Üzerine bastırdı ama hiçbir şey olmadı. Parmakları çok kalın ve uzun.*

Birinin içinde nasıl hissedeceğini ve iki tanesinin onu germesinin nasıl hissettireceğini düşünürken amı sıkıştı. Öğrenmek istediğini düşünürken girişinde kayganlık birikti.

Ne kadar yumuşak olduklarını görebilmek için başparmaklarının uçlarını onun parmak uçlarına bastırdı. *Adam suda yaşıyor, o yüzden nasırları olmamasına şaşırمامalıyım sanırım.* Bu hoşuna gitmişti, çünkü aşınmak ya da onun dokunuşunun kaba ve zımpara gibi hissettirmesini istemiyordu.

Teni yumuşaktı - kolay bir hayatın kanıtı.

Linh elini öne doğru kıvrarak çıkıntılı eklem kemiklerine baktı. Sadece birkaç dakika sonra yan çevirmek için.

Adamın büyük, yumuşak ve ılık avucunu yüzünün yan tarafına dayadı ve ona doğru eğildi.

Benden ne istediğini bilmiyorum ama beni arzuladığını biliyorum. Ve amının çekirdeğinde hissettiği hafif ılık titreşimle, o da onu arzuluyordu.

Nedenini bilmiyordu. Onun kendisini güvende hissettirmesine bayıldığı için miydi? Sadece dış dünyadan değil, burada, yalnız oldukları ama onun varlığından korkmak zorunda olmadığı bu alanda. Arzusunun, yaşadığı travmayı hafifletmek ya da onu iyileştirmek için çaresizlikten doğmasını istemiyordu; onun çok cömert, fedakâr ve sempatik olmasından kaynaklanıyordu.

Çünkü yakışıklıydı, tüm o tuhaf, korkunç ihtişamıyla.

"Bana dokunmanı gerçekten istiyorum, Nathair," diye fısıldadı sessizce, onun duymaması için mi, yoksa onun kontrolü ele almasını umduğu için mi emin değildi.

Olanları silmesini istiyorum, böylece hatırladığım tek eller onunkiler olsun ve kalıcı olarak hissettiğim tek ten onun pulları olsun. Onun kadınsı kokusunun zihnini doldurmasını ve kulaklarında yankılanan iğrenç seslerin yerini onun hırıltılarının almasını istiyordu.

Linh uzun bir süre avucunu yüzünün tamamında tutarak öylece oturdu. Onun yanağını, çenesini okşadığı ya da sessizce tuttuğu birçok zamanı hatırlayarak tenini ileri geri ona sürttü. Ona, o anılara sarıldı ve şimdi bunu yaptığını hissetmek onu o kadar memnun etti ki nefes nefese kaldı. Dudaklarını avucuna sürttü, onu öpmedi ama dudaklarıyla okşadı.

Pençelerinin -insanlık dışı, yarı keskin pençelerinin- teninin üzerinde gıdıklanması bile midesini titretti. Masumca orada durdukları süre uzadıkça, göğüs uçları atletine karşı daha da sertleşti. Nabızı arzuyla hızlandı, ama aynı zamanda hayranlıkla derinden çarptı.

Sonunda başını onun göğsüne yaslayabilmek için gitmesine izin verdi. Onun güçlü kalp atışlarını duyduğunda gözleri kapandı.

Hızlıydı, neredeyse yarı paniklemiş gibiydi.

Onunla rahatladı. *Kulağa çok hoş geliyor.* Bir Duskwalker'ın kalbi şaşırtıcı derecede samimiydi.

Linh onu göğsünden çıkarıp almak ve vücudunu koruyucu bir şekilde onun etrafına sarmak istiyordu. Onu rahatsız eden anılardan ve şu anda koşuşturmasına neden olan endişeden korumak isterdi. Onu güvende tutmak ve tıpkı Nathair'in uzun yılan kuyruğunun sargıları içinde ona yaptığı gibi beslemek.

Seninle sadece bir haftadır birlikteyim ve şimdiden sana çok değer veriyorum.

Nathair inledi ve çatallı dilini havadaki tatlı aromaya doğru fiskeledi.

Elindeki küçük dişinin hafif bir uyarılma kokusu yaymasına alışmıştı ama bu koku genellikle şu anki kadar güçlü değildi. Kokunun her zerresini rahatlatması nedeniyle ağzından zehir damladı ve kalıcı tadından kurtulmak için yutkundu.

Üstümde yatıyor, diye düşündü, çünkü kadının hafif baskısı nefes alışverişlerinde aşağı yukarı dalgalanıyordu.

Düz bir şekilde yatıyordu ve kuyruğunun büyük bir kısmı yuvadan kayacak kadar yayılmıştı. Tüm vücudu bükülebildiği için rahatsız edici değildi.

Ona bakmak için başını kaldırmaya çalıştı ve hareket ettiremeyince homurdandı. *Boynuzlarım sıkıştı.* Ağaç dalları arasında nasıl kaydığını hissetmek için kancalı bir boynuzu okşadı ve kendini çözme hareketini buldu.

Serbest kaldıktan sonra burnunu aşağı doğru eğerek gövdesinin üzerine yayılmış güzel dişiyi inceledi.

Kıkırdadı. Kahretsin, bu çok tatlı.

Yüzünün yan tarafı adamın karnının sert düzlemine yaslanmıştı ve bir kolu başının üzerinde dururken diğer eli adamın yanından aşağı sarkıyordu. Bir ayağı kuyruğunun üstünde dururken, diğeri altından geçmeye çalışıyordu.

Nathair onu itip kakmamaya çalışarak kollarını arkaya uzattı, böylece kendini yukarı çekip oturabildi. Kadın biraz aşağı kaydı ama onun dışında olduğı yerde kaldı.

Kalçaları adama doğru eğildi ve ardından bir nefes mırıldandı.

Bu kadar güzel kokmak için ne hayal ediyorsun? Nathair onun kafatasının tabanını avuçlarken düşündü.

Islaklığı hissettiğini sandığında kendini yana eğdi ve bir kıkırdama daha ondan düşmekle tehdit etti. *Ağzının suyu akıyor.*

Pençeleri kızın kıvrık boynunun yan tarafına kaydığında, kız memnuniyetle gerindi. Kalçaları tekrar eğildi, sanki daha da yaklaşmak için kıpırdanıyordu.

Nathair, kızın uyarılmışlığının tadını almak için dilini ileri doğru fiskeledi ve bitmek bilmeyen sabrı için kendine küçük bir ödöl verdi.

Üzerinde güzel bir insan vardı, huzur içinde uyuyordu ve arzu doluydu. Onun gibi bir Mavka, berraklığa bundan daha tatlı bir dönüş isteyemezdi.

Onun hayallerini yaşamasına izin verecekti. Hepsi onundu; Nathair'in onların bir parçası olması gerekmiyordu.

Uzun saç örgüsünü yana doğru fırçaladı, kaçan birkaç teli kulağının arkasına itti, böylece daha iyi görebildi. Parmak ucuyla yuvarlak tepeyi okşadı ve kız küçük bir törpü çıkardı. Adam tam saçlarını okşamak üzereyken kadın kalçalarını tekrar eğdi ve ayırık dudakları bir inilti çıkarırken yüz hatları gerildi.

Nathair dondu kaldı ve bakışlarını onun yuvarlak arka tarafına kaydırđı. Daha doğrusu, kalçalarının kasıklarının hemen altındaki kuyruğunun etrafına yayılma şekline. Kadının tüm vücudu ona karşı sıcaktı, ama o zaman fark etti ki, sessiz bir ısı noktası hissedebiliyordu.

Burnunun ucunu kapattı, sıkıntıyla gözlerini kapattı ve küçük bir inilti çıkardı.

Kalçaları *eğilmiyor*, klitorisini adama doğru *sürtüyordu*.

Yanılmadığından emin olmak için kuyruğunu sallayarak ona karşılık verdi ve bir inilti çıkarıp ona daha sert bastırdı.

Berraklığa dönüşünün tüm yumuşaklığı sertliğe dönüştü. Onun uykulu uyarılmışlığıyla başa çıkabiliyordu, ama vücudunu tamamlanmak için bir mastürbasyon yastığı olarak kullanması fikri çok fazlaydı. Arkasındaki sertlik gerçekten şişmeye başladığında ürperdi ve dikişini sıktı. Doğrudan üzerine uzanıyordu ve onun utanç içinde uyanmasını ve ardından ıglık atmasını, ağlamasını ya da paniklemesini istemiyordu.

Ona güvenerek yatıyordu ve gelecekte de bunu yapmasını istiyordu.

Gzn açtığında kenarlarının parlak mor renkte parladığını gördü ve başının üstünü okşadı. *Uyan, Linh.*

Yüz hatları sinirlenmiş, dudakları kıpır kıpır olmuştu. Başını diğer tarafa çevirmeden önce tekrar ona sürtündü.

"Beş dakika daha," diye yalvardı.

Artık yarı uyanık olduğu için hareketleri daha da *kötüleşti*. Küçük pantolonlar ve sessiz inlemeler ayrılmış dudaklarından kayarken daha duyulabilir hale geldi. Hatta alttakini ısırdı.

Kahretsin. Dur.

Başının tepesini avuçlayarak geriye yuvarlanmasını sağladı. Yüzünü kendi yüzüne çevirdiğinde kızın gözleri fal taşı gibi açıldı, bakışları tembelleşti ve arzulu bir sıcaklıkla parladı.

Kadın... İyi olmayı çok zorlaştırıyorsunuz.

Nathair yanılmaz değildi.

Sesleri, kokusu ve hareketleriyle onu yeterince tahrik ederse, hata yapabilirdi. Büyük miktarda bastırılmış ihtiyaı olan hiçbir erkeğin böyle bir saldırı altında dayanabileceğini sanmıyordu.

Onu itebilirdi ama bunu *hoş karşılamadığını* düşünmesini istemiyordu. Sadece buna izin vererek ondan faydalandığını düşünmemesini tercih ederdi. Daha sonra pişman olmasını istemiyordu.

Onun anlamasını sağlamaya çalışırken, yüksek sesle bir inilti çıkardı. Bu gerçek bir inlemeydi, çünkü ona *bakarken* muhtaç klitorisini ona sürtmesi onu neredeyse zevkten titretiyordu.

Dudakları kapanırken kayıp bakışları daraldı.

Sonra kahverengi gözleri fal taşı gibi açıldı. Adamın zerine çıkana kadar kendini yukarı iterken içinden bir nefes koptu ve tüm yarığı adama bastırdığında sessiz sıcaklık daha da güçlendi.

"Aman Tanrım. Çok zr dilerim," diye haykırdı ellerini göğsünde birleştirerek.

Yüzü o kadar kızarmıştı ki, hızla atan kalbinden akan kan yüzünden bayılacağını düşündü.

zerinden atlamak istedi ama Nathair onu durdurmak için kolunu uzattı. Nathair ona dokunmadı ve kız hemen kolunu çekerek Nathair'in üzerine dik bir şekilde oturdu.

Yanlış düşünüyorsun, bayan. Ne gitmeni ne de durmanı istiyorum.
Sadece onun uyanmasını istiyordu.

Yüzünü yavaşça ona doğru yaklaştırırken göz ucuyla ona dikkatli bir bakış attı.

Kokusuna hiçbir korku karışmadı. Ağzını hafifçe araladığında, kızın uyarılmışlığının küçük kıvılcımları dilinin üzerinde patlamaya devam etti. Kız tekrar kaçmaya çalışmayıp sadece ona bakmaya devam ettiğinde, Nathair vücudunu sallayarak kuyruğunun kızın amına sürünmesini sağladı.

Kalçaları adamın etrafında sertleşti, içinden bir nefes geldi ve destek için ellerini adamın karnına bastırdı.

Kız kaçmadı; adam kızın kaçmak istemediğine inanmayı seçti.

Dilini öne doğru kaydırды ve ilgisini göstermek için ağzının kenarını yaladı. Ayrıca vücudunu tekrar salladı. *Damlıyor gibi kokuyorsun, Linh. İhtiyacın varmış ve ağrıyormuşsun gibi.*

Sanki o da en az onun kadar arzuluyordu ve günlerdir kendini tutuyordu.

Kızın dudakları şok içinde aralandı. "Sana sürünmemi mi istiyorsun?" diye boğuk bir ses çıkardı ve adam başını salladı. "Hayır. Ben..." Sözlerini bitiremedi, sanki kelimeler boğazına takılmış gibiydi.

Sikeyim. Boşaldığını görmek istiyorum. Nasıl olduğu umurunda değildi. Karşılığında kendi zevkini alıp almadığı.

Bir şey, herhangi bir şey, onunla birlikte ilerlemek için. Bekleyebilirdi, sabırlı olabilirdi. Günler ya da *yıllar* sürmesi umurunda değildi. Sadece dokunamasa bile arzulandığını gösterecek bir şey.

Avuçlarını yukarı kaldırarak ona gösterdi ve yuvasının kenarlarına yerleştirdi. Kız bir şey söylemeyince ya da yapmayınca, avuçlarının dayandığı çıkıntıyı okşadı.

"Dokunmayacağını mı söylüyorsun?"

Tekrar okşadı.

"Onları orada mı tutacaksın?" Kaşları şaşkın bir sıkıntıyla dalgalandı ama kokusu hiç azalmadı. Aslında, uyluklarının arasındaki sıcaklığın çok hassas pullarına doğru *seğirdiğini* hissettiğini düşündü. "Emin misin?"

Bakışlarını tekrar tekrar adamın sol eli ile kafatası arasında gezdirirken tereddütü azaldı. Başını salladı ve son bir kez okşadı.

Çok güzel kokuyordu, şeftali ve vanilya kokusu sıcaktı ve boğazının arkasına ve burun deliğine damlıyordu. Daha önce çıkardığı küçük sesler hoştu ama çığlıklarıyla onu pençelemesini istiyordu.

Kızın bu fikri hemen reddetmemesi adamın içinde bir umut filizlenmesine neden oldu. Kızın bunu istediğini ama kendini ikna etmekte zorlandığını görebiliyordu.

"Bilmiyorum. Bence bu utanç verici olabilir..." Gözleri kırışırken ve omuzları bilinçsizce kalkarken dudağını ısırды.

Bana sürtün! Kuyruğunu daha sert sallayarak onu vücudunu kullanmaya teşvik etmeye çalıştı. Uykusunda bunu mutlu bir şekilde yapıyordu ve o daha fazlasını istiyordu. *Lütfen.*

Sadece bu fikir bile dikişinin arkasında daha fazla sertlik oluşmasına neden oldu. Kuyruğunu yuvasının içine geri soktu, böylece ucunu kasıklarının üzerine sarabildi. Şimdilik orada bıraktı, ama daha fazla şişerse, kendini dışarı çıkmaktan korumak için kullanacaktı.

Nathair çaresiz hırıltısını ve bunu *ona* vermesi için acınası sızlanma isteğini dizginledi. İhtiyacı vardı ve arzusu daha önce hiç bu kadar güçlü olmamıştı.

Ona doğrudan zevk veremese bile, onun da zevk almasını istiyordu.

Sessizlik, çoğu onun tarafından zorla ve kısıtlanarak, aralarında yankılandı. Onun karar vermesini bekledi. Eğer kaçmayı seçerse hayal kırıklığına uğrayacaktı ama bunun için onu suçlamayacaktı. Sadece kaçmamasını umuyordu.

Kullan beni, küçük insan. Kendine verdiğin acıyı sil.

Dudağını sertçe ısırды, başını eğdi ve gözleri maviyle parladı. Kalçaları öne doğru sallandığında tekrar mora dönüştü ve kasları gerginliğini kaybetti. Kız başını kaldırıp ona baktı, ancak çılgınca çarpan kalbi tekledi ve utangaç bir şekilde bakışlarını tekrar aşağı indirdi.

İleri geri hareketleri ilk başta kararsızdı. Kısa, emin olmayan ve yavaş. Ellerini tekrar adamın karnına koyup öne doğru eğilene kadar her denemede daha emin oldular. Ayaklarını adamın kuyruğuna arkadan bağladı ve sert bir hamle yaparak içinden yumuşak bir inilti çıkmasına neden oldu.

Nathair zevkle nefes aldı ve kuyruğunun ucunu sıkıştırarak dikişini kapalı tuttu. Arkasından basınç ve gümbürtü yayılıyordu ama bunu deneyimlemek için acıya rağmen dişlerini gıcırdatacaktı.

Nathair dilini sürekli ileriye doğru fiskeledi ve Linh'in ciddi bir şekilde hareket etmeye başlamasını izledi.

Aferin kızıma. Muhtaç klitorisini bana doğru sür.

Onun bunu çıplak yaptığını görmek ve kendisine doğru hareket eden sinir yumağını hissetmek için adam öldürebilirdi. Onun kaygan amcığının terazisini ıslatması ve onu işaretlemesi için

zevk.

Her ne kadar onunla birlikte hareket etmek istese de Nathair hareketsiz kaldı. Onun şehvet dolu ihtiyacından endişe içinde kurtulmasını istemiyordu ve kendini oraya nasıl daha hızlı götüreceğini ondan daha iyi bileceğini düşündü.

Meme uçları sertleşmişti. Onları mor elbisesinin üzerinde görebiliyordu ve uzanıp birine dokunabilmeyi diledi. Onun cömert göğüslerini hiç tutmamıştı ama sayısız kez kendisine doğru şekillendiklerini hissetmişti. Onun her yeri gibi onlar da yumuşaktı.

Başını geriye attı ve küçük çığlıklar atarken çenesinin çıkmasına neden oldu. Gözleri kenetlendi, alnını ter kaplamaya başlarken yüzü kaskatı kesildi.

Hareket etme, ona doğru hamle yapma, böylece ona sürtünebilme, kendi kurtuluşunu düşünerek bunu onunla paylaşma arzusu onu kavradı. Giysilerini yırtıp atmak, kalçalarını ayırmak ve kendini onun içine sokarak ikisini de mutluluğa sürüklemek. Onun nasıl görüldüğünü, tadının nasıl olduğunu, ıslak amcığı onu bütünüyle yutarken nasıl hissettiğini görmek. Güzel yüzünün onun için salıverilmenin acısıyla çığlık atmasını sağlamak. Onun parçalarının ötesinde bir *seks* deneyimi yaşamak.

Bunun yerine, deriyle kaplı dalları, baskı altında gıcırdadığını duyana kadar daha sert yumrukladı.

Sonra durdu, *durdu*, kalçaları durdu ve adam neredeyse öfkeyle kükrüyordu. Sessiz kalmayı başardı ama göğsü burkuldu. Gözleri açıldı.

Titreyerek, kendi ihtiyacıyla savaşıyor, "Ne?" diye sormak için elini kaldırdı. Neden duruyordu ki?

"Boşalacağımı sanmıyorum," diye itiraf etti, bakışlarını yana çevirerek. "Sen, sen, gerçekten güzel hissediyorsun ama kuyruğun yeterince sert değil."

Bakışlarını aşağıya indirdi. *Pantolonunu çıkarırsa bana karşı kalıp alabilir.* Onu kısıtladıklarını tahmin ediyordu. Sadece onun terazisine karşı tamamlanma fikrini gerçekten seviyordu ve bu hayalin gelecekte gerçekleşebileceğini umuyordu.

Nathair ellerini çözdü ve ona doğru yaklaştırdı.

Linh bir inilti çıkardı, tam da omuzları iki yanından ona doğru gelen pençelerden kaçmak için içe doğru dönerken. Her ne kadar onu üzmemek istemese de konuşamıyordu.

En azından ona yakından dokunamayacağını kesinlikle biliyordu.

Kadının ön kollarını dirseklerine yakın bir yerden tuttu ve ellerini istediği yere yönlendirdi. Biri göğsüne yaslandı, diğeri de

Uyluk. Sonra geri çekilerek ellerini ait oldukları yere, çıkıntının üzerine koydu.

Yaptığı şeyi içine sindirmesini bekledi ve o da ellerine baktı.

Kendinle oyna. Kendi ellerini kullan o zaman.

Kabul, bu onun bedenini kullanmasıyla aynı şey değildi ama yine de onu *heyecanlandıracağı kesindi*. Belki daha da fazla.

Linh onun göğsünü sıktı ve hissettiği zafer onu mırıldanmaya itti. Uyluklarının arasını avuçlayıp klitorisine bastırdığında bunu daha yüksek sesle yaptı.

Nathair, bir şeye yaslanmak ister gibi görüldüğünde kuyruğunu arkasına doladı ve zamanla sırtını onun sarmallarına yasladı.

Kadın göğsünü okşadıkça, her sıkışın daha da sertleştiğini anlayabiliyordu. Parmaklarını klitorisinin üzerinde ileri geri hareket ettirirken inlemeleri ilk başta yumuşaktı. Daha önce olduğu gibi, rahatlaması zaman aldı ve bunun büyük bir kısmı onu rahatsız etmeyeceğine dair güven kazanmasıydı.

Dudaklarını yalarken ona baktı, eli göğsünden aşağı indi. Kukusundaki eli durmadığına göre, bunun onu almak için olmadığını biliyordu. Elbisesinin yan kıvrımına doğru sürüklendi ve onun bir şey yapabileceğini düşündüğünde kalbi hızlandı...

Altından itti ve doğrudan göğsüne dokundu. Parmaklarının izinden başka bir şey göremese de, şimdi meme ucunu kopardığını ve onunla oynadığını anlayabiliyordu. Onu çimdikledi, sonra yumuşak tümseği kavradı.

İnlemeleri daha da yükseldi, kokusu havada yoğunlaştı ve Nathair bir kez daha yuvasının duvarlarını yumrukladı. Dikişinin arkasındaki dayanılmaz baskıdan dolayı irkildi. Tamamen dolmuştu ve dokunaçları çoktan koruyucu bir şekilde onun çevresini sarmıştı. Uzunlardı, sertliğinin tüm uzunluğuna ulaşıyorlardı, ancak bunun işkencesi altında gerildiler.

Kızın normalden daha keskin bir çığlık attığı her seferde şişti.

Kızın puslu bakışlarının yüzüne dikildiğini anladığında, içinden yumuşak bir hırıltı koptu. Burnunu aşağı doğru hareket ettirdi. Bunu birkaç kez yaptı, onun dikkatini çekmeye, istediğini yapmasını sağlamaya çalışıyordu.

Göz kapakları tanıyarak titredi.

Kalçalarının arasındaki el, pantolonunun bağlarını çözene kadar yukarı, yukarı, yukarı ilerledi. Sadece temkinli olduğunu gösterecek kadar tereddüt etti, ama sonunda doğrudan amına dokunmak için içeri daldı.

Ne kadar ıslak olduğunu hisset, diye düşündü soluk soluğa. Uyarılmışlığının ne kadar güçlü bir aroması olduğu için sıırıslık olmalıydı. Öyle ki, bir sonraki dil hareketinde ağzının suyunu akıtacak kıvılcımlarla kaplanmıştı.

Orada çok sıcak olmalısın. Onun sıcaklığını hissetmek için adam öldürebilirdi.

Artık elleri giysisinin altındaydı, kıvrıldı ve tamamen onun sarmal kuyruğuna yaslandı. Ayakları öne çıktı ve parmaklarının uzunluğunu amına doğru bastırırken bükülmüş dizleri ayrılıp kapandı.

Çığlıkları tizdi, inlemeleri havadaydı ve ihtiyaçla damlıyordu.

"Aman Tanrım. Nathair, sanırım ben..."

Benim adım, diye düşündü acınası bir iniltiyle, kalçaları yukarı doğru fırladı, böylece kendini dikişinin içinde öğütebilecekti. *Kahrolası adımı inledi...*

İç organları kasıldığında, titrediğinde ve kendinden geçerek kıvrandığında inledi. İçine pompalarken çıkarabildiği tek kelime onun adı olduğunda nasıl bir ses çıkaracaktı? Nathair yuvasının kenarını, gücü altında çatlayıp parçalanana kadar ezdi.

Kalçalarının arasındaki el hızlandı ve küçük bacakları tekmelendi ve kıvrıldı. Gözleri yuvarlanırken başı arkaya düştü ve doruk noktasına doğru hızla ilerlerken sırtı kavislendi.

"Ben gidiyorum... Ben..."

Benim için gel, küçük insan. Bırak havada tadına bakayım, bırak göreyim.

İnsansı gövdesinin tabanının geri kalanıyla birleştiği yerde omurgası karıncalanırken kuyruğu aşağı doğru sallandı. Hareket etmek istemiyordu ama baskıyı hafifletmek için onu uzakta tutan daraltıcı kuyruğuna karşı dikişini bastırırken aldırıyor gibi görünüyordu. O kadar sertti ki, tüm vücudu ihtiyaçla titreşiyordu.

Linh'in kendine dokunmasından daha *tahrik edici bir şey* görmemişti...
Onu.

Çatallı dili hiç durmadan ileri atıldı, serbest kaldığı anın tadına bakmak istiyordu. Tohum keseleri karıncalandı ve sertçe sıkıştı. Uylukları açıldı, ayak parmakları kenetlenirken ayakları kemerli. Yüksek sesli, yankılanan bir çığlık attığında, uyarılmasının sıcak bir dalgası yüzüne çarptı.

Sırtındaki karıncalanma tüm kasıklarına yayıldı.

Dikişinin arkasından sıvı fişkırmaya başladığında, karanlık görüşünü keserek gelen bu dişiyi görmesini engelledi. *Aman Tanrım. Lanet olsun.* Tüm vücudu dalgalandı ve kendi içinde serbest kalırken kuyruğunun onun arkasında hafifçe kıvrınmasına neden oldu.

İniltisi göğsünde boğuldu, sanki kalbini ikiye ayrılana kadar sıkıştırmak istiyordu.

Linh tüm bu süre boyunca çığlıklar attı, bir kez başladığında durmak yerine kendi orgazmını çekti.

Nathair yuvasının iç duvarına yığılmadan çok önce kadın onun sarmalanmış kuyruğuna yığılmıştı. Gözlerini açtığında onu çılgınca nefes alıp verirken, bacaklarını açmış, eli hâlâ pantolonunun içinde ve başı yana dönük halde buldu.

Sersemlemiş ve gevşemişti, onu hiç bu kadar memnun görmemişti.

Dudaklarının kenarları kırırdadı ve bakışlarını ona doğru çevirdi. "Daha önce hiç böyle orgazm olmamıştım. Harika hissettirdi."

Her ne kadar bunun kendisini heyecanlandırmasını istese de, bunun anlamı umutsuzlukla yaptığı itirafı gölgeledi.

Karıncalanmalar üç uzvundan aşağı doğru akarken kısa sürede unutuldu. Parmak uçları bile titriyordu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı ve ona doygun bir gülümseme verdi. "Gitmemi ister misin, böylece..." Bakışları adamın örtülü kasıklarına kaydı ve sözleri duraksadı.

İtme hareketleri sırasında kuyruğu yukarı kaymıştı. Hala onu örtüyordu ama dikişinin alt yarısının, dokunaçlarının arkasına çarpan hava nedeniyle hafifçe ayrıldığını hissedebiliyordu.

Gözleri fal taşı gibi açıldı ama bakışlarını ayırmadı. "Sen... sen *geldin mi?*"

Nathair bunun üzerine irkildi. Dikişinden sızan inci gibi tohumun yoğun akışını fark etmeyeceğini umuyordu. Gözleri leğen kemiğinin yanından akan suyu takip etti ve altında oldukça büyük bir su birikintisi oluştuğunu anladı.

Gözbebekleri utanç içinde kırmızımsı pembeye dönüştü ve kafatasını kapattı. *Sadece onu izleyerek boşaldım.* Bu, bir insan erkeğinin fragmanlarında olduğu gibi pantolonunun içine boşalmasına eşdeğer miydi? Hiç böyle bir utanç hissetmemişti.

"Sorun değil. Bunu yapmamın seni iyi hissettirdiğini bilmek güzel bir duygu."

Nathair elinin arkasından inledi, keşke bir şey söylemeseydi diye düşündü. Hâlâ içinden damladığını hissedebiliyordu ve ne zaman biraz yumuşasa, daha fazlasının dökülmesi için yer açıyordu.

Ona kıkırdadı. Kıkırdadı!

Nathair, içinden gelen bir hırıltıyla ileri atıldı ve kadının ödünü patlattı. Nathair ellerini yuvasının karşı duvarına vurduğunda kadın onun altından geri çekildi.

Kıkırdamaların nadir olduğu için şanslısın.

Bu yüzden alay edilmesine aldırılmıyordu çünkü bu onun arzusunu kabul ettiği anlamına geliyordu. Geldiğine göre artık kaçmamıştı. Pişmanlık içinde ağlamak için kaçmamıştı.

Kıkırdıyordu, yanakları doyurulmuş arzusundan hâlâ sıcaktı ve bu diğer tüm alternatiflerden daha iyiydi.

Ama Nathair iyi davranmıştı. Sabırlıydı. Umutsuzca istediği halde söz verdiği gibi dokunmamıştı. Anlayışlı biri olabilirdi ama bir *aziz değildi*; *hatta* bundan çok uzaktı.

Lanet bir ödül istiyordu.

Onun hiçbir şey yapmadığı birkaç saniyenin ardından temkinli bir şekilde ona döndü. Kokusuna küçük bir miktar korku karışmıştı ama o bunu bir kez olsun görmezden gelmeyi tercih etti.

Ödül olarak ne istiyorum?

Gözleri kızın ıslak parmaklarına takıldı ve onları yalamak için güçlü bir istek duydu. Onun tadını doğrudan dilinde hissetmek istiyordu.

Bu çok fazlaydı - bunu iyi karşılamayabilecek olan kadın için ve anında yeniden sertleşebilecek olan erkek için.

Nathair yavaşça kendini aşağıya bıraktı. Ağırlığını düzleştirdiği kollarından destek alarak vücudunun baskısını uzak tutarken, sırt kasları birbirine çarparak sıkıştı. O yaklaştıkça daha da küçüldü ve belirsizlik içinde gözlerini kapadı.

Nathair ödülünü aldı.

Çenesinin alt kısımlarının ayrılabilceği yere yaklaştırdı ve sert kemiği kızın yumuşak, dolgun dudaklarına bastırdı.

Güzel gözleri fal taşı gibi açıldı. Dudaklarına yapıştı, uzun zamandır beklediği öpücüğü ondan çaldı, ta ki kadın kabullenerek yumuşayana kadar. Sonra, *ancak* o zaman geri çekildi.

Bir öpücük. Onun dudaklarının tadına baktı.

Linh ileri atıldı ve kaçmasını engellemek için kollarını onun boynuna doladı. Dudaklarını onun ağzına bastırdı. Boynuzunu kavrayarak ona tutundu ve onu köpürtmeye başladığında eridi.

her yerini öptü. Yumuşak dudaklarını her yere bastırmak istiyormuş gibi kafatasını serbestçe g agaladı.

Evet. Baş d ond ur c  bir şefkat onu kovalarken kalbi hızla çarpıyordu. Daha fazla  p c k. G  s  anında bir mırıltıyla gürledi ve dudaklarının her yumuşak, sıcak ve sevimli dokunuşuyla bu ses daha da yükseldi. Yanağı, alnı, dokunulmadık hiçbir yeri kalmadı.

Sadece bir tane istemişti ama düzinelerce, yüzlerce olması onu çok heyecanlandırıdı, *Binlercesi bu kadar istekli olmalı.*

Onu daha yakına çekmek için bir kolunu sırtına doladı ve ayakları ona doğru kaydı. Linh dondu kaldı ve sonra içine doğru büzüldü. Tam ona sarılmaya çalışarak çok ileri gittiğini düşündüğü anda, yüz hatları buruştu.

"Aman Tanrım. Ayağımda d l var."

Sorun bu mu? Nathair kakhahalara boğuldu. Kadının yanlışlıkla ayağını tohumunun izinden geçirdiğini fark etmemişti.

"Gülme!" Kız onu itti ve adam da kızın üstünden atlayıp yuvasından çıkabilmesi için ona yer verdi. " ok fazla var. Yıkamam lazım!"

 şaretlenmek istememesine g cenirdi ama bu durumu olumsuz bir şey hissetmeyecek kadar komik bulurdu.

Zıplayarak göle doğru koşmaya başladı. D lle kaplı ayağını yere bastığı anda ayağı altından  ıktı. Nathair tüm gücünü kullanarak öne doğru sıçradı ve kafasını yere çarpmadan önce yastıkladı.

"Neden?" diye yalandan bağırdı. "D l n  zerine kaydım! Neden hep başıma garip şeyler geliyor?"

Lanet olsun. Bu gerçekten komik, diye düşündü Nathair kıs kıs gülerken.

Daha önce hiç böyle gülüp g lmediğini, hatta göğsündeki hafifliği hissedip hissetmediğini hatırlayamıyordu. Berraklığının hiç bu kadar güçlü olduğunu, zihninin arkasını sürekli d ven seslerin her zamankinden daha yumuşak olduğunu da düşünmüyordu. Linh'in o gün *ikisini* de bir şekilde tamamlamasının verdiği coşkuyla *dolup taşıyordu.*

Onu gölün yanına bırakarak, temizlenmesine yardım edebilmek için pantolonunun pa asını kıvırmasını bekledi.

Tamam, k  k insan. Ayağını yıka, sonra sana daha fazla deniz kabuğu bulacağız.

Onlardan nefret ederdi. M cevherleri gibi parlamayan çirkin şeyler oldukları için kendi zevkine uygun değillerdi ama bunu ona asla söylemezdi. Onun değerli evine yaptığı *katkıları* izlemekten duyduğu memnuniyet,  irkinliklerinden daha ağır basıyordu.

Onun evini *kendi* evi yapıyordu.

Nathair saçına bir çiçek sapı daha sokarken Linh, *o... farklı görünüyor*, diye düşündü.

Saçlarını tamamen örmediğine pişman oldu, çünkü sadece üst yarısını örüp alt yarısını serbest bırakmıştı. Gölde ve gölette yüzdükleri için saçları ıslaktı. Giydiği her şey sıırıslıkladı ama en azından ılık bahar güneşi onu kurutuyordu.

Adamın uzun saçlarına taktığı dördüncü ot çiçeğini parmaklarken bir yandan da ışıktı parıldayan yılan kafatasına bakıyordu.

Onun önünde kendime ilk dokunduğum andan beri daha rahat görünüyor.

Yanakları anında ısındı ve utancını ondan saklamak için döndü. Midesi aynı nedenle altüst olurken kalbi utangaç bir şekilde çırpındı.

Daha fazla bitki ve seyrek gölgeli ormanda yenilebilir meyveler ya da yemişler arayarak yoluna devam etti.

İçinden gelen bir inilti yüzünü kapatmak istemesine neden oldu. *Dün de bana bunu yaptırmıştı. "Zorladı" biraz abartılı bir ifade oldu, çünkü adam istediğinde hemen teslim olmuştu. Keşke uyarıldığım zaman kokumu alabildiğini daha önce bilseydim.*

Gözbebekleri parlak mor renge dönüştüğü için artık çok açıktı ve son üç gün boyunca bunu bir kez bile saklamadı. Sanki o

Görmesini, kokusunu alabildiğini belli etmesini *istedi* ve uzun, çatallı dilini her seferinde ona doğru salladı.

Yakalanınca da kokusu daha da derinleşti. Bu konuda da çok ukala görünüyordu, pislik herif.

Gözüne bir çalı iliştiğinde Linh çömelerek üzerindeki böğürtlenleri inceledi. İlk olarak zehirli olmadıklarından emin olmak için, ikinci olarak da kızarmasını sonraki düşüncelerinden saklamak için.

Bunu onun için yaptığımı inanamıyorum. Söz verdiği gibi, ona hiç ulaşmadı. Zavallı yuvasında, kudretli elleriyle ezdiği birçok çukur vardı.

İkinci seferinde onunla birlikte boşalmamıştı ama kadın yarı panik halinde banyo alanına gittiğinde adamın kendini rahatlattığına dair tuhaf bir his vardı içinde. Ya da kendi ihtiyacını bastırmakta o kadar iyiydi ki, istediği zaman kendini yumuşatabiliyordu.

Eğer öyleyse, inanılmaz derecede bağışlayıcıydı.

Üstlerinde mastürbasyon yapan bir kadın olsa çoğu erkeğin aklı başından gitmez miydi? Ve sadece bir kere değil, iki kere?

Kuyruğunun vücuduna değmesi bile ona kuyruğa nasıl bastığını hatırlattı. *Ben de öyle yapmıştım. Bir Duskwalker'ın kuyruğuna basmıştım.* O sırada uykudan o kadar sersemlemiş ve tahrik olmuştu ki, kulağına olabilecek en harika fikir gibi gelmişti. Her hatırlatma klitorisini tekrar yapması için zonklatıyordu.

Yaptığı şeyden, anıya verdiği tepkiden dolayı utanç duymak istiyordu ama Nathair'in sadece izlemesi bile onu dünyanın en şehvetli, en çekici kadını gibi hissettiriyordu. Arzusunun kokusunu alıp onunla *alay* ettiğinde bile vücudu titriyordu.

Aman Tanrım. Bir Duskwalker ile ne yapıyorum ben? Kendine yakın bir şekilde dokunurken onu izleyen birinin olması çok sapıkça hissettirdi, bu da onu daha da yaramaz yaptı. Delirdim mi ben? Bu yüzden mi bu kadar hoşuma gidiyor?

Sonrasında garip davranmış, ona nasıl tepki vereceğini ya da az önce ne yaptığını bilememiş olsa da, bundan pişmanlık duymadığını fark etti. Hastalığın kalbine yapışmasına ya da duygusal düzeyde çirkin hissetmesine neden olmadı.

Bunun yerine utangaçlaşır, başı saatlerce durulmayan bir kızarıklıkla kızarırdı. Kendini ona bakarken, daha fazlasını isterken, onun yerine *ona* dokunmak isterken bulurdu ama sonra elleri titremeye başlardı.

Linh üç gündür kendini zorlamaya çalışıyordu. Derisini yüzen bir yılan gibi korkularından sıyrılmaya. Kendini öyle bir noktaya getirmişti ki

Sonunda onu bıraktı ve kendisini rahatlattığı gibi onu da rahatlattı. Tanrım, onun ellerinin üzerinde olmasını o kadar çok istiyordu ki, bugün mırıldanmayı kesmediğinde neredeyse boyun eğecek ve bunu isteyecekti.

Kendimi soğuk bir ergen gibi hissediyorum. İffetini kaybetmek üzere olan titrek bir bakire gibi.

O bunların hiçbiri değildi.

Böğürtlenlerin gerçekten de yenebilecek kadar güvenli olduğuna karar verdikten sonra çalıları temizledi. Onları zaten içinde biraz nane olan çantasına attı.

Yakındaki dere nedeniyle evinin girişini çevreleyen alan nemliydi. Henüz baharın başlangıcı olmasına rağmen her şey yemyeşildi, geliyor ve olgunlaşıyordu. Kuzeyde olmalarına rağmen, bu vadinin her iki yanındaki dağlar onu sert rüzgârlardan koruyor ve daha sıcak hale getiriyordu.

Bu Linh'in oynayabileceği bir bahçesi olduğu anlamına geliyordu, yeter ki yürümeye ve her şeyi bulmaya istekli olsun.

Ayağa kalktığında Nathair elini başının üstüne koydu. Onun dikkatini çekmek istiyordu ve o da bunu ona verdi. Göğsünü işaret etti, iki parmağını burun deliğinin önünde kaydırды, dirseğine dokundu ve uzağı işaret etmeden önce bileğine sıçradı. "Orada bir koku alıyorum."

Çoğu işaret dilinde olduğu gibi, Nathair'in hareketleri de konuşmaları kolaylaştırmak için cümlelerin kısaltılması nedeniyle teknik olarak gramer açısından doğru değildi ve bazı hareketler aynı anda birden fazla kelime anlamına gelebiliyordu. Ancak Linh bunları tam olarak oluşturulmuş cümleler olarak yorumluyordu, çünkü genellikle ima edilen buydu.

Ne demek istediğini biliyordu ve Nathair'i anlayabilecek kadar iyi olmaya başlaması, her yeni kelimenin ona daha yakın hissettirdiği anlamına geliyordu.

"Yolu göster o zaman," dedi gülümseyerek, *balık* dışında bir şey olduğu için şükrederek.

Böyle düşündü ama tatlı bir kokusu olan portakal meyvelerine rastlayınca yüzünü buruşturdu.

"Bu bir strychnos ağacı. Meyvesi çürüdüğü için tatlı kokar ve yemişleri oldukça zehirlidir," diye açıkladı.

Gözbebekleri kırmızımsı bir pembeye dönerken kafasını geriye attı. Elini göğsünün üzerinde daire içine aldı, bu onun insanların *lütfen* işaretine çok benziyordu, ama "Üzgünüm" demek istediğini biliyordu.

"Sorun değil," dedi içtenlikle. "Herkes bitkileri benim kadar iyi bilemez ve sen de onları yemediğin için bilmemen anlaşılabilir bir durum. Onları yememeyi bildiğim için şanslısın."

Sonra, sanki bunu telafi etmek istermiş gibi, onu başka bir fabrikaya götürdü.

"Bunu yiyebilir misin?" diye imzaladı.

"Kontrol edebilmem için beni kaldıracabilir misin?" diye sordu, ağacın uzun gövdesinden çıkan koyu mor meyveye bakarak.

Başını sallayarak kalçalarını arkadan kavradı ve omzuna doğru kaldırdı. Adam onu sabit tutmak için avuç içini kalçasının üzerine yerleştirdiğinde kalbi hemen hızlandı. Soğanlı bir meyve seçti ve parlak kırmızı etine ulaşmak için uzun başparmak tırnaklarıyla açtı. Tatlı, sulu kokusuyla ağzı anında sulandı ama kıvamını kontrol etti.

"şanslısın!" diye haykırdı, sırtarak adamın kafatasına baktı. "Bunlar güneyde yazın meyve verir ama burada kışın sonunda olgunlaşırlar."

Kız onları toplamaya başladığında, sırf kendisi yapabilsin diye onu yere bıraktı.

"Ben de yapabilirdim," dedi onu kızdırmak istercesine zoraki bir surat ifadesiyle.

Nathair ağzını alaycı bir şekilde açıp kapattı, tıpkı onun bildiği gibi. Kuyruğunun tabanını daha da yukarı kaldırdı ve ona avuç avuç erik sunarken hiçbir insanın ulaşamayacağı yüksekliklere ulaştı. İkinci bir ağaca döndü, burada üç tane vardı ve ona sırtını verdi.

Kasları açıkta kalan omurgasının etrafında dalgalanıyordu ve Linh omur sırasının yanındaki, devasa sırt yüzgeçlerini gizleyen kanatları seçebiliyordu. Linh kollarını kavuşturup yanındaki ağaca yaslandı ve her sıçrayışını ve kaslarını sıkışını hayranlıkla izledi. Vücuduna vuran güneş ışığı onu gökkuşağı gibi parlatırken, geri kalan kısmı gri vurgularla parlak bir siyah olarak görünüyordu.

Gerçekten yakışıklı.

Avuçlarını adamın pullarla kaplı sırt kaslarının üzerinde dans ettirmek ve dokunuşuna karşılık verip vermeyeceklerini görmek istedi. *Gecegezenlerin böyle güzel bir vücudu olmamalıydı. Bu hiç adil değil.* Bu, ona karşı koymasını zorlaştırıyordu.

evresindeki bir şey dikkatini çekti ve tembel bakışlarını yana çevirdi. Küçük, bulanık, krem rengi bir yüze yerleşmiş sekiz gözle karşılaştı.

"Eeek!" diye ıgık attı, avcı örümcekten sıçrayarak uzaklaştı, o kadar yakındı ki tüylü bir pençesini kaldırırsa çenesine değecekti.

Nathair erikleri yere düşürürken döndü ve tüyler ürpertici bir tıslamayla onu savunmaya hazırlandı. Kuyruğuna takıldı ve bir gümbürtüyle kıcının üzerine düştü. Onu ormanın zemininde, üzerinde binlerce minik örümcek geziniyormuş gibi kollarını ovuştururken bulunca durdu.

Etrafına bakındı, tehlikeyi aradı, sonra kollarını yana attı. "Ne?"

Linh avuç içi *büyüklüğündeki* örümceği işaret etti.

Sürünerek ona doğru yaklaşan Nathair, incelemek için alçalırken ince çenesini kavradı. Başını ona çevirdi ve sorgulayıcı bir şekilde eğdi.

"Üzgünüm ama böcekler beni biraz ürkütüyor." Eğer o herhangi bir böcek Duskwalker olsaydı, bir İblisin onu yakalamasını umursamadan tepelere doğru kaçardı. Dehşet içinde iki elinin pençelerini ona doğru uzattı. "Hayır! Dokunma ona!"

Nathair onu görmezden gelerek örümceği nazıkçe avucunun içine aldı ve örümcek kendi isteğiyle yürümeye devam etti.

"Nathair," diye sızlandı, bir başka ürperti daha geçirdi içinden. "Geri koy onu."

Tüylerini ürpertmiş olsa bile onu öldürmesini istemiyordu. Yaşamayı hak ediyordu, ama sadece... onun yakınında bir yerde değil.

Linh'in iğrenmesine rağmen, sanki ona korkmamasını söylüyormuş gibi sürünerek ona gösterdi. Linh ciyakladı. Ayağa fırlayıp geri çekildi ve ellerini havaya kaldırarak *onu ve hayvanı* uzaklaştırmaya çalıştı.

Anlayabildiği kadarıyla Nathair göğsü kıpırdamadığı için nefesini tutmuştu. Hafif bir korku kokusu aldığına bahse girerdi.

Adam tekrar öne çıkınca kadın biraz daha geri çekildi.

"Böcekleri gerçekten sevmiyorum." Adam elinde bir kelebek tutuyor olsaydı bile, kız fırlamak isterdi.

Nathair karanlık, ürkütücü ve *şeytani* bir kıkırdama çıkardı. Bunun ne anlama gelebileceğini düşününce yüzündeki sıcaklık azaldı. Örümceği tutan elini ona doğru salladı, daha da yaklaştı ve sanki örümceği saçına sokacakmış gibi baktı.

Linh, onun neyin peşinde olduğunu anladığında, koşarken neredeyse gözyaşlarına boğuluyordu. Onu bununla kovalamıştı! Genelde yıldırım hızında olduğunu ve ona hemen yetişemediğini düşünürsek, onun birkaç adım önünde olmasına izin veriyordu ama yine de...

Kıkırdaması zalimce, oyunu acımasızcaydı.

Ta ki adam kolunu kızın orta kısmına dolayana kadar. Zavallı örümceği rastgele bir ağaç gövdesine sürünmesine izin vererek serbest bırakmasını izlerken bile ön koluna tekme attı ve vurdu. Sonra onu kendisine doğru çevirdi.

"Sen bir pisliksin," diye ısırdı sonunda sakinleştğinde - çünkü onunla kavgaya etmek anlamsızdı. Kollarını kavuşturdu ve başını öne eğdi.

Yüzünü zorla kendi yüzüne çevirdi ve parlak sarı gözleri sevinçle parladı. Bir kıs kıs güldü.

"Hiç komik değil. Sana gerçekten kızgıyım."

Elini göğsünün sol tarafında gezdirdi. "Üzgün değilsin. Yalan söyleme."

Kıs kıs gülüşü derinleşti!

Kadın bakışlarını yumuşatmayı reddedince, adam ileri atıldı. Islak, çatallı bir uzuv boynunda, çenesinin hemen altında gezindi ve derisi anında diken diken oldu. Nefes nefese kaldı ve boynunu kavradı, nabızı avucunun altında daha hızlı atmaya başladı.

Beni yaladı.

Nathair daha sonra yüzünün yan tarafını tutarak ona baktı ve sarı gözleri binlerce sessiz kelime söylüyor gibiydi. Kıkırdamaları bir mırıltıya dönüştü. Nathair onun kendisini tuttuğunu, sarıldığını, böylece göğüs göğüse geldiklerini ve kendisinin de içgüdüsel olarak bacaklarını onun beline doladığını fark etti.

Onu tekrar yalamak için yavaşça öne eğildi, ama yanağından aşağıya doğru. Sürtünme dudaklarının köşesinde son buldu ve dilinin çatallı geniş olmasını sağladı. Adamın ağzı kızın ağzının yakınında oyalandı ve kız, adamın dudaklarını yalamasını isteyip istemediğinden emin olamayarak dilini dudaklarının kenarına dokundurdu.

Ona kızgındı ve 'öpücüğün' alışılmadık olacağını biliyordu. Ayrıca biraz da meraklıydı.

Onu bir örümcekle kovalamasının ihanetinin, onunla yapabilecekleri kadar korkunç olmadığına karar veren Linh, hareketsizliğinin bir soru olduğunu umarak başını salladı. Gerçek bir öpücük istiyordu, o sabahki gibi kafatasına bir sürü öpücük kondurmak değil.

Dilini dudaklarının arasından geçirdiğinde Linh doğru kararı verdiğini anladı. Anında eridi. *Çok sert.*

Adamın ona sadece bir tane vermek istemesi ihtimaline karşı, "Yine mi?" diye fısıldarken nefes nefese kalmıştı.

Nathair inledi ve ikinci kez yaparken onu daha sıkı tuttu. Ağzının yarığına daldırabilmesi için ona doğru açıldı. Onun

Kukusu onu karşılayan tuhaflık karşısında zevkle titrerken midesi anında kasıldı ve sıkıştı. Dili onunkinin üstünden geçti ve sertliği tuhaf hissettirdi - bu da *mükemmel* olduğu anlamına geliyordu.

Tahrik olmuş bir halde kollarını adamın boynuna doladı ve ayak bilekleriyle onu kendine çekti. Adamın göğsündeki gümbürtü göğüslerinde titreşerek meme uçlarının daha da sertleşmesine neden oldu. Elleri Linh'in yan tarafına ve karşı omzunun arkasına uzanırken onu sıkıca kendine bastırdı. Linh her çatalın etrafında dans etmek için diliyle savaştı. Dağınık ve kontrolsüzdü ama ileri geri her vuruşta dudaklarını karıncalandırıyordu.

Daha fazlası, diye düşündü bir iniltiyle, amcığı yabancı dilin etkisiyle spazm geçiriyordu.

sansasyon.

Çok erken çekildi, onu nefes nefese bıraktı ve arzuyla uğuldadı. Dili havada titreşti, mırıltısı derinleşirken onun tadına baktı. Mor gözbebekleriyle onu yere bıraktı. Yine de, yüzünün yan tarafını kavrayıp pençeli başparmağıyla yanağını okşadığında midesi kalbini yumruklamak için ters döndü.

Linh onun sınırlarını bilerek zorladığını biliyordu. Sabırlı davranıyordu ama onun her adımı kendi başına atmasını beklemek istemiyordu - özellikle de bu adımları atmakta zorlandığını göstermişken.

Her şey çok erken, çok hızlı oluyordu.

İki hafta önce, insan yüzüyle ortalıkta dolaşan aşağılık bir canavarın pençesindeydi. Nathair'in dilini ağzına sokmasına izin vermesi bile bu kadar kısa süre içinde yapabileceğini tahmin ettiği bir şey değildi.

Ağrılar ve sızılar sürekli devam ediyordu ve sık sık yakınlaşma düşüncesinden çekiniyordu. Yine de ona olan sonsuz inancı şu anda sadece başını döndürüyordu. Gergindi ama doğru nedenlerden dolayı.

Dili onunki gibi sıcak değildi ama uzun, hünerli ve harika bir dokuya sahipti. Aşırı ıslak bile değildi, sanki bir insanınkinden daha kuruydu.

Neden durdu? Kendini tutmak onun için çok mu zordu? Kafatası yüzünden onun ne hissettiğini anlayamamaktan ve mırıltısının hızla atan kalbi tarafından gizlenebilmesinden nefret ediyordu. Nathair'in dönüyor olabileceği, arzusunun tehlikeli bir boyuta ulaşabileceği düşüncesi midesine doğru bir heyecan gönderdi.

Bu canavarla alay etmemeliydi ama kendini durduramıyor gibiydi - hele de o kışkırtmaya devam ederken.

Adam dönüp daha fazla meyve almak için yabani erik ağacına doğru ilerlerken Linh şaşkınlıkla onu takip etti. Linh'in takdir dolu bakışları, adamın sırt kaslarının hareketlerini izlerken daha da çılgınlaştı ve keşke parmak uçlarını kaslara geçirmeyi akıl etseydim diye düşündü.

Onun kemikli ağzına baktı ve o garip öpücüğün anısına dudaklarını yaladı. *Bunu gerçekten tekrar yapmak istiyorum.*

Avcı olayını tamamen unutmuştu.

Nathair burnundaki delikten memnun bir şekilde homurdanırken, burnu kıvrılmış kuyruğunun bir kıvrımından içeri girdi. Boynu birçok canlıyı zorlayacak şekilde bükülmüştü ama bu onun için son derece doğaldı.

Kafatası düz ve yukarı bakacak şekilde yatarken, vücudu yan dönerken, kollarını pençelerindeki küçük insanın etrafında sıktı. Yüzü göğsüne gömülmüştü ve bir zamanlar soğuk olan parmakları karnını kavradığı pozisyonda ısınmıştı.

Adamın uzunluğu onu farklı şekillerde sararak hapsediyordu. Her gece kendi isteğiyle onun alanına girdiğinde pek de hapsedilmiş sayılmazdı.

Nathair pek sıcak olmasa da serin havaya karşı bir kalkan görevi görüyordu. Linh ikisini de ısıttı ve Nathair'in zihni, pullarının altına batma hissiyle uyuştı.

Akıl sağlığım neden hâlâ bozulmadı? Her zaman ısrarcı olan sesler hâlâ zihninde çene çalıyordu. Uzun süre hareketsiz kaldıktan sonra, genellikle biri ön plana çıkar ve onu yarı bilinçsiz bir şekilde çekerdi.

Her zaman böyle olmuştu ve bu onun uyuma şekliydi.

Tamamen uykuya dalabilirdi ama bu hiçbir zaman iyi bir şey değildi. Sanki duyularının tamamen boş olması, onun yorucu, düşündürücü parçalarını daha gerçekçi, daha anlaşılır kılıyordu.

Daha korkutucu.

Dış dünyayı gerçek anlamda duyamıyor, koklayamıyor ve göremiyordu. Hatta İblisler tarafından kısmen yenmiş ve bunun acısı dışında hiçbir şey fark etmemişti - ki parçaları onu şaşırtmak için kendi çıkarları için kullanmıştı.

Rüyalar ve hisler dönüp durur, hayatı insan anılarından ayırmasını engellerdi.

Bu yüzden dinlendi ama uyumadı ve sonuç akıl sağlığının daha da bozulması oldu. Dünya'ya geri dönmek zihinsel durumunu daha da kötüleştirmişti ve bu durum uzun süredir dayanılmaz bir hal almıştı.

Ta ki kollarındaki güzel dişi hayatına kaba bir şekilde girene kadar. Nathair onu tüm varlığıyla sıkarken memnuniyetle mırıldandı, daralmadan hoşlandığını biliyordu.

Sıkıştırılmaktan ya da Nathair tepesinde dikilirken sırtüstü yatmaktan hoşlanmıyordu. Yine de her taraftan kapalı olmak bir tür stres atma yöntemi haline gelmişti.

Narin parmaklar göğüs kafesinin pullarını okşadığında seğirdi. Onun hâlâ uyanık olmasını beklemiyordu.

Onu kontrol etmek için başını vücudunun kıvrımlarına götürmek istese de bunu yapmadı. Daha doğrusu *yapamadı*.

Temiz ve serin havayı içine çekerek bir kez daha homurdandı - ki bu koku onun sürekli tahrik edici kokusu gibi onu tıkamıyordu. Sargılarının içinde kıvılcımlanmıştı ve ciğerlerinde parıldamasına dayanamamıştı.

Gözleri hem neşe hem de mizahla parlak sarıya dönüştü. *Öpücüğüm hoşuna gitmişti. O* zamandan beri bütün gün aralıklarla ona müstehcen kokular hediye ediyordu.

O sırada, örümcekle onu korkuttuktan sonra kendisini affetmesi için bir yol bulmaya çalışıyordu. Kızın bu kadar üzüleceğini düşünmemişti ama kız ciyak ciyak bağırıp ondan kaçarken onu örümcekle kovalamamayı çok komik bulmuştu.

Ancak dilini kızın tenine değdirdiği anda, onun tadına bakma arzusu onu ele geçirmişti.

Benim için ağzını açtı. Dalmasına izin verdi ve hatta hoşgeldin demek için dilini onunkine doğru kaydırды.

Hâlâ bu konuda oldukça heyecanlıydı. Çatallı dilinin ya da öpecek dudaklarının olmamasının onu rahatsız edebileceğini düşündü. Ayrıca dişleri ve zehri de vardı ki bunları kullandığını gördüğünü biliyordu.

O zamandan beri, uyarılmışlığının tatlı, keskin kokusu bütün gün etrafını sarmış, kalınlaşıp yumuşamıştı. Bakışları da daha soğuk görünüyordu ve onu kafatasına bakarken buldu, sonra yanaklarında pembeleşen gözlerini hızla kaçırdı.

Bunun oldukça garip olduğunu düşündü.

Bu kadının kendine dokunduğunu ve boşaldığını görmüştü, bu yüzden Mavka'nın öpücüğü kadar hafif bir şeyin onu bu kadar kıpır kıpır yapmasını hiç beklemiyordu.

Son birkaç gündeki niyeti, onun etrafındaki arzusu konusunda rahat olmasını sağlamaktı. Kendine dokunmak ve sadece manzaradan ve kokusundan daha fazlasını almayacak bir kısıtlamaya sahip olduğunu öğrenmek.

Kadının o anki ihtiyacı üzerine harekete geçmemesinin tek nedeni basitti. Nathair bu dışının sadece onun arzusunu istediğini ve durumu cinsel hale getirmek için herhangi bir fırsatı çalacağını düşünmesini istemiyordu. Onun kıymetli yuvasını samimiyetle bağdaştırmasını istemiyordu ve bu yuvadan hiçbir şey beklemediğini bilmesi şarttı.

Onun her durumda olabileceğini ve ondan hiçbir şeye *ihtiyacı* olmayacağını kanıtlamak istiyordu. Ne kadar güçlü olursa olsun ya da kendi kurtuluşunu ve bu çıldırtıcı derecede çekici yaratığa dokunmayı ne kadar umutsuzca isterse istesin, iyi olacaktı.

İyi olmak istemiyorum. Kafatasının içinde sürekli zıplayan karanlık, sapkın düşünceleri bilseydi, evini terk etmek için pençe atardı.

Nathair Linh'i bağrına basmak istiyordu. Kalbi onun için kabarıyordu ama o bir erkekti ve başka birinden zevk almayı bilmeyen biriydi. Ama bunu görmüş, parçalarında deneyimlemişti ve alay edip oynayabileceği pek *çok* yol olduğunu biliyordu.

İçindeki bastırılmış şehvet, *yüzlerce* yıldır içinde bir fırtına gibi kopup duruyordu.

Sabırlı olmaktan mutlu olsa bile, o hâlâ bir Mavka'ydı. Açlıktan nefret eden bir canavar türüydü ve doymak bilmiyorlardı. Midesi boşlukta guruldarken, tohum keseleri dolulukta zonkluyordu.

Her ikisini de doyurmanın tek yolu ruhunu tüketmek, sonra kalçalarını adamın kalçalarına dolamak ve onu sahip olduğu her damla tohumla doldurana kadar kızdırmaktı.

Bunun için hazır olması gerekiyordu.

İlk seferlerinde kendini çok fazla tutması gerekecekti, çünkü tüm benliğini onun üzerine boşaltabileceğinden şüpheliydi. *Ama bağlanma fikri*

Onunla birlikte olmak beni iyi hissettiriyor. Bu, onun kendisiyle birlikte olmasını istediği ve ona sadece narin bedeniyle değil, yaralı kalbi ve hastalıklı ruhuyla da güvendiği anlamına gelir.

Ona karşı nazik olacak ve beden zevkini öğretecekti. Ona seksin tutkulu olabileceğini göstermek istiyordu ve bunu kendisiyle birlikte keşfetmesine izin verirse buna bayılacaktı. O, yanında tuttuğu ilk dişiydi. Hiç dokunmamış ya da dokunulmamıştı ama yaşadığı pek çok seks parçasında hem dişi hem de erkek olmuştu.

Nathair, pullarının üzerinde kendisine ait olmayan insan eti yerine yumuşak bir elin olmasının nasıl bir his olduğunu öğrenmek istiyordu. İki cılız bacak yerine kuyruğuyla yakın bir şekilde hareket etmenin nasıl bir his olduğunu. Bir Mavka olarak sancılar içinde kontrolünü kaybetmesinin nasıl bir şey olduğunu bilmek isterdi.

Kendisi olmak ve bir dişinin ona bakarken, ona dokunurken, onu tadarken etrafına, onun için gelmesinin nasıl bir his olduğunu keşfetmek istiyordu. Onu bir Mavka yapan her şeyin istendiğini, arzulandığını ve sapkınca *özlendiğini*. Onunla ilgili, onun türüne göre canavarca ve *yanlış olan* her şey, sadece insanlık dışı etinin dokunuşunu ve ahlaksız zevkini sunarak bir pazarlığa aracılık etmek üzere olan bir tür günahkâr, kötü şeytan-tanrı gibi hissettirdi.

En iğrenç yollarla arzulanan ve yol boyunca tapınılmak istiyordu.

Ona öğretenin bu kadın olmasını isterdi. Şeftali ve vanilya kokan, zihnini karıncalandıracak kadar nazik ve kadınsı bir sesi olan biri. İçinde olduğunu bildiği tüm acıya rağmen kıkırdayan ve gülümseyen biri. Onu olmak istediği kişi olarak görmeye istekli bir kadın: güçlü ve koruyucu biri.

Sessizliğinde onu dinlemeye istekli biri.

Kişiliği ve kalbi çok iyi huylu görünen bir insanı, daha fazlası için pençe atan acılı bir yaratığa dönüşene kadar sadece açgözlü benliği için yozlaştırmak istedi.

Açlık çekerken içten içe yaralanan Linh, yanlış havuzdan su içmişti.

Bir Mavka umut edebilir, diye düşündü neşeli bir uğultuyla.

"Nathair?" diye mırıldandı, başparmağının tırnağını göğüs pullarından birinin kenarına geçirdi. "Hâlâ uyanık mısınız?"

Ben her zaman uyanığım. Bilincinin yerinde olup olmadığını ve transa geçip geçmediğini sorduğunu biliyordu.

Başının arkasını kavrayabileceği kadar büyük bir cep açtı ve ipeksi saçlarını okşadı. Gevşek yarısını taradı, bilerek boynunu gıdıkladı. Bugünkü saç şeklini ve sık sık değiştirmesini beğenmişti.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum." Bacakları adamın sarmalları arasında kaydı ve elleri adamın gövdesinde kıpırdandı. "Merak ediyordum da..."

Durakladı ve Nathair sinirli bir iç çekti. *Çıkar ağzındaki baklayı Linh.* Nathair'in konuşma dersleri yavaş ilerlediği için muhtemelen cevaplayamayacağı bir soruydu. Nathair açıklama gerektiren karmaşık sorular sormayı seviyordu ve Linh bunu henüz yapamıyordu. Alfabeyi öğrenmişti, bu yüzden birçok kelimeyi parmakla heceleleyebiliyordu ama bu şekilde uzun bir konuşma yapmak çok zordu.

Yine de öğrenmeye istekliydi ve önemli olan da buydu. "Ormandaki gibi... tekrar öpüşebilir miyiz?" diye fısıldadı ve adam anında sertleşti.

Tekrar öpüşmek istiyor. Neredeyse inliyordu.

Sadece iki kez öpüşmüşlerdi: kendine dokunuşunu ilk kez izlediğinde dudaklarını kafatasının her tarafına bastırırkenki öpücükleri ve bugün... dağınık ve onun için bile kafa karıştırıcı olan öpücüğü.

Bir tane daha istediği için göğsü kabardı. Hem de herhangi bir şey istediği için. Linh anlaşılabilir bir şekilde tereddütlüydü.

Bu cazibeye karşı koymak çok zordu ve başını sarılmış benliğinin ortasına kaydırdı.

Nathair anında onun uyarılmışlığının yoğun, tıkayıcı kokusuyla boğuldu. O kadar ağırdı ki havanın kendisi bile yüklü ve sıcak hissediliyordu. Tüm vücudu titrerken derisi kaslarının ve kemiklerinin etrafında sıkılaştı.

Belli ki bir süredir onu öpmeyi düşünüyordu. Kendi açısından bu kadar basit ve masum bir şeyin bu kadar güçlü bir tepki uyandırabileceğini bilseydi, bunu daha önce yapabilirdi.

Gözbebekleri mor renge dönüşme tehdidi altındayken, onu ürkütmemek için her zamanki turuncu renklerini korumak için tüm iradesini kullandı. Başının yan tarafını kavradı ve yüzünü kendi kemikli yüzüne doğru çevirdi. Ağzının dikişini yumuşak ve dolgun dudaklarına bastırırken, bunu kolaylaştırmak için geriye doğru eğildi.

Linh hemen onun ağzına daha sert bir şekilde bastırdı ve dudaklarını dalgalar halinde fırçaladı. Nathair yeni bir şey denemek istedi ve Linh'in dudaklarını kullanmaya çalıştı.

dudaklarının hareketini taklit etmek için alt çene bölümlerini ayırdı. Şaşırtıcı bir şekilde işe yaradı ve neredeyse bir insan gibi öpebildiği için memnun oldu.

Ama onun tadını almak istiyorum. Dudakları tekrar aralandığında fırsatını kaçırdı ve çatallı diliyle dudaklarının üzerinde gezindi. Kadın dudaklarını onun için daha da açtı.

Boğazına bir inilti takıldı ve dilini olabildiğince derine soktu. Dilleri çarpıştı ve kendi dilindeki çatal nedeniyle dağıldı. Bir yılanınki gibi ikiye bölünmüş olmasına rağmen, onunki daha düz ve genişti ve kadın onunkini iki yarının arasına kaydırды.

Bu sırada dudakları onun kapalı çenesine bastırıyordu. Ağzını açması dişlerinin batmasına ve zehrinin sızmasına neden olabileceğinden, Nathair sadece çenesinin bölümlerini ayırmıştı. Dikkatli olmak zorundaydı çünkü kızın zehri yutması durumunda ne olacağını bilmiyordu.

Kendi isteğiyle dudaklarını kapatıp geri çekilerek bitirdi. Nefes nefese kaldı, nefesleri tatlı ve kokusuyla doluydu ve tadı adamın ağzında kaldı.

"Sana dokunabilir miyim?" diye fısıldadı soluk soluğa, bakışları onun küreleri arasında gidip gelirken.

Kadının kollarından birini kavrayarak elini kendisine doğru itti, sonra da ne isterse yapabileceğini göstermek için elini kapattı. Onun ellerinin üzerinde olmasını istiyordu ve bunu yapacak cesareti bulmasını bekliyordu.

Linh tekrar öne doğru eğilerek dudaklarını Linh'in kafatasına bastırды ve Linh onun daha fazlasını istediğini görünce biraz şaşırdı. Linh ona tekrar dilini uzattı ve Linh açgözlülükle kabul etti. Her iki avucu da adamın karnına yaslanmıştı ve onları yanlara doğru kaydırarak adamın vücudunu ve okşayışının altında sıçrayan kasları hissetti.

Elleri bana karşı çok yumuşak. Yalpalayan görüşü sonunda onu yenip parlak mora dönüşürken memnuniyetle mırıldandı. Dışarı çıkmaya başlamadığından emin olmak için dikişini sıktı ve ellerini onun güvende bulacağı yerde tuttu: sırtında.

Kendi bencil özlemleri için bunu mahvedemezdi.

Elleri yukarı doğru kaydı. Her iki göğüs kasını da kavrayıp yoğurduğunda neredeyse kıkırdayacaktı. Sert olmalarına rağmen parmaklarına doğru ezildiler. Bunu ne kadar uzun süre yaparsa, kalçaları kuyruğunun etrafında o kadar sıkıştı.

Göğüsleri adamın karnına bastırıyor ve sert meme uçları mor giysisinin içinden adamı tırmalıyordu.

Uzandığı kol, bariz bir takdirle göğsünü okşamaya devam etti, bu da vücudunun gurur ve şefkatle şişmesine neden oldu. Diğer avuç içi, dilleri dans ederken onun her yerini okşamaya başladı: pazularını, ön kolunu, sonra da açıkta kalan kaburga kemiklerine dokunmak için sırtına yöneldi. Yanlarından aşağı inen esnek yüzgeçler de dahil olmak üzere, onun için farklı olan her şeyi keşfetti.

Her seferinde kafatasının içine bir hafiflik yayılıyordu. Kadının kokusu onu boğarken, vücudundaki büyüleyici nüanslar -dilinin etrafında yumuşak 'mmm' sesleri çıkarması ve güzel yüzünün uysallaşıp rahatlaması- seslerin yumuşamasına neden oldu. Sesler her zaman var olmaya devam etti ama baskının hafiflemesi Nathair'i bir su birikintisine dönüştürdü.

Eli vücudunun ön tarafına doğru indi ve dikişiyle kalça kemiği arasındaki kaslı çıkıntıyı gıdıkladı. Dikişini o kadar sert sıkmak zorunda kaldığında sessiz, sarsılmış bir inilti çıkardı ki leğen kemiği boyunca sıkışıp kaldı.

Neredeyse kendini nasıl bir tehlikeye attığının, dokunaçlarının onu uzak tutma savaşını neredeyse kaybettiğinin farkında değilmiş gibi görünerek elini kaldırdı. Sonra elini çekti, büktü ve onun yerine parmak eklemlerinin sırtını karnında hissetti.

Eli bir kez daha pantolonunun içine indi. Hareketleri yavaştı ve öpüşmelerini yavaşlatırken tembel bakışları onun gözbebeklerini deliyordu.

"Bu iyi mi?" diye fısıldadı onun ağızına karşı.

Onun nereye gittiğini, neyi amaçladığını hissedebiliyordu. Nathair kollarını onun etrafında sıktı ve yavaşça öpüşmeye devam etmeyi umarak başıyla selam vererek dudaklarını yalamak için öne eğildi.

Klitorisini sıyırdığı anı biliyordu çünkü dilinin etrafında hırıltılı bir inilti çıkardı. Sinir demetiyle oynamaya başladığında ağzı tepkisizleşti, bir yandan diğer yana hareket etmeden önce daireler çizdi.

Nathair onun yüz hatlarının zevkle seğirmesini izlemek için geri çekildi, bunu yaparken onu tutabildiği için çok mutluydu.

Dokunaçlarını ancak bu kadar uzun süre zapt edebildiği için bu durum çok uzun sürmeyecekti. Kadının kollarına gelmesini istiyordu, böylece onun nasıl gerildiğini hissedebilecek ve serbest kalışını çok daha derin bir seviyede deneyimleyebilecekti.

Dışarı çıkma. Bunu mahvetme, diye yalvardı Nathair, eli daha hızlı çalıştığında.

Kızın küçük çığlıkları adamın üzerinde yuvarlanan hafif dalgalar gibiydi ve adam onların çöküşünü gerginlikle karşıladı.

Öne doğru eğilerek yüzünü adamın köprücük kemiğine dayadı. "Çok güzel kokuyorsun," diye fısıldadı nefes kesilmeleri arasında.

Pullarını öptü ve küçük dilinin onu tatmak için dışarı fırladığına yemin etti. Sonra daha da yukarı çıktı. Boynunun yan tarafını, *solungaçlarını* yaladı, sonra onlara da dağınık, iffetsiz bir öpücük kondurdu.

Adamdan boğuk bir inilti yükseldi. Nathair derinlerde zonklayan uyarılma hissinin öne doğru fırlamasını fiziksel olarak durdurmak için elini aşağı doğru indirdi. Bunu yapmasaydı dokunaçlarının onu tutabileceğinden şüpheliydi.

Muhtemelen adamın elinin arkası artık kalçalarına dayanmış ve amına çok yaklaşmış olduğu için durdu.

Linh, inledi, ona karşı nefes nefese kaldı.

İçinde zonklayan baskıyı serbest bırakmak istiyordu; bu, onu saklamaktan daha katlanılabilir olurdu. Onun elini kendi eliyle değiştirmeyi ve onu serbest bırakmayı arzuluyordu.

"Canını yaktım mı?" diye sordu, kaşlarını çatarken bakışlarındaki arzulu sıcaklık yumuşuyordu. "Solungaçlarının hassas olup olmadığını bilmiyordum."

Bu yüzden mi durdu?

Elini yerleştirmesine tepki olarak böyle bir şey yapmadığı için o kadar minnettardı ki, diğer eliyle kızın ensesini kavradı ve yüzünü ellerine bastırdı.

Nathair kendine işkence ediyordu. Bu kadar acı çekecek iradeye nasıl sahip olduğunu bilmiyordu ama çektiği acıdan o kadar memnundu ki umurunda bile değildi. Kadın solungaçlarını tekrar öptüğünde ve eli tekrar kalçalarının arasına girdiğinde de.

Kadının iniltileri kalın deri kanatlarında titreştikçe yutkunuyor ve her inilti ciğerlerinin dibini karıncalandırıyordu. Sanki göğüs kafesine kadar onu okşuyor gibiydi ve bu o kadar iyi hissettiriyordu ki, ağzı zehir damlatmak için ayrıldı.

Ve yine de, yaklaştıkça *aklı başında* kalmak daha da zorlaşıyordu.

Kasları, ona elleriyle, diliyle, lanet olası sikiyle saldırmak için duyduğu dırdırcı arzuya karşı kendini tutarak şişti. Serbest kalmaya ihtiyacı vardı. Bunun için yanıp *tutuşuyordu*.

Onu özlüyordu.

Yapamam! Nathair sargılarını açarken zihni feryat etti.

Linh, pişman olacağı bir şey yapmadan önce onları ayırmak için kıvranırken ve sürünürken yaptığı sarsıcı hareketler karşısında nefesi kesildi.

Temiz hava duyularını selamladı ve ona bir nebze de olsa kontrolü geri verdi. Onu kuyruğunun arkasına yerleştirirken kendini uzakta tutmak için kuyruğunun ucunu isteksizce dikişinin üzerine sarabilene kadar yer değiştirdi. Onu uzvunun bir duvarına oturttu ve çılgınca oflarken arkasına yaslandı.

"Nathair?" diye sordu, sesi daha tiz ve titrekti, uyarılma ve bariz bir belirsizlikle karışmıştı.

Gözbebekleri utanç ve mahcubiyetle kırmızımsı bir pembe renkte parladı ve cevap olarak kısık bir inilti çıkardı. Ürperdi, zihninin keskinleşmesine izin verdiği için ayrılık için son derece minnettardı - bu, gevezelik eden seslerin daha yüksek sesle artması anlamına gelse bile.

Yanan meşale az ışık veriyordu, yağının büyük kısmı yanmıştı ama onun kendisini görmesi için yeterli olacağını düşündü. Yine de, her ihtimale karşı, avucunu deldi ve ışık sembolünü ona vermek için yuvasının yan tarafına dokundu.

"Çok mu fazla?" Ona emin olmayan bir gülümseme verdi, yüzü umut olabileceğini düşündüğü bir ifadeye büründü.

Başını sallayarak titreyen ellerini gösterdi ve her zamanki gibi yuvasının çıkıntısına yerleştirirken titriyorlardı. Yuvasını kısmen tahrip ederek gücünü ve ihtiyacını boşaltabileceği güvenli bir yer.

Gözleri yumuşadı. "Durmamı ister misin?"

Ondan gelen hırıltı dengesiz, canavarca ve *tehlikeliydi*.

Sırf ikimiz de serbest kalmayalım diye işkence görmeyeceğim. Normalden daha sert olan Nathair, oynamasını sağlamak için kuyruğunu kalçalarının arasında yuvarladı.

Sadece *onun* güvenliğini sağlamak için alana ihtiyacı vardı.

Tereddütle, daha önce olduğu gibi kendine dokunmaya başladı ve adam memnun olduğunu göstermek için kasıtlı olarak bir mırıltı çıkardı.

Alt dudağını sertçe ısırdı ve bakışları uysallaştı. Hareketleri yavaşladı ve neredeyse temkinli bir şekilde ona bakarken durakladı. Elini çekti, mor elbisesinin altından tuttu ve vücudundan kaldırdı.

Dikişinin arkasındaki baskı zevkle zonkluyordu. *Kendi kendine çıkardı.* Göbeğinin derisini ıslatmasına, dar belinin ve geniş kalçalarının sıkı kıvrımlarını *görmesine* izin verilmesinin sonsuza dek süreceğini düşündü. Hatta atletini de yukarı itti ve hala üzerindeyken yuvarlak göğüslerini onun

için ortaya çıkardı.

Onları görünce az önceki tüm öfkesi ve kızgınlığı geçti ve Nathair ona cesaret verici bir mırıltı daha verdi.

Güzel, diye düşündü derin bir of çekerek, ilgisini göstermek için burnunu yaladı. *Öpücükler ve göğüslerini görebilecek miyim?* Bugün her türlü hediye alıyordu.

Yumuşak görünüyorlardı, sanki dokunsa avucunun tam ortasında bir tane birikecekmiş gibi. Alaca kahverengi teni göğüslerinde ve karnında daha açıkken, göğsünün üst yarısı, kolları ve hatta yüzü daha koyuydu. Meme uçları pembemsi kahverengiydi ve bir tanesini çimdiklemesini izledi.

Diğer eli klitorisleriyle oynamaya devam etti ve gözleri onun kafatasından hiç ayrılmadı.

Bana güveniyor. Dokunmayacağımı biliyor. Ve kışkırtıcı bir manzarayla ödüllendirildi. *Pantolonunu da indirmesini isterdim.* Gri pantolonunun üzerinden sadece parmak eklemlerinin izini görmek yerine, parmaklarının küçük klitorisini ve amını okşadığını da görmek isterdi.

Bir kez daha dolgun alt dudaklarını ısırdı.

Bunu onun ileriye atılmasının ilk adımı olarak okumaya başlamıştı. Bakışları her zaman utangaç ve kararsızdı ama kendi isteklerine sık sık boyun eğdiği için güçlü olduğunu çoktan gözlemlemişti.

"Yapabilirsin..." Bir an için bakışlarını kaçırdı ve kalp atışları öyle bir hızlandı ki, adam merak ve *endişe* içinde başını eğdi. Yanakları kızarak ona baktı. "Kuyruğunu oynatabilirsin."

Uyluklarının arasında dalga dalga yuvarladı ama kadın başını salladı. Sağ ayağını indirdi ve dikiş yerini kapalı tutan ayağının ucuna hafifçe bastırdı.

"Sorun değil. Ben zaten gördüm."

Aşağı bakarken kafatası eğildi. *Dışarı çıkmamı mı istiyor?* Geçen sefer ne kadar yoğun tepki verdiğini göz önünde bulundurunca, onun bu konuda rahat olacağını düşünmemişti.

Kalbinin etrafında güçlü bir tereddüt damlası belirdiğinde, ayak parmaklarını tekrar kalbe doğru itti.

"Lütfen mi? Onu görmek istiyorum."

İçindeki şefkat kabardı ve nabızı hızlandı. *Beni görmek istiyor...*

Onu ne kadar çok istediğini görmesini, kız etrafında dönüp dururken günlerdir içinde gömülü olan şeyi görmesini istiyordu. Nathair istedi

ne *kadarını* sakladığını ortaya çıkaracaktı, böylece vücudunun durumu ne olursa olsun onun huzurunda rahat edecekti.

Kuyruğunun ucunu kaldırarak, kendisini yavaşça dışarı çıkmaya zorladı ve aynı zamanda onu gözden uzak tuttu. Zonklayan basıncı serbest bırakmanın verdiği rahatlama, kenetlenmiş kaslarının yumuşamasını sağladı. Özgürlükten memnun bir şekilde nefes aldı.

Kendisini koruyan dokunaçlarının uçları ona görüldüğünde, nasıl tepki vereceğini görmek için bekledi. İster kendisi için isterse onun için cesaretlendirici olsun, göğsünü yoğurdu ve kalçalarının arasında oynadı.

Kuyruğunun yana kaymasına ve leğen kemiğinden düşmesine izin vererek mor dokunaçlarını ve tüm gövdesini sarma şekillerini tamamen ortaya çıkardı. Dokunaçlarımı *açmalı mıyım?* Uzunlardı ve onu tamamen sarabiliyorlardı.

"Gerçekten çok büyüksün," diye mırıldandı, dudaklarını ısırmadan önce sesi titretilen ve sessizdi. "Hiçbir insanın seni kaldırabileceğini sanmıyorum."

Ona baktı. *Hayır, bu şekilde değil.* Dokunaçları onu sarmışken kimsenin onu becermesi gerekmiyordu. Ama onların altının daha kontrol edilebilir olacağını biliyordu.

Kız küçük bir zevk sesi çıkardığında her seferinde sarsıldı ve kızın göz kapakları sanki bunu fark etmiş gibi titredi. İhtiyacı azalıyor gibi görünmüyordu, aksine... *derinleşiyordu.*

Kolu pantolonunun içine daha da daldı, sanki daha aşağılara uzanıyordu. Hassas kulakları küçük bir gıcırta duydu ama bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu - sadece normalden daha tiz bir çığlık atarken ayak parmaklarının tepki olarak kıvrıldığını biliyordu. Nathair ona bakıp nefes nefese kaldı, bir şeyler yapmak istiyor ama yapamıyordu.

Kadın kukuletalı bir bakışla ona baktı. Bakışları keskinleşti, sonra gözlerini kaçırdı ve adamın heyecandan dimdik olmuş ereksiyonuna baktı.

Bakışlarını nereye odaklamak istediğini biliyormuş gibi görünmüyordu ve adam bunun kendi bakışlarının ona kilitlenmesinden kaynaklandığını hissetti. Çoğu insanın mahrem ve özel bir an olarak gördüğünü bildiği bir anda onu gözlemliyordu ve bu onun gibi yaralı biri için daha da sinir bozucuydu.

"Okşamak ister misin?" diye sordu dizleri içe dönmeden önce.

Evet. Evet. Kesinlikle, kendini okşamak istedi.

Yine de göğsünü işaret etti, havada bir okşama hareketi yaptı, kasıklarını salladı ve sorusunu iletmek için başını eğdi. Bunu gerçekten istediğinden emin olmak istiyordu.

Başını salladı.

Bu hiç iyi gitmeyecek.

Nathair, karşısındakinin bilmediği bir şeyi bilmek söz konusu olduğunda bunu genellikle oldukça komik bulurdu ve kaba bir uyanış yaşamak üzereydi.

Bunu komik bulmadı.

Bu küçük dişinin nasıl tepki vereceğini biliyordu ve kendini buna hazırladı - ve muhtemelen bu gece onun huzurunda kendini okşamayacaktı.

Dokunaçlarını serbest bıraktı. Dokunaçlar geriye doğru dönerek özgürlükleri içinde kıpırdandılar ve kendini tamamen ona gösterdi.

Nefesi o kadar yüksekti ki, içine doğru çekilmeseydi bir çığlık olarak dışarı çıkabilirdi. Elleri durdu, sırtı sertleşti ve gözleri büyüdü.

"O senin sikin değil miydi?!" diye ciyakladı, gözleri kıvranan mor uzuvlara ve daha da önemlisi çevreledikleri şeye perçinlenmişti. *"İki tane mi var?!"*

Evet, küçük dişi. İki horozum var.

İnsan parçalarının hiçbirinde birden fazla yoktu ve hiçbirisi onun gibi mor değildi. Aletlerinin her biri hafifçe sivriydi ve yan yana durduklarında uçlarını ayrı tutmak için ikisi de ortadan şişirilmişti. Bununla birlikte, tabanlarını tek bir yumrukta tuttuğunda sevebileceği büyük bir şaft oluşturmak için bir araya geldiler.

Her ikisi de uzundu ve insanlardaki gibi sünnet derisi yoktu. Bunun yerine, damlayan kayganlaştırıcı her tarafı hassas olan sert, çıkıntılı kasları koruyordu. Kalın ama idare edilebilir oldukları için bir insanın küçük bir dirençle bir tanesini alabileceğini düşündü, ancak iki tanesinin birbirine geçmesi sabır gerektirecekti.

Her bir horozda iki sıra halinde küçük yumrular bulunurken, üst kısımlarında sanki tam ortadan ikiye ayrılmış gibi tek bir çizgi vardı. Her birinin tabanına büyük bir tohum kesesi gömülmüştü.

Her ne kadar onu korkutmak istemese de, Nathair kendisiyle diğer erkekler arasındaki bu farkı bilmesinin akıllıca olacağını düşündü. *Bana izin verdi, diye* düşündü ve bunu suçluluk duygusunu hafifletmek için kullandı. Bunu ne kadar erken öğrenirse, onları o kadar çabuk kabul edeceğini umuyordu.

Kadının bakışlarının iki sikin üzerinde olmasından kaynaklanan o anki seğirme sertliğine rağmen, nabızı yavaşlamaya başladı. Kadının şoku, arzusunu daha kontrol edilebilir bir duruma getirmek için yeterliydi ve kaçınılmaz olanı bekledi.

Kaçacak.

Evinde giremeyeceği tek yere, banyo odasına gitmeye çalışacaktı.

Kimsenin rahat olduğunu söyleyemeyeceği kadar uzun süre aval aval bakarken minik kalbi çılgınca çırpındı.

Aşırı kayganlaştırıcı kurumaya başladığında hava onlara yapışmaya başladı. Sessiz, saldırgan olmayan bir tıslama sesi çıkardı ve dokunaçlarının onu acıdan korumak için dönmesini sağladı.

"Bekle!" diye bağırdı, elini uzattı ama sonra ne yapacağını düşündü. "Bekle. Özür dilerim. Bakmak istememiştim."

Kafa karışıklığı yerleşirken koyu sarı görüş alanına sızdı. Acıdan korunmak için dokunaçlarını kapatmaya devam etti ve her iki uca kadar ulaştıkları için şükretti. *Onları kaldırmamı ya da gitmemi istemiyor mu?*

"Ben sadece... Doğuştan bir yılan olduğunu biliyorum ama bir yılan gibi iki penisin olacağını düşünmemiştim." Bir elini kaldırdı ve iki parmağını açıp kapattı. Zoraki bir kahkaha atarak, "Çifte beladan bahsediyoruz," dedi.

"Anlamıyorum," diye imzaladı Nathair.

Yanakları yeniden pembeleşti. "Durmak istemiyorum. Sadece şaşırdım."

Aletleri sarsıldı ve az miktarda taze kayganlaştırıcı yüzeye sızdı.

"Sen istemediğin sürece," diye ekledi, onu hiçbir şeye zorlamak istemediğini göstererek.

Göğüs kafesinin arkasından yayılan sevgi ve yanıldığı için duyduğu rahatlama onu neredeyse kıkırdacaktı. Tuhaflığına rağmen olayların bu şekilde gelişmesini tercih ederdi. Nathair onu izlemekten keyif alıyordu ve bu akşam kendisinin de bu kadar çok adım atması onu heyecanlandırmıştı.

Başını sallarken elini ona doğru salladı ve sonra yuvasının çıkıntısına geri koydu. Kadının rahatlamış gülümsemesi ve yumuşak, minnettar gözleri adamın midesinin istekle sıkışmasına neden oldu. *Güzel dişi.*

Onun devam etmesini bekledi ve devam ettiğinde onun yararına memnun bir mırıltı çıkardı. Kendini gösterdikten sonra bile kokusu hâlâ güçlü bir uyarılmayla kıvılcımlanıyordu ve havada tadına bakmak için dilini ileri doğru fiskeledi.

Daha önce onunla bunu yaparken hiç bu kadar rahat olmamıştı. Dikişinin arkasındaki acı verici baskıdan yoksunken, onun için kendine dokunuyordu. Bakışları kaslı karnına yayılan dokunaçlarla kaplı shaftlara takıldı ve kafatasına bakmak dışında nadiren onlardan ayrıldı. Onun

Arzu onun için sergileniyordu, kabul edilmişti ve bu onun nabzını derin bir şehvet dalgasına çevirmeye yetmişti.

Dudaklarını yalayıp ısırırken düz kirpiklerinin uçları gergin dış kıpırtılarının altında şişti.

Ancak kadının nefesleri bir kez daha zorlaştığında -yumuşak ve sevimli, küçük perdelerle- sağ kolunu kaldırdı. Kayganlaştırıcı onu yeniden ıslatmıştı ve tekrar havaya dayanabilmeliydi.

Parmaklarıyla bir halka oluşturdu ve sonra havada bir okşama hareketi yaptı. Ayak parmakları kıvrıldı ve başını salladı. Nathair elini indirdi ve dokunaçlarının çözülmesine izin verdi. Geri döndüler ve her ikisini de tabanlarından tek bir avuçta kavramadan önce horozlarının üst kısımlarını avuçladığında içinden küçük bir ürperti geçti.

Oh lanet olsun, evet. Nathair ilk vuruşunu yaparken inledi ve parmaklarının halkası başların üzerinden geçti. Kenarları belirgin değildi, özellikle de orta kısımları - sanki bir zamanlar sıkleri tekmiş ve birbirinden ayrılmış gibiydi - ama üzerinde gezinmek harika hissettiriyordu.

Zevk kasıklarında kıvılcımlandı ve etinin onun altında ve arkasında dalgalanmasına neden oldu. Kendini okşarken biraz sarktı, kayganlaştırıcı parmaklarının üzerinden sızdı.

Yumuşak tümseklerini ciddiyetle sıkıyor, sık sık işaret parmağını meme ucunun etrafında kıvrıp aşağıya doğru kaydırıyordu. *Dilimi göğüslerine değdirmek isterdim.* Çatallı dilinin meme uçlarında nasıl çalışacağını ve onu hareket ettirme şeklinden hoşlanıp hoşlanmayacağını merak ediyordu.

Kolu daha önce olduğu gibi pantolonunun derinliklerine gömüldü ve bunun parmaklarını kendi içine soktuğu anlamına gelip gelmediğini merak etti. Bu yeni bir hareketti. Okşadığı şeyi istediğini umdu ve Nathair aşağı yukarı ovuştururken hızını artırdı.

Siyah pençeleri ışıktaki parlıyordu ve koyu gri parmakları sıklerinin rengiyle tam bir tezat oluşturuyordu. Adamın hareketleriyle kadının gözlerinin aşağı yukarı inip çıktığını gözlemledi. İşaret parmağını aralarına sokup onları bir anlığına ayırması hoşuna gidiyor gibiydi ve bu his hoşuna gidiyordu. Dudakları sık sık inlemek ya da nefes almak için ayrılıyordu ama adamın karnı ve göğüs kasları pullarının altında kasıldığında ve sıçradığında dişleri alttakini ısırıyordu.

Ondan gelen her sevimli ses, gömülü tohum keselerinin, prekum kabarcığı hafifçe sivrilen kafalardan aşağı damlamak için taşana kadar sıkılmasını sağladı. Ona kendi yavaş ve havadar iniltileriyle cevap verdi.

Lanet olsun, bu iyi hissettiriyor. Şaftlarının etrafında yumruğunu becerirken izleniyor olmak, onun zevkine *dahil olmak* harika hissettirdi.

"Renginizi gerçekten çok seviyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Aletlerinizin mor olması hoşuma gidiyor."

İçinden çıkan mırıltılı inilti onu eriyormuş gibi titretti. *Onları seviyor.* Kahretsin, onlara *sahip* olabilirdi. Onlara sahip olmasını istiyordu. Onlara dokunmasını, tadına bakmasını, her seferinde birine ya da izin verirse ikisine birden binmesini istiyordu - nasıl olduğu umurunda değildi.

Dokunaçları görüşünü engellemeden aletlerinin ne kadar uzun olduğunu görebilmesi için elini aşağıya indirerek tabanlarını tuttu. Onları tüm seçiren ihtişamlarıyla ve ne kadar tahrik olduğu için kayganlaştırıcıyla ne kadar ıslak olduklarını görebilmek için. Sağdakine de aynısını yapmadan önce soldakini hafifçe okşadı, boyutlarını kendi başlarına görmesine izin verdi, sonra ikisini de tekrar yumruğuyla kavradı.

Çığlıkları daha tutarlı, kendi kendine dokunuşları daha düzensiz ve aceleci hale geldi. Kalçaları, sanki parmaklarına sürtünmek istiyormuş gibi sallandı, tıpkı başının geriye doğru eğilmesi gibi.

İşte bu, Linh. Kendin gel.

Gözleri yuvarlandı ve sırtı kavislendi, tam da uyarılmışlığının baş döndürücü kokusu adamın boğazına yapışırken. Dizleri göğsüne doğru çekilip ayrılırken bir çığlık attı ve kalçalarının arasındaki el hızlandı.

Kadın boşaldı ve Nathair aletlerini daha sert, daha hızlı, sıkıca birbirine geçene kadar kuvvetle kavrayarak çalıştırdı. Nefes almasını kolaylaştırmak için ağzını araladı ve hareketsiz dilindeki zehir, havadan çaldığı orgazmın tadıyla daha da tatlandı.

Doymuş bakışı, onun az önce gördükleri, duydukları ve kokladıkları yüzünden hâlâ mastürbasyon yaptığını görene kadar sürdü. Amının üzerindeki ya da içindeki parmakları tekrar çalışmaya başladığında gevşekliği azaldı.

Yaklaştım, diye düşündü inleyerek.

Ve onu görmeden serbest kalmayacağı için mutluydu.

Şehvet dolu düşünceleri içinde bir şeyin farkına varması gerekenden daha uzun sürdü. Öyle bir şey ki, anında siklerinin ucunda sürekli olarak prekum kabarcıkları oluşmaya başladı.

O... Emin olmak için vuruşlarını yavaşlattı ve heyecanlı bir *inilti* onu neredeyse yere düşürdüğünde başını geriye attı. *Beni taklit ediyor!*

Sanki onları içinde hayal ediyormuş gibi onun hızına ayak uyduruyordu ve Nathair'in boştaki eli yuvasının çıkıntısını tırmalıyordu. Onunla oynadı

Temposunu kendisi ayarlıyor, vuruşları hızlanıyor, sonra yavaşlıyordu. Tahmin edilemezlerdi ve o her birine uymaya çalıştı.

Gömülü keseleri sıkılaştığında kuyruğu onun arkasından çözüldü. Kasıklarından çıkıp uzun omurgasının omurlarına doğru yayılan karıncalanmaya engel olamadı.

Aletleri şiştikçe inlemeleri sürekli sessiz sızlanmalara dönüştü. Her ikisinden de aynı anda boşalırken, yoğun zevk içlerine aktı ve kalçaları sarsıldı ve seğirdi. İnci gibi beyaz tohumları kalın ve güçlü ipler halinde göğsünden yukarı fişkırdı.

Lanet olsun. Kalçalarını daha fazla pompalamaktan alıkoyamadı, orgazmının geri kalanı boyunca çalışırken yumruğunu becerdi. Sonra, salıverme yumuşamaya başladığında, ondan şiddetle fişkırmayı bıraktığında birkaç hacimli damla shaftlarına, dokunaçlarına ve parmaklarına damladı.

Bu sırada Linh hiç durmadı, yumuşak inlemeleri adamın sertçe boşalmasını sağlarken, mutluluk onun arkasında kıvrınmasına neden oldu. Adam okşamayı bıraktığında, nefesleri sık, sert ve boğuk olduğunda bile kadın durmadı.

İlk orgazmindan sonra heyecanını kaybedeceğini düşündü. Genelde sadece bir kez boşalırdı ama eskisinden daha kötü bir durumda görünüyordu. Linh tepeden tırnağa titriyordu, gözleri cam gibi ve ıslaktı ama dökülen gözyaşlarına dair hiçbir iz yoktu. Nefes alışları o kadar tiz ve boğuktu ki sanki acı çekiyormuş gibi geliyordu.

Bu küçük dişinin sesi duyulduğunda endişeden sersemlemişti.
Sıkıntılı.

"N-Nathair," diye öyle tatlı, öyle ihtiyaç dolu seslendi ki, kulağa saf cennet gibi geldi. O bir canavardı, bir Mavka, yozlaşmış ve kana susamış bir yaratık; adı bu kadar şehvetli ve boğucu nefesler eşliğinde söylenmemeliydi.

İçinden geçip gitmesinin verdiği haz çok kötüydü ve daha fazlasını isteyecek kadar ahlaksızdı. Bu küçük, savunmasız kadına müstehcen şeyler yapmak istemesine neden oldu.

Parmaklarını kanalından çıkarır gibi elini geri çekti ve "Şu anda bana dokunmanı gerçekten istiyorum" derken sesi alçaktı.

Dokunabilir miyim? diye düşündü derin, gürleyen bir iniltiyle.

Böyle bir işaretin onu rahatsız edip etmeyeceğinden emin olmayan Nathair, tohumla kaplı elini yuvasının duvarındaki kürklere silerek temizledi. Kız onun dokunuşunu istiyordu ve o fırsat bulmadan isteğini geri çekmesini istemiyordu.

Bu sıçramayı onunla birlikte yapacaktı. Boşalacaktı. Kendini daha sakın ve kontrollü hissediyordu ve kendi acılarının onu tüketmesi yerine yalnızca onun ihtiyaçlarına odaklanabilecekti.

Ancak, onun üzerine çıkılmasından hoşlanmadığını biliyordu. Bu işi kolaylaştıracak olsa da, bunun yerine yarı esnek gövdesini kıvrırarak başını çenesinin altına getirebildi. Ayrıca gövdesinin tek bir parçasının, özellikle de aletlerinin ve dokunaçlarının ona değmemesini sağladı.

Kaskatı kesilmedi ve gövdesinin ağırlığını yukarıda tutmak için sol elini onun yanına koyduğunda bile ağırlaşmış bakışlarına endişe girmedi.

Aralarındaki boşluk nedeniyle Nathair bakışlarını onun üzerinde gezdirirken kafatasını eğdi.

Kokusu yakından çok daha güzel.

Ona yaklaştığında şahdamarının nasıl hızla çırpındığını ve kalbinin kulaklarında onunla birlikte nasıl kekeleydiğini fark etti. Kadının teninden yayılan, normalden daha sıcak olan ve aralarındaki ayrılığa rağmen onu ısıtan ısıyı içine çekti. Cömert göğüsleri sallanırken, düz karnının her hızlı ve keskin nefeste nasıl içbükey hale geldiğini.

Nathair öne doğru eğildi ve ağzının dikişini onun güzel dudaklarına bastırdı ve sağ avucunu boynunun ve çenesinin yanına yerleştirdi. Adam tohumunun kalıntılarını kızın üzerine bulaştırdı ama kız bunu fark etmemiş gibiydi. Nefesleri sanki rahatlamış gibi titreyerek çıkıyordu ve onu kendisine tutmak için çenesinin köşelerini kavradı.

Başparmağını çenesinin ortasında aşağı yukarı gezdirerek dokunuşunu hafif tuttu. Öpücüklerini ona göre şekillendirdi, onun taklit ettiği dudakların kemikli olmasından hiç rahatsız olmadı.

Ona karşı hissettiği şefkat o anda daha da arttı. Aralarındaki farklılık engelini görmezden geldi çünkü kalbi ona şefkat göstermesini söylüyordu ve bu ona kabul edildiğini hissettirdi.

Elini boynunun yan tarafına doğru sürüklerken, pençeleri ve parmak uçları üzerinde gezindiğinde ürperdi. *Teni çok yumuşak, çok pürüzsüzdü.* Kendisi gibi düşük sıcaklıktaki bir yaratık için dokunulduğunda sıcaktı ve ilahi bir his veriyordu.

Onun kolu kadar saf bir şeyi saatlerce okşayabilir ve bu işten büyülenebilirdi.

Elini yana kaydırды, başparmağını köprücük kemiğinin çıkıntısının üzerinde gezdirirken avucunun genişliğini omzunda hissetmesine izin verdi.

O

onun her parçasından büyülenmişti ve hafifçe okşamasından bunu anladığını umuyordu.

Nathair göğsünün düz kısmından aşağıya doğru avuçladı ve atletinin üzerinden geçirdi. Sanki daha aşağılara, daha hızlı ulaşmasını istiyormuş gibi onun dokunuşuna doğru eğildi. Göğsünü avuçlamadan önce dış tarafını okşadı ve göğsünde bir memnuniyet mırıltısı yuvarlandı. Yumuşakça kavradı, hafifçe yoğurdu, böylece gücüyle onu incitmedi. Adam meme ucunu okşadığında, kadın adamın kemikli ağzına karşı küçük bir inilti çıkardı.

Biraz geri çekildi. "Beni eskisi gibi öpmeyecek misin?"

Nathair çok istemesine rağmen başını salladı. Dillerinin dansı onun bu hale gelmesine neden olmuştu ve şimdi bunu yapmanın onun uyarılmasını nasıl derinleştireceğini merak ediyordu.

Kaşlarının belirsiz çatıklığı yumuşadı. "Zehrin yüzünden mi?"

Bunu bir reddetme olarak algılamak yerine sorması hoşuna gitmişti. Bu sadece onda iyi bir şeyler görmeyi arzuladığını kanıtlıyordu.

Başını salladı. *Boşalırken yanlışlıkla zehir kesemi boşalttım.* Tamamen değil, ama dilinde kalıntıların tadını alabileceği kadar.

Nathair başını yana eğdi, böylece dilini kızın boynunun yan tarafına değdirebildi. Kız isterse başka bir yerini de öpebilirdi ve bunu çok istiyordu.

Nefesi kesildi ve kollarını adamın kafatasının arkasına dolayarak, geriye doğru kıvrılan çengelli koç boynuzlarının her birini kavradı. Kızın ona sarılma şekli adamın omurgasında bir heyecan yarattı.

Boynunu, çenesini ve kulağının üstünü yalayarak, az önce kendisine hediye ettiği birçok öpücüğün her birine karşılık verdi. Hassas tat alma tomurcuklarına değen teninin tadı, her birine değen yumuşaklığının hissi ağzını karıncalandırdı. Ayrıca göğsünün alt tarafını da avuçladı ve uzaklaşmadan önce geniş avucunun içinde tarttı.

Her ne kadar burada oyalanmak istese de, onu çağıran bir yer vardı.

Elini aşağı doğru kaydırды ve kızın karnı pençelerinin altında kaldı. Belinin kıvrımına dokunmak için bir anlığına yukarı kaydı ve alaycı yoluna devam etmeden önce orayı da takdir ettiğini belli etti. Kadının boğucu iniltisi, sanki adamın alçalan dokunuşu içinden kıvılcımlar çıkarıyormuş gibi, akıldan çıkmayacak kadar güzeldi. Adam göbeğinin yan tarafına dokunduğu anda, kadın kalçalarını ona doğru kaldırdı.

Sonra kalbi kekeledi ve eli adamın parmaklarını yakalamak için aşağıya indi.

"Bekle. Diğer elini kullanabilir misin?" Parlak yüz hatları bir yaltaklanmaya dönuştü. "Sen... sen bunun her yerine boşaldın. Ya beni hamile bırakırsan?"

Kadının sorusu son derece kışkırtıcı düşünceler uyandırdı. Hâlâ sertleşmiş olan siklerinin uçlarından sızan döller, kuyruğunun dibine doğru serbestçe taşıyordu.

Bu küçük dişi, onun tohumuyla öylesine dolmuş ve taşmıştı ki, karnı onun yavrusuyla dolmuştu... Sahiplenici bir koyu yeşil gözünde parladı ve derin bir arzuyla ürperdi.

Parmak uçlarını pantolonunun bel kısmına daldırırken başını salladı.

"Hayır mı?" diye sordu ve adam tekrar başını salladı. "Beni hamile bırakamaz mısın?"

Kesinlikle yapabilirim, diye düşündü Nathair başını son bir kez sallayarak onu rahatlatmak için kasık tepesinin düz kıllarını okşarken. Ancak, ruhunu tüketmem ve benden hoşlanmanı sağlamam gerekecek.

O zamanlar bundan nefret etmiş olsa da, şimdi Weldir'in yaşayan dünya hakkında sürekli bir bilgi kaynağı olduğu için oldukça minnettardı. Diğer Mavkalar kendi yavrularını yetiştirdiği için Nathair bu olasılığın farkındaydı. Üzerinde hak iddia etmek istediği bu dişiyi bulana kadar bu pek de özlemini çektiği bir şey değildi.

Böylece, kadın ona güzel ruhunu verene kadar, adam onun amının içine doyasıya boşalabilir ve kadının korkması için hiçbir neden kalmazdı.

Artık mesele çözüldüğüne göre, gelecekte onun bedenini çekirdeğinin içinde yutması halinde kendisine fayda sağlayacak bir mesele, elini indirdi. Son anda pençelerini kınına soktu.

Mmm, benim için çok ıslak, diye düşündü bir gümbürtüyle, amının sırlıklam yarığını selamlarken. Uyluklarını memnuniyetle daha da ayırdı ve kedi dudakları yayıldı, böylece klitorisini otlatmak için daha kolay erişim sağladı. Diliyle onu okşamaya devam ederken, her yerine dokunmak için tomurcuğu kalın parmaklarının arasına nazikçe yerleştirdi.

"Nathair," diye fısıldadı nefes nefese, başını geriye doğru eğerek.

Bunu başını eğmek ve diliyle meme uçlarından birini kırbaçlamak için bir fırsat olarak değerlendirdi. Aynı zamanda klitorisinin etrafında ileri geri ovuşturdu ve onun için eridi.

Başına sarıldı ve onu kalçalarını ileri geri sallamak için bir çapa olarak kullandı.

Hızını biraz daha artırdı ve dilinin çatalını doğrudan meme ucunun üzerine iterek etrafından ayırdı, sadece birleşme noktasının arasına sokabilmek için öne doğru eğildi. Sonra onu çimdikledi.

Büyük eli klitorisini okşarken kendini hantal hissediyordu. Parmakları böylesine hassas bir yer için fazla kalın ve uzundu ve onun kalçalarını sallamasının kendi başına iyi yapamadığı anlamına geldiğinden endişeleniyordu. İlk kez bir kadına dokunuyordu ve yeterince mi yoksa çok mu baskı uyguladığından emin değildi.

Parmaklarını biraz daha sıktı ve kadın nefesini tutup daha hızlı hareket etti.

Kadının uyarılmışlığının taşan havuzu onu aşağıya çağırdı.

İçine dokunmak istiyorum. Onun nasıl hissettiğini bilmek istiyorum. Onun içindeki herhangi bir parçayı yutmasını arzuluyordu.

Kıvrımlarının dudakları arasından aşağı kaydı. Kadının girişindeki sızıntı havuzu parmağının pedine değdiği anda, ikinci boğuma kadar içeri itti. Kadın adamın etrafını sararak "Bekle," diye mırıldandı.

Çok mu hızlıydı? Meraklı heyecanının kendisini ele geçirmesine izin vermiş olabilir.

Kadının yüz hatları buruşmuştu ve şehvetle dolup taşan zihni bunun nedenini anlayamıyordu. *Kadın yumuşaktı.* Parmağının kalınlığına rağmen onu kolayca yutmuştu. Derin uyarılmışlığı onu kayganlaştırmıştı ve daha önce oynadığı için kendini germişti.

Daha yavaş itti ama kadın yumuşamadı. Bu yüzden parmağını oynattı, fragmanlarından hatırladığı o *kazma hareketini* yaptı.

"Ohhh!" diye bağırdı, sıcak amcığı anında bıraktığı gibi titriyordu.

Bunun gibi mi? Parmağının ucunu kızın içindeki dokulu bir noktaya daha sert bastırarak düşündü. Belki de bir insan için biraz fazla sertti, çünkü sırtı anında kamburlaştı, kalçaları kalktı ve gözleri fal taşı gibi açıldı.

Daha fazla ıslaklık onu karşıladı ve dişiler için özel, zevkli noktayı bulduğunu fark etti.

Göğsünde gururla birlikte oldukça karanlık ve yaramaz bir duygu da kabardı. Artık çok rahat olmasına rağmen yumuşak olduğu için, Nathair daha yaramaz tarafının öne çıkmasına izin verdi.

Onu kabullenmişti, içine girmesinden zevk alıyor gibiydi ve şimdi bu dişinin onun için kendini kaybettiğini görmek istiyordu.

Parmağını sonuna kadar soktu, kancaladı ve aynı noktaya acımasızca saldırdı.

Ağlaması gizlenmemiştir, anlıktı ve tam da istediği şeydi. Kalçalarını oynatacak gücü bile yoktu ama yine de göğsünü yalayamayacak hale gelene kadar adamın kafasına daha da sıkı sarıldı.

Kafatasının tamamıyla kadının iki göğsünün arasını mutlulukla buruşturdu. *Mmm. Yumuşak. Burada olmayı seviyorum.* Sert başının etrafında kadınsı kıvrımlardan oluşan iki sıcak yastık gibi şekilleniyorlardı.

"Aman Tanrım. *Tanrım,*" diye inledi, adam parmağını oynatırken bacakları titriyor ve sarsılıyordu.

Daha önce onun bu kadar yüksek sesle inlediğini hiç duymamıştı. Bacakları hiç tekmelememiş, vücudu hiç bükülmemiş ve kasılmamıştı. Titreyen, kasılmış ve boşalırken parmağını ezmek istercesine spazm geçiren amından sıvı ısı damlıyordu. Nathair göğüslerinin kucaklayıcılığına karşı nefes nefese kaldı, sikleri mutlu bir memnuniyet içinde defalarca şehvetle şişti.

Sik beni. Sikimin etrafında harika hissedecekti. Sıcak, ıslak, rahat, yaramaz kokusu adamın duyularını karıştırırken.

İtmesine bile gerek kalmayabilirdi. Kızın boşalış şeklinin bile kendi kurtuluşunu ondan koparacağını düşündü.

Nathair rahatladığında, mutluluktan indiğinde, bunu tekrar yapmasını istedi. Tekrar tekrar. Ona her damlasını verene ve daha fazlasını alamayana kadar orgazm olmasını istiyordu.

Parmağını kancadan çıkardı, böylece çok yoğun değildi, ancak geçici bir itme sağlamak için kullanırken hedeflenen baskıyı korudu. Kadın onu sessiz ve zayıf bir iniltiyle ödüllendirdiğinde, parmağını yavaşça içeri ve dışarı hareket ettirdi.

Onunla birlikte zıplarken başı yana doğru eğildi. Bunun tek yaptığı sırtını tekrar tekrar kamburlaştırmaktı ama adam bunun onun için harika bir his olduğunu anladı. Yarı gevşek saçlarını karıştırıyor, başının arkasında halkalar oluşmasına neden oluyordu.

Adam onu yeniden orgazmın doruk dalgalarına yaklaştırırken, ayırık dudaklarından lezzetli erotik çığlıklar döküldü. Tüm bu süre boyunca, sanki merkezde kalmak için buna ihtiyacı varmış gibi başını bırakmayı reddederek ona sarıldı.

Üzgünüm, küçük bayan, ama bunu kaldıramam.

Nathair kendini kaybediyordu. Bu saldırıyı, yapabileceğine inandığı kadar kaldıramıyordu.

Ağırlığını boynundan ve insansı gövdesinin yılan uzvuyla birleştiği halkadan başka hiçbir şeye dayandırmadan dengelemeye çalışarak sol elini kadının yanından kaldırdı. Elini sikine götürdü, ikisini de avucunun içine almak için parmaklarıyla boğuştu ve okşadı.

Ondan gelen sesin ne olduğunu bilmiyordu. Bu bir mırıltı mı, muhtaç bir hırıltı mı, yoksa çaresiz, titrek bir inleme miydi, ama göğsünde fokurduyordu.

Nathair onun kendisine yaptıklarını, buna nasıl bayılıyor görüldüğünü, parmaklarını onun rahat amcığına sokarkenki temposuyla eşleştirerek mastürbasyon yaptı.

Tekrar gel, Linh.

Aleti öylesine coşkuyla sarsılıyordu ki tohumlarını kaybetmesine ramak kalmıştı. Bunu onunla yapmak istiyordu.

Kafatasının sert kemiğiyle onun burnunu okşadı ve ona yardımcı olması umuduyla bir o yana bir bu yana çevirdi. Daha hızlı itti, narin vücuduna dikkat etmeye çalışıyor ama ikisinin de istediği şeyi ona vermesini talep ediyordu.

Elini adamın omzuna vurmak için boynuzu bıraktı ve tırnaklarını adamın etine geçirdi. Kasları kendi kendini okşayan hareketleri altında zıpladı ve sıçradı ve amı onun etrafında sıkıştı.

"Aman Tanrım. Sen... sen..." sözlerini söyleyemedi ama söylemesine de gerek yoktu.

Ne yaptığını biliyordu ve bu onu daha da tahrik ediyor gibiydi.

Tam tek başına geleceğini düşünürken, vahşi bir çılgılık atarken vücudu gerildi. Amcığı parmağını kavradığında ve sıvıyla dolduğunda, Nathair kendi kuyruğuna ve yuvasının tabanına karşı serbest bırakırken nefes almayı bıraktı.

Gözleri karardı ve tüm vücudunu sarsan akıl almaz zevkle birlikte, yaşamın penisinden dışarıya doğru akıp gittiğine yemin etti. İçindeki parmağı yavaşladı ve kaslarının taşa dönüşmesinin ardından kontrolü neredeyse kaybolduğu için pençesinin kınından çıkmasını engellemek zorunda kaldı.

Onun içinde olmak istiyorum. Bunu benim etrafımda yaptığını hissetmek istiyorum. Kendini daha hızlı okşadı, kendinden geçme onu inletirken sikini boşaltmaya çalıştı.

İkisinin de işi bittiğinde, Nathair kendini tutmak için elini sikinden çekti. Burun deliğinden nefes nefese kalmış, kadının zayıf tutuşu ve geri çekilmeyi reddetmesi nedeniyle ağzı kapanmıştı.

Ona karşı gevşeyerek Linh'in güzel yüzünün kendisini büyülemesine izin verdi. *Bu, çektiği her acıya fazlasıyla değerdi.*

Kendi yumruğunu sikerken bulunmak istemediğinden, dikişinin içinde serbest kaldığından beri boşalmamıştı. Kadının dehşete düşmüş tepkisini ancak hayal edebiliyordu; kendisine kaba davranmaktan başka bir şey yapacağından şüpheliydi.

Ödülü çok tatlıydı. İçinde bu doygun ve memnun dışının olduğu bu kucaklaşma ile daha da iyi oldu. Burada, onun kollarında, sıırsıklam amcığı parmağının etrafında çırpınırken kalmaya bayılırdı.

Ta ki yüzü seğirip yaltaklanarak geri çekilene ve parmağının etrafında nazıkçe çırpınan çekirdeğı sıkılaşıana kadar. Vücudu kilitlendi.

"Elini çeker misin... lütfen," diye fısıldadı, sesi ağlamaktan çatlamıştı.

Nathair istenileni yaptı ve pantolonunun derinliklerinden sıyrıldı. Bacakları hemen kapandı ve titrerken dizleri yana döndü. Başını bırakmadı ve uzaklaşan kolu onu sıkmak için geri döndü. Sonra gözleri kapandı ve dudakları acı çekiyormuş gibi içe doğru döndü.

Uzun bir süre boyunca ikisi de kıpırdamadan dururken kadın onu sıktı. Aradan çok uzun zaman geçtiğinde, Nathair'in gözleri endişeden bembeyaz oldu.

"Özür dilerim. Birden midem ağrımaya başladı." Yaltaklanmasına rağmen, ona korkunç görünen bir gülümseme verdi, çünkü tamamen sahte ve sadece onun güvencesi için takılmıştı. "Sana sarılmayı çok istiyorum ama her tarafın döl içinde."

Anlıyorum. Tohumunun onu işaretlemesinden hoşlanmıyormuş gibi görünmesi onu hayal kırıklığına uğratmıştı ama bu reddediş tamamen gereksizdi.

Mavka'yı ya da onu içinde boğmak için duyduğu ani ve tuhaf arzuyu anlamıyordu. Onun bedenini kendi bedeni olarak sahiplenmek ve diğer erkeklerden, özellikle de kendi türünden olanlardan korumak için - kesinlikle rahatsız edilmeyecekleri bir mağarada olmaları önemli değildi.

O bir insandı; hatırlaması gereken tek şey buydu.

Yuvasının dibini okşayan Nathair, hazinelerinin sertliğini yumuşatmak için elde ettiği bir bezi onun için çıkardı. Bezi avucunun içinde tuttu ve kız gözlerini açıp bezi görene kadar koluna bastırdı. Sonra vücudunu elinden geldiğince sildi, ıslaklık hissettiğı yerleri ölçtükten sonra bezi fırlattı.

Ancak o zaman kollarını ona doladı ve onu kaldırdı, böylece her ikisi de şimdilik boşalmış olan yumuşayan yaraklarına sürtünmeyecekti. Dokunaçları çoktan etraflarında dönmeye başlamıştı.

Nathair daha sonra onu kollarına alarak arkasına yaslandı, biri bacaklarını karnına kilitlemek için uyluklarının altında dururken, diğeri sırtının etrafında kıvrıldı. Kendisini almasına izin verdi ve sonunda onun yerine boynuna sarıldı.

Onun nasıl olup da ağırlı, muhtaç bir yaratıktan kendini iyi hissetmeyen bir yaratığa dönüştüğünü bilmiyordu. Bunu fark ettiğinde, her ne kadar

Muhtemelen aralarındaki yakınlığın yoğunluğundan dolayı onunla
k a l m a y ı t e r c i h e t m i ş t i .

Kendini iyi hissetmiyordu ama onun varlığında güvensiz hissetmiyordu.
Hatta ona uzanmış, ona sarılmıştı. Onu rahatlatmak istemişti.

Bunu fark ettiğinde, sevinçten gözleri parlak sarıya dönüştü.

Hareket uykusunu böldüğünde Linh inledi. Ellerini göğüslerinin üzerinde kavuşturarak Nathair'in göğsüne daha fazla kıvrıldı. Bu şekilde kıvrılmış kuyruğunun içindeyken hareket etmek genellikle zor oluyordu, bu yüzden bundan hoşlanıyordu.

Kapana kısılmıştı ama bu çok rahatlatıcıydı. Sanki bir kalbin ortasında yatıyor gibiydi, adam da onun etrafında nabız gibi atıyordu.

İki hafta boyunca onun huzurundaydı ve bir kez bile ona ihanet etmemişti. Kendini bu kadar güvende hissetmek, onu koruyan gerçek kas duvarları, kendini hayattan, geçmişin, bugünün ve geleceğin önemli olmadığı dünyadan ayırmasına izin verdi. *Kendisinin* önemli olmadığı birkaç saat.

Her şeyin dışında, Nathair'in nazik zorbalığının neden olduğu kahkahalar, saçlarını tararken tatlı olduğu ve midesini titrettiği anlar, vücudunu geri alıyormuş gibi hissettiği yakınlık... hiçbiri bununla karşılaştırılmazdı.

Bu samimi kucaklaşma her şeyden çok iyileştirici geldi.

Onun kollarında uykuya dalmadan önce ne yaptıklarını unutmamıştı.

İçinde başka birinin olmasıyla ilgili bir şey, sadece bir parmak bile olsa, midesini kilitlemişti. Ayrıca orgazmının yoğunluğunun da midesini bulandırdığını düşündü; kalbi çok hızlı atıyordu ve sonrasında vücudu korkunç derecede güçsüz düşmüştü.

Sadece atlet ve pantolon giydiği için göğsü hâlâ kısmen açıktaydı. Eğer ona bu kadar güvenmeseydi, bu konuda endişelenirdi.

Hareket kalça kemiklerinin sertliğinin üzerinden ve göbeğinin yanından geçtiğinde Linh'in kaşları seğirdi. Gözlerini açtığında en küçük beyaz ışık kırıntısına sahip karanlığı buldu: Nathair'in gözbebekleri.

Birkaç saniye önce inkar edilemeyecek kadar rahattı. Ancak, o sertliğin geriye doğru kaydığını hissettiğinde teninde bir korku belirdi.

Gözleri beyazdı. Trans halindeydi.

Islaklık ona doğru bastırılmıştı. Derisine yapışmış, onu süründürüyordu. Ayrıca uzuvların kendisine yapıştığını ve kendisine bastırılan sertliğin *ikiye* bölündüğünü fark etti.

Sertleşmiş. Onu itiyordu.

İlişkilendirilmek istemediği anılar zihnine sızarken kaygı boğazına yapıştı. Nathair'in göğsünü iterek onları ayırmaya çalıştı ama nafile. Bunun yerine, kıvranması sanki onu heyecanlandırıyormuş gibi Nathair'in düşüncesizce onu daha fazla itmesine neden oldu.

Tanrım, sıkıştım! Genelde böyle olurdu ama daha önce hiç kaçmak istememişti.

Gözlerinden yaşlar süzülürken kalbi hızla çarpmaya başladı.

Bunun onun hatası olmadığını biliyordu. Ne yaptığının farkında olduğundan bile şüpheliydi ama kısmen çıplaktı, kısıtılmıştı ve *korkmuştu*.

Korkmuştu çünkü o anda kendinde değildi. Trans halindeyken sık sık hareket ederdi. Bazen evinin etrafında hareket ediyor ya da elinde olmayan bir şeyi tutuyormuş gibi kollarını kaldırıyor. Hatta birkaç kez ona doğru uzanmış, plajdaki gibi kolunu tutmuş ya da yüzünü avuçlamıştı.

Ya o... Ya bu haldeyken ona bir şey yaptıysa?!

Kendini kurtaramayan, hatta kendini savunmak için kollarını bile hareket ettiremeyen Linh titremeye başladı. *Sakin ol. Sakin olmaya çalış.*

Kalp atışlarını hızlandıran en ufak bir hırıltı duyulduğunda itiş durdu. Adamın iri eli boğazına dolandığında kadının boğazı düğümlendi. Gözlerini adamın saklı yüzünde, pullarına yansıyan gözbebeklerinin renginde tutmalıydı. Bunun yerine Linh bakışlarını yukarıya çevirip Kafatası şimdi ona dönmüş, kırmızı gözleri uğursuzca aşağıya bakıyordu.

Boynunu sıkıan adama pençe atmak için elini kaldıramayınca gözlerini sıktı. *Korkuna tepki veriyor. Dur.*

"Nathair," diye fısıldadı, ancak adamın tutuşu sıkılaştınca boğulacak gibi oldu. Sıkışmış bir nefesi bastırmaya çalışırken ciğerleri aniden çok dolu hissetti. *Korkma. Korkunu kontrol et.* Sakinleştirici bir nefes bile alamazken bu imkânsız bir çaba gibi geliyordu.

Linh bunun yerine kalbine odaklandı.

Nathair etrafını sardı, etrafını saran duvarlar değişti ve kaymaya başladı. Onu kuyruğundan kurtarmasına rağmen, bunun yerine boğazından sıkıştırdı ve bunu daha önce başka birinin ellerinde de yaşamıştı.

Böylece bilincinin derinliklerine uzandı ve kaçtı. Tüm gücüyle hiçliği düşüncelerinin ön saflarına itti ve uyuşukluğu kalbine, zihnine, damarlarına zorla soktu. Kendisinin tam tersi olduğu için küçümsediği bir araçtan yararlandı ama bu araç iki aylık cehennemi çekilebilir hale getirmişti.

Şimdiki zamandan koptuğunda gözleri tembelce açıldı ve gördüğü her şey bulanıktı.

Kafatası bulanıktı ama ağzını genişçe açtığını seçebiliyordu. Yaklaştı ve ılık, ıslak ve sert bir şey yanağından ve alnından geçtiğinde tepki vermedi. Bakışlarının içine giren siyahlıktan, boğazının arkasına baktığını ve hissettiği şeyin onun dişleri olduğunu anladı.

Adamın eli Linh'in boynunda yumuşadı ve Linh taze oksijen alabilmek için küçük bir nefes çıkarmayı başardı. Linh kavga etmedi, özgür olmasına rağmen adamın elini pençelemedi bile.

Soğuk hava etraflarında dönerek, sarıldıkları yerde oluşan kalınlığı temizledi. *Uyan, Nathair.*

Boğazının ön kısmında hissettiği acıdan, nefes borusunun ve ses tellerinin hasar gördüğünü anladı. Hırıltılı nefes aldı.

Tam dişleri süzülüşünü tamamlayıp öne doğru savrulacak ve muhtemelen ona saplanacakken, Nathair dondu kaldı.

Duskwalker kıvranan bir kuyrukla geriye sıçradığında Linh şiddetle yana doğru itildi. Kükreyen kükremesi nefes alma yetisi gibi Linh'in duyularını da patlattı ve Linh öksürürken vücudu sarsıldı. Tekrar ön plana çıkmaya zorlanan kızın uyuşukluğu, durumundaki hızlı değişimle azaldı ve şişen boynunu kavradı.

Vücudunun yuvasının dışındaki taş zemine çarpma sesi yüksekti, kuyruğunun sürekli sallanması ve çarpması da öyle.

Dizlerinin üzerine doğrulurken gözlerinden yeniden yaşlar süzüldü, tam o sırada titreyen görüşünün köşesinde mor bir kumaş gördü. Linh elbisesini kaptı ve göğsüne çekerek kendini kısmen örttü, ardından Nathair'in iniltisini duyunca ona döndü.

Koyu turuncu gözleri yuvanın kenarından tepeye doğru uzanıyordu. Yuvasının dışından ona doğru uzanırken elini kalbinin üzerinde tekrar tekrar gezdiriyordu.

Adamın tekrar tekrar özür dilediğini, sadece yüzünü okşamaya çalıştığını bilmesine rağmen o kadar korkmuştu ki omuzları içe doğru dönerek ondan uzaklaştı. Gözyaşlarını uzak tutmaya çalışırken öksürmeye, hırıldamaya devam etti.

Normalde kız ondan uzaklaştığında ona dokunmazdı ama Nathair avucunu kızın omzuna koydu. Etrafında turuncu bir büyü parıldadı ve boğazındaki şişen acı dağıldı.

Panikle irileşen gözleriyle ona minnettar bir bakış atmaya çalıştı. Adam hâlâ üzgün olduğunu belli ediyordu, iniltisi dinmiyordu ve kadın adamın kolunu geri çekerken ne kadar titrediğini fark etti.

"Sorun değil, Nathair," diye teklif etti, içtenliğini göstermek için onun bakışlarını tutmaya çalıştı. Tüm olay bulanıktı ve çoğu onun suçuydu. "Bu bir kazaydı. İsteyerek yapmadığımı biliyorum."

Bu bir kazaydı ama yine de her şeyin ona travmasını fazlasıyla hatırlatmasıyla başa çıkamıyordu. Gözlerinden sıvı akarken dudakları titredi. Yaşadığı şokun etkisi geçtiğinde gözlerini kaçırmak *zorunda kaldı* ve ne kadar korkmuş olduğunu anladı.

Dayanamayacağını düşündüğü bir şekilde neredeyse saldırıya mı uğramıştı? Boğulmuştu ve eğer uyuşukluğunu zorlamasaydı, *yenmiş* olacaktı. Ya da en azından zehirlenecekti.

Şiddet olasılığının her zaman mümkün olduğunu biliyordu ama bununla başa çıkabileceğini düşünmüştü. Yine de, kesinlikle böyle bir niyeti olmamasına rağmen, ihanetinin onda hasta olma isteği uyandırmasına engel olamıyordu.

Onu önemsiyorum. Bana zarar verip beni yemesi umurumda. Uzun bir süre onu arkadaşı olarak görmüştü ama artık *daha fazlası* olarak görmeye başlamıştı.

"Özür dilerim," diye hıçkırdı yuvadan dışarı fırlamadan önce.

Düşüncelerini toparlayabilmek ve duygularını yatıştırabilmek için yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Hissettikleri azalacaktı: ihanet duygusu, kalbi yeni sıkışmış boğazından çıkmaya çalışmadığında çözülecekti.

Linh tünele girerek kendini karanlığa itmesini umursamadı bile. Dengesini sağlayıp duvara tırmanırken yol hafızası tarafından döşenmişti. Tünel açıldığında kulaklarına su şırlıtısı geldi ve ona doğru ilerledi.

Onun yanına oturdu ve temizleyici ritminin çalmasına izin verdi, böylece ona odaklanabileceği kendinden başka bir şey verebilecekti. Yüzünü kapattı ve kendini küçültmek için bir ayağını diğerinin üzerine koyarken başını ellerinin arasında salladı.

Çok mu fazla dokunuyorduk? Peki, o izlerken kendine çok mu dokunuyordu? Yoksa dün gece çok mu fazlaydı?

Zevk bağımlısı olmaya başladığımı hissediyorum. Bunun eksikliği korkunçtu. Açgözlü olduğu için değil, ona sadece acı, rahatsızlık ve kendi bedeni etrafında dönen hastalıklar öğretildiği için. Bunu silmeye çalışıyor ve dokunmak *istediği* biriyle paylaşmak için mümkün olan en berbat yolu deniyordu. Ama yapamıyordu çünkü kendini o kadar kırılmış hissediyordu ki, ona uzanmak sanki dibe çakılmak gibi geliyordu.

Ondan bana dokunmasını istediğime inanamıyorum. O anda o kadar çaresizdi ki, ağrıyan amı Nathair'in dokunuşu için mırıldanıyordu. Ve o kadar yüksek sesle mırıldanmıştı ki, korkusunu bastırmış ve çok hızlı sıçramasına izin vermişti.

Hoşuna gitmişti. Birinin nazik ve kibar ellerini üzerinde hissetmek hoşuna gitmişti. Yavaş ve telaşsızdılar ve neye ihtiyacı olduğunu okuyor gibiydiler. Adamın tuhaf dili bile iyi hissettirmişti çünkü sadece ona aitti.

Neden sertleşmek zorundaydı ki? Transa girdiğinden beri ereksiyonunun onun için ya da onunla ilgili olduğundan şüpheliydi. *Tüm o dokunuşlar ve kokular yüzünden miydi?* Belki de bunlar onu bir tür sapkın insan hafızasına düşürmüştü.

Parmaklarını alnına öyle bir gömdü ki tırnakları etini kesmekle tehdit etti. *Neden korkmak zorundaydım ki?*

Muhtemelen ona zarar vermezdi; inanmak istediği şey buydu. Belki de hareketsiz kalsaydı, boşalana ya da uyanana kadar ona sürtünebilirdi.

O... bunu umursayacağını sanmıyordu ama düşünceleri bir anda değişti.

Çok kötü hissediyorum. Muhtemelen kafası çok karışık ve muhtemelen kendini suçluyordu. *Kendimi çok kötü bir insan gibi hissediyorum.*

Her şeye verdiği tepki alışılmadık derecede şiddetli olduğu için kendini bencil hissediyordu.

Sonra da davranışlarından dolayı pişmanlık ve suçluluk duyarak saatler geçirirdi.

O çok nazik ve sabırlı. Ona olan inancımı nasıl böyle birden kaybedebildim?

Ellerinin içine hıçkırarak ağladı. *Neyim var benim?*

Nathair batık küçük gemiye bakan yüksek çıkıntıya oturdu. Bunu kollarını kavuşturmuş ve göğsünde bir sıkıntıyla yapıyordu.

İki İblis gölgede ondan korkuyor, onun dikkatli kafatası üzerlerine çevriliyken titriyor ve sarsılıyordu. Güneş ışığından bir nebze olsun kaçıyorlardı ama o, tünellerine sığınmalarına izin vermeyi reddetti - ki onları orada bulmuştu.

Sola dönüp ana patika olduğunu düşündüğü yerden yukarı çıkmak yerine, güneybatıya ve uçurumun daha derinlerine gitmişlerdi.

Linh'i henüz o tarafa götürmemişti ama bir noktada götürmek istiyordu. Onun bayılacağını düşündüğü belirli bir oda vardı ve muhtemelen baştan çıkarıcı, huşu dolu bir ifadeyi paylaşacaktı. Ondan gelen ışıltıyı görmek istiyordu ve bunun saf ve tatlı olacağını biliyordu.

Ona göstermeyi neden ertelediğini bilmiyordu ama bunun özel bir şey olmasını istediği için olduğunu düşünüyordu.

Yolun da güvenli olması gerekiyordu ve bunu garanti edemezdi. Saklanan bu haşaratlar bunun kanıtıydı.

Ama Nathair bugün zaten kendini oldukça suçlu hissediyordu ve bu İblisler ona yanlış bir şey yapmamıştı. Elbette, elinde tuttuğu insanın peşine düşmediklerini düşünürsek, bilerek onun bölgesine girmişlerdi. Onları gönülsüzce kovalayarak serbest kalmalarına izin vermişti.

Orman iblislerine benziyorlar. Gece boyunca kumsalın ve uçurum duvarının geniş yayını keşfederek tuzağa düşmüş olmalılar.

Gitmeleri için sesini kullanamazdı ama dikkatli bakışlarının bunu anlattığını biliyordu.

Koyu turuncu, utancın kırmızımsı pembesi titremeden önce görüş alanında parladığında kolları göğsünde sıkıldı. *Ona saldırdığıma inanamıyorum.*

Bu günün gelmesi her zaman muhtemeldi ama sikiinin aynı anda kendisinden çıkacağını düşünmemişti. Buna hangi parçaların neden olduğunu hatırladı. Onu kana susamış bir öfkeye sürükleyerek, kendisinin bile yapamayacağı bir şeyi, onu trans halinden çıkarmasına neden olacak ne yaptığını ancak hayal edebiliyordu.

Kendi bedenini kontrol edemediği için hissettiği utanç. Bunun olmasından duyduğu utanç. Kızın boğazını o kadar sert *sıkıttığı* için duyduğu suçluluk. Kendisini yerken kıvrınmasın diye onu zehirlemekten bir an bile geri durmadığı için kendine duyduğu öfke.

Her şey ona ağır geliyordu.

Kadının korkusunun kokusu onu hızlı bir saldırganlıkla harekete geçirecek kadar güçlü değildi, daha ziyade zaten zayıflamış olan zihinsel durumuna sızarak ağır ağır hareket etmesine neden oldu. Avını çoktan yakalamıştı ve açlıktan ölmek üzere olan midesi onun *tadını çıkarmak* istiyordu.

Ne onun hatasıydı ne de onun; ikisi de içgüdüsel olarak tepki vermişti. Yine de kendini bok gibi hissetmesine engel olmadı.

Üzgün olduğumu biliyor. Bundan şüphe duymuyordu. Tıpkı sahilde kolunu incittiği gün olduğu gibi, elinde olmadığını anlamıştı ve muhtemelen onu affedecekti. Onu birçok kez transa girerken görmüştü.

Buna rağmen, onunla yüzleşmekte zorlanıyordu.

İçinde gök gürültülü ve acı dolu duygulardan oluşan bir girdap yuvarlandı. Onun da en az onun kadar boşluğa ihtiyacı vardı.

Zarar vermek istemediği birini incitmişti ve bundan kurtulmayı başaramazsa olacıklardan korkuyordu, gerçekten korkuyordu. Kendimi *nasıl toparladım?* Kendi korkusunu öylece silemezdi... silebilir miydi?

Hay sikeyim. Bilmiyorum. Göğsünde küçük sevimli bir tavşan gibi uyuyan bu dişiyi kucağına almaktan keyif alıyordu. Bunun sırf bu yüzden sona ermesini istemiyordu ama bu daha akıllıca olmaz mıydı? Eğer eskiye dönselerdi, dişi istediği yerde uyurdu ve adam mağarasının girişini kapatırdı, o oyuğu bulacağını düşündü.

Onun sıcaklığını seviyordu; güzel kokusuyla birlikte geliyordu. O kadar yumuşaktı ki sanki hamurdan yapılmış gibiydi ve adam onun etrafına mükemmel bir şekilde oturuyordu. Nefesleri sakinleştirici, kalbi huzur verici ve sesi çöktürücüydü.

Nathair bir iç çekti ve başını yana eğdi.

Keşke Weldir'den tavsiye isteyebilseydim. Babası annesiyle üç yüz kırk yılı aşkın bir süredir birlikteydi, belki de daha fazla.

İlişkileri Nathair için bir gizemdi çünkü Weldir bundan pek bahsetmezdi. Uzun zamandır aralarının iyi olmadığını hissediyordu ama Nathair, Weldir'in soyut ellerini onun üzerinde tutmaya duyduğu özlemin farkındaydı.

Arzuladığınız bir dişi varken bulut ve sisten yapılmış olmak zor olmalı.

Bu nedenle, Weldir ona öğüt verebilirdi.

Tek yapması gereken onu çağırmaktı - adını haykırmak, söylemek. *Yine de bunun için sisinin yakınında olmam gerekirdi.*

Hayır. Nathair tek başınaydı ve her şeyi berbat ediyordu.

Gölge nihayet evine girdiğinde ve İblisler uçurum duvarının yolu boyunca koşabildiğinde, bir hırıltı çıkardı. Hemen tiz çığlıklarla kaçıştılar, merhamet gösterdiğinde merhametini kabul ettiler.

Gölgenin sonunda gelmesine sinirlenerek geri çekildi ve tünelden yukarı çıkmak için döndü. *Uzak durmak için başka bahanem yok.* İnsanla yüzleşme zamanı.

Tüneli normalden daha zorlu ve uzun hissediyordu.

Yolun yarısına geldiğinde yüzünü buruşturdu. *Hediye olarak bir şey mi almalıydım? İnsanlar affedilmek istediklerinde böyle yapmazlar mı?* Ne verdiklerini hatırlayamıyordu, sadece pişmanlıklarının fiziksel bir temsili olması gerektiğini hatırlıyordu.

Balık mı? Hayır. Deniz canlılarını yemeye ara vermek istediği için 'yiyecek aramaya' gitmek istemişti. *O zaman ona başka ne verebilirdim? Lanet bir kaya mı?*

Yaklaştıkça bir şeyler duymaya başladı. Tünelde yankılanırken ilk başta yumuşaktı. *O... şarkı mı söylüyordu?* Kederli bir şarkıya benziyordu, sesi sessizdi ama yine de büyüleyiciydi.

Ana alana doğru eğildi. Ayaklarını düz tutarak sırt üstü oturan Linh, göle bakarken kollarını bacaklarına dolayarak onları kucakladı.

Suya girdiğimi mi sanıyor? Bunu düşünmüştü ama onu tam olarak algılayamazdı ve eğer tehlikede olsaydı onu zamanında kurtaramayabilirdi. En azından tünellerinden aşağı inmek, hiçbir şeyin ona zarar veremeyeceği anlamına geliyordu.

Kadının duruş şeklini görünce şaşkınlıkla başını eğdi. *Benim dönmemi mi bekliyordu?*

Aç olduğu ya da canı sıkıldığı için değil, onun dönmesini *istediği*, onu *özlediği için mi?*

Sebebin bu olmasını arzuluyordu.

Nathair ona yaklaştı ve sessiz hali onu rahatsız etmediği anlamına geliyordu. Kızın sesi de kokusu gibi daha da yükseldi ve her ikisi de Nathair'in duyularında birbirine karışıp sarmal oldu. *Şarkı söyleyen sesi çok güzel.*

Bir şey görüşünü bozmuştu. Hareketleri yavaşladı - kalbi bile yavaşladı - ve nefeslerinin azalıp kesileceğini düşündü.

Onun şarkısı dışında zaman durmuş gibiydi.

Kafasının arkasındaki, *yüzyıllardır süregelen* acısının değişmez kaynağı olan gevezelik sustu. Sonra, aniden, sesler tamamen kayboldu.

Sessizlik onu karşıladı. Mutluluk verici, uzun zamandır beklenen *sessizlik*.

Kafatasının içinde hafiflik yayıldığında Nathair ürperdi. O kadar nefes kesici ve ağır bir hafiflikti ki, tüm vücudu gücünün her zerresini kaybetti. Görüşü karardı, insansı gövdesi öne doğru düştü ve kollarıyla kendini yakalayacak iradeye sahip değildi.

Vücudu bir gümbürtüyle yere çarptı ve kafatasının yere çarpması mağarada gümbürdedi.

Linh keskin bir nefes verdi.

Vücudu titrerken, seğirirken ve kıvranırken Nathair kafatasını tuttu. Sesler kaybolmuştu ve gözlerini açtığında turuncu damlacıkların uçuştüğünü gördü. Kendi gözyaşlarını daha önce de görmüştü, göz çukurlarının etrafında nasıl gezindiklerini ve parıldadıklarını, ama daha önce hiç rahatlayarak dökmemişti.

Şarkı söylemeyi bıraktığından beri ona doğru sürünüyor, efendisine dönen tasmalı bir varlık gibi onun güzel kokusunu takip ediyordu.

Durma, diye yalvardı.

"Nathair?" diye sordu, adam yanına geldiğinde kollarını kaldırarak.

Toplayabildiği azıcık güçle zayıfça onun etrafında kıvrıldı.

Onu normal şekilde saramazdı - bu sahip olmadığı enerjiyi gerektiriyordu.

Lütfen, diye yalvardı, keşke onu duyabilseydi, ne kadar çaresiz olduğunu duyabilseydi. Lütfen şarkı söylemeyi bırakma.

Uyuşukluk varlığının her parçasına, özüne yerleşmişti. Kafatasını onun dış uyluğuna gömdüğünü biliyordu, kolları onun etrafında kıvrılmıştı, böylece kaçamazdı ve ona istediğini verebilirdi.

Kız bir kez daha şarkısına başladığında duyduğu memnuniyet onu inletti. Kokusu artık çok yakındaydı, sesi hassas kulağının yanındaydı ve o kadar sıcaktı ki onu eritiyordu. Bunların üçü de onu içine çekmeye başladı.

Uhrevi gözyaşları sızdıran kırık gözbebekleri yeniden karardı ve kurtuluşunun etrafında toplandı.

Burnunun deliği bu ilahi varlığa bastırıldığı için boğuk bir huff sesi çıktı. Sonunda, yıllar sonra, gerçekten ve derin bir uykuya daldı.

Sessiz, mutlu bir *uyku*.

Göz kapakları şaşkınlıkla titreyen Linh, *yüksek sesle* horlayan Duskwalker'a baktı.

Her biri boğuk ve uzundu. Bu tür horlamalar, kişinin yorgun olduğunu ve uykunun o kadar derin olduğunu belli ediyordu ki, onları uyandırmak neredeyse imkansızdı.

Denemedi bile.

Gözleri siyah. Sadece bir kez öyle kaldıklarını gördüm. Onu evine getirdiği ilk gece, o da on beş dakikadan az sürmüştü.

Bunca zamandır gerçekten uyanık mıydı?

Acıma duygusu içini doldurdu. Linh şarkı söylemeye devam etti ve bunu yaparken onun kemikli alnını usulca okşadı.

O... konuştu. Şarkı söylemeye devam *etmesini istediğini* duymuştu.

Sesi bir insan sesine benzemiyordu. Genellikle çaldığı anılardan 'konuşmak' için açtığı ağzı da sanki içinden geliyormuş gibi kapalıydı. Ürkütücüydü ve tüylerini diken diken ediyordu.

Bu güzeldi. Sesi derin ve biraz da gürdü. Bir canavar olduğu için ses tonunda daha fazla bas beklerdi ama yumuşaktı.

Dakikalar, hatta belki bir saat geçtikten sonra Linh nihayet durdu. *Tek ihtiyacın olan bu muydu? Birinin sana ninni söylemesi mi?* Küçük ama hüzünlü bir gülümseme dudaklarını büktü. *İhtiyacın olursa sana her gece bir tane söylerim.*

Gözleri adamın vücudundan görebildiklerine kaydı. Gövdesi sırtına baskı yapıyordu, kalçaları ise kafatasının baskı yaptığı karşı bacağın etrafında kısmen kıvrılmıştı. Kuyruğunun uzunluğu ayaklarının etrafından dolanıyordu ama sonra geriye doğru salındı ve mağara girişine doğru uzanan kıpır kıpır bir çizgi haline geldi.

Bazı açılardan neredeyse cenin pozisyonundaymış gibi görünüyordu, kuyruğunun ilk kıvrımı bir dizi diz gibiydi.

O anda son derece masum görünüyordu.

Sessizlik uzun süre devam edince Nathair sonunda kaskatı kesildi. Gözbebeklerinde bir transın başlangıcı gibi beyaz titrerken kendini daha da sıktı. *Anılar geri mi dönüyor?* Linh hızla şarkı söyledi ve Nathair anında yumuşadı. Horlamaları yeniden başladı.

Sanırım ninni söylemek yeterli değil. Kaşları birbirine yaklaştı.

Tekrar durduğunda, gözbebekleri beyazlaşmadan önce dinlenmek için yaklaşık otuz dakikası vardı. Onun translarını uzak tutmak için devam etmesi gerektiğini fark ederek tekrar başladı.

Boğazım acımaya başladı. Bunun yerine mırıldandı, bunun yeterli olup olmayacağını merak ediyordu. Adam uyumaya devam etti ve kadın bunu bir kazanç olarak kabul etti.

Her ne kadar sıkıcı olsa da Linh saatler geçip gitse de uyanık kalmak için kendini zorladı. Kazara uyuklasa da uyandığında onun huzur içinde dinlenmesini sağlamak için hemen mırıldanmaya başladı. Ayrıca tualete gitmek, yemek yemek ve biraz su içmek için de kalktı ama her zaman onun iyiliği için geri döndü.

Nathair bir santim bile kıpırdamamıştı ve her seferinde adamın onu ilk tuttuğu yere oturmak için geri dönüyordu.

Benim için çok şey yaptı. En azından bunu yapabilirim.

Ancak adam kendi iradesiyle kıpırdandığında durdu.

Alnını tutarken tek kolunu kaldıran Nathair inledi. Linh onu selamlamak için döndü.

"Günaydın uykucu. Aslında öğleden sonra." Sadece bir gündür dışarıdaydı. Az uykuyla bu kadar uzun süre dayanabildiği için kendini tebrik etti ve bahse girerim yorgun ve bitkin görünüyordu.

"Böyle uyumayalı çok uzun zaman oldu," dedi, sesi eskisi gibi zengin ve yatıştırıcıydı. *"Siktir. Çok uzun zaman oldu."*

Oh, küfretti, diye düşündü Linh, yanakları biraz ısınmıştı. Bir Duskwalker'ın küfür edeceğini sanmıyordu, çünkü bu oldukça insani bir şeydi. *Ayrıca hâlâ konuşuyor.*

Sanki uykudan uyandırmaya çalışıyormuş gibi başını salladı. Daha önce hiç bu kadar sert ya da hızlı sallamamıştı, bu yüzden en sessiz kemik takırtılarını duyduğunda şaşırdı.

"*Ne zamandır baygınım?*" diye sordu, avucuna ve pençelerine bakabilmek için elini kaldırarak. "*Sesinin ve kokusunun beni uyuttuğuna inanamıyorum. Neden? Hiç sihri olmadığını biliyorum.*"

"Yaklaşık bir gündür uyuyorsun," diye cevap verdi, yüzünde muzip bir sırıtış belirirken.

"*Lanet bir gün mü? Bu kadar mı? Hâlâ bu kadar yorgun olmama şaşmamalı.*" Sinirli bir şekilde homurdanarak kendini yukarı itti ve gövdesini desteklemek için kuyruğunu altına aldı. "*Sonunda uyuduğumda yıllarca kendimden geçeceğimi sanıyordum. Elime geçen tek şey bir gün mü? En azından parçalar gitti.*"

Karnında bir tür sersemlik çırpındı. *Şarkı söylemem onu translarından kurtarıyor muydu?*

"Anılar geri gelmiyor mu?"

Nathair başını tavana doğru eğmeden önce yukarı baktı. "*Ben... sanmıyorum.*"

"Yardımcı olabildiğime sevindim o zaman," diye cevap verdi. Bu sihirli güce sahip olması hoşuna gitmişti - her ne kadar sihrin bununla bir ilgisi olduğunu düşünmese de. *Tabii...*

"Küçük dişi, hiçbir fikrin yok." Bu sözdeki samimiyeti duydu ama aynı zamanda adamın sesinin öncekinden biraz daha yüksek çıktığını da. "*Ona siren demeye başlayabilirim.*" dediğinde ses bir kez daha kısıldı.

"Bence bir siren biraz fazla," dedi gülerek. Aniden kesilene kadar onunla birlikte kıkırdadı.

Başı aşağı doğru eğildi ve sonra o kadar sert döndü ki neredeyse ters dönecekti. Gözbebekleri koyu sarıya dönüştü. "*Bekle... az önce bana cevap mı verdi?*"

"Ben yaptım." Kendi başını eğerken kaşları birbirine yaklaştı. "*Konuştuğunun farkında değil miydin?*"

"*Ne?*" Durmadan önce ondan geriye sıçradı. Burnunun ucunu kavradı. "*Konuşuyor muyum? Gerçekten mi?*" Linh bir kez daha onun sesinin değiştiğini fark etti. Tonu ya da tınısı değişmiyordu ama ya daha yumuşak ya da daha yüksekti. Ellerini indirdi. "*Beni... gerçekten duyabiliyor musun?*"

"Evet," diye kıkırdadı.

Düşünceli bir hareketle burnunu kavradı. "*Ama neden şimdi? Sesler gittiği için mi?*"

Onun çok sevinmesini beklediği için kaşlarını kaldırdı. "Bilmiyorum ama gitmiş olmaları iyi bir şey değil mi?"

"Şey, evet, ama-" Sanki şaşkınlıkla başını geriye attı. "Bekle, sorumu duydun mu?"

"Şey, evet. Bana sormak istemedin mi?" *Gerçekten tuhaf davranıyor.*
"Bu kadar konuşkan olmanı beklemiyordum," dedi garip bir kahkaha atarak. Gözbebeklerinde beyaz titriyordu. *"Bunu duyabiliyor musun?"*

"Evet?"

Onun yüksek sesle nefes almasını ya da dünyanın sonu geliyormuş gibi aniden başının iki yanını tutmasını beklemiyordu. Kasları sanki gerginlikten kasılmış gibi kasılırken, içinden kısık bir inilti çıktı.

"Lanet olsun! Lanet düşüncelerimi duyabiliyor!"

Linh bu dehşet dolu ses tonuna şaşırarak dizlerinin üzerine çöktü ve sırt üstü yere düştü. "Yapabilir miyim?"

"Hayır!" Nathair kafatasını tırmaladı, bu farkındalığın gücü altında endişeleniyor gibiydi. *"Lanet düşüncelerimi duymasını istemiyorum. Muhtemelen onu da duymuştur, bunu da. Kahretsin. Kapa çenenin. Kapa çenenin!"*

"Sorun yok, Nathair," diye güvence verdi Linh, uzanıp pazılarını rahatlatıcı bir şekilde avuçladı.

Ondan uzaklaştı. "Hayır, öyle değil. Ne tür düşüncelerim olduğu hakkında hiçbir fikrin yok."

"Her şey yoluna girecek," dedi kaşlarını çatarak. "Artık bunları söylemek istemediğini bildiğim için ciddiye almamaya çalışacağım."

Nathair yumuşak bir hırıltıyla, burnunun ucu dişinin burnuna bir santimden daha yakın olana kadar yaklaştı. "Ne tür düşüncelere sahip olduğumu bilmek *istemezsin*, küçük dişi. Ben bir Mavka'yım ve biz saf yaratıklar değiliz. *Ve senin hakkındaki düşüncelerim çılgınca sapkın ve saf değil. Sana gerçekten ne yapmak istediğimi bilmeyi kaldıramazsın...*" Gözbebekleri kırmızımsı pembe bir renkte parladı. *"Kahretsin."*

"En azından seni dürüst yapıyor?" diye şaka yapmaya çalıştı, bir yandan da adamın söylediklerinin, daha doğrusu *düşündüklerinin* gözlerini açmasına izin vermemeye çalışıyordu.

O kadar sinirlenmişti ki, hırıltısı neredeyse tıslamaya benzer bir keskinlikteydi.

"Burada kalamam," dedi ve göle doğru döndü.

"Hayır!" Linh bağırdı, bileğini tutmak için ileri atıldı. "Bekle! Lütfen gitme."

"Linh," diye uyardı, muhtemelen sadece onu yerde sürüklememek için durmuştu.

"Daha önce hiç bu kadar özgürce konuşamamıştık ve çok fazla sorum var. Lütfen? Düşüncelerin ağzından kaçarsa üzölmeyeceğime söz veriyorum. Onları görmezden gelebilirim."

"Öyle diyorsun-"

Yanakları ısındı ve cesaretle gözlerini kapatarak bağırdı: "Bana dokunmak istediğini biliyorum! Muhtemelen bundan daha fazlasını istediğini de biliyorum. Ben aptal değilim. Ama böyle şeyleri duymaktan rahatsız olacağımı sanmıyorum, daha kana susamış olsalar bile. Bunlar sadece kelimeler ve beni kasıtlı olarak incitmeyeceğini, beni rahatsız etmek ya da sinirlendirmek için söylemediğini biliyorum. Beni rahatsız etse bile söylediklerine değil yaptıklarına güveneceğim."

Tanrım, saçmalıyordu ama gerçekten de onun kalmasını istiyordu.

Ya bu sadece geçiciyse? Cevap alma şansını kaçırırsa, gerçekten üzölür.

Evet, onun 'Nathair dili' dediğı şeyi öğreniyordu ama bu zaman alıyordu. Sadece bir haftadır öğreniyordu ve her şey onun için yeniydi. Yepyeni bir dili anlamak sonsuza kadar sürerdi.

Nathair hafifçe ona döndü, onu değerlendiriyor ve seçeneklerini tartıyor gibiydi.

"Lütfen? Bana bunun diğer Duskwalker'lar için normal olmadığını söylediğin halde neden insan anılarından muzdarip olduğunu bilmek istiyorum. Nereden geldiğini, nasıl var olduğunu, neden beni *korumayı* seçtiğini bilmek istiyorum."

Can havliyle tutunduğı bileğı, ellerinin arasından ona doğru itildi. Adam nazikçe yüzünün yan tarafını kavradı ve kadın gözleri titreyerek açılırken tuttuğı nefesini bıraktı.

"Seni koruyorum çünkü sen korunmayı hak ediyorsun." Tamamen ona doğru döndü ve kollarını göğsünde kavuşturmak için elini geri çekti. "Tamam. Katlanılması oldukça zor bir şey ortaya çıkmadığı sürece kalacağım. Düşüncesiz kalmaya çalışacağım. *Bana yardım etti, o yüzden en azından sorularına cevap verebilirim.*"

Yüzündeki gülümseme tamamen rahatlamaydı. "Benim sorularım, o zaman?"

Cevap olarak önce homurdandı, kolları gerildi, sonra yenilgiyle gevşedi. "Parçalarımı ve neden normal olmadığını sordunuz. Bunun nedeni, öbür dünyada yememem gerekirken ruhları yemiş olmam."

Kaşları birbirine yaklaştı, dudakları da belirsizlik içinde büzüldü. "Öbür dünya mı?"

"Sizin türünüz buna öbür dünya diyor." Dudakları anlayışla aralandığında, sinirlendiğinde sık sık yaptığı gibi başını yana eğdi. "Evet, küçük dişi. Ben öldüm."

"Ama yaşıyorsun!" diye haykırdı, gözleri onun canlı vücudunda geziniyordu.

"Aynı zamanda o dünyanın yarı tanrısı olan babam tarafından hayata döndürüldüm. O bir ruh yiyicidir ve Mavka ve İblisler tarafından yenmiş tüm insan ruhlarını toplar ve onlara dinlenecek bir yer verir, aynı zamanda güç için yaşam güçlerini alır."

Ağzını kapattı, şoktan mı yoksa meraktan mı olduğundan emin değildi. İnançsızlık içinde onunla tartışmaya cesaret edemezdi. "Ne kadar zaman önce ve ne kadar süredir ölüydün?"

"Yaklaşık üç ay önce geri getirildim. Ne kadar zamandır ölüydüm, kabaca iki yüz seksen yıl."

Kızın yüzündeki ısı azaldı ve aval aval ona baktı. "O kadar uzun süre ölü müydün?!"

Linh çıldırmamak için elinden geleni yapıyordu ama Linh'in tepki vermesine izin vermeden ona aniden böyle çılgınca bir bilgi veremezdi. Bunu yumuşak bir şekilde bile yapmamıştı! Bunun yerine onu yumruklamıştı.

Nathair içini çekti. "*O bir insan. İnsanlar Mavka'yı anlayamaz.*" Düşüncelerinin kaymasıyla kaskatı kesildi. "Özür dilerim."

"Her şey yolunda." Özür dileyen gülümsemesi zorlamaydı ve muhtemelen yüzünü buruşturmuş gibi görünüyordu. "Anılarınız öbür dünyada ruhları yediğiniz için mi? O zaman neden onları yedin?"

"Bilmiyordum. Geldiğimde oldukça az gelişmiştim. Siz sormadan söyleyeyim, bu insanlığımın düşük, vücudumun cılız ve zayıf olduğu anlamına geliyor. Mavka herhangi bir yarattığı yiyerek fiziksel güç kazanır, ancak insanları tüketerek zeka kazanır. Boynuzlarımız oluşmadan önce ilk olarak ne yediğimiz özelliklerimizi belirler. Belli ki ben ilk olarak bir tür yılan yedim."

Linh, adamın bir anda üzerine boca ettiği bilgiler karşısında tamamen sessizliğe gömüldü. *Kendilerine Mavka mı diyorlar?*

"Bunun anlamı, babam uyurken bu kadar çok ruhu tüketmenin bana zarar verdiğini fark edemeyecek kadar aptal olduğumdu. Bu süreçte ona da zarar verdim ve neredeyse onu sonsuz bir uykuya zorladım. Yeni hayatım konusunda kafam karışık ve artık açlık hissetmememe rağmen, hala etkileniyordum

Çünkü Mavka *avını* kovalamayı sever. Yaratıcım Weldir uyandığında ve ne yaptığını fark ettiğinde, çabalarına rağmen beni kurtarmak için çok geçti. Çok fazla ruh tüketmişim, onları çok uzun süredir barındırıyordum ve onların bir kısmı kendi ruhumun o kadar derinlerine işlemiştir ki onları tamamen yok edemedi. Kendimi enfekte ettim ve geriye sürekli konuşan düzinelerce insan anısının parçaları kaldı. Uyuyamıyorum, çünkü uyuduğumda translarım çok daha kötü oluyor, bu yüzden onların oynamasına izin vererek dinleniyorum. Ancak yoruldum, zayıfladım ve bazen bir ses diğerlerinden daha yüksek sesle bağırıyor. Bu olduğunda, bir parça beni ele geçiriyor ve sonra bir yayılım ateşine dönüşüyor."

Dudakları düşünceli bir şekilde büzüldü. "Bu, teknik olarak aslında o kadar çok insan yemediğin anlamına mı geliyor?"

"*Tüm bunları öğrendikten sonra korku içinde kaçmamasına şaşırdım.*" Başını ona doğru eğdi ve kavuşturduğu kolları gerginliğini biraz olsun yitirdi. "Evet, teknik olarak haklısın. Kütlemen ve zekamın çoğu çoktan ölmüş insanlardan geliyor. Yine de *ona hepsinin çılgılık attığını söylememeliyim.*" Gözbebekleri utanç içinde kırmızımsı bir pembe renkte parladı. "*Lanet olsun.*"

Göz kapakları korkuyla titriyor, onun düşüncelerine cevap verip vermemesi gerektiğinden emin olamıyordu. Cevap vermemeye karar verdi.

"Sen..." Linh endişeyle dudaklarını yaladı. "İnsanlara zarar verdiğin için pişman mısın? Bana karşı bu kadar nazikken..."

"*Neden bana sadece kızgınlık duymasına neden olacak böyle bir soru soruyorsun?*" Nathair yüzünü kapattı ve avucunun arkasından iç çekti. "Evet, ya hayır? Gelişmekten pişman değilim ve geçmişim bunu yapmak için dökülen kanlarla dolu. Ama evet, insanları incittiğim için pişmanım, özellikle de bu benim görevim olmadığı için."

"Görev mi?"

"Ben Weldir için bir ruh toplayıcısıyım. İblisleri yemem ve tesadüfen taşıdıkları ruhları temizlemem ve sonra onları babama götürmem gerekiyor. Tüm Mavka'lar bu yüzden doğdu. Bu yüzden *varız*. Ancak, onun öngöremediği doymak bilmez bir açlığımız var ve bunu gidermenin tek yolu... *Hayır. Ona bir şey aradığımızı söylememeliyim-*" Kaskatı kesildi ve düşüncelerini gölgeleyip ondan saklayan vahşi bir hırıltı çıkardı.

Gözbebekleri bile ellerinin arkasında kıpkırmızı parlıyordu, sanki düşüncelerinin elinden kayıp gitmesi onu öfkeliyordu.

Linh bunu görmezden gelmeyi seçti ve bunun yerine ellerini kaldırdı. Sonra öğrendiği her şeyi parmaklarıyla saymaya başladı. "Tamam, bir, Duskwalker'lar kendilerine Mavka derler. İki, aynı zamanda babaları olan bir yarı tanrı için ruh toplayıcılarıdır. Üç, bir şeyler yiyerek kilo alırlar, ama insanlardan insanlık alırlar. Dört, sen hastasın ve benim şarkım sana yardım etmeyi başardı. Beş, anıların aslında parçalardan oluşuyor ve sanırım bu seni türünün diğer üyelerinden daha bilinçli yapıyor ve insanları daha iyi anlayabiliyorsun. Bu doğru mu?"

O konuşurken Nathair elini indirdi. Gözbebekleri parlak sarı renkte parladı. *"Sakarlığına rağmen zeki olduğumu biliyordum. Güzel olan tek şey yüzü değil."*

Bana güzel ve akıllı dedi. Linh'in kulakları bunun üzerine hararetle parladı ve o da kırmızımsı pembe bir parıltıyla bunu taklit etti. Birinin boğazını temizlemesi gibi homurdandı.

"Evet, bu doğru. Ancak, insanlar hakkında bilmediğim çok şey var, çünkü parçalar sadece anıların parçaları ve her zaman ölümleri. Bazıları nahoş, bazıları ise çok hoş."

Tanrım, muhtemelen seks gibi anıları kastediyordur.

Sanki onun düşüncelerine cevap vermek istercesine, kendi düşünceleri ağzından kaçtı. *"İnsanların sevişmesini o kadar farklı şekillerde deneyimledim ki ona gösterebilirim..."* Tekrar homurdandı ve başının iki yanını tuttu. *"Dur. Ona dokunmayı düşünme. Kalçalarını ayırmayı düşünme ve..."*

Nathair kollarını indirip pençelerini ön kolunun kenarlarından mor kan fışkırana kadar geçirdiğinde Linh'in nefesi kesildi. "Hey!" Linh ona uzanmak için dizlerinin üzerine kalkarak bağırdı. "Dur. Bu iyi."

Duskwalker ağzını açarak ona doğru şiddetle tısladı, onu geri püskürttü ve susturdu. "Düşüncelerim bana ait! Onları dökmek hiç hoş değil. Esnek bedenine ne yapmak istediğimi sana söylemeye karar verdiğimde, bunu hazır olduğumda yapacağım." Sonra öne doğru fırladı, böylece yüzleri neredeyse bir santim aralıktaydı. "Ve seni onlarla okşadığım gibi inleyeceğimi bildiğimde."

Linh, onun üzerinde yükselen tehditkâr tavır karşısında geri adım atmadı. Kalbi çarpındı ve bunun iç gıcıklayıcı mı yoksa temkinli mi olduğundan emin olamadı.

"Tamam," diye kabul etti, sonra yüz hatlarını minnettar bir gülümsemenin kaplamasına izin verdi. "Seni ne kadar rahatsız etse de benimle konuştuğun için teşekkür ederim. I

Ayrıca daha önce yaptığım şey için de özür dilemek istedim."

Adam kansız elini ağzının üzerine koyduğunda sözleri kısa kesildi.

"Şu anda konuşmak istediğin şey gerçekten bu mu?" diye sordu başını eğerek. "Seslerin geri döndüğünü *hissedebiliyorum*."

Ona biraz alan bırakacak kadar geri çekildi. "Öyle mi?"

Nathair başını salladı. "Evet. Tanıdık bir ağırlık geri dönüyor. Sohbet etmeye başladıklarında, konuşma yeteneğimin devam edip etmeyeceğinden emin değilim. *Sahip olduğumuz değerli zamanı anlamsız özürlerle harcamamızı istemiyorum. İkimiz de üzgünüz*." Sonra Nathair başını yana çevirerek ondan uzağa baktı. Sesi öncekinden daha sessiz çıkıyordu. "Ben... sana minnettarım. Seninle konuşmayı ne kadar önemsesem de, azıcık da olsa uyuyabilmek... benim için senin anlayabileceğinden çok daha fazla şey ifade ediyor."

"İstersen her gece senin için şarkı söyleyebilirim," diye teklif etti. Ona yardım etmek istiyordu, özellikle de onun için her zaman bu kadar çok şey yapmışken.

Gözbebekleri maviye dönüştü. "Hayır. Bunun akıllıca olduğunu sanmıyorum. Eğer benimle birlikte uyuyakalırsan ve ben transa geçersen, sana zarar verebilirim. Dediğim gibi, ben uyurken daha kötü oluyorlar." Üzüntüyle parlayan yüzünü ona çevirdi. "*Ona zarar vermektense uyumamayı tercih ederim*."

Kalbi, onun sözlerini ne kadar tatlı bulsa da şefkatle sıkıştı. "Bunu her zaman sabah yapabilirim, böylece tamamen dinlenmiş olurum. Bu şekilde uyanık kalmak için enerjim olur."

"Bu seni... *sıkamaz mıydı*?" diye sordu, sesi öncekinden daha da kısıktı. "*Bunu benim adıma teklif etmek bile...*"

"Hayır," diye sıcak bir şekilde cevap verdi. "Daha önce yaptığım gibi kafatasını okşayacağım. Gerçekten umurumda değil."

Başının yan tarafını avuçladı. "*Beni okşadı mı*?" Ne dediğini zar zor duydu ama ses tonundaki neşeli huşu belirgindi, özellikle de gözbebekleri parlak bir sarıya dönüştüğünde. "Gerçekten mi? Bunu yapar mısın?"

Kadın başını salladı ve adam bir kez daha eğildi, bu sefer bir koluyla gövdesini yukarıda tutuyordu. Serbest eliyle ileri uzandı.

"O zaman benim için şarkı söyler misin, benim küçük bülbülüm?" Nathair mırıldanarak gürlledi ve pençelerini kızın köprücük kemiklerinden boğazına doğru geçirdi.

Linh, tüyleri diken diken olurken zevkle ürperdi ve hırıltılı bir nefes verdi. "Evet."

Nathair, gözbebeklerinde her zamanki turuncusuyla savaşıyor beyaz titreşirken homurdandı. Geri çekilip boş göz deliklerini kapatırken irkildi ve

Kemikli alnını kaldırdı, sonra kollarını indirmeden önce derin bir ürperti duydu.

Rahat olacağından daha uzun süre ona baktı.

Kısa bir sessizlikten sonra Nathair, "Duydunuz mu?" diye sordu.

Dudakları kederle gerildi, şimdiden onun büyüleyici sesini özlüyordu. "Hayır."

Onun kıkırdamasını hiç beklemiyordu. Adam acı dolu bir nefes alıp parmaklarını kafatasının tepesine geçirdiğinde bile, eğlence sesleri devam etti.

Gözleri şaşkınlıkla irileşti. "Bana önemli bir şey söyledin, değil mi? Eğer duymuş olsaydım sorun olmayacak bir şey!"

Başını sallarken yüksek sesli bir kahkaha patladı.

"Bu çok *kaba*, Nathair!" Ayağa kalktı ve ellerini kalçalarına koydu, onun üzerinde yükselebilmeyi diliyordu. "Söyle bana!"

Onu reddetmek için başını salladı.

"Hadi!" diye bağırdı ayağını yere vururken. "Beni böyle asılı bırakamazsın. Eğer bana söylemezsen, seni... yakalar ve döverim."

"Seni t-r-y görmek istiyorum." Son kelimeyi parmakla heceledi, çünkü ya bunun için bir işareti yoktu ya da henüz ona öğretmemişti.

Linh çocuksu bir surat ifadesiyle, yanakları kızgınlıkla şişerek saldırdı. Adamın göğsünü itti ve adam yan tarafına düştü - kendisini itmesine izin verdiğini hissediyordu. Sonra hafifçe göğsüne vurdu.

Adam kollarını onun beline dolayıp yanağını yalarken sıkıca sıkıldığında kıkırdadı.

"Tam bir kabadayısın," diye haykırdı, ses tonu öpücüğünden duyduğu rahatsızlıkla donuklaşmıştı.

O da kıkırdadı, gözbebekleri parlak sarıya döndü.

"Biliyorum" diye imzaladı.

Pençesinin kıvrımını kulağının arkasına doğru okşarken Nathair'in göğsünden şefkat yayılıyordu. Parmakları siyah, düz saçların arasından geçerken kendini saçların yumuşaklığına bıraktı.

Saçları, başının tepesinde duran iki yüksek atkuyruğu şeklinde bağlanmıştı ve iki örgü daha topuz gibi bağlanmış diplerin etrafında dönüyordu. Her yeni saç stili ona neşe veriyordu, her biri bir öncekinden daha güzeldi.

Linh'in siyaha yakın, düz kirpikleri geriye doğru eğildi ve gözleri turuncu gözbebeklerini selamladı. Güneşin altında kızın kahverengi gözleri kehribar renginde parlıyordu ve Linh bu gözleri gölgede duran samurlar kadar büyüleyici buluyordu.

Burnunun yuvarlak ucu, etkileyici kavisli kaşları gibi sevimliydi. Yuvarlak, yumuşak elmacık kemikleri ışıpta neredeyse kayboluyordu ama gölgeler içinde kalan çenesi keskinleşerek her zamanki yumuşaklığını güçlendirdi. Soluk pembe dolgun dudakları adama bakarken gerildi ama adamın kendisini neden bu şekilde okşadığını sormadı ya da onu durdurmadı.

Kuyruğunun kıvrımlarına oturmuş, onu bir tür plaj şezlongu olarak kullandığını düşünürsek, sadece cılız bir dokunuşa izin verilmesi gerektiğini düşündü. Kumun onu kirletmesini engelledi ve nihayet onlara ulaştığında suyun ona dokunmasını engelleyecekti. Uzun süredir burada olmadıkları için bu da epey bir zaman alacaktı.

Kucağında tek başına duran küçük bir deniz kabuğuna bakarken onu parmaklıyordu.

Görünüşe göre bugün yapmak istediği tek şey buydu: sadece güneşin altında oturmak.

Muhtemelen evimin karanlığında sürekli olarak tedirgin hissediyordur. Linh bunu öğrendiğinden beri her gün plaja götürülmek istiyordu ve bu onların bir alışkanlığı haline gelmişti.

Şafaktan çok sonra uyanırdı, buraya gelirlerdi ve sonra ona daha fazla yiyecek bulurdu - bu ister suda avlanmak olsun, ister göleti çevreleyen ormanda yiyecek aramasına yardım etmek olsun. Eğer fırsat bulursa ona Nathairce konuşmayı öğretirdi; aksi takdirde bu her gece verilen bir dersti.

Sadece gerçekten boğulmayacağından emin olmak için onu bir kez daha yüzmeye zorlamış ve bunu öğrenmeyi içine sindirmişti. Ancak, sanki evinin soğuğu ve rutubeti sonunda kemiklerine işlemiş gibi halsizleşmişti.

Nathair, ondan bir 'soğuk' algınlığı almanın onu işe yaramaz hale getirdiğini zor yoldan öğrendi. O kadar zayıflamıştı ki, parçalarını uzakta tutacak tek bir zihinsel gücü bile kalmamıştı.

Ben hastayken benim için şarkı söylemişti. Zavallı insan anılarını yok edebildiğini keşfetmelerinden bu yana geçen birkaç gün içinde onun için iki kez şarkı söylemişti. Hâlâ dinlenmiş hissetmiyorum.

Birkaç saatlik uyku, yüzlerce yıl boyunca sadece birkaç dakika uyuyabilmiş olmasının acısını dindiremezdi. Gerçekten dinlenmesi zaman alacaktı ama kendini daha güçlü hissediyordu.

O günden beri bir daha sesli konuşamadık. Nathair bu şekilde sohbet edebileceklerini umuyordu ama zihninin rahatlığından kaynaklanan irade kaybı, uyandığında anında translara kapılmasına neden oldu.

Sanki zalimliklerinden kaçmaya çalıştığı için onu cezalandırıyorlardı. Bunun pek önemi yoktu. Yine de onunla konuşmak için sesini kullanmak istiyordu,

onun el işaretlerini yavaş yavaş öğreniyordu. Bir gün özgürce konuşabileceklerdi ve Nathair bunu *nasıl* yaptıklarını umursamıyordu, sadece yapabildiklerini umursuyordu.

Kelime dağarcığımı genişletti. Bazı kelimeler veya kısa cümleler için bilmediği işaretler vardı. Linh ona kendi halkının bunları söyleme şeklini öğretirdi ve bu onu homurdandırsa da kabul ederdi. O ve Weldir'in yaptığı gibi, küçüklük edip kendi kafasından bir şey uydurmazdı.

Gerçek hayata getirilmek, konuşacak yeni şeyler, öğrenecek yeni şeyler getiriyordu ve bu dışı de onunla birlikte bu genişleme yolculuğundaydı. Bu, kendi tarzında, onları işaretlerine adapte etmeyi onun için özel kılıyordu. Bu Nathair-Linh'in konuşması haline geliyordu.

Linhair konuşuyor, diye düşündü espriyle.

Daha önce ne kumsal kelimesine, ne kuma, ne de yağmura ihtiyaç duymuştu. O ve Weldir Tenebris'te bunlardan ne bahsetmişlerdi ne de o bunlardan herhangi birini görmüştü. Diğer pek çok işareti öğrenme fırsatı doğmuş olsa bile, Nathair... kendi içine dönmüştü. Öbür dünyada geçirdiği onca yıldan sonra, sonunda Weldir'le konuşmaktan vazgeçmişti.

Bir anlamı olmadığı için değil, ekleyebileceği çok az şey olduğu için. Weldir onunla oturur, aklının başında olduğundan emin olur ve sonra dünyada olan biten her şeyi açıklardı - onsuz. Güncelleniyordu ama yalnızca bir şeyin genişletilmesini istediğinde sorular soruyordu.

Bunun dışında, Weldir Nathair hakkında her şeyi biliyordu. Neden aynı konuşmaları tekrar tekrar yapsın ki? Nathair'e göre bu deliliğin tanımıydı ve o zaten yarı deliydi.

Ama burada, bu dışının yanındayken, onun hakkında her şeyi öğrenmeyi arzuluyordu. Ona kendinden, ölmeden önce hatırlayabildiklerinden ve oyalandığı öbür dünyadan bahsetmek istiyordu. Ona kardeşi Aleron'a nasıl sataştığını ve gelin olarak seçtiği ve birlikte hayata döndüğü erkeği anlatmak istiyordu.

Onunla Merikh ve muhtemelen ikisinin de sahip olduğu ve asla düzeltemeyecekleri çözülmemiş duygular hakkında konuşmak istiyordu. Merikh'in başka bir Elf dünyasına nasıl gittiğini ve burayı nasıl geride bıraktığını. Bunun onu ne kadar kızdırdığını çünkü o boğa kafalı Mavka'yı boynuzlarından tutup kuyruğuyla içindeki hak edilmemiş nefreti çıkarmak istediğini.

Nathair onun bu şeyleri üzerine yıkabileceği bir yer olmasını istemiştir çünkü onun bunları dirençle karşılayacağını düşünmüştür. Nathair'in bu konularla ilgili pişmanlık, suçluluk ve melankoli duygularından sıyrılmasına yardımcı olabilecek bir dış görüş sunabilir.

Özellikle de gözleri kapalıyken güneşe ve dolayısıyla onun yüzüne sıcak bir ifade verdiğinde.

Kulak memesine bir fiske vurarak sarkan kırmızı mücevherin şingirdamasını sağladı ve kadın gözlerini bir kez daha açtı.

"Nasıl bu kadar rahat gülümseyebiliyorsun?" diye sordu ona, ellerini sadece konuşacak kadar uzun süre boynundan çekerek.

Yüz hatlarında bir endişe pırıltısı belirdi. "Ne demek istiyorsun?"

Burun deliğinden sinirli bir iç çekiş üfledi. "C-o-y olma. Beni kendi kendime r-e-p-e-a-t ettirme."

Bunun üzerine bakışlarını kaçırdı ve dudaklarını büzdü. Sonra bir dirseğini diğerinin üzerine koyabilmek için dizlerini yukarı çekti ve yanağını yumruğunun üzerine koydu.

"Her şeye rağmen nasıl hala mutlu olabildiğimi soruyorsanız... Bilmiyorum." Gözlerindeki her zamanki yumuşaklık sertleşti ve sonra önlerine vuran dalgalara bakarken karardı. "Bunu bana başka biri sorsaydı muhtemelen yalan söyledim ama seninleyken bunu yapmak istemiyorum."

"O zaman yapma?" diye işaret etti başını eğerek. Kız cevap vermeyince, parmaklarını nazikçe kızın sivri çenesinin etrafına yerleştirerek yüzünü kendisine doğru eğdi. "Konuşmuyorsun."

"Ben her zaman konuşurum!" diye haykırdı gözlerini devirerek.

Nathair küçük bir uyarı hırıltısı çıkardı. Başka herhangi bir insan olsa sırtını dikleştirir ya da temkinli davranırdı. Linh burnunun kenarını kırıştırarak yarım ağızla dilini ona doğru uzattı.

"T-o-w-n? Geçmiş mi? Anılar?" Nathair bu dişi hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyordu.

Son birkaç gündür ondan uzaklaşmıştı ama yine de onun için şarkı söyleyecek kadar nazikti. Küçük dişi artık yakınlaşmak istemiyordu ve onu nasıl incittiği ve *korkuttuğu* için onu gerçekten affetmediği konusunda endişelenmesine neden oluyordu. Yine de, hiçbir şey olmamış gibi her gece onun sıkıca sarılmasını arzuluyordu.

Kız tekrar başını çevirdiğinde, bu kez dudakları dalgın bir ifadeyle gerilmişti, gözleri maviye kaydı.

Vazgeçiyorum o zaman. Ondan değil, sadece bu konudan. Onu istemediği şeylerden bahsetmeye zorlamayacağına yemin etti ve sadece bir gün bunu yapmasını umdu.

O halde sessizliklerini koruyacaklardı.

Sessizlikten yoruldum. Kulaklarının ötesi çok sessizdi, zihnindeki gevezelikler ise bu yüzden daha da artıyor gibiydi. Onun melodik sesinin bu gevezeliği hafifletmesini arzuluyordu. Sesleri yumuşatmak için sık sık onun güzel yüz hatlarına, kalbinin ve nefeslerinin huzur veren ritmine, güzel kokusuna odaklanıyordu.

Tekrar boynunun yan tarafını okşadı ve başını kaldırarak konuşmadan çıktığını gösterdi.

Mavi gökyüzü parlaktı, güneş her geçen gün daha da ısıtıyordu. Yine de fırtına bulutları her dakika biraz daha yaklaşıırken güneyden serin bir rüzgâr geliyordu. *Yağmurun altında oturmak ister miydi?*

Nathair yağmuru severdi, damlalar buz gibi olsa bile. Serpintisi solungaçlarına iyi geliyordu ve vücudunu, zihnini ve bedenini temizlediğini hissediyordu.

Ruh. Anladığı kadarıyla ilkbahara üç haftadan az bir süre kalmıştı, bu yüzden yağmur biraz ılık olmalıydı.

Linh sonunda yumuşak bir sesle, "Gülümsediğimde kimse ne düşündüğümü anlamıyor," diye itiraf etti. "Burada seninle huzur içindeyim, Nathair. Gülümsemelerim sahte değil, bu yüzden lütfen öyle olduklarını düşünme, ama onların altında saklı... kalbim acıyor."

Nathair kafatasını aşağı indirip ona baktı ve bakışlarındaki acıyı gözlemledi. Gözyaşı yoktu ama dudakları aşağı doğru kıvrılmıştı ve çenesi hafifçe sallanıyordu. Titreyen tek yeri tırnak yataklarını ve parmaklarının kenarlarını karıştıran elleriydi.

"Gülümsüyorum çünkü buna zorlandım, yoksa... *dayak yerdim*. Ağlamama, çılgılık atmama ya da ne kadar mutsuz olduğumu göstermeme izin verilmiyordu. Sırıtmama da izin verilmiyordu, çünkü bu beni küçümseyen ya da kin dolu biri gibi gösterirdi, bu yüzden sadece gülümsemeyi öğrendim. Bu şekilde kimse ne kadar nefret beslediğimi, ne kadar acı çektiğimi ve bir sonraki adımda ne yapmayı planladığımı bilmiyor." Yüzünü ona doğru eğdi. "Bunu seninle yapmak zorunda olduğumu hissetmiyorum. Senin önünde ağladım, öfke gösterdim ve hatta... eğlenme olsun diye seni *tekmeledim*. *Kendim* için gülümsüyorum çünkü anlamı çalındı. Bunları seninle paylaşıyorum çünkü bunları hak ediyorsun, çünkü bunu istememi sağlıyorsun ve kalbime dokunduklarında çok iyi hissettiriyorlar."

Nathair çenesini hafifçe araladı ve sonra sıırıtmaya çalışır gibi alt çene kemiklerini araladı. Kaşları birbirine yaklaştı, belli ki şaşkıındı, ancak ağzını kapattı. Arkasından bir kıkırdama duyuldu.

"Eğer bu bir gülümsemeyse, tüyler ürpertici olduğunu söylemek zorundayım," dedi gözlerinde yenilenmiş bir neşeyle.

Nathair karşılık olarak kıkırdadı ve ağzını kapattı. Kadının yüz hatlarındaki sertliği hafifletmek istemişti.

Onu dikkatle dinlediğini bilmesini isteyerek, pençesinin arkasını dudaklarının köşesine sürttü ve onun bu basit parçasına hayran kaldı. Dudaklarının kıvrıldığını ve yüz ifadesinin yumuşadığını hissetti.

Bakışlarını indirip tekrar parmaklarıyla oynamaya başlayınca gözleri karardı. "Ve... Sana kendimle ilgili bir şey söyledim. Sana annemin bir eczacı, bitki uzmanı ve doktor, babam da köyümüzün belediye başkanıydı. Springrock Dağı'ndan geliyorum. Sanırım orası sizin göletin batısı, çünkü şu anda nerede olduğumuza dair hiçbir fikrim yok."

"Baban bir..." Bu kelimeyi daha önce hiç söyleme ihtiyacı duymamıştı.

"Lider mi?" diye sordu, iki parmağının ucunu birbirine bastırarak. sanki bir üçgenin kenarlarını hizalıyormuş gibi uzaklaşıyordu.

"Evet, lider," diye imzaladı, hareketi taklit ederek. İnsanlara liderlik edenlere daha az spesifik bir isim vererek işi basitleştirdiği için minnettardı.

Yeni kelimeyi özümsemiş olduğundan emin olmak için tekrar yaptı, sonra başını ona doğru eğdi. Devam etmesini umarak başını salladı.

"Ona oy verilmedi. Anne tarafımdan büyükannem bundan önce belediye başkanımızdı ve annemle evlendiğinde onun kanatları altına girdi. Herkes onu seviyor, bu yüzden büyükannem hastalandığında bu göreve zorlandı. Annem liderlik etmeyi umursamadı ama hastalarla ilgilenerek halkımıza kendi yöntemleriyle yardım etti." Küçük bir kahkaha attı. "Çoğu zaman herkes babam yerine onunla konuşur. Hastaların sorunları hakkında doktorlarıyla ne kadar çok konuştuğunu bilerseniz şaşırırsınız. Zaten onlara ilaç veriyordu, neden olmasın?"

Linh konuştuğu görüşü sarıya kayıyor ve parlaklığı artıyordu. Onun hakkında yeni şeyler öğreniyordu ve bunu duymak için uzun zamandır bekliyordu.

Kız bir süre bir şey söylemeyince, "Daha?" diye imzaladı.

Güldü ama öyle bir güldü ki sanki ona açgözlü diyordu. Nathair'in doymak bilmeyen öğrenme ihtiyacı içinde gurulduyordu ve alabildiği her ısırtığı alıyordu.

"Peki. Sana daha fazlasını anlatacağım, çünkü bunu hak ediyorsun."

Nathair kıs kıs güldü. *Bundan daha fazlasını hak ediyorum ve ikimiz de bunu biliyoruz.*

"Size karşı dürüst olacağım, tüm İblis saldırılarına rağmen büyümek gerçekten kolaydı," dedi ve kollarını sallayarak küçük bir omuz silkti. "Ailemin sahip olduğu pozisyonlar nedeniyle izlendim ve bir nevi... bunu söylemek garip geliyor ama... tapıldım mı? Benden bekleneni yaptım. Özel derslerimde başarılı olduğumdan emin oldum. Herkesi beslemeye yardımcı olabilmek için yemek yapmayı öğrendim ve onun izinden gitmek istediğim için annemle birlikte ormana ot toplamaya gittim. O köyümüzdeki birkaç doktordan biri. Herkese karşı nazıktım ve işaret dilini öğrendim çünkü babam bana herkesle iletişim kurabilmem gerektiğini söyledi."

Nathair, kızın sıcak ifadesi kaybolup yerine karanlık girdiğinde başını eğdi.

"İyi ki yapmışım. Köyümde konuşamayanlar için tercümanlık yapmak zorunda kaldım, babamın iki eli de şey yüzünden yaralandığında..." Yüz hatları gerildi ve bakışlarını endişeyle yana çevirirken yüzü kül rengini aldı. "Haydutlara itaat etmedi ve onlar da... onu cezalandırmanın bir yolu olarak onları dövüyorlar."

Gözlerinden sıvı fişkırdı ama hemen gözlerini kırpıştırarak uzaklaştırdı. Göz kapaklarının kenarından ona bakarken yanaklarında bir kızarıklık oluştu, dudakları gerildi. Saniyeler sonra ona zoraki bir gülümseme verdi.

"Bütün köyde benim yaşımda olan bir tek ben varım," dedi acı dolu konuşmadan uzaklaşarak. "Herkes ya benden birkaç yaş büyük ya da en az üç yaş küçük. Yirmi bir yaşında olan tek kişi olmak berbat bir şeydi ve ben bu yaşa daha birkaç ay önce geldim. Oynamak yerine çok çalıştım çünkü yapacak başka bir şey yoktu. Annemi işe kadar takip ettim ya da kendi başıma oynadım."

"Sen l-o-n-e-l-y miydin?" Nathair imzaladı, çünkü bunu Weldir'e birkaç kez sormuştu. Babası hiçbir zaman doğrudan cevap vermemişti.

"Hmm. Pek sayılmaz." Linh zayıf omuzlarını silkti. "Bazen diğer köylüler benimle otururdu ve birkaç bin kişi olmamıza rağmen herkesi iyi tanımayı başardım. Herkesin adını, ailesinin kim olduğunu ve nerede yaşadığını biliyorum. Yaşlı ya da bebek fark etmeksizin herkesle arkadaş oldum. Köydeki herkes arkadaşımı, ama Jolston çocukları gittiğim her yerde beni takip edenler oldu."

Nathair nedenini sormak için gözlerini kasıtlı olarak kararttı.

Yine de güzel bir mücevher gibi. Geçmiş hakkında söylediklerinden, onun her zaman ıslık ıslık olduğunu hayal ediyordu. Eğer onun yanındaykenki hali, daha önce sahip olduğu güzelliğin sadece bir kısmıysa, o zaman Nathair bile onun ışığının peşinden gitmesinin umutsuz olduğunu düşünüyordu.

"Yaşça bana en yakın olan iki kız kardeşim ve ikisinde de işitme kaybı var. Babaları da öyle. Herkes Austlan konuşmayı bilmiyor, bu yüzden rahatsız edici bir yetişkin ya da daha genç biri olmayan, özgürce konuşabilecekleri birinin olması hoşlarına gitti. İşitme kaybının kalıtsal olduğunu düşünüyoruz. Babam öğrendiğimden emin oldu çünkü kapı komşusu olarak büyümüşler. Çok fazla erkek sorunu yaşıyorlardı ve tavsiye istiyorlardı, benim verebileceğimden değil!"

Ailesinden ve insanlardan bahsederken yüzü aydınlanıyor. Onları çok önemseydi ve hepsiyle derin bağları olduğu belli y d i . O kadar sevimli ki.

Yüzü yumuşamıştı ama göz kapaklarının kenarları coşkulu bir sevgiyle kırışmıştı. Göğsü yapışkan bir sıcaklıkla şişti ve neredeyse eğilerek kıvrılan dudaklarını.

Nathair onu öpme dürtüsüyle bu anı çalmayı reddetti. Linh sonunda paylaşıyordu. Her kelimesi önemliydi ve onun ve halkı hakkında öğrendiği her yeni şey sonsuza dek saklanmak üzere zihnine kilitleniyordu. Onun sesinin melodisi, bülbülünün şarkısı gibi anılarında şarkı söyleyecekti.

"Neden yardım edemediniz?" Nathair işaret etti, çünkü oldukça esprili görünüyordu. Onun diğer dişilerle paylaşacak bilgileri olduğunu düşündü.

Diğer erkekler onu yakalamaya çalışırdı.

Onlar için çok kötü - Nathair şu anda pençelerini bu dişiye geçirmişti ve onu bırakmak istemiyordu.

Gitmek istese bile, adam... izin vermeyebilirdi. Sadece bu düşünce bile damarlarında ağgözlülüğün ve sahiplenmenin ağırlığını hissettiriyordu. Onun özünün her bir damlaya yapışmış halini yok etmektense kanlarını boşaltmayı tercih ederdi. Her bir ölçeğe. Nathair'in, kadının etinin altına nasıl yerleştiğini temizlemek için kendini parçalara ayırması ve tüm varlığını fırçalaması gerekecekti.

Tam gözbebekleri koyu yeşil renkte parlamak üzereyken Linh bir kahkaha attı. "Şey... dediğim gibi, benim yaşımda kimsem yoktu. Hiç kimseyle çıkmamıştım. Ailem yirmi birinci yaş gününden sonra beni Fayrest Kasabası'na götürmeyi planlıyordu, bakalım istiyor muyum?" - Linh onun kolunda sarsıldı, yanakları pembeleşti - "Biriyle çıkmak istiyorum. Orada benim yaşımda daha çok insan var."

Ondan uzaklaştı ve sanki bunu ona söylemekten çekiniyormuş gibi ensesini kaşdı. Nathair, onunla tanışmadan önce kiminle çıktığı ya da ne yaptığı hakkında daha az şey umursayamazdı. Bunların hiçbiri için *hayatta* bile değildi.

Onunla aynı düzlemde var olmamıştı.

Hırlayabilir, oflayabilir ve kollarını kavuşturabilirdi ama bu neyi değiştirirdi ki? Hiçbir şeyi. Bu yüzden, paylaşmaya bu kadar istekliyken bu dişi hakkında daha fazla şey keşfetmeyi tercih etti.

Nathair ön parmak eklemine kızın çenesinin altına yerleştirdi ve yüzünü kendisine doğru kaldırdı, ardından ellerini çekerek "Birini buldun mu?" diye sordu.

Onun zihninde kalan birini daraltması gerekip gerekmediğini bilmek isterdi. Önemli olan tek şey buydu: kalbinin boş olması ve böylece onun içinde yüzebilmesi.

"Hayır." Bir kez daha yüz hatları düştü. Hayır, sadece düşmekle kalmadı, tüm vücudu çökmüş gibiydi. Kalbi hızlandı, ciğerleri ise sadece endişe duyabileceği bir şekilde hızlandı. "O zamandan önce haydutlar geldi ve kasabalar arasında özgürce seyahat etmemize izin vermediler. Hiçbirimizin ayrılmasına izin verilmedi.

Gizli mesajlar iletmenin bir yolunu bulmuş olabiliriz diye. Köyümüzün duvarları arasında sıkışıp kaldık ve sonra ben..."

"Alındı," diye bitirdi Nathair onun yerine.

Gözlerini kaldırdı ve tepelerindeki fırtına bulutlarına dikti. "Evet, beni aldılar."

Gözleri kızarıp cam gibi olduğu için bunun muhtemelen bu konuşmanın sonu olduğunu düşünen Nathair, bakışlarını gökyüzüne kaldırdı. Sonra dikkatini çekmek için omzuna dokundu. "Yağmurun altında oturmak ister misin?"

Sessizce burnunu çekti. "Bu tehlikeli değil mi?"

Nathair başını geriye atarak, sarsıcı ve sinirli hareketlerle elini vücudunda bir aşağı bir yukarı salladı.

Ölü gibi bir kahkaha attı.

"Doğru. Hepsini geride tutacaksın, değil mi?" Konuşurken sesi tamamen sarsılmış ve zayıftı. "Etraftaki en büyük ve en korkutucu şey."

Kesinlikle, diye düşündü Nathair keskin bir baş hareketiyle.

Belki diğer Mavka'lar temkinli davranabilirdi ama o daha iriydi, daha hızlıydı ve kuyruğundan bir duvarı vardı. Ne kadar İblis gelirse gelsin bu dişiye hiçbir zarar gelmeyecekti. Ayrıca onu mağaraya götürecek ve mağaraya girmeye çalışırlarsa saldırgan bir gazap duvarı olacaktı.

"Gerçekten o kadar güçlüsün, değil mi Nathair?" diye sordu, sesi daha da titreyerek. "Yağmurda, geceleyin *İblisleri* uzak tutmaya yetecek kadar. Her zaman. Kara ya da su, senin için fark etmez, değil mi?"

Kadının ses tonu ve alt dudağının titremesi karşısında duyduğu gurur ve neşe anında yok oldu. Gözlerinden taşan yaşlar daha da ağırlaştı. *Belki de onun için çok fazla konuşmuştuk.*

İblislerden ve onları engelleme yeteneğinden bahsetmenin onu nasıl rahatsız ettiğini bilmiyordu ama rahatlatıcı bir hareketle sırtını sıvazladı. Hatta parmaklarıyla omuzlarına ve boynunun arkasına masaj yaparak onu katılaştıran gerginliği gidermeye çalıştı.

Bu sadece durumunu daha da kötüleştirmiş gibi görünüyordu ve bir hıçkırık koptuğunda yüzünü ellerinin arasına aldı.

Kadın gözlerini kapattığından, dikkatini çekmek için elinin ön eklemine yanağına bastırdı. Ona neyin yanlış olduğunu sormak istiyordu.

Sadece başını salladı, bilerek onu görmezden geldi. Ancak gerçek dudaklarından döküldüğünde sormasına gerek yoktu.

"Sana ihtiyacım olduğunda neredeydin?" Linh avuçlarının içine ağladı. "*Halkımın* sana ihtiyacı varken neredeydin? Korunmaya ihtiyacım vardı

Kötü insanlar, sonra *kurtarılmaya* ihtiyacım oldu ve kimse gelmedi! Her gün ne kadar beklesem de kimse beni kurtarmaya gelmedi. Her dakika birinin bana yardım etmesi için dua ettim ama biliyordum ki... Kimsenin gelmeyeceğini biliyordum. Herkesin benim gibi kapana kısıldığını biliyordum."

Linh kollarını indirerek karnına sarıldı. Yanakları ve burnu gözyaşlarından şişmiş, ıslak dudakları titriyordu. Öne doğru eğilirken küçük omuzları gizli hıçkırıklardan şiddetle sarsıldı, uzun at kuyruğu omuzlarının üzerinden kayarak göğsünün önüne sarktı.

Kalbi onun için acıyla çarpmasına rağmen, Nathair hiçbir şey yapmadı. Ona dokunmadı, onu rahatlatmaya çalışmadı ya da konuşmaya çalışmadı.

Bunların hiçbiri şu anki durumuna yardımcı olmaz.

"Ailemi çok seviyorum ama onlardan nefret ediyorum. Oldukları kişi oldukları için, bu kadar önemli oldukları için onlardan nefret ediyorum. Kaçırılma sebepimin onları ve dolayısıyla tüm köyü kontrol etmek olmasından nefret ediyorum. Ve kendimden *nefret ediyorum*. Onların kızı olmamayı dilediğim için kendimden nefret ediyorum çünkü bu kurtarılmaya ihtiyacım olmayacağı anlamına geliyordu. Acı çekmesi gereken *ben* değildim. Bana güzel olduğum için şanslı olduğumu söyledi çünkü bu özel muamele göreceğim anlamına geliyordu. Ama... ama bu şu anlama geliyordu..."

Linh başını salladı ve alnını dizlerine gömdü.

"Söyleyemem. Söyleyemem," diye haykırdı, keskin bir rüzgâr etraflarını sararken. Sanki zayıfmış ya da bilinçaltında bunu bir bahane olarak kullanıyormuş gibi, vücudu adamın göğsüne yaslanana kadar yana doğru düştü. "Özür dilerim. Ben sadece... benimle ilgilendiğin için çok teşekkür ederim. Senin hatan olmayan bir şey için seni suçlamak istemem ama keşke tüm kalbimle seninle daha önce tanışmış olsaydım diyorum."

Nathair kollarını ona doladı ve bir eliyle yüzünü kendi yüzüne doğru kaldırdı. Burnunun ucunu onun gözyaşı lekeli yanağına doğru itti, ona açıkça aradığı şefkati verdi ve iyi olduğunu bilmesini sağladı.

O da zamanda geriye gidebilmeyi ve parazitlerin onun ruhuna, kalbine zarar vermesini engelleyebilmeyi diledi. Onun kalkanı olmayı. Ama Nathair bunu yapamazdı - büyüğü gerçekliğin kısıtlamalarıyla sınırlıydı. Kendi Mavka özünü bükebiliyordu ama yapabileceği çok az şey vardı ve her şey bir fedakârlıkla geliyordu.

İşaretini görebilmesi için geri çekildi. "Artık buradayım." Kaşları sıkıntıyla dalgalandı, sanki bu acısını dindirmeye yetmemiş gibi. "Senin için üzgünüm ama sadece şimdi koruyabilirim."

"Biliyorum," diye bağırdı başını sallayarak. "Bencilce konuşmak istememiştim. Muhtemelen öyle göründüğümü biliyorum-"

Nathair onu susturmak için yanaklarını sıktı ve iki eliyle konuşmasına izin verdi. "Kes şunu. Özür dilemene ihtiyacım yok." Kız bir hıçkırık tutturdu ama Nathair gözyaşlarının diniyor gibi görünmesine şükretti. "Seni geçmişten koruyamam ama sana yardım edebilirim."

"Nasıl yardım?" Gözlerinden daha fazla sıvı akarken kaşları birbirine yaklaştı. "Geçmiş, başıma gelenleri silemezsiniz."

"Zihninizi ve kalbinizi iyileştirin," diye imzaladı.

Olanları değiştiremem ama belki unutmamasına yardımcı olabilirim. Ve hatırladığında, parçalarını uzak tutmak için benim ona odaklandığım gibi o da bana odaklanır. İkisinin de aklı yerinde değildi, ikisi de yüzleşmesi zor savaşlar veriyordu.

Her ikisinin de kalıcı olarak düzeltilmesi olası değildir.

Ama zihinleri çürüdüğünde birbirlerine yaslanabilecekleri bir destek olabilirlerse, bu... rahatlatıcı olmaz mıydı? Sonunda birbirlerini incitebilirler ama bunun bir kafa karışıklığı, yönelim bozukluğu ve acıdan kaynaklandığını hatırladıkları ve affettikleri sürece aralarındaki bağ güçlü olacaktır. Her ikisinin de içinde barındırdığı karanlıkla savaşmak için sürekli şefkat ve güvenceye ihtiyaç duyacaklardı, böylece ortaya çıkardıkları her türlü zehirlilik şefkatin sıcaklığı içinde iyileşecekti.

Duyguları değişken olabilirdi ama bu, onun bir saniye içinde uygulayabileceği, hayatı sona erdiren şiddetle asla kıyaslanamazdı. Onun parçalarının çılgınlığını affetmeye istekliyse, bir kilometre yarıçapındaki her erkeği yok etmesini istemediği sürece, ona zarar vermek için yapabileceği çok az şey olurdu.

Yine de bunu yapacağını sanmıyordu. Onu başka erkeklerle, hatta kadınlarla inciteceğini.

"Bu o kadar kolay değil, Nathair," diye karşı çıktı Linh, oturmak için onu iterken. "Parmaklarını şaklatıp kendimi daha iyi hissetmemi sağlayamazsın."

Bacaklarını kışının altında birleştirdi ve yüzünü tekrar ellerinin arasına aldı. Onu sıkıntılı görmek göğsünde soğuk bir delik açtı. Konuşmak istediğini bildirmek için tekrar omzunu dürttü. Kadın parmak uçlarının üzerinden ona baktı.

"E-a-s-y olmayacağını biliyorum," diye imzaladı gözlerinin mavi tonu derinleşirken. "Ama a-l-o-n-e olduğunu düşünmekten daha iyi değil mi?"

Bulutlar nihayet güneş ışığını gölgelediğinde Linh tedirgin hareketlerle onun üzerinden süründü. Yakında İblisler onları incelemeye gelecekti ve Linh'in sarmalları üzerinde onları savuşturmayı umuyordu.

"Benden ne istiyorsun ki?" Linh ona yarı ağladı, yarı bağırdı. Nathair, kendisine bağırılmasını hak edecek ne yaptığından emin olamayarak başını geriye attı. "Neden buradasın, beni koruyor, benimle ilgileniyorsun? Bana tüm o *şeyleri yaptırıyorsun... seninle.*"

Kadının ima ettiği şey karşısında gözleri öfkeyle kıpkırmızı oldu. "Ben sana istemediğin bir şeyi yaptırmam."

"Hazır olduğunda beni yemeyi mi planlıyorsun yoksa sadece seninle seks yapmamı sağlamak için iyi biri gibi mi davranıyorsun bilmiyorum! Yaptığın hiçbir şeyin başka bir nedeni yok."

Kalbini saran öfke patlamasına engel olamayarak elini ileri doğru uzattı. Kızın yanaklarını kavradı ve burnunun yuvarlak ucu burnuna değene kadar onu yaklaştırdı. Onu sıkıyordu ama tutuşu sahiplenici, talepkâr ve artık *memnun olmadığını* gösteriyordu.

Sessiz, dalgalı bir tıslama boğazının arkasından yukarı tırmanırken gözleri büyüdü. Dişleri çatallı dilinin üzerine düştü ve zehir yavaşça damladı.

Onu susturmak için yeterince şok etti, dudakları kapandı, ama korku kokmuyordu. *Bu iyi bir şey.* Böyle duygusuzca bir şey söyledikten sonra ona güvenemeyeceğini belli etseydi çok üzülürdü.

Başını iki yana sallayarak, kızın kendisine duygusuz ya da iğrenç demesine tahammül edemeyeceğini anlattıktan sonra kızın gitmesine izin verdi. Geri çekildi, omuzları üstün bir şekilde yuvarlandı ve kızarmış parıltısı kaldı.

"Ben de sana aynısını sorabilirim." Parmakları daha sivri, hareketleri daha keskin ve öfkesini göstermek için daha sertti. "Neden her gece kollarıma geliyorsun? Neden beni arzuluyorsun? Ben Mavka'yım ve sen bir insansın."

Yüz hatları küllendi ve gözlerini kaçırmaya çalıştı. Nathair kolunu onun görüş alanına sokarak sorularına cevap istediğini gösterdi.

"Bilmiyorum," diye mırıldandı, yüz hatlarına utanç çökmüş gibiydi.

"Sana dokunmamı sen istedin." İçinden küçük bir hırıltı kaçtı. "Ben istemedim."

bunun için. Sen yaptın."

Linh kollarını gövdesinde kavuşturdu ve kendine sarılır gibi pazularını ovuşturdu. "Biliyorum. Özür dilerim."

Nathair, "Bedenini geri almak için beni kullanıyorsun çünkü ben bir insan m- a-l-e değilim," diye imzaladı, aksini söylemesi için ona meydan okuyarak.

"Hayır. Öyle değil-" Dudaklarını ısırды, inkârını bitiremedi. Bir hüznün dalgası onu yıkamış gibi titremeye başladığında gözlerinden yaşlar fışkırdı. Kollarını indirdi ve midesini sıkıca kavradı. "Söz veriyorum seni önemsiyorum. Gerçekten önemsiyorum."

"Ben de seni önemsiyorum," diye cevap verdi başını eğerek.

Kendini salladı ve sallanan bacaklarına boyun eğerek onun önünde diz çöktü. "Yemin ederim seni böyle bencilce bir nedenle arzulamıyorum."

Nathair iç geçirdi, buna gerçekten inanıp inanmadığını merak ediyordu. Elbette onu arzuluyordu. Onun tahrik olmasının sadece kendi zevki için olduğunu düşünmüyordu, hele de o aletlerini okşarken dudaklarını ısırarak onu arzulamasına bakılırsa.

Ona göre normal değildi ve muhtemelen bu yüzden onu güvenli buluyordu. İki siki vardı, söylediği gibi belayı ikiye katlıyordu ve birden fazla insanın toplamından daha fazla güce sahipti. Eğer Nathair isterse, izne ihtiyacı yoktu ve bu dışının onu durdurmak için yapabileceği çok az şey vardı.

Alabilir, alabilir ve sonrasında onun duygularını ya da bedeninin, zihninin ve kalbinin durumunu umursamayabilirdi. Ama onun hakkında ne hissettiğini, ondan ne istediğini ve onun hakkında ne düşündüğünü önemsiyordu.

Nathair gücünü sadece onu korumak ve ona tapmak için kullanacaktı.

Ne hissetmeye başladığımı yeni fark ettim. Kendi kafası da bir o kadar karışıkken onun kalbine burnunu sokması haksızlık olurdu.

Evet, küçük bülbülünü korumak istiyordu; bunu en başından beri istemişti. Onu da hazinelerine katmak ve hazineleri gibi korumak istiyordu. Açgözlü bir yaratık gibi ona bakacak, istediği gibi parlayana kadar onu farklı ışıklara yerleştirirken kıs kıs gülecekti.

Kokusu hoştu ve anında zihnini ipeksi bir kumaş gibi sarmıştı. Onun odağını çalmış ve parçalarının yükünü azaltmıştı. Gerçek etkiyi fark etmesine yetecek kadar değil, ama her zaman delicesine kendini onlara kaptırmamasını sağlayacak kadar.

Ondan önce uyuşukluğu daha da kötüydü. Baş ağrıları, ciğerlerinin tıkanması, midesinin hastalıklı kıvrımları - Linh bunlar için bir merhemdi.

Ama ona ne olduğunu anladığında, bu narin diş için zihninde ve kalbinde bir şeyler değişmişti. Onu tüm vücuduyla korumaya yönelik bu doyumsuz ihtiyaç, şiddetli ve kırılmaz bir güçle üzerine gelmişti.

Ona zarar verenlerin peşine düşmek ve onları kokuşmuş ruhlarına varıncaya kadar yok etmek istiyordu.

Ancak, onu burada bırakmak zorunda kalacaktı. Güvende olmazdı. Evinden ayrıldığı anda İblisler onun kokusunun peşine düşecek ve bir gece içinde onu yiyeceklerdi. Mağaranın ana alanında kaçacak yeri yoktu ve diğer her yer karanlıkla doluydu.

Nathair onu yanına alamazdı. Öfkesine yenik düşerse ona sırtını dönebilirdi. Ayrıca onun kendisine saldıranlarla yüzleşmesini de istemiyordu. Onları unutmak istiyordu, bu yüzden kendi bencil intikam ihtiyacı için onu geri sürüklemek... *zalimceydi*. Nathair onun bedenine açlık duyacak kadar bencil olabilirdi ama kalbini bu şekilde incitemezdi.

Çok kırılıyordu.

Nathair onu arzuluyordu. Bir yanı, onu kurtardığı ilk gecedan beri böylesine güzel ve güven dolu bir yaratığın kendisine ait olmasını arzuluyordu. Bunu görmezden gelmişti, çünkü bir gelin potansiyeli onun için kötü bir karardı.

Yine de onun ruhunu korumak istiyordu. Onu iyileştirmeye yardım eden kişi olmak ve ona dokunuşlarının diğerlerinin bencilliğinden farklı olduğunu öğretmek istiyordu. Onu avucunun içinde tutabilmek ve sanki onu izinsiz tüketeceğinden korkuyormuş gibi ürküp kafatasından geri çekilmemesini istiyordu.

Bunu elde etmenin tek yolu onun kalbini ele geçirmektir.

Kalbi benden kilitli, diye düşündü, önünde parçalanan kıza bakarken. Herkesten uzakta saklı.

Bu dişi onu önemsiyor olabilirdi ama onunla ilgili her şey çok korunaklıydı. Bir kafatası taşımasının önemli olmadığını ve ne olursa olsun onu kazanabileceğini umuyordu ama onun için ne olduğunu biliyordu.

Bir alet. Kalbinin kafesinin etrafındaki kilidi açıp merkezine ulaşana kadar kullanacağından şüphe duyduğu bir alet.

İnançla dokunmayı ve dokunulmayı öğrenmek istiyorsa, tatmin olana kadar onun pullarını okşayabilirdi. Korkuyla terlemek yerine tutkuyla sıcaklığı paylaşmanın nasıl bir şey olduğunu öğrenmek isteseydi, onu öpücüklerle, ağır nefeslerle ve iç içe geçen iniltiyle haşlardı. Eğer bedenini geri almak ve iyileşmek için yakınlaşmak istiyorsa, Nathair kalbine girmenin bir yolunu bulacaktı.

Ben... ona aşığım. En azından, parçaların bu şekilde yoğun tepki verdiğini hissettiğinden beri öyle olabileceğini düşünüyordu. Ona ne kadar derinden aşık olduğunu fark etmişti.

onun b lb l  olduğunda bu diőeye açıktı. Onun b lb l . Onun lanet kurtuluşu. Karanlık bir saplantı.

Ona yüzyıllardır aradığı huzuru veren bir şarkıyla, var olan en önemli yaratık haline gelmişti.

Nathair onu her an gözden  ıkarabileceğinin ve şarkısı olacak başka bir insan bulabileceğinin farkındaydı. Linh olmasına *gerek* yoktu. Kendisinin ki kadar derin savaőlarla gelen bir insan olması da gerekmiyordu.

Sorunları çok farklıydı ama yine de sürekli * abalıyordu*. Onun için, kendisi için. Güçlü, tutkulu ve inatçıydı ve o kadar masum bir tatlıydı ki, adam onu çaresizce ihtiyaç duyduğu şekilde yozlaştırmak istiyordu.

Nathair öne doğru eğildi ve hı kırın yüzünü kendisine doğru kaldırmak için çenesinin altını kavradı. Kendisini küçülten bir pozisyonda sarılmaya devam ederken bile bunu isteyerek yaptı.

"Kullan beni," diye imzaladı onu rahat bırakmadan önce.

"Pardon?" diye sordu, sesi bir oktav çatlayarak.

"Kullan beni," diye tekrarladı. "Ben seninim, istediğin gibi kullanabilirsin. Vücudunu geri almak, iyileşmek, nihayet p-l-e-a-s-u-r-e - zevk hissetmek için beni kullan." Son kelimeyi ona işaretini göstermek için tekrarladı.

"Ama neden?" diye sızlandı. "Tek istediğin gerçekten seks mi?"

Nathair bunun üzerine küçük bir hırıltı çıkardı. "Hayır. Daha fazlasını istiyorum."

Kadın anlamamış gibi başını salladığında, Nathair onun sözlerini kükremek istedi. *Sesimi hiç bu kadar çok istememiőtım.*

Hareketleri hızlandı, daha sarsıcı hale geldi. "Vücudunun bildiği tek şey onu aldığımı hissetmek olana kadar seni becermek istiyorum. İçinde sadece benim t-a-s-t-e'mi bilinceye ve sadece beni hatırlayıncaya kadar. Bana önce kalbini vermediğin için vücudunu bu şekilde sikmek istiyorum."

Dudakları inançsızlıkla ayrılırken gözleri büyüdü.

"Benim olacaksın."

Yaşadığı şok yerini ters ters bakmaya bıraktı. "Ben kimseye *ait değilim*. Kimse bana sahip değil."

Kızın alınganlığı adamın sırt kaslarını titretti, gözbebekleri mor renge dönmeye cesaret etti. Nathair kıkırdadı.

"Şimdilik." Sonra, göz açıp kapayıncaya kadar Nathair onun etrafından dolanarak kumun üzerine uzandı ve pullu kaslardan dairesel bir duvar oluşturdu. Gövdesini o n u n önünde dik bir şekilde konumlandırdı, iki ayaktan daha az bir mesafe kalmıştı.

onları ayırıyordu. Kapana kısılmış, kafese konmuş ve hapsedilmişti. "Ben seninim, Linh."

Her ne kadar derinlemesine duymaya hazır olduğunu düşünmese de, kızın bunun samimiyetini bildiğini umuyordu.

"Hazır olduğunda, c-l-a-i-m - beni ve kendini talep et. Sonra, ben seni sahiplendiğimde, ne istersen yapmak için senin olacağım. Seni her yerde takip edeceğim." "Gerçekten mi? Her yere mi?" diye sordu, sesi çatlak ve hırıltılıydı. Grileşen bulutların ışığı zengin kahverengi gözlerine yansıyor. "Bana yardım edecek misin?"

insanlar?"

Bu soruyu beklemesi gerekirdi.

"Bunu böyle s-e-l-f-l-e-s-s bir sebep için yapma." Yapabileceği düşüncesi kalbini biraz acıttı. "Eğer yaparsan, seni öldürürüm."

"Bana kızacak mısın?" Kadın da ona imzalayarak geri verdi ve onun işaret etmediği kelimenin içini doldurdu.

Bir sonraki sözlerinin derinliğini anlatmak için hareketlerini bilerek yavaşlattı. "Vücudundan daha fazlasını istiyorum Linh."

"Ne istiyorsun?" diye sordu diz çökmüş vaziyette arkasına yaslanarak. Neyse ki ağlaması hafıflemişti. "Bana hala söylemedin."

Linh kolunu uzattığında irkildi. Linh'in tepkisi karşısında iç geçirdi ama büyüsunü kullanarak pençe uçlarını Linh'in göğsündeki dalgalanan kuyuya daldırdı. İkisi de ruhunun parmaklarının hemen arkasında yüzerek ortaya çıkışını izledi.

Ona dokunmadığı için ruhu uykusundan uyanmadı. Tırnaklarını sırtına geçirerek orta kısmına sarıldı. Daha önce hiç görmediği bu sırt, zihinsel çürümenin izleriyle kömür gibi kararmıştı. Küçük ruhu sandığından daha kötü bir durumdaydı.

Hala güzel, tıpkı onun gibi.

Sağ eliyle ruh kelimesini işaret etti - başparmağını avucunun içine doğru çekmeden önce parmak uçlarını birleştirdi ve parmaklarını düz ve birlikte öne doğru hareket ettirdi - ve ona öğrettiği yeni kelimeyi anlaması için işaret etti. Onun için en önemli kelimeydi bu. Linh aralarında süzülen kelimeye baktı ve dehşete düşmüş bakışlarını defalarca kafatası ile kelime arasında gezdirdi.

"Ruhumu mu istiyorsun?!" Onu iki eliyle kavrayarak, sırtı kuyruğunun duvarıyla buluşana kadar geri çekildi. Onu sıkıca tuttu ve adam onu ezeceğinden korkarak irkildi.

Sadece insan olduğu için onu yok edemeyeceğini umuyordu. Hiç uyanmadığı için onu fark etmemiş gibi görünüyordu.

Farkına vardığında yüz hatları düştü. "Ruh yiyici olduğunu söylemiştin! Beni yemeye çalıştığını biliyordum," dedi ama sesi pek inandırıcı gelmiyordu, sanki az önce söylediği saçmalığa gerçekten inanmıyormuş gibiydi.

Tatlı şeftali ve vanilya kokusuna karışan tek bir korku damlası bile olmamasına rağmen sinmiş haliyle, onun hazır olmadığını biliyordu. Ne istediğini, ne yaptığını bilmiyordu - sadece travması boyunca kendini beslerken güvende hissetmek istiyordu.

Nathair içini çekti ve kafatası omzuna dayanana kadar başını yana eğdi. "Onu bana vermeni istiyorum w-i-l-l-i-n-g-l-y."

"Neden isteyerek?" Uyuyan alevine baktı. "Eski şeytanlar gibi mi? Bunun için pazarlık mı yapmalısın?"

Ondan kaçan kıs kıs gülüş bir kazaydı. Hemen sırtının sertleşmesine neden oldu.

"Bu seni benim b-r-i-d-e - gelinim yapacak. Sonsuza kadar b-o-n-d-e-d - bağlı olacağız. Sen nereye gidersen, ben de oraya giderim. Ben nereye gidersem, sen de oraya gideceksin. Seni tüm gücümle koruyacağım. Biz... bir olacağız."

"Ne...?" Dudağını ısırды ve yan tarafa bakarken bakışlarını indirdi. "Sadece bir kişiden kaçtım ama söylediğin şey kalıcı gibi geliyor. Ben, Nathair... Böyle büyük bir bağlılık için doğru yerde miyim bilmiyorum. Artık ne seni ne de kendimi çok az tanıyormuşum gibi hissediyorum."

Nathair onun görüş alanına girdi. "Bekleyeceğim."

"Ya bunu hiç istemezsem?" Dizlerini göğsüne çekerek onun bakışları altında büzüldü, ruhunu hayatı buna bağlıymış gibi sıkıca kavradı. "Bu kulağa çok önemli, çok ağır geliyor. Ya senin için yanlış kişiysen? Başka insanlar da var... kırılmamış olanlar..."

Nathair başını eğerek, "Kırılmadın Linh," diye işaret etti. "Sadece yaralısın." Dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı. "Bana cevap vermedin."

"Ne istersen yapacağım ve bu yeterli. Bana ruhunu vermek zorunda değilsin. Onu hiçbir şey için beklemiyorum. Seni k-o-n-v-i-n-c-e etmeye ya da zorla almaya çalışmayacağım."

Kaşları derin bir şaşkınlıkla birbirine yaklaştı. "Beni ikna edemeyecek misin?" "Artık ne istediğimi biliyorsun. Amacım sensin. Eğer izin vereceğin tek şey bir t-a-s-t-e - tat - o zaman öyle olsun." Nathair'in söylediklerine rağmen yine de kıkırdadı. "Ama bana sahip çıkarsan adil davranmayacağım Linh."

Yanakları kızardı ve farklı bir nedenden dolayı onun bakışları altında küçüldü. Gözleri, rahatlamadan önce bir kaçış arar gibi her yere daldı.

"Ama başka seçeneğim var mı?"

Kalbi kabardı ve başını salladı. "Her zaman."

Narin, yaralı ruhunu tutuşunu gevşettiğinde, Nathair onu bırakmaya zorlanana kadar ellerini itti. Onu şu anda ait olduğu yere, göğsünün içine geri sıkıştırdı ama bu dişiyi kazanacağına yemin etti. Ne kadar uzun sürerse sürsün, bir gün onun alevini boynuzlarına bağlı hissedecekti.

Ya da sonsuza dek onun hasretini çekecek ve onun yerine şarkı söylemeye istekli başka birini bekleyecekti. Onun özünün kendi özüne yapışmasını aşındırmak için özel olmaları gerekirdi. *Kimsenin onunla kıyaslanabileceğinden şüpheliyim.*

Damlacıklar onun pullarına, sarı kuma ve saçlarına sıçradı. Linh kuma bakarken biraz kaybolmuş gibi görünüyordu, sanki tüm bunları özümsemeye çalışıyordu.

Tekrar konuştuğunda, görebilmek için dikkatini ona verdi. "İçeride mi yoksa yağmurda mı oynayalım?"

Yüzünü karanlık gökyüzüne kaldırdı ve bir yağmur damlası yanağına sıçradığında irkildi. Sonra gözlerini kapatıp daha fazlasının yüzüne düşmesine izin verdi ve yanaklarındaki ve burnundaki şişmiş kızarıklık soğur gibi oldu.

Nathair kuyruğuyla onları çevreledi ve Linh bir kez daha üzerine oturana kadar kuyruğunu onun altına soktu. Linh kaçmaya çalışmadı ya da yüzünü yukarı doğru tutarak tepki vermedi.

Yağmur yağacak.

Bir avuç limon kabuğunu çantasına tıktırarak Linh, ormanı araştırmaya devam etti. Pek yenilebilir bir şey değildi ama bir hafta önce bulduğu su nanesiyle sıkıcı bir çay yapabilecek kadar uzun süre pişirebileceğini düşündü.

Elini alnına götürerek güneşin öğleden sonraki konumuna dikkat etti. *Bugün göletinden çok uzağa gittik.* Saatlerdir yiyecek arıyorlardı.

Nathair yana doğru kaydı ve o da onu takip etti. Onu sadece yeni bir kokuyu, henüz karşılaşmadıkları bir şeyi kontrol etmesini istediğinde bırakıyordu.

Onu birkaç çiçeğin yanına getirdi ve onları iyice kontrol edebilmek için diz çöktü. Neredeyse vanilya gibi tatlı kokuyorlardı ve bir tanesini tabanından tutarak yavaşça yerden çekti. Yumrularını inceledi, renklerini kontrol etmek için üzerlerindeki kiri temizledi.

Bunlar soluk vanilya zambakları. Onları çantasına tıktırdı ve sonra bölgede daha fazlasını avladı. Çok fazla yiyecek sağlamayacaklardı ama sadece erik ve balık yemekten daha iyiydi.

Linh, hem yumrularını hem de yenilebilir çiçeklerini kullanmak istediği için toplayabildiği kadar zambak topladıktan sonra onları başka bir yere taşıdı.

Onları kuzeye, uçurumun kenarına doğru götüren dereyi takip etti. *Muhtemelen güneyde daha iyi bitkiler vardır.* Bragg'in haydut kampına doğru gitme düşüncesi onu ürpertti.

Yine de derenin yakınında kaldı ve Nathair'in ona yeni bir koku göstermesini bekledi.

Bazı açılardan, iri yarı Duskwalker'ı görmezden gelmeye çalıştı.

Yağmur altında birlikte oturdukları günden beri neredeyse hiç konuşmamışlardı. Linh, paylaştıkları sessizlikte iç gözlem yapıyordu. *Kalbim hâlâ acıyor.* Düşünceli zihni de daha iyi durumda değildi, başını ağrıtanı kadar çılgınca dönüp duruyordu.

Tanrım, kendini çok *küçük* hissediyordu. Ayrıca kendini delicesine zavallı, zayıf ve... bencil hissediyordu. *Onu kullanmak mı? Artık onun ne istediğini biliyorken bunu nasıl yapacağım?* Ruhunu mu? Pulları ona sürtünürken ne kadar yüce hissettirirse hissetsin, ruhunu hiçbir şeytana satmak istemiyordu.

Ve yine de... onun üzerine sürünmeyi o kadar çok istiyordu ki, bu düşünceyle amcığı kelimenin tam anlamıyla damladı.

Onu sadece söylediği sebeplerden dolayı arzulamadığımı biliyorum. Onun hakkında bu kadar alçakça düşünmesinden nefret ediyordu.

Kafatasında çekici bulduğu bir şeyler vardı ve onun için tatlı tatlı mırıldanmasını umarak tekrar öpücüklere boğmayı arzuluyordu. Boynuzlarını tutup okşamak, kafatası hassas olduğu için onları hissedip hissedemediğini görmek istiyordu.

İnsansı gövdesi... hangi dişi bundan etkilenmez ki? Kaslıydı, yakışıklıydı ve ışıқта gökkuşağı gibi parlayan güzel siyah pullarla kaplıydı. Koyu gri meme uçları bile sık sık dikkatini çekiyordu ve ona fırlatabileceği bir gömleği olmasını diliyordu. Dikişlerini gizleyecek bir etekten bahsetmeye bile gerek yoktu çünkü çift sikinin oradan çıkmasını sağlamak için onu özlemle okşamak istemeye başlamıştı.

Onlar mor, diye düşündü bir taşı tekmelerken. *Neden en sevdiğim renk olmak zorundalar?*

Dokunaçları tuhaftı ama onları keşfetmek ve sert mi yoksa yumuşak mı olduklarını, dokunulduğunda iyi hissettirip hissettirmediklerini ya da sadece bir şey için harici bir araç olup olmadıklarını bilmek istedi.

Bir de onun nilüfer ve ayçiçeği kokusu vardı, ikisi de onun köyünde bulunabilirdi. *Sanırım... benim köyümü severdi.* Etrafında ve dağın yamacında akan pınarlar vardı. Bir şelale birkaç kilometre ötedeki sahile doğru akıyordu.

Görünüşünü seviyorum. Hem de çok. *Ne olduğunu göz ardı etmeye yetecek kadar.* O bir canavardı, acayip bir şeydi - ve bazen acayiplik aşılamayacak kadar büyük bir engeldi.

Ama Nathair tüm Duskwalker ihtişamıyla muhteşemdi.

Pek çok yönden doğasında bir yılan gibiydi. Davranışları bile yılan benziyordu: tembel, bölgeci, olmadığı sürece sakın ve her zaman tetikte.

Yüzgeçleri ve solungaçları güzelliğine güzellik katıyordu ve yanlarından aşağı inenlerin gerçekten yumuşak olduğunu öğrenmişti. Kadifemsi dokusuyla, uyluklarının iç kısmı gibi daha yumuşak kısımlarına sürtündüklerinde hoş bir his uyandırabileceklerini düşündü. Onları okşadığında kuyruğunun ucuna kadar titremesi hoşuna gitmişti; bu yoğun tepki onu karıncalanmalarla uyarmıştı.

Bunların hiçbirisi Linh için yeterli değildi.

Bu onun sabrı ve zihniydi. Son derece rahatsız zihni, onu sürekli olarak ilişkilendirilebilir hissettiriyordu. O da en az kendisi kadar berbat durumdaydı ama onun sorunları kendininkilerden daha fizikseldi, daha baskıcı ve kırılması daha zordu. Onu seslerinden iyileştirmek mi? İmkânsız gibi geliyordu. Tek yapabildiği onun için şarkı söylemektir ve bunu her gün onunla *konuşmamak için yapıyordu*.

Hemen transa geçmediğinde bile söyleyecek tek bir şeyim yoktu. Onun derin, büyüleyici, ukala sesini tekrar duyma şansı vardı ve bunu kaçırmıştı. Çünkü birdenbire onun yanında kendini çok gergin ve güvensiz hissetmişti.

Keşke bana söylemeseydi. Görünüşe göre kendisinininki gibi iki boyutlu olmayan arzularının derinliğini bilmemeyi tercih ederdi.

Nathair kayarak uzaklaştı.

Onu daha çok mavi dil bitkisi olarak bilinen melastoma affine'in çiçekli bir çalısının yanına getirdi ve meyvelerinin olgunluğunu incelemek için eğildi. *Bunların burada bu kadar büyüyebilmesi için toprağın balçık olması gerekir.* Nemli, kabarık toprakta ne kadar az kil olduğunu düşününce buna şaşırmadı. Kuzey kayalıkları bunlar için oldukça verimliydi.

Acı dolu düşünceleri birbirine karışırken görüşü bulanıklaştı.

Yağmurun üzerinden sadece iki gün geçmiş olmasına rağmen, Linh bundan önceki günler boyunca onun önünde kendine dokunmamıştı. Erotik bir transa girmesinin nedeninin tüm bu yakınlık olmasından çok endişelenmişti ve bir daha olursa bunu sorun etmemek için irade kazanmaya çalışıyordu.

Kendisine doğru pompalanan bir dizi yarakla uyanmak onu geriye götürmüştü. İyileşme süreci tekrar başlamıştı ve bunun kesin bir sonu olmasını diliyordu - iç kargaşasından kurtulacağı zamanı bir kenara not edebilmeyi diliyordu. O gece plajdan sonra tekrar denemeyi umuyordu ama o zamandan beri midesi o kadar bulanıyordu ki yapamadı.

Ne istediğimi bilmezken onu yönlendirmem haksızlık olur.

Kuyruğunun altından bir sopa kırıldığında, muhtemelen nedenini görmek için

çalıdaki meyveleri düzgün bir şekilde kontrol etmediğini fark edince aceleyle zıpladı. Gölgesi, orman örtüsünün arasından parlayan küçük güneşi engelledi.

Sinüsleri karıncalanırken dudakları gerildi. Olası gözyaşlarını dağıtmak için hızla gözlerini kırıştırdı.

Onun haklı olduğunu düşünmekten nefret ediyorum. Ondan hoşlanıyorum çünkü insan değil, çünkü insan gibi hissetmiyor. Bu benim hatam, değil mi? Başıma gelenleri atlatmak için onunla yakınlaşmak?

Ama ona olanlar... Bragg'ın yaptıkları... Böyle bir şeyin üstesinden nasıl gelebilirdi ki?

Bir yanı Nathair'e söylemek istiyordu. Ondan istediği şeyin muhtemelen kaybedeceği bir savaş olduğunu bilmesini istiyordu. Sorun Nathair değildi, sorun kendisiydi; *mahvolduğunu* düşünüyordu. Fiziksel olarak değil ama zihninin ve kalbinin derinliklerinde, sürekli korku hissetmeden biriyle birlikte olup olamayacağını bilmiyordu. Hoş olmayan bir şey yememesine rağmen, samimi bir şey yapmak fiziksel bir karın ağrısıyla birlikte geliyordu.

Yediği tek tatsız şey, duygusal bir yumru olarak yuttuğu kendi söylenmemiş sözleriydi.

Güzel olduğum için şanslı olduğumu söyledi. Bragg ile 'evliliği' tamamen politikti ve babasını itaatkâr olmaya zorlamanın bir yoluydu. Babası kendisine söyleneni yapmazsa, kızının hayatının tehlikeye gireceği tehdidi sürekli başının üzerinde belirliyordu. O bir pazarlık kozuydu.

Tabii ki babası reddetti - bu da herkesin onun her bir eline vurulmasını izlediği yoğun bir gösteriyle sonuçlandı. O zaman bile, annesi ve köydeki herkes gibi o da hayır demişti.

Linh de öyle.

Sonunda böyle bir seçim şansı olmamıştı. Herkesin öfkesine rağmen onu almış, bıçak zoruyla eşyalarını toplamaya zorlamış ve sonra da babasına evliliğin kendi seçimi olduğuna şükretmesini söylemişti.

Onu sevmiyordu ama ona her zaman iğrenç bir takdir dolu gözle bakmıştı. Köydeki birçok kadına da aynısını yapmıştı. Ama *onu* almasının nedeni kontrol etme ihtiyacıydı.

Bragg evlerini yıkamazdı, yoksa isyan ederlerdi. Onları İblislerden koruyacaklarına dair verdikleri söz, ki bunu yaptılar, başlangıçta hoş görülmelerinin tek sebebiydi. Askerlerinin olmamasının nedeni, yardım için güneye ulaşmalarını engellemeleriydi.

Ancak Bragg daha fazla ürün, daha fazla giysi, daha fazla ilaç isteyerek hayatta kalmak için ihtiyaç duydukları malzemeleri ellerinden alınca herkes daha da sinirlendi.

Ve Linh'e gözünü diktikçe, hepsi daha da endişelenmeye başladı. Sürekli onun etrafında dolaşıyor, onun yakınında olmak için bir neden buluyordu. İlgilenmesi gereken rastgele bir sıyrık, mide rahatsızlığı olan adamlarından birine yardım etmek için bir karışım, aklına gelebilecek her şey.

Hatta kendi başlarına güvenle bulamayacakları otları bulmaları için onu ve annesini bizzat ormana götürmeyi bile teklif etmişti. Ona kur yapmak için çirkin girişimleriyle oldukça zorlayıcı olmuştu ama annesinin yakınlığı onu uzak tutmuştu.

Babası köylerini korumak için çok sıkı pazarlık yaptığında sabrı daha da tükenmişti. Babası... haydutlara karşı yardım için güneye bir mesaj göndermeye çalıştığında ve yakalandığında.

Bragg öfkeden deliye dönmüştü. Sonunda babasından bıkmıştı. Kontrol seçeneği olarak Linh'e dönmüştü ama Linh onun sürekli ürkütücü bir şekilde onu takip etmesinin bundan daha fazlası olduğunu biliyordu.

Ölüm ya da acı babasını korkutmuyordu; yaralı elleriyle bunu çoktan kanıtlamıştı. Karşı koyan adamları da korkutmamıştı. Hepsi Bragg'in adamlarıyla sürekli tartışmış ve onları geri çekilmeye zorlamış, onu *almalarını... engellemeye* çalışmışlardı.

Kızın boğazı adamın sert avucunun içinde olduğu anda, potansiyel ölümü herkesi korkuttu.

Annesinin ona son sarılışında ikisi de titriyor ve gözyaşlarına boğuluyordu. Annesi onu kurtarmanın bir yolunu bulacaklarına söz vermişti ve tek yapması gereken yaşamaktı. Hayatta kalmak. Her günü atlatmak ve onu eve getirmek için her kaynağı denediklerini bilmek.

Ama her zahmetli gün sonsuzluk gibi geliyordu ve Linh bir sonraki günü söz verdiği gibi atlatamayacağından korkuyordu. Cehennem hayatı bu şekilde devam ederse buna dayanamayacağını düşünüyordu.

Kimsenin onu kurtaramayacağını biliyordu. En başta kaçırılmasını bile engelleyememişlerdi. Daha fazla adamın, daha fazla silahın ve daha fazla İblis'in kan dökülmesini koklama potansiyelinin olduğu canavarın göbeğine - Bragg'in kampına - kaçma şansları var mıydı?

Linh tüm bunları Nathair'le paylaşmaya katlanabileceğini düşünüyordu ama bunu yapmak gerçekten çok zordu. Sessiz kalmak ve her şeyin yolunda gitmesini ummak daha kolay geliyordu.

hafızasından kalıcı olarak silinmiş.

Geri kalanı mı? Bragg'ın yüzünü ve vücudunu işaretlemek istememesini açıklayabileceğini hiç sanmıyordu ama bu onun kaba olmadığı anlamına gelmiyordu. Sadece korkunç olmanın başka yollarını bulmuştu. İz bırakmayan şekillerde şiddet uyguluyor ve kızın ruhu ezilene kadar duygusal olarak taciz ediyordu.

Bir daha asla kimseyle yakınlaşmak istemeyeceğimden çok korkuyordum. Nathair'in yüksek, baskıcı gölgesini içine çekti ve sadece onun önsezili gölgesinde sakinlik hissetti. Şimdiden bu endişeleri ortadan kaldıracak birini bulmuş olması bir mucizeydi. *Eğer o bir erkek olsaydı...* Linh onun kendisine on adım yaklaşmasına asla izin vermezdi.

Yine de Nathair'e karşı duyduğu arzunun bir parçası da meraktı. O kadar farklıydı ki bu onu rahatlatıyordu. Bu onu daha az ürkütücü yapıyor ve erotik hale getiriyordu. Sanki kendi erkeksi, günahkâr tanrısı karanlık ışığını onun üzerinde parlatmaya gelmişti.

Melastoma affine meyvelerinin hepsinin kabuklarından ayrıldığından emin olmak için kontrol ederek onları bir kenara koydu. Mide bulantısını hafifletmek umuduyla birkaç tanesini ısırdı.

Ama o teklif etti ve ben gerçekten ona dokunmak istiyorum. Linh'in titreyen, muhtaç bir karmaşa olmasındansa, Nathair'in bükülmez kontrolünün kendi gücünün altına kaymasına izin vermesinin nasıl bir şey olduğunu görmek istiyordu.

İç duvarları, içindeki büyük parmağı hatırlayınca geçici bir nabız attı. Parmağın etrafında o kadar yumuşaktı ki. Daha önce hiç penetrasyon yaşadığını sanmıyordu ve eğer yaşadıysa, o anıları tamamen '*sakin bunu açma*' cehennem kutusuna kilitlemişti çünkü bununla başa çıkamayacağını biliyordu. Kaçmak için kendini bu senaryolardan soyutlamıştı ve bu da hafıza kayıplarıyla birlikte gelmişti.

Bu şekilde kalmasını tercih ederdi.

Dürüst olmak gerekirse, o iki ay kabus gibi bir bulanıklıktı ve netlik için hatırladıklarının hiçbirini gözden geçirmek istemiyordu. *Keşke bana unutturma gücüne sahip olsaydı.*

Linh ona bunun mümkün olup olmadığını sormuş, o da hayır demişti. Yalan söylemediğini biliyordu.

Karnı doyana kadar yemeyi bitirdikten sonra, kollarını kavuşturmuş sırtına bakan Duskwalker'a döndü.

Birkaç tutamı kulağının arkasına sıkıştırdı, çünkü saçları boynunun yanından aşağıya doğru salınan tek bir örgü halindeydi.

Onun bu kadar tatlı olmasına bayılıyorum. Onun için yaptığı her şeyde son derece özenli ve düşünceli davrandı. Kendini tamamen onun ihtiyaçlarına, rahatına adanmış gibi görünürken, kendi ihtiyaçlarını göz ardı ediyordu - çoğu zaman kızın bir adım atıp onunla yarı yolda buluşabilmeyi dilemesine neden oluyordu. *Ama aynı zamanda... komik.*

Nathair çekiciydi, ama bazen ona bakışlarıyla biraz ürkütücü oluyordu, yuvasında tek başına oturduğu zamanki gergin tavırlarından bahsetmiyorum bile. Yağmurdan sonra uyumaya gittikleri ilk gece kız yuvadan çıkmaya çalıştığında yuvaya girmeyi bırakmıştı.

Kadın yalnız uyumak ve aralarına mesafe koymak istemişti ama adam bundan hiç ama hiç hoşlanmamıştı. Kelimenin tam anlamıyla onu yuvasına taşımış ve sonra da yuvanın dışına ek bir duvar gibi sarılmıştı.

Her iki sabah da adamın kafasını pervaza dayamış, bir ucube gibi onu izlerken uyandı. Büyüleyici turuncu gözleriyle onu ateşten girdaplarına çekmek istiyor gibi görünen hoş bir ucube.

"Sanırım bugünlük işim bitti," dedi sessizce, adamın turuncu gözlerinden bir şekilde kaçarak.

Artık yiyecek aramayı bitirdiğine göre, derin bir homurtu çekti ve göletine geri dönmek üzere yola koyuldu. Linh bir adım geriden takip etti ve kuyruğunun metreler boyunca devasa, sürekli bir dalga oluşturmalarını izledi. Kollarını kavuşturmuş ve sanki dalgınmış gibi bir elini yanağına götürmüştü.

Bu da onu daha ürkütücü ve huysuz biri olarak gösteriyordu.

Huysuz olduğunu sanmıyorum. Kesinlikle atılgan. Nathair'in hareketleri için bir filtresi yoktu ve bazen sadece bu hareketleriyle bile onun zihnini okuyabildiğini düşünüyordu. Ayrıca küre değişimlerini, hatta uyarılmışlığının mor rengini bile saklıyor gibi görünmüyordu ve bunları özgürce sunuyordu.

Adamın biraz sert olması hoşuna gitmişti. Hareketleri sinsi ve yumuşak olabilirdi ve bunun yılan doğasından kaynaklanabileceğini düşündü ama içindeki Duskwalker sert, acımasız ve sarsıcıydı. İmza atarken de çok açık sözlüydü, muhtemelen duyarsız olmasına rağmen konuya giriyordu.

Bu yönünü seviyorum. Dürüst biri olarak karşımıza çıkıyor.

Linh onun, parmak uçlarıyla sıyırmak için bile zıplayamayacağı dalların altına nasıl eğildiğine baktı. Hatta denedi ve lanet olası bir sopanın üzerine düştüğünde neredeyse tökezliyordu.

Hızla ayağını düzeltti ve kızardı. *İnebileceğim onca yer varken, bir sopanın üzerine mi inmeliydim?!* Hadi ama, evren bu noktada onunla dalga geçiyordu.

Bir homurtu dikkatini çekti ve başını kaldırıp baktı.

Koyu renk boynuzları ve kafatasının arkası, omzunun üzerinden ona bakmak için yana dönmeden önce benekli ışıktaki altın renginde parlıyordu. Gözleri sarı, "Bunu gördüm" diye imzaladı.

Yanakları öyle bir ateşle alevlendi ki kulakları bile ısındı. "Bunu nasıl görebildin?" diye bağırdı, kollarını inançsızca havaya kaldırarak. "Yüzün öne dönüktü."

"Her şeyi görüyorum."

Utanarak, dilini dışarı çıkarmadan önce dudak büktü. Adam aniden ona doğru dönüp dilinin ucunu yakalamadan önce nefesini tutacak zamanı bile olmamıştı. Dilini adamın iri parmakları arasına sıkıştırınca donup kaldı.

"Bu..." Kürelerini kasıtlı olarak maviye çevirdi ve birini işaret etti. "Mavi."

Gözlerini çaprazlayarak burnunun ucundan mavi-siyah lekeli tat alma tomurcuklarına baktı. Konuşabilmesi için bıraktı.

"Şey, evet. Yediğim meyveler dilini lekeliyor."

Bunu merak etmiş gibi görünerek çantasını karıştırdı ve birkaç tane çaldı. Kuyruğunun dibine oturdu ve başparmağının pençeleriyle bir meyveyi kopardı. Sonra, onu şaşırtacak şekilde, kalanını ağzına attı.

Anında içten içe ürperdi. Kuyruğunun ucuna kadar tüm vücudu tiksinti olduğunu düşündüğü bir şekilde kasıldı. Gözbebekleri siyah renkte titrerken, çenesi hareket edip ayrılırken onları ezdi.

Bunun bir Duskwalker'ın ekşi bir şey yerken bir insan gibi sızlanma şekli olduğunu anladığında yumruğunun arkasından kıkırdadı.

İşi bittiğinde yutmak yerine dilini sıyrarak temizledi ve ileri doğru itti. Gözleri hareket etmedi ama mor çatallı dilinin mavi-siyaha dönüşme şeklini incelediğini biliyordu.

Bir kez daha yol göstermek için ondan yana döndü, ama dilini asla geri çekmedi. Hatta çatalları tutup birbirinden ayırdı. Linh dikkatle izlemek için yanına koştu ve bir şey belirginleşti.

Düşündüğümünden daha meraklı. Çok iyi konuşabildiği, büyü yapabildiği ve genel olarak bilgili görüldüğü için onun bir canavar olduğunu sık sık unutuyordu. Uzun süredir hayatta değil -çoğu zaman ölü olduğu için- ve tahminimce gördüğü ve yaptığı pek bir şey yok.

Ve bu canavar görünüşe göre onunla çok meraklı olmak istiyordu. *Her zaman o kadar iyi yönetiyor ki benim onun sahip olduğu ilk kadın olduğumu unutuyorum.* Linh onun ilkiydi.

Eğer isterse, birçok şey için onun ilki olabilir. *Onu istiyorum*. Ama onun gelini olmak... bu onun *son olmasını* da istediği anlamına mı geliyordu?

Kaç ruhla bağ kurabilir? Çünkü Linh doğruyu söylüyorsa, onun elinde tuttuğu pek çok kişiden biri olmamayı tercih ederdi. *Ama iki siki olduğu için aynı anda birden fazla kişiyi tatmin etmekte sorun yaşamazdı*. Bu yüzden mi iki tane vardı? Ve bu tüm Duskwalker'ların mı yoksa sadece onun mu olduğu anlamına geliyordu?

Ağzını kapattı, birden midesi bulandı. Bu tür bir duygusal ıstırapla uğraşmak zorunda kalmak için kendini ona vermek istemiyordu.

Hastalıklı düşünceleri içinde oturmak yerine, sadece soruyu sordu. "Babanın birçok ruhu yiyebildiğini söyledin. Kaç kişiyle bağ kurabilirsin?"

Lekeli dilinin üzerindeki konuşmayı umursamıyormuş gibi, kafatasını ona çevirmeden tek bir parmağını ona doğru kaldırdı.

Tamam. Yani sadece bir tane. Bu onu biraz daha iyi hissettirdi. *Benim için daha fazla o zaman?* Düşünceleri karşısında sırtı sertleşti. *Eğer karar verirsem, yani*. Yüzünü avuçladı. *Oh, kimi kandırıyorum ben? Onun cazibesine direnmek ve dokunmayı engellemek mümkün değil*.

Beş gün olmuştu ve artık kıvranmaya hazırды. Zevk almak istiyordu ve Nathair ona bunu kendi eliyle ya da onun parmaklarından biriyle alabileceğini çoktan göstermişti. Ve gerçekten de sadece Nathair'inkini hatırlayana kadar tüm dokunuşları silmek istiyordu.

Avuçları o kadar yumuşaktı ki kendi avuçlarından daha ipeksiydi. Sadece yanağını, boynunu ve hatırlayabildiği kadarıyla göğsünü okşamak çok hoş bir histi.

Onu öğrenmek ve o beni öğrendiğinde ne olacağını görmek istiyorum. Dokunduğu ilk kadın. Travma geçirirken *bu* kadar deneyimsiz biriyle birlikte olmak korkutucu olmalıydı ama bu fikir onu o kadar tahrik ediyordu ki günah olmalıydı. Onun ilklerini her şeyiyle kabul etmek, sanki kendi ilkleriymiş gibi, ama arzulanan, zevk alınan, saygı duyulan.

Onun ilk Duskwalker'ı ya da iki horozu, pulları, çatallı dili, pençeleri olan ve kuyruğu dışında bacağı olmayan ilk erkeği olacaktı. Onunla yaşayacağı o kadar çok ilk vardı ki, bunların hepsinden yoksun olduğunu düşünmüştü.

Onun seksi, pürüzsüz pullarının vücudunun her santimini okşamasını istiyordu, öyle ki meme uçları, onları da kazıyacağı umuduyla sertleşmişti. Onu her yerinde, aynı anda istiyordu ve adam o kadar büyük ve uzundu ki bunu *yapabilecek* tek yaratık olabilirdi.

Linh seks konusunda emin değildi ama ikisi de yakınlaşmak isterken ve bunu başka şekillerde yapabilecekken neden geri dursunlardı ki? *Biliyorum ki şu anda elimi uzatacak olsam.* Linh anında pes eder ve ona canının çektiği her şeyi verirdi.

Çünkü o da açlık çekiyordu.

O da öyle yaptı. Linh en masum duygularla ona doğru uzandı ve avucunu onun insansı beline koydu.

Adam onu yakaladığında ve küçük, çevik elini zorbaca büyük olan elinin içinde tuttuğunda kalbi neredeyse ağlayacaktı. Pençeleri narin bileklerine battı ama acıtmadı. Tüm yalnızlığı ve kendinden nefreti... günlerdir peşini bırakmayan tüm o dayanılmaz, mide bulandırıcı hastalık, onun yumuşak avucunda çözüldü.

Nathair bundan fazlasını yapmadı. Ona bir fırsat verdiği için ona dönmedi, onu kollarının arasına almaya çalışmadı. Dilini onun ağzına sokmaya çalışmadı ya da ondan bir şey beklemedi.

Basit bir jestle onun elini tuttu ve varlığı şefkatle ısıldadı.

Bu sadece onu daha çok istemesine neden oldu.

Linh'in Nathair'in mağarasına döndüklerinde yapacakları büyük bir planı vardı.

Kendini temiz hissetmek için yıkanacak, ateşin yanında kurulanacak, biraz meyve yiyecek ve sonra Nathair'e tekrar sarılıp sarılamayacaklarını soracaktı. Onun kuyruğuna sarılmayalı günler olmuştu ve bunu özlemişti - uykuları huzursuzdu.

Hemen dinlenmeye hiç niyeti yoktu.

Linh karanlığın içinde gözlerini kırptırırken suratını astı, başı adamın göğüs kaslarının arasına sıkışmış ve kolları kasların arasında sıkışmıştı. *Lanet olsun. Bana sarılır sarılmaz uykuya daldım.* Gitti - saniyeler içinde bilinçsiz.

O kadar rahattı ki, tutuşun tanıdıklığı ve yakınlığı onu altına çekmişti.

Ona dokunmayı denemek istedim. Belli ki bunu istiyordu ve zihninin onu bu adımı atmaktan alıkoymasına izin vermekten yorulmuştu. Bir kereliğine de olsa kalbinin önderlik etmesine izin vermek istiyordu - ya da daha doğrusu amının. *Ama şimdi translarından birinde.*

Seğirerek, onun etrafında gergindi. Sırtını tutarken pençeleri elbisesini delip geçti.

Başını eğerek onun parıltısının beyaz ışığını takip etti ve düşünceli bir şekilde alt dudağını dişledi. *Acaba yapabilir miyim...* Mırıldanmaya başladı, onu trans halinden çok hızlı çıkarırsa başının belaya girebileceğinden endişeleniyordu.

Yumuşamadı, bu yüzden sesi giderek artırdı. Dalgalanan sıkma hareketleri hafiflediğinde gülümsedi. Ondan küçük, kısa bir inilti koptu,

ve onu daha da yaklaştırdı. Linh, yüzünü ona doğru bastırđında nefesi kesildi, bu arada mırıltıları adamın göğüs kaslarına çarparak boğulduğu için sessizleşti.

Yan yatan Nathair onun etrafında nefes nefese kaldı. Sonra pençelerinin uçlarını boğazının kenarından aşağı yukarı çekmeden önce başının arkasını okşadı.

Yüzünü serbest bıraktı.

"Yardıma oldu mu?" Tekrar gıdıklamadan önce boynunun yan tarafına hafifçe dokundu. Kızın gözleri mizahla kırıştı. "Bunu evet olarak kabul ediyorum."

Homurdandı ama bir milim bile kıpırdamadı. Aklını kaybettikten sonra genellikle biraz uyuşuk olurdu.

Linh bunu bir açılış olarak kabul etti. Adam uyandığına göre daha yükseğe çıkabilmek için yukarı doğru itti, adamın ona izin vermek için hareket edip kıpırdanacağını biliyordu. Kafatasını ona doğru eğdi ve bir adımdan daha az ilerlediğinde onu durdurdu.

Linh cesur bir nefes almadan önce tereddütle alt dudağının iç kısmını çiğnedi.

"Sana dokunabilir miyim?" diye fısıldadı, ellerini adamın geniş omuzlarına koyarak.

Nathair onun ellerinden birini tuttu ve kendi elinin arkasına götürdü. Kız onun "Her zaman" diye işaret ettiğini hissedince kıkırdadı.

"Her zaman diyemezsin, Nathair," dedi zayıf bir kahkaha atarak. "Bu her zaman demek olur-"

Sözünü bitiremeden, arkasındaki kol yukarı doğru kalkarak ağzını arkadan kapattı. Karanlıkta onun bir kez daha "Her zaman" diye işaret ettiğini hissetti. Bunun üzerine yüz hatları yumuşadı ve çenesinin köşelerini kavramak için uzandı. Dudaklarını adamın dudaklarına bastırabilmek için başını aşağı indirdi.

Çene kemiğinin pürüzsüz uzunluğu.

"Seni bir insan olmadığın için değıl, seni güzel bulduğum için arzuladığımı bilmeni istiyorum." Onun burun deliğinin yan tarafının olduğunu düşündüğü yeri öptü. "Kafatasın hoşuma gitti, Nathair. İşim gereğı kemik görmeye alışkınım ve yılanlar genellikle çok fazla anlam içeren derin sembolizme sahiptir."

Şimdi bunu söylediğine göre, onu en başından beri bu kadar rahatlatıcı bulmasının nedeninin bu olabileceğini fark etti. Yılanlar birçok efsanede yeniden doğuşu, dönüşümü, ölümsüzlüğü ve iyileşmeyi temsil ederdi. Derilerini dökerler.

Linh de aynı şekilde geçmişten sıyrılıp eskisinden daha büyük, daha iyi ve daha parlak bir dönüşüm geçirmeyi diledi.

Nathair onun öpücüklerine sokuldu, o da onu yumuşak bir şekilde öpücüklerle buladı.

Parmak uçları adamın etinin sert çakıl taşlarını sıyrana kadar ellerini adamın boynunun kenarlarında gezdirdi, dudakları da bir yandan onu takip etti. Kaslı göğsü parmak uçlarının baskısı altında alçalıyor, derisinin yoğunluğuna rağmen altının yumuşak olduğunu gösteriyordu.

"Pullarını seviyorum," diye devam etti, dudaklarını boğazına fısıldayarak. Solungaçlarını öptüğünde tüm vücudu hafifçe kıvrıldı. "Bunları seviyorum. Ne kadar hassas olduklarını seviyorum."

Adam Linh'in başının arkasını kavradı ve Linh bunun onu daha fazla bastırmak için mi yoksa uzaklaştırmak için mi olduğundan emin olamadı. Kız dudaklarını yaladığında Linh'den tiz bir inilti geldi ve Linh'in gözleri parladı.

Her iki göğüs kasını da avuçladı ve başparmakları aynı anda küçük meme uçlarında gezinmeyi başardı.

"Çok yumuşak ama bir o kadar da güçlü hissediyorsun. Erkeksi hissediyorsun. Vücudunun esnemesini ve pullarının ışığı yansıtmasını izlemek hoşuma gidiyor."

Linh kendini aşağıya doğru çekerek adamın göğsüne öpücükler kondurdu, kaburga kemiğini dıştan ortaya doğru takip etti. Hatta adamın yarı çökmüş göğüs kafesini bile yaladı.

Uzanmadığı elini yana doğru itmeden önce parmaklarını aşağı doğru sıyırdığında karın kasları büküldü ve burkuldu.

"Yüzgeçlerini bile sevdim," diye iltifat etti, kalçalarının hemen üstünden başlayan fırfırlarını okşayarak. "Yumuşak ve şekillendirilebilirler. Ve kokunu da seviyorum; çok nazik."

Nathair'in gözbebekleri uzun zaman önce mora dönmüştü, ancak içe doğru bir yol izlemeye başladığında siyahla titriyorlardı. Leğen kemiğine karşı, ondan gelen yoğun seğirmeleri hissedebileceğini düşündü. Hızla elini tuttu ve kuyruğunu açmaya başladı. Gerginlik kaslarını sıkıştırdı ve onun yanlarını kavradı.

"Hayır. Yalan söyleme şeklimizi değiştirmek istemiyorum," diye fısıldadı göğsüne doğru. "Böyle kalmak istiyorum."

Kuyruk sarmallarının arasındaki küçük boşluktan sızan bir ışık, omzundaki pulların parlamasına neden oldu. Elleri karnının üzerindeyken, avuçlarını dalgalı kaslarından aşağı indirirken göğsünü öptü. Bir tanesini karnı ile gövdesi arasına daldırdı ve Nathair kenetlendi.

Kolları aşağıya indi ve adam kalçalarını kendi kalçalarına doğru itmek için kık yanaklarının altlarını kavradığında ciyakladı. Baskı sertti ve onunla ne yaptığını tam olarak biliyordu. Linh'in kendine dokunmak niyetinde olduğunu düşündüyse yanılıyordu.

Linh, parmakları onun dikiş yerini sıyırdığında bu düşünceyi onun için çözdü. Adamın kafatasını tamamen ona doğru indirdiğini fark ettiğinde bakışlarını ona doğru kaldırdı. Kalçalarını geriye doğru eğip mor gözbebeklerine bakarken dudağını ısırarak tekrar tekrar okşadı.

Aletleri öne çıkarken homurdandı ve onları çevreleyen spiralden, dokunaçları tarafından kuşatıldıklarını anladı.

"Ben de burayı seviyorum," diye fısıldadı, herhangi bir endişe ya da tiksinti hissetmediğine şükrederek. "Mor olmanı, iki penisin olmasını, bu dokunaçlara sahip olmanı seviyorum."

Nathair hırıltılı bir mırıltı çıkardı ve bu sadece dört uzuv serbest bırakıldığında derinleşti, böylece horozları tam uzunluklarına kadar uzanabildi. Çift başları okşadı, ancak merkezlerinin onları birbirinden ayırma şekliyle aynı anda bunu yapmakta zorlandı.

Onu bana karşı hissetmek istiyorum. Elbisesinin üzerlerine sürtünürken iyi hissettirdiğinden şüpheliydi.

Tüm bunları neden birdenbire kabul ettiğini sorgulayacaktı ama Linh bunun adamın ona söyledikleri yüzünden olabileceğini düşündü. Daha önce onun kendisinden ne istediğini, her şey için nedenlerinin ne olduğunu merak ederek gerçekten kaybolmuştu. Şimdi biliyordu ki... evet, korkutucuydular - istediği şeyin derinliği kafasının alamayacağı kadar yoğun ve sonsuzdu.

Ama daha fazlasını istediği ortaya çıktı.

Onu sadece müsait olduğu için kullanmak istemediğini ve sadece pantolonuna girmek için uzun bir oyun oynadığını. Sadece vücudunu değil, *kendisini de* arzulayacak birine ihtiyacı vardı. Linh'te dış görünüşünden daha fazlası vardı ve Linh'in biriyle bağ kurma kararını yalnızca onda gördüğü güzelliğe dayanarak vereceğinden şüpheliydi.

Nathair'in böyle kibirli olduğunu görmemişti.

Bu, onun kalbine zarar vermeyecek kadar önemseydiği anlamına geliyordu. Bunu ona verebilir miydi? Linh emin değildi. Kalbi şu anda kendini küçük ve kafeste hissediyordu ve onun hayatına nasıl uyum sağlayacağını bilmiyordu.

Halkının yanına dönmek istiyordu. Onlarla birlikte olmak, onların arasında yaşamak ve yapmak için eğitildiği işi yapmak istiyordu. Nathair nasıl olur da

O kadar farklıken buna nasıl uyum sağladı?

Bırakın köyün geri kalanını, ailesinin onu kabul edip etmeyeceğini bile bilmiyordu.

Ama bu düşüncelerle günlerce boş yere oyalanmıştı ve şu anda sadece ona, buna odaklanmak istiyordu. Onun kucaklamasının kendisini her zaman nasıl el üstünde tutulduğunu hissettirdiğine ve sonunda *cesur olduğuna*.

"Nathair," diye fısıldadı, bir sikini elinden geldiğince okşayarak. Onun için ürperdi. "Elbisemi çıkarmama yardım eder misin?"

Bir kalp atışı içinde kuyruğunda bir delik açtı ve giysiyi yumruklayarak başının üzerinden çekti. Omzunu ve yattığı kalçasını kavradı ve onu biraz daha aşağı bastırdı. Atleti yukarı sıyrılarak göğüslerini adamın etine maruz bıraktı.

Aynı zamanda her iki eliyle her iki siki de okşamak için ona yer açtı ve onları kaplayan garip balçığı isteyerek selamladı. Dokunaçları açıkta kalan karnında kıpırdandı ve o kadar garip ve gıdıklayıcı hissettiler ki daha fazlası için onlara doğru eğildi. Tek kolunun üzerinde yattığı için her iki siki de düzgünce okşamak zordu ama sağındakini hevesle kavradı.

Onu sorgulamadığı ve kontrolün kendisinde olmasına izin verdiği için minnettardı.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" diye sordu başını ona doğru eğerek.

Ellerine sertçe vurdu. Sonra başının arkasını kavradı ve dilini dudaklarında gezdirmek için eğildi. Kadın dudaklarını onun için açmaya çalıştı ama adam hemen boynunun yanına gitti.

Cevap olarak kulağının hemen yanında derin, gizli bir inilti kasıtlı olarak gürledi ve buna karşılık olarak amı sıkıştı.

Meme uçları sertleşmişti ve sonunda onların adamın pullarına, kaslarına süründüğünü hissediyor, bir yandan da adamın hafif sıcaklığının tadını çıkarıyordu. Aletleri avuçlarında çok sert hissediyordu, dokuları pürüzsüz ve kadifemsiydi ama yumrularıyla inişli çıkışlıydı ve amı onlar için nabız gibi atıyordu. Birazcık baskı uygulayana kadar yumuşacıktılar, sonra çelik gibi sertleşiyorlardı.

Her ikisinin de sivri uçları küttü, sanki bir zamanlar tek bir sikmişler gibi ortadan ikiye ayrılmışlardı. Onları birbirine ittiğinde tek bir büyük penis gibi hissediyordu. Onu her okşayışında, kayganlaştırıcıyı toplayarak kayganlaştırdığında, nabzının hızlandığını hissedebiliyordu. Nabızı şu anda dudaklarının altında atmakta olan sikinden daha hızlıydı.

Kalçasındaki eli hafifçe aşağı inmeden önce parmakları ona battı. Parmak uçları pantolonunun arkasına daldı ama fazla ileri gitmedi.

Linh geri dönmeden önce pantolonunun bağını gevşetmek için bir horozu serbest bıraktı. "Dokun, Nathair. Sorun yok."

Şaşırtıcı bir şekilde, aslında iyiden de fazlası.

Sanki tek ihtiyacı olan izinmiş gibi, Nathair'in elleri harekete geçti. Omzunu kavrayan el öne doğru itilerek bir göğsünü sıkıca kavradı ve hassas tomurcuk parmaklarının arasından kayarken meme ucunu sıkıştırdı. Diğeri ise kadının gevşemiş pantolonunun içine girdi ve kolları kadınınkinden daha uzun olan kadının ayrılmış kalçalarının arasını kolaylıkla kavradı.

Ani ve doğrudan okşamalar karşısında boğazına yumuşak bir inilti takıldı ve parmakları oynadığında bu inilti daha da yükseldi. Birdenbire teni alev alev yanmaya başladı ve damarlarında kaynayan uyarılma ısı daha da arttı. Adam parmaklarını ağrıyan klitorisine karşı daireler çizerek hareket ettirdiğinde nefes nefese kaldı ve parmaklarını yere vurdu.

Göğsünü dağınık bir şekilde öperken onu daha hızlı okşadı. Amının girişindeki havuz taşıkça kalçalarının arasındaki ıslaklık gıcırdadı ve onu okşarken ellerinden yayılan gıcırta yankılandı.

Adam bir parmağını geri çekip pençesini kılıfına soktuğunda ve içine derinlemesine girdiğinde gözleri fal taşı gibi açıldı. Karnı şaşkınlık ve zevk içinde adamın etrafında kenetlenirken sırtı kavislendi. İniltisi yüksekti ve Nathair onu tekrar tekrar itip havuza girip çıktığında da devam etti.

Bir şey duyduğunu sandığında kulakları karıncalandı, belki derin bir fısıltı, ama adam G noktasına doğru sertçe bastırırken onu okşamaya çalışmakla o kadar meşguldü ki doğru düzgün duyamadı. Zaten yakın olduğunu düşündüğünde elleri tembelleşti ve Nathair'in onlara pompalaması onu sadece daha da köpürttü.

Aletleri kadının karnına bastırıyor, ileri geri kaydıkça uçları yarılıyordu.

Linh kenetlendiğinde onu ısırmak istememişti ama boşalırken iç duvarları büyük parmağını sıktığında ağzı onun etine yapıştı ve bu da parmağın ona daha fazla baskı yapmasına neden oldu. Göz kapakları titriyor, nefesleri ona karşı boğuklaşıyordu. Ağlaması sürekli devam ediyordu.

"İşte bu, dişi," dedi Nathair yumuşak bir sesle, sanki sesi uzaktaymış, fısıldanıyormuş gibi. "Benim için gel."

Konuştun mu? diye düşündü, mutluluk içinde kıvranırken parçaları birleştirmeye çalışıyordu.

Nasıl? Neden? Şarkı söylememişti, bu yüzden mantıklı gelmedi. Ayrıca o kadar sessizdi ki kendi inlemelerinin arasında zar zor duydu.

Tam yerleşirken, yüzünü kaldırıp ona söyleyebilmek için dişlerini çözdü. Onun yerine, *"Bakalım aç, ıslak küçük amcığın daha fazlasını kaldırabilecek mi?"* diye gürlediğinde boğazı düğümlendi.

İkinci bir parmak daha içine girdi. Linh kalçalarını gerginlikten kurtarmak için çabaladı ve gerginlik kaslarını sıkıştırırken elleri adamın sikini sıktı. Ancak saniyeler sonra, onları içindeki şişmiş çıkıntıya doğru oynattığında şehvetli bir şekilde eridi; karanlıkta beyaz flaşlar görmesine neden olan şey.

Bacağı uyluklarını daha fazla ayırmak için kaydı ve bunun kendi hareketlerinden mi yoksa Nathair'in onu kaldırmak için kuyruğunu hareket ettirmesinden mi kaynaklandığından emin değildi. Ona sarıldı ve inlerken ona doğru eğildi.

Sadece sikini onun gevşek tutuşuna pompalamak için durakladı. *"Siktir. Beni okşamayı bırakma."*

Linh tutuşunu yeniden güçlendirdi ve yumruklarını aşağı yukarı hareket ettirdi. Parmaklarını hızla hareket ettirdiğinde tırnaklarını karnına batırmak zorunda kaldığı için sol elini kullanmaktan vazgeçti. Sağ koluyla okşamaya devam etti ve durmamak için elinden geleni yaptı.

Onun nazik, kadınsı kokusunu yudumlayan Linh, birlikte çalışırken ona karşı kıvrandı. Ağlama üzerine ağlama salarken gözleri kapalıydı ama bir şey belirginleşti. Linh ne kadar yüksek sesle ağlarsa, *adam da o* kadar yüksek sesle ağlıyordu, sanki... Linh'in sürekli çıkardığı sesler onun şarkı söylemesine benziyordu.

İniltileri her zaman sözlerini gölgede bırakıyordu ama Nathair onun başıboş düşüncelerini yakalıyordu. Ona duyabildiğini söyleme fikri, ne kadar dürüst olduklarını, ne kadar hararetli olduklarını ve dış görünüşündeki sakinliğine ve kontrolüne rağmen Nathair'in *heyecanlı olduğunu* gösterdi.

İmza attığında açık sözlüydü ama düşüncelerini ve isteklerini sakladı - herkes gibi. Bu mu? Bu Linh'e onun en derin arzularını duyma özgürlüğü veriyordu ve her boşuk kelime Linh'in zihnini okşuyordu.

"Sikeyim. Çok güzel kokuyor. Ağzımda onun tadını istiyorum. Dilim tatlı amının derinliklerindeyken beni emecek mi merak ediyorum."

Kalçaları yılan kafatasına dolanmış halde adamın karnına uzandığı sapkın görüntü zihninde patladı. Çatallı dili klitorisinde nasıl bir his uyandıracaktı? Bir inilti koptuğunda parmaklarını sıktı.

Nathair'in her yeri titredi ve derin bir nefes verdi. Odak noktasının çoğu parmaklarını sokmak olsa da, göğsünü daha sıkı sıktı.

"Benim için ne kadar ıslak olduğuna bak." Parmaklarını sadece girişini açmak ve klitorisine sürtmek için çıkardı, sadece onları tekrar derinlere sokmak için. *"Onu çok fena becermek istiyorum. Siklerimin etrafında o kadar ateşli olurdu ki, boşalırken onları sıırıslıklam ederdi. Etrafımda anlamsız bir karmaşa olana kadar ona sertçe pompalamak istiyorum, adımı haykırana kadar tatlı çığlıklarını söyleyeceğim."* Adam kadının eline doğru eğildi ve sakinleşmeden önce hafif bir hırıltı çıkardı. *"Kahretsin. Neden durup duruyor?"*

Linh bunun üzerine kızardı ve tutuşunu bir kez daha yeniledi. Alçaldı, ona kendini iyi hissettirmek umuduyla vuruşlarını uzattı. Kolu altında sıkışıp kaldığında tek yapabildiği, yere doğru alçalan sikin başını avuçlamak oldu.

"İyi kız," dedi zihni bir mırıltıyla, dilini kulağının hemen altına kaydırarak. *"Çift sikime dokunmak hoşuna gidiyor mu? Ellerinde güzel hissediyorlar mı? Kayganlaştırıcımın her yere sızmasına neden oluyorsun. Uyluklarının arasına pompalayacağım şeyi iyi hissediyor musun?"*

Her iki siki de avuçlarında şiştikçe daha da ısındı. Yapışkan sıvı karnına yapıştı. Nathair yüksek sesle oflarken başını geriye attı, göğsü her zamankinden daha hızlı yükselip alçaldı. Parmakları onun içinde daha hızlı çalışıyor, her pompalamada şaşırtıcı bir hassasiyetle en hassas noktasına doğru ilerliyordu.

"Beni içine almaya hazır olana kadar bekleyemem. Umarım bana yapışır, beni pençeler. Çok güzel kokuyor, sesi çok güzel ve o kadar güzel ki lanet göğsümü acıtıyor."

"Nathair," diye inledi Linh, omurgasından aşağı bir ürperti yayılırken. Elleri daha sert okşuyordu ama bunun nedeni daha çok, boşalırken parmaklarına binmek için onları çapa olarak kullanmasıydı. "Aman Tanrım. Nathair, lütfen."

"Bu doğru. Adımı söyle. Yakında seni çığlık çığlığa bağirtacağım Linh. Tek yapman gereken bu dar amcığı iki sikimin etrafına oturtmak ya da ikisini birden sığdıramazsak birini kıkına sokmak. Seni tohumlarımla doldururken, kokumla, işaretlerimle kaplanırken ve dolarken beni içinde derinlerde ne varsa. Umarım bunu karşılamak için kalçalarını açarsın."

Linh orgazmı devam ederken göğsünü ısırdı, amı çılgınca ve şiddetle parmaklarının etrafında mutlulukla kasıldı. Onun filtrelenmemiş düşünceleri susmuyor, durmuyordu ve sözlerinin yaramaz bir sır gibi hissettirdiği gerçeği, aklını kaçırmamasına neden oldu.

Sesi o kadar zengin ve yabancıydı ki, yine de içinde küçük bir büyüme tonu vardı. Söyledikleri çok fazlaydı ama yine de kızın onu tırmalamak istemesine neden oldu

bunun için.

Adamın söylediği her şeyi istiyordu. Aletlerini içine sokmasını ve onu derin, özlem dolu bir tutkuyla sert ve hızlı bir şekilde alırken zıplatmasını. Bunun için ne kadar çaresiz olduğunu, onu ne kadar heyecanlandırıldığını söyleyebilirdi ve bu sadece onun nasıl kendini tutabildiğini merak etmesine neden oldu.

Zihni onunkinden daha fazla ihtiyaçla dolup taşıyor gibiydi ama yine de her zaman sonsuz bir sabır ve kontrol gösterdi.

"Yakında boşalacağım," diye inledi, kalçaları sarsıcı hareketlerle ona doğru itiliyordu. "Onu nasıl uyarabilirim? Parmaklarımı ondan ayırmak istemiyorum. Doldurmak istediğim yere dokunmak istiyorum."

Yüzünü adama sürterken sersemlemiş zihni şehvet dolu pusuyla karıncalandı.

"Benim için gel, Nathair," diye fısıldadı usulca, titremesinin hafiflediğini hissederek.

"Kahretsin. Üzgünüm Linh, ama daha fazla dayanamayacağım. Ellerin çok küçük ve onları doğru tutmuyorsun." Nathair, parmakları gömülü halde kışını sıkıca tutarken, diğer koluyla onu göğsüne bastırarak sikini ellerine ve karnına dayadı. *"Özür dilerim," diye tekrarladı hızını artırıp ona daha sert sürtünürken. Ona karşı şiddetle ürperti. "Siktir. Oh, lanet olsun."*

Kadının yumruğundaki horoz kabardığında adamdan bir inilti koptu. Vücutlarının sıkı baskısı arasında sıvı patlarken, bir boğulma sesi çıkarmadan önce ürperti onu sarstı. Ona karşı pompalamaya devam etti. Ta ki parmaklarını çekene kadar ve ışığın kayması, onun kayganlığıyla kaplı elini ağzına soktuğunu görmesine izin verdi.

İkinci siki de şişmişti. Karşılıklı sarsıntılar ve sıvı ipleriyle her ikisinin de artık serbest kaldığını fark etti. Saniyeler içinde sadece ıslanmakla kalmamış, ön tarafı da bol miktarda Duskwalker tohumuyla sıırılsıklam olmuştu.

Göğüsleri bile korunmamıştı ve vücudunun üzerinde hareket ettikçe kayganlaşıyorlardı.

İniltisi dindiğinde elini ağzından çıkardı ve ona sıkıca sarıldı. Kız çılgınca göğsüne doğru oflarken kalbi yanağında hızla çarpıyordu. Pantolonu gürültülüydü, saklanmamıştı ve çatlamıştı.

Linh göz kapaklarını memnuniyetle indirerek her şeyi sindirdi, vücudu mutluluk saçıyordu.

Bir seferde sadece bir aletle boşalabiliyor mu? Kalçalarını sıktı ve amının dudaklarının ne kadar ıslak olduğunu hissetti. Vay anasını. O bir

lanet sapık. Söylediği onca şey! Ne zaman yakınlaştık böyle mi düşünüyor?

Linh onun sakın, ağırbaşlı ve her zaman kontrolü elinde tutan biri olduğunu düşünürken, o kendini mutluluğa bırakıyordu. Neredeyse kahkaha atacaktı. *Bu kadar yoğun olmasını beklemiyordum.*

Zerre kadar korku ya da endişe hissetmedi.

Aklı bu kadar karmakarışık olabiliyorsa ve hâlâ onun iyiliği için kendini tutuyorsa, o zaman bu yaramaz, günahkâr Duskwalker tam bir azizdi. O iyi bir adamdı ve bunun için onu sevgiyle köpürtmek istiyordu.

Göğsü şefkat ve güvenle şişerken midesinde kelebekler uçuşuyordu. Zevk aldığı için kendini suçlu hissetmesi gerekiyormuş gibi, mide bulantısının başlamasını, bağırsaklarını çalkalayan gerginliği bekledi ama hiçbiri gelmedi.

Bunun yerine, Nathair'in göğsüne, sırtına ve kollarına bastırıldığı bu ışıltının tadını çıkardı. *Kendimi gerçekten rahat hissediyorum.*

Yine de bir parça suçluluk duygusu tatmin olmuş sersemliğinin içine sızdı ve alt dudağını dişledi. *Ona her şeyi duyduğumu söylemeli miyim?*

Kesinlikle, ama bunun için iki nedeni vardı. Birincisi, yapılacak doğru şey olduğu için, ikincisi de zorbayı kızdırmak istediği için.

"Nathair?" diye mırıldandı başını kaldırarak.

Adam aniden kuyruğunu açtığında ciyakladı ve adamın onun seslenme niyetini yanlış anladığını düşündü. Onu karnının üzerine oturttu ve siklerini gizleyerek üzerlerine yerleştirdi.

"Özür dilerim," dedi ve imzaladı, kadının yüzünü buruşturmasına neden oldu. *"Sonunda çok mu zorladım?"*

Buna zorlama mı diyor? Karnına vurdu. Her şeyi yanlış yaptığı için böyle olduğunu söylediğini düşününce, onu suçlamadı.

Utancı ensesinde yanarken, hatırladıkça kızardı.

"Hayır, sorun değil." Ona içten bir gülümseme sundu ve sonra ellerini göğsüne yerleştirdi, böylece yukarı kalkıp öne doğru kayabildi. "Bu eğlenceliydi."

Mor gözbebeklerini parlak sarı bir renk kapladı ve başını öne eğdi. "İyi misin?" dedi ve imzaladı. *"Tohumlarımla kaplanmış. Hemen yıkanmak isteyeceğini düşünmüştüm."*

Bunun ikinci yarısı sadece düşüncelerinden ibaretti ve şu anda ancak bir fısıltı halindeydi.

"Hayır, henüz yıkanacak gibi hissetmiyorum," dedi ses tonunda nazlı bir mırıltıyla. Onun üzerine uzanırken ayaklarını arkaya attı ve parmak uçlarını dudaklarına bastırdı. "Güzel bir his. Yine de boşalırken özür dilemeyi çok seviyorsun. Bunun üzerinde çalışmalısın."

Nathair'in kafatası ancak tam bir şaşkınlıkla geriye döndü. Sonra farkına varınca durakladı. Öne atıldı ve parmakları yanaklarına batacak şekilde çenesini kavradı.

Sessizlik onu karşıladı ve o da güldü.

"Sanırım ben şarkı söylerken seni uykuya daldıran şey, ben inlerken ve sen bana dokunurken de benzer bir etki yaratıyor. Ama artık seni duyamıyorum."

Hafifçe sertçe savurmasına rağmen onu bıraktı. "Neden bana söylemedin?" diye işaret etti, hareketleri sarsıcı ve çok öfkeliydi.

Konuşmalarından dolayı soğumuş olan yanakları yeniden ısındı. Bakışları başka yöne kaydı. "Gelmekle çok meşguldüm ve bu beni gerçekten tahrik ediyordu. Özür dilerim. Sana söylemem gerektiğini biliyorum ama senin filtrelenmemiş düşüncelerini duymak... *güzeldi*. Kendimi çok iyi hissettim, özellikle de bana sürekli iltifat ettiğin için."

Parmaklarının arkasında kırmızımsı pembe bir parıltı titreşirken, Nathair sinirli bir inilti ile geriye düştü ve kafatasını örttü. Parmaklarını yavaşça indirdi ve pençelerinin ötesinden ona baktı.

"İyi hissettirdi mi?" diye sordu ve utanmış gözbebeklerinin rengi derinleşti. Başını salladığında parlak sarıya dönüştüler. "Seslerin daha sessiz olduğunu düşünmüştüm."

"Daha sessiz mi?" Kaşları birbirine yaklaştı. "Gitmemişler miydi?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. Ama sesin, kokuların ve dokunuşun onları geride tuttu. Şarkı söylemen daha p-o-w-e-r-f-u-l."

Belki de bu yüzden yüksek sesle konuşma yeteneği her zamankine kıyasla bu kadar çabuk azaldı? Normalde kaybolmadan önce yaklaşık otuz dakika sesli konuşma yaparlardı.

"Şey... hızlıca yıkandıktan sonra, yapış yapış hissettiğim için, dinlenebilmen için sana şarkı söylememi ister misin?" diye teklif etti.

"Çok isterim. Teşekkür ederim." Sonra onu öne doğru çekmek için başının arkasını kavradı ve çenesinin altını yaladı. "Umarım c-u-n-t - amcığın - iyi hissediyordur" diye imzalamak için arkasına yaslandı.

Linh ciyaktı ve kalçalarını birbirine bastırdı. "Bunu az önce söylemedin! Bu kelime için bir jestin olduğunu bile düşünmemiştim!"

Sinsi bir kıkırdama çıkardı. "Tabii ki biliyorum. Sana hepsini öğretmekten mutluluk duyarım, böylece bir dahaki sefere seni bunlarla kızdırabilirim."

Onu yalanlamak için ağzını açtı, utancından kafası patlamak üzereydi. O an farklıydı! Yine de onları tanımak istiyordu. Eğer sadece şarkı söylediğinde ya da bir süre inlediğinde konuşabiliyorsa, o zaman şehvetle haykırmadan *önce* onu zihinsel okşamalarla okşayabilmesini istiyordu.

Ellerini sallayarak alçak bir sesle, "Peki," dedi. "Fikrimi değiştirmeden önce bana şimdi göster."

"Güzel." Sonra daha önce hiç görmediği bir işaret yaptı. Parmaklarını birbirine kenetledi. Sonra akıcı bir hareketle iki kolunu kafatasının önünde, ön kolları birleşene kadar 'gece' kelimesini işaret eder gibi salladı ve sağ elini çenesinin yanına getirerek işaret ve orta parmaklarını başparmağına bir kuş gibi tekrar tekrar sıkıştırdı.

Taklit etti ve gerçekten sapıkça görünmediğinde dudakları birbirine yapıştı. "Bu ne?"

"Little n-i-g-h-t-i-n-g-a-l-e."

Bunun üzerine bakışları yumuşadı ve bir şekilde kalbi göğsünden dışarı fırlayıp onu yalayıp yutmaya çalıştı.

Bunu sadece benim için mi yaptı? Ne zaman bir bülbül görmüş olabilir ki? Belki de o koca kafatasının içinde dolaşan insan anılarında? Buraya özgü bir kuş olmadığı için Linh'in insanlarında bile bunun için bir işaret yoktu - bir tür ötücü kuş olduğunu düşündü.

Bir insan aynı anda nasıl hem bu kadar sapkın hem de bu kadar tatlı olabilir?

Küçük bülbül. Bana böyle demesi hoşuma gidiyor.

Ne zaman ihtiyacı olsa onun ötücü kuşu olurdu.

Bu rüyayı görüp duruyorum, diye düşündü Nathair, gözlerini açmaya çabalarken. "Ne tür bir rüya?" diye sordu küçük bülbülü ve inleyerek kollarını gövdesine daha sıkı doladı. Kısa boyunun alt tarafını buruşturdu kafatasını kucağına daha fazla yasladı.

Nathair tekrar düşündü. Aklına gelen ve muhtemelen yaşadıklarını onunla paylaşacak olan kelimeler yerine, diğer duyuları bunu fark etti.

Geçici de olsa ona bahşettiği içsel sessizliğin mutluluğu içinde ışıldıyorlardı.

Zihninin girintileri karanlıktı, tıpkı boş bir gece gibi. Sonsuz hiçliğin boşluğu gibi. Weldir'in zihninin içi gibi, hiçbir şeyin yaşamadığı, yaşayamadığı ve bu mutlak karanlığın *rahatlatıcı olduğu*.

Ondan ve *kadından* parlayan ışık dışında hiçbir ışık yansımadı.

İki santim derinliğindeki su etrafını sarmıştı. Rengi yoktu, çünkü sanıldığı gibi mürekkep gibi değildi.

Görüşü her zaman üçüncü şahıs bakış açısndandı, sanki bedensiz bir seyirciymiş gibi. Yine de, ruhani, turuncu ve soyut formunda titreşen hoşnut bir zevk hissedebiliyordu. Sanki duyguları havada fiziksel bir kıvılcıma dönüşecek kadar yükselmiş gibi, dış benliği içindeki tembelliği, sessiz rahatlamayı, hiç hissetmediği huzuru deneyimledi.

Sesler gitmiş, ona kuyruk kıvrımlarının üstünde yatan bu dişiyi kollarında tutma özgürlüğü vermişti. Ancak, tıpkı ruhani benliği gibi, onun da fiziksel bir formu yoktu. Bunun yerine, Nathair onun ruhunu taşıyordu.

Küçük bir tavşan gibi avucunun içinde değil, sanki şu anda olduğu boyutlardaymış gibi.

Ve kadın *sıcaktı*. Kadın nefes almıyordu, adam da almıyordu ama içlerinden bir nabız atışı geliyordu. İlk başta, soğuk ve yalnız karanlıkta tek başına koşarken hızlı hızlı atıyordu. Ama o hep geliyordu. Ayakları, üzerinde yürüdüğü suyu dalgalandırıyor, onun yanına uzanmak için ilerlerken sönen küçük alevler bırakıyordu.

Tek kelime etmedi, adamın uzun zamandır aradığı sessizliği bozmadı ve sadece onun kendisini orada istediğine güvendi. Kafatasının bir tarafını lav avucunun içinde tutuyor ve içinde beyazlık ya da gözbebeği olmayan, sadece düz kahverengi, güzel bir parıltı olan parlayan gözleriyle şefkatle ona göz kırptıyordu.

Onunla birlikte olduğu an, adamın nabızı yavaşlayacak ve sonunda onunkiyile eşleşecekti.

Ruhuyla oynandığına dair hiçbir kanıt yoktu ve bu kucaklaşmanın, bir gün onu tükettiğinde ya da tüketirse nasıl hissedeceğini merak etti. Ona böylesine derin bir şekilde, özüne bir merhem gibi dokunur muydu? Bunu ona verdiğinde, onu incitmeye ve oyalamaya devam eden şeyi tesadüfen yok edebilir miydi?

Bunun böyle olmasını ve ruhunun bir gün onun yanında rüya versiyonu kadar rahat hissetmesini isterdi.

Görüşündeki tek ışık onlardan ve etraflarındaki renksiz suda yansıma şekillerinden geliyordu. Kendini huzurlu hissediyordu ve sonsuza kadar orada yaşayabilirdi.

Ama onun uyandığını anladığında şarkı söylemeyi, mırıldanmayı keserdi ve sakın sular şiddetle dalgalanmaya başladılar. Beyaz parçalar kararmış gökyüzüne serpilirdi, en küçük titreşim fısıltılarını veren kırık cam parçaları gibi.

Nathair, çok geçmeden bu parçaların büyüyeceğini ve etrafındaki suları düşen molozlar gibi mızraklayacağını hep biliyordu.

Sıcak bir el serin kafatasını okşadı ve sonunda başını dayadığı dişiye bakmak için gözlerini açtı. Gülümsemesi küçüktü ama ona bakarken ifadesinde parıldıyordu.

Gözlerinin nasıl parladığına bakın. Siyah kirpikleri bile onları zarifçe çerçeveleyenken uzundu. Erimiş kahverengi gözlerinden birinin altına bir pençe atmak için uzandı.

Göz kapakları titredi ve yanaklarının rengi sanki sıcaklıkla dolmuş gibi koyulaştı. Durakladı. *Kahretsin. Muhtemelen bunu duymuştur.*

Kadından çıkan kıkırdama çok tatlıydı ve adamın anında sinirle iç çekmesine neden oldu. *Bu nefret ettiğim kısım. Düşüncelerimi duymasına dayanamıyorum.*

Kimse yapar mıydı? *Sessiz kalmayı tercih ederdim. Azıcık bir huzur için adil olmayan bir fedakârlık gibi görünüyordu.*

Artık onun işaret dilinde daha da ustalaştığından, sesini kullanmak gereksiz geliyordu. Çok geçmeden, az bir çabayla karmaşık ve derin konuşmalar yapabileceklerdi.

Ona yer açmak için ayağa kalkarken, kızın gözlerindeki kırıksıklığı fark etti. Tekrar iç çekti.

"Özür dilerim," dedi yüksek sesle, sesi uykudan dolayı oldukça sersemlemişti. "Sizinle konuşmak istemediğimden değil, zihnim bir süzgeçmiş gibi içimden geçenlerin dökülmesinden hoşlanmadığımdan."

"Biliyorum," diye teklif etti ve ona kırık bir gülümseme verdi. "Dürüst olmak gerekirse ben de düşüncelerimin paylaşılmasını istemezdim."

Anladığına şükrederek başını salladı ve tavana baktı. Güneş ışığının çizgileri loştu, günün geç olduğunu ama henüz bitmediğini gösteriyordu.

İlk seferki kadar uzun uyuyamıyorum. Her normal Mavka gibi sadece birkaç saat uyuyabildi. Kuyruğunun üzerine oturdu ve içinde boş duygular büyüdü. *Ondan bunu daha fazla isteyemem.*

Bakışları gergin bir şekilde başka yöne kaydı ve adam bunu duyduğu için lanet yüzünü avuçladı. Onun iyiliği için yorum yapmamayı tercih ediyordu, sanki düşüncelerini duymamış gibi, ama bunun pek bir anlamı yoktu.

"Sadece sor," dedi homurdanarak ve sinirli bir şekilde ağzının içini yaladı.

Yüz hatları takdirle ona doğru kalktı. "Neden? Bunu senin için yapmamın bir sakıncası yok."

"Çünkü gün boyu uyuyup seni istediğin şeyleri yapmaktan alıkoyamam. Mağaramda yapacak çok az şey var ve dinlenmeme yardım ederken güneşi özlüyorsun."

Onu karanlıkta tutmak istemiyorum. Linh ışıhta parıldamalı ve soğuk, sulu mağarasında sönüp gitmemeli.

"Belki bunu öğleden sonraları yapabilirim, o zaman?" diye sordu diz çökerken. Pembe elbisesinin dikili yapraklarıyla oynadı.

Geçen seferden sonra bugün bunu giymeyi seçmesine şaşırdım. Bunu duymuş olabileceğini bildiği için bir kez daha içini çekti. "Üzerinde güzel duruyor. İçindeyken bana güvendiğini gördüğüme sevindim." Sonra, o daha bu konuda konuşmadan, sadece onu rahatlatmak için kıyafet seçimini yorumladığı için, "Öğleden sonraları daha iyi olabilir. Güneş battıktan sonra."

Başını salladı ama genel olarak onun karşısında otururken tuhaf bir şekilde garip görünüyordu. Hatta kalbi sanki içinde bir sinek kuşu uçuyormuş gibi hızla çarpıyordu. *Sesimden rahatsız mı oldu?*

"Hayır!" diye haykırdı ellerini havaya kaldırarak. "Ben sadece... Ben buna alışık değilim." Kendinden utanarak birkaç saç telini kulağının arkasına sıkıştırdı. "Gerçekten çok güzel. Husky ve pürüzsüz. Daha derin olmasını beklerdim ve biraz..."

"Canavarca mı?" diye sordu kıkırdayarak ve kadının omuzları içe doğru döndü. "Ben ölmeden önce çok daha farklıydı. Daha derin, daha büyüktü ve annem bile ne söylemeye çalıştığımı anlamakta zorlanıyordu."

Benimle konuşurken Aleron'un sesi bile cızırtılıydı. O yarasa kafalı Mavka konuşmak için çok ısrar etmişti ama bunun mümkün olmadığını bilmiyordu. Nathair'in üzerine tırmanmış ve sonunda pes ederek tüylü kanadını Nathair'in kıvrılmış formunun üzerine koyarak yanına uzanmıştı.

Aleron Tenebris'teki yeni hayatında rahatlık arıyordu ve Nathair buna isteyerek izin verdi - yalnız kalmak için göle koşmak yerine.

"Çok güzel," diye iltifat etti.

Dedi beni bir şarkıyla uyutan dişi. Homurdandı ve sıkıntıyla boynunun yan tarafını kaşıdı.

"Do..." diye başladı, kolunu indirerek pençeleri yukarı bakacak şekilde ona el salladı. "Hep aynı şarkıyı mı söylüyorsun?"

Ne zaman başlasa, içine bir uyuşukluk çöküyor ve her şey duyulmaz hale geliyordu. Adamın kaydettiği tek şey onun kokusu ve sesinin değişen melodik çığlığıydı. Sesi her zaman baştan çıkarıcıydı, sanki onunla en vahşi hayvanları bile evcilleştirebilirdi.

"Hayır. Bazen farklı oluyor." Omuz silkti. "Annemle babam ben küçükken bana şarkı söylerlerdi, ama bunlar gerçek ninniler değildi. Ben sadece şarkı

Aklıma ne gelirse ve hiçbir şey düşünemediğimde, kendi şarkımı uyduruyorum."

Anlıyorum. Önemli değil, hepsi aynı etkiyi yarattı.

"Dürüst olacağım," diye mırıldandı, sanki üzerine bir ürperti çökmüş gibi kollarını ovuşturdu. Gözlerini kaçırdı, onun bakışlarıyla karşılaşmaktan kaçındı. "Ne zaman sana şarkı söylesem evi özlüyorum."

Bunun üzerine başını eğdi. "Öyle mi?"

Nathair bunu daha önce öğrenmiş olmayı diledi. Eğer bu onun sevgisini kazanmasını zorlaştıracaksa, ona şarkı söyletmeye daha az meyilli olurdu.

"Ne olursa olsun sana şarkı söyleyecektim," dedi, sanki başıboş bir düşünceyi yakalamış gibi. "Bu sana yardımcı oluyor ve... Benim için yaptıklarının karşılığını vermek istiyorum."

Nathair ne düşüneceğini ya da ne söyleyeceğini bilemedi.

Yatıştırıcı sözleri yoktu, onu daha iyi hissettirecek hiçbir şeyi yoktu. Ona küçümseyici bir baş okşaması önerebilirdi ama bu ona yakışmazdı. Onu tesadüfen gitmeye ikna edebilecek bir şey yapmaya niyetli değildi ama kalması için baskı yapmayı da reddetti.

İlişkileri hiçlik temeli üzerine inşa edilmişti, çünkü onun açısından hiçlik olması *gerekiyordu*. Baskı yok, sinsi planlar yok - en azından şimdilik. Kontrolün kendisinde olduğunu hissetmeye ihtiyacı vardı, ama bunun çok az olduğunu fark etmeden.

Arkasındaki niyetin temiz kalpli olduğu düşünüldüğünde, bu manipülasyon biçiminin kötü olduğunu düşünmüyordu. Ya da, daha doğrusu, öyle olmuştu.

Onun ruhunu istiyorum. Ve bu, kolaylıkla verdiği bir karar değildi. Onunla birlikte gelen tüm duyguları ve hem vermeyi hem de almayı umduğu tüm şefkati istiyordu.

Kadının bakışları başka yöne kaydı ve adam bir kez daha iç geçirdi. "Bir şey sormak istiyorum," dedi sessizce, elindeki lokmayı çiğnemedi önce. yanağının içini.

Kafatasının arkasında bir karıncalanma başladı. *Hızlı konuşsa iyi olur. Parçalar beni rahatsız etmek için geri dönüyor.*

"Halkıma *neden* yardım etmediğinizi sorabilir miyim?"

Kız o güzel kirpiklerini ona doğru kırıştırdığında gözbebekleri turuncu renkte parladı ve suçluluk duygusunun küçük bir kısmını ortaya çıkardı.

Yine de cevabı doğrudan, sert ve kararlıydı. Nathair kollarını kavuşturdu ve başını yana eğerek soğuk bir şekilde "Neden yapayım ki?" dedi.

"Affedersiniz?" diye ciyakladı, sesi daha tiz çıkmaya başlamıştı. "Onlara neden yardım edeyim ki? Bunu yapmak için ne gibi bir sebebim var?" Ona sevimli bir surat ifadesi verdi. "Kibarca rica ettiğim için mi?"

"Benden kibarca seni öldürmemi de isteyebilirsin. Benden isteyebileceğin her dileğe uymalı mıyım?"

Linh bunun üzerine irkildi ve ellerini bilinçsizce göğsüne götürdü. "Şey, hayır. Ama... onlar iyi insanlar. Yardım edilmeyi hak ediyorlar. Bu vadide hepimiz hak ediyoruz. O kadar güçlüsün ki buranın güneyindeki dağ zirvelerinin arasına gidip ana haydut kampını yok etsen hepimizi kurtarırsın."

"Bunu yapabilirim. Sizi bu sorundan çok kolay bir şekilde kurtarabilirim," dedi Nathair başını diğer tarafa eğerek. "Ama soru hâlâ ortada duruyor. Neden ben? Fırsat verildiğinde, sırf olduğum şey yüzünden bana düşman olacakken neden insanlara yardım edeyim?"

"Yapmazlar!" diye bağırdı, ellerini savunurcasına havaya kaldırarak. "Onlara yardım etmek için orada olduğunu söyledim."

Kahkahası karanlık ve kötülük doluydu. "Ah, yani beni bağışlamaları için *ikna edilmeleri mi* gerekiyor? Az önce onların 'iyi' olduklarını söylemedin mi Linh? Eğer köyünüze sürünerek girersem, yardımımı kabul edecekler ve bir kez kabul ettikten sonra da dönüp beni yakalamaya çalışacaklar, arkamdan bıçaklayacaklar."

Onu çürütmek için ağzını açtı ve Nathair keskin bir hırıltı çıkardı.

"İnsanlar zalim yaratıklardır, küçük dişi." Ellerini kaldırdı, pençeleri yukarı bakıyordu, sonra onları yumruk yaptı. "Onların aşağılık olduklarını *gördüm*. Çalışıyorlar, yalan söylüyorlar, öldürüyorlar, onlar..."

Son sözünü söylemeye cesaret edemedi ve zihninin bunu yankılamadığından emin oldu. Ama yine de anlamış görünüyordu ve yüz hatları asıldı ve küllendi.

"Beni bir canavar olarak görüyorlar, oysa kalplerinden kötü niyetli bir bencillik damlıyor. Benden yardım istiyorsun ama ihtiyacım olsa bana yardıma gelirler miydi?"

"Bunu yaptıklarından emin olmak için orada olurdum," diye savundu. "Halkımı tanıyorum. Sıradağların doğu kesimindeki insanları bile tanıyorum. Biz iyi insanlarız, Nathair."

"İblisler de öyle," diye ısırdı.

Çenesi düşerken göz kapakları şaşkınlıkla titredi. "Pardon?"

"İblisler de iyi olabilir. Bunu sadece burada değil, başka bir dünyada da duydum. Benim için insanlar ve İblisler arasında hiçbir fark yok. İkisi de zalim, ikisi de iyi huylu olabilir. Sırf 'nazik' olabiliyorlar diye İblislerin tarafını mı tutmalıyım ve sizin türünüz olan insanlara karşı savaşmak için onlarla birlik mi olmalıyım?"

"Anlamıyorum, Nathair. Ne demek istiyorsun?" Linh başını salladı, Nathair'in paylaştığı bu yeni bilgiyi sindirmekte zorlanıyordu.

Ama bunun doğru olduğunu biliyordu. Weldir ona burada olan her şeyi ve annesi Cadı Baykuş'un Elf diyarı Nyl'theria'da kendi başına toplamayı başardığı bilgi kırıntılarını anlatmıştı. Nathair'e dış dünyalar hakkında çok fazla bilgi verilmişti ve buna ihtiyacı olacağını hiç düşünmemişti.

Yanılmıştı ve şimdi bu dişi karşısında oturmuş, ondan özverili olmasını istiyordu.

"Ben bir canavarım, Linh." Elini kızın saçlarının üstüne koydu ve başını geriye yatırdı. Kafatasını çok az bir çabayla ezebilecekken nazik davranarak onu pençelerinin arasına aldı. "Herkes ve her şey benden nefret ediyor. Beni kurtarıcınız olarak görmeye karar vermiş olmanız beni kutsal bir varlık yapmaz. Şiddet yanlısıyım, ahlaksızım ve *yorgunum*. Yeterince acı çektim ve insanların savaşları benim savaşım değil."

"Seni ikna etmek için gerçekten yapabileceğim bir şey yok mu?" diye fısıldadı adamın uzanan elinin altından.

Elini yüzünün yan tarafına doğru kaydırды ve başparmağını yanağında aşağı yukarı gezdirdi. Onun esnek teninin yumuşaklığını, ne kadar pürüzsüz olduğunu ve yumuşak sıcaklığını içine çekti. Sonra kulağının şirin, yuvarlak kenarına hayranlıkla baktı, sonra da lobundan sarkan yakut mücevhere dokundu.

"Ben dengesizim, küçük bülbül. Yarardan çok zarar veririm." Kız yanıt vermeyince, bir kas seğirmesi ya da yumuşayan bir bakış bile göstermeyince, "Bunu duydun mu?" diye sordu.

Cevap alamadı.

İçini çekti ve elleriyle konuştu. "Sesim gitmiş, o yüzden tekrar söyleyeceğim. Ben u-n-s-t-a-b-l-e'yim. İyilikten çok zarar veririm." Sonra ekledi, "Kimseye yardımım dokunmaz. Eğer denersen sana ya da halkına düşman olabilirim. Mavka'nın yanında bile olamam Linh."

Kaşlarını birleştirerek adamın ellerine baktı, sonra gözleri adamın kafatasına dikildi. "Kendi türünüz mü?"

"Varlığın beni neden rahatlatıyor bilmiyorum ama başından beri rahatlatıyorsun," diye itiraf etti omuzları çökerken. "Seni göleimde bulmadan önce çok daha şiddetliydim. Sahildeki o gün, her gün yaşanan bir r-e-o-c- c-u-r-i-n-g meselesiydi."

"Bunu bilmiyordum." Kadının gözleri ona acıyarak eğildi ve adam buna sinirlenmemeye çalıştı. "Çok özür dilerim. Keşke senin için yapabileceğim daha fazla şey olsaydı."

Benim için ne kadar çok şey yaptığını neden görmüyor? Son birkaç hafta onun gibi çarpık bir zihne sahip biri için cennet gibiydi. *Uyuyabiliyordu.* Ayrıca o uyumadığı sürece parçalarından çoğunlukla kaçabiliyordu. Ancak o zaman genellikle onu dibe çekiyorlardı, sanki kendisini sabit ve odaklanmış tutmak için onun duyularının içinde uçuşup dans etmesine ihtiyacı varmış gibi.

Bu rahatlama... eğer daha yumuşak bir varlık olsaydı, onu ağlatabilirdi.

"Hayata döndüğümde b-r-o-t-h-e-r-s - kardeşlerimle - tanışmayı ne kadar istesem de, onlar ve gelinleri için endişelendim. Onlara zarar vermek ya da kontrol edemediğim şeyler yüzünden benden nefret etmelerini istemiyorum. Kazara gelinlerinden birine zarar versem ya da öfkeyle onları yesem bunu affetmezler. Ben büyük bir Mavka'yım, güçlüyüm ve çok fazla insanlığım var. Tehlikeliyim ve kuyruğum sayesinde türümden bir başkasını kolaylıkla öldürebilirim."

Merikh'in bana karşı kazanmasının tek nedeni ekidna dikenleriydi. Mavka Nathair'in tutamadığı tek kişi oydu.

Tıpkı Nathair gibi, Merikh'in dışı da bir o kadar korkunç ve tehlikeliydi. Nathair'in vücudunu sarmasına dayanamayacağı bir bıçak topuydu.

Nathair Linh'e ne kadar güvenirse güvensin, güveninin ancak bu kadar derin olduğunu fark etti. *Beni terk ederse diye ona türümün nasıl öldüğünü anlatmak istemiyorum.*

Kendi türünden birinin Tenebris'te, öbür dünyada cisimlenmesine sebep olmak istemiyordu. Kardeşleri üremekteydi ve Nathair genç, akılsız bir Mavka'nın kafatasının ezilmesine sebep olmak istemiyordu. Bu fikir onu boşlukta hissettirdi.

Bunun nasıl bir his olduğunu biliyordu ve hiçbir Mavka'nın başına gelmesini istemezdi. İnsanlara olan güveni, haklı olarak, düşüktü.

"Buraya bir r-e-a-s-o-n - nedeni için geldim," diye devam etti Nathair. "Dünyanın bu kısmına türümden, insanlardan uzakta ve sahile yakın olmak için geldim. I..."

Ellerinin titremeye başladığını fark edince durakladı. Titriyordu çünkü kendisi için kararlaştırdığı gelecek, karşısındaki bu kadın yüzünden çözülyordu. Bu hâlâ bir ihtimaldi ve üzücü bir ihtimaldi.

Burun deliğinden sakinleştirici bir nefes çekerek, nefesini yenilenmiş bir güçle dışarı verdi.

"Parçalarla tek başıma mücadele edip edemeyeceğimi görmeyi planlamıştım. Göletimi ve bu mağarayı tesadüfen buldum ama kalmayı seçmemin bir sebebi vardı."

Aslında annesinin onu zayıf düşmüş bir yavru kuş gibi anlamsızca emzirmesinden kaçmak için gölete girmişti. Döndüğünden beri şüphesiz nazik davranmıştı, peki bu ona ne kazandırdı? *Ona defalarca saldırdım.* Hepsi onun lanet parçaları yüzünden.

Ve Weldir'in yapabileceği çok az şey vardı. Nathair onu ve muhtemelen pelerininin altında taşıdığı kardeşlerini yiyemeden önce onu kendi diyarına geri çağırarak dışisini kurtarmıştı.

Kendi başına biraz daha iyi hale gelmişti. Ailesinin ayrılmaya zorlanmasından bu yana geçen birkaç ay içinde onları daha iyi kontrol etti. Birkaç insan yemek onu biraz daha dengelemiş gibi görünüyordu. *Bu yeterli değil.*

"Neden bunu seçtin?" Linh o devam etmeyince sordu.

Gözlerini kaçırdığını fark etmemişti ve canı acıdığı için elini göğsünün üzerine koymuştu.

"Gitmek için," diye imzaladı, görüşünü ona geri getirerek ve içinde dönen maviden nefret etti. "Dünya v-a-s-t. Başka diyarlardan gelen insanların ruhlarını yedim. Eğer bununla savaşısam gitmeyi planladım, ve r-e-s-t-a-r-t edecek bir yer buldum. Kaybolana kadar okyanusta yüzmek ve okyanus tabanında yatan hazineleri bulmak benim hayatım olacaktı. Benim tek e-n-e-m-y'im s-h-a-r-k-s ve İblisler olacaktı ve bu hak etmeyen hiç kimseye, insanlara zarar veremeyeceğim anlamına geliyordu."

"Gitmeyi mi planlıyordun?" diye sordu, sesi bir oktav kırıılarak.

Nathair başını salladı. "Hiçbir şey kaya gibi sabit değildir." Kadının kara kaşları çatıldı. "Ne demek istiyorsun?"

Gözbebekleri mavi tonlarında derinleşti. "Sana verdiğim p-r-o-m-i-s-e - sözü- bozm a d a n buna cevap veremem."

Kaşları tekrar çatıldı ve yumuşak dudakları da onlarla birlikte büzüldü. "Söz mü?"

"Cevabım m-a-n-i-p-u-l-a-t-i-v-e olarak değerlendirilebilir," diye imzaladı.

"Ama böyle olması gerekmiyor, değil mi? Bunu bu şekilde algılamayacağım." Beklentiyle ona baktı. Cevap vermeyince serçe parmaklarını birbirine geçirdi. "Söz veriyorum."

Bunda doğruluk payı olup olmadığını görmek için bekledi ama gerçekleri saklamanın ne anlamı vardı ki? Böyle hissediyordu ve muhtemelen böyle yapacaktı.

"Halkına yardım edersem burada benimle kalır mısınız?" Kızın dudakları şaşkınlıkla aralandığında, bir sonraki sözlerinin karmakarışık ve emin olamadığı bir karmaşa olma ihtimalinden hoşlanmamıştı. "T-r-u-t-h-f-u-l-l-y, kalmanın ne anlamı olabilir ki? Kendini güvende hissetmek istiyorsun. Seni korkutan her şeyi yok edersem, bana ihtiyacın kalmaz. Artık bir önemim kalmayacak."

"Bu doğru değil, Nathair," dedi, gözleri üzüntüyle kırışarak. "Sanki sana karşı hiçbir şey hissetmiyormuşum gibi konuşuyorsun. Sana çok değer veriyorum ve sen benim için senin fark ettiğinden çok daha fazla şey ifade ediyorsun. Sana olan hislerim boş değil Nathair ve keşke böyle düşünmeseydin."

"Ama bu yeterli mi?" diye sordu, genellikle sabit duran parmakları belirsizlik içinde seğiriyordu. "Benim evim burada, bu mağarada, kimseye zarar veremeyeceğim bir yerde. İnsanlarını, aileni, evini özölüyorsun. Bana karşı hissettiklerin bunlara geri dönme arzundan daha mı fazla?"

"Bu hiç adil değil," diye bağırdı dudaklarını yalayarak.

Yumuşak bir hırıltı çıkardı ve hareketleri agresifleşti. "Söz vermiştin!"

İrkildi ve sonra başını salladı. "Ben... Bilmiyorum. Her şey çok hızlı geliyor gibi geliyor ve korkuyorum." Fokurdayan gözyaşlarına rağmen onun bakışlarıyla buluştu. "Benimle evime gelir misin?"

Kaslarını geren gerginlik biraz azaldı. *Onunla gitmemi mi istiyor?*

Korku ya da kan kokusu alabilen insanlar bir yana, kendi türünün yakınında olmaktan neden korktuğunu zaten belirtmişti - gerçi ona ruhunu hediye edip açlığını giderirse bu çoğunlukla geçersiz olacaktı. Ama bunu *teklif etmiş olması* bile... yanıldığını kanıtlıyordu.

Beni kalbinde tutuyor.

Belki küçük bir parça, ama ondan, bir Mavka'dan, gerçek bir canavardan, halkını yanında selamlamasını istemek için yeterliydi. Bunu gururla yaparmıydı? Onun elini tutup ortağı, hatta arkadaşı olduğunu söyleyebilir miydi?

Gitmek istedi. Eğer cevap buysa, o zaman onunla gitmek istiyordu.

"Yapamam. Kazara halkınızı öldüreceğim," diye imzaladı. "Eğer açlığımı gidermezseniz, gittiğim yerde sadece d-e-s-t-r-u-c-t-i-o-n olacak. Hatta

Eğer bunu yaparsanız, kırılmalarım nedeniyle size ya da bir başkasına zarar verebilirim."

"Ama dağ kaynaklarını temizlerseniz orada kalabiliriz. Şu anda İblislerle dolu ve hiçbir insan onlara yaklaşmaya ya da mağara sistemlerine girmeye cesaret edemiyor, ama köyümün hemen yakınında."

Bu onun halkı için tehlikeli görünüyordu. İblislerin köylerine bu kadar yakın bir yerde yaşaması, bu kadar uzun süre nasıl hayatta kaldıklarını merak etmesine neden oldu.

"Ya halkınızın yanındayken bir parçaya dönüşürsem?" Kendini dengelemek ve ellerinin titremesini engellemek için bir kez daha uzun, sakinleştirici bir nefes aldı. "Ya fikrini değiştirirsen Linh? Başka bir erkek bulabilirsin, senin gibi güzel ve sana karşı nazik birini. Ben bir Mavka'yım. Bir kafatasım var-"

"Senin ne olduğunu biliyorum, Nathair!" diye bağırdı, gözleri kapanmış ve yumrukları sıkılmıştı. "Neden umurumdaymış gibi söylemeye devam ediyorsun? Dış görünüşün hakkında ne hissettiğimi sana zaten söyledim. Bu sabah kendimce tapınmaya bile çalıştım, o yüzden lütfen *hatırlatmaya* ihtiyacım varmış gibi kendinden olduğun gibi bahsetmeyi bırak. Seni görebiliyorum, seni gördüm, hatta sana dokundum ve en başından beri seni arzuluyorum, biraz korkutucu olduğun zamanlarda bile."

Başını şaşkınlıkla geriye attı. Küçük ellerini yumruk yapmış ve gözlerini sınıksız yumuşak bir halde kükreterek konuşuyordu. Bu onun sadece gerçekleri ağır bir duygu yumağıyla yutmasına neden oldu.

Ama bu yeterli değildi.

Ben insan değilim. Onunla birlikte kendi halkına seyahat ederse, ne kadar büyük bir canavar olduğunu fark edeceği endişesinden kurtulamıyordu. Şu anda rahattı, güvendedi.

Bunu tekrar hissettiğinde, o ne işe yarardı? Başka erkekler de vardı, onun gibi olanlar, kafalarının içinden onlara bağırarak sesleri olmayanlar. Yumuşak etli ve iki bacaklı olanlar. Kafatasının üzerinde köpürttüğünde ona açıkça istediği öpücükleri verebilecek olanlar.

Ona da söylediğim gibi, ben kutsal bir varlık değilim. Bencilce onu elinde tutmayı ne kadar çok istediğini fark ettiğinde, gözbebekleri ezici bir suçluluk duygusuyla koyu turuncuya dönüştü. Onu halkından sonsuza dek ayırmaya yetecek kadar, eşleşmelerinin ne kadar tuhaf olduğunu anlamasına fırsat vermeyecek kadar.

Bu başarısızlığa mahkumdur.

Bundan nefret ediyordu. Halkını ne kadar derinden korumak istediğini görebilmesinden ve bunu reddetmeye devam ettiğinde muhtemelen ona kızacak olmasından nefret ediyordu.

bu dileği. Ne yaparsa yapsın, onlara yardım etsin ya da etmesin, eninde sonunda insanlığa geri dönecek olmasından nefret ediyordu. Nathair kendisinin ve sunabileceği şeyin -bu hayatın- sadece onun için değil, *herhangi bir* insan için yeterince iyi olacağından şüpheliydi.

Kendi türüyle birlikte olmak haksız değildi ama bu ilişki başka türlü yürümezdi.

Umurunda olmamasından da nefret ediyordu.

Ona söylediği gibi, eğer ona sahip olamayacaksa, onun tadına bakmak istiyordu. Gelecekte sevgiyle hatırlayacağı, geçici olarak arzuladığı ve onu *iyileştirmeye* yardımcı olabilecek biri olmak. Kendi bencil yöntemiyle, geride bıraktığı için pişman olmasını umduğu biri.

Beni istediği sürece onu istiyorum, sonra daha fazlasını. Kalbi şefkatle ve mide bulandırıcı soğuk bir acıyla doldu.

"Planlarımı olduğu gibi kabul edeceğine söz vermiştin: gerçek. Eğer kalmazsan, fragmanlarımla tek başıma savaşılabileceğimi sanmıyorum. Senin yokluğuunda beni ne kadar ezecekleri konusunda endişeleniyorum."

On kat geri döneceklerinden ve onu içten dışa yok edeceklerinden endişeleniyordu. Hayata döndüğünde ona her zamankinden daha şiddetli işkence etmişlerdi. Onun burada olmasının yeniden başlaması gerektiği anlamına gelip gelmediğini merak edip duruyordu.

Onun sözlerini anladığında dudakları titredi. Nathair onun yüz ifadesinde görebildiği kalp kırıklığından zevk alıyordu çünkü bu onun için bir şey *ifade ettiğinin* kanıtıydı.

"Gitmem uzun sürmeyecek." Eğer o olmasaydı, şimdiye kadar okyanusun dibini arıyor olurdu.

Bir şey söylemek için ağızını açtı ama sonra kapattı. Onun uğruna döktüğü tatlı gözyaşlarının gücü ikiye katlandı. "Ama ya fikrimi değiştirirsem?"

Başını eğdi. "Çok geç olacak."

Sadece öyle olmamasını umuyordu. Bir kez daha yanılmıştı ve kız onu o kadar derinden sevmeye başlamıştı ki başka hiçbir şeyin önemi kalmamıştı.

"Bu konuyu daha fazla konuşmayalım," diye imzaladıktan sonra öne doğru eğilerek başının iki yanını okşadı.

Kemikli burnunun körelmiş ucuyla Linh'in ıslak yanaklarından birini okşadı, sonra da yaladı. Linh kendini sabitlemek için boynuzlarını kavradı ve sevgisine karşılık vermek istercesine ona çarptı.

"Beni üzmüş olsa da sorularıma cevap verdiğin için teşekkür ederim," diye fısıldadı, yüzünü onun kafatasına gömdü. Kollarını onun boynuna doladı.

boynuna sıkıca sarıldı ve o da aynı şeyi yapmak için ellerini kızın sırtına doladı. "Misilleme olarak... işte, bütün gözyaşlarımı al."

Kabarık ve ıslak yüzünü onunkinin her tarafına sürdü. Nathair kıkırdadı ve her damlayı sevgiyle kabul etti. Kızın tek başına somurtmak yerine onunla şirin olmaya karar vermesinden memnundu.

Geri çekildiklerinde dudaklarında hüzünlü bir gülümseme belirdi. Bunu telafi etmek istiyordu.

Belki onu tekrar ormana götürebilirim.

"Keşke biraz daha kalabilseydik," dedi Linh iç çekerek, uçurumun kenarındaki gölgenin suya değmek üzere olduğuna dikkat çekerek.

Görünüşe göre Deniz İblisleri kumsalın kumlarının altında kayıyor, öğleden sonra gölgede ortaya çıkabilecekleri zaman için daha da yaklaşıyorlardı. Gelgit yükseldikçe, geceyi de beraberinde kovalıyorlarmış.

"Alacakaranlığı görmeyi çok isterim," diye devam etti ve sürekli büyüyen koleksiyonuna eklemek isteyip istemediğini görmek için bir deniz kabuğu aldı. "Günün en sevdiğim zamanlarından biridir."

Yeni parçasını göstermek için Nathair'e döndü. İncelemek için elinin altına aldı, kabuklarını beğenmediğini çoktan anlamış olmasına rağmen umursuyormuş gibi davrandı. Bu koca Duskwalker bu konuda yalan söyleyecek kadar tatlıydı. Bu sabah saçlarını yeniden şekillendirdiği için gevşek saç örgülerinden birini omzunun üzerinden itti. Nathair'in onu böyle görmekten hoşlandığını hissediyordu.

her yıkadığında değiştirirdi.

"Bugün kendimi iyi hissediyorum," diye imzaladıktan sonra birkaç metre ötedeki mağara girişine baktı. "Denizin üzerinde gece gökyüzünün nasıl görüldüğünü görmek ister misin? Eğer bir parçaya dönüşürsem, benim için mırıldanabilirsin."

Bunu birkaç kez denedikten sonra, Nathair trans halindeyken Linh hafifçe mırıldanırsa onu trans halinden çıkarabileceğini öğrenmişlerdi. Görünüşe göre şarkı söylemek çok ani oluyordu ve sesler gibi transa geri dönüyordu.

müdahale ettiği için kızgındı. Mırıldanmak onu yavaşça dışarı çıkardı ve sadece onları kendi başına geri itebileceği bir noktaya kadar susturdu.

Onlarla birlikte savaştılar.

Dudakları sevgiyle kıvrıldı ve gözleri onun turuncu gözleri arasında bir o yana bir bu yana gidip geldi. "Peki ya İblisler?" derdim ama bu sorunun cevabını zaten biliyorum."

Nathair kıkırdadı ve içini ürperten tatmin edici bir mırıltıyla, "Aferin, küçük bülbül," diye imzaladı. Sonra mağaranın girişine doğru döndü. "Alacakaranlık bir süre daha burada olmayacak. O zamana kadar kabuklarınızı kaldırıp sizi besleyebilir ve hava karardığında geri dönebiliriz."

Kuyruğunun ucundan sarkan balığa baktı. Artık biraz otu, şarabı ve hatta zencefil kökü olduğuna göre, tadından biraz daha hoşlanabileceğini düşündü.

Ana mağarasına dönüş her zaman olduğu gibi olaysızdı ama Linh sessiz karanlıktaki belirgin farkı fark etmeye başlamıştı. Linh'in yol göstermesi için bileğini tutması yerine, Nathair kolunu onun sırtına koyuyor ve omzunu tutuyordu.

Ağır gövdesi nedeniyle düşmeden kuyruğu üzerinde daha aşağıya inebilseydi, onun yanını tutabileceğini düşündü. *Bu hoşuma giderdi.* Ama o bunu umursamadı.

Sanki onu zayıf kalpli, çelimsiz bir genç kız gibi tünelden yukarı taşımak zorunda kalmadan yakından kucaklamak istiyormuş gibi hissetti. O öyle biri değildi ve kendisine öyle davranılmamasını takdir ediyordu.

Ayrıca onun kendisine yemek hazırlamasını, beceriksiz olduğundan ziyade kendisiyle ilgilenmek için yaptığı bir jest olarak algıladı. Yaptığı hiçbir şey onu daha az hissettirmedi ve bazen ondan çok daha küçük olduğunu unuttu. Ona kalben ve zihnen eşitmiş gibi davranıyordu.

Yemek yerken kendisine bakan yılan kafatasına bakarken gözlerinin kenarları mizahla kırıştı. *Bana bir prensesmişim gibi davranması hoşuma gidiyor.*

Zenginlik yuvasında onun başına koymaktan hoşlandığı bir tacı bile vardı. *Masallarda ve tarih kitaplarında olduğu gibi onu kendimle dans ettirmeye çalışmalıydım.* Bacakları yerine kuyruğu olan Nathair ile dans etme fikri oldukça komikti.

Bahse girerim benim için denerdi.

Yemeğini bitiren Linh ortalığı temizlemek için harekete geçti, çıplak ayaklarının şıptırtısı taşa yankılanıyordu. Nathair kemikleri gölüne attı,

Görünüşe göre nerede yattıklarını umursamıyordu. Pantolonunu ve elbisesini olası kir ve otlardan temizleyerek ona döndü ve gülümsedi.

"Pekâlâ. Artık geri dönme vakti geldi mi?" Heyecanını kontrol edemiyordu.

"Elbette," diye başını sallayarak imzaladı. "Ama önce, ihtiyacımız olursa diye sana bazı kelimeler öğretmek istiyorum. Ayrıca bana bir söz vermelisin."

"Oooh, bir söz," diye dalga geçerek onun oflamasına neden oldu.

"Ne olursa olsun korkmayacağına dair söz vermelisin."

Bu beklediğinden çok daha ciddiydi. "Elbette. Sen beni koruyacaksın, o yüzden her şey yoluna girecek."

"Evet, ama..." Durakladı, sadece bir elini kaldırıp kafatasının üst kısmına sürterek bir an için gözlerini kaçırdı. İç çekerek elini geri indirdi. "Eğer saldırıya uğrarsak, sakın kalmalısın. Şarkı söylemenin beni öfkeden kurtaracağından şüpheliyim. İblislerle savaşabilirim ama korku kokun baskın gelirse sana sırtımı dönerim. Ne kadar korkutucu olursa olsun, benimle güvende olduğuna inan. Seni güvende tutmak için ne yapmam gerektiğinin önemi yok."

Linh öne doğru uzandı ve onun ellerinden birini tutarak kendi ellerinin arasına aldı. "Merak etme, Nathair. Ben büyük bir kıyım."

İmza atmak için elini çekti, "Siz de müdahale etmemelisiniz. Yardım etmeye çalışmayın ya da yolunuza çıkmayın. Eğer seni başıboş bir pençeyle yaralarsam..."

Linh elini kaldırdı, bütün parmaklarını başparmağına doğru bastırdı ve açıp kapadı. "Vesaire, vesaire, vesaire."

Nathair öne atıldı ve kız kaçmak için tek bir adım bile atmadan onu kollarının arasına aldı. Ağzını açıp kızın boynuna dayadı ve keskin alt çene dişlerine dikkat ederek dişledi.

"Oh hayır! Yeniliyorum. Ne yapmalıyım?" Linh elini şakaklarından birine dayadı ve bayılmış gibi gevşedi.

Sonra dilinin dışarı düşmesine izin verdi. Adam derin bir kıkırdadı ve geri çekilerek dilinin ucunu yakaladı ve hafifçe çekti.

"Gördün mü, sana dilini dışarı çıkardığında inandırıcı olmadığını söylemişim," dedi gülerek.

Sanki onu cezalandırmak istiyormuş gibi, omzunun üzerinden iterek üzerine yatmaya zorladı. Sürünerek eşyalarının yanına gitti ve siyah terlikleri yüzüne doğru sallandı.

"Eğer kaba davranıp beni bir patates çuvalıymışım gibi tüm yol boyunca taşıyacaksan onlara ihtiyacım yok."

Adam ayakkabısını giydirirken yanlışlıkla ayağını gıdıklayınca ciyakladı. İkisini de giydikten sonra öne doğru eğilerek ateş yakma setini fenerin içine soktu ve yerden aldı.

"Bunu neden yanımızda getiriyorsun?"

Ona cevap vermedi, sadece tünelinin karanlık açıklığına doğru ilerledi. Omuz silktilti.

"Sana bir sorum var," diye söze başladı, çenesini yumruğunun üstüne koyabilmek için dirseğini adamın omzuna dayadı. "Eğer pantolon giyecek olsaydın, sadece bir bacağına giyip diğerini sallar mıydın? O zaman aptalca görünürdü, değil mi? Eteğe ne dersin? Bence mini etek sana çok yakışır. Senin için bir tane yaptırılabilir mi? Yüzgeçlerin gibi firfırlı?"

İnişlerine gülmek için ara verdiğinde Linh de onunla birlikte kıkırdadı.

Linh, seyahatleri sırasında ikisini de eğlendirmek için tasarlanmış tek taraflı bir sohbete başladı.

Çıkışa yaklaştıklarında onu öne doğru kaydırды, böylece bir beşiğin içine düşebilecekti. Hasarlı geminin bulunduğu açıklığa doğru eğilirken onu yere bırakmadı. Kız oyuğun ötesine baktı.

"Vay canına. Bakın su ne kadar yaklaşmış."

Normalde kıyı şeridinde yürümek için oldukça uzun bir mesafeydi ama kumun yarısına kadar sürünmüştü. Gökyüzü loştu ve alacakaranlığın genişliğini renklendirmesinin uzun sürmeyeceğini söyleyebilirdi. Uçurum kenarının gölgesi, normalde kıyının olması gereken yerin çok ötesine uzanıyordu.

Nathair kayalık çıkıntılardan aşağı tırmanırken Linh korkmadan yoluna devam etti. Nathair oyuktan çıktığında ve Linh sığ dalgaların arasında çırpınan bacaksız bir İblis gördüğünde bile korkmamıştı. Elbette gergindi. Onu görünce kalbi yerinden çıkacak gibi oldu ama onları kumların üzerine çıkardığında bile kollarında kendini güvende hissetti.

Bacaksız İblis bir tür tüylü deniz hayvanına benziyordu ve insansı özelliklerden tamamen yoksundu. Ağzından iki büyük diş fırladı ve gevşek karnının üzerinde onlara doğru zıplarken kükredi. Kırmızı gözleri onun yüzünden hiç ayrılmadı.

Nathair şaşırtıcı bir şekilde ayaklarını kumun üzerine koydu.

Kadının onu sadece bir bulanıklık olarak görebileceği kadar hızlı hareket ederek, her tarafı iki sıra derinliğindeki kuyruk duvarlarıyla korunana kadar etrafında döndü. Sonra pençeli ellerini kendi çıkıntısının üzerine koyarak İblis'e doğru eğildi,

ve zehirli dişlerini tam olarak göstererek korkunç, tiz bir *tıslama* çıkardı.

İblis biraz korktu.

Nathair onu korumak için görüş alanına girdi ve yüksek sesle, canavarca bir hırıltı çıkardı. Bu ses, vücudundaki küçük tüyleri diken diken ederken, iç gıcıklayıcı bir ürperti omurgasından aşağıya doğru akarak onu amından vurdu.

Başparmaklarını yanaklarına bastırarak ve parmaklarını kulaklarının yanında oynatarak yana eğildi ve dilini geri çekilen forma doğru uzattı.

Dürüst olmak gerekirse, İblis o kadar küçüktü ki kız ondan daha büyüktü. Akıllıca geri çekilmeyi seçmesine şaşmamalı.

Duvarlar yıkıldı ve Linh'i üzerine oturana kadar kucakladı. Nathair Linh'in sırtını kendi önüne yasladı ama öyle bir şekilde ki Linh'i çabucak ortasına yatırıp eskisi gibi ayakta durmasını sağlayabileceği belliydi. Kuyruğunun ucu genellikle Linh'in ayak bileğine dolanacak bir yol bulurdu ama Nathair kuyruğun birkaç metresinin düz ve kucaklaşmalarının dışında olduğunu fark etti.

Çok geçmeden batı mora dönmeye başladı. Bu kumsal kuzeye baktığı ve uçurum duvarları güneşin alçalmasını engellediği için güneşi göremiyordu. Yine de çok güzeldi. Yukarı baktı ve sanki gökyüzünde yangın çıkmış gibi mor ve turuncuya dönüşmeye başlayan beyaz bulutları seyre daldı. Birkaç yıldız parıldıyordu ve hatta ağaran ay bile gökyüzünde parlamaya başlamıştı.

Günün sonuncusu.

Ay'a olması gerekenden daha uzun süre baktı. *Onunla tanışalı neredeyse üç hafta oldu.* Sadece o kadar mı oldu?

Nathair'le tanıştığından beri çok uzun zaman geçmiş gibi hissediyordu.

Bakışlarını kafatasına indirdi ve ince altın çatlakların gün batımının sönük ışığında nasıl parıldadığına baktı. Kafatası başka bir İblis olduğundan şüphelendiği şeyi takip ederken gözleri kızarmış olsa bile muhteşem görünüyordu. Siyah pulları alaca ışıktaki daha kırmızı-turuncu bir parlaltıya bürünmüştü ve takdirle birkaç tanesini okşadı.

Başını ona doğru çevirdi, gözleri koyu sarıya döndükten sonra elini yerleştirdiği yere baktı.

"Tüh, pardon," dedi elini bir insanın kalçasının başladığı leğen kemiğinin yanından çekerken. Adamın kasıklarına bu kadar tehlikeli bir şekilde dokunmak istememişti ve gözlerini kaçırmadan önce adamın dikişi sıkılaştıkça yüzü kızardı.

Nathair tıslamalar ve uyarı g mb rt leriyle İblisleri savuşturmaya geri döndü.

Linh duyduğu tüm o koşuşturmaları ve kumun etraflarında nasıl kaydığını görmezden geldi. Tam alacakaranlık çökerken ve gecenin soğuğu iyice bastırmaya başlarken irkildi.

Sol taraflarında bir   k sesi duyuldu ve ardından kumun kayması ve p sk rmesiyle bir sürü kanat çırpma sesi duyuldu. Linh, kuyruğunun ucunun bir İblis'in boynuna dolandığını, geri kalanının ise kendisini pen elemesini   lemek için kollarına ve bacaklarına dolandığını görmek için kuyruğuna bakmaya cesaret etti. İblis çırpındı ama Linh onu boğarken hiç ses  ıkarımadı.

Nathair kuyruğunu sıkıp bedenini ezdiğinde ağzından kan fişkırdı. Onu yaklaşan denize doğru fırlattı ve İblisler ondan beslenirken su kıvrıldı ve sıçradı.

"Bir fikrim var," diye imzaladı Nathair üzerlerine düşen ayın parlak ışığında.

Ellerini kulaklarının üzerine koyduğunda ona güvendi, ardından ek bir ses kalkanı olarak avuçlarının içinde kulaklarının arkasını kapattı. Nathair bir kükreme sesi çıkarı, k kremenin büyük kısmı avuçlarının kulaklarının üzerine bastırılmasıyla boğuklaştı. Sanki ciğerlerini ve boğazını tam olarak kullanmak istermiş gibi bunu gökyüzüne doğru yaptı.

Tüm vücudu dalgalanıyordu, öyle ki firfırları gücünden dans ediyordu.
o.

O bile bunun içerideki herkes için korkutucu bir uyarı olduğunu söyleyebilirdi. duydu. O kadar gürültülüydü ki onu titreştirdi ve vücudu i ğ d sel olarak onu karıncalandıran bu korkunç yoldan nefret ederek kıvrıldı. Ayrıca, her nasılsa, amcığı da onunla birlikte spazm geçiriyordu.

Korkması için hiçbir neden yoktu. Bunun yerine alt dudağını ısırđı, eğer onlar yakınlաırken böyle canavarca bir kükreme çıkarırsa, i  duvarlarının tekrar dalgalanıp boşalacağını merak ediyordu.

Uzaklaştığında, bölge sessizleşti.

Bir İblis yakınlarda oturmuş, sanki Nathair'in savunmasını indirmesini ya da onu yere bırakmasını bekliyormuş gibi onları izliyordu. Geri kalan herkes kaçmıştı ve su bile orada burada küçük bir çarpma ya da  ağlama dalgası dışında durgunlaşmıştı.

Nathair başının yan tarafını kavradı ve burnunu boynuna dayadı. Burun deliğinden derin bir nefes çekti, belli ki onu kokluyordu ve bir titreme  ıkarđı.

"Hoşuna gitti mi?" diye imzaladı, kıkırdaması neredeyse çıkardığı küçük mırıltıyı gölgede bırakıyordu.

"Hayır!" Bacaklarını birbirine geçirirken yalanı ciyak ciyak bağırdı.

"Uyarılmışlığının kokusunu alıyorum Linh." Burnunu Linh'in bedenine doğru eğdi ve çatallı dilini onun leğen kemiğine doğru kaydırarak havadaki kokuyu tattı. "L-i-a-r."

Kıpırdandı ve eriyeceğini düşündüğü yanaklarıyla adamın başını yukarı doğru itti. "Senin İblislere göz kulak olman gerekmiyor mu?" "Bunu senin için tekrar yapabilirim." Mırıltısı lanet olası kıkırdamalarına karıştığında, sinsî gibi görünüyordu. "Gürültülü, bu yüzden yine de kulaklarını kapatman gerekecek, ama ben sadece onları da kapattım çünkü senin korkutucu bulacağını biliyordum. Bilseydim senin amın-"

Linh onun ellerini tuttu ve toplayabildiği en iğrenç bakışı fırlattı. "Kes şunu."

Onunla birlikte gökyüzünü seyretmek istiyordu, kıpır kıpır, azgın bir karmaşa olmak değil. *Bana tüm cinsel işaretlerini öğretmesine izin vermemeliydim.* Şimdi bunları ona karşı kullanabiliyordu!

Nathair başını çevirdi ve insansı gövdesini aşağı doğru kaydırırken kuyruğuna yaslandı. Kollarını tamamen kendisinden oluşan bir duvarın çıkıntısına dayayarak göğsünü sıvazladı.

Onu reddetmeyi düşündü ama kolayca pes etti. Sırtını adamın gövdesiyle sol kolunun arasına sokarak başını adamın yuvarlak omuz eklemine yasladı ve ona doğru eğildi.

Omzunun üzerinden bakmaya cesaret edince, ay ışığında parlayan kırmızı gözlerle karşılaştı. İblis oldukça büyüktü ve ay ışığına uzun süre dayanabilen nadir birkaç kişiden biri gibi görünüyordu. Üzerinden ne zaman büyük bir bulut geçse rahatlıyordu.

İnsanlar ayın güneş ışığını yansıttığını biliyordu ama bu ışık onları güneş yanığı yapmayacak kadar hafifti ve görünüşe göre pek çok İblis'e zarar verecek kadar güçlü değildi. Nathair'e dönmeden önce ürperdi.

"Orada öylece oturuyor... bir sürüngen gibi," dedi kız bir hıçkırıkla. "Seni her zaman izliyorum," diye karşı çıkarak gözlerini devirdi.

"Evet, ama bunu yapman hoşuma gidiyor." Başparmağını ona doğru kaldırdı. "Bunu kırmızı gözlerle ve çirkin bir yüzle yapamazsın."

Neyse ki havadaki tuzlu su, kötü kokuların yayılmasını engelledi. Rüzgâr da her yönden gelerek kokuyu daha da dağıtmış gibi görünüyordu.

"Seni izlememden hoşlandığını biliyorum," diye yavaşça, kasıtlı olarak ve kadının pençelerinin uçlarına bakmasına neden olacak şekilde işaret etti. Gagasını kasıtlı olarak yaladı.

Parmaklarının ne kadar çevik olduğunu nasıl fark etmemişim? Elleri büyük olmasına rağmen, işaret ederken ne kadar hassas olduğunu daha önce hiç fark etmemişti. Pençeleriyle ilgili en ufak şeylere nasıl odaklanabildiğini, bir parmağın nasıl seğirdiğini, bazı pedlerinin ne kadar gri olduğunu. Avuç içlerinin dolgunluğunu ve içlerindeki doğal çizgileri fark etti. Çıkıntılı el eklem kemikleri bile daha belirgin görünüyordu.

Hassas ama güçlü ve doğrudan hareketlerle işaretler. Her zaman kendinden emindi.

Onun kim olduğunun neredeyse mükemmel bir yansıması olduklarını hiç fark etmemişti. öyleydi.

Adamın ne ima ettiğini anlaması bir anını aldı ve yüzü bayılacak gibi olana kadar ısındı. *Aman Tanrım! Onun önünde kendime dokunmamdan bahsediyor!* Vücudu utanç verici bir öfkeyle gerilirken ağzı açılıp kapandı.

Kıkırdadı ve onu kendine yaklaştırdı.

"Güvendesin. Önemli olan tek şey bu," diyerek dikkatini dağıtmak için işaret etti ve elini kalçasının altına koyarak onu kendisine kilitledi.

Dudaklarında küçük bir gülümseme kıvrılsa da homurdandı. *Bu doğru.*

Bakışlarını gökyüzüne kaldırdı ve utangaç kalp atışlarını sakinleştirmeye çalışırken yıldızları seyretti. Galaksi tozları uzaktaki ufukta bir yırtık gibi serpiliyordu. Linh de çoğu insan gibi bunu birçok kez görmüştü ama nedense kumsalın üzerinde daha da büyüleyici görünüyordu. Okyanus onu yansıtıyor, sanki üzerine sonsuz, uçsuz bucaksız bir dünya düşmüş gibi yıldızların suda parıldamasına neden oluyordu.

Ara sıra kıyıya vuran dalgalar, suyla toprağın buluştuğu bir melodi çalıyordu ve bu sükûnet vericiydi. Sanki dalgaların kendisine çarpmasına izin verse, dalgalar onu kumlara çarparak temizleyecek ve tüm endişelerini silip süpürecekmiş gibi arındırıcı bir his veriyordu.

Bunu benim için yapmayı teklif etmesine çok sevindim. Hiçbir insan gece vakti açık havada böyle oturmayı hayal bile edemez. Burada bulundukları süre içinde üç İblis onu aramaya gelmişti.

Yine de burada kaldı, korundu.

Nathair'e bakmaktan kendini alamazmış gibi, ona bir gülümseme çevirdi. Ancak gördüğü tek şey Nathair'in karanlık alt tarafı olunca

çenesi. Endişeli bir solukla yukarı doğru eğildi.

Başını ona doğru çevirdi, soru sormak için eğmeden önce gözleri turuncuydu. "Özür dilerim, transa geçtiğini sandım," diye mırıldandı.

Nathair onu göğsüne doğru çekmeden önce başının üstünü okşadı. Sonra kollarını ona doladı ve kız onun işaretlerini onun bakış açısından görerek tercüme etmek zorunda kaldı.

"Merak etmeyin. Dediğim gibi, bugün kendimi iyi hissediyorum."

Nedenini merak etti. *Dünden beri hiç yakınlaşmadık.* Ona verdiği uykunun zihninin ağırlığına yardımcı olduğunu umuyordu. *Her zamanki gibi derin bir transa bile geçmemişti.*

Hatta uyandığında Nathair çoktan uyanmış ve şakacı bir pislik olmaya hazırdı. *O bir zorba.* Onu kızdırmak için eline geçen her fırsatı değerlendiriyordu.

Yaslandığı kol hareket etti ve yumuşak bir el ensesini tutmak için yukarı çıktı. Böylesine sahiplenici ve kontrolcü bir tutuştan nefret ederdi ama Nathair pençelerini avucunun bulunduğu yerin ters tarafındaki şahdamarına doğru gıdıkladığında sadece eğildi. Sadece parmak uçlarını boğazının orta sütununda gezdirseydi, şarkı söylemesini istediğini düşünebilirdi.

Ona söylemek istiyorum. Anne tarafından Linh'in ailesinin paylaşmamaları gereken bir sırrı *vardı.* On sekiz yaşına geldiklerinde başka biriyle konuşmayacaklarına dair yemin etmeleri gerekiyordu ve bunu kanla ve büyüyle yapmışlardı.

Ama konuştuğumuz yemin insan diyordu. Ne olursa olsun dudakları kilitliydi ve bunu yazmaya yönelik her türlü girişim kırık ve bulanıktı.

Tek başınayken bunu yüksek sesle söylemiş ve hiçbir sorunla karşılaşmamıştı. *Nathair bir Duskwalker, yani belki de sorun olmaz?*

Düşünceli düşünceli çiğnediği dudaklarını okşadı ve bu onun bakışlarını yıldızlardan yılan kafatasına indirmesine neden oldu. Adamın gözbebekleri koyu sarı renkte parladı; bu, kızın aklından geçenleri sessizce sorma şekliydi.

"Sana bir şey söylemek istiyordum," diye mırıldandı onun bakışlarını tutarak. "Kimseye söylememem gerekiyor. Nedenini bilmiyorum ama sanırım sesimin seni neden uyuttuğunu açıklayabilir."

Nathair başını eğdi ve ayın beyaz ışığı koyu renkli boynuzlarında parladı.

"Büyü kullanabilen insanlar hakkında bilginiz var mı? Onlara Rahipler ve Rahibeler diyoruz, çünkü kimlikleri hakkında hiçbir şey paylaşmıyorlar, yüzlerini bile."

"Evet." Ardından gelen karanlık kıkırdaması, nedense bu durumdan mizah çıkardığını gösteriyordu. Bir kez daha kollarını onun boynundan çekmeyi reddetti ve onu işaretlerini tersten okumaya zorladı. "Onlar bu dünyanın her yerindeler. Parçalarımın çoğu onları ve m-a-s-k-s - maskelerini gördü. Neden?"

"Şey," diye homurdandı, elbisesinin dikişiyle oynayarak kıpırdanıyordu. *Hadi ama, lütfen bir açık kapı bırak.* Gözlerini umutla sıktı ve "Anne tarafından onların torunlarıyız," dedi.

Vay canına! Bu çok kolay oldu. Gerçekten dudaklarının kilitleneceğini ve sessiz bir öfke nöbeti geçiriyor gibi görüneceğini düşündü.

Bunun ne kadar kolay olacağını fark edince, kelimeler heyecanlı bir coşkuyla dudaklarından döküldü. "Görünüşe göre büyük büyükannem büyü yapabildiği için eskiden maske takan bir Rahibeymiş ama büyükannemin gücü olmadığı için onlarla kalmasına izin verilmemiş. Halkım onu liderleri yapmış çünkü maskeli okültizmle mükemmel bir ilişkimiz var."

"Sesinizde büyü taşıdığını düşündüğünüzü mü söylüyorsunuz?" Nathair sordu, elleri yavaştı ve bir şekilde... ağır görünüyorlardı. Her kelimedenden sonra sarkıyorlardı.

"Belki mi? Annemin büyü olduğu düşünüyorum, çünkü bitkilerle diğerlerinden daha iyi ilgilenabiliyor. Sanırım bu yüzden doktor ve bitki bilimci oldu," dedi ve omuz silkmek için bir kolunu kaldırırken bir gözünü kısarak. "Belki de torunlar olarak, güçlü olmayan ve fark edilmeyen ince yollarla ortaya çıkan güçlerimiz var. Ben sadece... Bunun başka türlü mantıklı olduğunu sanmıyorum."

Adam irkilir gibi olduğunda kaşları derin bir şekilde çatıldı. Gözbebekleri koyu maviye dönüştü ve kafatasını başka yöne çevirdi. Yana doğru bakarken omuzlarında kederli bir çöküş vardı ve bedeni onun etrafında belli belirsiz gerilmişti.

Kuyruk duvarının üzerinde duran eli bile yumruk olmuş.

"Nathair... sorun ne?" Tüm bunları söylemenin ona yardımcı olacağını, aradığı cevabı vereceğini düşündü.

"Hiçbir şey," diye imzaladı ona bakmadan.

Linh yukarı kalktı ve kafatasının yanlarını kavradı. Adamın kemikli yüzünü kendisine çevirdi ve avuçlarını adamın parçalı çenesinin alt kısımlarını tutmak için hareket ettirdi. "Lütfen söyle bana?"

Uzun bir süre baktı, onu ölçtü. İçini çekti ve bu iç çekişin gücüyle dağınık saçları yüksek at kuyruğuna ve ince örgülere doğru dalgalandı.

ekstra tasarım için tabanlarının etrafına sarmıştı.

"O insanlar insan değil. Bu dünyadan bile değiller. Onlara..." Durakladı, parmakları seğiriyordu. İlk kez bu kadar kararsız göründüklerine şahit oluyordu. "İçinde özel bir sembol olduğu için nasıl heceleyeceğimi bilmiyorum."

Karnını kuyruğunun duvarının üzerine koyana kadar döndü. Sonra kuma 'Anzûli' kelimesini yazdı, 'An-zoo-lee' telaffuzuyla birlikte.

"Anzûli? Eğer insan değilse, o zaman..." Kaşları tekrar çatıldı, her zamankinden daha derin. "O zaman kim onlar? *Nedir* onlar?"

Başını bir tıslamayla yana çevirmeden önce ona doğru döndü. Linh aynı yöne baktığında İblis'in onun dikkati dağılmışken yaklaşmaya cüret ettiğini görünce donakaldı. Nathair'in peşinden gelen hırıltısı kesilene kadar geri geri gitti. Suda sürüklenen dalgalardan gelen birkaç çift göz fark etti ve yutkundu.

Açıklayabilmesi için ona dikkatini verdi.

"Başka bir alemden geliyorlar." İşaret parmağını kafatasının iki yanında yukarı doğru kaldırarak ona yeni bir jest gösterdi. "E-l-v-e-s İblislerin burada bulunma sebebi ve Anzûli'nin yardımını aldılar" - işareti bağlamdan tahmin etti - "insanlara bir özür biçimi olarak yardım etmek için. Tüm insanları büyü kullanıyor ve Tenebris'te gördüğüm ruhlara göre sadece kısmen insan gibi görünüyorlar. Bu yüzden maske takıyorlar."

"Yani insanlık dışı özelliklerini gizlemek için maske mi takıyorlar?" diye sordu ve başını salladı. "O zaman neye benziyorlar?"

"Parlayan gözleri ve alınlarında üçüncü bir gözleri var." Bir pençesini alnına vurdu.

Dudakları aralandı ve sonra yaltaklanarak geri çekildi. Korkuyla alnını kavradı. "Bana üç gözlü doğmuş olabileceğimi mi söylüyorsun?"

"Sayılarını korumak için insanlarla çiftleşiyorlar. Onların türünden başka biriyle çiftleşmediğiniz sürece, bu özelliklerin geri döneceğinden şüpheliyim."

"Tamam," diye mırıldandı gözlerini açarak, saçlarını geriye doğru tararken. "Bu biraz ürkütücü."

Linh ona dikkatle baktı ve parmağıyla onun kemikli yüzünü işaret edip kendisine zorbalık etmek için saçma sapan hikâyeler uydurmayı bırakmasını söylemeyi düşündü. Şaka yapmayı severdi, yani bu onun karakterine aykırı değildi.

Şaka yapmıyor. Söyledikleri mantıklıydı ve şimdi biraz daha derin düşününce, gizlilikleri daha anlamlı hale geldi. İsimlerini, yüzlerini paylaşmıyorlardı ve köylerindeki küçük tapınaklarına kimsenin girmesine izin vermiyorlardı.

Ama tüm bunlar, hiçbiri asıl sorusunu yanıtlamıyordu ve adamın ona sadece... dikkatini dağıtmasını söylediğini fark etti.

"Neden üzgündün, Nathair?"

Hırıltılı hırıltılı hırıltısı, yakalandığı için sinirlendiğini belli ediyordu. Kafatasını indirip tekrar ona yönelmek için kafasını geri çekti. Sonra serçe parmaklarını birleştirdi, ama bir insanın 's' harfini parmakla heceleemesinin tam tersi bir şekilde.

"Söz veriyorum," diye cevap verdi, bunun onu manipüle etmeye çalıştığını düşünmesini istemediği anlamına geldiğini biliyordu.

"Eğer şarkı söylemen büyü yoluyla beni uyutuyorsa, o zaman..." Durakladı, gözbebekleri tekrar maviye dönmeden önce elleri sarktı. "O zaman Anzûli kanı taşımayan hiçbir insan bana yardım edemez."

Oh. Eğer ben gidersem... o zaman başka birini bulamazdı. Onun gibi nadir birini bulabilmek için birçok insanın arasından geçmesi ve sonra da onunla birlikte olmak isteyeceklerini umması gerekecekti. *Ama... Ben onunla olmak istiyorum.*

O da eve gitmek istiyordu.

Onun uğruna onun bûlbûlü olmak kalması için yeterli değildi ama... Nathair'in kendisi mi? Nezaketi, şefkatli olma ve onu önemseme arzusuyla kalbini şefkatle kabartması, mizahı... tüm bunlar onda sürekli olarak eski hayatını bir kenara atma isteği uyandırıyor. Çok yaramazdı. Samimi olmaya *bayıldığını* söyleyebilirdi ve netlik kazandığında düşüncelerinin elinden kayıp gitmesi onun oldukça sapkın olduğunu ele veriyordu.

Bir de dış görünüşü vardı. Üzerinde tembellik etmek ve şehvetli bir erkeklik tanrısıymış gibi dokunmak istediği canavarca, dudak ısırtan dış görünüşü. Onun üzerinde, tıpkı kendi vücudunun etrafında yaptığı gibi kayma ve kayma fikri, onu sık sık arzu ile karıncalanmaya bıraktı.

Linh anladığından emin olmak için başını salladı ve sorun olmadığını göstermek için ona doğru kıvrıldı. Bir atkuyruğunun uzun, gevşek telleriyle oynadı ve Linh canını yakmadığından emin olurken pullarından birini kopardı. Linh'in bunu yapmasına hiç aldırmıyor gibiydi.

Gerçekten onunla evim arasında seçim yapmak zorunda mıyım? Neden ikisine de sahip olamıyor? Neden onunla gelip köyüyle tanışıp hatalı olduğunu göremedi?

Onu kabul edeceklerini biliyorum, tıpkı benim gibi.

Tıpkı onun istediği gibi.

Linh onun kendisine binmesini çok istediğini biliyordu. A l e t l e r i n i gördükçe ve hatta onlara dokunma cesaretini kazandıkça, onunla bağlantı kurma arzusu daha da derinleşti. Tek bir varlık haline gelene ve her şeyi unutana kadar onları daha da yakınlaştırmak istiyordu: geçmiş, bugün ve belirsiz geleceklerini. Neyin doğru neyin yanlış olduğunu.

Ama bundan daha fazlasıydı... Eğer sonunda kendini ona bu şekilde verirse ve adam değişmezse ya da sadece daha tatlı, daha çekici olursa, bu Nathair'in onun vücudundan daha fazlasını istediğinin kanıtı olacaktı.

Gerçeği zaten bilmesine rağmen paranoyası azalmayı reddediyordu. Duskwalker'ların neden bir ruhu tüketmek istediklerinin gerçek derinliğini nasıl bilebilirdi ki? Daha önce de istediklerini elde etmek için ona yalan söyleyenler olmuştu. Eylemleriyle kıyaslandığında hiçbir şey ifade etmeyen güzel sözler.

Son iki seferde, onunla yakınlaştıktan sonra kendimi iyi hissettim. Kendini iyi hissetmiyordu ya da kalbi endişe içinde ağzından kusacakmış gibi değildi.

Bunun yerine, işleri nasıl yoluna koyabileceğini düşünmeye devam etti ve aralarındaki bariz sorunu çözebileceklerini umdu: nerede yaşayacaklardı - ki bu mağarada olamazdı.

Onu istiyorum. Sadece vücudunu değil, *onu da*. Giderek daha fazla, onunla birlikte olmak istiyordu. Bırakamadığı şeyler ve insanlar olsa bile, başka hiçbir şeyin önemli olmamasını istiyordu.

Sonra Nathair kalbini ağlatan bir şey yaptı. Elini karnının üzerinden geçirdi, onun gergin ve kıpır kıpır ellerinden birini kavradı ve tuttu. Bu sessiz bir jestti, ona yalnız olmadığını söylüyordu, endişesini hiç dile getirmemiş olsa bile.

Onun sessizliğini de en az onunki kadar dinledi.

Yıldızlara bir kez daha baktı ve kalbinde bir hafiflik hissetti. *Sanırım... Ben hazırım.*

Suyun üzerindeki yıldızları görmekten hoşlanmasına sevindim, diye düşündü Nathair, geminin oyuk kısmının en üst çıkıntısına tırmanırken.

Artık bunu yapmak güvenli olduğuna göre, ayaklarını yere koydu ve dirseklerine yaslanmak için eğildi. Yağla ıslanmış bez alev alana kadar aptal ateş taşlarını birbirine tutuşturdu ve ardından yanmamak için pençelerini kullanarak mumu hızla yakmaya başladı.

Yakında konuşmak için kollarını serbest bırakması gerekeceğini bildiğinden, tutması için ona verdi ve onları tünelinin girişine doğru götürdü. Ancak, yuva alanına dönmek için sola dönmek yerine, onu güneybatıya götürdü.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu, tıpkı onun yapacağını bildiği gibi.

"Sana göstermek istediğim bir yer var," diye açıkladı, imzasını atarken pençelerinin karanlıkta çıkardığı ince tıkırtılara bakarak. "Bugün siz güneşin altında oynarken İblislerin olmadığından emin oldum."

"Ohhh," dedi feneri ona doğru kaldırarak. "Demek bu yüzden beni kendimi savunmam için yalnız bıraktın." Elinin yan tarafıyla havayı kesti. "Sen yokken kaç tane İblisle savaşmak zorunda kaldığımı biliyor musun?"

Bunun üzerine kıkırdadı, onun yalanlarını içine çekti. "Zorlu bir dövüş olmuş olmalı o zaman."

Omuz silkmek için boştaki elini kaldırdı. "Elbette ben kazandım ve siz dönmeden önce cesetlerini okyanusa attım, bu yüzden görmeniz için geriye hiçbir şey kalmadı."

Böyle şakacı olduğunda çok sevimli oluyor. Nathair'in kışkırtması yerine kendi başına böyle davrandığını görmek güzeldi.

Nathair'in kıkırdaması derinleşirken gözbebekleri parlak sarı renkte parladı.

Alçalan tünelde ne kadar derine inerlerse, hava o kadar ısınıyor gibiydi. Sıcaktan dolayı evini bu uçurumun derinliklerinde yapmayı tercih ederdi ama kapana kısılmaktan ve köşeye sıkışmaktan hoşlanmıyordu. Sualtı gölü ona bir kaçış yolu sunarken, burada hiçbir çıkış yoktu.

Fener ışığının boş yuvalardan başka bir şey göstermediği küçük bir oyugu yanından geçtiler. Yolculuklarına devam ettiler. Yolculukları sırasında birkaç kez, adam kendini kuyulardan aşağı ezmek ve kadının dikkatlice ona doğru kaymasını sağlamak zorunda kaldı. Deniz seviyesinin daha da altına indiler, bazen kıvrılan, daralan yollardan geçtiler.

Ara sıra daha derine indiğinde kulaklarının basınçtan dolayı patladığından bahsediyordu. Onun aynı sorunu yoktu.

Bir mağara açıldı. Burada kayda değer bir şey yoktu, sadece farklı renklerde kayalar ve tortular vardı ama merakını gidermek için ona etrafı gösterdi. Sonra Nathair kuyruğunu kaldırarak onu tavandaki karanlık bir deliğe yerleştirdi. Çıkıntının yakınına oturtulan kız, fener tam kemikli yüzünde parlarken ona yer açmak için geri çekildi.

"Lanet olsun, Nathair," diye homurdandı adam gövdesinin ağırlığını kaldırıp yerde kalanları iterken. "Beni hangi cehenneme götürüyorsun?"

Göreceksin, küçük dişi.

Günlerdir onu özel bir mağaraya götürmek istiyordu ama... berraklığına güvenmiyordu. Eğer bilinci buraya kayarsa, kız karanlıkta tamamen kapana kısılacaktı.

Bugün kendini gerçekten iyi hissediyordu, sesler her zamanki kadar baskıcı değildi. Bunun geçici olduğunu biliyordu ama yine de memnundu. Linh'in daha sessiz mırıldanmaları, ona sık sık hediye ettiği uyku ve sadece Linh'in ona neşe vermesi arasında bir kez olsun bolca enerjisi vardı.

Yüzyıllardır hissetmediği bir enerji.

Çenesinin alt tarafını şefkatle kavradı, gözleri onun için yaptığı her şeyi takdir etmek için parlak sarı renkteydi, sonra yüzünü onunkine indirdi. Sürprizi bozmaya hiç niyeti olmadığından, onun aptalca sorusuyla alay etmek için ağzını açıp kapattı.

Sevimli, dolgun ve somurtkan dudakları mizahla kıvrıldı. "Bu, elime bir kürek verip kendi mezarımı kazmamı söylediğin kısım mı?"

Nathair o sinir bozucu dudakları yaladı ve dilinin tek bir çatalının dudakların arasına girmesine izin verdi. Karşılığında çıkardığı yumuşak inilti en tatlı sestiydi ve karanlıkta onunla ne kadar rahat olduğunu, ona ne kadar güvendiğini ortaya koyuyordu. Adam önden gitmeye devam etti ve kız da yeterince geniş olduğu için onun yanına geldi.

Gece erken olmuştu ve tüm bu hareket ve macera onu canlandırmış görünüyordu. Gülümsemesi sürekli parlıyordu, sanki gülümsemesinin ardındaki duygu yüzeyin altında durmadan titreşiyordu.

Gelecekte aralarında ne olursa olsun, onunla paylaşmak üzere olduğu güzelliği hatırlamasını umuyordu.

Alan, ana mağarasına oldukça benzeyen büyük bir mağaraya açılıyordu. Bir su altı gölü fenerinin düşük ışığını yansıtıyordu ama su onunkinden bile daha mavi, berrak ve temizdi.

Metal sapı ondan nazikçe aldı ve yere koydu. Hava hafifti ama girdikleri yoldan gelen hava ikisine de oksijen vermeye yetecek kadar vardı. Toprağın altında herhangi bir şeyin yetişmesi için çok derindi.

"Anlamıyorum," dedi, neşesi düşmüştü. "Kaba olmak istemem ama burası yuvanızın olduğu yer değil mi?"

Göğsündeki mizah şeytaniydi. Sürprizi hazır değildi ve onun müdahalesini gerektirecekti.

Elini suya doğru sallamadan önce "Yüzüyoruz," diye imzaladı.

Gölün dibini zifiri karanlıktı ve onun cılız insan görüşüyle gölün dibinde parıltı veren şeyi görebileceğinden şüpheliydi.

"Ah, gerçekten mi?" Başını geriye atarak inledi. "Başka bir yüzme dersi mi?"

"Şimdi iyi yüzüyorsun," diye karşılık verdi, eğilip ayakkabısını çıkarmak için bir ayağını kaldırdı, sonra diğerini yaptı. Ardından pantolonunu dizlerinin etrafına dolanana kadar yukarı itti.

"Ben... suya girip üşümek istemiyorum," diye itiraf etti, adam onu yanına getirmek için ellerinden birini tutarken geriye doğru kayınca tereddüt etti.

Avucunu kalbinin üzerine koydu ve göğüs kafesinin ortasına getirdi. *Güven bana.*

Nathair tatlı suya girdi ve mutluluktan pulları vücudunun her santimi boyunca kabardı. O kadar iyi hissettiriyordu ki, dikişleri bile sıkılaşıp ve meme uçları sertleşene kadar kaslarını dalgalandırdı.

Onu içeri çekmedi; sadece kuyruğunu döndürerek derin suda yüzmesini bekledi.

"Peki. Senin sürüngen kıcını aptalca takip etmeden önce ne kadar soğuk olduğuna bir bakayım," diye sızlandı, tam ayak parmağını daldıracakken.

Nefes nefese kaldı ama ayağını suya soktu. Neredeyse düşmek üzereyken onu yakaladı, suya korkarak girmesini istemiyordu. Tüm bu deneyimin keyifli geçmesini istiyordu.

"Sıcak," dedi gülümseyerek, adam onu tekrar çıkıntıya iterken yüzü adamınkinden ancak bir santim uzaktaydı. "Yani... *gerçekten sıcak*."

Nathair bunun bir nedeni olduğunu biliyordu ama nedenini henüz çözememişti. Ayrıca umurunda da değildi. Su ılıktı, hatta mutluluk vericiydi ve halkının dağına ne kadar yakın olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. En azından... zihinsel yöneliminden öyle olduğuna inanıyordu.

Bunca zamandır onları güneybatıya götürüyordu. Yuvasının yanındaki gölün, erişemediği küçük tünellerden oluşan bir yeraltı ağıyla eninde sonunda bu göle döküldüğünü düşündü.

Suyun uygun olduğunu öğrendikten sonra onunla birlikte olmak için suya gireceğini düşündüğünde geri çekildi. Başını eğdi ve gözbebeklerini sorgulayıcı bir ışıltıya zorladı. Pençeleri yukarı bakacak şekilde elini uzattı ve onu yaklaştırmaya çağırdı.

Elbisesinin alt kısmını sıkı yumruklarla kavradı. "Giysilerimin ıslanmasını istemiyorum," diye homurdandı.

Cesareti kırılan Nathair hayal kırıklığı içinde elini indirdi. *Ama diğer tarafa geçmeden ona gösteremem*. Onu zorlamak istemiyordu ama suya girmezse tüm bunların bir anlamı kalmayacaktı.

Büyük bir şaşkınlıkla elbisesini üzerinden kaldırdı. Demet halindeki kumaşı göğsüne bastırduğunda, yumuşamış bakışları normalden daha soğuktu. Dizlerinin içe doğru çöktüğünü fark etti ama yine de elbiseyi indirerek altındaki beyaz kırılmış atleti ortaya çıkardı.

Etrafını saran sudan daha sıcak bir sıcaklık göğsünde kabardı.

Linh gri pantolonunun bağlarını çekiştirdiğinde gördüklerine inanamadı ve birden ağzı kurudu. Nathair, Linh'in krem rengi kalçalarını görmüştü ama sadece dün pembe elbisesiyle gözünün önüne geldiklerinde ve yuvasına ilk düştüğü gün.

İşte bu yüzden, kadın örtüyü indirip dizlerinin üzerinden attığında, adam hemen mırıltısını bastırmak için kendini yere bıraktı. Onun

İç çamaşırı soluk yeşil kumaştan bir şeritti, iki bağcığı kıvrımlı kalçalarının üzerinde duruyordu ve *cennet* gibi görünüyordu.

Solungaçları suya battığında, dikişinin arkasında arzu dolu bir zonklamayla basınç arttığında iniltisini de bastırdı.

Orada dururken çok garip görünüyordu, onun için zar zor giyinmişti. Dizleri hâlâ çarpıktı ve kolları cömert, ağır göğüslerinin dolgunluğunu ve kasık tümseğini gizlemek için kavuşturulmuştu. Yüzünün kızarması o kadar derindi ki göğsünü ve pazularını lekelemişti.

Ama uzun atkuyruğu saçları ve kıvrımlı ama minyon vücuduyla o kadar sevimli görünüyordu ki, onu ilahi olarak görüyordu. Koluyla desteklediği göğüsleri daha fazla göğüs dekoltesi sunuyordu ve dar bir belin, geniş kalçaların ve mükemmel görünen uylukların üzerinde oturuyorlardı.

Üzerinde hiçbir iz yokmuş gibi görünüyordu ve alaca teni ateş ışığının parıltısını hipnotik bir dans gibi yansıtıyordu.

Kadın tamamen soyunmuş olsaydı, adam bunu bir davet olarak algılayabilir ve onu buraya neden getirdiğini unutabilirdi.

Bu yüzden, *umutsuzca* istediği gibi onu kızdırıp kızdıramayacağını görmek yerine, elini bir kez daha uzattı. Ondan kendisine güvenmesini istemesine gerek yoktu; kızın açık saçık ve alaycı bir şekilde giyinmiş olmasından güvendiğini biliyordu.

O *küçük kıcını buraya getir, kadın*, diye düşündü, parmaklarını ona doğru sallayarak.

Linh yaklaştı. Suyun kenarına gelir gelmez elini kasık tümseğinden çekti ve avucunu onunkinin içine soktu. Nathair onun çıkıntıya oturmasına yardım etti, böylece suya kolaylıkla süzülebilecekti.

Onu hızla büyük gölün ortasına sürüklediğinde bile gitmesine izin vermedi. İç çamaşırı tombul, yuvarlak kık yanaklarına yapışmıştı ve tek yapmak istediği ikisini de elleriyle kavramaktı. Yumuşak görünüyorlardı, ara sıra onları yoğurduğunda avuçlarında yumuşak bir his uyandırmışlardı ve o da onların şekillenmekte olan formlarıyla oynamak istiyordu.

Tam onları durdurup bir şeyler imzalamak üzereyken, iniltisini bastırmak için solungaçlarını tekrar suyun altına sokmak zorunda kaldı. *Lanet olsun. Lanet elbisesini üzerinde tutmalıydı.*

Beyaz atletî görünüşe göre o kadar ince yapılmıştı ki... tamamen transparan olmuştu. Kızın diri göğüsleri ortadayken aç ellerini nasıl kendine saklayacaktı? Soluk kahverengi meme uçları bile normalde gördüğünden farklı görünmüyordu.

Giysi anlamsızdı ve şimdi sikleri dikiş yerinden çıkmakla tehdit ediyordu. Suda yaşayan doğası gereği, ne zaman ya da ne zaman dışarı çıkacağını anlamak için suyun içinde dikişinin etrafında ekstra bir his vardı, ama yine de kasları yumuşatıyordu. Bu durum her an garip bir hal alabilirdi, ama sadece sikleri üzerindeki kontrolünü elinde tutabileceğini ve bunu onun için mahvetmeyeceğini umuyordu.

Zorlanarak, "Nefesinizi tutmanızı istiyorum" diye imzaladı.

Dudakları gerildi ama itaatkâr bir şekilde başını salladı. Adam kollarını gövdesine doladığında, rahatsız olacağı bir yerinden tutmamaya dikkat ederek, adamın dediğini yaptı. Vücudu onunkine doğru kaydı ve adam ondan gelebilecek her türlü sesi bunun coşkusunda boğdu.

Yumuşak, günahkâr kalçaları adamın yanlarının ve kalçalarının pullarına dolandığında ilahi bir his uyandırıyor. Göğüsleri ve çıplak karnı adamın pullu gövdesine yaslanmış, onu daha da yaklaştırmak için yalvarıyordu. Omuzlarına dolanan kollarının ağırlığı bile harika hissettiriyordu.

Tüm bunları görmezden gelen Nathair kuyruğunu döndürmeyi bıraktı ve kendini batmaya bıraktı. Suyun bir karış altına indikleri anda, onları baş aşağı çevirmek için geriye doğru kavis çizdi. Kuyruğunun uzun boyu, dalmak için sallamadan önce bir döngü halinde suyun üzerine çıktı.

Nathair karanlıkta iyi görebiliyordu ama o bile dar bir tünelde ilerlerken suyun titreşimlerinin kendisine seslenmesiyle kısmen yönünü bulmak zorundaydı. Sivri bir şey görmemesi ihtimaline karşı başını korudu ve olabildiğince hızlı yüzdü.

Linh ona yapıştı ama nefesini uzun süre tutmasına gerek kalmadı. Keskin ve ölümcül sivri duvarlardan geçtikten birkaç saniye sonra Nathair yüzeye doğru yüzdü.

Karanlık onları karşıladı ve nefesleri büyük mağarada yankılandı. Turuncu kürelerinin etraflarında parıldamasından dolayı kıkırdadı, bu yüzden kafatasını kız fark etmeden önce bunu en aza indirecek şekilde yönlendirdi. Bir an kekeledikten sonra yüzünü onunkine doğru kaldırdı.

"Tamam... peki şimdi ne olacak?"

Göremediği için Nathair ellerinden birini kaldırdı ve gözlerinin üzerine koydu. Adam ondan uzaklaştığında, kız suyun içinde çırpındı. Yüzme konusunda kendine güveni yoktu, bu yüzden onu sabitledi ve tekrar gözlerini kapatmasını sağladı.

"Onları kapalı tutacağım," diye itiraz etti, bir yandan da ellerini kendini ayakta tutmak için kullanabilmek üzere indirdi. Nathair yumuşak bir hırıltıyla cevap verdi.

"Söz veriyorum!"

Güzel. Onları kapalı tutsan iyi edersin. Nathair homurdanarak bir kez daha battı.

Avucunda bir kesik açtı. Avucunu yerdeki büyük ve pürüzsüz bir kenara bastırarak sihrinin canlanmasını bekledi. Canlandığı anda, Linh'in sözünü tuttuğundan emin olmak için yüzeye fırladı.

Kalbi heyecanla hızlandı ve usulca yanağını dürttü.

Gözlerini açtı, ancak etrafında parlayan tüm beyaz kuvars kristallerini gördüğünde gözleri hemen genişledi. Nefes nefese kaldığında dudakları aralandı ve arkasını döndüğünde duvarın, tavanın ve hatta zeminin her yerinden kristaller fişkırdığını gördü.

Suyun içinde en parlak olduğu yere baktı. Sihirli çemberinin kuvars parçalarında en güçlü yansımaya sahip olması nedeniyle turuncu bir parıltı da vardı.

"Aman Tanrım, Nathair," diye mırıldandı sessizce, her yüzeye aval aval bakarken gözlerini kırpmadan ona doğru uzanırken. "Bu nefes kesici."

Bu sefer mırıltısını bastırmadı. Bunun yerine onun ön kolunu tuttu ve gövdesine çarpma kadar kendine doğru çekti. Ellерinde, kollarında ve göğsünde titreşti ve burnunun ucunu boynuna dayadı.

Sırt üstü uzanarak onu göğsüne yasladı ve tavana bakarken bilinçaltında onun beline sarıldı. Her iki önkol yüzgecini de açarak, kuyruğunu yüzer halde tutmak için kullanırken çok fazla hareket etmelerini engelledi.

"Böyle bir şeyin var olduğuna inanamıyorum," diye devam etti ve şaşkınlığı saf hayranlığa dönüştü.

Nathair onun güzel kahverengi gözlerine yansıyan ışıltıyı izledi ve göğsü bu ışıltı karşısında kabardı.

Loblarından sarkan kırmızı mücevherler parıldıyor, sadece önündeki hazineye katkıda bulunuyordu. Yerin bu kadar altında, büyümlü bir yerde onunla birlikte rahatlarlarken pembe dudakları huşu içinde aralanmıştı. Uzun saçları ıslakken daha koyu görünüyordu ve bir yandan göğsüne yapışarak bir göğse doğru kıvrılıyor ve dolgunluğunu vurguluyordu. Koyu renk kirpikleri sudan parlıyordu ve üzerini kaplayan birçok damlacık ışığı, *onun* ışığını, etraflarındaki her şeyi olduğu kadar yansıtıyordu.

Bir kolunu sudan çıkardığında, yavaşça bir daire şeklinde döndüler ve bu onu daha çok memnun etmiş görünüyordu. Başının yan tarafını kavrayarak

Büyüleyici yüzüne dokunmak için başparmağını kızın gözlerinden birinin altında ileri geri hareket ettirdi ve kız bunu fark etmedi bile. Fark etmemesi hoşuna gitmişti; bu, dokunuşunun ona çok doğal geldiği ve dikkatini etraflarını saran büyüleyici güzellikten çalmadığı anlamına geliyordu.

Bu mağara, bu yer... Burayı ilk bulduğunda uzun süre burada oyalanmıştı. Eğer ararsa şiddetinin kanıtları vardı; sesler yüksek olduğunda ve onu rahat bırakmayı reddettiğinde kendini parçaladığı için kırdığı yerler. Uyumaya çalıştığı zamanlar, sadece kıvranarak ve acı içinde uyanmak için.

Ne zaman akıllı başına gelse, bu yerin onu umutla doldurmasına ve huzurlu bir sersemliğe sürüklemesine izin veriyordu.

Hatta çıkıntının hemen yanında dördünün kıvrılıp dinlenebileceği büyük ve düz bir prizma bile vardı. Mağara boyunca su damlıyordu ve hepsi de içinde yüzdükleri göle gidiyordu. Bu ses, kendisi gibi suda yaşayan bir varlık için rahatlatıcıydı.

Onunla tanışmadan önce bu kıtadan ayrılma konusunda tereddüt etmesinin birkaç nedeninden biri de buydu. El değmemiş ve İblisler tarafından harap edilmemiş böyle bir yeri bir daha bulup bulamayacağını bilmiyordu.

Bu andaki yüzünü her zaman hatırlayacağım, diye düşündü okşamaya devam ederken. Buraya geri dönmeme nasıl izin verildiğini ve sonunda bana hediye ettiği sessizlikte onu nasıl takdir ettiğini.

Kızın yankılanan nefesleri bile onu sükûnete kavuşturmuş gibiydi ve göğsüne yasladığı kıza bakarken gözbebekleri ilk kez parlak pembeye boyandı.

Bir parçası, büyüünün duygularının rengini yansıtmasını diledi, böylece etraflarındaki her şeyde bunu görebilecekti. Böylece ona nasıl taptığını görebilsin... Sanki bu mağara onun kalbinin içiymiş ve onlar da içinde yatıyormuş gibi.

Gözlerinde parıldamasını istiyorum, benimle hissettiği gibi.

Sonunda gülümseyen bakışlarını ona çevirdi ve pembe gözbebeklerinin en küçük noktaları kahverengi gözlerindeki ışık karmaşasıyla birleşti.

"Kafatasındaki çatlaklar bile ışıltıyor," dedi yumuşak bir sesle, başının iki yanını kavrayarak. "Şu anda gerçekten çok güzel görünüyorsun, Nathair."

Bir titreme omurgasını sarstı ve yüzüşünü bozduğu için biraz battılar. Onları su üstünde tutmak için kuyruğunu daha hızlı salladı ve suda hızla ilerlediler. Kız kıkırdadı ve bu ses onun kalbini sevinçle parçaladığından kaçmak için başını yüzeyin altına sokmasına neden oldu.

Sadece kafatasının arkası ve boynuzları suya batana kadar yüzeye çıkarak insansı gövdesini düz tuttu ve suyun içinde hareket ettirdi. Kol kanatçılarıyla yön verirken, onları yoğun ve ağır gövdesinin kısmen üzerine diz çökerken batmasını engellemek için kullandı.

Çıkıntılı bir kuvarsın yanına kadar yaklaştı ve kadın tam da onun düşündüğü şeyi yaptı. Ona dokundu.

"Sıcak." Ona gülümsedi. "Birazını eve götürebilir miyiz?"

Ev mi? Nathair yavaşladı. Az önce yuvama, mağarama ev mi dedi?

Kalbi iki kat hızlandı ve başını salladı.

Ne isterse alabilirdi. Gerekirse, onu memnun ettiği sürece ona en büyük lanet parçayı getirmek için dünyayı bile tırmalayabilirdi. Onu yanında tuttuğu sürece.

Çünkü Nathair onun varlığıyla geçirdiği her an iradesini kaybettiğini biliyordu. Onun hırpalanmış kalbinin tüm parçalarını çalmaya devam ederse, kendini bu mağarada olduğu gibi kapana kısılmış bulacaktı - kaçmak için onun yardımını olmadan.

Aletleri çoktan dikişlerinin arkasında yarı yarıya şişmişti. Yaptığı her şey, söylediği her şey, her küçük nefes onları sarsıyordu.

Artan ihtiyacı ve sevgisiyle ona saldırmak gibi aptalca bir şey yapmadan önce onları ayırması gerektiğinden, onları zeminin yatay düz bir kuvars parçası olduğu yere götürdü. Kollarını kullanabilmek için onları yukarıda tutmak üzere kuyruğunu bağlayacak bir şey buldu.

Vücudunun ve arkasındaki kristal duvarın onu sabit tutmasına izin verirken, kapana kısılmış hissetmemesi için ona alan sağladı.

"Daha derinleri keşfetmek ister misin?" diye sordu mağaranın arka tarafını işaret ederek. "Başka c-r-y-s-t-a-l-s ve o-r-e var."

Görülecek daha çok şey vardı, ancak ayaklarının altını kesmemesi için onu tüm bunlar boyunca taşıması gerekecekti. *Daha derin bir odada opaller bile var.*

Kollarını adamın boynuna doladı, göz kapaklarını indirdi ve "Hayır" diye fısıldadı.

Linh öne atıldı ve yumuşak dudaklarını adamın parçalı çenesinin tam ortasına, dilinin kolayca ilerleyebileceği bir yere bastırdı.

Lanet olsun! Nathair'in kolu başının yanından dışarı fırladı, böylece kaslarında aniden patlayan saldırganlığı serbest bırakabildi. Kristal çıkıntıya vurdu. Vücutlarını duvara yaklaştırmak için onu tırmaladı ve başının yan tarafını kavrayarak onu kendisine doğru tutarken aynı zamanda korudu.

Biraz daha, diye inledi zihni. Sadece biraz daha.

Dili o kadar hızlı fırladı ki, dudaklarının arasından geçmesini engelleme şansı olmadı ve onun tatlı tadıyla inledi. Kadın cevap olarak inledi ve dudaklarını ayırarak daha derinlere girmesine izin verdi. Nathair onu aldı ve çatallı dilini daha fazla içeri kaydırarak zorla onunkinin üstünden geçirdi.

Pembe gözleri mor renge dönüşürken pençeleri kuvarsı oydu ve kızın ağzının kemiğine doğru hareket eden dudaklarına karşı ofladı. Onu duvara sıkıştırırken bacakları beline dolandı, kolları boynuna yapıştı ve göğüsleri pullu göğsüne bastırdı.

Kahretsin, diye inledi, vücudunu tutan şeye karşı savaşıırken suyun içinde sarsıldı. Kahretsin. Eğer durmazsam, dışarı çıkacağım.

Nathair boğuk boğuk sesler çıkararak geri çekildi. Onu tekrar öpücüğün içine çektiği anda bunlar geçersiz kılındı.

Siktir, Linh. Dikişi ayrılıp, yarakları ve dokunaçları dağınık bir şekilde dışarı çıkarken çabucak teslim oldu; derin şehveti ve suyun sıcaklığı iç organlarını şaşırtmıştı. Nathair dilini yaladı, içindeki basınç serbest kaldı ve ona karşı nefes nefese kaldı.

Onu beline doğru itmek için kalçasından kavradı. Kız irkilmeyince ya da tepki vermeyince kışını kavradı ve sıktı. Kız *inledi* ve adam geri dönülmez bir şekilde *sikildiğini* anladı.

Ona karşı yarı çıplaktı ve onu öpüyordu. Tek düşünebildiği: *Onu öyle sert sikmek istiyorum ki ikiye bölünsün.* Onun şehvetli, kadınsı bedenine, akli başından gidene ve rahatlayarak çılgılık atmaktan başka bir şey yapmayana kadar sokulmak istiyordu.

Pençelerini kristale geçirip onları bir arada tutarken, "Dur" işareti yapmak için başını serbest bıraktı. Dilinin çatallı uçlarını onun düz, daha yumuşak, tekil dilinin etrafında döndürürken durdu. Dudaklarını onunkilerle dans ettirirken, dudakları sanki oynayacak dudakları varmış gibi onun çenesinin kemiğini şekillendirirken ve fırçalarken dur. Her dürtüsü, her içgüdü, iç çamaşırının kasıklarını kesmesini, ayağa kalkmasını ve siklerinden birini içine sokmasını isterken durdu.

"Nathair," diye inledi havalı bir ses tonuyla ve adama başını kendisinden uzaklaştırması için çok az bir şans verdi.

Kadın başını eğip solungaçlarını yalamaya başlamadan önce bir saniyeliğine rahatladı.

Nathair bir kez daha "Dur" diye işaret etti ama kızın gözlerinin kapalı olduğunu fark etti.

Boynunun kenarlarını, ciğerlerini gıdıklayan kanatların üzerini ve kalbinin etrafını emip öptüğünde sikleri kabardı ve prekum kabarcıkları çıkardı.

İçinden gelen kısık bir sızlanmayla ayağa kalktı ve kızın iki saç tutamını tutarak başını geriye doğru çekti. Kızın yarı kapalı ve neredeyse sayıklayan gözleri ona dikilmişti.

Lanet olası dur! Her iki kelimeyi de imzaladı ve kızın dudakları sinsice kıvrıldı. Onu kurnazlığıyla öldürüyordu ve bir Mavka'nın dayak yemekten ne kadar hoşlanmadığını fark etmemiş gibiydi.

Bir el vücutlarına indi ve kadın zonklayan sakin başını kavradığında adam anında kadının yumuşak, ıslak avucuna doğru eğildi. *Siktir, çok yumuşak.*

"İçime gir, Nathair," diye mırıldandı ağzının kenarını yalamadan önce. "Seni içimde istiyorum, *lütfe*."

Tüm vücudu titriyordu. Nathair elinde kalan son kontrol ipiyle ve elleri titreyerek, "Emin misin?" diye sordu.

Kahretsin, parmakları bile titriyordu.

Boştaki avucunu adamın kafatasının yan tarafına doğru okşadı. "Sorduğun gerçeği, doğru kararı verdiğimi bildiğim anlamına geliyor."

Nathair hırıltılı bir mırıltı çıkarırken ağzından ağır bir nefes çıktı. Kıçını serbest bıraktı, böylece iç çamaşırının bir bağı, sonra diğerini çekip daha sonra bulacağı yere doğru kaymasına izin verebildi. Aletleri dayanılmaz bir beklenti içinde titriyordu, çünkü haftalar süren ihtiyaç, etraflarındaki kuvars kadar sertleştiklerini hissettiriyordu. O kadar çok sarsıldılar, birbirlerinden ayrıldılar ve bu kadar dolgun oldukları için hafifçe kıvrıldılar ki, hareketlerinin titreşimini pullarına ve fırfırlarına karşı hissetti.

Sağ elinin pençelerini kılıfına sokarak kızın kıçını kavradı ve parmaklarını kızın amının kaygan yarığına daldırdı. Suyun içinde bile o kadar ıslaktı ki uyarılmışlığı üzerine yapışmıştı.

Orta parmağını klitorisini okşayana kadar yukarı kaydırdı.

"Beni amının içinde mi istiyorsun, Linh?" diye bir eliyle işaret etti, yarı jestleri anlamasını umuyordu. Alt dudağını ısırp başını salladığında mırıltısı derinleşti, ancak parmağıyla içine girerken sık bir törpü çıkardı. "Kahretsin, benim için çok ıslaksın. Beni bu kadar çok istiyorsan, ben yüzerken siklerimden birine binmeliydin."

Nathair, hazırlık aşamasında onu germek için hızla ikinci bir parmak eklemeyi önce pompaladı.

"Acele et," diye yalvardı, uzun tırnakları adamın omuzlarına yapışmıştı.

"Tek yapman gereken amını dikiş yerimin üzerine yerleştirmekti ve ben de doğruca içine girecektim."

"Aman Tanrım. *Lütfen!*" diye bağırdı, amcığı parmaklarının etrafında kenetlenmişti. "Çıkar," diye imzaladı adam, atletinin alt dikişini çekerek.

Kadın yapışan malzemeyle mücadele etmeye çalıştığında Nathair ona yardım etti ve malzemeyi suya attı.

Acı hissetmemesi için onu hazırlamak için iki parmağın yeterli olacağını düşünerek parmaklarını çıkardı, ama onun dar küçük amını nasıl germeyi planladığını ortadan kaldırmaya yetmeyecekti. Çünkü, her ne kadar olası tüm acıları ortadan kaldırmak istese de, onun kendisini yaydığını hissetmesini *istiyordu*.

Nathair onu boynuna kadar suyun içinde tutarken kendini yukarı kaldırmak için çıkıntıya tutundu. Kadının göğüs kaslarına köpüren öpücükler kondurması, ellerini sırtının yanlarına dayaması ve kıcını avuçlarının içine almasıyla mor siklerinden birini hizaya getirdi.

Amının deliğini dürttü. Daha önceki dürtmesiyle kayganlığı giderilmişti ama sikleri kalın bir kayganlaştırıcıyla kaplıydı. Dizlerini kaldırdı ve kısmen sivri ucunu içeri soktuğunda ayaklarını yanlarına doğru bastırarak daha da açtı.

Isı ona dokundu ve tüm kasıkları sadece yetersiz temas nedeniyle zevkle kasıldı.

Ona yavaşça girmek istemişti; her zaman planladığı şey buydu. Nazik ve iyi olmaya ve heyecanının onu ele geçirmesine izin vermemeye niyetliydi.

Ancak, kasıkları kasıldığı anda, siki ve kalçaları da onunla birlikte sarsıldı. Adam yarısına kadar, hızlı ve sert bir şekilde üzerine çıkınca nefesi kesildi ve içinden lanet bir çığlık gibi kısık bir inilti yükseldi. *Sıcak!*

Pençelerini açıp kızın kıcına ve arkasındaki kristale sapladı. *Hay sikeyim! Sıcak. İçi çok sıcak.* O mutluluk verici sıcaklık sikinin her santimini yutana kadar onun içinde daha da derine inmemeye çalışırken kuvarısı yırttı.

Vücut ısısı çok düşüktü ve aklını yitirmiş bir haldeyken onun kendisine sarılmasına ihtiyacı vardı.

Etrafında gerildi, ama sıkı oturmasına rağmen çabuk yumuşadı. Linh onu içine çekmek için ayaklarını kullanarak ona karşı direndi ve Nathair'in başı geriye eğildi. Adam onun içinde dibe vurana kadar daha da içeri kaydı.

Aklı yapışkan bir maddeye dönüşmüştü, tıpkı sikinin onun amının sıcaklığında erimek istemesi gibi. Diğer tam klitorisine yaslandı ve sadece ileri itmek için geri çektiğinde, onu sıyırdı.

Boynuzu kapmak için uzanırken inledi ve başını aşağı çekti. Bu küçük dişi daha sonra boynuzunu, umutsuzca ihtiyaç duyduğu gibi horozuyla kendini becermek için bir çapa olarak kullanmaya devam etti.

Onun çağrısını reddedemeyen Nathair, içine pompalamaya başladı.

"Evet," diye bağırdı, köprücük kemiğini öpücüklere boğarak. "Tanrım, Nathair. Bunu çok uzun zamandır istiyordum."

İçinden gelen inilti zehir tadındaydı. Dişlerini diline bastırmak için aşağı doğru uzattığında ağzından taşıtı. Burnunun ucunu kadının saçlarına gömüp çılgınca homurdanırken onu yuttu. Çok derine ya da çok sert olmamaya çalışarak ona ölçülü itişler verdi.

Tatlı amcığı, tıpkı sarmallarının avına yaptığı gibi onun etrafında dalgalanarak sarıldı. Duvarları her kasıldığında ve sertçe sıkıldığında, koyu mor gözleri mutluluk içinde siyahla titreşti.

Aletinden kasıklarına yayılan karıncalanmalar, onu çevreleyen kasları kavradı. Kalça kemikleri bile onun sıcaklığıyla parçalanma tehdidiyle karşı karşıyaydı ve bu sıcaklık omurgasına yayıldıkça ona karşı daha acımasız olmak istemesine neden oluyordu. O kadar rahat, o kadar yumuşak ve dolgundu ki.

Kahretsin, içinde inanılmaz bir his var.

Yine de vücudunun pullarını okşayışı, kalçalarının pulların üzerinde gezinmesi, daha fazlası için can atmasına neden oluyordu. Göğüsleri göğsünde aşağı yukarı kayıyor ve sert meme uçlarının üzerinde kaydığını hissedebiliyordu. Tırnakları omzunu ısıyor, birkaç pulunu koparmakla tehdit ediyordu ve daha sert kazmasını istiyordu. *Daha derin istiyorum.*

Daha şimdiden parmak uçlarının onun karnını d e ş m e arzusuyla uğuldadığını hissedebiliyordu, böylece onu tabana monte edene kadar vücudunu kazabilecekti. Böylece iki sikini de bir iniltiyle yutabilecekti. Böylece onu tamamen sahiplenebilecek ve onu istediği, *ihtiyaç duyduğu* kuduz canavar gibi becermesi için serbest bırakabilecekti.

Nathair bir Mavka gibi, bir canavar gibi, kadının onu dönüştürdüğü azgın yaratık gibi sevişmek istiyordu. Haftalardır neredeyse her saatin her saniyesinde bu dişinin peşinden nefes nefese koşuyordu.

Küçük çılgınları, tek yapabildiği çılgılık atmak ve etraflarındaki kuvarısı parçalamak olana kadar ona daha hızlı pompalamak istemesine neden oldu. Yine de kuyruğunun çapası derindeydi, diğer her şey onun düzgün bir şekilde tutunması için çok küçüktü. Onun

Fırfırlar kalçalarının hemen üzerinde bittiği için kalçalarının etrafında çok az hareket ediyordu. Linh göğsüne karşı inlerken ona yardım etmeye çalışarak sadece yavaşça pompalayabiliyordu.

"Daha hızlı, Nathair," diye yalvardı kısık sesle. "Lütfen, çok yaklaştım."

Yapamam, diye düşündü, kıcını itişlerini karşılamak için aşağı çekerek, ancak bunun hızına yardımcı olmasına rağmen daha derine, daha sert vurmasına neden olduğunu fark etti. Kız kıpırdandığında hemen durdu. Adam geri çekildiği anda kız yumuşamıştı.

Aleti onun için çok uzundu. Kalçalarını eğmeyi denedi ve ona daha iyi hissettirmek için itişlerinin açısını değiştirdi. Onun için patlayana kadar ihtiyaç duyduğu yerlere vurmak için. Adamın dört dokunacı kadının iç uyluklarına sürtünmek yerine onları birbirine kenetlemekten daha fazlasını yapıyordu.

Sonra öyle bir şey yaptı ki, pençeleri kristal tozlarını etrafa savururken korkunç, fokurdayan bir hırıltıyla onu oydu. Solungaçlarını aynı anda yalayıp emdiğinde gözbebekleri kıpkırmızı parladı. *Fuuuck!*

Bunu suyun içinde yapamam. Böyle olmaz, onu bütün olarak yutana kadar olmaz - o zaman onu sertçe alabildiğinde ne kadar yavaş pompaladığının bir önemi kalmazdı.

Hırıltısı hiç dinmeyen Nathair sikini kızdan çekti. Nefes nefese kalan kadın, Nathair onu sıkıca kavrayıp kuyruğunun şiddetli bir hareketiyle sudan dışarı fırladığında garip, boğuk bir ses çıkardı.

Onu düz kuvarsın üzerine yerleştiren Nathair, diğer eliyle kalçasını kavrarken elini başının yanına indirdi. Onu kaldırırken yerde sürüklemekten önce güzel, pembe kıvrımlarına, gevşemiş girişine bir göz attı. Linh'in sırtı, onu alabildiği kadar derine soktuğunda kavislendi ve iniltisi o kadar derindi ki içinden ürperdiği hissediliyordu.

Hızla itti ve lanet kalbi neredeyse kendinden geçecekti. Kız kasılarak sikini boğmaya başladığında daha da derinleşti, tam da kızın uyarılmışlığının kötü kokusu nihayet havaya yayılırken. Dilinde, burun deliğinde, ciğerlerini gıcıklayana kadar kıvılcımlandı.

Nathair boşalıyor olabileceğini düşündü ama inlemedi. Korkunun tınısı onun uyarılmışlığıyla karıştığında kalçaları hemen durdu.

Kafatasını aşağı indirerek altındaki kadına baktı. Kadının yüzü buruşmuş, gözleri yuvalarından fırlamış, elleri göğüslerinin üzerinde toplanmıştı.

Siktir, diye tükürdü zihni. *Siktir*. Lanet olsun.

Onu korkutmuştı.

Adamın kızın kalçasını nasıl kavradığını ve bacaklarını nasıl ayırmaya zorladığını fark edince koyu turuncu renk gözünün önüne geldi. Kadının çok daha küçük bedeninin üzerinde nasıl yükseldiğini, daha yüksek itişlerini karşılamak için nasıl beceriksizce eğildiğini. Küçük dişi, ona güvenebileceğine söz veren bir canavarın altında nasıl da belirsizlik içinde titriyordu.

Parçalarının paylaştığı bilgilere rağmen bunu daha önce hiç yapmamış bir canavar. Kontrolünün efendisi olduğunu düşünerek kibirlenmişti - savaşı hasta bir zihne karşı sürekli kaybetse bile.

Onu indirip kalçasını bırakırken, kemikli burun deliğinden sakinleştirici nefesler alarak kendini dizginlemeye çalıştı.

Nazik ol, seni aptal.

Sakin çıldırma. Çıldırma, diye tekrarladı Linh bir mantra gibi, bir yandan da kesinlikle çıldırıyordu.

Duskwalker durmuş olsa da, gözlerini açıp üzerinde birinin gölgesini görmeye dayanamadı. Adam kalçasını bırakıp kıcının yere değmesine izin verdiğinde, hâlâ adamın sikine yapışmıştı ve midesi sikin etrafında düğümlenmiş gibi hissediyordu.

Pençelerini kınına sokmuş ellerini çıplak ve açıkta kalan bedeninin altına soktuğunda bir irkilemeyle irkildi. Biri başının arkasını ve boynunu kavrayıp nazikçe kucaklarken, diğeri sırtını destekleyen koluyla kalçasını kavradı. Adam onları altına kadar yuvarlarken sıcak havanın girdabını hissetti ve kalbi korku dolu hızının bir kısmını kaybetti.

Endişesi hâlâ geçmemişti ve devam etmek için kaslarını nasıl gevşeteceğini bilmiyordu. *Durmak istemiyorum.* Adam birdenbire çok agresifleşerek kendisini kapana kısılmış ve onun altında sıkışmış hissetmesine neden olsa bile bunu istiyordu.

Adamın sikini çıkarmış olmasını ve kendisinin de diğerrinin üstünde yatmıyor olmasını diledi.

Bunu ben garipleştirdim, diye düşündü, gözyaşları sıkılmış gözlerinden süzülüp akıyordu.

Bir parmak eklemi yanağına dokunarak onu açmaya ikna etmeye çalıştı. "Ben-" Daha sözünü bitiremeden, adamın eli ağzını kapattı.

Adamın bunu yapmasıyla teni ürperirken gözleri fal taşı gibi açıldı, ancak adam elini çektiğinde bu his hafifledi. Adam kalbinin üzerinde daireler çizerken bakışları adamın gözbebekleriyle birleşti. *Onun yerine özür diliyor.*

Evet, işi garipleştirdi! *Bu onun suçu değil.*

Aslında bu biraz da onun suçuydu ama heyecanlandığı için onu suçlayamazdı. Sanki kızıışmış gibi onu pençeliyor, daha hızlı, daha sert olmasını, onu akıllara durgunluk veren bir mutluluğa sürükleyecek her şeyi yapmasını istiyordu. Ona her ikisini de vermişti ama pozisyon çok fazlaydı.

Etraflarındaki tüm kuvarsların ışıltısı çok parlaktı ve açıkta kalan tenini yakıyor gibiydi.

Linh kendini daha güvende hissedebilmek için doğrulup sikini çıkarmak istedi ama adam bir eliyle kalçalarını aşağıda tuttu. Parmağını ona doğru salladı ve içini inançsızlık kapladı. İçinden ihanetin geçmesini bekliyordu ama bu hiç gerçekleşmedi.

"Ben kimim?" diye başını eğerek imzaladı.

"Nathair?" diye cevap verdi sessizce, kaşları belirsizlikle çatılmıştı.

"Neyim ben?"

Giderek artan kafa karışıklığına rağmen, "Bir Duskwalker mı?" derken amcığı onun etrafında kenetlenmişti.

"Bu doğru. Gözlerini kafatasımdan ayırma. İçinde kimin siki var?"

Kaşları daha da çatıldı. "Senin mi?"

"Kaç tane var?" Ona cevabı vermek için işaret ve orta parmaklarını sinsi, sessiz bir kıkırdamayla oynattı.

Linh, adamın onu yeniden anın içine çekmeye çalıştığını fark etti. Her soruda midesinin düğümleri çözülürken, onun etrafında, ona karşı yumuşadı. Linh'in bunu yapmasına, onun için gülmesine ve bunu mahvetmekle ilgili korkularının azalmasına ne kadar ihtiyacı olduğunu asla bilemezdi.

"İki tane" diye kıkırdarken rahatlama gözyaşları döktü. "Ne renk bunlar?" Kıvrımlı siyah pençesini

Boş göz çukurunun dibinde, mor göz kürelerinin altını işaret ediyordu. "En sevdiğim renk mi?" diye takılmaya çalıştı.

Takdirle küçük bir mırıltı çıkardı ve ses, ona karşı ezilmiş göğüslerinde titreşti. Meme uçlarını gıdıklıyor, göğüs kaslarının pullarına sürtünmelerini istiyordu.

Nathair ona arzulu bir nefes vererek, "Kukunun içi çok sıcak ve yumuşak," diye işaret etti. "Beni içinde eritmeye çalışıyormuşsun gibi hissediyorum." Sonra da

dilini ileri doğru fiskeledi. "Kokun ve tadın da çok güzel. Bunları suyun içinde hissedemedim."

Linh alt dudağını dişledi, iltifatlar harikalar yaratıyordu. Bacakları gerginliğini kaybetti ve yavaşça ayırdığında yanlarından aşağı kaydılar.

"Sizi korkuttuğum için özür dilerim." Düzgün bir şekilde imzalamak için geri çekilmeden önce kısa bir süre başının yan tarafını avuçladı. "Çok azmış durumdayım ve sen de harika hissediyorsun. Tek düşünebildiğin içinde hissettiklerim olana kadar seni sert, derin ve hızlı bir şekilde becermek istiyorum."

Bu fikir karşısında boğuk bir inilti boğazında düğümlendi ve amcığı adamın sikinin etrafında istekle kenetlendi. Adam ona bir iniltiyle karşılık verdi, bu arada şaftı içinde şiştiğinde her iki kış yanağını da tokatladı. Ancak o zaman onun altında ne kadar titrediğini ve kuyruğunun kendi kendine düğümleneceğini düşünene kadar nasıl kıvrıldığını fark etti.

"Siktir, Linh," diye imzaladı onun kışını bıraktıktan sonra. "Küçük amın çok sıkı ve bunu yaptığında harika hissediyorsun." Islaklık hızla geri döndü ve Nathair'in dili, ayrılmış çene segmentleri arasına sarkmadan önce öne doğru fiske attı. "Benim adım ne?"

"Nathair," diye fısıldadı, sonra kalçalarını kırdığında yumuşak bir inilti çıkardı - geri çekildi, sadece onu hızla ağzına kadar doldurmak için.

"Benim adım mı?"

"Nathair," diye haykırdı adam aynı anda ittiğinde.

Yavaşça kızın içine pompalamaya başlarken inledi. "İsim?"

Zevk, varlığının içine doğru ilerlerken kekeledi. Aralarındaki horoz her hareketinde klitorisini okşadı, amcığı ile onu yerinde tutmayı başaran dokunaç arasında kenetlendi. Linh, horozu derine çarptığında, ancak sert olmadığına ve G noktasına karşı doğrulukla oyulduğunda hışırtılı iniltiler çıkarmaya başladı.

"İçinde kim var?" Nathair titreyerek imzaladı, pençeleri seğirirken, zengin sesi aynı anda sessiz bir damlama gibi yankılandı.

"Öylesin," diye bağırdı.

"*Aynen öyle,*" dedi adam hırlayarak sessizce ve el hareketleri yapmadığından bunun bir düşünce olduğunu anladı.

Nathair iki eliyle onun kalçalarını kavradı ve kalçalarını artan hamleleri için kilitli tuttu. Göğüsleri Nathair'e doğru kayarken sallanıyor, karnı sürekli Nathair'in pullarına sürtünüyordu.

Tanrım, içimde. Ve onun sikinin nasıl oluştuğunu hissedebiliyordu. Minik yumrular içeri girip çıkarken kabarcıklar oluşturuyor, hafifçe sivrilen baş ise noktaları işaret ediyordu. İçine yerleşti ve her şeyi içine çekerken ona sarıldı.

Suda vücutlarının birbirine yakınlığı hoşuna gitmişti. Adam onun üzerindeyken, bu ayrılıktan nefret etmişti ama ya bu? Yanağını onun göğsüne sürttü ve onu ne kadar sevdiğini göstermek için dağınık bir şekilde öptü.

Saniyeler içinde, yeniden alevlenen arzusu bastırdı ve yüksek perdeden bir çığlık attı. Tırnakları ve parmak uçları adamın sırtında ulaşabildiği her yeri kazdı, başı geriye düştü. Boşalırken amcığı sıcak gıcırtilarla adamın sikini sağıyordu.

Gözbebekleri büyürken, etrafındaki kuvarsın güzel parıltısı bir ışık bulanıklığına dönüştü.

"Siktir," diye inledi Nathair onun altında, boynuzlarının sivri uçları boynunun kenarlarına gelene kadar başı geriye doğru uzadı. *"Çok sıkı, çok ıslak. İşte böyle, küçük dişi. Benim için sikimin üzerine gel, hissetmeme izin ver."*

İyi hissettiriyor. Çok iyi hissettiriyor, Linh'in zihni çılgınca itmeye başladığında tekrarlardı. İkinci horozu sürekli olarak kıvrımlarının dudaklarının yanı sıra hassas klitorisini sıyırdı ve vücudu kıvılcımlandı.

Ona doğru yığıldı, gözleri şehvetle dalgalanırken tüm varlığı kasılıyordu.

"Çok sertleştim." Adamların sikleri içinde ve ona karşı kabarıırken Nathair inledi. Sert olduklarını biliyordu, birleşik çevreleri şu anda yıldızları görmesine neden oluyordu. *"İçine boşalmayı o kadar çok istiyorum ki. Onu tohumlarımın her damlasıyla doldurmak. Sormalı mıyım? Kahretsin. Bunu yapmak için durmak istemiyorum."*

Kadının iç duvarları, sanki kalmasını talep ediyormuşçasına ona kenetlenmişti. Onu hamile bırakamazdı ve bu kadar sıvının içine dolması fikri onu daha da ıslatmıştı.

Nathair'in hamleleri hızlandı ve Linh her birini karşılamaya çalışırken istek ve ihtiyaç içinde kalçalarını araladı. Yardım etmek için düzleştirilmiş kollarını yukarı itti ve ayakları neredeyse adamın üzerinden kayıyordu. Onu durdurduklarında dokunaçlarının baldırlarına dolandığını fark etti ve bu ona sikinin insanlık dışı uzunluğuna rağmen ona binme özgürlüğü verdi.

Dik duramıyordu, bu yüzden sırtı kavisli bir şekilde onun üzerinde ileri geri zıpladı.

"Göğüsleri çok güzel," dedi adam, göğüslerinin gövdesine çarptığını hissederken. "Bana biniyor." Nathair derin bir iniltiyle ürperdi. "Boşalmak üzereyim."

Adamın planının ne olduğunu, çekilmek üzere olup olmadığını bilmiyordu. Ama ne istediğini biliyordu ve o da bu Duskwalker'ın derinlere yayılan tohumuydu.

"İçimde," dedi havadar pantolonunun içinde, gözleri kapanırken. "İçime gir, Nathair. İçime gir, bunu hissetmek istiyorum."

Sırtını dikleştirip pençelerini kalçalarına sapladığında ve tüylerinin diken diken olmasına neden olan bir kükreme çıkardığında, içinden geçen düşünceler tamamen boğuldu. Aleti tekrar tekrar şişti ve basınç farkından dolayı kadının nefesini kesecek kadar kalınlaştı. Ilık sıvı sanki ondan kaçmak için yarışıyormuş gibi hızla içine doldu.

İticileri yavaşladı ve onun yerine daha sert boşaldı. Ama Linh çoktan kendini kaybetmiş, her fişkırmayı hissettiğinde orgazm oluyordu. Karnına meni damlarken, sikini onun amından çekerek ondan sıkıntılı bir çığlık kopardığında işi bitmemişti. Linh'i ikinci sikinin üzerine oturttu ve kalçaları o kadar kudurmuştu ki Linh'in içine girdikçe titriyor ve zıplıyordu.

Nathair uzun kollarını onun etrafına doladı. Bir eli yanaklarından birini ve kalçasını yoğururken, diğeri omzunun ve boynunun kıvrımlarını kavradı. Onu sıkarak gövdesine doğru daralttı ve bu sadece onun altında ne kadar hareket ettiğinin daha fazla farkına varmasını sağladı.

Adamın kaslarındaki her dalgalanmayı, midesindeki her inişi hissetti. Nefesleri kısa ve sığıdı ama koca kalbi kulağının dibinde çılgınca atıyordu.

Uzun zamandır inkâr ettikleri yakınlıklarının şehvet dolu doğasına rağmen, sarılma tutkulu bir his veriyordu.

Adamın sağılmış siki kıcının yarığının arasına girdiğinde garip bir ürperti omurgasını yırttı. Islaktı, neredeyse sümüksüydü ve sıvılarının karışımıyla aşırı yağlanmıştı ve ona sarılmasından dolayı sıcaktı. İlk başta, yarı yumuşak olduğu için görmezden geldi, ama Nathair içine pompaladıkça daha da sertleşti.

Konik baş kıcının sıkı halkasıyla aynı hizaya geldiğinde bir gıcırta duyuldu ve kadın gerildi. Hızlı ve ani gerilmeden dolayı acı duydu ama adam daha sikinin başını geçiremeden hemen durdu.

"Sıkı!" diye bağırdı alttan. Tüm kasları dalgalandı, dizlerinin arasındakiler, göğüs kasları. Kuyruğu bile sanki onun görüş alanına girmiş gibi

Hareket etme ihtiyacını karşılamak için kıvranmasına izin veriyordu. "Ona binmek istiyorum." Kıç yanaklarından birini daha sert kavrayarak yana doğru çekti. "İki sikimi de yutmasını sağla."

Yine de özür dilemek için kalbinin etrafında dönerken, zihni yüksek sesle "Özür dilerim. Bunu yapmak istememiştim."

Adam geri çekildiğinde tüm varlığı hayranlık içinde ışıldadı. Kendisi için değil, onun için doğru olanı yapmıştı ve kalbi şefkatle dolup taşıtı.

Sol sikini tuttu ve daha önce olduğu gibi klitorisine dayanması için öne doğru çekti. Cevap verecek zamanı bile olmadı. Tekrar başladığında kelimeler boğuldu ve Linh'in tek yapabildiği, onu bir kez daha sular altında bırakana kadar onu almaktı. Çok hızlıydı, sanki çoktan boşalmaya yaklaşmış gibiydi ve Nathair her iki sikinin de sırayla onu pompalayıp doldurmasını sağlamıştı.

Tohum bu kez içinden fışkırdı ve dudakları garip bir hisle ayrıldı. Kalçaları, klitorisini gıdıklama şekliyle seğirdi ve dökülmeden tepki olarak sarsılan ikinci horozu kapladı. Kolları gücünü yitirdi ama her damlasının kendisine hediye edilmesini umarak ona doğru bastırdı.

Hareket etmeyi bıraktığında Linh'in duyduğu tek şey onun çılgınca oflaması, kalbinin atması ve kendisinin de buna ayak uydurmaya çalışmasıydı. Zihni, bu sessiz ama büyüleyici mağarada az önce onlardan dökülen erotik sesleri yankılıyor gibiydi.

Nathair kendini normalden daha sıcak hissediyordu, sanki onun içinde olmak onu dışarıdan içeriye doğru ısıtıyordu.

Artık inlemediğine göre, adam sessizleşmişti; sesinin geçici sükûneti artık yürürlükte değildi. Ama klitorisine yaslanmış, her zamanki gibi sert olan shaft seğirdiğinde onun ne düşündüğünü tahmin edebileceğini düşündü.

Uzanarak, tembelce onun ayırık ağzının yan tarafını okşadı. "Durmak istemiyorum."

Bu harika hissettiriyordu. Zihni ve kalbi hafifti ve onun içinde olması mükemmel hissettiriyordu - *doğru hissettiriyordu*.

Gözbebekleri siyahla titrerken ve içindeki yumuşama titreşip tekrar kalınlaşmaya başlarken, ona küçük, nefes nefese bir inilti verdi. Yine de onu yukarı çekti ve sikinden ayırdı.

Kız daha itirazını dile getiremeden, Duskwalker başını çevirdi ve kızın meme uçlarından birini yaladı. Parçalı çenesinin ortasıyla sıkıştırarak yerine oturttu, ancak saniyeler sonra bir yalamayla yatıştırdı.

Daha sonra. Sonra ağzının kilidini açtı ve sırtını ön tarafına yaslayana kadar onu çevirdi.

Uylukları ayrıldı, iki parmağı içine girdiğinde omurgasını dikleştirdi. Parmaklarını oynattı ve sanki ona ne kadar yer olduğunu göstermeye çalışıyormuş gibi yana doğru çekti. *Beni gerdi*. Sonra klitorisini okşadı, dudaklarını ayırırken tohumunu her tarafına bulaştırdı.

O dokundukça, yeni boşalmış sikleri daha fazla çıkmaya başladı, ta ki her ikisi de nabzının her atışında yanlara doğru zıplayıncaya kadar.

Zonklayan siklerinin her iki ucu da ona yaslanana kadar onu vücudundan aşağı kaydırды. Nathair onları yumrukladı ve neredeyse dev bir mor canavar penisi gibi görünene kadar birbirine sıktı.

Kombine uçlarını girişine yerleştirirken omuz bıçaklarına karşı bir hırıltı gürledi. Linh kalçalarını ayırdı, sıcak pantolonlarıyla girişlerine yardımcı olmaya çalıştı. Her ikisini de istiyordu - onun kendisini erkekliğiyle tamamen doldurmasını. Adam kalçalarını yukarı itip onu kendine doğru çekerken hırıltısı daha da yükseldi.

Döndüler, biri aşağı inerken diğeri yukarı çıktı ve bu yardımcı olmuş gibi görünüyordu. Kuku yolu vermeye çalıştıkça yüz hatları kalınlıktan burkuluyor, esneme acı veriyor ama yine de daha fazlası için dudağını ısıırıyordu. Her nasılsa bu acı bir ödöl gibi gelmişti.

Nathair denemeden vazgeçerek siklerini bıraktı ve biri içine girdi. Diğeri klitorisine öyle sert vurdu ki ayak parmakları sıkıştı.

Ardından kuyruğu etraflarında dolanana kadar tüm vücudunu kaydırды ve onları hafifçe oturur pozisyona getirdi. Kuyruğun ucu dizlerine çarptı, bacakları düzleşene kadar onları birbirine doğru itti ve ayak bileklerini bile ayıramayacak şekilde uzuvlarının etrafını tamamen sardı.

İki pençeli parmağıyla, kalçalarının arasına soktuğu siki, am dudaklarını ayırıp etrafında şekillenmeye zorlayana kadar itti.

"Neden içime sokmadın?" diye sordu, puslu bakışlarını omzunun üzerinden bakan kafatasına çevirerek.

"Hazır değil," diye imzaladı, başını çevirip boynunu yaladı ve ona oynayacak daha fazla yüzey sağlamak için yana doğru uzatmasını sağladı. "Böyle iyi mi? İzlememizi istiyorum."

Tanrım, onu izlemeyi *gerçekten* seviyordu.

Linh cevap olarak kalçalarını kaldırılabildiği kadar kaldırdı, ancak tekrar aşağıya doğru kıpırdandı. Adamın içine kayma şeklini mırıldandı ve

klitorisini. *Sanırım bu pozisyonu çok seveceğim.*

Tekrar yaptığında, Nathair kalçalarını aşağı eğdi, aynı zamanda yukarı çıktı. Sonra tam ortada buluştular ve Nathair onun G noktasına daha sert vurduğunda bir inilti koptu. Adam işi devraldığında ve kadının içine doğru ilerlediğinde kadından daha fazla ses çıktı.

Kolu kadının kalçalarını kavrarken, diğer avucu da iri, koyu gri elinin içine zıplayan, sallanan bir göğsü aldı. Şimdi etraflarını saran kuyruğunu, kristalleri yansıtan ve tüm vücuduna parıltılı bir ışıltı veren pullarını gördüğünde vücudu kasıldı. Adamın kendisiyle kıyaslandığında ne kadar büyük ve ölümcül olduğunu fark etti.

Adamın ikinci aletinin yumuşak kalçalarının arasında kaybolup yeniden ortaya çıkışını *izledi*. Dokunaçları onların arkasına sarılmıştı ve bunu rahatça yapıyorlardı.

Linh bir boynuzun dibini kavramak için arkaya uzanırken, diğer eli göğsünü kavrayan adamın çıkıntılı beyaz parmak eklemlerinin arkasını kavradı.

"Hoşuna gidiyor mu Linh?" diye kulağının dibinde inleyen düşünceleri, Linh'in boğuk bir nefes almasına neden oldu. "Uyluklarının arasından kayan diğerini izleyerek şu anda tohumla sıırıslam olmuş amının içine neyin pompalandığını görmek hoşuna gidiyor mu?"

"Evet," diye mırıldandı, titreyen göz kapaklarını açık tutmak için mücadele ediyordu. "Orada çok iyi hissediyorsun."

"Bana cevap mı verdi?" Karanlık bir kıkırdama duyuldu ve adamın kalçaları aniden hızlanarak kadının çenesinin düşmesine neden oldu. "Vücuduna yakından dokunduğumda, kokladığımda ve duyduğumda düşüncelerimi duyabildiğini unutmuşum. Yaramaz küçük dişi. Bana söylemeliydin."

"Üzgünüm-" Göğüs ucunu sıkıştırıp içine kuvvetle girdiğinde bir çığlık koptu.

Dizleri birbirine çarptı, vücudu içine işleyen zevkle kilitlendi. Linh kendini sabitlemek için boynuzunu çekti, böylece zıplayabildi, zıplayabildi, ama bir yılanın sarmalında kapana kısılmış bir av gibi hissetmekten başka bir şey yapamadı.

"Benim için şarkı söyle, küçük bülbül," dedi Nathair onun kulağına karşı. "Bu sevimli vücudu *mahvedene* kadar sikmeyi ne kadar istediğime dair tüm düşüncelerimi duymaya gel. Ta ki seni iki yarağımla ikiye bölecek kadar açana ve sen de benim için boşalana kadar." Sonra inledi, kalçaları yavaşlarken Linh onların anlık olarak kalınlaştığını hissetti. "Siktir, Linh. Nasıl olduğunu bilmiyorsun

onları kendin için talep etmeni bekliyordu. Beni *delirtiyorsun*."

Karnını avuçlamak için göğsünü serbest bıraktı. Tam sikinin ucunu yumruklamak üzere olduğunu düşündüğü anda durakladı. İtişlerini hafifçe eğdi ve kızın kıcı daldı. Kanalının önündeki belirli bir yere vurdu, horozunun başı sert itişlerle tekrar tekrar vurdu.

Elini tutarak, avucunu kalçalarının arasına dokunduğu yere yerleştirdi.

"İçine pompaladığımı hissedebilirsin," dedi ve kadın terden sıırıslıklam olmuş teninin altındaki ince hareketi hissetti. "İşte."

Elini kapattı ve sertçe bastırmasını sağladı.

Linh, G noktasının şişmiş, sıcak ve hassas sırtını horozuna iterken bir an içinde geldi.

Linh yoğunluktan kaçmak için neredeyse derisinden dışarı fırlayacaktı. Ondan durmasını, beklemesini, kendisine biraz zaman vermesini istemek için sahip olduğu tüm umutlar, boğuk nefeslerinin her birinde boğuldu. Bir Duskwalker - bacaksız, kafatası kafalı bir canavar - tarafından kovalanmasını izliyor olabilecek herhangi bir tanrıya onun adını, kendi adını bile haykıramadı.

Tek yapabildiği sallanmak, titremek ve başı dönerken mücadele etmekten vazgeçti. Her şey karardığında gözleri kapandı, görüşü odaklanamayacak kadar bulanık ve sersemlemişti. Kendi orgazmından oluşan bir su birikintisi, adamın karnını ıslak bir şekilde kıcının yanaklarına çarptı. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti ama bu, bunun dağınık olduğunun kanıtıydı ve tam bir mutluluk gibi hissettiriyordu.

Bayıldım. Bu hissi seviyorum. Buna çok uzun zamandır ihtiyacım vardı. Şüphesiz, akıl almaz, kalp durdurucu bir mutluluk hissetmeye.

Çatallı dili kadının çenesini yalarken Nathair, "Gelme şeklin," diye homurdandı. "Vücudun zevke o kadar muhtaç ki, küçük dişi. Etrafımda o kadar kolay kayıyor ve kıvrılıyorsun ki, sanki daha fazlası için açlıkla beni içine çekiyorsun. Çok sıkılaşıyorsun, sanki beni bırakmak istemiyorsun. Benim için parçalanırken kesinlikle çok güzel görünüyorsun."

Elini onunkinin üstünden çekti ve yüzünün yan tarafını kavradı. Parmaklarının baskısını kaldırmayı düşünmedi, zihni hareketsiz kaldığı için şaşkın bir coşkuyla dolup taşmıştı.

"Aç gözlerini, küçük bülbül," diye yalvardı, sözleri yavaştı ama kalçaları hızla sarsılıyordu. Sabit tempo bozulduğunda içinden bir inilti yükseldi. "Gelirken beni izle."

Sadece yavaşladığı için, siki şiştikçe içeri girip çıkarken, gözlerini zayıfça açacak gücü bulabildi. Çıngıraklı iniltiler sırtını gıdıklarken, başı onları destekleyen kuyruk duvarına doğru düştü. Etrafındaki her yerde pullar kabarırken, pençeleri aniden kızın derisini ısırmaya başladı.

Karnı alçaldı, kalçaları yana doğru büküldü, bir kez daha merkezlenmeden önce onu da beraberinde götürdü. Bacaklarını sıkıştıran kuyruğunun sarmalı gerildi ve sıkı.

"Kahretsin, *evet*," diye hırladı şehvetli bir heyecanla. İnci gibi beyaz sıvı, içinde güçlü bir fişkırmaya patladığı gibi, ağır bir ipte boğazına kadar sert ve hızlı bir şekilde fırladı.

İkisinden de. İkisinden de geliyor!

Adam yavaş ama sert bir şekilde pompalarken, uzun, *alçak bir* inilti çıkarırken, göğüslerini, göğüs kafesini, göbeğini ıslatmasını izledi. Gizlemediği sesi, vücudunun kıpırdanışları, hepsi onun için ne kadar coşkulu bir his olduğunu ortaya koyuyordu. Orgazmı onu derinden kavırıyor gibiydi, sanki aynı anda salınan her iki yarak da varlığını yiyip bitiriyordu.

Duskwalker'ın döllerini amından adamın üzerine bir çeşme gibi aktı ve hatta klitorisine tırmanır gibi kabardı.

Bu sapkın manzara karşısında inanamayarak başını salladı.

İşi bittiğinde ikisi de soluk soluğa arkalarına yaslandılar. Adamın kuyruğu bile gevşemişti ve kadın onun etrafında ne kadar yumuşadığını görünce eriyebileceğini düşünürken, sikleri artçı şoklar ve darbelerle sarsılmaya devam etti.

Linh hiçbir şey yapmadı. Bir santim bile hareket etmedi. Tek yaptığı, gözleri tatmin olmanın verdiği uyuşuklukla açık kalmaya çalışırken oflamaktı. Adam kollarını görebilmesi için öne eğildiğinde bile yerinden kıpırdamadı.

"İlk seferim için iyi gittim mi?" Nathair, boğazından bilmiş bir kıkırdama titreşirken işaret etti.

Yanakları daha fazla ısınmazdı.

İlk seferiydi ve neredeyse kalbi patlayana kadar onu beceriyordu.

Zayıf bir kıkırdama çıkarırken gözleri kırıştı. *Buna bayılmıştım. Ona kendini güzel, arzulanan ve kullanılacak bir şeymiş gibi hissettirmiş, aynı zamanda ona saygı duyulduğunu ve güvende olduğunu hissettirmişti.*

Onun zevkini ve rahatını tamamen önemsemişti.

"Durma," diye mırıldandı, sesi çığlık atmaktan kısılmış ve çatlamıştı. Linh vücudunun üst kısmını, yüzünü ona doğru çevirecek kadar bükü.

onu boynuzundan tutup öne doğru çektiğinde sert kafatasına çarptı. "İşte böyle. Senden daha fazlasını istiyorum."

Bundan daha fazlasını istiyordu. Onun yoğunluğunu, insanlık dışı zevkini. Onun nilüfer ve ayçiçeği kokusuna, vücuduna, içinden sızan büyük kişiliğine daha fazla ihtiyacı vardı - olması gerektiği gibi gizlenmemiş ve dürüst.

Ona karşı bir mırıltı çıkardı. "Sikleri değiştirebilir miyim?"

"Ne istersen," diye teklif etti, bu sözlerin pek bir değeri olmadığını biliyordu.

O ne isterse yapacaktı, yeter ki kız istesin ve bundan zevk alsın.

Yorgun, fiziksel olarak yıpranmış ve halsiz olan Linh küçük bir inilti çıkardı. Daha uykudan gözlerini açamadan karnının alt kısmını avuçladı.

İçinin derinliklerinde hassas bir sızı yayılıyordu. Amcığı sıcak ve şişmiş hissederken, klitoral kıvrımları aşırı uyarılmaktan şişmişti. Uylukları fazla çalışmış hissederken, bacaklarının geri kalanı çok uzun süre düz bir şekilde sıkılmaktan ağrıyordu. Sağ göğsü bile, sanki Duskwalker diliyle ve parmaklarıyla sadece bir tanesine saldırmış gibi sıcaktı.

Sırtını adamın göğsüne dayayarak yan yattı ve dizlerini yukarı kaldırdı. Vücudunun kıvrımlarında, kalçalarının arasında, göğüslerinin altında ve arasında, boynunun etrafında hissedebildiği sıvı lekesi karşısında irkildi. Bağırsakları sümüksü bir hisle bükülürken vücudu gerildi, çekirdeğinden tohum damlamasına neden oldu ve uyluklarının arasındaki yarığın hala ne kadar sırlıslıkla olduğunu vurguladı.

Kadının geri kalanı -kurumuş olan bölgeler- o kadar doymuştu ki, avucunu göbeğinden çıkarmaya çalışırken avuç içi rahat olacağından çok daha uzun süre göbeğine yapışmıştı.

Karnım ağrıyor. Vücudunun ne durumda olduğunu, ne kadar ağrılı ve iyi kullanılmış hissettiğini fark etmek için uyandıkça, bağırsakları daha da sert düğümlendi. İçinde bir kurşun top büyüyor gibiydi.

O kadar yoğun olmasa da çok benzer hissettiren anılar gözlerinin dolmasına neden olurken, endişeden boğazı düğümlendi. Kurşun top hareket ederek

Karnının altında ne kadar ıslak ve lekeli olduğunu fark etti. Cildi kirli ve yanlış hissediyordu. İğrenç hissettiriyordu.

Burada Nathair'le yatmak yanlış geliyordu ve adamın göğsü omurgasına ve yapış yapış kıkına doğru ağır nefeslerle hareket ettikçe tüyleri diken diken oluyordu. İçine girmiş, her yerine dokunmuş, vücudunun her santimini görmüş bir insanın erkeksi nefesleri.

Nefesleri keskinleşip sığlaşıp kırırdanarak uzaklaştı. Kendimi *iyi hissetmiyorum*. Acının gerçek olup olmadığını ya da midesinin gerçekten kusmak için kendini ters yüz etmeye çalışıp çalışmadığını bilmiyordu ama tükürük ağzını kapladı.

Vücudunu kabullenmeye çalışarak, kollarıyla karnını koruyacak şekilde sıkı bir topun içine kıvrıldı. Bu sadece durumu daha da kötüleştiriyordu. Çıplaktı, çok açıktaydı ve gözleri kapalıyken kendini zayıf ve güçsüz hissediyordu.

Linh kendini oturur pozisyona attı, böylece bacaklarını kavuştururken mahrem yerleri aşağıdan korunmuş oldu. Her iki saç örgüsü de gece boyunca atkuyruğunun dibinden çözülmüştü ve kırıksık gözlerinin önünde sallanıyordu. Saçlarının geri kalanı tenine yapışmıştı.

Aman Tanrım. Saçıma bulaştı. Tohum her yerdeydi.

İstemediği anılar, nefret ettiği şeyler, sallanırken sıkıldığı gözlerinin ardında parladı. İğrenç sesler, az önce geçirdiği harika gecenin seslerine karıştı ve bir zamanlar tenini yakan kokular ve dokunuşlar yine aynı şeyi yaptı.

Eti kaşınıyordu, sanki sıvı iğneler gibi içine sızmaya çalışıyordu.

Gözyaşları sıkılmış göz kapaklarının arasından süzölmeye başladı ve hızla, ağır damlalar halinde düştüler. *Kesin şunu. Hoşuma gitti. Aynı şey değil. Onlar aynı değil.* Yine de, kendine gerçeği ne kadar söylerse söylesin, kendini hasta hissediyordu. Her şey yanlış geliyordu. Kalbinde pişmanlık kabardı ve dudakları titredi.

Neden?! Neden böyle bir tepki verdiğini anlayamadan kendi kendine ağladı. Neyim var benim? Neden normal olamıyorum?! Böyle hissetmek istemiyorum - sanki benim sürünüyormuş gibi, sanki kendi amım yanlış hissediyormuş gibi. Göğüsleri bile çok fazla dokunulduğu için ağırlaşmıştı ve *var olduklarının altını çiziyordu.*

Neden kırıldım? Hazır olduğunu sanıyordu!

Nathair'in siklerine, sonrasında yok olmak ya da ölmek istiyormuş gibi hissetmeden dokunabilmişti. Pişmanlık, korku ya da endişeyle yüzleşmemişti.

Peki neden şimdi? Neden paylaştıkları o muhteşem geceden sonra?

Keskin gözlerle başını kaldırdı. *Kıyafetlerim nerede? Kendini* tekrar güvende hissetmek için örtünmek istedi. Sahip olduğu tek engel onlardı, yırtılıp atılabilecek olsalar bile kendini korumak için giyebileceği tek şey onlardı.

Gerçekten önemli olmasa bile.

Solunda bir hareket yakaladı ve o ana kadar Nathair'in uyandığını ya da trans halinde olmadığını fark etmedi bile. Onun kendinden geçtiğini ve kendisine tek başına korkması için zaman verdiğini düşünmüştü. Onun orada, bilincinin yerinde olduğunu bilmek, haftalardır hissetmediği korkunun onu boğmasına neden oldu.

Adam görüldüğünde hıçkırarak ağladı ve sanki vurulmuş gibi ondan uzaklaştı. *Lütfen bana zarar verme. Saçımı çekme.* Kafa derisi, gözyaşları üzerinde hakimiyet kurmaya çalışmak ve paniklemeyi bırakmasını sağlamak için sert bir çekişe hazırlanırken karıncalandı - bu sadece endişesini daha da kötüleştirdi.

"Özür dilerim," diye kekeleydi hıçkırıklar arasında. "Ağlamayı keseceğim."

Kendini açmayı reddederek, adam ona dokunduğunda yüksek sesle bir çığlık attı. Adam kollarını onun vücuduna doladı ve onu yerden kaldırdı.

Olamaz. Beni nereye götürüyor? Tek yapabildiği titremek ve onun istediğini yapmasına izin vermektir.

Nathair suya girdiğinde onun suya batmasını engellemek için başının üzerine kaldırdı. Cildini okşamaları ve onu *temizlemesi için* onu ılık suya yavaşça bıraktı. Korku dolu kaslarını gevşetmek için hiçbir şey yapmadı.

Yüzeyin üzerinde sadece kafatası kalana kadar dibe battığını ve solungaçlarının etrafında kabarcıklar oluştuğunu fark etti. *Kokumdan mı saklanıyor?*

Suçluluk duygusu sadece gözyaşlarının daha hızlı dökülmesine ve daha sert kabarmasına neden oldu.

Nathair onu çıkıntıya getirmişti, onu öpmüştü, ona uzanmıştı, onun için *yalvarmıştı*. Şimdi uzaklaşmak için parlayan kristallere tutunmuş ve onu bıraktığında minnettar olmuştu. Gözyaşları çıkıntıya damlarken başını çevirdi ve karnı titremeye devam ederken dizlerini yukarı kaldırdı.

"Özür dilerim," diye hıçkırdı sıkıntılı hıçkırıklar arasında. "Özür dilerim."

Keşke ona verecek bir cevabı olsaydı ya da kendini daha iyi hissetmesini sağlayabilseydi. O anda onu görmeye dayanamasa da, dokunuşu şu anda tenini ateşe vermiş gibi hissettirse de - ve o *her yerine dokunmuş olsa da - onu suçlamadığını* açıklayabilmeyi.

Tam tekrar özür dileyecekken, adam onu durdurmak için ağzını kapattı. Eski alışkanlıkları depreşti ve adamın avucunu olabildiğince sert bir şekilde ısırdı, ancak bir tepki beklediğinde irkildi. Bir tepki aldı; adam tek bir vuruşla başının üstünü okşadı.

Ondan uzaklaşmak için ayaklarını sürüyerek ilerledi, ancak aldığı şeye şükretti.

Uzun bir süre boyunca çıkıntıya tutunarak kendi bedeniyle, tepkisiyle başa çıkmaya çalıştı. Onun varlığında olmak durumu daha da kötüleştiriyordu ama yapabilecekleri çok az şey vardı.

Sualtı tünelinin diğer tarafına geçmek için tek bir nefes alıp tutabileceğinden şüpheliydi. Bu şekilde ışıktaki görünmektense karanlığı tercih edebileceğini düşündü.

Yavaşça aldığı nefesler, ciğerlerini tükürmek üzereymiş gibi hissetmemesini sağlayacak kadar sakinleşti. Ayaklarının mahrem yerlerini korumasını isteyerek bükülmüş bacaklarını indirmeyi reddetti ama kasları çözülmeye başladı. Karnındaki düğümün çözülmesini diledi ama hissettiği onca acıyla bunu yapamadı.

Bir çıkış yolu ararken, sonunda onunla konuşmaya cesaret etti. "N-Nathair," diye burnunu çekerek mırıldandı.

Ona cevap olarak bir homurtu verdi. Tanrım! Muhtemelen onun çıldırmasını izliyordu. Ona acıyor muydu? Onu yargılıyor muydu? Ona kızıyor muydu?

"Beni iyileştirebilir misin *lütfe*?" diye sordu ve hemen ardından çevresel görüşünde mavi bir titreşim fark etti.

Her şeyin geçip gitmesini istedi. Tekrar normal hissetmek, hiçbir şey olmamış gibi *nefes alabilmek istiyordu*.

Adam parmak uçlarını köprücük kemiğinden boğazına doğru gezdirdiğinde boynu gerildi. Kadın başını salladı. Adam yüksek sesle hufflayarak tekrar yaptı.

"Şarkı söylemek istemiyorum."

Adam kıpırdandı ve bir kolunu çıkıntının her iki yanına yerleştirdiğinde tüm endişesi ikiye katlandı. Onu tuzağa düşürmüştü, dalmadığı sürece kaçmasına izin vermiyordu. Sonra en küçük *hırıltıyla* boğazını tekrar yokladı.

Linh gözyaşlarıyla mücadele ederek çıkarabildiği kadar yüksek sesle mırıldandı. Sık sık çatırdıyor ve titremeleri arasında mücadele ediyordu.

"Beni duyabiliyor musun?" diye sordu, sesi o kadar kısıktı ki neredeyse bir fısıltı gibiydi. Kadın başını salladı. "Güzel. Ben söyleyene kadar durma." Başını onun üzerine eğdi

Omuzu, burnunun ucunu yanağında hissetmesine yetecek kadar. "Seni iyileştirmemi mi istiyorsun?"

Linh başını salladı.

"Hayır," dedi karanlık ve sinir bozucu bir tonla.

"Neden?!" diye bağırdı.

Cevap vermeyince tekrar mırıldandı.

"Tohumumu çıkarmaya hazırım, ama dokunuşumun kanıtlarını değil," diye cevap verdi ses tonunda en ufak bir düşmanlık *belirtisiyle*. "Çok fazla şey istiyorsun."

Tanrım, bu onu çok boktan hissettirdi. "Üzgünüm-"

Özür dilemesini engellemek için dudaklarını kapatmak yerine, çenesinin alt tarafını kavradı ve sıkıca kapattı. Bu onun mırıldanmasına izin veriyordu ama sesi titriyordu. Şu anda bunu kaldıramazdı; çok saldırgandı.

Sesi daha sessizdi ama ifadesinde daha az güçlü değildi. Tek kolunu geriye çekti ve pençelerini gövdesinde gezdirmek için suyun altına getirdi.

"İçindeki bu acı benim acım. Amının içinde hissettiğin acıyı sana ben verdim. Hissettiğin şişmiş titreşim, benden daha fazlasını istediğin için tekrar tekrar boşalmandan kaynaklanıyor."

İç duvarları hafızasında kenetlendi ve bunun kendisini daha iyi mi yoksa daha kötü mü hissettirdiğini bilmiyordu.

Bunu neden yapıyor? Onun her zaman nasıl hissettiğini önemseyen Nathair'e ne oldu? Onu her durumda güvende, emniyette ve rahat hissettiren kişiye? Şimdi seks yaptıklarına göre, artık umursamıyor muydu?

"Aletlerim içinize gömülmekten yanıyor. Tohum keselerim kendimi defalarca içine ve üzerine boşaltmaktan zonkluyor. Kasıklarım ağrıyor, sana istediğini *vermekten* fazla kullanılmış. Bütün gece. Gece boyunca. *Uzun.*"

Linh'in tırnakları, burnunun ucunu boynunun kıvrımına gömdüğünde kaçmak için kristali kazmaya çalıştı. Pençeli elleri onunkilerin hemen ötesinde durana kadar kolunu tekrar çıkıntıya yerleştirdi.

"Sana söylemiştim. Bana sahip çıkarsan adil davranmayacağım Linh ve sen de sikim çiğ kalana kadar bana sahip çıktın," diye gürledi, sıcak bir pantolon tenini sararak. "Yani, hazır olduğunda, küçük bülbül... gel benimle doyumsuz sevişmemizin acısının tadını çıkar."

Sanki Linh'in hislerinin zamanla azalacağını biliyormuş gibi ona beklemesini söylüyordu. Linh buna tutundu.

Pişman *olmak istemiyordu*. Her saniyesini sevmiştii, her yerine dokunurken içinde hareket edişine bayılmıştı. Sert pullarının ilk kez çıplak etin üzerinde kaymasını ve onun için bastırılmış ve muhtaç iniltiler çıkarmasını sevmişti.

Kendinden geçtiğinde bile daha fazlasını istemişti. Linh bunun bitmesini istememişti - zevk, his, hepsi sonsuza dek sürsün, böylece dünya parçalanana kadar içinde yaşayabilsin.

Son kalp atışını da sikip atsa mutlu öleceğini düşünüyordu.

Bu yüzden, adam onu yerine sabitlerken kendisiyle savaştı. Ağlamaya devam etti ama içindeki düğümlü kurşun yumağını çözmek için dişlerini sıktı. O kadar ağırdı ki, onu içinde yüzdüğü derinliklere çekmeye çalışan bir top ve zincir gibi hissetti. Ne kadar zaman geçtiğini, dakikalar mı yoksa saatler mi olduğunu bilmiyordu ama sonunda rahatladığında yanağını zayıf bir şekilde kuvars çıkıntısına koydu.

Burnunu çekti ve önündeki parlayan dünyaya tembelce göz kırptı. Şu anda kalbinin sıkıştığını hissetse de dünya hâlâ güzeldi. Bakışları adamın eline kaydı ve sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir süre boyunca adamın parlak pençelerine baktı.

Gözyaşları damlamaya devam ederken dudaklarından ürpertiler döküldü.

Elleri çok büyük, diye düşündü, zihni uyuşmuştu.

Sağ eli onunkine yaklaşıpna kadar onları izledi. İşaret parmağının ucunu başparmağının yan tarafına sürttüğü sırada hıçkırdı ve burnunu çekti. Parmağının yan tarafını beyaz çıkıntılı eklem kemiklerinin ve daha küçük siyah pulların üzerinde okşamaya cesaret ettiğinde bile hareket etmedi.

Ancak yüzük ve serçe parmakları başparmağına değdiğinde sonunda onu yan çevirdi. Yumuşak avucunun içini gıdıklarken son sıkıntılı sesleri de sustu. Adam kızın elinin arkasını kavradı, böylece her iki avuç içi de ona bakıyordu ve kız şaşırtıcı farklılıkları fark etti.

Elleri vücuduna göre bile doğal olmayan bir şekilde büyüktü ve tüm Duskwalker'ların böyle olup olmadığını merak etti. Parmaklarının uçları adamın ikinci boğumunu zar zor geçiyordu ve adamın topuğu onunkinin etrafını sarıyordu.

Pençeleri hafifçe avucuna saplanana kadar parmaklarını büktü.

Kadın diğer elini uzattı ve adam da ona verdi, böylece ikisini de kendi elinin ılıklığında tutabildi.

Kalbi nihayet sakinleştğinde ve amındaki zonklama dışında kendini yeniden normal hissettiğinde, ağladığı için birden kendini oldukça aptal hissetti. Hangi

sadece tamamen farklı bir nedenden dolayı yeniden başlamak istemesine neden oldu. Pişmanlıktan değil, buna neden olmak için çektiği onca acıdan dolayı.

Duygusal yaraları, bencilce acımasızlıklarıyla bu kadar güzel bir şeyi nasıl mahvetmeye çalışmıştı.

Tekrar özür dilemek yerine, "Teşekkür ederim" diye fısıldadı.

Nathair mırıldandı ve burnunun ucunu kulağının hemen arkasına soktu. Ellerini sıktı ve sonunda göğsü sırtına bastırana kadar kendini yaklaştırdı. Mırlamasının titreşimi onun gerilmesini engelledi ve o anda bu sesi son derece rahatlatıcı buldu.

Sarılmaya kendini tamamen bırakarak, topukları adamın kuyruğuna çarpana kadar bacaklarını indirdi.

"Bir süre daha burada kalabilir miyiz?" diye sordu, kendini gerçekten iyi hissedene kadar yaptıkları şeyi değiştirmek istemiyordu.

Elini tutarken, "evet" diye imzaladı.

Boynunun kordonlu kaslarını, şahdamarına kadar yalamaya başladığında, sanki ona şefkat göstermek istiyormuş gibi, kalbinde bir sıcaklık yayıldı. *Gerçekten de beni hayal kırıklığına uğratacağını düşünmüştüm.* Linh az önce tam anlamıyla bir panik atak geçirmişti, çünkü onunla seks yapmıştı. Bir yanı onun nasıl tepki vereceğinden korkmuştu.

Onu iyileştirmeyi reddetmesi ilk başta ne kadar ihanet gibi gelse de, şimdi bunun için minnettardı. Evet, vücudu rahatsız edici bir şekilde zonkluyordu ama o haklıydı. İyi hissettiriyordu - ondan, sapkın ihtiyaçların ve kesinlikle birçok sevgi dolu duygunun titiz zinasından kaynaklanan bir ağrı.

Dakikalar tam bir sessizlik içinde geçip giderken aklından bir şey geçti. Eğer onun ruhunu istiyorsa... bu gerçekten istediği şeyin onun *aşkı* olduğu anlamına mı geliyordu? Bu düşünceyle kalbi küçük bir takla attı.

"Eğer bir şey istersem, bunu adak olarak kabul etmeyeceğinize söz verir misiniz?" diye sordu küçük bir sesle.

"Elbette," diye cevap verdi, iki elini de bırakmayı reddederek ve buna neredeyse kıkırdadı.

"Ben..." Dudaklarının iç köşesini çiğnedi. "Ruhumu görebilir miyim?"

Hareket etmeyi kesti. Sormanın bir karşılığı olup olmadığını ya da adamın isteğinin daha derin bir anlamı olup olmadığını düşünüp düşünmediğini merak etti.

Sonra sağ elini bıraktı ve göğsüne yaklaştırdı. Aşağı baktı, böylece onun ruhunu bedeninden almasını izleyebildi. Adam

göğüs kafesine vurdu ama hiçbir şey olmadı ve bu onu hayal kırıklığına uğratmış gibiydi. Pençelerinin arkasını nazıkçe fiziksel sınırlarının ötesine bastırıp varlığının derinliklerine ulaştığında gövdesi su gibi dalgalandı ve dalgalandı.

Linh hiçbir şey hissetmedi, hatta adam muştasının dibine kadar batmış olsa bile. Adam geri çekilirken Linh'ten parlak kırmızı-turuncu bir ışık geldi ve parmak eklemlerinin arkasında Linh'in ruhu süzüldü.

Uyandıktan hemen sonra bulunduğu pozisyonda kıvrılmış olmasından nefret ediyordu.

Ayakları koruyucu bir şekilde kıcının yarığına, dizleri göğsüne yaslanmıştı. Sanki o da kendini iyi hissetmiyormuş gibi kollarını karnının üzerinde kavuşturmuştu. Yüzü dizlerinin kuytusuna gömülmüşken tek düşünebildiği... rahatsız göründüğüydü.

Huzur içinde dinleniyor gibi görünmüyordu.

Nathair, uzanmış kollarının arasındaki boş alanda asılı kalana kadar çekti.

"Dokunabilir miyim?" diye sordu, parmakları bunu yapmak için kaşınıyordu.

Sağ kolunu eski haline getirirken Linh'in elinin arkasına dokundu ama sol elini bırakmadı. Linh işaret parmağının arkasını elinin yan tarafına değdirene kadar ona yaklaştı.

Yere düştü ve içinde gözbebeği ya da beyazlık olmayan iki kahverengi göz açılarak etrafına baktı. Başını bir o yana bir bu yana çevirdi, sonra yanındaki eli tuttu. Ona doğru süründü ve sinmiş gibi görünürken sırtını avucunun içine soktu, ancak anında sakinleşti.

Çıplaklığı onu rahatsız ediyormuş gibi sürekli göğsünü ve leğen kemiğini örtüyordu.

"Ben böyle mi görünüyorum?" diye sordu ağlayarak, gözleri sıkıntıyla kırışarak. "Titreyen bir karmaşa mı?"

"Hayır," diye imzaladı Nathair onun sol elini sıkarken. Onu bıraktı, böylece özgürlüğüne kavuştu. "Ruhun senin içsel benliğindir. En derin duygularınızdır. Nefret ettikleriniz de dahil olmak üzere tüm parçalarınızı temsil eder."

Bunun kendisini daha iyi mi yoksa daha kötü mü hissettirdiğini bilmiyordu.

Ruhunun karnının yan tarafını, endişesi onu en iyi şekilde ele geçirdiğinde dilediği şekilde yatıştırmak ister gibi okşadı. Sonra olabildiğince soğukkanlı bir şekilde, "Seninkini görebilir miyim?" diye sordu.

Düşünceli bir şekilde mırıldandı. "Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Benim ruhum seninki gibi göğsümün içinde değil. O benim her şeyim."

Hepsi mi? Şu anki boyutuyla aynı mı? Bu, devasa, canavar vücudunun her santimini doldurduğu anlamına mı geliyordu?

Linh boş vermeyi seçti.

Bunun yerine kendi bedenine odaklandı ve onu ayağa kalkması için dürttü. Bunu yaparken temkinliydi, yüzü omuzlarının garip, içe doğru kaymasıyla Nathair'in kafatasından uzaklaştı. Onu tamamen içine alabilmek için döndürdü ve bir zamanlar sırtında gördüğü koyu, kömüre yakın bölümün eskisinden çok daha küçük olduğunu fark etti.

Bunun ne anlama geldiğini sormadı, çünkü cevabın hoşuna gideceğinden şüpheliydi. Ayrıca sağ uyluğun iç kısmındaki avuç içi izinin ya da her iki bileğe yayılan tekil izlerin ne anlama geldiğini de bilmek istemedi.

Sadece iki tane saydığında kaşlarını çattı. *Daha fazla olduğunu düşünmüştüm.* Ama yine de her iki seferde de kısa bir süre bakmış, sonra da yutacağı endişesiyle eliyle tutmuştu.

Ona daha uzun süre baktıkça dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Bu çok güzel."

O an, en garip ama en ruhani yollarla çılgınca samimi hissettirdi. Başka hangi insan kendi ateşli özüyle oynayabilirdi ki? Bunu bir ruh yiyiciyle yapıyor olması, sırtına bastıran Duskwalker'a duyduğu derin güveni gösteriyordu.

"Ruhun çok güzel," diye imzaladıktan sonra pençelerinin pürüzsüz, parlak kıvrımlarıyla kızın serbest elinin arkasını okşadı. "Tıpkı senin gibi."

"Neyin komik olduğunu düşündüğümü bilmek ister misin?" Küçük gülümsemesini koruyarak yanağını kuvarsın üzerine koydu ve kendisinin alevli versiyonunu gıdıklamaya çalıştı. "İlk adım ruh anlamına geliyor ve burada benimkiyle oynuyorum."

Sessiz bir kahkaha atarak onu biraz olsun kabuğundan çıkarmayı başardı. Yan yatana kadar onun işkenceci parmak ucundan saklanmak için çömeldi. Tekme ve tokat atarak onu defetmeye çalıştı, bu da onu sadece yüksek sesle güldürdü.

Sonra onu ısırdı ve canı yandığında bağırdı!

Parmaklarını ondan sakladı, tıpkı kendi elini göğsüne götürdüğü gibi.

Az önce kendimi mi incittim?

"Eğer ölürsem, bu ruhumun öldüğü anlamına mı gelir?" diye merak etti. "Evet. Beyazlaşır."

Düzgünce havada durabilmesi için ayağa kalkmasına yardım ederken dudaklarını büzdü. "Bir ruha, ait olduğu kişi o ruhun içindeyken zarar vermek mümkün mü?"

Yaşıyor musun?"

Nathair olumlu cevap verdi ve o da kabul etti. Sol elinin arkasının onunkinde durduğu gibi avucunun içinde durabilmesi için dizlerinin arkasına doğru kaydıldı. Linh onu öylece tuttu, keşke sıcaklığını hissedebilseydi ya da basınç dışında bir yaşamı olsaydı. Hafifti, sanki hiçbir ağırlığı yoktu ama yine de inanılmaz derecede önemliydi.

Bunu ona vermek istiyorum, diye düşündü, Nathair'in pullu kollarını, açık gri yüzgeçlerini, onu tutuş şeklini ama aynı zamanda tutmayışını gözünün önüne getirerek.

Ama ben eve gitmek istiyorum. Ailesini görmek istiyordu. Anne babasını, küçük kız kardeşini, arkadaşlarını özlemişti. Her ne kadar Nathair'le birlikte mağarasında kalmak istese de, dönmek istediği bir hayatı vardı.

Çalınmış bir hayat.

Her zaman niyetlendiği gibi ona geri dönene kadar tekrar tamamlanacağını düşünmüyordu. Ondan zorla alındığı gün söz verdiği gibi. Zihninin bir köşesinde, iyileşme yolculuğunun orada sona ereceğini düşünüyordu, tıpkı sonunda sona ulaşan bir kader döngüsü gibi.

Seçim yapmaya zorlanması hiç adil değildi.

Köyü çok yakındı, dinlenmek için durmazsa sadece bir günlük yürüyüş mesafesindeydi. Yine de *istediği* kişi buradaydı.

Neden benimle gelmiyor? Kimsenin ne düşündüğü umurunda değildi.

Bir canavara aşık olması kimin umurundaydı ki? Nezaketi ve mizahı ona aşık olmak için yeterli değildi ama anlayışa ihtiyacı olan birine verdiği sarsılmaz destek gerçekten takdire şayandı. O aksini söylese bile, kırıldığını biliyordu.

Kendini parçalanmış olarak düşünmek istiyordu, çünkü sanki o, dağınıklığının parçalarını topluyor ve onları yavaş yavaş bir araya getiriyordu. Kullandığı tutkal, parçalanacağını düşündüğünde onu güvende hissettirmek için yaptığı tüm küçük şeylerdi. Sonra, kız gözyaşlarıyla ıslatmaya devam etse bile, kurudukça parçaları yerinde tuttu.

Kuyruğunda uyuduğu ilk andan itibaren onun güvenlik battaniyesi olmuştu. Sadece kalkanının dışında gizlenen canavarları değil, zihninin sınırlarındaki anıları da dışarıda tutuyordu. Onun ortasında huzur içinde dinleniyordu.

Bunu onun için başka kimse yapamazdı.

Başka hiç kimse onun gibi görünemez, onun gibi hissedemez, onun gibi kokamazdı. Kafatası, çengelli koç boynuzları gibi büyüleyiciydi. Gözleri ateşli bir hayatla parlıyordu ve hangi renkte parlarlarsa parlasınlar çok güzellerdi.

Başka kimsenin de onun gibi iki aleti olmadığını düşünerek kendi kendine kıkırdadı. Biraz garip bir ikramiye, ama mutlu olduğu bir ikramiye. Dün gece onlar için çok mutluydu.

Bir işaret parmağı sisli kuvarsı tıklattı.

Nathair daha sonra kafatasını onun yanağına çarptı. "Dokunabilir miyim?"

Neden sorduğunu bilmiyorum. Daha önce de dokunmuştu... Nathair'in ruhuna doğrudan dokunduğu tek anın, ruhunu ondan aldığı ilk an olduğunu fark ettiğinde dudakları aralandı. *Benden sadece onu çağırdı.*

Sahildeki gün ve şimdi bile... her iki seferde de alev alev yanan benliği onun parmak eklemlerinin *arkasında* süzölmüştü.

Oh, Nathair. Bunun ne anlama gelebileceğini düşünürken kalbi tekledi.

İznim olmadan herhangi bir yerime dokunmaktan hoşlanmıyor. Bu bile onun için göğsünün şefkatle kabarmasına ve ağrımına neden oldu. "Evet,"

dedi, sesi duygularla tıkanmıştı. Ona güveniyordu. o hala bu kadar emin değilken almak için.

Avucunun üzerinde durduğu yerden kaydırıldı ve ona yer açmak için kolunu geri çekti. Adam onu yandan sarmaya çalıştığında gülümsemesi parladı, ancak ruhu ürküp tökezleyerek uzaklaştığında ifadesi düştü.

Mavi gözbebeklerine kaydı ve geri çekildi.

Linh, gerçek benliğine sinirlenerek parmaklarının tersiyle onu avucuna doğru itti. Sanki cesaret edemiyormuş gibi kıpırdamadı, ancak arka tarafı ona değdiği anda, kaymaya çalıştığında parmaklarına yapıştı.

"Affedersiniz," diye ısırıldı, sonra eline aldı ve büyük avucunun ortasına yerleştirdi.

Dondu, sonra ondan çıktığı koruyucu pozisyona kıvrıldı.

Sinir bozucu olmayı bırak, diye zihninden geçirdi. Onu kolundan dürttü.

Nathair sol elini serbest bıraktı, böylece onun gibi sertçe değil, nazıkçe çekip çıkarmaya çalışarak elinin şeklini ovalayabildi. Linh kollarını kavuşturarak çenesini kollarının üzerine koydu ve izleyebilmek için dudaklarında bilmiş bir gülümseme belirdi.

Onu ikna edecektir. Buna güveniyordu, çünkü o da aynı şeyi kendisine yapmıştı.

Görünüşe göre daha sabırlıydı. Ayrıca yaptığı şeyi önemsiyordu, pençelerini zarar vermek istemiyormuş gibi kılıfına sokmasından da anlaşılıyordu.

Ruhum da en az benim kadar şaşkın görünüyor.

Minik kollarıyla başparmağını gevşek bir kucaklamayla tutmasını sağladığında bile Linh, yüzünü merakla onunla kafatası arasında nasıl hareket ettirdiğini fark etti. Ayaklarını çaprazlayarak orada oturuyordu ve Nathair gövdesini ovdukça yavaşça nasıl sakinleştiğini fark etti. Nathair, Linh'in sırtına bastırırken onu daha da yaklaştırdı, ta ki Linh'in ön tarafı duvara çarpma tehlikesi geçirene kadar.

Omzunun üzerinden bakarak onu daha yakından inceledi. Linh göz ucuyla adamın gözbebeklerinin, kırılğan iç benliğini tutabilmenin sevinciyle parlak sarı renkte parladığını gördü.

Onun böylesine küçük ama hayati bir parçasını tuttuğunu görmek çok özel hissettiriyordu. Dün gecedен ve ardından ağladıktan sonra Linh kendini ham ve duygusal hissediyor, göğsü en sakin şekilde yanıyormuş gibi hissediyordu.

Su da en az onun arkasında olması kadar rahatlatıcıydı.

Kızın ruhu onun ellerinde gevşedi ve Linh'in ön parmaklarının arkasını çenesinin altına sürmesine izin verdi. Sol eliyle bileğini tutabilmek için öne doğru uzandı ve ona dokunmak istedi.

Belki de adamın gücü bir şekilde içine akıyordu, ama dudaklarını konuşmak için ayırdığını fark etti... istemediği şeyler hakkında.

"Hayatım boyunca çok fazla mutlu insan gördüm. Dünya kötülüklerle dolu olsa da, köyümüzün dışarıda gizlenenlere karşı bir bariyer olduğunu hissettim," diye başladı Linh, başparmağının pedini ruhunun gövdesine yaptığı gibi serçe parmağının tabanına sürerken. "Ben kaçırıldığımda... Başta ondan nefret etsem de, belki işler yoluna girer ve sonunda ailem gibi oluruz diye düşünmüştüm."

Çenesini kuvars zemine dayadı ve sonra başını eğerek kısmen uzanan kolunun üzerine koydu.

"İnsanların gerçekten korkunç olmadığına inanmak istedim. Umutlu olmayı ve cahil, önyargılı ve naif olmayı seçtim. O kadar korkmuştum ki... kendime sadece nazik ve kabullenici olmaya çalışmam gerektiğini söyledim, çünkü başka seçeneğim yoktu."

Gözlerinden sıvı akarken görüşü bulanıklaştı ama gözyaşlarını kabarma ya da hıçkırık takip etmedi. Kan damlıyor ve gözlerini tırmalıyormuş gibi değil, şişelediği duygularının sızıntısının sonunda taşması gibi hissediyordu. Akıyorlardı ama önemli değillerdi.

Ağlamayı bırakmayı ve her zaman kendini berbat hissetmemeyi diledi ama kalbi ve zihni o kadar karışık ki kendi gerçekliğini nasıl yutacağını bilmiyordu. Hayatı kemiremediği bir kemik gibiydi.

"O ilk gece yanıldığımı öğrendim. İnsanların içlerinde gerçekten karanlık olabileceğini ve bunu hak etmeyenlerin üzerine salabileceklerini. Ben de hak etmeyenlerdendim. İyiliğimin ve başkalarını sıcak bir kalple kabullenmemin beni kötülükten koruyacağını sanıyordum. Bunun beni *kurtaracağını düşünmüştüm.*"

Linh, Nathair'in pençesinin ucuna dokundu. Onun tehlikeli ve ölümcül olduğunu bildiği bir parçasını okşadı. Tehditkâr ve iğrenç olabilecek ama yine de ona son derece harika davranan bir canavarı okşadı.

"Hiçbir parçam güvende değildi. Ne söylersem söyleyeyim, ne yaparsam yapayım... ne kadar yalvarırsam yalvarayım ya da ağlarsam ağlayayım, işleri kendim için daha da kötüleştiriyordum. Misilleme yaparsam, sertlikle karşılaşıyordum. Savaşmazsam acı hissetmeyeceğimi öğrenmeye zorlanmaktan nefret ediyorum ve bu daha da korkutucu geliyor." Parmak ucunu ruhunun yanağına dokundurdu. "Ama içim kaynıyordu. Savaşmak, kaçmak istiyordum. İki ay boyunca her gün, her saniye ölümün elinden kurtulmanın bir yolunu aradım. Elime hançeri ilk aldığımda kendimi korumak için öldürmeyi düşündüm ama bunu yaparsam kendimi kaybedeceğimi düşündüm. Şimdiye kadar benden çok şey alınmıştı ve hak edilmiş olsa bile tek bir bıçak darbesiyle gerçekte kim olduğumun çalınmasını istemiyordum. Kelepçeliydim ama zaman içinde sürgüyü yavaşça çıkarmayı başardım. İki kez kaçtım."

Gözlerini, yılan kafatasını ruhuna doğrultmuş olan Nathair'e çevirdi ama onun bakışlarını neredeyse üzerinde hissedebiliyordu. Gözbebekleri kıpkırmızıydı ama yüzeyin altında kaynıyor olabileceğini düşündüğü öfkeyle titremiyordu.

"İkinci kez kendimi senin göletinde buldum. Bütün gece ve gündüz koşmaktan çok yorgundum ama yaşamak istiyorsam karanlıkta uyuyamazdım." Sağ elini kaldırarak avucunu onun burnunun üzerine koydu. "O gün beni haydutlardan kurtardığın için teşekkür ederim."

Linh'in ayrıntılara girmeye hiç niyeti yoktu. Kendisine uygulanan şiddeti anlatmak istemiyordu, hâlâ korkunç bir kâbus olarak kalması için her şeyi bir kenara saklamak istiyordu. Yüzleşmek ya da yüksek sesle söylemek istediği ancak bu kadardı ve o zaman bu konuda daha fazla konuşmayacağını fark etti.

Ama bunu duymaya ihtiyacı olduğunu düşündüğü tek kişiye söylemek istiyordu. Sadece bugün değil, son birkaç haftadır ağladığını açıklamak, böylece onu korumaya çalıştığı acısının derinliklerini anlamasını sağlamak istiyordu.

Linh'in hiçbir yeri güvende değildi ve görünürde bir 'eş' olarak bu, iki ay boyunca her gün istenmeyen 'görevini' yapmak anlamına geliyordu.

Hiç kimse böyle bir cehennemi hak etmiyordu.

Artık saf ya da cahil değildi ama hâlâ masummuş gibi davranmak istiyordu. Nathair'le birlikte böyle hissediyordu.

O onun ilk Duskwalker'ıydı. Pulları, pençeleri, dişleri ve hatta uzun bir kuyruğu olan dokunduğu ilk kişiydi. Aşık olmaya başladığı ilk kişiydi ve onun da sonuncusu olmasını dilemeye başlamıştı.

"Nathair," dedi sessizce, parmaklarını kafatasının boş göz deliğine sokarak. "Senden istesem... benim için öldürür müsün?"

Çok yumuşak ve hafif bir hırıltı içine doldu.

Boşta kalan eliyle onun tüm boynunu kavrayan Nathair çenesi boyunca yaladı, dilinin çatalları çenenin keskin kenarına her zaman mükemmel bir şekilde yerleşti. Özgürce işaret edebilmek için onun ruhunu göğsüne bastırdı.

"Zaten planlıyordum."

Nathair iç çamaşırlarını bulmak için yüzeyin altına daldıktan sonra Linh'i gölün dar tünelinin diğer tarafına götürdü. Tünelin girişi parlıyor, karanlığa girdiklerinde bile kristalin yansıdığını gösteriyordu.

"Olamaz," dedi Linh ona kayalık çıkıntıya kadar yardım ederken. "Yola çıkmadan önce mumu söndürmeyi unuttum. Bütün gece orada kalacağımızı düşünmemiştim."

Nathair'in de yoktu ama çok *memnun* olmuştu.

Tüm varlığı derin bir memnuniyet içinde gümbürdemeyi bırakmamıştı. Aletinin ağrıdığını söylerken küçük kadına yalan söylememişti. En son boşaldığı zaman çok yorucu olmuştu. Sanki gözleri kapanacak kadar yorulduğunda bile onun durmasını istemiyor gibiydi. Adam içine pompalamayı bıraktığı anda, sersemlemiş bir ses tonuyla devam etmesi için ona mızızlanıyordu.

Sanki bir ömür boyu sürecektir orgazmları tek bir geceye sığdırmaya çalışıyor gibiydi. Nathair, Linh'in zevke karşı doymak bilmez bir iştahı olduğunu, neredeyse *kendisiyle* savaştıkça noktaya geldiğini görünce çok sevinmişti.

Uyandıktan sonra döktüğü gözyaşları bile, her ne kadar endişe verici olsalar da, hissettiklerini bastırmayı başaramamıştı.

Ama Nathair'in kendine sürekli hatırlattığı gibi, bu onun suçu değildi, kendi suçu da değildi ve bunun için bir gram bile suçlanmamalıydı. Bunu yapmayı da reddetti. Tekrar yakınlaşacaklardı - bundan emin olacaktı. Sonunda uyanıp ona sarılana kadar onu kızdıracaktı.

O zamana kadar sabırlı olacaktı.

Ancak, hikâyesinin ona anlattığı kısmı... öfkesi o zamandan beri yatışmamıştı ve bunu tedirgin ve şişmiş pullarının her birinde hissediyordu.

Zaten ona zarar verenleri bulmayı planlıyordum. Kanıt olarak kafalarını ona hediye edecekti. En azından artık sadece bir kişi olduğunu biliyorum. Yine de daha az öfkeli yapmadı.

Bu yine de tüm haydutları öldüreceğim anlamına mı geliyor? Nathair omuz silkti. O kararını verene kadar hiçbir şey yapamam.

İster kalmayı ister gitmeyi seçsin, onu mağarasında tek başına bırakamazdı. Haydut kampına gitmesi birkaç saatini alırdı. *Gittiğimde transa geçersen ya da herkesi öldürmem uzun sürerse, onu günlerce bırakabilirim.*

Sahildeki İblislerin ihtiyacı olan tek şey onun kokusunun gücünün olmadığı bir geceydi ve onun için geleceklerdi.

Onu yanına alamazdı, çünkü kana susamışlığının karmaşasında onu öldürmesi muhtemeldi. Onun için kim olurlarsa olsunlar, her şey düşmandı. Annesi bununla yüzleşmişti.

Ya bana ruhunu vermeli ki ben de ona soyutlaşmayı öğretebileyim ya da... bensiz halkına geri dönmeli. Bu yüzden ona saldıranları yok etmeye gitmemişti.

Kesin olarak bildiği bir şey vardı: Gitmeyi seçse bile öleceklerdi.

Ona zarar verebilecek her şeyi yok etmek isterdi, böylece onu uzaktan koruduğunu hissedebilirdi. Sonra Nathair burayı terk edecekti, böylece onu kalmaya çalıştığı evden çalmak için cazip olmayacaktı.

Eğer onu istemeseydi, o zaman onu kaçırانlar gibi olmazdı.

Yine de üzüleceğim.

Kalbine saplanacak acıyı şimdiden öngörebiliyordu. Bu anıların içinde yaşayacak ve yaygın olmak için parçalarına karşı savaşmalarını umacaktı. Kendini sonsuza dek sakinleştirmek için onları kemirecekti.

Onlara değer verirdi.

Nathair, Linh'in sağlam bir zemine basmasına yardım ettiğinde, onun göğüslerini ve kasıklarını nasıl örttüğünü fark etti. Bunu yaptığı için ruhuna çok kızmıştı ama yine de buradaydı, aynı şeyi yapıyordu.

"İç çamaşırımı şimdi alabilir miyim?" diye sordu omuzları içe dönük bir şekilde.

Nathair avucunun içinde tuttuğu iç çamaşırlarına baktı. "Hayır," diye imzaladı. "Islaklar."

Dönüş yolu zaman alacaktı ve onun soğuktan titremesini istemiyordu.

Kaşları endişeli kıpırdanmalarla içe doğru çekildi. "Ama onlara ihtiyacım var."

Başını çevirerek yana kaydı ve kızın elbisesi ile pantolonunu aldı. Ona vermek için uzandı. Kız sessizce itaat etti ama küçük insanın onları giyerken içinden ona küfrettiğini anlayabiliyordu.

Bacaklarındaki yorgun yalpalamayı gördüğünde bile şaşırtıcı derecede neşeliydi - bu ona onun tarafından hediye edilmiş bir titreklikti. Buna *mırıldanmak* istedi. Hatta biraz topallıyor gibi görünüyordu.

Nathair, elbisesini başının üzerine kaldırırken göğüslerinin sallanmasını ve zıplamasını izledi, bu manzara büyüleyiciydi. Dirseklerinden biri sıkıştığında ve elbiseyle mücadele ettiğinde bile Nathair'in ona karşı hisleri azalmak yerine daha da arttı.

Adam ona güldüğünde ona şirin bir bakış attı.

Küçük bülbül, az önce ne yaptığının farkında değilsin.

Onu, siklerine binerse artık adil davranmayacağı konusunda uyarmıştı ve o da bunu *iyice* yapmıştı.

Seni yanımda tutmak için elimden gelen her şeyi yapacağım. Her ne kadar onu dostça bırakabileceğini düşünse de, dün gecedен sonra geri dönülmez bir şekilde mahkûm olduğunu fark etti. Onun her saniyesine bayılmıştı. Onun tadını doyasıya almıştı ve içindeki doyumsuz taraf bunun yeterli olmadığını söylüyordu.

Ona öylesine vurulmuştu ki - kurnazlığı, onun üzerindeki gücü, sevimli yüzü ve şehvetli vücudu, kıkırdamaları ve gözyaşları... Onu rüyasında görmesine şaşmamalıydı.

Özü bile onun ruhuna sahip olmak için yalvarıyordu.

Nathair bağlanmıştı. Aşık olmuştu ve kumsaldaki oldukça üzücü konuşmadan sonra - kadının büyüğü olabileceğini öğrendi - onun için başka kimse olmadığını biliyordu. Sadece onun için şarkı söyleyecek değil, aynı zamanda onunla birlikte olmak isteyecek başka bir dişi bulma şansı o kadar düşüktü ki, bunu yapması için bir kayaya sorması daha iyi olurdu.

Ona aradığı her şeyi vermek istiyorum.

Onun için ölmeyecekti; öbür dünyada yeterince zaman geçirmişti. Ama savaşıyordu, yaşayacaktı ve eğer izin verirse... onu her bir puluyla sevecekti.

Ancak... Kendimi onun insanlarının içine sokamam.

Onu kabul edeceklerinden şüpheliydi. Ayrıca dişilerinden birini sahiplenmesini iyi karşılayacaklarını da düşünmüyordu. Kulağına sürekli onun korkunçluğunu fısıldayarak sevgisini azaltmaya çalışırlar mıydı? Buna katlanabileceğini düşündü. Şehvetli ilgisinin her zerresini onun üzerinde yoğunlaştırarak onu aksi yönde ikna edebilirdi.

Onların küçümseyici sözlerine, alaylarına ve nefretlerine katlanabilirdi. Tüm bunları okşayarak uzaklaştırdığı ve zedelenmiş egosunu yatıştırmak için onu öpücüklere boğduğu sürece, Nathair nefretle başa çıkabilirdi.

Ama zihninde yeterince insan sesi vardı. Hassas işitme duyusuyla köyünün ortasında oturup kulaklarında binlerce sesin gevezeliğini dinleme fikri... aklı başında kalabilir miydi, bilmiyordu. Linh onu trans halinden çıkardı. Linh onu sakinleştiriyor ve şimdiki zamana odaklıyordu ama konuşan insan seli onu sürekli dibe çekiyordu.

Bunun nedeni sadece bencil, açgözlü ve bölgeci bir Mavka olması değildi. Zihni çarpıktı.

İnsanlarla birlikte yaşayamazdı, kafatasının içinde bunu yapan düzinelercesi varken olmazdı. Delirirdi. Şiddete başvururdu. Zarar verirdi ve kız müdahale etmeye kalkışırsa ne olacağından endişeleniyordu.

Yanlışlıkla ailesini öldürürsem bana nasıl davranır? Babası liderdi, değil mi? Bu, halkını korumaya çalışacağı anlamına geliyordu ve eğer Nathair onu kaybederse...

Başını salladı. *Hayır, bunu düşünmek istemiyorum.* Bu kadının kendisine olan şefkatli bakışları aniden soğursa ne olacağını hayal etmek istemiyordu.

Eğer onun ruhunun bekçisi olsaydı, birbirlerine hapsolurlardı. Ne erkek kadından ne de kadın erkekten kaçabilirdi ve aralarındaki bağ iltihaplanıp hastalanırdı.

Onu seçmeli.

Halkı için değil, ona zarar verenleri öldürmek için değil, kendi iradesiyle istediği için. Onun ruhunu bir pazarlık olarak kabul etmeyi reddetti. Bunun tek bedeli onun aşkı olacaktı; karşılığında istediği de buydu.

Onun için deneyeceğim.

Onu halkına götürmeyi tamamen göz ardı etmeyecekti ama nereye götürdüğünün önemli olmayacağını da bilmesi gerekiyordu.

Onun kendisini, hasta zihni yüzünden yapabileceği herhangi bir günahı affedebilecek kadar sevmesini istiyordu. O kadar ki

Halkı onları uzaklaştırırsa anlayış gösterecek ve bunun için ona kızmayacaktı. Nerede olduğunun bir önemi yoktu, sadece onun kuyruğunun sargıları içinde kendini evinde ve huzurlu hissediyordu.

Ancak Linh kendi isteğiyle onu, *sadece* onu seçtiğinde, Nathair ona istediği her şeyi hediye etmeye *çalışacaktı*.

Bunlar onun seçeceği gün geldiğinde düşüneceği şeylerdi. Şimdilik, ona bir hediye almak için suya geri dalmadan önce ıslak iç çamaşırlarını taşıması için fenerine yerleştirdi.

Sahil çıkışını geçtiklerinde gün geç olmuştu.

Normalden biraz daha solgun ve bitkin görünüyordu ama adamın kolları arasında güvenli bir şekilde gelin pozisyonuna sokulmuştu. Adam onu öğleden sonra güneşine çıkarmayı teklif ettiğinde, yorgun ve aç olduğunu söyleyerek başını sallamakla yetindi.

Kuvars mağarasındayken bedenini bana sunacağını gerçekten düşünmemiştim. Bilseydi, yanlarında yiyecek getirebilirdi.

Sadece onunla birlikte, o sızlanmadan ve titremeden yüzmek istemişti. Nathair suda yaşayan biriydi ve suda olmayı tercih ederdi. Solungaçlarını doldurduğunda, sıcaklığı ne olursa olsun, bir kucaklama gibi hissediyordu.

O mağara, güzelliğine rağmen, kalbinin bir köşesinde hoş bir yer değildi. Şimdi öyleydi ve oraya geri dönerlerse, hepsini tekrar yapmak isterdi... ama yiyeceklerle, böylece onları terk etmek zorunda bırakmazdı. *Orada günlerce sevişebilir, onu besleyebilir ve arada göğsümün üzerinde uyuyabilirdik.*

Bu fikir ona muazzam bir keyif verdi.

Kızın narin elinde tuttuğu kuvars prizmaya baktı. Ana mağarada bir anı sütununa sahip olabilmesi için kalın bir parça toplamak üzere geri dönmüştü. *Umarım ona her baktığında yüzü şirinleşir.*

Parıldıyordu, bu yüzden onu hazinelerine eklemekten oldukça memnundu - onun çirkin kabuklarının aksine.

Döndüklerinde, onu yuvasının çıkıntısına, güneş ışığının vuracağı bir yere koydu. Yuvasına böyle bir şey eklediğinde omurgasında bir dalgalanma oldu. Kadının uzun süredir burada olması ve yuvaya girdiklerinde onları kokusunun karşılaması da hoşuna gitmişti.

Evim şeftali, vanilya ve kadın kokuyor.

Linh çantasına doğru yürüdü ve Nathair sık sık yaptığı gibi onun yanına geldi. Yiyecek kaynaklarının azalmakta olduğunu gözlemledi.

Nathair onun görüş alanına girmek için alçaldı. "Bütün eriklerini yemişsin," diye işaret etti. "Eminim ağacı kendi başıma çabucak bulabilirim ve

alacakaranlık çökmeden sana döneceğim."

Dudakları düşünceli surat ifadesinin bir kısmını kaybetti.

Keşke şeftali bulabilseydim.

"Bu gece yine yıldızlara bakabilir miyiz?" diye sordu, yüz hatlarını dolduran küçük ama yorgun bir gülümsemeyle. "Bugün canım başka bir şey yapmak istemiyor."

Eğer Nathair dürüst olsaydı, yüzü tamamen şişmişti. *Çirkin bir ağlayıcıdır. En* kötü etkilenen gözleri ve sanki gözyaşlarının tuzu onları aşındırmış gibi şişmiş dudaklarıydı. Gözyaşlarının gerçek olduğunu ve onunla gözyaşlarını paylaşmaya güvendiğini gösterdiği için onu daha da çok seviyordu.

"Ne istersen yapabiliriz," diye cevap verdi. "Senin için avlanmaya gideceğim, sen dinlen."

Balık avlamayı tercih ederdi, ama öyle olsun.

Göle girdiği anda, pulları kadar zihninin de üzerine bir soğukluk çökmüş gibiydi. Zihninin arkasında bir ses çılgılık attığında ürperdi, ama bilincine yapışmadan önce onu uzaklaştırmak için sadece kafatasını salladı.

Yine de hemen ayrılmak yerine, kollarını dikleştirerek kayanın çıkıntısına yaslandı. Gövdesi dışında büyük bir kısmı su altında kalmıştı. Dillerini maviye çeviren garip meyveleri yerken onun fark etmesini bekledi.

O zaman ona doğru geldi.

"Sorun ne?" diye sordu kaşlarını çatarak.

Kolları çoğu Mavka kadar uzun olmadığından, dört ayaklı pozisyonda yürümek için onlara ihtiyaç duymadığından, sadece göğüs hizasına geldi. Nathair onun dikkatini çekmek için başını yukarı kaldırıp zıplattı. Kız anlamayınca daha da yaklaştı ve onun anlamasını bekledi.

Dudaklarının sol tarafı kıvrıldı ve ona istediğini vermek için eğildi. O kabarık, yumuşak dudakları adamın ağzının ortasına bastırdı ve adam dudakların sıcaklığının kemiğinin etrafında şekillendiğini hissedince kalın bir şekilde yutkundu.

Beni öpmesi hoşuma gidiyor. Bu her zaman kalbinin çarpmasına neden olmuştur.

Hemen bir mırıltı başladı, ancak ayrılmak için suya girdiğinde boğuldu.

Nathair boğulurcasına bir iniltiyle zayıf bir şekilde gölün kenarına sıçradı. Fazla uzağa gidemedi, insansı gövdesinin sadece yarısı sudan çıkabildi. Tekrar suya düşmemek için bir eli ve dirseğiyle taşı tırmaladı.

Linh'i göremeyen Nathair, sanki bir yerlerde uyuyormuş gibi onun yumuşak, sabit nefeslerini duydu. Gözü yuvasının girintisine takıldı, onun yokluğuna rağmen yuvaya girmiş olmasını umuyordu.

Kendi yatağı olduğu kadar onun da yatağıydı.

Lanet olsun. Kendimi iyi hissetmiyorum, diye düşündü, erik torbasını çıkıntının üzerine koyarken.

Nefes almak ve bilincinde vızıldayarak geçen seslerin gürültüsünü yatıştırmak için bir an durdu.

Anlamıyorum. Onu terk etmeden önce iyiydim. Parçaların neden bir kaya kaymasıyla geldiğini düşündü. *Onları uzun süre geride tuttuğum için mi?*

Otuz altı saatten fazla bir süredir aklının bir köşesine bir şey gelmemişti. Daha önce hiç böyle bir şey olmamıştı.

Sahildeki gün, kuvars kristallerine yaptıkları yolculuk, tutku dolu geceleri... Hepsi onun odağını büyük bir zirve noktasına çekmişti: ona. Her zaman oydu. Bir şekilde, acıyı uzakta tutuyordu.

Sonra ondan ayrılmıştı.

Gün ışığında bir erik koparmak için elini uzattığında, uyandığında... geceydi.

Nathair gerçek dünyaya dair hiçbir şey görmemiş, hiçbir şey duymamış ve hiçbir şeyin kokusunu almamı tı. Bir parça, tıpkı bir erikle yaptığı gibi, ağaçtan bir portakal almak için uzanmı  ve bilincini tamamen kaybetmi tı.

Saldırıya uğramanın onu uyandıracasını d   nmemi tı bile.

Koyu turuncu gözünde parladı. *Onu saatlerce bıraktım.* En azından g vendeneydi. Onu karşılamak ve yatıştırmak için uyanık olmasını umuyordu.

Nathair sudan sürünerek çıktı, kaldıraç kullanabilmek için kuyruğunu altına almak zorunda kaldı. Sonra onun varlığı olmadan yuvasında uyumayı nasıl seçtiğini gerçekten anlamak için kontrol etti. Karyoladaki çocuğuna bakan bir annenin parçasıyla boğulmadan önce g ğ    i ti.

Kafasını salladı, sonra uzanıp bezi açıkta kalan boynunu örtecek kadar yukarı çekti. *Saçları gev ekti.* Sadece stil değiştirmeyi planladığında kısa bir süreliğine aşağı indirmi tı.

Nathair onu kontrol ettikten sonra tünellerin girişine giderek tünellerin kokusunu aldı. Hatta bir  blisin yavaşça içeri sızıp sızmadığını tam olarak hissetmek için dilini ileri doğru fiskeledi. Her şeyin yolunda olduğuna karar vererek Linh'in yanına geri döndü.

Onunla yatmak istiyorum. Kalbi ona sarılmak için kabardı.

O yapmadı. Normalden daha zayıf olduğu için  u anki zihinsel durumuna güvenmiyordu. Sesler çok yüksekti, bu yüzden gövdesini yuvasının duvarının çıkıntısına yasladı ve ona baktı.

Uyuyor olsa da, onun için kırıntılarıyla sava masını arzuluyordu. Duyuları onu içine çekti.

Yan yatmı , ba ının altına yastık niyetine katlanmış bir parça bez koymuş olan kadının güzelliği gözlerinin önüne geldi. Rahatsız görünüyordu ve adam bununla teselli buldu; kendisi onun için daha iyi bir yataktı.

Çok güzel kokuyor. Şeftali ve vanilya kokusunun aroması ve bunun mutlak tatlılığı, ısınmı  bir nefes verene kadar burun deliklerinde dönüp durdu. *O kadar küçük ve hafif ki.* Kulakları onun kırılgan kalbini dinledi, o kadar küçük ve narindi ki, onu sakinle tirmesine izin verdi. Ayrıca kızın nefes alı  veri lerinin nasıl yumuşak, m kemmek ritimli ve rahat olduğunu da fark etti.

Gerçekten de olağanüstü bir yaratık, diye düşündü, uzanıp siyah sa tellerinden bazılarını yüzünden firalarken. Pençelerini kızın kulağının arkasına geçirirken kararsızdı ama onu izmemek için nazik olmaya dikkat etti.

Nathair sadece bir parmak ucu kadar dokunmasına izin verdi ve kızın sıcaklığı bir kıvılcım gibi elinin üzerine sıçradı. Kulağının kıvrımını, lobunu

okşadı.

kalın parmağını çenesinden aşağı indirdi.

Linh'in kıpırtısız varlığı onu sakinleştirene kadar kalbinin ne kadar hızlı ve çılgınca attığını fark etmemişti. İçinden rahat bir nefes geçirdi ve kendini elindeki dişinin içinde kaybolmaya bıraktı. Sırtı eğik, kuyruğunun dibi sola kıvrılmadan önce düz bir şekilde, bir kolunu yuvanın çıkıntısının üstüne katladı.

Bunu yapmama aldıracağını sanmıyorum. Onu hayranlıkla seyrederken yüzüne ve boynuna dokunuyordu ama kötü bir niyeti yoktu. Sevecen davrandığını fark edecek kadar uyanık olmamasını bile umursamıyordu. Bunun sırrı özel hissettiriyordu.

Tüm odağını ona vermeye çalışarak, bunun parçacıkları uzak tutacağını düşündü. Ama yorgundu - kız günlerdir ona şarkı söylemeyi başaramamıştı - ve bitkin düşmüştü. Ne olduğunu anladığında kasları kilitlenmiş ve görüşüne beyaz kan yayılmıştı.

Ondan her şeyini çaldı. Dikkatini çekmek için çırpınan birçok parçadan başka bir şey hissetmedi, sanki onları bu kadar uzun süre geri itmeyi başarmış olmasına kızmış gibiydi. Vücudu normalden daha fazla soğudu ve tiksintiyle titreyecek gücü bile bulamadı.

Ne kadar süre taş gibi hareketsiz kaldığını bilmiyordu.

Kafatasının kemiklerine en ufak bir sıcaklık sızdı ve arka planda Linh'in yüzü belirdi. Çenesinin her iki yanını kavrarken başını eğdi. Zihninin bir köşesinde saatlerin geçmiş olması gerektiğini ve Linh'in artık uyanık olduğunu fark etti.

Hatta kızın yanağına vuran bir güneş çizgisini bile yakaladı.

Vücudunu saran bir karıncalanma, kolunu yuvaya sokmuş, başını pazularına yaslamış ve boğazını elinin üstüne koymuş bir halde kayıp gittiğini haber verdi. Sırtı hâlâ büküktü, uzun kuyruğunun son yarısı dışında vücudunun çoğu düzdü. Neyse ki esnekti, aksi takdirde uzun süreli pozisyon onu ağrıtabilirdi.

Onunla konuştu, sesi duyulmuyordu, sadece kalkıp gitmek için.

Beyaz bir kez daha duyularını ele geçirdi. Onun dönüşünü hissetmeden önce dakikalar, saatler, günler geçebilirdi.

Bir kez daha çenesinin altından kavradı. Bu kez, gevşek başını dik durana kadar kaldırmaya çalıştı.

Sesi çok sessiz ve mesafeliydi. "Benim için uyanacak mısın?"

Nathair bunu yapmak isterdi ama haftalardır bu kadar derinden etkilenmemişti. Dünya'daki parçalara hapsolmuş günler geçirmişti ve aylarca

Tenebris bunu kendine ilk yaptığında. Vücudundaki ağırlık ona muhtemelen uzun bir süre bu durumdan kurtulamayacağını söylüyordu.

Bunun olmasından ve kızın bunu nasıl karşılayabileceğinden hep endişe duymuştu.

Sonra burnunun üzerinde ısıltılı bir his belirdi. Yüzünün kemikleri, boynuzları karıncalandı ve yavaşça boynuna ve sırtına doğru ilerledi.

Linh *mırıldandı* ve onu zihninin, görüşünün, koku alma duyusunun ön saflarına getirdi. Kadının dokunuşu onu etkiledi ve Nathair bilincini geri kazanırken boğuldu.

Kafatasının ağırlığını kaldırdığında parlak bir gülümsemeyle beliren yüzü, net olarak gördüğü ilk şeydi. Her zamanki mor giysisinden, yaprakların dikili olduğu uyluk hizasındaki pembe elbiseye dönüştüğünü yakalamayı başardı. Sanki yıkanmaya gitmiş gibi temiz kokuyordu, ki gitmiş olabileceği yer de orasıydı.

"İşte buradasın," dedi kıkırdayarak.

Kız mırıldanmayı bıraktığı anda, adam yine kayıp gitti. Baş eklemelerine çarptı ve bir kez daha pazılarına doğru eğildi. Nathair'in zihninde kızgınlıkla *küfrederek* gücü bile yoktu ama göğsündeki kızgınlığı hissetti.

Linh tekrar mırıldandı, sadece durana kadar ona kısa bir kontrol anı vermek için.

Sesi arka planda yankılandı. "Sanırım mırıldanmak bugün işe yaramayacak."

Onun burnunu ve boş göz çukurlarının arasını okşadı. Gözleri kapalıyken bu nazik dokunuşun tadını çıkarmak için ona doğru eğilmek istedi.

"Yine de sana şarkı söylemek istemiyorum." Adamın başını kaldırmak yerine, kendi başını eğerek bakışlarını birleştirdi - kadının ki parlak ve bilinçli, adamın ki ise sersemlemiş ve odaklanmamıştı. "Kendimi çok daha iyi hissediyorum ve bana ilgi göstermeni istiyorum. Seni uyutmak istemiyorum."

Lütfen, diye fısıldadı zihni. Belki biraz dinlenmek ona yardımcı olabilirdi.

Yumuşak dudaklar ağzının ortasına bastırdı. Burnunun hemen ötesinden kendisine bakan güzel kahverengi gözlerinin izlenimini almayı başardı. Bu işe yaramayınca, kafatasının kemiği üzerinde çok daha fazlasıyla onu ikna etmeye çalıştı. Dudaklarının her bir baskısına eğilmek ve parçalarının hissinden ziyade onları tamamen hissetmek istedi.

Acı, olmayan *bacağına* yayılırken vücudunun topalladığını hissetti. Yanındaki bir el onu sabit tutarken, kolu bir diğerinin omuzlarına dolandı. "*Kim alışverişe giderken bileğini burkabilir ki Sarah?*"

Kafatasının üzerinde bir iç çekiş dolaştı.

"Peki. O zaman ben de seninle *oynarım*," diye homurdandı Linh, sesindeki somurtkanlık her halinden belliydi.

Kahretsin, onun somurttuğunu görmek istiyordu. Bunu yaptığında çok şirin oluyordu ve genellikle ondan hoşnut bir mırıltı yükseliyordu. Onun genel sertliğine karşı o kadar yumuşak bir yaratıktı ki, kişiliğinin ona karşı böyle şekillenmesinden hoşlanıyordu.

"Sana *her zaman* dokunabileceğimi söylemiştin." Espriyi fark etti.

Kafatasının tepesine, boynuzlarının arasına soğuk ve sert bir şey çarptı. "İşte, şimdi yuvanın kralı sensin," dedi ve sahip olduğu tek tacı başının üstüne koyduğunu anladı. Taç hemen kaydı ve dizlerinin etrafındaki sikkelere çarparak şingırdadı. "Peki. Takacağım."

Gümüş cevheri güneşin ince çizgisini yansıtmadan önce yeşil mücevher bir parça ışık yakaladı. Kadın adamın bileğine bir şey taktı, ardından sesi yankılanırken ikinci bir şey daha taktı: "O kadar büyüksün ki o kalın boynuna sığmadığı için koluna kolye takmak zorunda kalıyorum."

Nathair bunun için minnettardı çünkü solungaçlarına sert bir şey değmesinden hoşlanmazdı. Düz dişleri bile çok keskindi.

Kadın ona daha fazla mücevher takarken, metal şingırdadı ve parçalarının arka planında çınladı. Boynuzunun etrafına bir bilezik, serçe parmağının ilk boğumuna kadar bir yüzük.

"Acaba trans halindeyken sana dokunabilir miyim?" Hiçbir şey onu 'trans'ından rahatsız etmiyor gibi görüldüğünde kızın sıkıldığını düşündü. "Sakıncası yok, değil mi? Sakıncası yoksa kesinlikle hiçbir şey yapma."

Kıkırdaması işbirlikçiydi.

Kadın gözden kayboldu, sadece ağırlığı adamın sırtına baskı yapıyordu. Kollarını adamın omuzlarında dolaştırarak üzerine uzandı ve konuştu, ancak çok azı kaydedilebildi. Elleri sırtından yukarı doğru kayarak omurgasının çıkıntılı kemiklerinde gezindiğinde homurdandı. Kadın onun üzerine oturdu ve parmaklarını sırtındaki gergin kaslara geçirdi, sanki onları sıkı gerginliği yoğurmak ister gibiydi.

Zihninin gerisinde bir inilti uçtu, kadının çevik parmakları adamın karnını sıkı yerlere bastırıyordu.

Sonra öne doğru eğildi ve arkadan solungaçlarını öptüğünde vicdanında bir hırıltı patladı. Adamın dikişleri anında sıkıştı, siki sarsıldı, ancak kız ısırıldığında derin bir zonklama duyuldu

şışmış omzuna indirdi. Boynunun diğer tarafını yalamadan önce omuzlarına öpücükler kondurdu, sesi bir şeyler fısıldıyordu.

Kız emdiğinde gözünde mor bir ışık parladı ama hemen sönüp beyaza dönüştü.

Adamın beline sarıldı, sonra aşağı kayd, aşağı, ta ki kalçalarının altına gelene kadar. Kadın onu kalçalarının hemen altından -kuyruğunun başladığı yerden- kavradığında vücudu seğirdi. Bir an için sesi yüksek çıktı.

"Sanırım bir popon var." Hafifçe şaplak attı! Bunu birkaç kez yaptıktan sonraki kıkırdaması, parmaklarının seğirmesine neden oldu. "Ohhh, bahse girerim şu anda başım çok büyük belada olurdu. Bu konuda bir şey yapamaman çok kötü."

Onu kavramıyor ya da yoğurmuyordu, aksine bir davul gibi çalıyordu. *Bunu ona yapsam hoşuna gider miydi?* Onu mümkün olan her şekilde ikna etmeye çalışıyordu ve dehşet içindeydi, işe yaramıyordu. Ona birkaç kez daha hafifçe şaplak attı.

Ama bir kez daha uzanıp göğsünden ziyade dar insansı beline sarılınca irkildi. Ellerini adamın karnına doğru kaydırmayı başardı ve minik parmak uçları tüm kaslara batarak her birinin kasılmasına neden oldu. Çok yukarı çıktığında, adam onun küçük gövdesi için çok genişti, bu yüzden geri indi.

Linh alçaldıkça gözleri dalgalandı ve siki sertleşti. Eğer Linh'in *onunla* oynamak gibi bir niyeti yoksa, o zaman dikiş yerini okşamamasını umuyordu. Okşamadı ama onu kızdıracak, gıdıklayacak ve kasıklarının karıncalanmasına neden olacak kadar tehlikeli bir şekilde yaklaştı. *Hay sikeyim. Dışarı mı çıkıyorum?* Merkezi sert çubuklar yol verdikçe içerideki basınç rahatlıyordu.

Gücü geri gelmeye başladı, sesler azaldı ama onu çekip kurtarmaya yetmedi.

Yuvaya geri döndü ve yüz hatları öncekinden daha netti. Başındaki, ortasında yeşil elmas şeklinde bir mücevher bulunan gümüş tacı seçebiliyordu. Uzun, düz saçlarını düzleştiriyordu ve uzunlukları göğüs dekoltesini gıdıklıyordu. Göğüsleri pembe elbisesinin içinde normalden daha yumuşak görünüyordu, sanki bu sefer atletini giymemeyi tercih etmişti.

Oh lanet olsun. Nathair, kız artık önünde ve burun deliğinde olduğu için kokusunu içine çektiğinde inledi.

Küçük dişi tahrik oldu ve salyası anında ağzından taşı. Yutmak için güç toplayamayınca, aşağı bakan ağzından sızdı. Burun deliğinden hızlı hızlı nefes almaya başladığında, dokunaçlarla korunan siki tamamen dışarı çıkmış ve zonklamaya başlamıştı.

Tahrik oldu. Ona dokunmayı çok istiyorum. Ve yine de, sıkışıp kalmıştı!

Parçalardan her zaman nefret etmişti ama şu anda onlara daha da çok içerliyordu. Bu dişi, bu baştan çıkarıcı küçük yaratık, çekincelerine rağmen onunla *alay ediyordu* ve adam gevşekti. Uyluklarının arasındaki sıcak cenneti işaret etmelerini çok isterken, sikleri yere doğru bakıyordu.

"Gerçekten şarkı söylemek zorunda mıyım?" diye sordu, kaşları çatılmış ve gözleri eğilmişti. Dudaklarını sıktı. "Ya sana göğüslerimi göstersem?"

Kadın onları gösterdi ve içinden bir hırıltı daha çıkarken tüm parmakları seğirdi - gerçi bunu sesli mi yoksa içinden mi yaptığını bilmiyordu.

Hayal kırıklığına uğrayarak onları sakladı ve başını bir kez daha kaldırdı. Yüzünde hoşnutsuz bir ifadenin fısıltısını gördü.

"Hadi, Nathair." Sadece onun ağzını tekrar öpmek için yaklaştı. "Bugün gerçekten kötü olmalı, ha?" Ağzının kemikli dikişini takip ederek yan tarafından öptü. "Daha iyi hissediyorum ve sana dokunmak istiyorum. Bunu istemez misin?"

Evet. Kesinlikle öyle. Kız onun etrafında tahrik olmuş bir peri gibi uçuşuyordu ve o da lanet olası bir heykel gibiydi.

Nathair her zamankinden daha fazla savaştı. Tüm bilinci titriyor ve sarsılıyor gibi görünürken, cam bölmeler gibi kırılıp düşmekle tehdit ederken savaştı. Kız çenesine doğru ilerlemeden önce boynunu tekrar öptüğünde gözleri karardığında bile, parçaların peşini bırakmayı reddetti.

Ortasına geldi, dudaklarını tam onun hoşlandığını bildiği yere bastırdı. Yine de onun uyarılmışlığının azaldığının kokusunu alabiliyordu.

Linh geri çekildi, sadece tekrar iç çekti.

Hayır! Hayır! Sakın şarkı söylemeye kalkma. Görüşü düzeliyor, vücudu tepki vermeye başlıyordu. Kalbi zorlandığı için hızlı atıyordu ama kazandığını hissedebiliyordu. *Sakın beni uyutmaya kalkma.*

Ağzını açtı ve kafatasının içinden bir çığlık yükseldi.

Nathair ileri atıldı ve onun hamlesi karşısında bir çığlık atarak geriye yuvarlandı. Birkaç saniye içinde başının arkasını sol avucunun içine alarak hazinesine çarpmasını engellemiş ve aynı anda kaldırmıştı. Onunla birlikte

Sağ dirseğiyle, onu sıçrayışının gücü altında ezmek için kendini yukarıda tuttu.

Adam dudaklarını yaladığında bir inilti duyuldu. Kadın hemen dudaklarını ayırarak adamın içeri girmesine izin verdi ve adamın tüm vücudu parçalarının artçı şoklarıyla titredi. Adam tüm gücünü ona odaklanmak için kullanırken, parçacıklar tekrar ona tutunmak için bağırarak içinde yaygara kopardılar.

İnce kolları onu kendine bağlamak için boynuna dolandı ve sıcaklık onu yumuşatmaya yardımcı oldu. *Siktir, Linh.* Nathair tekrar ürperdi. *Beni dışarı çıkardı.* Bunu gerçekten yapmıştı ve bunu kendisi için bile yapamazdı.

Bu kadar boğucu olduklarında genellikle önce güçlerinin azalmasına izin vermesi gerekirdi. Kendisine bir damla huzursuzluk vermeden önce onların oynamasına ve kendi anlarını yaşamalarına izin vermek.

Bugün onun iradesiyle savaşmıştı ve hâlâ beyninde yağ damlacıkları varmış gibi bulanık hissediyordu. Sertleşmişti, penisleri dokunaçlarından kopmak üzereydi ve kalbi o kadar hızlı atıyordu ki onu yerinde tutan tendonların kopacağını düşündü.

Aklı yerinde değildi ve içgüdüleri onu keskin dişleriyle ısırıyordu.

Ne olduğunu anlamadan sağ elini elbisesinin altına daldırdı ve çıplak bir göğsü kavradı. Neyse ki, kız ondan uzaklaşmak yerine onun sert yoğunluğuna doğru eğildi. Avuç içi yumuşak tümseği tarttı, meme ucu kıvrım boyunca sıyrıldı ve daha fazlasını yapmaya kalkışmadan önce pençelerini kınına sokması gerektiğini hemen kendine hatırlattı.

Nathair nedenlerinin ne olduğunu umursamadı - gerçekten iyi hissettiği için mi ona dokunmak istemişti yoksa tekrar deneyecek kadar cesur muydu? Belki de onun sürekli varlığını özlüyordu ve ona ne kadar çok özlediğini göstermek istiyordu.

Durum ne olursa olsun, burada, onunla ve bu anda kalmaya çalışırken kafatası ikiye ayrılmaya çalışıyormuş gibi hissetti.

Linh yumuşak bir inilti çıkardığında, avucu vücudundan aşağı kaydı. Hedefine ulaşamadı. Onun yerine eli, Linh'in elbisesini yakalayıp yuvasının dibine yerleştirirken bir ses ona çarptı. Burnunu onun güzel dudaklarından çekerek ofladı.

Lanet olsun. Beni yalnız bırakın! Bundan, onlardan bıkmıştı. Yaptığı hata yüzünden yeterince acı çekmemiş miydi?

Linh boynunun yan tarafını yalayarak, emerek ve öperek onun dikkatini kasıtlı olarak çaldı. Solungaçları alevlendi ve içinden memnun bir hırıltı yükseldi. Ona bir kez daha dokundu.

Hedefini anladığından emin olmak için karnını avuçlayarak göbeğinin yanından geçti. Leğen kemiğinde bir madde hissetmeyi bekliyordu ama tam da kalçalarını kaldırıp onun yavaş görünen temposunu hızlandırdığı sırada bir tutam saç onu karşıladı.

Elbisesinin altında tüm vücudu çıplaktı. *Bugün ona dokunmamı hep istemiş miydi?* Uyarılmışlığının kokusunun güçlü olmasına şaşmamalı - hiçbir engel yoktu.

Nathair amının ıslak dudaklarına doğru kaydı ve bir şekilde kokusu duyularında güçlendi. İki parmağını içine soktu ve kadının gevşemiş çekirdeği parmaklarını kolayca kabul ettiğinde çok sevindi. Parmaklarını hızla içeri ve dışarı pompalarken küçük inlemeleri solungaçlarına fısıldadı, böylece zihnini susturabilmek için daha yüksek sesle olmasını sağlamaya çalıştı.

İşte böyle, küçük bülbül. Benim için ağla, diye düşündü kız parmaklarını sağlamaya başladığında. Sanki vücudu onun dokunuşu için yalvarıyormuş gibi, onun için çok hızlı bir şekilde kenardan düşmüştü.

Tırnakları omuzlarının arkasına batarken, kokusu, sesi, varlığı onun için daha da güçlendi.

"N-Nathair," diye mırıldandı, sesi gevşek ve kalındı, geri çekilip ona ağır gözlerle baktı. "Sırt üstü yatabilir misin?"

Linh'in üzerinde yükseldiğini ve onu yuvanın dibine sıkıştırdığını fark ettiğinde omuzları titredi. Ondan ayrılmayı reddeden Nathair, arkasına yaslanmak için hareket ederken Linh'i de yanına aldı. Linh'in bacakları hazinesinin üzerinden kayarak, onu üzerine yatırmadan önce şingirdayıp cınlamasını sağladı.

Adam daha fazla bir şey yapamadan, kadın adamın gövdesinden aşağı doğru öpmeye başladı. Nathair elbisesinin arkasını tutarak içinden kendi isteğiyle çıkıp çıkmayacağını görmek istedi ve eğilerek elbisesini fırlattı. Kız ona karşı tamamen çıplak olduğu anda, Nathair onun çıplak vücudunun güzel görüntüsünü içine çekti.

Kalçalarının kıvrımları adamın sikinin üzerinden kayarken, adam ihtiyaç dolu bir nefes çekti. *Sikeyim. Çok sertleştim.* Birinin acısına son verip sadece üstüne oturmasını umuyordu ama kadın arkalarına oturdu. İkisinin de uçlarından prekum sızdı.

"İçeri," diye imzaladı Nathair, göğsü şehvet dolu bir ihtiyaçla ağırlaşmıştı. Her iki sik de onun ıslak sıcaklığıyla bir tanesini eldivenleyeceği düşüncesiyle zıt yönlerde sarsıldı.

Kız ona *meydan okuyan bir* bakış attığında göğsünden yükselen bir hırıltıyla ellerini yuvasının çıkıntısını kavramaya zorladı.

Altında çok azgın, hasta ve tedirgin bir Mavka vardı. Onu daha fazla kızdırmak akıllıca değildi. Kontrolünü kaybetmemek için başını arkaya eğdi, böylece ondan uzağa bakarak ve zihnindeki kalın çamurda gezinerek kendini sakinleştirebilecekti.

Onun için sakın ol. Yumruklarını sıkarak yuvasının bir dalını çatlattı.

Parmaklarının pedleri sol sikine *hafifçe bastırarak* onu yönlendirdi, tıpkı yumuşaklığın ona bastırıldığı gibi. Bu duyguya aşına olmayan ama anında sarsılarak Linh'i bekledi. *Sakın ol.* Bu dişiye istediği her şeyi yapamazdı. Belki bir gün daha talepkâr ve zorlayıcı olabilirdi ama o zamana kadar iyi bir Mavka olması gerekiyordu.

Niyeti buydu.

Garip bir sıcaklık onu içine çektiğinde içinden bir hırıltı çıktı ve ellerinden biri başının arkasını tutmak için öne doğru fırladı. Şok içinde aşağıya baktığında dudaklarının mor sikinin üçte biri kadar aşağıya indiğini gördü. Kahverengi gözleri ona doğru parıldıyor, yaramazlık ve oyunculuğu ima ediyordu.

Nathair, boğazına kadar girip onu dibine kadar zorlayana kadar başını aşağı itme arzusu içini kemirdiğinde elini çekti. Kadının ağzı ağzına kadar dolmuş, adamın aleti yüzünün hatlarına doğru kalınlaşmıştı.

O küçük bir insandı, adam ise büyük bir Mavka ve ikiye ayrılmış penisleri kızın onu düzgün bir şekilde emebileceği anlamına gelse de, bu hiç terk edilmiş bir şekilde oynayabilecekleri anlamına gelmiyordu. Aletleri uzundu ve kolanının gerçek gücü iç içe geçmelerinden geliyordu.

Bu yüzden Nathair, yumuşak, sıcak ve ıslak ağzı aşağı yukarı kayarken başını sallayarak ne kadar güzel görüldüğünü özümsemişti. Sıkı bir oturuştu; dişleri sürekli onun kenarlarına sürtünüyor ve dudakları olabildiğince geriliyordu ama Nathair buna aldırımıyordu. Ağzının çatısı dokulu, engebeli ve çıkıntılıydı.

Önemli olan onu emerken, diğerini de dikkatini vermek için yumruklamasıydı. Kayganlaştırıcısına aldırımıyor gibiydi, çünkü ürettiği herhangi bir tohumla birlikte açgözlülükle yuttu.

Nathair, önündeki kadının görüntüsü karşısında nefes nefese kalmak için ağzını açtı. *Benim için ağırdan al, küçük bülbül.* Linh, çıplak, onu emerken, gözleri onun mor küreleri ve sikleri arasında gidip geliyordu. *Bunun tadını çıkarmak istiyorum.* Açgözlülükle onun havadaki uyarılmışlığını tadabilmek için dilini ileri doğru hareket ettirdi. *Hay sikeyim. Çok güzel.*

Ağzını sadece her ikisini de öpücüklerle boğmak için çıkardı, görünüşe göre henüz ağzına almamış olanı olabildiğince yutmadan önce şefkat göstermek istiyordu. Nathair inledi ve başının üst kısmını tekrar avuçladı.

Kız her ikisinin de ortasını yalayıp farklı aralıklarla başlarını emdiğinde neredeyse aklını kaybedecekti. Dudakları mırıldanarak emerken, pembe dilinin mor siklerini okşamasını ve sertliğine şekil vermesini izledi.

Ona sorular sormak istiyordu. Onun ağzındaki hissini, tadını, oynaması için iki tane olmasını seviyor muydu? Bunun yerine, onu izlerken o kadar kaybolmuştu ki, sarsılmak ve seğirmekten başka bir şey yapamıyordu. Çökelti baloncukları siklerinin uzunluğuna tırmanırken karnı sürekli aşağıya doğru eğiliyordu.

Bir an sol serbest bırakmaya daha yakındı, sonra sağ oldu ve kuyruğu şaşkınlıkla bükülüp düğümlendi.

Sonra onları aynı anda yalamak ve emmek için -aralarındaki boyut farkı nedeniyle zayıf olsa da- birbirine sıkıştırmaya çalıştı. Dili dönüyor, küçük desenler çiziyor, birini, sonra diğerini çevreliyor, sonra ortasını okşuyordu.

Sol elini ağzının cennetine geri götürdü ve Nathair'in gözleri siyahla parladı.

"Boşalmak üzereyim," diye titreyen kollarıyla işaret etti, omurgası aşağı doğru eğilirken başı geriye doğru eğildi. Diğer alete doğru hareket etti ve Nathair yavaşça, *nazikçe* onu sola doğru yönlendirdi. "Yut beni, Linh."

Dudaklarını onun üzerinde aşağı yukarı kaydırıp hızlandığında, Nathair'in tüm vücudu dalgalandı. *Oh lanet olsun. Nhn.* Sol kasığı şişerken, sağ kasığı da kasıklarının derinden kavranmasına tepki olarak hemen arkasından onu takip etti.

Nathair'den gelen iniltiye, ağzının yarılması ve zehirle kaplı dişlerinin düşmesi eşlik etti. Yuvasının içinde aşağıya doğru kayarak, ilk tohum ipini -doğrudan kadının ağzına- bıraktığı sırada, görüşünü ileriye, kadının üzerine doğru itti.

İkinci ip dudaklarının arasından taşmaya başladığında yutkundu ve sağ siki okşayarak gövdesinden yukarı doğru salınmaya başladı. Gecikme, yuva duvarından daha da aşağı kayarken onun altında titremesine neden oldu. İlk horoz sadece damlacıklar ürettiğinde, ağzını diğerinin etrafına yerleştirerek ondan alabileceği spermi aldı.

Onu ve onları tamamen kontrol altına almıştı ve bu manzara onu öldürüyordu. Parçalanmak üzereymiş gibi hissediyordu.

Şiddetle harcamayı bitirdikten sonra onun siklerini *temizlemesini* izlerken nefes nefese kalan vücudu artçı şoklarla sarsıldı. Her zaman onun kendisini emmesini ummuştu, ama bu? İkisiyle de aynı anda oynadığı, yalayarak ve emerek onları sevdiği ve küçük, memnun inlemeler çıkardığı yer... mükemmeldi. Bu deneyim - onu görmek, hissetmek, koklamak, çıkardığı sevimli sesler - sonsuza dek aklına kazınacaktı.

"Çok dağınıksın," diyerek adamın sikinin etrafını öpücüklere boğdu. Haksız da sayılmazdı; dudaklarından çok şey taşmıştı ve adam karnının her yerine boşalmıştı.

Hâlâ sertim. Elbette, hafifçe boşalmışlardı, ama az önce ona yaptıklarından sonra yumuşamalarını engellemek için onlarla oynamaya devam etti.

Nathair aşağı uzandı ve iki eliyle yuvarlak kıcını kavradı, bir yandan da biraz dik oturmak için geri çekildi.

Kadın siklerinin üzerinde sıralandığında, sağ eliyle vücudunu okşadı. Kalçalarını, dar belini ve onu kaplayan tüm yumuşak deriyi takdir etti. Bir göğsünü kavradı, hassas meme ucunu okşadı, ardından başını arkaya doğru eğene kadar boğazını avuçladı.

Başını aşağı eğerek elinin ardından boğazını yaladı ve serin, kemikli ağzını kızın üzerinde gezdirdi. Dudaklarını törpüleyerek ona titrek bir inilti armağan etti. Sonra elini tekrar aralarına indirdi, böylece doymuş klitorisini okşayabildi, sadece sıcak, taştan amının girişine dokundu.

Onunla alay etti ve sessiz soruya cevap vermesini bekledi. İki parmağının üzerine oturmayı denedi ama adam buna izin vermedi.

"Lütfen, Nathair. İçime gir," diye fısıldadı boynuzuna karşı. "Amım ağrıyor."

Aletlerini birbirine geçirirken onu alçalttı. İkisiyle birden -ya da biriyle- üzerine çıkmasına izin verip vermeyeceğini görmek için onları girişine doğru itti, o anda hangisi olduğu gerçekten umurunda değildi.

Linh üzerlerine oturdu ve baskı karşısında küçük bir inilti çıkardı. Birlikte onları içeri itmeye çalıştılar. Nathair onu karşılayan gerginlikten, ilk itişte her ikisinin de etrafını germesinin işe yaramayacağını biliyordu. Birini bıraktı ve soldaki onun içinde dibe vurduğunda yüksek sesle bir çığlık attı.

Lanet olsun, sıcak. En azından ağzı onları hazırlarken ısıtmıştı, bu yüzden bu sefer *ciyaklamadı*.

Nathair, başını arkaya yatırdığında, omurgasını eğmek için düzleştirilmiş kollarının üzerine yaslandığında ve ona *binmeye* başladığında bile boynunu yalamaya devam etti. Zıplayan bir göğsünü avuçladı ve daha önceki tüm enerjisini serbest bırakmasına izin verdi. Kadının inlemeleri yüksekti ve kendini becerirken adamın zihninde karıncalanıyordu.

Diğerine binebilmesi için onu yukarı ve uzağa çekti, daha önce olduğu gibi aynı duruma gelmek istiyordu. Kasıklarının seğirmesine ve hangisinin önce serbest kalacağından emin olamadan şaşkınlık içinde kasılmasına neden olduğu duruma. Nathair onu sürekli değiştiriyordu ve o anda binilmemiş olanın nereye kaydığını bilemeyecek kadar sersemlemişti. Linh her birine şevkle biniyor, içlerinden biri geri çekildiği sürece onun çekilmeye devam etmesine aldırmiyordu.

Nathair boşalmaya başladığında amının duvarları onun etrafında sıkıca kapandığında homurdandı. *O mükemmel.*

Kadının orgazmının kokusu, içinden fışkıran ıslak ve sıcak sıvıyla birleşince dilini tembelce havadan içmeye zorladı. Melodik çığlığı hassas kulaklarında çınlarken zihnini değiştiriyordu. Kadının gerginliği onu sarsarken ve kendi itme vuruşlarını kaçırırken sarsıldı. Nathair onunla kaldı ve kız kendini onun etrafında sıkımayı bitirene kadar sikini çıkarmayı reddetti.

İşi biter bitmez diğerine binmesini sağladı, böylece onun da etrafından dolaşarak beynini karıştırdığını hissedebilecekti. Hareketleri hâlâ yavaştı ama bunu aceleye getirmeye hiç niyeti yoktu.

Bugün doyumsuz görünüyor. Ve Linh'in şansına, Nathair de onun için yanıp *tutuşuyordu*. Kısmen yerinden çıkmış olsa da tacı hâlâ takılıydı ve Nathair'in sikine ahlaksız bir su perisi gibi binen bir prensesi vardı sanki.

İşte böyle, küçük dişi. İhtiyacın olduğu kadar kendini becer. Kadın gevşemeden önce küçük kasılmalarla onu sıkıştırdığında boynuna doğru inledi. *Kullanmak için tamamen seninim.*

Sonra elinin, kıcının yanakları arasında yuvalanmış sikinin başına doğru itildiğini hissetti. Daracık deliğe hizalandığında homurdandı, ancak daha derine indiğinde kasıklarını sıkıca spazm yüzünden tısladı.

Nathair özür dileyebilmek için ondan ayrıldı ve onun bakışlarıyla bağlantı kurdu. Dudağını ısırırken gözleri onun mor küreleri arasında gidip geldi.

"İkimize de sahip çıkabileceğimi söylemiştin, değil mi?" diye sordu, bakışlarını ondan hiç ayırmadan nefes nefese. Pembe yanakları derinleşti.

Bekle, ikisine de böyle mi binmek istiyor? diye düşündü, zihni net bir şekilde anlayamayacak kadar karışık ve zayıftı.

"Geçen sefer bunu istediğini bana bildirmiştin," diye devam etti.

Öyle mi yaptım? Şu anda yaptıklarının ötesinde bir şey hatırlamak için artık zihnini gözden geçiremiyordu. O kadar azmıştı ki tüm benliği onunkine saplanmıştı.

Adamın onu durdurmadığını görünce daha fazla geri çekildi ve hâlâ kıcını kavrayan sol eli yanaklarını ayırdı. Diğer i se onu karşılayan gerginlikle sallanmaya başladığında boğazını nazikçe kavradı. Hararetli homurtular çıkarırken ağzı yarıldı.

Yüzü sanki rahatsız edici bir acı çekiyormuş gibi burkuldu ve adam onu anında iyileştirdi. O kıcını sikinin etrafına oturttuğu sürece onun için her türlü acıya katlanacaktı. Kız yumuşayıp onu daha da derine çekerken omurgasındaki sızıları zar zor hissetti ve kafası patladığında bile onu iyileştirmeye devam etti.

Ohhh, kahretsin, diye inledi Nathair, kuyruğu kıvrılıp bükülürken.

Kadının kaslı halkası onu ezmeye çalışacak kadar sıkıyken, yumuşak amcığı diğerini emziriyordu. Güzel bir sıcaklık her iki sikini de karşıladı ve yine de vücudu ikiye bölünüyormuş gibi hissetti.

Onu sabit tutmak için iki eliyle tutarak, amında dibe vurana kadar yukarı itti. Ama Nathair onun kıcının sıkılığı içinde daha derine gidebileceğini hissedebiliyordu.

Serin, turuncu büyü etraflarında dönmeye devam etti ve küçük inlemeleri her şeyi doğru yaptığını söylüyordu. Hiçbir acı ya da rahatsızlık hissetmiyordu ve her iki siki üzerinde de özgürce zıplayabiliyordu.

Önden, her iki kalçasını da kavradı ve kuyruğunu arkasında toplarken onu geriye doğru itti. Kadın düşerken nefesi kesildi ama adam onu yayarken ağırlığını avuçlarına verdiğiinden emin oldu. *Sonunda* Nathair kadının tüm çıplaklığıyla karşısına çıktığını gördü.

Geçen sefer kızın amına göz atmıştı ama şimdi güzel pembe klitorisine doyd u. Mor siklerini bir aşağı bir yukarı kaldırdı. Birinin diğerinin altında kıvrıldığını görmekte zorlansa da bunu hissediyordu.

Uylukları geniş, dizleri bükülmüş, amının açılmış olduğunu ve onu açgözlülükle aldığını görebiliyordu. Amcığının girişi mor sikine yapışırken aşırı gerilmiş görünüyordu ama şimdiye kadar ikisini de içine alabileceğini düşündü. Yine de, istese bile, Nathair bu şekilde ondan uzaklaşamazdı.

Birbiriyle çelişen farklılıklar, dokular, onun altında parçalanmasına neden oldu. Vücudu onun için sergileniyordu. Adam onu sikinin üzerinde aşağı yukarı hareket ettirirken gövdesini sabit tutmak için bileklerini kavradı.

Sikeyim. Hiç bu kadar erotik bir şey görmemiştim. Parçalarındaki samimiyet bile kendi vücudunun bu şekilde monte edildiğini görmekle kıyaslanamazdı.

Göğüsleri zıpladı ve sallandı, uzun, gevşek saçları da onunla birlikte. Sırtını adamın kuyruk sargılarına yaslayıp yarı oturur pozisyona geçtiğinde, adamın kendi aletini sikmek için onun vücudunu nasıl kullandığını izlemek için aşağıya baktı. Onun için inledi ve içi kasıldı ve sıkıştı.

Ona karşı koymadı ve bunun yerine ayakları zıplarken, ayak parmakları kenetlenirken kendini daha da açtı.

Bu şekilde yaramaz görünüyordu ve gözlerinin iffetsiz inlemelerle kesişmesi onu zaferle hırlattı.

Nathair o anda kesin olarak bir şey biliyordu: *Onu seviyorum.* Aletleri sertleşirken acınası bir inilti çıkardı. Kızın yüzü dudaklarını ayırarak ona doğru yaklaştığında gözleri karardı ve o anda kaldıramayacağı kadar ağırlaşan başı yana doğru eğildi. *Onu seviyorum. Bunu seviyorum. Görünüşünü, kokusunu, hissini ve her şeyimi kabul edişini seviyorum. Bana karşı ne kadar tatlı olduğunu ve benim için geldiğinde nasıl şarkı söylediğini seviyorum.*

Sağ elini serbest bırakabilmek için kuyruğunun ucunu kadının kalçalarından birine doladı.

"Daha derine," diye imzaladı Nathair, bunu yüksek sesle söyleyip söylemediğinden bile emin değildi. *Kahretsin, daha derin istiyorum. O anda o kadar çok istedi ki, pençeli parmaklarının karıncalanmasıyla sadece almayı düşündü. Aklından geçenler bile şehvetten puslanmıştı, yapamayacağını biliyordu.*

"Yine de daha derine inemezsin," diye cevap verdi, zar zor düzgün konuşabiliyordu.

Nathair sinirli ve hırıltılı bir iniltiyle avucunu orta parmağıyla kesip yuvasının kenarına vurdu. Turuncu ışık sembolü yanlarında parıldarken gözlerini açtı.

Gözleri ona kaydı ve sanki zihnine kaydedilmiş gibiydi.

"Daha derine." Sonra göğsünü yırtan acınası bir sızlanmayla imzasını attı, *"Lütfen."*

Yalvarması gerekiyorsa, yalvarırdı. Yalvarırdı, sızlanırdı, bunun için sürünürdü. Onu tamamen sarması için ne ikna ederse etsin, paramparça olacaktı.

"Acıyacak mı?"

Başını salladı; öyle olduğuna inanmıyor muydu? En azından onu iyileştiremeyecek kadar değil. Parmak uçlarındaki vızıltının ne anlama geldiğini biliyordu; onu mızraklaması gerekecekti. Ne yapması gerektiğini zihninin bir köşesinde hissedebiliyordu.

"Bu... kalıcı mı?" diye sordu ve Nathair birleşme hareketlerine ara vererek derin nefesler alarak ona baktı.

Bilmiyorum, diye düşündü. Böyle bir büyüü tersine çevirip çeviremeyeceğini ya da... bunu isteyip istemeyeceğini bile bilmiyordu. Onun tüm bedenine sahip olmak istediğini söylemişti ve bunun tek yolu buydu. Bunu yapana kadar, onun her santimini yutana kadar, onu bir anlamda sahiplenmişti ama sadece kısmen.

"Tamam." Gözleri tekrar sihirli sembole kaydı. "Yap şunu. Hepinizi istiyorum."

Nathair o kadar hızlı saldırdı ki, pençelerini karnına saplayana kadar tepki verme şansı bile olmadı. İçinden gelen sinsi, sessiz kıkırdama heyecanlı ve öfkeliydi. Sol elinin ve kuyruğunun sabitliğini değil ama baskısını serbest bıraktı, böylece kadın aletlerinin uzunluğundan aşağı düşecekti.

"Oh!" diye nefesini tuttu, sadece yerçekiminin işi yapmasına izin verirken titreyen, titreyen inlemeler çıkardı.

Aşağıya doğru kıpırdandıkça vücudu kavislendi ve eğildi. Ayak parmakları kıvrıldıkça bacakları kapanmaya çalıştı, sadece genişçe açıldı. Adamın dili öne doğru düşmüş, kızın sıırsıklam ıslaklığının içinde santim santim kaybolan sıklerini izlerken ateşli bir şehvetle soluyordu.

Linh'in amcığı, siki sınırlarını zorladıkça onun için değişti. Tabana oturduğunda, dokunaçları onu kendisine bağlamak için kalçalarının etrafına dolandı. Pençelerini çıkardı ve vücudu değiştiren sihir onun çıkışında kanamasını durdururken, delik izlerinin kalmasına izin verdi.

Acı hissetmesi ihtimaline karşı onu tamamen iyileştirmeyi düşündü ama onu yaralamak *istiyordu*. Vücudu mükemmeldi, üzerinde tek bir iz ya da yara yoktu - pençeleri hariç.

Şu andan itibaren, kendi bedenine baktığında, ikisinin de ona ne yaptığını görecekti.

Kalçalarını aşağı indirirken onu uyluklarının arkasından kaldırdı, sadece içine sertçe sokmak için. Tekrar yaptı, ona sertçe çarptı ve

yapabildiği kadar derin ve onun için yumuşak ve esnek kaldı. *Artık ne istersem yapabilirim.*

Onun insani sınırlarını dikkate almak zorunda değildi. Bir Mavka'nın etrafına tamamen ve bütünüyle yerleşmişti ve şimdi onun kızışması için olgunlaşmıştı.

Nathair ileri atıldı ve Linh'i kollarının arasına aldı. Kuyruğunu küçük dışının etrafına dolayarak onu gece kucaklarına aldı ve umarım kendini güvende hissetmesini sağladı. Kısmen öyle olmasına engel olamasa da ondan üstün olmamaya çalıştı.

"Nathair?" diye sordu usulca, bacaklarını onun kalçalarına, kollarını da sırtının ulaşabildiği yerlerine sararken.

Nathair burnunu kızın saçlarının tepesine gömdü ve üzerindeki yarı yerinden çıkmış tacı görmezden geldi. Kollarıyla onu sarıp sıkarken, mırıltısı ve hırıltısı birbirine karışarak bu insanı olabildiğince hızlı, sert ve derin bir şekilde becerdi.

Kendini tuttuğu *her şeyi* bedenine verirken tüm yavaşlık kayboldu.

Kadının cevap niteliğindeki ani çılgılığına, boşalırken amının ve kıcının her iki sikin etrafında kenetlenmesi eşlik etti. Orgazmı boyunca acımasızca pompalarken başını desteklemek için boynunun arkasını kavradı.

Bu doğru, küçük bülbul. Ben seni becerirken sen de benim için gel.

Kıkırdamaları mizahtan değil, bu dişiyi özlemini çektiği şekilde ele geçirirken duyduğu mutluluktan kaynaklanıyordu. İkisi için de öylesine tüketici bir şekilde ki, dişi küçük tırnaklarıyla adamın sırtını pul pul dökülene kadar tırmaladı.

Adamın aletlerinin sert ve uzun boyları birleşik basınçla amına girdikçe boşalmaya devam etti. Karınları birbirine çarparak içinde hareket ettiğini hissedebiliyordu ve onun tamamen dolu olduğunu bilmek onu daha da hırçınlaştırıyordu.

Tüm vücudu hareket etti, kuyruğu sürünerek ve kendinden geçerek onun etrafında kıvrandı. Onun sıcaklığını her yanından içine çekerken, iç organları kasıklarını ve kalbini ısıtıyordu.

Kadının saçlarına tehditkâr bir *tıslama* göndermek istememişti ama tohum keseleri dayanılmaz bir şekilde sıkıştı ve siklerinden sıvı fışkırdı. İkisi de patlayacakmış gibi şişti.

Derin pelvis kavraması kasıklarını yok ederken bile, Nathair her iki deliğine de boşalırken, onun iç kısımlarını kendisi için mahvederken, itişinin hiçbir parçasını yumuşatmadı. İçindeki ağır, kalın ipleri patlatırken sadece titredi, seğirdi ve kıvrıldı. Amcığı hızla doldu, ama kıcı her damlayı aldı, ta ki pompalamasının gücüyle sızana kadar.

Bir kez olsun ikisini de sahiplenici cinsel kokusuyla kaplamadı ve bunun yerine hepsini ona hediye etti. Bunu temizleyemeyecekti ve bunu ona sürekli olarak vermeyi umuyordu. Her gece, her saat, ne isterse onu sağmasını istiyordu.

Benim olmasını. Onun benim olmasını çok istiyorum. Şimdi ve sonsuza dek. Bu hayatta ve bir sonraki hayatta. Nathair bu dişiye her şeyini vermek ve karşılığında her şeyle ödüllendirilmek istiyordu. Onunla ruhlarının, ruhlarının, özlerinin tüm seviyelerini aşan bu derin, zevkli fiziksel seviyede tamamen bağlantı kurmak.

Son bir hamleyle kalçalarının kadına çarptığından emin oldu, böylece gerçekliğe geri dönerken derinlere oturabilecekti.

Kalpleri o kadar hızlı atıyordu ki kimin atışının kime ait olduğunu anlayamıyordu. Kadının nefesleri boğuk, erkeğinki sert ve kırık geliyordu. *Hay sikeyim. Bu harika hissettirdi.* Son -muhtemelen küçük- bir döl baloncuğu içinden kaçarken saçlarına doğru inledi. *İkisini de benim için aldığına inanamıyorum.*

Onu seviyorum. Her şeye rağmen, yumuşak ve bazen uysal kişiliğine rağmen çok cesur ve dirençliydi. O kadar iyi ve tatlıydı ki, bunu ilk elden deneyimlememiş olsaydı, onun bu kadar *yaramaz* olabileceğine asla inanmazdı.

Küçük bülbül... Bana ruhunu ne zaman hediye edeceksin?

Onun kendisini değiştirmesine izin verdi. Bu onları bağlayacağı anlamına mı geliyordu? Bu kalıcı olabilirdi ve yine de bunu kabul etmişti. Bunun bir *anlamı* olmalıydı.

Bunu sadece bana ruhunu verdikten sonra istemeye niyetliydim. Ama o kadar şehvet düşkünü biriydi ki yine de sormuştu. Nathair bir hata yapmış olabileceğini fark ettiğinde yüzünü buruşturdu. *Bunu o sikimi amına alırken yapmalıydım. Umarım gerekirse ikinci kez yapmak mümkün olur.*

İkisi de yerleştikten sonra, kızarmış ve ter lekeli yüzünü okşamak için geri çekildi. *Umarım o iyidir.* Kadının başını, ona bakabileceği kadar kaldırdı.

Karanlıkta göz kapakları titremeye devam ediyordu ama sıkıntılı görünmüyordu. Adam onu bir canavar gibi azdırdıktan sonra bile kollarında gevşek, yumuşak ve uysal kalmıştı. Onun vücudunun, gümbürdeyen sikiinin etrafında nabız gibi attığını hissetmeye bayılıyordu.

Kadının yüz hatları sertleşirken, çekirdeği bir an için adamın etrafında kenetlendi. "Artık çekilebilir misin?" derken bile kasları yumuşak kaldı.

Bunu nazikçe yaptı ve ihtiyaç duyması halinde ona özgürlük vermek için kuyruğunu açtı. Haklıymış gibi görünüyordu. Kendisinden biraz daha yukarıda olmasına rağmen, onun tanıdık kucağında olduğu ve kendini güvende hissettiği için konumlarını umursamamıştı.

Ondan çıkarken, amının içindeki horozunun birleşik sıvılarına doymuş olduğunu, kışının sıkı halkasının ise sperminin ve kayganlaştırıcının her parçasını çaldığını fark etti. Onu alarak ve hepsini tutarak temizledi.

Doğrulup oturdu ve ellerini adamın beline koyarak kuyruğuna sarıldı, ta ki adam onun altında dönüp dümdüz yatana kadar.

"Kendimi iyi hissediyorum," dedi kısık ve çatlak bir sesle ve ona sıcak bir gülümseme gösterdi. Bunun verdiği rahatlama damarlarına doldu. "Daha iyi hissediyor musun?"

Nathair bu soruya cevap vermek istemedi, çünkü onun cevabını begeneceğinden şüpheliydi.

Tohum keseleri çok daha boşalmış hissediyordu ve kalbi hafiflemişti ama kafatasının içinde parçalar uçuşmaya devam ediyordu. Artık bedeni yoğun bir zevk almadığı için zihni de sınırlarından çekiliyordu. Yıpranan bir ip gibi, bilincinin tel tel dikenleri dağılmadan önce ne kadar dayanabileceğini merak ediyordu.

Yine de başını salladı.

Çenesini kavrayıp burnunu öperken gülümsemesi büyüdü. "İyi olmana çok sevindim," diye fısıldadı kafatasına doğru. "Senin için gerçekten endişelendim. Seni isteyerek uyandım ama yuvada benimle birlikte değildin."

"Yine mi?" Kelimeyi derin bir kıkırdamayla imzaladı, aletlerini ve dokunaçlarını kadının yuvarlak arka tarafına sürttü.

"Hayır!" diye ciyakladı, tacı saçından çekip aşağıdaki madeni paraların üzerine bırakırken gözleri neşeyle parlıyordu. "Sanırım duş almak istiyorum. Sahile gidebilir miyiz? Bugün seninle güneşin altında olmak istiyorum."

Nathair şakacı bir şekilde içini çekti. "Elbette. Plaj olsun. Ama feneri yanına almalısın, her ihtimale karşı tek başına dönmen gerekebilir."

Beni tekrar ön plana çıkaramazsa, onu dışarıda İblislerle birlikte istemiyorum. Onu koruyabileceğinden şüpheliydi.

Saldırıya uğradı ve parçaları çok güçlüydü. Ve eğer şarkı söylerse, onu uyutabilirdi.

"Yine de geri dönerken senin için mırıldanabilirim." Adamın burnuna süründü, belli ki bugün ona sonsuz miktarda şefkat göstermek istiyordu. "Gerekirse elini tutup sana rehberlik bile edebilirim, yeter ki ışık büyüünü kıyafetlerime uygula."

Bunu benim için yapar mı? İyi hareket edebilecek durumda olduğunu sanmıyordu. Daha önce üzerine çökmüş olan uyuşukluk kemiklerini sıplatmıştı ama eğer kadın onunla birlikte ana mağaraya kadar yürümeye istekliyse...

Kalbi bu tatlı dişiye karşı şefkatle kabardı.

Tohum kalın damlalar halinde kalçalarından aşağı sızarken ciyaklayarak onun üzerinden kaydı. Elbisesini kaptı ve adam onu tekrar giymeye niyetli olmasından memnun oldu. Sonra yuvadan dışarı doğru tırmandı ve arkadan damlayan amını ona gösterirken burnunu yaladı.

Kolları titreyerek kendini duvara yasladı.

Nathair kafasındaki bulanıklıktan irkilerek yuvasından çıkmaya başladığı anda durakladı. Ana mağaranın çıkışına doğru yarı yolda durmuş ve onun kendisini fark etmesini bekliyordu.

Çıplaklığını zar zor koruyan bohça gibi elbisesiyle Linh sağ elini kaldırdı.

Serçe parmağı düz, orta ve yüzük parmakları aşağı doğru kıvrılmış, baş ve işaret parmakları ise 'L' şekli oluşturacak şekilde düzleşmiş halde avucunu ona doğru itti. Sonra elini sıktı.

Nathair başını eğdi. *Bu onun halkından bir işaret miydi?* Ona öğretmediği için bilmiyordu.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu yuvasından ona doğru kayarken.

Kenarları kıvrılırken dudakları düzleşti. Yüz hatlarında şefkat, neşe ve diğer duygular ışıltıyor, gözlerini yumuşak ve sıcak hale getiriyordu. Linh arkasını dönüp kaçarken şirin bir kıkırdama çıkardı.

"Bekle!" Nathair onun el hareketini görmek için dönmedi ve Nathair tünelin gölgelerine girene kadar onun peşinden gitti. Nathair durdu. Kadının tek mahremiyet alanını ihlal etmek istemediği için onu takip etmeyi reddetti.

Bakışlarını kendi sağ eline çevirdi. Aynı hareketi yaparken avucuna bir güneş ışığı çizgisi vurdu ve gözbebekleri merakla koyu sarıya dönüştü. Keskin pençeleri onu daha tehditkâr hale getirdi.

Bu ne anlama geliyor?

Aman Tanrım! Linh inanamayarak kızarmış yanaklarını sıvazlarken aklı başından gitti. Yıkanma alanındaki su serpintisinin içine çömelip sırtışını *kimseden saklamamak* için ağzını kapattı. Her zaman burada bıraktığı yağ meşalesi ona ışık verirken, bakışları dans eden gölgeler üzerinde gezindi.

Aman Tanrım. Beni sevdiğini söyledi!

Şey... *o* değil, gerçekten değil. Her zaman olduğu gibi düşünceleri dışarı sızmıştı ve sanki dikkati çok dağınıkmış gibi bunu hiç fark etmemişti.

Olabileceğini düşündüm... ama sadece varsaymak istemedim. Onun ruhunu istemişti ama duygularıyla ilgili hiçbir şey söylememişti.

Onun ruhunu bazıları bencilce, bazıları da sevgi dolu bir sürü nedenden dolayı istiyor olabilirdi. İçgüdüsel olarak sahiplenici olabilirdi, tıpkı gördüğü ilk dişiye 'benim' diye göğsünü yumruklayan bir neandertal gibi.

Ayrıca *o* bir... Duskwalker, bir *canavar*. Aşk çok derin bir duygu olabilir.

O beni seviyor. Ve bu yanlış gelmedi. Bunu ona başka biri söylemişti ve bu onun tüylerini diken diken etmişti. Boğazında bir zincir varmış gibi boğulmuş hissetmesine neden olmuştu.

Ama eğer bu Nathair'in aşkıysa... *o* zaman doğru hissettirdi. Zalim ya da kontrolcü değil, aydınlatıcı bir şekilde saplantılı hissettiriyordu. Kendini güvende hissediyordu, sanki Nathair'in *söylediği* gibi mükemmeldi ve Nathair bu sevdada kendini güvende hissedebilirdi.

Kalbi buna hemen tepki vermişti.

Küçük tüylü toplar göğsünde kelebekler gibi açılmıştı - çok hafif, kabarık ve güzel. Sıcaklığı kan dolaşımında dönüp duruyor, ona her istediğini yapma ya da verme isteği uyandırıyor.

Göğüs kafesi bile ısınmıştı, sanki ruhu onu alabilmesi için içinden fırlayacakmış gibiydi.

Her ne kadar gerçekten bir duşa ihtiyacı olduğunu düşünse de, tohumla kaplı olduğu ve biraz hassas olduğu için, tüm bunları sindirmek için bir dakikaya ihtiyacı vardı. Kendini hasta hissetmiyordu, tam tersi. Midesi, süregelen arzusu ve geri dönen sevgisiyle yapış yapış hissediyordu.

Ben de onu seviyorum. Kuvars mağarasında ona aşık olduğunu biliyordu ama uyandığında ve ağırları geçtiğinde bunu kesin olarak anlamıştı.

Aniden özlediği ve ona geri dönmesi için can attığı ağrılar. Kaslarını sertleştiren ve irkilmesine neden olan ağrılar, iyi şımartılmış bir bedenin kanıtıydı.

Ona ruhumu vermek istiyorum. Nathair'le birlikte olmak istiyordu. *Umarım ailemi ziyaret etmeme izin verir ve haydutlara karşı onlara yardım eder.* Burada Nathair'le kalması Bragg'ın adamlarının Linh için artık bir sorun olmayacağı anlamına gelse bile, yine de vadilere yardım etmek istiyordu. *O isterdi. Yardım etmek istemediğini söylüyor ama ben onun doğru olanı yapacağını biliyorum.*

"Ben de ona onu sevdiğimi söylemek istiyorum" diye düşünürken gülümsedi.

Bunu güneşin altında, kumsalın yanı başında yapmak istiyor. Bunun özel olmasını ve önce tüm gerginliğini atmasını isterdi. Kendini temiz hissetmek ve ona hayatını sunduğunda çoktan pençelerini saçlarına geçirmiş olmasını ummak. Onun kuyruğuna oturmak, sarmalanmak ve o andan itibaren hayatının bu olacağını bilmek istiyordu.

Adımlarında heyecanlı bir sıçrayışla sudan çıkmak için ayağa kalktı. Pembe elbisesini eline aldı ve yeşil yaprak desenine göz attı. İnişli çıkışlı dokusu onu gülümsetti ve bugün onunla konuşurken bunu giyeceği için mutluydu.

Tam başının üzerine koyacakken, gürültülü bir kükreme onu sarsmıştı. Linh tökezledi, ayağı bir kayanın kenarına takıldı ve dizlerinin üzerine düştü. Başını yakasından içeri soktu ve başını karanlığa doğru çevirdi.

Bu Nathair'in sesine benziyordu. Ve sesi... sıkıntılı geliyordu.

Linh bunun akıllıca olup olmayacağını düşünmeden, ona gitmek için elini duvardan aşağı yönlendirdi. Kalbi ne kadar hızlı atıyorsa o kadar hızlı koşmak istese de, ayakları en iyi zamanlarda bile asla sabit durmuyordu.

Ya bu bir İblis ise diye düşünürken tökezledi.

Sonra tekrar... bir İblis doğrudan onun için gelirdi.

Dudakları kararlılıkla düzleşirken, önündeki sessiz ışıktan inilti, sızlanmalar ve hırıltılı tıslamalar geldiğinde daha hızlı ilerledi. Ana mağaraya girdi ve öyle bir nefes aldı ki ciğerleri sıkıştı ve boğazı birbirine yapıştı.

Gövdesini geriye doğru eğmiş, sanki kendini ayakta tutmak için mücadele ediyormuş gibi, Nathair kıvranıyordu. Boynunun yanlarını ve arkasını pençeledi. Sonra öne doğru eğilerek kafatasının alt tarafını arkadan kavradı, pençeleri derine saplandı ve kendi kafasını koparmak istercesine tüm gücüyle çekti!

Ağzını araladı ve bir ürperti anında iliklerine kadar işledi. Bağırsaklarını sıkın korku içini düğümledi.

Bir kadın çığlık atmadan önce, "*Lütfen, yapmayın,*" diye bağırdı. "*Sdur.*"

Nathair'in bağırıları, sanki sıkıntı seviyesi sessizliğini bozacak kadar güçlüymüş gibi, kükrerken kadını gölgede bıraktı, "Hayır! Durdur şunu! Bu anıları değil. Bu düşünceler olmasın!"

"Nathair!" Linh ne kadar çok *kan* olduğunu fark ettiğinde haykırdı.

Koyu mor renkli sıvı, insansı gövdesinden aşağıya damlalar halinde süzülüyordu.

Kadın haklıydı. Gerçekten de kendi kafasını çıkarmaya çalışıyordu. *Sahildeki gün gibi. Sanki* Nathair kısmen bilinçliydi, yarı uykulu bir trans halinde olmak yerine hareket edebiliyor ve tepki verebiliyordu.

"Lütfen sakın ol," diye bağırdı, ellerini kaldırdı ama bu kadar büyük ve tehlikeli bir şeye dokunmaya cesaret edemedi.

Beyaz gözleri parlak turuncu renkte parladı ve onu öyle sert bir şekilde itti ki kadın sırt üstü yere düştü. "*Geri çekil!*" diye kükrerken, dişlerini bıraktı ve ona yankılanan bir *tıslama* verdi.

Kollarının üzerinde doğrulurken yüz hatlarındaki ısı azaldı.

Beni daha önce hiç zorlamamıştı. Ama bunu da daha önce hiç yapmamıştı.

Sızlanmaları ve inlemeleri kalbinin sıkışmasına neden oldu.

Linh geri çekildi ama geri adım atmadı. Bunun yerine, cephaneliğindeki tek aracı kullandı: sesini. Tüm gücüyle şarkı söyledi. İrade gücü ve ona yardım etme arzusu sayesinde sesinin titremesini engellemeyi başardı, böylece sahip olduğu gücü mahvetmeyecekti.

Adam kıvranmaya ve boynunu tırmalamaya devam ederken bile kadın durmadı. Nathair, etini yırtana kadar boğazını tırmaladı.

omurgasına kadar. Yaraları açıldı ve mor kasları ortaya çıktı.

Bir dakika sonra, derin bir nefesin ayrılmış ağzından çıkmasıyla yavaşlamaya başladı. Ona, onun sesine dönerken ağzını kapattı. Kadın onun rahatlamak için etrafından dolanmasını bekledi ama adam kafatası ve boynuzlarından biri korkunç bir *gümbürtüyle* taşa çarpana kadar yana düştü.

"Linh," diye homurdandı, elini uzattı ve eli zayıf bir şekilde yere düştü.

Ona doğru sürünerek ilerlerken şarkı söylemeye devam etti. Linh başının arkasında diz çöktü ve göğsüne nefes alacak yer açmak için sırt üstü yuvarlanırken titredi. Çırpındı, her yükseliş ve düşüşüne hırıltılı bir inilti eşlik etti.

Elinden geldiğince dikkatli bir şekilde adamın ağır kafatasını kaldırdı ve gözlerinden sempati gözyaşları süzülürken bacaklarının üzerine koydu. Gözyaşları doğrudan onun güzel, kemikli yüzüne düşüyordu. Onu uyutmaya çalışmayı hiç bırakmadı ama yine de normalde olduğu gibi hemen uykuya dalmadı.

Çok fazla acı çekiyor gibi görünüyordu ya da belki de hızla kabaran göğsü çok çılgıncaydı. Elini kalbinin üzerine koyduğunda kalbinin çok hızlı attığını ve her an patlayabileceğinden korktuğunu hissetti.

Her iki tarafındaki solungaçları paramparça olmuştu. Yüzmeye çalışırsa boğulacağını biliyordu. En sevdiği elbisesi kana bulanmıştı ama umurunda değildi; tek düşündüğü onun iyiliğiydi.

Nathair sağ elini kaldıracak gücü kendinde buldu, böylece gözyaşı dolu gözünün altına bir pençe atabildi. "Küçük bülbül..."

Elini yanağında tutmak için kavradığında şarkısında sıkıntılı bir hıçkırık patladı. Onun eklemlerine ve pençelerine sürtünerek onunla konuşabilmeyi diledi. Ona bunu yaşamak zorunda kaldığı için ne kadar üzgün olduğunu, ona şu anda yaptığından daha fazla yardım etmenin bir yolu olmasını dilediğini söylemek istedi. Onu sevdiğini, ona değer verdiğini ve acısını hafifleteceğini umarak onunla birlikte olmak istediğini söylemek istedi.

"Benim için ağlama," dedi Nathair, sesi sanki anılar gitmiş gibi daha güçlüydü ama tonu zayıf ve halsizdi. "Ben iyi olacağım."

Her yutkunduğunda kan daha hızlı köpürüyordu ve bunu izlemek çok *üzücüydü*.

Kızın tutma isteğine rağmen elini indirdi, böylece dudaklarının köşesini dürtebilecekti. Hangi şarkıyı söylediğini bile bilmiyordu.

şarkı mı söylüyordu, yoksa sadece mırıldandığı anlamsız kelimeler miydi? "Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

Sanki daha fazla dayanamayacakmış gibi, kolunun ağırlığı onun kaldıramayacağı kadar ağırlaştı. Gözbebekleri kararırken ve onun için uykuya dalarken titreyen avuçlarının arasından kayıp gitti.

Linh şarkı söylemeyi bırakmayı reddetti. Vücudu zihni ve kalbiyle uyum içindeymiş gibi, yemek yemedi, tuvalete gitmedi, bunun dışında hiçbir şey yapmadı. Gücünü korumak için gözyaşlarını dindirdi ve sadece mırıldanarak kendine dinlenme anları verdi.

Eninde sonunda iyileşeceğini biliyordu. Haydutlarla dövüşükten sonra tek bir yara bile almadan ona dönmüştü. Ama bu, göğüs kafesinin arkasında dönüp duran acıma duygusunu, ona ve yaşadıklarına duyduğu acıyı durdurmamıştı.

Yüzyıllardır bu acıyı çekiyor olmasından nefret ediyordu.

Bunu ilk kez yaptığında olduğu gibi, Nathair saatlerce uyudu. Gün geceye dönüştüğünde bile uyanmadı. Süre uzadıkça gözleri daha da kısılıyordu. Onun için uyanık kalmayı çok istiyordu ama kendini kafatasının tepesine uzanmış, göbeğini boynuzlarına bastırmış halde buldu. Yan yattığında başının yakınında duruyordu, böylece şarkı söylemesi yumuşarsa kulağına yakın olacaktı.

Çok yoruldum. Bütün bir gün ve gece geçmişti ve güneşin doğması uzun sürmeyecekti.

Gözlerini kapattı ve sadece mırıldanmaya odaklandı.

Bir şey çıplak ayak bileğini sıktı ama o kadar yorgundu ki bunu fark etmedi bile. Uyku onu ele geçirmişti ve sadece şarkı söylemek için uyanıyordu, sadece tekrar altına kaymak için.

Linh çekiştirildiğinde çığlık attı.

Gözleri faltaşı gibi açılmış bir halde, yerde sürüklenirken Nathair'in boynuzlarından birini kavradı. Sıkıca tutundu ve kendisini yakalayan İblis'e bakmaya cesaret etti.

Yüzü sivri ve neredeyse balığa benziyordu, ama çok küçük insani özellikleri vardı. Nathair'inkine çok benzeyen ama yine de çok farklı olan yılanbalığı tipi bir kuyruğun etrafta sallandığını fark etti.

"Sus!" diye tısladı, doğası gereği dişi olan İblis. "Uyuyor! O yaralı. Mavka'yı uyandırmayın."

Korku kokma! Linh kendi kendine, insani olarak mümkün olduğunca korkusuz kalmayı seçtiğini söyledi. Sadece Nathair'e sarıldı ve onun uyanarak kendisini kurtarmasını umdu.

"Bırak beni!" Linh çığlık atarak boştaki bacağına tekmeleyip yüzüne vurdu.

Nathair'in gözbebeklerinde kızılılık titreşirken, yırtık boğazından bir hırıltı yükseldi. Gırtlğından ve hatta kemikli burun deliğinden bile kan fişkırıyordu. Bu üzücü bir ses ve görüntüydü ve başka tarafa bakarken gözlerini sıktı.

İblis onu daha iyi kavramaya çalışırken pençeleri baldırına saplandı ve kan fişkırdı. Acı küçüktü, İblis'in pençeleri küçüktü ama Linh irkildi. Daha sert tekmeledi ve ondan uzaklaşmak için Nathair'in boynuzunu çekti.

"Lütfen, Nathair." diye fısıldadığı anda ağzı yarıldı. Yardım et."

"Kapa çeneni, aptal insan," diye tısladı yılanbalığına benzeyen İblis. Linh'in ağzını kapatmak için öne atıldı. "Kanı dolaşıyor. Daha fazla İblis geliyor. Ödölüm için çoktan savaştım."

İşte o zaman Linh onun vücudundaki yaraları ve bu yaralardan sızan - Nathair'inkine benzeyen- mor kanı fark etti. Onu susturmak için ağzını kapattı ve bir yandan da ellerini çengelli boynuzlarından çekmeye çalıştı.

Parmakları kesildiğinde kendi kanı aktı ama bırakmayı reddetti.

Nathair bir şimşek gibi hareket etti. Bir dakika önce ona sarılmıştı ve bir dakika sonra, dişleri İblis'in gövdesini delip geçerken ve aynı anda altındaki uyluğuna gömüldüğünde bir çığlık attı. Buz gibi sıvı, bacağındaki kasın derinliklerine yayılırken etini yaktı. Dişlerini hızla çıkararak İblis'i yakaladı ve avını kıstıran bir yılan gibi etrafına dolandı.

Yeni bir İblis ana mağaraya girdi. Linh kalçasındaki delikleri kapatırken geri çekildi. Nathair'in dişleri o kadar büyüktü ki derin yaralardan sürekli kan akıyordu ve onlara dokunmak Linh'in inlemesine neden oluyordu.

Buradan uzaklaşmam gerek. İblislerden ve Nathair'den.

Arkasındaki suya baktı.

Yüzünü kaplayan İblis kanıyla kulakları yırtan bir kükreme çıkardı. Gözleri kıpkırmızıydı, yüzgeçleri parlıyordu ve *tehditkâr* görünüyordu. Sürekli titriyordu ve zavallı başı sanki boynundaki kaslar harap olmuş ve onu düzgün bir şekilde destekleyemiyormuş gibi eğiliyordu.

Yürümek için ellerini kullanırken, koşuşturan İblis'i kovalamak için tünele girerken kuyruğu bir o yana bir bu yana sallanıyordu.

Ancak Linh, koruyucusunun şu anda arkadaşını olmadığını şüphesiz biliyordu. *Şaşkınlıkla beni ısırdı.* Şeytan'ın gövdesini, ama onun altındaydı.

Kan kokusunu en aza indirmek için suya daldı. Çıkıntıya tutunarak, kokuyu daha da azaltmak için taşın üzerine su sıçrattı. Bunu yaptıktan sonra, suyun ne kadar soğuk olduğunu ve kan kaybından nasıl titrediğini görmezden gelerek gölün diğer tarafına doğru yüzmeye başladı. Ona yüzmeyi öğrettiği için hiç bu kadar minnettar olmamıştı, aksi takdirde boğulabilirdi.

Bacağı tepki vermeyi bıraktığında yüzünü buruşturdu. Mide kasları kasılırken, *zehir yayılıyor*, diye düşündü. Sağ kolu uyuşuklaşmaya başladığında neredeyse diğer tarafa geçmişti.

Sol kolunu ve bacağını kullanabilecek kadar kendini desteklediğinde, vücudunun sağ tarafı gevşedi ve işe yaramaz hale geldi. Kalbine doğru ilerleyen felç daha hızlı yayıldığı için vücudunun diğer yarısı da hızla kilitlenmeye başladı.

Sadece sağ ayağı suya batana kadar sudan çıkmayı başardıktan sonra nefes almaya odaklandı. Ciğerleri sanki onlar da taşla dönüşecekmiş gibi sıkıydı. Nefesleri keskinleşti ve soluk soluğa kaldı.

Tek ışık mağaranın diğer tarafındaki meşaleden ve hâlâ yuvasının içinde duran sihirli çemberinden geliyordu. Başı döndüğünde büyülü ışıltısına baktı. Nathair savaşıırken çığlıklar ve kükremeler tünelde yankılandı, ancak sessizlik üzerine çöktü.

Uzun bir süre her şey sessiz kaldı.

Bana ne olacak? Ölecek mi? Sonsuza dek burada mı yatacak? Zehrin nasıl çalıştığına dair hiçbir fikri yoktu. Hayır. N-Nathair beni iyileştirecek.

Linh korkmayı bıraktığında, bunun için gerekli gücü bile toplayamıyordu. Kalbi ürkütücü bir şekilde yavaşlayarak sakinleşti ve nabzının bu kadar sığ olması nedeniyle duracağından endişelendi.

Gözlerini kırpmaya çalışırken göz kapakları aşağı indi ama hareketi asla tamamlayamadı. Tüm vücudu buz kesti. *Kahretsin.*

Nathair İblis'i duyduğunda, kurtulmak için bilincini zorlamıştı. Linh'in korkusunun kokusunu aldığıında, kana susamış öfkesinin öne çıkmasına izin vermek için her şey bir kenara itildi.

Kendisi gibi parçaları da sessizleşti ve saldırdı. İblis mi, kadın mı, tam olarak emin değildi.

İblis'in kanı ağzını doldurduğu ve ona karşı kıvranan bir av gibi kıpırdandığı anda, odak noktası o oldu. Onu parçalara ayırdı ve kaçarken ikincisini kovaladı. Korku çığlığı ve kaçışması en vahşi yanını heyecanlandırdı ve vücudu av için ağrıyordu.

Diğerlerine çarpmadan önce tünelin yarısına kadar kaçtı. Dalarken hepsi çığlık çığlığa bağırdı ve uzuvlarını yaylı bir tuzak gibi her birine doğru sardı. İntikam almak ve onları tüketmek çok hızlı olmuştu.

Çoğu kuyruğunun üzerinde olmak üzere yeni pençe izleri kazandı, ancak bunlar onu durdurmak için çok az şey yaptı. Sadece onu daha vahşi ve daha saldırgan olmaya ittiler, damarları yok etme ihtiyacıyla dolup taşıtı. Sonra, duyularına İblis kanından başka bir şey sızmadığında, duvarlarda yankılanan kendi hırıltıları ve tıslamaları dışında her şey sessizleşti.

Öfkesi yavaş yavaş kayboldu.

Nathair kusmadan önce boğuldu. Titreyen elleriyle yere vurdu ve her biri gözbebeklerini kırdı, ta ki ruhani gözyaşları kafatasının etrafında parlayana kadar. İblislerin etlerine, özlerine yapışmış olan insan ruhları, hepsini kusmaya çalışırken boğazında tıkanmıştı.

Nathair onları tam olarak hissedemese de, beyaz alevleri içini yakarak karnına saplandı.

Çıkın üstümden! Onların dışarı çıkmasını, kendisine yapışmamalarını istiyordu. Zaten içini kemiren şeylerle baş edemezken, daha fazla parçayla onu lanetlememelerini.

Hepsinin gitmiş olabileceğini düşündüğü anda yere yığıldı ve karnının üzerinde sızlandı. Uzun vücudu soğuk karanlıkta titredi ve ürperdi, tünelin ilerisinden gelen rüzgâr üzerine doğru esti. *Acıyor. Her şey acıyor. Zihni ve kafatasının içinde nasıl ağrıdığı. Aldığı ağır yaralar yüzünden çok hızlı atan kalbi. Yırtılmış, hırpalanmış ve morarmış uzuvları ve pulları.*

Burnu kanla dolmuştu, çoğu kendi kanı.

Gözleri maviydi ve hâlâ ağlıyordu, yaklaşmaya cüret eden bir İblise hırladı. Onun uyarısıyla dışarı sıçradı.

Linh, sızlandı.

Ona gitmek istedi. O küçük dişiye bir kurtuluş sütunu gibi istiyordu. Onun yakınında olmasına, ağrısıyla uğraşırken kafatasını okşadığını hissetmeye ihtiyacı vardı. Onun yumuşak kokusunu, teninin sıcaklığını içine akıtmasını, güzel sesinin boğazında ve kafatasında dolanmasını arzuluyordu.

Ama son birkaç saat içinde çok fazla kan kaybetmişti. Omurgası *içeriden* açığa çıkana kadar kendi boğazını parçalamıştı. Tüm gücü kan kaybından tükenmişti. Onu harekete geçirecek tek şey öfkenin adrenalini kalmıştı, o da solup gitmişti.

Sonra Nathair kendi kendine uykuya daldı.

Karanlık onu tamamen ele geçirdi. Hiçbir İblis gelmedi; uyuşuk, gevşek formunu uyarabilirlerdi.

Ancak boynundaki yaralar iyileştiğinde, nihayet bir gün tam olarak geçtiğinde, tam bir uyanıklığa itildi. Diğer yaraları hala acıtarak onu cezalandırıyordu. Güneş ışığı çıkış tüneline yansıyıp uzaktaki bir noktayı aydınlatırken parlıyordu ve bu yüzden hiçbir şeyin dinlenmesini bozmaya gelmediğini varsaydı.

İyileştiğinde burnundaki kan kayboldu, nefesleri ve kalbi güçlendi. Zayıflık dağıldı, yerini sadece endişe ve kaygıya bıraktı.

Ona zarar verdik mi? Kahretsin! Nathair dönerek ellerini duvara dayadı ve tünelden yukarı doğru fırladı.

Onun kanının kokusunu almadım. Eğer çok kötü yaralanmış olsaydı, kokusu onu çağırırdı. Onun peşine düşer ve ağzında etinin tadıyla uyanırdı.

Ona umut veren tek şey buydu.

Kız onu takip etmedi. Bunun, kızın uzak duracak kadar akıllı olmasından kaynaklandığına inanmak istedi.

Yine de ana mağaraya girdiği anda bir şeylerin ters gittiğini hemen anlamıştı. Onun kalıcı kokusu nerede olduğunu tespit etmeyi zorlaştırıyordu. Onun sesi o kadar sessizdi ki, sürekli damlayan suyun sesini bastırıyordu.

Yuvasını kontrol ettiğinde onun olmadığını gördü ve ancak evinin ufkuna baktığında onu görebildi. Onun solgun hali karşısında neredeyse kalbi duracaktı.

Kıpırdamadan ve bir ölü gibi sessiz, su altı gölünün diğer tarafında yatıyordu. Gölün içine girdi, ancak onun yanında yüzeye çıktığında kayalardan aşağıya ve suya akan kurumuş kanı fark etti.

Göğsünden kopan iniltinin içi o kadar boştu ki, ciğerleri bu acımasız ürpertinin altında neredeyse çöküyordu. Parmağıyla sağ uyluğundaki iki delinme yarasının yanına gitti, onları görünce kalbi kırıldı.

Çok üzgünüm küçük bülkül, diye mırıldandı, ince çıkıntıya doğru ilerlerken onu kollarının arasına aldı. Zayıf kalbi ve sığ nefes alışının yanı sıra buz gibi soğuk olan gevşek dişiyi kucağına aldı.

Burnunun yan tarafını onun çenesine çarparak, iniltileri artarken yaralarını ondan aldı. Kızın onları duyabildiğini ve elini tutup göğsünün etrafında dolaştırdığında hissedebildiğini umuyordu.

Üzgünüm, Linh.

Çünkü ne yaparsa yapsın, ne kadar uğraşırsa uğraşsın, onu kurtaramayacağı tek bir şey vardı: Kendisi.

Onu iyileştirmek kalp atışlarını ve nefes alışını güçlendirdi ama... Nathair'in kendi zehrine karşı bağıışıklığı vardı. Kendini zehirleyemezdi ve bu nedenle bunu ondan alamazdı. Bir günde iyileşemezdi.

Bunun yerine, geçen her dakika, her saat daha da zayıflıyordu. Açlığı doymak bilmezdi ve onunkini çalarak bunu hafifletemez, derinleştiremezdi. Susamamıştı, bu yüzden bunu onun için hafifletemezdi. Zaten çorak olan bir kuyuyu boşaltmak mümkün değildi.

Birkaç gün içinde yemek yiyemez, su içemez hale gelir ve doğal olarak kuruyup giderdi.

İşte bu yüzden ağızında zehir varken seni öpemezdim. Zehri yutarsa ne olacağını, bunun bir önemi olup olmayacağını bilmiyordu ama bu riski almak istememişti.

Her zaman ısırمام.

Nathair zehrini yalnızca mücadele etmesi gereken çok sayıda düşmanı olduğunda kullanırdı. Felçli bedenleri yutmak onu genellikle kısa bir süreliğine hareketsiz bırakırdı, bu yüzden avını hâlâ tekmelerken heyecanla parçalamayı tercih ederdi.

Bu yüzden, ona musallat olma korkusu çok azdı.

Eğer bana ruhunu vermiş olsaydı... Her ne kadar ürkütücü olsa da, onun canını nazikçe alabilir ve ilk aldığı zamanki haliyle kendisine dönmesini bekleyebilirdi.

Kalıcı olarak ölemeyecekti, sonsuza dek ona bağlı kalacaktı. Yaşlanmayacak, hastalıktan ya da açlıktan solmayacaktı.

Seni kurtarmak için onu şimdi alırdım... ama bunu yaparsa, dışının bu halde ona geri döneceğinden endişeleniyordu. O zaman ikisini de lanetleyecekti ve Nathair'in sonsuza dek uyuyan bir dişiyle birlikte yaşamaya dayanacak gücü yoktu.

Sızlanmaları hiç kesilmeden evinin etrafına bakındı.

Farkında olmadan geride bıraktığı tüm parçaları aldı. Çantası ölü bir kamp ateşinin yanında duruyordu. Deniz kabukları yuvasının kenarında duruyordu. Mor elbisesi ve pantolonu kurumaya bırakılmıştı. Linh'in kokusu toprağa ve kayaya sinmişti ve en güçlü olduğu yer yatağıydı. Bu kadının burada olduğuna dair kanıtlar her yerdeydi ve o gittiğinde kendini hemen tahliye edeceğini biliyordu.

Bakışlarını ona çevirerek işaret parmağını yumuşak yanağına dokundurdu. *Neden?*

Bu neden olmak zorundaydı? Çok yakındılar; bunu hissedebiliyordu. Onu tamamen kabul etmişti, şefkatini ve dokunuşunu kabul etmişti. Neden hasta zihni dağılmak için biraz daha bekleyememişti? Onun sessizlik hediyesi neden bu kadar korkunç sonuçlar doğurmak zorundaydı?

Sen göğsümün dışında atan kalbimsin.

Ve ölüyordu.

Şimdi değil, ama olacaktı. Birkaç gün içinde, bu dışının vücudu beslenmeden pes edecekti.

Bunu daha önce diğer kurbanlarının çoğunda da görmüştü. Bir öfkeden ya da parçalanmadan sıyrılırken ne yaptığını fark ettiğinde, onları iyileştirir ve zehrinden uyanıp uyanmayacaklarını görmek için izlerdi. Asla uyanmazlardı ve ölümlerinin neden olabileceği acıdan onları kurtarmak için boğazlarını kesip yerdı.

İnsanlıklarını ve fiziksel gelişimlerini bir ayrılık hediyesi olarak almak, sadece ruhlarını kusmak için.

Bunu ona yapmak istemiyorum.

Elleri titriyor, kalbi onu çoktan boğan kaybın acısıyla çarpıyordu.

Onun soğuk, donuk yüzüne bakarak tısladı. *Kalbimi çalmaya nasıl cüret edersin, sadece üzerimde ölmek için!*

Onu ısırdığını bile hatırlamıyordu! Sadece İblis'i, ağzında kanıyla yakalamadan önce kesmişti. Başka bir yarattığı zehirle doldurmak coşku vericiydi, bu yüzden onun sıcak etini dişlerinin etrafında hissetmenin hastalıklı zaferini bile yaşayamadı.

Öfke, kin ve nefret göğsünü yakıyordu. Ona, kendisine, kalp acısının ne kadar mide bulandırıcı olduğuna. Yıllarca kendine bir gelini olmaması gerektiğini söyledikten sonra bu kadını lanet gelini olarak seçmişti! Kendini yalnız olmanın daha iyi, daha güvenli, daha sessiz olduğuna ikna etmişti, sadece artık *ötmeyen* güzel bir kanaryaya aşık olmak için.

Seni istiyorum, diye inledi, onu harekete geçirme umuduyla kafatasıyla dürttü, ne yapacağından, bunu nasıl düzelteceğinden emin değildi. Geceleri kuyruğumun içinde olmanı istiyorum. Sıcak bedeninin beni okşamasını istiyorum. Koruyacak bir şey istiyordu.

Bir cevap biliyordu ama Weldir tam şu anda onu izlemiyorsa, Nathair'in onu çağırmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Sesi kaybolmuştu, yardım için yaratıcısını çağırma yeteneği yoktu. Yalnızdı ve başvurabileceği kimse yoktu. Kendisinininkini geri alabilecek büyüye sahip kimse yoktu.

Durakladı. *Şarkı söylemesi beni uyutuyor.* Onun güzel yüzüne bakmak için arkasına yaslandı. *O sadece kısmen insan.* Eğer o da ataları gibi yarı Anzûli ise, bu şu anlama geliyordu. *Köyünde daha fazlası var.*

Ona yardım *edebilirler miydi?* Asıl soru şuydu: Yardım *edecekler* miydi?

Kızın hafif nefes alışını, yüzünün yumuşak hatlarını, kollarında cansız yatışını içine çekti. *Ona yardım edecekler.* Ona değil ama nazik, kibar ve ıslıl ıslıl olan bu küçük insana. Sürekli onu düşünen bir dişi

insanların refahı - onun gibi aşağılık birinden bunu talep edecek kadar.

Nathair yavaşça göle girdi ve onu dikkatlice yüzeye bıraktı. Kız soğuğa karşı gerilmedi bile. Su boynuna kadar geldiğinde, onu dudaklarına degecek kadar aşağı çekti.

Zehri bedenini uykuda bırakmıştı ama göz kapakları hafif bir uyanıklıkla titriyordu. Ağzını ve burnunu kapatarak onu aşağıya çekti, ancak tekrar yüzeye çıkarmak için. Hâlâ oldukça sığ olmasına rağmen daha derin bir nefes aldığı anda, ağzını ve burnunu tekrar kapattı.

Nathair daldı ve su altı tüneline doğru fırladı.

Yarı yolda durarak, nefes alabilmesi için yüzünü bir hava boşluğuna açtı, sonra yüzünün yan tarafını ovdu ve nemli saçlarını mavimsi dudaklarından itti. Onu iyileştirdikten sonra solungaçlarından nefes almaya daha yavaş alıştığından ciğerlerindeki su boğucu hale geldi. Nefesleri güçlendiğinde, göletin açıklığına doğru gitmek için tekrar daldı, sadece bir kez daha başka bir hava cebinde durdu.

O iyi olacak.

Öyle olmak zorundaydı. Başka türlüünü kabul edemezdi.

Öğleden sonra güneşi Nathair'in sırtında parlarken, bu kuzey dağ sırasının batı köyüne yaklaştı. Bunu yavaşça yaptı, insanların kucağındaki dişiği müdahale etmeden görebildiğinden emin oldu.

Burada orman yoktu, sadece ufukta sonsuza dek uzanan çayırlar ve tepeler vardı. Göletinin bağlı olduğu nehir yakınlarda akıyordu. Çiçeklerle dolu rüzgârda sallanan otlar, polen, toz ve yüzen tohumların etrafında dönmesine neden oluyordu.

Son birkaç ay içinde bu köyü uzaktan birçok kez görmüştü ama onu çevreleyen yüksek, ahşap kazıklı duvara hiç yaklaşmamıştı.

Tabanında, yarım daire şeklindeki köyü çevreleyen, aç yırtıcıları caydırmak için yerden çıkan metal ve ahşap kazıklar vardı. Kazıkların alt kısımlarına, tırmanmak isteyenler için daha da caydırıcı olması amacıyla küçük metal çatallar çakılmıştı.

Köyün kendisi bir dağ duvarına derinlemesine dayanıyordu. Taş, muhtemelen İblislerin yukarıdan tırmanarak içeri girmelerini engellemek için kasıtlı olarak pürüzsüz bir şekilde oyulmuştu. Eritilmiş zincirler köyün etrafını ustaca yapılmış metal bir gölgelikle çevreleyerek yukarıdan uçmaya çalışan her şeyin inmesini engelliyordu.

Bir dağ sırasının bu kadar derinlerinde olan insanlar, canavarları gerçekten uzak tutmanın bir yolunu bulmuşlardı. Her şeyin oldukça büyük bir İblis'i durdurabileceğinden şüphe duyduğu için kusursuz değildi, ancak yaptıkları her şey daha az kayıp olmasını sağlayacaktı.

Madencilik yapmak için büyük bir demir ya da çelik yatağı bulduklarını düşündü. Ya da bunun için doğudaki diğer köy ile ticaret yapıyorlardı. Her iki durumda da, köylerden biri metale, diğeri de her *iki köyün de* böylesine sert ve İblis istilasına uğramış koşullarda hayatta kalmasını sağlayacak malzemeleri üretecek kömüre sahipti.

Yokuşu tırmanırken bir korna çaldı. Bu sesi ilk kez duymuyordu ve sonuncusu olacağından da şüpheliydi.

Yer düzleştğinde köyün ahşap kapıları görüldü. Kabarık kahverengi hayvan derisinden zırhlar giyen okçular oklarını yerleştirip ona doğrulttular.

Nathair durdu ve ne yapacaklarına karar vermelerini beklerken 'oturmak' için kuyruğunu altına katladı. Güneşin kendisini ve kollarındaki zayıf dişiyi ısıtmasına izin verirken hiçbir şey yapmadı. Linh'in kalbi sabitti ama kadının topallığı onu hem çileden çıkarmaya hem de dehşete düşürmeye devam ediyordu.

Her saat daha da solgunlaşıyor.

Yakınlaşmalarından önce bir şey yiyip içtiğinden şüpheliydi. *En son uyumadan önce bir şey yemiş olmalıydı.* O da iki gece önceydi. Midesi gurulduyordu ve dudaklarından kalın bir yapışkan tükürük tabakası çıkmıştı.

Nathair onu beşiğinde tutarken yüzünün yan tarafını kavradı.

Uzun bir süre boyunca hiçbir insan hareket etmeye cesaret edemedi. Onların konuşmalarını, meraklı sorularını duyabiliyordu. Sonra sade giyimli bir adam duvarın tepesine yaklaştı. Nathair onun bakışlarıyla karşılaştı ve kollarındaki zayıf dişiyi olan aşinalığı açtı.

Aralarındaki mesafeye rağmen gözlerinin benzer renkte olduğunu fark etti. Adamın teni açık, alaca kahverengi, kısa saçları gece gibi siyahtı ve gözlerinde de aynı yumuşaklık vardı. En büyük benzerlik ise burun ve kulaklarıydı.

"Linh!" diye bağırdı adam, bir tür merdivenden inmeye çalışan askeri iterek yolundan çekti. "Tahlia. Bu Linh!"

Konuşmalar artmadan önce bir nefes alma sesi duyuldu ve sesler zihnindekilere karıştığında Nathair'in görüşü bulanıklaştı.

"Kapıyı aç," diye bağırdı babası. Hiçbir şey olmayınca, feryadı daha yüksek, daha grenli ve çok daha öfkeliydi. "Aç şu lanet kapıyı!"

Bunu birkaç homurtu izledi. Birkaç dakika içinde bir krank dönmeye başladı, zincirler *şingirdadı* ve yere çarpmadan önce bir tahta şangırtısı duyuldu. Büyük kapılar ayrılırken gıcırdadı ve babası hemen dışarı koştu.

Arkasında, bir kılıç ve bir savaş baltası kullanan iki adam takip ediyordu ve her ikisi de deri zırh giymişti. Giysileri karanlıktı, sanki gölge görüntüsü vermek ister gibiydiler - İblisleri avlarken bu akıllıcaydı. Geceleri bile cezbedici olabileceğinden, parıldamamak en iyisiydi.

Babası yaklaştığında Nathair boğuldu ve nefesini durdurmak zorunda kaldı. Korku kokuyordu ama hiçbiri kendisi için değilmiş gibi görünüyordu. Bunun yerine, babası Nathair'e yaklaşmaya cesaret etti, sanki insan onun kötü bir niyeti olmadığını anlayabilirmiş gibi.

"Lütfen," diye yalvardı babası, kollarını uzatarak. "Benim adım Kai. Ben onun babasıyım ve bu kasabanın belediye başkanıyım. Lütfen, lütfen. Lütfen kızımı bana verin."

Nathair yapmadı.

Bunun yerine başını arkasındaki iki adama doğru eğdi ve silahlarını kafatasına doğrulttu. Nathair geri çekilmeleri için alçak sesle, tıslayarak hırladı. Kai arkasına baktı ve insan erkeği neredeyse kendisi de bir hırıltı çıkaracaktı.

"Geri çekilin, sizi aptallar!" Zayıf adam köye doğru işaret ederken içlerinden birinin omzunu itti. Nathair'e sırtını bile verdi - ki bu oldukça aptalcaydı. "Onu buraya getirdi. Belli ki zarar vermek niyetinde değil."

"Bir canavara güvenmek aptallık olur," dedi içlerinden biri kıkırdayarak, bir yandan da söyleneni yapıyordu. Çok uzağa gitmediler ama onunla aralarına mesafe koydular.

Kai kollarını açarak bir kez daha Nathair'e döndü. Nathair onu babasına vermedi.

Ondan vazgeçmek istemiyordu. Bu onun seçtiği dişiydi ve onu insanlara geri verme fikri içini acıyla doldurdu. Terazilerinin her biri nefretle kalktı. *Ya bana geri dönmezse?* Onlara, ona ve onun için derinden bir şeyler hissettiğine dair bir umutla birlikte ona güveniyordu.

Ondan hiçbir söz almamıştı.

Burada güvende olmalıydı. Onu kurtarabilirlerse, haydutlar onun için gelmediği sürece ona ihtiyacı olmayacaktı. Öncelikle onun burada olduğunu bilmeleri gerekiyordu ve babasıyla köylülerin onun ikinci kez kaçırılmasına izin vermeyeceğini düşündü.

Nathair'in gözleri iki askere takıldı. Bunlar halktan biri miydi yoksa haydutlar mıydı? Onun için güvenli miydiler yoksa tehlikeli mi? Konuşma eksikliği yüzünden

bu soruları soramazdı. Kadından gelen ve bir öncekinden daha zayıf görünen her nefesle birlikte seçim şansı da elinden alınıyordu.

"Lütfen," diye bir kez daha yalvardı babası.

Nathair erkeğin gözlerinin akmayan yaşlarla dolduğunu fark etti. Sonunda tuttuğu nefesi bıraktığında korkusunun kokusunun dağıldığını gördü. Yine de erkeğin kalbi endişeyle çarpıyordu ve bu Nathair'in zihninde dolaşıyordu.

"Onun nesi var?" Kai onun gevşek haline bakarak sordu.

Nathair öne doğru eğildi ve dişlerini erkeğe doğru gösterdi. Yüz hatları kül gibi oldu ve askerler silahlarını kaldırdı. Ama Nathair'den hiçbir tıslama ve saldırı gelmeyince Kai onları savuşturmak için elini uzattı.

"Bekle," dedi.

Nathair'e şüpheyle baktı, bakışları kemikli yüzünde ve açıkta duran dişlerinde gezindi. Orada, dişlerden damlayan sıvının üzerinde oyalandı.

Farkına varır gibi olunca yüz hatları düştü. Askerlerden birine döndü.

"Bana Tahlia'yı ve Rahibelerden birini getirin," diyerek Nathair'den bir adım geri çekildi.

Başını sallayarak ağzını kapattı, erkeğin şüphelerini doğrulamak istiyordu. Kai bir muhafızla kalırken, bir asker hızlıca kendisinden isteneni yaptı. O ve Nathair tüm süre boyunca birbirlerine baktılar.

"Sen bir Duskwalker'sın," dedi Kai kesin bir ifadeyle ve Nathair ona başını sallayarak cevap verdi. Kai'nin kara kaşları Nathair'in onayıyla kalktı. "Beni anlıyorsun, değil mi?"

Nathair bir kez daha başını salladı. Nathair yüzünün yan tarafını kavradı ve kollarındaki dişiyi önemseyişini göstermeye çalışarak kulağının üzerinden geriye doğru ovuşturdu. Kai'nin dudakları düzleşti ve hafifçe uzayan sakalları içe doğru kıvrılan dudaklarını dürttü.

Nathair bir kolunu serbest bırakmak için dişiyi göğsüne bastırarak tek koluyla tuttu. *Babasının işaret dili bildiğini söyledi.* Bir eliyle "Onu incitmek istememiştim" işareti yaptı.

Kai'nin kahverengi gözleri büyüdü. "Konuşabilirsin!"

"Evet," diye cevap verdi. "Onu güvende tutacak mısın? Sen onun babasısın-"

Kai başını iki yana salladı, kara kaşları sıkıca birbirine yaklaştı. "Özür dilerim ama kullandığınız dili bilmiyorum." Sonra kendi ellerini kaldırdı ve Nathair sol elinin iki parmağının eksik olduğunu, diğer elinin de oldukça sert olduğunu fark etti. "Austlan dilini biliyor musun?"

Nathair bunun üzerine yüzünü buruşturdu. *Kahretsin. Onun işaretlerini öğrenmek yerine ona kendi işaretlerimi öğrettim.* Eğer bu kadar inatçı olmasaydı, bu erkekle iletişim kurabilirdi. Birkaç kelime biliyordu ama bu duruma yardımcı olacak hiçbir şey bilmiyordu.

Nathair cevap olarak başını salladı ve erkek küfür eder gibi göründü. İnsan ellerini kapattı, işaret parmaklarını öne doğru itti ve yere doğrulttu.

Nathair bu hareketi bilmiyordu.

"Hey! Ona ne diyorsun?" diye sordu asker. Nathair sağ elini yana sallayarak "Ne?" diye sordu.

Nathair'in bunu anlayamadığını fark eden Kai dudaklarını büzdü ve garip bir şekilde ona baktı. Güvensiz görünmüyordu ve daha çok bir çözüm düşünmeye çalışıyormuş gibiydi.

İki kadın yaklaşınca konuşmaları yarıda kesildi. Biri, başındaki kukuleta da dahil olmak üzere her dikişine mor semboller kazınmış koyu renk bir cübbe giyyordu. Yüzünün üzerine yerleştirilmiş bir maskenin burnundan aşağısı yarı beyaz, yukarısı ise gümüş rengine boyanmıştı. Siyah file gözlerini ve ağız deliklerini kapatıyordu.

Yanındaki kadın koyu esmerdi, teni daha açık kahverengiydi. Dudakları sarkık ve dolgundu, gözleri ise erimiş elaydı. Linh'inkine benzer bir çene, yanak ve kaş yapısı vardı ama bakışları Linh'in ya da Kai'ninki kadar yumuşak değildi. Kıvrımlarını annesinden aldığını görebiliyordu.

Açıklığa keskin, tatlı bir koku yayıldı, hepsi Anzûli'den geliyordu. Nathair ona doğru eğildi ve dişlerini gösterdi.

"Dikkat et, Duskwalker," diye güvensizce çıkıştı Anzûli, bir adım geri çekilerek.

Kai kollarını uzatarak onun ön kolunu tuttu. Nathair'in yüzünü işaret ederek, "Sana Linh'in nesi olduğunu gösteriyor," dedi. "Sanırım onu zehirlediğini söylemeye çalışıyor."

Nathair onu işaret etti ve başını salladı.

Maskesinin sivri çenesini kavradı. "Anlıyorum. İblis zehri gibi bir şeyse..." Kai'ye sertçe döndü. "Beni buraya çağırmakta haklıydın. Ona yardım edebilecek tek kişi biziz."

Kai'nin kahverengi gözleri diğer dişinin üzerine düştü. "Tahlia, yapamaz mısın? İlacımız ne olacak?"

"Hayır," diye cevap verdi Tahlia ve keskin bakışları yumuşadı, yüz hatlarında endişe belirdi. "İlaçlarımız yılan ya da örümceklere karşı bile işe yaramıyor."

Eğer ölümcülse ısıtır. Sadece semptomlara yardımcı olabilir ve kişinin bununla mücadele edip edemeyeceğini görmek için bekleyebiliriz."

Nathair sonunda kollarındaki yaralı dişiyi doğruca Anzúli'ye bıraktı. *Sadece o yardım edebilir.*

Tahlia, Linh'in yüzünün yan tarafını okşarken, "Benim tatlı bebeğim," diye mırıldandı. Hafifçe Nathair'e döndü ve gözleri kırışarak ihtiyatlı bir minnettarlıkla eğildi. "Onu buraya getirdiğin için teşekkür ederim."

Anzúli maskesini Nathair'e doğru eğdi. "Ben dönene kadar burada kalmaya razı olur musun? Ona yardım etmek için zehrinin bir kısmını *çıkarmam* gerekecek."

Nathair bunların ne anlama gelebileceğini düşünerek ürperdi. *Linh'e her ne yardım edecekse.* Başını sertçe salladı, küçük bülbülünün tekrar şakımasına yardım etmek için her şeyi yapmaya hazırды.

Onu götürmek için döndüler ve Nathair babasının kolunu yakaladı.

"Onu geri istiyorum," diye imzaladı Nathair, erkeği sertçe kavrayarak.

"Üzgünüm ama anlamıyorum," diye cevap verdi Kai, Nathair'in tutuşuna bakıyor ama ondan ayrılmaya çalışmıyordu. "Biz ona göz kulak oluruz."

Bu yeterince iyi değildi. Nathair bir hırıltı çıkardı.

Önce Linh'i, sonra da kendisini işaret etti. O kadının kendisi için ne anlama geldiğini göstermek için göğsünü, tam kalbini işaret etti.

Kai dönüp anlamamış bir ifadeyle başını salladı. Yine de işaret parmaklarını tekrar kıvırdı ve parmak eklemlerini aşağıya doğru yere doğrulttu. Nathair bir kez daha bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu ve aralarındaki dil engeli çok büyüktü.

Nathair inledi. *O dişinin benim için ne anlama geldiğini anlamıyor.* Ve Nathair onun hızla uzaklaşmasını izliyordu, her iki dişi de sanki zaman çok önemliymiş gibi koşturuyordu. Kalbinin sıkışmasıyla birlikte erkeği kavrayışı da sıkılaştı.

Askerlerden biri, "Bırak onu, Duskwalker," diye bağırdı.

Büyük baltasıyla yaklaşarak Nathair'i bırakmaya zorladı. Eğer şimdi inatla savaşırsa, öfkelenecek ve kasabaya ve sakinlerine dehşet saçacaktı - bunlardan biri de küçük dişisiydi. *Bir canavar gibi davranmamalıyım.*

Babası geri adım attı ama Nathair'in bir sorusu vardı.

Erkeğin ön kolunu bir kez daha kavrayarak onu daha yakına çekti. Ellerini yana sallayarak bıraktı ve gözbebeklerini koyu sarıya çevirdi, birinin kocaman bir soru işareti olduğunu göstermesini umuyordu.

Erkek kaşlarını çatarak ona baktı, dudakları şaşkınlıkla büzüldü.

Nathair daha sonra serçe parmağını yukarı kaldırdı, diğer ikisini aşağı doğru kıvırdı ve işaret parmağıyla başparmağını L şekli oluşturacak şekilde düzeltti. Elini erkeğe doğru salladı.

Bu ne anlama geliyor? Şu anda götürülmekte olan küçük kadın ona doğru bu hareketi yaparken neden kıkırdamıştı? Anlamını, önemli olup olmadığını, duruma yardımcı olup olmayacağını bilmek istiyordu.

Kai, Nathair'in eline bakarken yüz hatları düştü - dudakları bile aralandı ve gözleri büyüdü.

"Haydi. Gidelim," diye emretti kılıçlı asker ve Kai'yi kolundan tutup kasabaya doğru sürükledi. "Seni güvende tutmamız gerek."

Babası dehşete düşmüş bir ifadeyle, "Bunu sana mı imzaladı?" derken tökezledi.

Nathair onu işaret edip başını salladı, tam geri çekilmesi gerekirken baltalı adam öne çıktı. Silahı güneşte parlarken, sarı dişleri sakallarının arkasında parlıyordu.

"Artık konuşmak yok, Duskwalker," diye buyurdu, korkunun zerresini bile göstermeden. "Küçük kızı güvende tutacağız. Şimdi ait olduğun yere, ormana geri dön."

Kendini erkeğin boyuna indirirken Nathair'den gelen hırıltılı tıslama ölümcüldü. Nathair ağzını açıp dişlerini gösterdiğinde ve arka yüzgeçleri parlarken ona tehditkâr, zehir saçan bir tıslama çıkardığında bronzlaşmış yüz hatları soldu. Gözleri kıpkırmızı parlıyordu.

Yap beni.

"Callum, içeri gir," diye bağırdı kılıç ustası, zayıf ama uzun gövdesiyle Kai'nin yanında yürürken. "Bir Duskwalker'la tek başına mücadele etmek aptallık olur."

Kai gözlerini dikerek Nathair'e bakmaya devam etti. Kokusunda hiç korku yoktu, ama Nathair'i uzaktan izlerken sakallı çenesini kavradı.

Balta kullanan Callum, birkaç adım geri çekilmeden önce burnunun bir tarafını kırıştırdı. Görünüşe göre Nathair'e kaslı sırtını vermek istemiyordu. Bakışlarındaki güvensizlik ve tiksinti açıkça belli oluyordu.

"Onu canlı getirdiğin için şanslısın," diye alay etti Callum, sonra da kaba bir şekilde yere tükürdü. Tükürmenin bu bağlamda ne anlama geldiğini bilmediği için bu hareket Nathair'in dikkatinden kaçmıştı.

Nathair onların kapıları geçici olarak kapatmadan önce içeri girişlerini izledi. Genelde takırdama ve dağınıklık olmadığından, onları kilitlemediklerini biliyordu.

Gözlerini köyün arkasındaki büyük dağa dikti. Uçurum duvarının kıvrımının hemen ötesinde, Nathair bu dağın su içerdiğini biliyordu. Onu okyanus yüzeyinin derinliklerine kadar takip etmiş ve etrafında yaşamaya çalışan birçok mercan ve resif yaban hayatı keşfetmişti.

Sonra başını sağa çevirerek çimenleri ve çok az sayıdaki ağacı inceledi. Dünya aniden yok olmuş gibi görünüyordu, oysa gerçekte uçurum duvarı sahile dönüşmüştü. Biraz daha doğuya gittiğinde evinin girişinin nerede olduğunu kolayca bulabilirdi.

Bakışlarını sola, tepelerin ve dağın çarpıştığı yere kaydırды. Köy tehlikeli bir konumdaydı, çünkü güneş ancak öğleden biraz sonraya kadar tam olarak üzerine düşecekti.

Arkasında, geniş bir yokuşun yukarısında, daha güneydeki orman her şeyi korumadan önce oraya buraya serpiştirilmiş seyrek ağaçlar vardı.

Şu anda bile Nathair rüzgârda İblislerin kokusunu alabiliyordu, sanki onları kısmen koruyan dağ ağzına kadar boşluk canavarlarıyla doluydu. Yine de, köy hala ayakta, güçlü ve zincir gölgelik ve diğer tahkimatlar sayesinde korunuyordu.

İnsanlar olmayı seçtiklerinde, oldukça yaratıcıdırlar.

Onlara bol miktarda kaynak verirsiniz, nasıl olursa olsun hayatta kalmayı başarırlardı. Ama bir keresinde Linh'e söylediği gibi, insanlar bencil ve açgözlü ahmaklardı.

Evi İblislerden güvendeydi ama aynı yüzü giyenlerden değil.

İnsanoğlunun ne kadar aşağılık olabileceğini gördüm. Bunun karşısında kendi kafatasını koparmaya çalışmıştı. Bana canavar diyorlar ama birbirlerini ısırıp hırlıyorlar. "Bir canavara güvenmek aptallık olur. Aptal olan o muydu yoksa canavar mı?

bu senaryo?

Gözbebekleri normalden daha koyu bir turuncuya dönerken, bir iniltiyle kemikli kaşlarını kapattı, sonra da koyu maviye dönüştüler. *Onlara güvenmiyorum.* Kimseye güvenmiyordu. Az önce dünyada en çok değer verdiği şeyi... en başta ona zarar verilmesine izin veren yaratıklara vermişti.

Linh'in kabuğundan çıkışını, çekingen ve korkak bir peri iken ona küçük bir tavşan gibi binen birine dönüşmesini izlemek haftalar almıştı. *Onu köyün içinde istemiyorum.*

Nathair onu kuyruğunun sarmalında, en güvende olduğu yerde istiyordu. Ona zarar verebilecek tek şeyin kendisi olduğu yerde. En kötüsü bu olmasına rağmen, onu ilk kez incitmediğini fark ettiğinde suçluluk duygusu her zamankinden daha fazla içine işledi.

Kolunu. Narin boynu. Ama korkmazsa, onu bir daha incitebileceğini hiç sanmıyordu. Artık onun yanında daha akıllıydı; onu nasıl idare edeceğini, hatta *evcilleştireceğini* biliyordu.

Diğer her şey onları yalnız bıraksa bile Linh'in onunla güvende olduğuna inanmak istiyordu.

Yoksa onu bırakmak istemediğim için mi kendime böyle söylüyorum? Onu zehirledikten sonra bile, Nathair... umursamayacak kadar bencildi. Ona döndüğü, gözleri parladığı ve dudakları gülümsediği sürece, zehrini onunla tekrar riske atacaktı. *Eğer bana ruhunu verirse...*

Onu kendisi kurtarabilirdi.

Onu istiyorum. Dayanamayacağım kadar çok istiyorum.

Kapıların bir kez daha açılması onun düşünce sarmalını kırdı. Daha önceki cüppeli Anzúli, yanında iki yeni muhafızla onu selamlamak için zarif bir yürüyüşle ilerledi. Bir kez daha deri zırh giymişlerdi ama birinin çelik ya da demir bir göğüs zırhı ve miğferi daha vardı.

Anzúli kolunun altında, bez kapaklı seramik bir kavanoz ve onu güvende tutmak için bir sicim tutuyordu.

"Beklediğiniz için teşekkür ederim," dedi Anzúli kadın.

Nathair onun yüz ifadesini görememekten nefret ediyordu ve onu ölçmek için sahip olduğu tek şey yumuşak ama kadınsı sesiydi.

"Tek yapman gereken bunu dişlerinle mızraklamak." Kavanozu ileri doğru itti. "Çok sert bastırmamaya çalış, çünkü oldukça güçlü olduğunu varsayıyorum. Sadece zehrini akıtmaya yetecek kadar."

Kadın yaklaşırken silahlı iki erkek onu sıkıştırmaya çalışınca, Nathair boğazında fokurdayan bir hırıltıyla geri çekildi. Ne onlara, ne ona, ne de herhangi birine güveniyordu.

"Kutsal bakire aşkına, lütfen geri çekilin beyler." Anzúli kadın başını sallarken tısladı ve omzunun üzerinden maskesinin arkasından onlara baktı. Siyah cübbesi rüzgârla dalgalanarak altındaki mavi elbiseyi ortaya çıkardı.

Tenebris'te gördüklerime göre, genellikle sadece beyaz giyiyorlardı. Yoksa bu sadece hiyerarşilerinin alt seviyesi miydi?

"Eğer zarar vermek isteseydi Linh'i buraya getirmezdi ve yardım teklif etmezdi." *Şey. Bana şey diyor.* Ona yer açmak için geri çekildiklerinde, Linh'in fısıldarken gözlerindeki yuvarlanmayı duyabiliyordu: "Aptallar, hepsi de. Hepsi tek bir aptal beyni paylaşıyor."

Elindeki seramik kavanozla öne doğru uzandı ve Nathair kavanozu avucunun ortasına yerleştirmesine izin verdi. Parmağının yan tarafını kavanozun tabanına yerleştirdi, aşağı yukarı kaydırды ve sonra elini yana doğru salladı.

Başını yana eğerek, "Ne kadar yükseğe dolduracağımı mı öğrenmek istiyorsun?" diye sordu. Adam cevap olarak başını salladı. "En tepeye kadar" derken ses tonu nazlıydı.

Tepeye mi? Tek başına homurdandı. *O kadarına ihtiyaçları olduğundan şüpheliyim.* Muhtemelen o kadar isteyerek sunduğuna göre denemek istemişlerdir.

Her şeye rağmen, Nathair daha önceki talimatlarına rağmen bezi çıkardı. Sonra pençelerini geri çekti ve ağzını ayırdı.

"Linh'i geri getirdiğin için sana teşekkür etmem gerekip gerekmediğini bilmiyorum," diye fısıldadı başını eğerek. "Akıllıca bir hareketti ve sanırım onu kurtaramayacağını bildiğin için böyle yaptın."

Gerçekten de, diye düşündü, dişlerini uzatırken.

Bir tanesinin ucunu kavanozun içine kaydırды ve parmaklarını hemen arkasından ağzının çatısına doğru itti. İçinden bir fişkırmaya yankılandı ve zehir kesesini tamamen boşaltana kadar akış bitmedi. Tiksintiyle ürperdi ve diğerine de aynısını yaparak dişini gösterdi.

Bu hiç de hoş değildi. Öforik bir his verecek bir sıcaklık yoktu ve bir şekilde kuru hissettiriyordu.

"Bir Duskwalker bir insan adına yardım istiyor ve *insanlar da ondan kalmasını istiyor,*" diye mırıldandı ve başını yana çevirdi. "Dünya ne hale geldi?"

Boş keselerinin hissini yatıştırmak için ağzının içini yaladı, ancak dilini kızgınlıkla dişiye doğru fiske attı. *Kimse benden kalmamı istemedi.* Hatırladığı kadarıyla, az önceki erkek ona kaybolmasını söylemişti. Bülbülü tekrar kollarına bırakılana kadar gitmeye hiç niyeti olmadığını çok geçmeden öğreneceklerdi.

Dişiye, içinde zehirli maddeler sallanan seramik kavanozu uzattı. Kadın kavanozu aldı ve başını eğdi.

"İblisler ve Duskwalker'lar farklı değildir. O kadından her ne istiyorsan, unut g i t s i n . " Kapüşonunun üst kısmıyla bir adım geri çekildi

gösteriyor. "Ama yine de kal."

Kalmak mı? Benden kalmamı mı istiyor? Kadının daha açık sözlü olmasını diledi, çünkü gereksiz yere kafa karıştırıyordu.

Döndü ve muhafızların arasında yürürken ona arkasını verdi. Erkekler bir kez daha onu gitmesi için ikna etmeye çalıştı.

Nathair sadece kuyruğunu kendi etrafında dolayarak onların taleplerine karşı inatla hareketsiz kalacağını gösterdi. Ayrıca bunu köy duvarları içindeki insanların seslerini ve kokularını engellemek için de kullandı. Gözbebekleri onu kaybedince maviye döndü, kalbi suçluluk duygusuyla yanıyordu ama özlemi ve endişeleri görüşünü değiştiremeyecek kadar derindi.

Dakikalar saatlere karıştı, gündüz soğuk geceye dönüştü. İblisler üzerine sürünse de onları rahatsız etmediği için onu rahat bıraktıklarında bile kendini açmayı reddetti.

Uzak tutmak için savaştığı parçalara rağmen, sabit bir düşünce kaldı.

Kalbim onsuz daha soğuk hissediyor.

Hafif çiseleyen yağmurun son damlaları da kaybolurken, güneş sonunda bulutların arasındaki birkaç boşluktan kendini gösterdi. Sıcaklık çok azdı ama Nathair'in ıslak bedeni yine de onu içine çekti.

İki gün oldu, diye homurdandı, aradan geçen zamanı düşünerek. İki gündür cevap yok.

Kimse onu ziyarete gelmemiş, Linh'e ne olduğu hakkında bilgi vermemişti. Sessizlikle teselli buluyor, korkunç bir şey söylenmesinden ziyade bunun iyi bir şey olduğunu umuyordu. Küçük dişisi ölmüştü ve onun için üzülmek yerine yas tutması gerekiyordu.

Göğsüm ağrıyor. Sürekli yoğun bir ağrı yayıyordu.

Gözbebekleri karnında asit gibi duran iki renk arasında gidip geliyordu. Hüznünün kuyusunda boğulurken mavi, suçluluğunun buzunda yatarken koyu turuncu.

Keşke onun yanında olabilseydim.

Bu müstahkem köyün dışında sıkışıp kalmaktansa, eğer izin verselerdi... köye girebilirdi. Daha önce onu hiç rahatsız etmemiş olan yankılanan yalnızlık, onun yokluğunun ardından zihnini kemiriyordu. İnsanların gevezeliklerine ve bu gevezeliklerin kafatasına nasıl vurduğuna boyun eğebilirdi, eğer bu onu uyurken, iyileşirken, ölürken kuyruğunun üstünde kıvrılabileceği anlamına geliyorsa...

O dişiye sarılmayı bir sonraki nefesinden daha çok istiyordu. Kokusunu açgözlülükle içine çekerken onun sıcaklığını hissetmeye ihtiyacı vardı. O

Parmaklarının ucuyla onun yanaklarını, yumuşak kaşlarını, çenesini okşamayı ya da pençeleriyle parlak saçlarının ipeksi tellerini taramayı arzuluyordu. Onun ince kıvrımlarının vücudunun sertliğiyle birleşmesini hissetmeyi arzuluyordu.

Eğer hayatta kalırsa. Dişlerimi sökeceğim. Bir gün içinde geri döneceklerdi, ama ona ruhunu hediye edene kadar, bunu bir daha yapmamak için onları her gün çıkaracaktı. *Eğer benim yüzümden ölürse.*

Büküldü, sarmallarının içinde dönmeye başladı. Kendisine yöneltilmiş bir hırıltı serbest kaldı.

Küçük dişinin gitmesine izin verebileceğimi nasıl düşünebilirdim ki? Ona, isterse kendisini terk edebileceğine dair söz vermişti ama bu artık mümkün değildi. Bunu biliyordu, hissedebiliyordu.

Adam onu zehirle doldurduğu gibi, kadın da kendi zehrini onun içine sokmuştu. Pullarını dalgalandıran tatlı, büyüleyici ve kıskırtıcı bir zehir. Damarlarında kanayan ve artık ona panzehir olarak tüm özünün tatlı nektarını vermek için burada olmadığından nekrotik hale gelen bir şey.

Bu bekleyiş dayanılmaz.

Devam etti. Canını sıkıyor, sinirden kaşınmasına neden oluyordu. Kapılardan geçip onu bulma ihtiyacından çoktan pul pul dökülmüştü.

Kapılar açılırken tangırdadı ve tıkırdadı. *Hay sikeyim! Nihayet!*

Sadece burnunu uzun uzvunun kıvrımlarına soktu ve kokuları kontrol etmek için dilini ileri doğru fıskeledi. Homurdandı. İki tanesi yabancıydı ama Anzûli'nin güçlü büyüü inkâr edilemezdi.

Linh değildi. Onun için önemli olan tek şey buydu.

Neden bana gelmedi? Bir sızlanma kopmak üzereyken başını salladı.

Ayak sesleri hemen ötesinde durduğunda, Nathair kuyruğunun kıvrımından kaydı. Ellerini yere koydu ve kendisine yaklaşanlara baktı. Muhafızlar akıllıca geri çekilirken, Anzûli yaklaşmaya devam etti.

"Eee?" Nathair tek eliyle işaret ederek, ya onu yok etmek ya da göğsündeki fırtınayı nihayet dindirmek için her şeyi bir an önce anlatmasını umuyordu.

"Linh iyileşiyor," dedi dişi soğuk bir sesle ve ondan dökülen lanet nefes varlığına merhem gibi geldi.

Yaşıyor. Şükürler olsun!

İki elini yere koymadan önce "Nerede o?" diye sordu.

Anzli'nin maskesi onun hareketlerini takip etti ama kadın ona sadece dudak bkmekle yetindi. Nathair onun duruşunun birkaç gün öncesine göre çok daha dik, sert ve savunmacı olduğunu fark edince başını eğdi.

"Belli ki onu iyileştirecek kadar nemsiyorsun," dedi Anzli dışısı karanlık ve alaycı bir ses tonuyla. "Eğer yapmasaydın, onu kurtarabileceğimizi sanmıyorum. Zehriniz çok güçlü ve uzun süre vücudunda kaldı. Henüz uyanmadı ve sağ bacağı hâlâ düzgün tepki vermiyor ama iyileşmeye devam etmesinin tüm uzuvlarını kurtaracağını umuyoruz."

Nathair arkasına yaslandı ve iki elini de kullanabilmek için gövdesini dikleştirdi. "Onu bana ver. Onu iyileştireceğim."

Eğer zehri çıkarırlarsa, onu iyileştirme yeteneği tüm vücudunu kurtaracaktı. Onun büyüsü üstündü.

"Zehriniz oldukça benzersiz," diye devam etti ve işaret dilini okuyabilse bile Austlan dilini konuşamadığını, sadece Nathair dilini konuşabildiğini hatırlattı. "Organlarda iltihap yapmaz, tamamen kaslara etki eder. Sinirleri tamamen keser ve *kurbanlarınızı* canlı ve bilinçli bırakır. Oldukça acımasızdır."

Nathair bunun üzerine karanlık da olsa alçak sesle kıkırdadı. *Sence bu şekilde şekillenmeyi ben mi istedim? Zehirleme yeteneğine sahip olmayı? Neye dönüşeceğini o seemezdi ki.*

Annesi de yle.

O doğduğunda ne yaptığına dair hiçbir fikri yoktu. Onu balık etiyle beslemişti çünkü yakalaması daha kolaydı. Weldir ona, Nathair'in bebeklik döneminde kendisine saldırmaya çalışan zehirli bir yılanı yutarak onu koruduğunu anlatmıştı. Nathair yok edilemez olduğu için yılanın zehrinden etkilenmemiş ve kısa sürede kafatası oluşmuş ve iki bacağını kaybetmişti.

şu anda olduğu şeye dönüşmeye başlamıştı.

Mavka, bu dışının ani düşmanlığından rahatsız olmaya başlamıştı. "Ona yardım etmek için yaptığınız her şey için teşekkür ederim," dedi Anzli, ses tonunda zerre kadar minnettarlık olmamasına rağmen. "şimdi biliyorsun ki hayatta ve iyileşiyo, umarım bu sizin de gideceğiniz anlamına geliyordur."

Nathair hemen ağzını, tıslamasının sessiz ve sinir bozucu olmasına izin verecek kadar ayırdı.

"Bir canavarı başka bir canavarla takas etmeyeceğiz," dedi açıkça sıkılmış dişlerinin arasından. "Yeterince acı çekti ve eğer seçme şansı verilseydi, daha fazla acı ekmemesini tercih ederdim. Linh her zaman iyi kalpli olmuştur. Onun

Dünyanın acımasızlığına karşı mutlu bir cehalet övgüye değer bir şeydi ve şimdi bu kayboldu."

Hırlayarak maskesine bir santim yaklaşmak için öne doğru eğildi.

"Yeterince zarar vermedin mi?" diye bağırdı, adamın tehditkâr bir şekilde üzerinde yükselmesinden korkmamış gibi görünüyordu. "Önce sen... sen..." Sesli bir şekilde yutkundu ve arkasındaki muhafızlara baktı, ancak başını öne doğru itti. "Sen onun için her şeyden daha büyük bir tehlikesin. Onu neredeyse öldürüyordunuz. Bu, her türlü acınası ihtiyacınızı bir kenara bırakıp onun düzgün bir hayat yaşamasına izin vermeniz için yeterli değil mi?"

Nathair ona dişlerini gösterdi. *Tek bir hata yaptım!* Tamam, birkaç tane ama hiçbirisi bu kadar kötü değildi.

Köye doğru işaret etti. *Neredeyse bir ay boyunca o dişi korudum ve ona baktım. Bu süre içinde onu gerçekten hiç incitmedim, istemediği hiçbir şeyi yapmadım.* Bir inilti boğazına tırmanmakla tehdit etti ama tüm iradesiyle onu aşağı itti. *Artık onsuz nefes alamıyorum.*

Ona ihtiyacım var.

Sesi parçacıkları kovalasa da, ona ihtiyaç duymasının nedeni bu değildi. O da kendisi gibi sessizleşse bile, Linh'e tüm gücüyle değer verecek ve onu el üstünde tutacaktı. Saçlarından ayak parmaklarına kadar o dişiye, o kadına, o *insana* hayrandı.

Artık hiçbir insan ya da yaratık onun kalbini çalamazdı, hele ki kendini zorla kalbine sokmuşken.

Bunu yapmasını o istemedi. Yapmasını bile istemedi. Göletine ilk geldiğinde, gitmesini istedi! Yuvasına kendi başına tırmandı. Ondan öpücükler aldı ve ona kendi kemikli yöntemiyle öpücükler verebileceğini gösterdi.

Bu yüzden, küçük bülbülü gelip onu istemediğini söyleyene kadar bu lanet yerden ayrılmayacaktı.

Ve sonra onu başka türlü ikna edeceğim.

Linh küçük bir inilti çıkardı ve başının yana düşmesine izin verdi. Sağa doğru döndü, bacağını düz tutarken diğerini büktü, böylece boynuna doğru ilerleyen ağrıyı durdurabildi.

Beni çeviremezler miydi? Kim bir ceset gibi sırt üstü yatmasına izin verir ki?

Göz kapaklarını açtı, ancak zavallı gözlerini delip geçen parlak ışık karşısında gözlerini kısmak zorunda kaldı.

Parlak güneş ışığı küçük, kabarık beyaz bulutlarla bölünüyordu ve hastanedeki özel bir oda olması gereken yerden dışarı bakarken birini takip etti. Düşüncelere dalarken dudakları inceldi, mavi gökyüzünü incelerken uykudan sersemlemiş zihni hâlâ sersemdi.

Beni eve götürdüğüne inanamıyorum.

Onu köyüne geri göndermemek için sadece kendi taleplerine karşı gelmekle kalmamış, aynı zamanda onu kurtaramadığında bunu yapacak kadar akıllıca davranmıştı. Kutunun dışında, kendi istek ve arzularının dışında düşünmüş ve onun iyiliği için doğru olanı yapmıştı.

Hiç şüphesiz onunla gurur duyuyordu.

Yumuşak bir yastıkta ve aptalca rahatsız bir yatakta yatarken onu gerçekten sevdiğini bilmesinin nedeni buydu.

Köyün dışında benim ona gelmemi beklediğine dair bahse ne dersin? Sessiz bir kahkaha attı, ancak pencereye hüznü bir gülümseme verdi. *Muhtemelen çok endişelenmiştir.* Gülümsemesi hızla kayboldu ve gözleri açıldı

başka bir olasılık düşüncelerine sızdığında genişledi. *Lanet olsun! Ya beni incittiği için gittiyse?!*

Linh o kadar hızlı doğruldu ki gözleri dalgalandı. Endişe karnını sıkarken boş midesi hemen itiraz etti.

Eğer Nathair aptalca ve şövalyece bir düşünceyle onu terk etseydi, o zaman Nathair onun garip yılan kışını tekmeleyecekti!

Görüşü netleşmeden önce, nazik eller omuzlarını itti. Genç, kadınsı ve tanıdık bir ses, "Uzanmalısın," dedi. "Daha yeni uyandın ve hiçbir şey yemeyi reddettin. Günlerdir boğazından aşağı besleyici iksirler döküyorum."

Linh kendisine söyleneni yaptı, tam o sırada beyaz kilden bir maske ve başlık ortaya çıktı. Maskenin tepesinden gözlere ve oradan da yanaklara doğru iki kırmızı çizgi çizilmişti. Her bir çizgi maskenin dudaklarının köşelerine gelene kadar içe doğru kıvrıldı ve onları boyadı. Linh, yastıklara yarı oturacak kadar pozisyonunu değiştirdi.

Linh ona gözlerini kırptırdı. "Glenda?" diye sordu, Rahip ve Rahibelerin taktıkları maskelerin anonimliğinden dolayı tahmin yürütüyordu.

Açık kahverengi eli Linh'in uzun saçaklarının birkaç telini geriye itti; Linh'in teninin görebildiği tek kısmı buydu. "Evet, benim. Sevgili, yaşlı kuzenin."

Linh buna küçük bir kahkaha attı. "Ben senden daha yaşlı değil miyim?"

Hafızası Linh'i yanıltmıyorsa, Glenda sadece on sekiz yaşındaydı, oysa kendisi yirmi bir yaşındaydı. Belki de yaşından dolayı, Linh'in kısa bir süre önce tanıştığı diğer *Anzâli* kadar soğuk ve duygusuz davranmıyordu.

Büyük teyzesi liderdi ve konumunu vurgulamak için sık sık siyah cüppeler giyerdi. Linh onun adını bilmiyordu ama Glenda söylememesi gerekirken yanlışlıkla kendi adını söylemişti.

"Evet. Muhafızlara uyandığını haber verdim. Umarım ailenin seni ziyaret etmesine izin verirler," diye mırıldandı Glenda ve sıcak avucunu Linh'in yanağına dokundurdu. "Ateşin hâlâ düşük. O Duskwalker'ın zehri sana gerçekten çok zarar vermiş. Onu çıkardıktan sonra, nöbet geçirdiğin için seni komaya sokmak zorunda kaldık."

İçindeki azıcık mizah duygusu da çekilip alınmıştı. "Ne zamandır dışarıdayım?"

"Dolu dolu iki gece." Glenda gri battaniyeyi geriye itti ve Linh'in giydiği beyaz hastane elbisesini kaldırdı. "Sağ bacağın nasıl? Ayak parmaklarını oynatabiliyor musun?"

Linh denedi ama zar zor hareket ettiler. "Birazcık."

"Acı var mı? Herhangi bir delici yara bulamadığımız için, hareket eksikliğinden dolayı sizi bu bacağınızdan ısırdığını düşündük. Büyümüz onunla mücadele etmekte gerçekten zorlandı. Eğer bize panzehir yapmamız için zehrinden biraz vermeseydi, seni kurtarmamız mümkün olmazdı. Büyümüzün biraz zarar verdiğini düşünüyoruz ama bunu da düzeltmeye çalışıyoruz. Tüm bu durum bizim için olağandışıydı. Duskwalker zehri konusunda yardımcı olacak hiçbir metin yoktu, bu yüzden bir nevi... kanatlanmak zorunda kaldık."

Linh dizini büktü. Yavaştı ama içinde bir hareket vardı. "Etrafta dolaşırsam, kanın düzgün akmasına yardımcı olur," dedi Linh, kendine bir tsk kazandırarak.

"Sen ve annen her zaman en kötü hastalardınız. Şifalı bitkiler ve ilaçlarla çalıştığınız için her şeyi bildiğinizi sanıyorsunuz." Glenda'nın sesindeki hayal kırıklığına uğramış ve sinirli ton Linh'in zayıfça sırtmasına neden oldu.

"Birinin seni kızdırması gerekiyor," diye şakacı bir şekilde karşılık verdi.

Glenda alaycı bir tavırla, "Birinin seni kızdırması gerekiyor," diye taklit etti. "Seni tekrar komaya sokmalıyım."

Normalden biraz daha şirret. Glenda genellikle böyle şeyler söylemezdi, şaka yollu bile olsa. Linh neden onun yokluğunda kadının sertleştiği hissine kapılmıştı?

"İyi misin?" Linh sordu, zoraki neşesi azalıyordu. Kendini üşütmüş çelimsiz bir çocuk gibi hissetmemek için biraz daha dik oturdu. "Ben gittiğimden beri ne oldu?"

"Hiçbir şey," dedi Glenda kararlılıkla. "Sen kaçırıldığından beri her şey daha kolay oldu. Burada konuşlanan haydutlar haftada bir değişiyor ama herkesi rahat bırakıyorlar. Baban sonunda onlarla bir anlaşmaya vardı ve bazı erzak, uygun yiyecek ve hatta ilaç aldık."

Başını eğerek ellerine bakan Linh parmaklarıyla oynadı. Temiz tırnaklarının kenarlarını karıştırdı, sonra aniden kaşındığını hissettiği bir parmağını büktü ve kaşdı.

"Özür dilerim," dedi Glenda, sesi daha sessiz ve alçaktı. "Bu muhtemelen duymak istemeyeceğin bir şey."

Gözleri kapalı olan Linh ona ölü bir gülümsemeyle baktı. "Bu hiç de doğru değil. Ben ayrıldıktan sonra işler herkes için kolaylaştığı için minnettarım."

"İkimiz de bunun bir yalan olduğunu biliyoruz. Özgürlüğün için hiçbir şeyin bedeli olmamalıydı," dedi Glenda, tahta sandalyesinde arkasına yaslanıp

ışığa doğru. "Ama Bragg haklıydı. Sen kaçırıldığın anda, baban sana zarar vereceği korkusuyla karşı koyma isteğinin çoğunu kaybetti."

Linh yatağının yaslandığı duvara bakarak sessizce, "Bana zarar verdi," diye mırıldandı.

Aralarında paylaştıkları sessizlik ağır, tıkayıcı ve acımasızdı. Linh çektiği acıları gerçekten dile getirmek istemese de söylenmemiş sözler havada uçuşuyordu.

"Özür dilerim. Biliyorum, öyle olmalı-"

"Yapma. Lütfen yapma," diye bağırdı Linh, tırnaklarını koluna geçirerek. Anında gözyaşları sel oldu. "Unutmak istiyorum."

"Sanırım hayatta olduğun için şükretmeliyiz. Önemli olan tek şey bu mu?" Glenda sordu, sorusu daha çok verdiği yanıtın Linh'e uygun olup olmadığını kontrol etmenin bir yoluydu.

Bu konu hakkında konuşmanın garip olduğundan emindi. Olanları asla değiştiremeyecekken kim nasıl uygun bir yanıt verebilirdi ki?

"Hayattayım ve evimdeyim." Linh *evdeydi*.

Peki köyüne dönmek neden garip hissettiriyordu? Elbette, bu onun yatağı değildi ama revirde çalışmıştı. Sık sık annesine hastalarla ilgilenmesinde yardım ederdi. Bulunduğu oda en üst katta yer alıyordu ve en büyük ve en iyi bakılan odalardan biriydi.

Burada olmak rahatlatıcı olmalıydı. Dışarıdaki köylülerin sesi rahatlatıcı olmalıydı, öyleyse neden onların neşesi ya da sesleri garip geliyordu? Sabahları parlak güneş ışığı, kuş cıvıltıları ve gelişen canlı insanlarla uyanmayı severdi.

Bunun yerine, gerçekliğin yutan çukuru kalbine doğru yol aldı. Linh acı çekerken, aynı zamanda dünya da hareket etmeye devam ediyordu. İnsanlar hâlâ gülüyor, arkadaşlarına ya da sevdiklerine sarılıyor ve hayatı onun özlediği şekillerde deneyimliyorlardı. Lezzetli yemekler yediler, yumuşak yataklarda uyudular ve belki de bunları Linh ağlarken aynı anda yaptılar.

Zalim bir şaka gibi geldi.

Tırnaklarını daha derine batırdı. *Nathair'i özledim*.

Mağarasının sessizliğini ve tüm vücudunun ısıltılı kalp atışları dışında her şeyi nasıl engellediğini özledi. Hayatının, çevresinin anormalliğini özledi.

Keşke onun kollarında uyansaydım, diye düşündü, yanağından tek bir damla yaş süzülürken. Neyse ki başı eğik olduğu için Glenda göremiyordu.

Rahipler ve Rahibeler her zaman sert olarak görülmüşlerdir. İnsanlar genellikle başkalarına verdikleri tepkilerden dolayı duygusuz olduklarını düşünürlerdi.

Linh'in buna şimdi her zamankinden daha çok ihtiyacı vardı. Eğer yılan kayası şu anda burada olamıyorsa, Glenda'nın en azından sert bir çakıl taşı olmasına ihtiyacı vardı. Kalbine daha fazla acı damlatan sözlerle onu kucaklamak yerine, ayakkabısının içine oturup onu kızdıran bir şey.

Maskesinin altından beceriksizce homurdanan Glenda ellerini kucağında kavuşturdu ve sırtını dikleştirdi. "Eğer tekrar kaçırılırsan tüm köyün ayaklanacağı konuşulmaya başlandı bile. Seni evde istiyorlar ve haydutlar da geri döndüğün için temkinli davranıyorlar. O zamandan beri keyifsiz davranıyorlar."

Linh dudaklarını o kadar sert ısırды ki kan akmasından korktu. "Bragg'e söylemek için onlardan herhangi biri gitti mi?"

Kabul etmek istemiyordu ama evde olduğu için biraz... korkuyordu. Bir çözüm bulmadan buraya dönmek istememişti.

Tekrar kaçırılmak istemiyorum.

Ayrıca tam olarak tehdit ettikleri şeye neden olmak istemiyordu: bir isyan. Eğer bir kavga çıkar ve havaya yoğun bir kan kokusu yayılırsa, birçok İblis gelebilirdi. Gecede iki ya da daha fazlasını tüm tahkimatlarıyla defetmek nispeten kolaydı ama bir sürü, tanıdığı ve sevdiği herkes için ölüm fermanı olurdu.

Glenda, "Hayır, Bragg'in haberdar olduğunu sanmıyoruz," diye cevap verdi. "Ne zaman içlerinden biri ayrılmaya çalışsa, Duskwalker tısladı ve onlar kapıdan içeri girene kadar hırladı."

Umudun damarlarında dolaşmasıyla yüzü yukarı fırladı. "Hâlâ burada mı?"

Sormak konusunda çok endişeliydi ama şu ana kadar sorusunu yöneltmek için uygun bir zaman yokmuş gibi görünüyordu.

Glenda maskesinin arkasından iç çekerek, "Bunun iyi bir şey olup olmadığını bilmiyorum," dedi. "Loncamızın lideri gitmesini sağlamaya çalıştı ama o bunu reddetti. Ben de bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum. Bencilce davrandığımı biliyorum ve gerçekten üzgünüm ama kalmasına sevindim. Haydutların Bragg'e burada olduğunuzu söylemek için gitmelerini engelleyen tek şeyin Duskwalker olduğunu hissediyorum."

Linh'in kaşları birbirine öyle sıkı kenetlendi ki alnında düğümlendi. "Onu göndermeye mi çalıştı?" Linh inanamayarak sordu. "Beni kurtarma niyetiyle buraya getirdikten sonra bile mi? Neden?"

Midesinde karanlık bir çukur kabarırken pencereden dışarı baktı. *Ona yanıldığını ve halkımın onu kabul edeceğini kanıtlamak istedim.* Yine de, sadece onun iyiliği için özverili ve asil bir şey yaptığında ona gitmesini söylemişlerdi.

"Sanırım bunu bu kadar zorlaştıran da bu," dedi Glenda sessizce, maskesi de pencereye doğru eğilmişti. "Haydutlar... eğer hasta olsaydın, sanırım seni boş bir dava olarak bırakıp giderlerdi."

Linh'in kalbi bu sözlerin doğruluğu karşısında sıkıştı. Bragg ve adamları, çok fazla yük haline gelirse onun iyiliğini umursamayacaklardı.

"Ama Duskwalker... seni buraya o getirdi," diye devam etti Glenda. "Baban bizi dinlemek istemiyor ve gitmesi için onunla tekrar konuşmamıza izin vermiyor."

Linh gözlerini güneşe dikerek, "Ona lanet olası demeyi kes," diye ısırdı. Bakışlarını Glenda'ya çevirdi. "Beni kurtaran birine biraz daha saygı göster."

Şaşkına dönen Glenda'nın maskesinin altından küçük bir soluk sesi yankılandı ve buna başını geriye atması eşlik etti. Linh, Nathair dışında başka birinin önünde küfür ettiğini hiç sanmıyordu, bu yüzden Glenda'nın yüz­süz tepkisine şaşırmadı.

Glenda hemen, "Özür dilerim," dedi. "Seni ne zamandır elinde tutuyor? Bildiğimiz kadarıyla sen hâlâ haydutların ana kampındaydın."

Yani Bragg babama kaçtığımı ya da muhtemelen öldüğümü söylemedi. Dudakları sıkıntıyla gerildi. Ona gerçeği söyleyeceğinden ve ben kayıp olsam bile manipölasyonlarını sürdürmek için güvenliğimi kullanacağından şüpheliyim.

O gerçekten bir piçti.

Linh'in yüz hatları burkuldu ve nedense amcığı kasıldı. Bir yaltaklanmayla leğen kemiğini kavradı.

"Neredeyse bir ay mı?" Linh öne doğru eğilirken hafif bir inilti çıkarmadan önce tahmin yürüttü. İki saniye sonra acı dağıldı.

Glenda yan masadaki fincana uzanarak, "Al," dedi. "Dün adet gördün. Bu çay kramplarına iyi gelecektir."

Linh o kadar hızlı içti ki neredeyse boğuluyordu. "Teşekkürler."

Nathair yanımdayken regl olursam ne olacağını düşünmemiştim bile. Kana susamış bir öfkeye kapılmamak için onun bir yerlere kaçmış olacağını düşündü.

Gerçekte ne kadar tehlikede olduğumu unutup duruyordum. Yine de umursamadı. Nathair kıvrak zekâlıydı, bu yüzden onun bir çözüm bulacağını varsaydı. Kendi kendine sessiz bir kahkaha attı. Ona gerçekten çok fazla güveniyorum.

"Sen aldığında rahatladık," dedi Glenda ve Linh bile bu sözlerdeki hü­z­ünlü gülümsemeyi duyabiliyordu. "Gitmek yıkıcı olabilirdi

bir canavardan diğetine, sadece hamile kalmak için."

Linh neredeyse boğuluyordu. Fincanı masaya bırakırken göğsünü sıvazladı. "Sen neden bahsediyorsun be?"

"Geldiğinizde vücudunuzu temizledik ve inceledik," dedi Glenda ve bir kez daha ses tonuna karanlık girdi. Sesi daha sessizleşti. "Bacaklarının arasında travma ve tohum bulduk. Bu yüzden gitmesini istedik."

"Affedersiniz?" Linh bacaklarını birbirine kenetleyerek sızlandı. İnançsızlık içinde battaniyeyi yumrukladı.

Travma benim... Aman Tanrım! Muhtemelen vücudunu değiştiren büyüden bahsediyor! Bunun revirde olmanın doğal bir parçası olduğunu anlıyordu ama kendisi farkında değilken birinin kadınlık organlarını kurcaladığı fikri endişe vericiydi!

"Ayrıca sana bir çeşit büyü yaptı. Derinin altında olduğu için bunu fark etmemiz biraz zaman aldı." Glenda başını sallarken iç çekti. Sesinin tonunu daha da düşürdü. "Haydut kampında neler olduğunu sadece hayal edebiliyorum ama bir canavar tarafından zorlanmak korkunç olurdu. Ben-"

Linh öne doğru sıçradı, neredeyse yataktan düşecekti ki iki eliyle Glenda'nın maskeli ağzını kapatıp onu susturdu.

"Dur," diye yalvardı Linh. Birinin duymasından endişe ederek kapıya baktı. "Kimseye söyledin mi?"

Glenda başını salladı. "Hayır. Herhangi bir karar vermeden önce senin uyanmanı bekliyorduk. Bir yetişkin olduğun için senin adına konuşmak ya da özel meseleler hakkında kimseyi bilgilendirmek bize düşmez."

Bunun için şükürler olsun.

Battaniyeyi bacaklarına dolayarak yatağın üzerinde diz çökmek için arkasına yaslanan Linh, tek parmağını dudaklarına götürdü.

Utangaç bir muziplik bakışlarında dönüp yanaklarını ısıtırken utangaç, mahcup bir gülümseme ağzını kıvırdı. "Kendi rızamla oldu."

Utangaç verici olsa da Linh'in isteyeceği son şey Nathair'in zalim bir canavar olduğunu düşünmeleri idi. Dış görünüşü farklı ve korkutucu olabilirdi ama o gerçekten çok tatlı biriydi.

Ona karşı bir şeyler hissettiğimi kimin bildiği gerçekten umurumda değil. Bir zamanlar ilişkilerinin tuhaflığı nedeniyle bunu düşünmüştü ama Glenda'ya sapkın gerçeği anlatırken... umursamadığını biliyordu. O yılana tapıyordu.

Duskwalker tüm kalbiyle gerçeği söylediğinde insanlar eninde sonunda bunu anlayacaktı.

Ona güvende olduğunu, değer verildiğini ve istendiğini hissettirdi. Sadece vücudu için değil, kişiliği için de. Tatlı, komik ve garip bir şekilde çekiciydi.

Nathair harikaydı: pullar, pençeler, dişler ve hepsi.

Glenda'nın Linh'in söylediklerini sindirmesi bir an sürdü. Sonunda kafasına dank ettiğinde, kadın ayağa fırladı ve bu sırada neredeyse sandalyesini deviriyordu. Linh sandalyenin gürültüsünden irkildi.

"Rızası var mıydı?!" diye fısıltıyla bağırdı.

Linh uzanıp cüppesini yakaladı ve oturması için çekiştirip durdu. Glenda onu oturtana kadar kaşları yalvarırcasına çatıldı.

"Evet," diye itiraf etti Linh, yanakları daha da kızarmıştı. "Muhtemelen bunu anlamamanın garip olduğunu biliyorum ama o bir canavar değil. Gerçekten nazık biri ve... her şeyden sonra kendimi daha iyi hissetmemi sağladı. Benimle ilgilendi ve gerçekten anlayışlı ve sabırlıydı."

"Şaka yapıyorsun," diye mırıldandı Glenda. "O bir Duskwalker, Linh!"

Linh gözlerini devirdi. "Yargılamanın senin için adil olduğunu sanmıyorum. Üç gözün olsa, insanları gerçekte oldukları gibi görmekte daha iyi olacağını düşünürdün."

Glenda'nın maskesine sert bir bakış fırlattı.

"Demek sana söyledi." Maskesinin çenesini kavradı ve yüzünü yana çevirdi. "Nereden biliyordu ki? Muhtemelen birkaçımızı yediği için sanırım." Kadın ürperdi. "Ve sen yine de ona izin verdin..."

Linh bunun üzerine yüzünü buruşturdu. Başını eğerek katlanmış dizlerinin üzerinde duran ellerine baktı.

"İnsanları incitmek istediğini sanmıyorum. Geçmişte buna engel olamadığını açıkladı. İnsanları yiyerek zeka ya da başka bir şey kazanıyorlarmış ve şimdi bol miktarda zekaya sahip... Artık bunu yapmak istediğini sanmıyorum." Yine tırnaklarını karıştırdı. "Onu geçmiş için yargılamak istemiyorum. Beni bugünümden ve o hayatıma girmeseydi kendi başıma karşılaşacağım engellerden kurtardığı için değil."

"Tüm bunların bir sanrı olabileceğinin farkındasınız, değil mi? Stockholm sendromu, travmayı atlatmak için yanlış yerlerde güvenlik bulmak. Yaşadığınız şey için pek çok terim ve anlam var."

Linh sessizce ama kararlı bir şekilde, "Hayır," dedi. "Bu şekilde düşünmek istemiyorum. Beni hiçbir zaman hapsedmedi. İlk başta gitmemi söyledi ve ben de gitmeyi seçtim."

kalmak için."

"Linh-"

"Ne hissettiğimi biliyorum, tamam mı?" Linh kendini tutamadı. "Herkes yanlış olduğunu düşünse bile, benim için neyin doğru olduğunu biliyorum."

"Emin misin?" diye sorarken Glenda'nın sesindeki ihtiyatlı kuşku açıktı.

"Evet." Linh'in dudakları büzüldü ve Glenda'nın maskesine baktı. "Duygularımı tapınağınızdaki diğer kişilerle paylaşabilirsiniz ama aileme ve köylülere kendi zamanımda anlatmama izin vermenizi rica ediyorum. Önce Nathair'le konuşmak ve onu doğru düzgün tanıştırmak istiyorum."

Glenda kollarını göğsünde kavuşturup çocuksu bir homurdanmayla yaşını gösterdi ama bu zayıftı. Linh'in söyleyebildiği kadarıyla gerçekten üzgün değildi ve Rahibe hemen duruşunu düzeltti.

"Sorun değil. Nasıl istersen. Sanırım sana yaptığı büyüü kaldıramamış olmamız iyi bir şey. Ne için olduğunu bilmiyoruz, doğurganlığı artırma büyüü müydü yoksa sadece çiftleşme için vücudunun güçlü olmasını sağlamak mı?" Sonra sessizce mırıldandı, "Neden senin kığın? Bütün erkek yaratıklar tuhaf mı?"

Aman Tanrım, biri beni hemen bitirsin! Linh yüzünü ellerinin arasına aldı, geçen sabah Nathair'le birlikte yaptıkları şeyi inceledikleri için utanç içindeydi.

"Bekle," diye fısıldadı ellerini ağzına götürerek. "Büyüyü kaldırmaya mı çalıştın?"

İrkildi. *Neden bu bedenime karşı bir ihlal gibi hissettiriyor?* Bunu yapmak onun seçimi idi ve büyüünün kendi iradesi, hatta bilgisi dışında kaldırılması, bir şekilde Nathair'e neredeyse ihanet etmiş gibi hissettirdi.

"Keşke varsaymasaydın," diye homurdandı Linh, ancak kapı çalınarak konuşmaları bölündü.

Glenda ayağa kalktı ve kapıya doğru yürürken cüppesi dalgalandı. Çok az toz püskürdü, revir temiz ve düzenliydi.

"Kim var orada?" Glenda kapının arkasından sordu. Ses tonu tereddütlü ve kararsızdı ve Linh o baygınken birinin içeri girmeye çalıştığını düşündü.

Bunun ne anlama geldiğini düşünerek ürperdi. "Biziz," diye cevap verdi annesi Tahlia.

Glenda hemen kapıyı açtı. Henüz on beş yaşlarında bir kız, içeri koşarken onu neredeyse yere itiyordu.

"Linh!" May onu yatağa yatırırken ağladı.

Linh bir boğulma hissiyle kızın ince kollarını boynuna dolamasına ve onu vücudunun altında ezmesine izin verdi. Kollarını May'in beline doladı ve tüm gücüyle onu sıktı, yüzünü koyu kahverengi saçlarına çevirerek onu içine aldı.

Tahlia içeri girerken, "May, kız kardeşine biraz yer aç," diye rica etti, babası da onun arkasından içeri girdi.

Glenda kapıyı kapattığında, nöbet tutuyormuş gibi görünen bir haydut içeri baktı. Linh onun bakışlarından kaçarak varlığını görmezden geldi. *Burada tutuluyorum.*

Kız gibi kabarak ağlamaya başlayan May'in kollarını sıkıca kavradı. *Bana göz kulak oluyorlar.* Bu, Nathair'i görme şansının düşük olduğu anlamına mı geliyordu?

Başını salladı ve annesinin eli saçlarını okşadığında gözlerini açtı. *Hayır. Onu görmeme izin vermeleri için onları ikna etmenin bir yolunu bulacağım.*

Yalan söylemek ve onu göndereceğini söylemek zorunda kalsa bile, onu bu köyde tuzağa düşürmelerine izin vermezdi.

"İyi olduğunu gördüğümüze çok sevindik," dedi annesi, babasının yaklaştırdığı sandalyeye otururken.

Glenda kapının yanında durarak onlara yer açtı ve sandalyesinin Linh'in babası tarafından işgal edilmesine izin verdi. May yatağın kenarına oturmuş, onu terk etmeyi reddediyordu. Linh'in elini tuttu ve Linh ağlamaya devam ederken kaşları çatıldı.

"Aç mısın?" Kai sordu. Üzerinde bir tabak, geniş bir kâse ve çatal bıçak takımı olan bir tahtaya el salladı. "Sana biraz bún bò huế getirdim, çünkü bir süre yemek yemedikten sonra çorba içmek en kolayı olacaktır."

Aynı zamanda en sevdiği yemekti ve babasının yapmayı bildiği birkaç geleneksel Vietnam yemeğinden biriydi. Harika bir aşçıydı ve bu ona ne kadar değer verdiğini göstermenin bir yoluydu.

May alt dudağını dişlemeden önce, "Annenle ben sana portakallı şeker yaptık," diye bilgi verdi. "Yanmış olanların hepsini yedim."

Linh bir kahkaha attı ve kız kardeşinin elini sıktı. "Yemek yapmakta nasıl bu kadar kötü olabiliyorsun May?" Kız kardeşi muhtemelen çocukça bir cevap vermek için ağzını açtı ama Linh yan masaya döndü. "Dürüst olmak gerekirse ben çorba istiyorum. Midem pek iyi değil."

Burnunu et suyuna doğru çevirdiği anda ağzı anında sulandı. Annesi kasesin getirilmesine yardım etti ve Linh kaşığını içine daldırarak mis kokulu çorbayı karıştırdı.

"Bekle," diye mırıldandı, kasenin içindekileri incelemek için başını eğdi. "Bu... pirinç eriştesi mi?" Başını kaldırıp babasına baktı. "Pirinci nereden buldunuz? Aylardır hiç tedarik edemedik."

Austrális'in tüm kuzey bölgesinde bu bitkiyi yetiştirebilen tek bir kasaba vardı. Çok miktarda taze ve temiz suya ihtiyaç duyulması nedeniyle, İblis Avcısı kalesi Hawthorne Keep'e en yakın doğu bölgesi bu bitkiyi yetiştirebilen tek yerdi. Dağların sağındaki kasaba en korunaklı yerdi, çünkü İblislerin oraya ulaşmak için kaleyi geçmesi gerekiyordu - ki İblis Avcıları buna asla izin vermezdi.

Tam bir sığınak olan geniş bir alandı, ancak herkesin güvenlik için oraya seyahat etmesi nedeniyle artık aşırı kalabalıktı. İzinleri olmayanların oraya girmesini engellediler ve nadir bulunan gıdaları ilaç, kömür, metal cevherleri ve temelde gıda ile ilgili olmayan her şeyle takas ettiler.

Hawthorne Keep, kuzeyin geri kalanını ve hatta doğunun bir kısmını beslemek için yakınlardaki tüm köyleri onu koruyacakları konusunda bilgilendirmişti. Güney ve batı ise başka yollar bulmak zorunda kalmıştı, zira bazı bozulabilir ürünlerle seyahat etmek aptalcaydı.

Ancak pirinç, doğru şekilde saklandığı takdirde uzun süre dayanabiliyordu. Dağlarda oldukları için, sadece seyahat sırasında değil, depolandığında da dayanacak yiyecekler için talepte bulundular.

"Bragg yeniden ticaret yapmamıza izin veriyor," dedi babası, Glenda'nın ona söylediklerini doğrulayarak.

"Evet, ama erişte yapmakta çok kötüsün," diye gülerek karşılık verdi, karanlıklaşan konuşmadan uzaklaşmaya çalışıyordu. "Büyükbabam senin için bana nasıl yapılacağını öğretmek zorunda kaldı."

Babacan ve sinirli bir şekilde ofladı. Dudakları düzleşti ve gözleri ona dikildi. Kız ona bilmiş bir gülümseme fırlattı.

Yeni tıraş olmuş yüzünü ovuşturmadan önce, "Sıcakken ye," dedi. "Bütün çocuklarım benimle alay ediyor."

"Babanı biraz rahat bırak," diye uyardı annesi. "Sen gittiğinden beri saçlarını yoluyor ve durmadan yüzünü karıştırıyor. Böyle devam ederse kendini kelleştirecek."

"Özür dilerim," diye homurdanarak annesine özür dileyen bir ifade takındı. Yemek çubuklarını eline aldı ve yemeye başladı.

Normalden daha az acı biberli olmasına rağmen, Linh midesi bulandığında bunun için minnettardı. Yine de erik, çilek ve balık dışında bir şeyler yediğı için mutluydu.

Nathair'in onu beslemek için yaptığı her şeyi takdir ediyordu ama hiçbir şey ev yapımı bir yemeğin yerini tutamazdı.

Üç çift göz tarafından aval aval izlenirken omuzları içe doğru döndü. Saçlarını öne düşürerek onların bakışlarından saklandı ve kâsedeki her şeyden çok sıvıyı höpürdeterek içti. Sığır eti onun için çok ağırdı, eriştayi titreyen elleriyle kavramak çok zordu. Sadece et suyunun lezzetli olmasından ve bol miktarda kişniş, limon otu ve taze soğan içermesinden memnundu.

"Kimse odadaki fil hakkında konuşmayacak mı?" dedi annesi, hâlâ somurtan babasına bakarak.

"Hangisi?" diye sordu, arkasına yaslanırken kollarını kavuşturdu. Ayak bileğini karşısındaki dizinin üzerine koydu. "Onun burada olması mı, yoksa bir Duskwalker'ın şu anda kapılarımızın dışında onu bekliyor olması mı? Peki ya ana kampta olması gerekirken bir Duskwalker'ın ona sahip olması ve uzun süredir onunla birlikteymiş gibi görünmesine ne demeli?"

Babasının söylediği her sert ve açık sözlü sözde omuzları içe doğru dönmeye devam etti.

"Kaçtım," diye itiraf etti Linh, artık bir kaşık dolusunu daha midesi kaldırmıyordu. "Özür dilerim. Bekleyeceğime söz verdiğimi biliyorum ama dayanamadım."

"Linh," dedi Tahlia, başını kaldırması için Linh'in yanağını avuçlayarak. Başparmağını Linh'in yüzünün yan tarafına götürürken her zamanki sert yüz hatları katlanarak yumuşadı. "Lütfen özür dileme. Buraya nasıl geldiğin umurumuzda değil, sadece kaçmış olman ve güvende olman umurumuzda. Her şey için çok endişelendik ve üzüldük ve seni kurtarmak için bir plan yapmaktan çok da uzak değildik."

"David, Michael ve Sasha, kampa en iyi nasıl sızılacağı konusunda daha fazla bilgi toplamak için gizlice dışarı çıkacak ve kampta keşif yapacaklardı. Mümkün olduğunca az kan dökülmesini istiyorduk, yine de her birini öldürmekten mutluluk duyacaktık."

Halkı katil olmaktan bahsediyordu... bu iç karartıcı bir düşünceydi. Bir zamanlar çok merhametliydiler, intikam almak yerine sadece hayatta kalmak için öldürüyorlardı.

Linh onlara gülümsemeye çalışarak, "Artık buna gerek yok," diye araya girdi. "Nathair'in bize yardım edeceğini umuyorum. Duskwalker'dan bahsediyorum. Onun adı bu."

"Kabul etti mi?" Babası katlanmış kollarını sıkarak sordu. "Bir Duskwalker'a güvenme fikri... Duskwalker'a güvenme fikri bana pek uymuyor. Ayrıca bir Duskwalker'a

bizim için kendini feda etmene izin veremem. Bunu zaten bir kez yaptın. Eğer gerekçen buysa, bunu derhal unutabilirsin."

"Bu değil-" Kapıya vurulması onun sözünü kesti.

"On dakikanız doldu," diye bağırdı bir gardiyan kapının diğer tarafından.

Kai ayağa kalktı ve kapıya doğru yöneldi. Glenda başını eğdi ve kapıyı açabilmesi için ona yer açmak üzere geri çekildi. Glenda'yla yüz yüze geldi. uzun boylu, kaba saba bir adamla yüz yüze geldi.

"Dinle beni, seni koca dev," diye tersledi babası sakallı suratına. "Ben kendi köyümde istediğimi yaparım ve eğer bu kızımı hastanede ziyaret etmekse, o zaman çeneni kapatacaksın ve benim ve ailemin bunu yapmasına izin vereceksin."

Koyu sarı kaşları çatıldı. "Kabul ettiniz-"

"Evet, Bragg kızıma bakmayı kabul etti ve ben onu lanet bir canavarın kollarında yarı ölü buldum. O yüzden lütfen defolup gidin." Kapıyı haydutun suratına çarptı, ancak sırtını kapıya dayadı. Sırtışı adrenalinle zıplamış bir adamın sırtışıydı. "Sanırım işleri daha da kötüleştirdim, değil mi?"

Annesi başını iki yana salladıktan sonra inanamayarak eliyle yüzünü sıvazladı. Kız kardeşi May ayağa kalktı ve kendini biraz sonra olacıklara hazırladı.

Linh yatağın kenarına kaydı ve titrek bacaklarının üzerinde durdu. Ağır çarpmalarla itilip kakılan kapıya doğru topallayarak yürüdü. Babası kapıyı kapalı tutmak için elinden geleni yapıyordu ama bocalayacağı kesindi.

Linh, "Nasıl sorun çıkaracağını gerçekten iyi biliyorsun," dedi ve gitmesi için el salladı.

Bu kadar toy bir adam nasıl halkımızın belediye başkanı oldu? O hep böyleydi. Gerektiğinde sert, olmaması gerektiğinde pervasız ve herkesin onun aptal cazibesine aşık olmasını sağlamak için olgunlaşmamış.

Linh ona ters ters bakınca yutkunmak için başını salladı. Gözlerini devirdi, öne doğru bir adım attı, sonra yana doğru, kapının açıldığı yönden uzaklaştı.

Hazırlık için yumruğunu kaldırmış olan haydut, Linh'i karşısında görünce durdu. Hayatına değer verse bile Bragg'in *malına* dokunmaya cesaret edemezdi. Yüzü onun kalkanıydı.

"Zamanımın çoğunu yemek yiyerek geçirdim," diye açıkladı, gözlerini büyüterek itiraz etti. "Ailemi çok özledim ve birkaç dakika daha olsa çok memnun olurum."

"Bir plan bulmak için birkaç dakika daha, şüphesiz," diye alay etti ve dudaklarını büzdüğünde kaybolan yumruğunu indirdi.

Onun sözleri sadece endişelerini derinleştirdi. Bu odadan öylece çıkıp gitmesine izin vermeyeceklerini zaten anlamıştı. Şimdi çıkabildiğinde ona ne yapacaklarından ya da onu *nereye* götüreceklerinden korkuyordu.

"Sanırım burada gerçekten kimin yetkili olduğunu unutuyorsunuz. Ne yapabiliriz?" diye sordu, kollarını kaldırarak kendi kendine işaret etti. "Yoksa hasta bir kadından ve ailesinden bu kadar mı korkuyorsun? Bragg'e, ben bir aydır ilk kez doğru dürüst yemek yerken senin aklını bile tutamadığını söylemeli miyim?"

Mavi gözleri annesinin arkasına sinmiş kız kardeşine kaydı, ancak kapıyı çekince arkasında babasını buldu.

"Bana bir daha böyle bir şey yaparsan kalan parmaklarını da kırarım."

Babası teslimiyet içinde ellerini havaya kaldırdı. "Beynini annesinden alıyor, tabii ki benden değil."

Haydut hafif bir kahkaha attı. "Bunu tekrar söyleyebilirsin." Bakışlarını tekrar Linh'e çevirdiğinde ifadesi biraz yumuşadı. "Beş dakikan daha var ve hepsi bu kadar."

Gözlerini kısarak meydan okuyan bir bakış fırlattı. "Bu çok fazla zaman değil."

Omuz silkti ve çenesini kayıtsızca kaldırdı. "O zaman her birini değerlendirek iyi olur."

Geri çekildi ve kapıyı çarparak kapattı.

Linh ailesine döndü ve bu kadar kısa bir süre içinde onlara her şeyi nasıl anlatması gerektiği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Bir zaman dilimi olduğunu bilseydim, onlar gittikten sonra yemek yerdim. Bir inilti çıkardı ve Glenda, kısmen uyuşan bacağı tutmayınca onu yakaladı. Tek yapabileceğim Nathair'e ulaşmama yardım etmelerini sağlamak.

Onunla birlikte olduğunda güvende olacaktı.

Köyün kapıları açıldığında, Nathair burnunu kuyruğunun kıvrımları arasına sıkıştırdı. Yaklaşanın kim olduğunu anlamak için dilini ileri doğru salladı ve sinirli ama sessiz bir tıslama çıkardı.

Daha fazla asker. Ama bu sefer Anzûli yok.

Ayrılmaya teşebbüs etmediklerinden emin oldu. Küçük dişisi ona sunduğu güvenliğe geri dönene kadar kimsenin ayrılmasına izin verilmedi. Onun kollarında tamamen güvende olana kadar, her geçen an onu bekleterek ölümlerini göze alıyorlardı.

Anzûli liderinin ona yaklaşmasının üzerinden bir gün geçmişti. Geçen her saatle birlikte daha da sinirleniyordu ve kimse ona daha fazla bilgi vermeye tenezzül etmemişti.

Hayattaydı ve iyileşiyordu; tek bildiği buydu.

İki asker ona yaklaştı, silahları yanlarına çarparken derileri gıcırdıyordu.

Başını geri çekti, böylece bobininin tepesini dışarı çıkarıp onlara bakabildi.

İkisinin de temiz tıraşlı yüzlerindeki donuk ifadeyi inceledi. Her ikisi de metal bir göğüs zırhı ve deri zırh giymişti ve iyi korunmuş görünüyorlardı. Kokuları onun için yeniydi, sanki kimin 'Duskwalker' ile yüzleşecek kadar cesur olduğunu görmek için çöp çekiyorlar ya da birbirlerine meydan okuyorlardı.

Nathair iyi oynadı - başka seçenek yoktu.

Bu ikisi asker mi yoksa haydut mu? Şu anda herkes Nathair'den şüpheleniyordu.

Gözbebekleri, tam karşısına gelene kadar yaklaştıkça kırmızıya dönüştü. Konuşmalarını bekledi.

Sağdaki, elini kılıcının kabzasına koyarak, "Belediye başkanı tarafından gitmenizi istememiz tavsiye edildi," dedi.

Nathair her zamanki tepkisini verdi: yuvarlanan, hırlayan, alçak bir tıslama.

"Kimsenin erzak almak için ayrılmasına izin vermiyorsunuz ve burada hasta insanlar var. Üç gündür buradasınız. Bu noktada, yiyeceğe ihtiyacımız olacak."

Nathair küçük bir kıkırdama attı ve koklamalarını maksatlı bir şekilde yaptı. *Kasabandan gelen bol miktarda yiyecek kokusu alıyorum, insan. Bir sürü hayvan ve rüzgârda otlarla tüten dumanlar.*

Kollarını geniş insansı göğsünün üzerinde kavuşturarak kuyruğunun üzerine yerleşti. Nathair başını eğerek daha iyi bir bahane bekledi.

Diğer asker arkadaşına düşünceli bir bakış fırlattı. "Bakın. Genç kızı buraya getirdiğin için minnettarız ama herkesi korkutuyorsun. Çocuklar dehşet içinde, kadınlar evlerinden çıkmayı reddediyor. Erkeklerin yakacak odun kesmek için ayrılmasına izin vermiyorsunuz ve aslında köyü ihtiyaç maddelerine boğuyorsunuz."

Nathair omuz silkerek kasabayı işaret etti.

"Kızı sana vermeyeceğiz, Duskwalker," dedi sağdaki adam kararlı bir şekilde.

Tam homurdanarak karşılık verecekken, sol taraf "Gitmenizi istedi" dedi.

Bu onu hemen sakinleştirdi. *Linh gitmemi mi istedi?*

Tedirgin bir şekilde el kol hareketleri sarsıcı ve keskindi, "Uyandı mı? Neden kimse bana söylemedi?"

Dişisi uyanıkken o ne zamandır burada sabırla oturuyordu?! Dişinin buraya gelmemiş olması endişe vericiydi, özellikle de onun burada olduğunu bildiği için... onu bekliyordu.

"Bizi duymadın mı?" diye sordu sağdaki, sesi kızgınlıkla derinleşerek. "Gitmenizi istedi. Sizi burada istemiyor, yardımınıza ihtiyacı yok. Ev dediğiniz o izbe yere geri dönmek istemiyor."

Nathair ellerini kaldırdı, ancak sol taraf, "Artık güvende ve ailesinin yanında olduğuna göre, onlarla kalmak istiyor. Onu ailesinin yanında tutman çok saçma.

burada arkadaşın olmakla ilgilenmeyen bir kadını bekliyorsun."

O benim arkadaşımından daha fazlası. Umarım onun gelini olur. Ama onlara söylediği bu muydu? Birlikte başardıkları onca şeyden sonra bile platonik arkadaştan başka bir şey olmadıklarını mı? Küçük dişinin tadını çıkardığı onca şeyden sonra bile mi?

"Ona tekrar zarar vereceğinden korkuyor. Senin zehrin yüzünden neredeyse ölüyordu." Sağdaki dudak büktü ve etli kollarını göğsünde kavuşturdu. "Sen bir Duskwalker'sın. Bizim için, onun için, bir İblis'ten farkın yok."

"Ya bunu tekrar yaparsan ve okült onu kurtaramazsa?"

"Seninle gitmek onun için sadece bir ölüm cezası olacak ve o bunu tekrar riske atmak istemiyor. Bırakın ailesiyle birlikte olsun."

"Küçük bir kız kardeşi var-"

Birbirlerinin üzerine konuşmaya devam ettiler, hızlı ve alçak sesle konuşarak Nathair'in kafasını bir o yana bir bu yana savurmasına neden oldular. Söylediklerini inkâr edemiyordu.

Kendi halkıyla birlikte olduğunda beni istememe ihtimali olduğunu hep biliyordum. Onu buraya getirdiğinde bunu biliyordu ama bu riski sadece onun hayatını kurtarmak için almıştı. Onun yüzünden neredeyse öleceği doğrudu ama bunun bir kaza olduğunu bilmesi gerekirdi.

O sabahla ilgili belli belirsiz anıları vardı; yeterince hatırlıyordu.

İnsan erkekler önce yüksek sesle, sonra da sessizce mırıldanarak konuşmalarını hızlandırdı ve çarpışan sesleri zihninde zaten kabarmakta olan seslerle çarpıştı. İnledi ve kafatasının yan tarafını tutarak onları uzak tutmaya çalıştı.

Onun yokluğunda birçok parçaya bölünmüştü.

Ses bariyerinin -sarmallarının- ortadan kalkması sadece köyden gelen konuşmaların kafasının içinde birbirine karışmasına neden oldu. Havada birçok koku uçuşuyordu: korku, yiyecek, bitki ve yaratıklardan oluşan hafif bir karmaşa. Hatta kan bile vardı, gözbebeklerini kırmızı renkte parlatmasıyla mücadele etmek için dilini salyaya boğmak ve ağzından nefes almak zorunda kaldı.

Burada kalmak benim için tehlikeli.

Yine de Nathair karanlık, sahiplenici bir kıkırdama üretti ve evrensel bir el hareketi yaptı. Hangi topraklardan gelmiş olurlarsa olsunlar, pek çok parçasının ürettiğini gördüğü bir el hareketiydi bu.

Sağ elini kaldırdı, onlara orta parmağını gösterdi ve ikisi de çenelerini kapattı. Hatta birinin gözleri şaşkınlıkla büyüdü.

O kadın buraya kendisi gelene kadar buradan ayrılmayacağım. O zamana kadar, bu insanlar istedikleri haberciyi gönderebilirler ve aynı yanıtı alırlar.

Güvendiği tek varlık küçük b lb l yd . Ne babasına, ne onu gitmeye zorlayan Anz li'ye, ne de bu adamlara. Sözleri ister gerçek ister yalan olsun, kimsenin emirlerine uymayacaktı.

 kisi de silahlarını çıkardılar, yukarıdaki ağır bulutlardan gelen sessiz ı ıkta parlayan iki kılıç.

"Sana gitmeni söylemiştik!" dedi sağdaki, aptalca bir hareketle  ne çıkıp botunun altıyla kuyruğuna tekme attı. "Sizi istemiyor! Bizi rahat bırakın!"

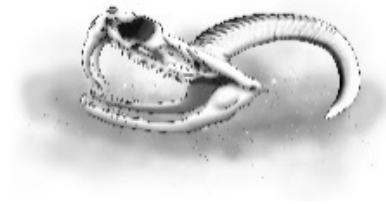
Daha sert kıkırdadı. Öfkesini dizginleyen tek şey buydu. Pençelerini açarak ileri atılmasını ve bu ikisini ikiye bölmesini engelleyen tek şey buydu.

Kuyruğunun ucunu serbest bıraktı ve yana doğru kaydıldı. Ayaklarının yanlarını yakaladı ve onları doğruca kıl larının üstüne gönderdi. Onlar ayağa kalkmak için mücadele ederken, Nathair aşağı uzandı ve metal ve deri zırhlarının arka yakalarını yakaladı. Onları yerden kaldırdığında kükreyerek bağırdılar, etli bacakları tekmeledik e sallanıyordu ve köyün kapısına doğru sürünerek ilerledi.

Çok yaklaşmaya cesaret edemedi ama iki adamı da kısmen açık olan kapiya doğru fırlattı. Yuvarlandılar, toprağa çarpıp takırdadılar.  n tarafındaki toprakta kayan adamın ayakları neredeyse ba ının arkasına değecekti, diğeri ise yan tarafına savruldu.

Nathair döndü ve güvenli bir mesafe uzaklaşırken onlara arkasını döndü. Dinlenme yerine geri döndü ve bir kez daha bekledi; sıcak, yumuşak di isi olmadan boşluk daha boş hissettirdiğinde kuyruğunu kendi etrafında daha sıkı sardı.

Zamanın tükeniyor, Linh. Çünkü Nathair sabırlıydı ama o kadar da sabırlı değildi.

Linh'in ağzına vurulan bir el onu saniyeler içinde kendine getirdi. Gecenin karanlığında gözleri kamaşan Linh çırpınırken sağ tarafından gelen bir çığlık onu yarı yolda bıraktı.

Yakılan bir yağ kucağı reviri aydınlattı ve dört adamı ortaya çıkardı.

Yüzündeki sert ifade ve geniş gözleri diğer yatakta yatan Glenda'ya kaydı. Bıçağı boğazına dayayan kişi, onu susturmak için işaret parmağını dudaklarına götürdü.

"Sessiz ol, Rahibe." Maskesini çıkarmak için alt kısmına uzandı. "Her zaman maskelerinizin altında neye benzediğinizi bilmek istemişimdir."

Ağlamasını engellemek için bir elini dudaklarına götüren Linh, yardım etme çabasıyla kıpırdandı. *Olamaz. Onun insan olmadığını görecekler!*

Maske çıkarıldığında Glenda'nın gözleri, muhtemelen sahip oldukları ışıltıyı gizlemek için kapatılmıştı. Saçlarının etrafına, alnının hemen üstünden üçüncü gözünü gizleyen bir başlık bağlanmıştı.

Linh, Anzûli halkının maskelerinin altında bile kendilerini gizleyecek kadar bilge olduklarını fark edince sakinleşti.

Bekleyen arkadaşlarından biri omzunu tutmadan önce, "Çirkin olacağını düşünmüştüm ama aslında oldukça sevimli," dedi.

"Yapma. Onlara bulaşılmamalı," dedi, ona ihtiyatla bakarak. "Görünüşe göre insanların üzerinde lanet bırakıyorlar. Onları kötü alametlerin habercilerine dönüştürüyorlar. En iyisi buraya ne için geldiysek onu yapmak."

Bıçağı Glenda'nın boğazına dayamış olan haydut dudak büktü ama başını salladı. Ona uzun bir bez parçası verdiler ve Glenda'nın el ve ayak bileklerini birbirine bağlamadan önce onu dişlerinin arasına soktular. Ellerini yatağın başlığına bağladılar.

Zorla yüzüstü yatırılan Linh'in kalbi, kollarını arkasına doğru ittiklerinde hızla çarpmaya başladı.

"Lütfen," diye yalvardı.

Onu tutan haydut üzerine eğildi. "Kapa çenenini." Adam bir şeridi çok sıkı bir şekilde düğümlediğinde bilekleri yandı. "Bragg'ın döndüğünü duyduğunda seni geri isteyeceğini biliyordun."

Yastığa doğru oflayıp puflayarak yüzünü pencereye doğru çevirdi. Gece üzerlerine çökmüştü.

"Ben-ben ayrılamam. Karanlıkta olmaz." Hiç de bile! Bragg'e geri dönmek istemiyordu.

Korku dolu gözyaşları anında kabardı ve ağlarken boğazı düğümlendi. Linh titredi ve adam onu dizlerinin üzerine çekmeye çalıştığında mücadele etti.

"Şuradaki bize regl olduğunu ve burada uyduğunu söylemenin seni koruyacağını sandı ama bizim ne olduğumuzu unutuyorsun, genç kız."

Başka bir haydut alaycı bir kahkaha attı. "İblis avcısı olmayabiliriz ama gecenin avcılarımız."

"İblisler bizim için gelsin," dedi odanın karşısındaki haydut Glenda'dan uzaklaşırken. "Sadece öldürmemiz için daha fazlası."

Çıplak ayaklı ve beyaz hastane önlüğüyle Linh, kalçası yere değene kadar yataktan sürüklendi. Onu hızla ayağa kaldırdılar.

"Halkım ayaklanacak." Onları durdurmak için her şeyi söylemeye hazırdı. "Ayaklanmayacaklar." Biri güldü, onu kolundan tutup itti. farklı bir hayduta karşı. "İstedikleri kadar tehdit etsinler, baban bu köyün kadınlarını, çocuklarını ve sakatlarını üzerlerine İblisleri getirerek riske atmayacaktır."

"Başka türlü diğer kasabaları nasıl ele geçireceğimizi sanıyorsunuz? Onların misilleme korkusu bizden değil, canavarlardan geliyor."

"Duskwalker benim için gelecek!" diye bağırdı, tam o sırada dişlerinin arasına bir bez sıkıştırıldı ve itirazları bastırıldı.

"O yaratık sen gelmeyince gidecek. Köye girmeyeceğini zaten kanıtladı, bu yüzden eninde sonunda amacına ulaşacaktır."

"Duskwalker'a onu bir daha görmek istemediğinizi zaten söyledik. Ve o defolup gidene kadar da bunu yapmaya devam edeceğiz. Gerekirse babanın bile bize yardım etmesini sağlayacağız."

Hayır, zihinsel olarak ağladı. Lütfen, Nathair. Lütfen gitme. Lütfen beni almalarına izin verme.

"Kampımıza gelse bile, çukurlar onu yakalayacaktır," dedi biri kıkırdarak. "Gittiğin gece cesedini dikenlerin üzerinde sürüklediğimize şaşırdık. Neredeyse bir tanesine çarpacaktın, seni aptal kadın."

Yüzündeki kan çekilmişti ve kaçtığı gece ölümün kıyısından döndüğü için mi yoksa Nathair'in de aynı duruma düşeceğinden korktuğu için mi böyle davrandığından emin değildi.

Omuzlarından birinin üzerine kaldırılırken ciyakladı ve saçları başının yanlarına düşerek görüşünü engelledi. Linh kaçmak için nafile bir çabayla bacaklarını tekmeledi.

"Johnathan ve Daniel hazır mı?" diye sordu onu tutan kişi.

"Evet. Çoktan keşif yaptılar ve her yer temiz."

Hepsi homurdanarak onayladı ve hızla binadan dışarı çıktılar. Sabahın erken saatleri olduğundan kimse evinden çıkmamıştı. Haydutlar mümkün olduğunca karanlık ve korunaklı sokaklardan geçerek köyün güneybatı bölgesine doğru ilerledi.

Ön kapıya giden yol bu değil. Neden bu yoldan gidelim? Köye giden ve köyden çıkan tek bir çıkış vardı ve Nathair'in görüp onu götürmelerini engelleyeceğini umuyordu.

Başını kaldırmayı başardı ve kazara arkalarında koşan bir adamın bakışlarını yakaladı. Kaşlarını çatarak adamın gözlerindeki mizah ışıltısını fark etti.

"Kapıdan geçeceğimizi düşünmedin, değil mi?" diye fısıldadı. Ardından gelen kıkırdaması acımasızdı. "Kasabalardan kaçış yollarımızı her zaman kendimiz yaparız."

Kalbi çılgınca hızını ikiye katladı ve çırpınışları daha da güçlendi. Linh kıpırdanıp kıvranıyor, yere yatırılmak için her şeyi yapıyordu.

"Kıpırdamadan dur!" diye bağırdı onu taşıyan haydut, sadece zıplamak için Onu.

Diyaframı adamın omzuna öyle sert indi ki bir homurtuyla boğuldu. Acı gözlerini daha da sulandırdı ve şiddetli darbeyle boğazına safra kaçtı. Linh öksürdü, ağzı sulanırken öğürdü, ancak tükürüğü onu sakinleştiren bez tarafından emildi. Ciğerleri sıkışmış ve başı dönmeye başlamıştı.

Beşinci bir adam onlara katıldı. Kadının puslu gözleri adamın yüzünü buldu; adam genç ve kararsız görünüyordu.

"Bunu neden yaptığınızı anlamıyorum," diye fısıldadı, sanki bir şeyin gelip onları durdurmasını bekliyormuş gibi etrafına bakınarak. "O sadece bir kadın. Bu riske gerçekten değer mi?"

Arkadaki adam, kısık bir sesle konuşabilmek için yaklaştı. "Dinle delikanlı, Bragg fazla bir şey istemez. Hiç para tutmaz, başkalarına en iyi yemeği verir ve bize bakar. Tek istediği bir kadın ve çocuklar. Hayatı boyunca başkaları için İblisleri doğradığını düşünürsek, bunun çok da büyük bir istek olduğunu sanmıyorum."

"Evet, ama o-" Boğazı tutulduğunda boğuk bir ses çıkardı.

Onu köyün arka ucundan geçiren birlik yoluna devam ederken, iki adam geride kaldı. Onların ilk yarısını yakaladı

Gerisi aralarındaki mesafe yüzünden kaybolmadan önce konuştular.

"Yarın gidiyoruz," diye homurdandı adam genç hayduta. "Bu bölgedeki köylerden bıktık artık; dağ İblisleri tarafından sertleştirilmiş insanlar bunlar. Babası onların en kötüsü ve Bragg onu bizimle götürmek istiyor. Yani istediğin kadar şikâyet edebilirsin ama ya bizimle gelirsın ya da ölürsün. Birini seç, çünkü-"

Dağ uçurumunun yanındaki duvara ulaştıklarında durdular. Köyü koruyan ahşap kazıklardan biri öne doğru devrilirken inleyip gıcırdadı ve Linh çivi ve cıvataları söktüklerini, böylece bir menteşe gibi hareket ettiğini fark etti. Aralık dardı. Haydutlardan biri yana doğru adım attı ve kalın gövdesini sıkıştırarak onu kollarının arasına aldı. Diğerleri de arkasından geldi.

Nefes alış verişleri daha da güçlendi, böylece boğulabilirdi. Buradan köyün kapılarını göremeyince endişeye kapıldı; bu nedenle Nathair kaçışlarını fark edemeyecekti.

Uzaktaki sıçrayan sesler ona sadece açıkta, altı muhafızla birlikte olduğunu ve bacaklarının arasının bir yem parçası gibi kanadığını fark ettirdi. Köy gözden kaybolmaya başladığında tekmelemeye devam etti.

Aman Tanrım. Biri bana yardım etsin!

Nathair hırlayarak kasaba kapısına vurdu.

Gün geç olmuştu ve alacakaranlık son ışıklarını saçıyordu. Gece ufukta süzülüyor, bir günün daha geçtiğini kanıtlıyordu ve artık beklemekten bıkmıştı.

Bana o dişiyi getirin, yoksa onu alırım. Kapıyı çaldığı için rahatlamış olmalılar.

Kimse cevap vermeyince pençelerini kalın, kaba keresteye gömdü ve ağzını ayırdı. Yankılanan bir tıslama çıkarırken pulları kabardı ve titreşti.

Duvarların içinden gelen bir çığlık uzaklarda yankılandı. Onun, Duskwalker'ın, *canavarın* -ona sürekli böyle sesleniyorlardı- içeri girmeye çalıştığına dair bir uyarı. Her an yukarıda oklarını ona doğrultmuş askerler olabilirdi.

Birini serbest bıraktıkları anda, bu değersiz bariyeri aşacak ve onu avlayacaktı.

Linh! diye bağırdı içinden.

Dört gün beklemek yeterliydi. Sabırlı davranmıştı. İyi bir erkek olmuştu. İyileşmesine, dinlenmesine ve halkıyla birlikte olmasına izin vermişti. Şimdi onun ilgisini, şefkatini, eğer isterse sarılmasını istiyordu. Kafatasının serin kemiğine öpücükler kondurmak ve pullarına hayranlıkla bakan yumuşak eller istiyordu.

Hay sikeyim. Şu anda o kadına ne şekilde olursa olsun sahip olmak istiyordu. Yalnız bakışlarında onu görmek bile hoş karşılanabilirdi.

Midesi bulandı ama açgözlülük hisseden kalbi oldu. Kızgınlığını ve öfkesini zapt ederken titriyordu, kendi özüne karşı bir merhem gibi davranan onun özünün kaybıyla bedeni kaşınıyordu. Suçluluk duygusunun kendisini ele geçirmesine izin vermemeye çalışırken yüzgeçleri kalktı ve titredi - haklı olduklarından korkmaya başlamıştı. Bu... bu dişi artık onu istemiyordu ve arkasını döndüğünde rahat bir nefes almak için bekliyordu.

Ciğerlerini yakan bir inilti göğsünü titretti ve alnını ve boynuzlarını kapıya dayadı. *Lütfen. Lütfen beni terk etme, seni yeni bulmuşken olmaz.* Askerlerin söylediklerinin doğru olmasını istemiyordu.

Yeni bir öfkeyle tekrar vurdu, bu sefer gözbebekleri kızarıırken kükredi. *Buraya gel ve benimle yüzleş!*

Arzuyu kışkırttı. Dokunmayı kışkırtan oydu ve kadınsı cazibesiyle onu büyüleyene kadar onu ikna etti. Onu öpen, sikini amına bastıran, her iki sikini de adamın aklı neredeyse mutluluktan bayılana kadar siken oydu.

Sabırlıydım. Ne istediğini göstermesi için onu yönlendirmesine izin vermişti, peki üç gün önce uyandığında onu bu sefil kasabanın dışında terk etmeye nasıl cüret ederdi! Tek bir kelimeyi hak etmiyor muydu? Bir açıklamayı?

Uzaktan gelen bir başka bağırış onu bombardımana tuttu ve Nathair bu kez alnını kapıya vurdu.

Çok fazla ses var. Çok fazla ses var. Zihninin içinde miydiler yoksa bu duvarların hemen ötesinde mi? Bir parçaya mı kaymak üzereydi, yoksa tam bir netlikle bilinci yerinde miydi?

Cevabı bulamayınca içi kıpır kıpır oldu.

O gün mavi bir gökyüzü görmemişti ve dünya güneşin yokluğuyla daha soğuk hissetmişti. Yaklaşan yağmurun kokusunu alabiliyordu ama yağmur yavaş yavaş geliyordu. Korkunç, kasvetli soğukta tek başına kalmak istememişti.

Nefes almaya çalışırken boğazını sıktı, ancak havadaki taze insan kanı kokusuyla nefesi kesildi. Hava aydınlıktı ama şimdi çığlıkları duyuyordu. Çocuklar, kadınlar, hatta erkekler bu köyün duvarları arasında feryat ediyordu.

Koyu duman gri yağmur bulutlarına doğru yükseldi.

Yanlışı bir şey var. Beyaz görüş alanına girdi. *Linh...*

Nathair kararlı bir omuz darbesiyle kapıyı içeri göçertecek kadar kırdı. Pençeli parmaklarını açtığı boşluğa soktu ve kapıyı kilitleyen tahta çıta kırılana kadar itti

yarısı. Bir saniye içinde, az bir güçle kapıyı iterek açmayı başardı ve çift kapı içeri doğru sallanırken duvarlara çarptı.

Her şey sakin görünüyordu, ta ki aniden sakinleşene kadar.

Köyün ortasında bir yerde insanlar kaçmak için koşuyordu. Bir kadın bir eliyle elbisesini yukarı kaldırırken diğer eliyle küçük bir çocuğun elini tutarken tökezledi. Kadın, daha derinlerden duyabildiği kavgadan kaçmak için çocuğu bir ara sokağa doğru çekti.

Nefes alamıyorum. Ciğerlerini hareketsiz bıraktı. Havada yoğun bir kan kokusu olsaydı, insanlar birbirlerinden değil, ondan kaçıyor olurdu. Koku alma duyum olmadan onu bulamam.

Köyün merkezini bulmaya ve nefes almak güvenli olana kadar orada gizlenmeye niyetlenmişti. Şimdiye kadar onun şiddet içermeyen varlığına alışmış ve ne aradığını biliyor olmalıydılar. Neyi arzuladığını anlamamak için aptal olmak gerekirdi.

Nathair risk aldı. Küçük bir nefes alma riskini göze aldı - ve anında pişman oldu. Gözbebekleri kırmızıya döndü ve kana susamışlığın görünmez elleri beynine masaj yaptı, sadece pençeler boş midesini yırtmak için. Yoğun kan kokusuyla açlık onu kavurdu.

Çok taze. Çok lezzetli. Çok *kışkırtıcı*.

Hayır! Başını salladı ve bir hırıltı çıkardı. *Hayır.* Geri çekildi. Geri çekilmek zorundaydı.

Açık kapıdan içeri girdiğinde, lacivert ceketli bir adam ona doğru koşmaya başlamadan önce fazla ilerleyememişti. Kana bulanmış saçları her zamankinden daha dağınık görünse de yüzü tanıdıktı. Kahverengi gözleri Nathair'e kilitlenmişti ve koşarken kafatasından hiç ayrılmadılar.

Kai omzunu tuttu ve kolundan aşağı kan damladı.

Arkasında bir asker onu kovaladı, ta ki rastgele bir köylü askeri yandan yakalayana kadar. Yere çarptılar ve birbirleriyle dövüşürken kıvranan uzuvlardan oluşan bir kütle oluşturdular.

"Lütfen," diye yalvardı Kai, onu karşılamak için kapıdan geçerken Nathair'e uzanarak. Kabzasına kadar sırtına saplanmış bir hançer kaybolan ışıktaki parlıyordu. "Lütfen, bize yardım edin."

Nathair onun yanından geçerken, güzel bir dışının korunmak için kendisine koşmasını diledi. Evlerine güvenli bir şekilde ulaşmaya çalışırken azalmaya başlayan insan kalabalığının içinde değildi.

Bir asker bir ok yerleştirdi ve Kai'nin sırtına nişan aldı. Nathair onu korumak için adamın arkasına geçerken bir tıslamayla oku yakaladı ama silahı fırlatmak zorunda kaldı. Erkeğın etrafında döndü ve Kai'nin sırtı kuyruğuna dayanana kadar onu aşağı itti, şimdi onu her yönden koruyordu.

Erkeğın sırtındaki hançerin kabzasını kavradı, çekip çıkardı ve boğazını yakaladı. Nathair onun ölümcül olabilecek yarasını iyileştirdi ve çenesini açarak tıkırtılı, hırıltılı bir tıslama çıkardı. *Konuş!*

"Onu götürdüler," dedi Kai, gözleri kocaman ve telaşlıydı. "Dün gece Linh'i aldılar. Onu görmemize, onunla konuşmamıza izin vermediler. Öğleden sonra canımıza tak ettiğinde, Rahibe'yi yatağına bağı bir şekilde onu izlerken bulduk."

Nathair elini Kai'nin boğazında sıktı. Bir an için onu parçalamayı düşündü.

Onu sana koruman için verdim! Güvende tutman için! Ne cüretle onun alınmasına izin verirsin?! Gözlerini köye dikti, onu ne zaman ve nasıl atlattıklarını merak ediyordu.

Nathair boştaki elinin pençelerini onların ihmalinin intikamını almak için kaldırdı. Öz babası onu güvende tutamamıştı - sadece bir kez değıl, iki kez. *Lanet olası işe yaramaz!*

Bakışlarını tekrar Kai'nin çarpık ifadesine indirdiğinde, erkeğın gözlerine baktı. Kahverengi gözleri Linh'inkilere olduğa benziyordu ve kötü niyetten yoksundular. Naziktiler ve zalim olmak istemeyen birinin bakışlarına sahiptiler. Tıpkı onunki gibi nazikti. Hatta güzeldi.

Vuruşunda bocaladı. *Onun babası.*

Ebeveynini öldürseydi Nathair'den *nefret* ederdi. *Gitmesinin* nedenlerinden biri erkek olsa bile ona kızmaya başlardı.

"Bu," dedi Kai, Nathair'in üzerinde duran serbest elini tutarak. Nathair'in pençeli parmaklarından ikisini indirdi, ancak aynısını kendi eliyle yapmak için.

O gün bana yaptığı jestin aynısı. Ona kıkırdamıştı. "'Seni seviyorum' anlamına geliyor," dedi Kai, kaşları Nathair'in kafatasına çatılmış bir halde.

"Senin hakkında uzun uzun konuşma fırsatımız olmadı ama güvende olduğunu söyledi. Sana güvenebileceğimizi söyledi. Kızımı tanırım. Onun böyle bir şey yapmayacağını biliyorum.

Bunu herkese söyleyemezsin."

Bir an için tüm korkusu ve endişesi azaldı. *Beni sevdiğini mi söyledi?* Kahretsin, bu kalbini o kadar derinden ısıttı ki tüm vücuduna şefkat yayıldı. Bunu ona bile söylemişti, hem de *ok* anlaşılmaz bir şekilde.

Daha önce bu üç kelimeye hiç ihtiyaç duymadığı için şimdi nasıl söyleyeceğini bildiğine şükreliyordu. Bunun için kendi işaretini bulmaya çalışıyordu, böylece kendisi, o - onlar - hazır olduklarında ona söyleyebilecekti. Ya da onun bunu duymaya hazır olduğunu düşündüğü zaman.

Ona baskı yapmak istememişti. Bu yapmak istediği son şeydi.
Bunu söylemesini bekliyordum, böylece sonunda iade edebilecektim.

"Eğer sen de aynı şekilde hissediyorsan, lütfen onu kurtar." Kai Nathair'in elini kendi eliyle kavradı ve alnını birleşik tutuşa bastırdı. "Bragg'in adamları köyden çıkmak için kendi rotalarını çizmiş olmalılar. Onlar tehlikeli, Nathair. Biz askeri bir kasaba değiliz."

Başını geriye attı ve erkeğin boğazını bıraktı. *Onlara adımı söyledim.*

"Lütfen. Güneye, en yüksek dağ zirvelerinin arasına gitmelisiniz."

Zaten bunu yapmayı planlayan Nathair, onu kuyruğundan dikkatlice kaldırdı. Erkeği köye doğru iterken hiç vakit kaybetmedi. Kollarını sürünme hızı ve çevikliği için ek kaldıraç olarak kullanarak, bu dağ sırasının güney zirvelerine doğru yöneldi. Erkeğin bahsettiği yeri biliyordu, çünkü bu kadar kuzeye yaptığı yolculuklarda oradan gizlice geçmişti.

Birkaç saat içinde o kadını tekrar kollarına alacaktı.

Zehir ağzından akarken gözbebekleri kızardı. *Ona dokundukları için hepsini öldüreceğim.*

Ana haydut kampına vardıklarında bütün gün geçmiş, gece olmuş ve Linh'in bacakları *ağrımaya başlamıştı*.

Onu köyden taşıyan haydut Barth, çıplak ayaklarını yere koymuştu. Yol boyunca onu itip kakmışlar ve durmayı reddetmişlerdi. Linh'in kastan yapılmadığını ve bir atın dayanıklılığına sahip olmadığını hiç hesaba katmamışlardı.

En azından ağız tıkcacını çıkardılar, böylece düzgün nefes alabildi.

Korkmamaya çalışıyordu ama uzaktan gelen her sese atlıyordu. Birçok kez saldırıya uğramışlardı, tüm İblisler doğrudan ona yönelmişti ve sürekli kavgalarda bir adamlarını kaybetmişlerdi.

Gece olduğunda daha da kötüleşti. Karanlıktan korkuyor, onu nereye götürdükleri konusunda endişeleniyordu.

Bu yürüyüşü ilk kez yapmak zorunda kaldığında annesi ve babası için ağlamıştı. Şimdi tek hayal edebildiği büyük, tatlı yılan Duskwalker'dı.

Onun kendisini korumasını, endişeli kalbini yatıştırmasını her zamankinden daha çok istiyordu. Onun sürekli gözyaşlarını dindirmesine ve düşüncelerini durmaksızın kaplayan korkunç anılardan kurtulmasına yardım etmesine ihtiyacı vardı. Onun nilüfer ve ayçiçeği kokusunun kendisini sahte bir rahatlık duygusuyla örtmesine ve serin bedeninin hızla atan nabzının ısını azaltmasına ihtiyacı vardı.

Belirli bir patikaya doğru yönlendirilirken, yaklaştığı ahşap duvarlar her adımda daha da uzuyor ve göz korkutucu bir hal alıyordu. Yüzü boşaldı

ve buz parçaları damarlarını dondurdu. Yine de tanıdık bir mide bulantısı boğazını tıkarken ter onu noktaladı.

Burayı bir daha asla görmek istemedim.

Biri ona bir meşale verse, onu yakıp kül ederdi.

Linh, onu girişten geçirdiklerinde mücadele etti. Gücü mutlak korkudan, mutlak tiksintiden geliyordu ve bu da adrenalini her kasına doğru akıtıyordu. Kalp atışları o kadar hızlıydı ki karnında gümbürdüyordu.

"Hayır. Lütfen," diye yalvardı, bir kas duvarı onu eşikten içeri itmeden önce.

Linh elleri ve dizleri üzerinde kayalık toprağa akıldı. Kalçasının üzerine düştüğünde, uzun, gevşek saçları omzunun üzerinden sallanırken, tüm iradesini kaybetti. Daha fazla ilerlemektense toprakta oturmayı tercih etti.

Bir dizi siyah çizme ellerinin hemen ötesinde durdu. Sonra bir dirseğini dizine dayayarak ömeldiğinde deri dolgulu dizleri göründü.

Sert, etli bir el çenesini kavradı ve Linh'in yüzü yukarı doğru bir adaminkine doğru itildi. Adamın yeşil gözleri zehirli bir bitki gibi karanlıktı ve daralan bakışlarında her nasılsa bir zevk ifadesi vardı.

Adamın arpık burnunu, güçlü kaş ve yanak kemiklerini ve kısa sakalının kısmen gizlediği dudaklarını görmek zorunda kaldığında dudakları sessiz bir ıglıkla aralandı. Saçları o kadar açık kahverengiydi ki neredeyse sarıya çalıyordu ve alçak bir at kuyruğu şeklinde arkadan bağlanmıştı.

"Selam şekerim," diye selamladı Bragg, kaslı omuzları lekeli krem rengi tuniğinin altında sertleşiyordu. "Adamların seni buraya sağ salim getirebilmelerine sevindim."

Eskortlarından biri etraflarında dolanırken, "Evet, ama bütün zaman boyunca mızımızlandı," dedi.

Bragg uzanıp beyaz önlüğünün alt kısmını tuttu ve vücudundaki küçük tüyler endişeyle diken diken oldu.

"Ne tür bir elbise bu?" Bragg, yanlarından geçen başka bir hayduta bakarken onun yüzünü bırakmayı reddederek sordu. "Peki ayakkabıları nerede? Bununla seyahat edemez."

Kollarını başının arkasında kavuşturan Barth omuz silkti. "Hastanedeydi. Yapabileceğimiz başka bir şey yoktu."

Bragg tısladı ve Linh'in omuzları içe doğru dönerek dikkatini ona verdi.

Bakışlarındaki sıcaklık, yumuşak bir sesle söylediği sonraki sözleriyle uyuşmuyordu. "Benden bir daha kaçarsan seni İblislere bırakırım." Ayağa kalktı ve Linh'i üst kolundan tutarak ayağa kaldırdı. Bragg onu kampın ortasına doğru götürürken bir yandan da bağııyordu: "Günün ilk ışıklarına kadar hepiniz hazır olun. Diğerleri bizi kimsenin takip etmediğinden emin olmak için birkaç hafta içinde ana üssümüzde bizimle buluşacak."

Linh tökezledi ve ayaklarına takıldı, özellikle de ayaklarını ondan uzaklaşmak için kullanırken. Bakışları kampın etrafında gezindi ve sadece birkaç çadırın hâlâ kurulu olduğunu fark etti. Eşyalarını toplarken ve yanlarında götürmek istedikleri tahkimatları indirmeye yardım ederken eşyalar takırdıyordu.

Seslerden ürken birkaç at arka planda kişnedi ve kişnedi, diğerleri ise sadece homurdandı.

Linh, Bragg'ın onu çadırına götürdüğünü sandığında çömeldi, sonra çığlık atıp tekmeledi. Bragg onu yerde sürüklerken saçlarından sıkı bir avuç yakaladı.

"Kapa çeneni," diye alay etti. "Bana zaten kanaman olduğunu söylediler ve çığlık atman İblisleri daha da kızdıracak. Yeni koruyucun gittiğinin farkına bile varmadan buradan gitmeyi planlıyoruz. Ölü bir kadın bulmasını ister misin?"

"Benim için gelecek!"

"Denediğini görmek isterdim," dedi Bragg kuru bir kıkırdamayla ve onu saçlarından tutup ayağa kaldırdı. "Bizler İblis katilleriyiz, şekerim. Eğer onu öldüremezsek, demirimiz İblislerin icabına bakması için onu tuzağa düşürecektir. Kahretsin, üç metrelik çukurlar bile onu aşağıda tutabilir."

Onu ters yönde çadırına götürdüğünde, rahatlaması kısa sürdü. Halkının fikrini kopyalayan merkezi bir kazık, yukarıdan saldırıya uğramalarını engelleyen zincirlerden oluşan bir gölgelik oluştıruyordu. Kıvrımlı bir kancadan sarkan bir dizi pranga, adam onu küçük bir tepeye doğru çekerken ateş ışığında parlıyordu.

Bragg onu kazığa bağladı. Kolları başının üzerinde asılı dururken ayak parmakları yeri zar zor sıyrıyordu.

"Sana henüz güvenemeyeceğime göre, neden biraz *takılmıyorsun*? Gitmeden önce yapmam gereken işler var."

Zincirleri kavrayan Linh, aşağı inmek için sallanmak ve tekmelemek üzere kendini kaldırdı. Saçları vücudunun etrafına savruldu ama Bragg ona ters ters bakınca hemen durdu.

"Bir Duskwalker'la nasıl arkadaş oldun ki?" diye sordu çenesini düşünceli bir şekilde kavrayarak. "En iyi üç iz sürücümü öldüren şey bu mu? Aptallığın yüzünden seni yediklerini düşündüğümde çok üzülmüştüm."

Linh hiçbir şey söylemedi ve sadece ona ofladı. *Hiçbir şey açıklayamam.* Dudakları gerildi, sonra alttaki titredi. *Gerçeği öğrenirse beni öldürür.* 'İhanete uğramak' istemiyordu ve Linh'in Nathair'le yakınlaştığını öğrenirse çileden çıkacaktı.

Bragg'in kendisine davranışında bir sorun görmediğini uzun zamandır biliyordu. Gerçek anlamda evli olmamasına rağmen ona karım diyor ve malıymış gibi davranıyordu. Akli dengesi yerinde olmayan, korkusuz ya da bu insanların geri kalanı kadar dengesiz olmadıkça hiçbir kadın bu hayatı isteyerek seçmezdi. Anlaşmalar haksız ve zoraki takaslar yoluyla yapılır ya da kadınlar çalınırdı.

Bakışları bir haydutu takip eden bir kadına kaydı ve Linh daha onunla tanışmadan kadının gözlerindeki ışık kaybolmuştu. Linh onun adını bile bilmiyordu ama kadın yapabileceği hiçbir şey olmadığı için eş rolünü kabul etmişti.

Bragg, Linh'in de kendisi gibi kırılmasını bekliyordu.

Bu adamı öylece kabul ettiği bir nokta olacağı fikri içini boşaltıyordu. Bir anda gözleri doldu ve kaşları olduğundan daha da fazla çatıldı.

Tüm nefretini onun yüzüne kusmak istiyordu. Bragg'e Nathair'i sevdiğini, onun kendisini memnun ettiğini, aklına gelebilecek her şekilde ondan daha iyi olduğunu söylemek istedi. Bunun yerine, sadece kendi acısını arttırmamak için içindeki küçük ateşi bastırdı.

Gelecektir. Nathair gelmek zorundaydı.

Asıl soru ne zaman olacağı ve o zamana kadar nelere katlanmak zorunda kalacağıydı. Yanağından bir damla gözyaşı süzüldü ama endişesini yatıştırmaya çalıştı. Yüzüne düşen saç tellerinin arasından Bragg'e bakarken geri kalanını bastırdı.

"Bunların hepsinin senin suçun olduğunu biliyorsun, değil mi?" Bragg başını sallayarak söylendi. "Tek yapman gereken olduğun yerde kalıp uslu durmaktır, ben de sana iyi davranırdım."

Linh bunun doğru olduğundan emindi. Eğer sadece itaat ederse, sertliğe gerek kalmayacaktı. Bunu yapmaya istekli değildi.

Birkaç erkek işlerini bırakıp onların etkileşimini izlemeye geldi. Eğlence olduğu zaman hep oyalanırlardı.

bulundu.

"Kaçmaya çalışmaktan vazgeçeceğini sanmıyorum patron." Adamlardan biri kıs kıs güldü. "Bir orman yangını seçmişsin. Şu anda sana nasıl baktığına bak."

Nasıl yani? Korkudan titrerken mi? Eğer bunun bir nefret bakışı olduğunu düşünüyorlarsa, fena halde yanılıyorlardı. Karşısındaki adama, hepsine karşı tiksinti ve kinden başka bir şey hissetmemesine rağmen, korkusundan başka bir şey kaydedemeyecek kadar korkuyordu.

"Verdiğiniz tüm sözleri tuttuğunuzu sanıyordum" diye bağırان bir başkası, muhtemelen çaldıkları yiyecek çuvallarını taşıyan birkaç kişinin dikkatini çekti.

"Evet. Bu sabah hepimize, çocuklar onu geri getirdiğinde ne yapacağını söylememiş miydin?" Alaylar sivri ve keskindi ve Linh'in tehlikede olduğunu söylüyorlardı.

Linh bir an için iki ışık gibi kırmızı bir çift parıltı gördüğünü sandı ama göz açıp kapayıncaya kadar parıltılar kayboldu. Karanlığın kenarlarını araştırdı - kampın meşaleleri sadece yürüdükleri yeri görmelerine yetecek kadar sessiz ışık veriyordu.

Bragg adamlarına sert bir bakış fırlatırken tısladı. "Lanet olsun. Hepinizin unutmuş olmasını umuyordum."

Linh geçmişteki tehditleri unutmamıştı ve adam elini hançerinin kabzasına koyduğunda kalın bir şekilde yutkundu.

Bragg, "Kendi başına yürüyebilirse daha güvenli olur," diye savundu.

"Sen bir kaltaksın!" diye bağırdı soldan bir adam ve kahkahalar patladı. "Şuna bak, bir un çuvalı kadar hafif. Onu atının üstünde taşı. Bir şey olmaz."

Arkadan birinden bir *uck* sesi geldi ve ardından bir gümbürtü duyuldu. Birkaç kişi arkalarını kontrol etti ama omuz silkip öne dönerek Bragg'in hançerini kınından çekişini izledi.

"Bir daha kaçarsan o küçük topuğunu keseceğime dair sana söz vermiştim." Bragg onun arkasında durmak için hareket etti ve diz çöktü. Sol baldırını tuttuğunda Linh tekme attı ama Bragg onu hareketsiz tuttu. "Merak etme, yine de yürüyebileceksin - sadece biraz topallayacaksın."

Bir kez daha ikiz kırmızı ışıklar gördü ve ayakta duran bir kişinin aniden ortadan kaybolduğunu düşündü. Onu kurtaracak birini, herhangi birini ararken doğru düzgün göremiyordu. Birkaçı kıkırdarken, ona zalim bakışlardan başka bir şey verilmedi.

Linh soğuk çeliğin kendisine doğru bastırıldığını hissettiğinde inledi. "Kaçmayacağım," diye ağzından kaçırdı. Tam ve mutlak bir yalan.

Esprili olmayan bir kahkaha attı. "İlk seferinde sana gerçekten inanmamıştım, şimdi de kesinlikle inanmıyorum." Sonra bağırdı, "Biri bana bandaj getirsin."

Aşıl tendonu temiz bir şekilde kesildiğinde, ayağı tepkisiz kaldı ve Linh bir çığlık attı.

Yüksek, kulakları sağır eden, kulakları yırtan bir kükreme ona cevap verdi. Uzun, kesintisiz uzuvları olan bir canavar, pençelerini savurarak adam kalabalığının içine daldı. Beyaz bir yılan kafatası bir dalga gibi aşağıya daldı, ancak Nathair tek seferde iki haydut öldürdüğünde ayağa kalktı. Adam daha yönünü bile bulamadan bir diğerini yakaladı ve yere düşerken Duskwalker'ın dişleri göğsünü parçaladı.

Linh onu görünce rahatlama fırsatı bulamadı. Boğazına bir bıçak dayandığında nefesi kesildi ve başını geriye doğru kaldırdı.

"Buraya nasıl bu kadar hızlı gelebildi?" Bragg kendi kendine fısıldadı. "Çocukların köyde ne işi var? Biz gidene kadar herkesin dikkatini dağıtmaları gerekiyordu."

Aman Tanrım, o burada. Linh onun nasıl bu kadar hızlı geldiğini umursamadı ve rahatlamış bir şekilde hıçkırarak ağlamaya başladı. *Nathair.*

Bragg'in hançerinin kabzasının deri kayışları, ellerini sıkarken gıcırdadı ve "Kahretsin! Herkesi öldürüyor."

"Beni tehdit etmenin sana bir faydası olacağını mı sanıyorsun?" diye sordu, gözleri Nathair'den hiç ayrılmıyordu, çünkü Nathair siyah pullardan oluşan bir kasırga gibi kampın içinden geçiyordu.

Ona bir silah isabet etmediği sürece, hareket eden her şey onun hedefi oluyordu. Acı onu kükremeye ve zehirli dişlerini göstermeye itti ve pençeleri hazır bir şekilde saldırganın üzerine atıldı. Sonuç olarak çeliği kendi vücuduna zorladığını umursamıyor gibi görünüyordu, tamamen onu kullanan kişiyi yok etmeye ve yemeye odaklanmıştı. Hırıltıları ve tıslamaları, bazıları saldırırken ve diğerleri yeniden toplanmak için anlık olarak kaçarken, adamların kükremeleri ve bağırıışlarına karıştı.

Linh, Bragg'in onun yaptığını görebileceğini biliyordu: bir katliam.

Nathair'i hafife almışlardı. Bir Duskwalker'ın İblis gibi bir şey olduğunu düşünmekle aptallık etmişlerdi. Yine de Linh, bir tanesiyle tanışana kadar onların da farklı olmadığını düşünmüştü.

Nathair'in akrabalarının geri kalanını kısaca ve ara sıra nasıl tarif ettiğine bakılırsa... kendi akrabalarıyla karşılaştırıldığında bile onun farklı olduğunu biliyordu. En büyük, en uzun ve hatta belki de en ölümcül olan o olmalıydı.

Linh, "Bırakın gideyim," diye yalvardı.

Bragg dişlerini sıkarak, "Eğer boğazını kesmemi izlemek istemiyorsa, bu işten canlı çıkmak için cevabım sensin," dedi.

Madem bu kadar önemsizim, neden en başta beni aldın?! Yine de Linh, aptal bir vahşinin çarpık zihnini asla anlayamazdı.

Linh, Nathair'in kamp alanını yakıp yıkmasını izlerken gerçeği öğrenince kaşları çatıldı. Devrilen bir meşale yüzünden bir çadır yanıyordu ve çıkan yoğun duman siyah ve iğrençti. Rüzgâr aniden hızlandı ve buz gibi bir soğukluk yayarak yaprakları ve orman kalıntılarını katliamın etrafına savurdu.

"İkimiz de öleceğiz," diye fısıldadı.

Öfkelenmiş. Birinin kılıcını adamın kalın gövdesine saplamasını, bir diğerinin baltasını adamın sivrilen kuyruğunun son birkaç metresinin yarısına kadar kesmesini izledi. *Daha önce gördüğüm ışıklar, onun duyularını kaybetmeden herkesi öldürmeye çalışmasıydı.*

Çılgılığı onu harekete geçirmiş olmalı ve şimdi koruyucusu onu görmüyordu. O sadece başka bir beden, başka bir düşmandı - av, yiyecek.

Bir damlacık yanağına sıçradı ve Linh yüzünü biriken yağmura doğru kaldırdı. Bütün gün onları tehdit etmiş ve sonunda üzerlerine yağmıştı.

Hava soğuk. Titredi ve hoşnutlukla gözlerini kapattı. *Sorun değil. Zalim bir adamın karısı olmaktansa Nathair'in beni öldürmesini tercih ederim.*

Bragg'i kabullenememişti ama bunu kabullenebilirdi.

Nathair bunu hiç öğrenmemiş olsa bile, bu gece onu kurtardı ve trajediyle sonuçlanma ihtimaline rağmen onun kurtuluşu oldu.

İlk başta yağmur hafifti ama kısa sürede şiddetini artırdı. Kükreyen bir şaa, üzerlerine bir battaniye gibi çöktü ve bir şekilde sürekli kavganın dışındaki her şeyi susturdu. Dakikalar geçti ve çılgılık atanlar için üzölmeye yüreğı el vermedi. Hepsi hak edilmişti. Bunu kendi başlarına onlar getirmişti.

Her şey sessizleşti.

Saçları ıslanmış, yüzüne ve boynuna yapışmış olan Linh sonunda düşen damlalardan aşağıya baktı. Kenarda, yıkılmış bir çadırın içinde, Nathair'in bir adamı parçalamasını izledi. Bir uzvunu koparmış, ancak bir sonrakıyla uğraşmadan önce onu bütün olarak yutmuştu. Adamla işi bittiğı anda kuyruğı altına kıvrıldı ve yerde kanlar içinde yatan adama doğru ellerinin üzerinde sürünerek ilerledi.

Onu çabucak halletti ve sadece güröltü yapanlara döndü.

Linh çok sayıdaki cesede dikkat etti. Çoğu yaralıydı, birçoğu ise zarar görmemiş ama felç geçirmiş gibi donmuş görünüyordu. Birçok adam kaçmayı başarmış, onu yenemeyeceklerini anladıktan sonra kendilerini kurtarmak için kampı terk etmişti. En az on tanesi zehirlenmiş halde yatıyordu, birçoğunun da ya kafası kopmuş ya da ölümcül bir pençe darbesiyle ölmüştü.

"Neden buraya gelmiyor?" Bragg hançerini indirerek fısıldadı. "O sadece... herkesi yiyor."

Başka bir cesede doğru sürünerek ilerleyen Nathair durakladığında kaskatı kesildi. Bragg'in sesiyle dikkati dağılan kafatası seğirdi ve ürkütücü bir şekilde onlara doğru döndü. Kırmızı küreler ona odaklanmış gibiydi ve onları tehditkâr bir şekilde görünce yutkundu. Bragg kıpırdamaya cesaret edememişti ve onun da çoğunlukla kazığın arkasında gizlendiğini düşündü.

Bir an için sadece o ve bu zehirli yılan varmış gibi hissetti.

Yüzünden ve açık ağzından akan kan, yağmurda derin nefesler verdiğinde dışarı püskürüyordu. Her biri daha net ve daha berrak kırmızı sıvılardı ve onun kıpırdamadan durmasıyla birlikte kafasının iyice karıştığını hayal etti.

Birçok ceset arasında o da vardı. Başka bir kurban.

Burnunu kara bulutlara doğru çevirmek için bakışlarını kaçırdı. Dik durana kadar kuyruğunun üzerinde geri çekildi, ardından avuç içleri düz ve yukarı bakacak şekilde yağmuru selamladı. Öldürücü pençelerini açmıştı ama yine de daha önce onun yaptığı gibi sağanak yağmuru karşılıyor gibi görünüyordu.

Gözbebekleri kararırken o soğukkanlı bir heykele dönüştü.

Su onu temizliyor. Yağmur cennet gibi yağıyordu ve Linh, "Şuna bir baksana," diye düşünürken sempati içinde dudaklarını ısırdı.

Vücudunda o kadar çok yara vardı ki, birinin nerede bitip diğerinin nerede başladığını görmek zordu. Fokurdayan ateşler, üzerinden akan mor kanı dereler halinde aydınlatıyordu. Gövdesine üç ok saplanmıştı: ikisi sırtına, biri de yan tarafına. Kuyruğunun bir kısmı yere tam oturmayacak şekilde kesilmişti ve keskin, doğal olmayan bir kıvrımı vardı.

Nathair elli adamla savaşmıştı, belki daha fazla. Kamp küçük değildi, Bragg'in haydut ordusu da öyle. Savaş durduğundan beri Nathair'in en az beş adam yediğinin farkındaydı.

Kalça kemikleri ve iki alt kaburgası yok olmuştu. Hatta... daha uzun, daha hantal, daha korkunç görünüyordu. Tanrım, ona sarılmayı o kadar çok istiyordu ki. *Nathair...* Gözyaşları toplandı - zavallı canavarı. *Benim için geldi.*

Kıymetli Duskwalker'ı yağmurda kurtuluş arıyormuş gibi görünüyordu

ve Linh bunu ona vermek için ağzını açtı. Şarkı söyleyip onu uyutmak için

sükunete.

Bragg kızın kulağına "Sessiz ol lan," diye fısıldadı. Saçlarından bir avuç tuttu ve kız tek bir şarkı sözü bile söyleyemeden ondan bir çığlık kopardı.

Nathair'in başı yana düşerek onlara baktı ve kızıl küreler aniden canlandı.

Linh, Bragg bir kol ve bacak sürünerek onlara doğru ilerlediğinde ciyaklamasına engel oldu. Bragg bıçağı tekrar boğazına dayadı ve onu bir kez daha kalkan olarak kullanmayı tercih etti.

Korkma, diye yalvardı Linh gözlerini kapatırken kendine. Çığlık atarak aşağı inmek istemiyordu, özellikle de bunu yaptığını hatırlama ihtimali varsa.

Buraya onu kurtarmaya gelmişti ama sadece onun ölümü olacaktı. Nathair'in ona zarar verdiği için kendisinden nefret edeceğinden endişeleniyordu ama sadece kendini affetmenin bir yolunu bulmasını umuyordu. *Belki öbür dünyada buluşabiliriz.*

Ne korkunç, ne üzücü bir düşünce.

Sessizlik onu karşıladı. Hiçbir şey olmadığında, derin bir nefes bile almadığında, gözlerini açmaya cesaret etti. Nathair'in burnu burnuna bir santimden daha az yaklaştığında, kırmızı gözleri ruhunun derinliklerine bakıyormuş gibi görüldüğünde gözlerini araladı.

Ağzını araladı ve alçalmış dişleri ağzının tabanına dayandı. Ondan sessiz, sinir bozucu bir tıslama yükseldi ve anında vücudundaki küçük tüyler diken diken oldu.

Meme uçları duruma rağmen tomurcuklandı ve kendini bir parça bile korku duymazken buldu. Adam ona vurmuyordu.

Yeni gözyaşları fokurdadı ve titreyen dudakları aralandı.

Hey, Nathair.

Yüzü sürekli gözyaşlarının izleriyle şişmiş olan küçük kadına bakarken, Nathair'i sarsan öfke sessiz bir kötülükle dolup taşıyordu. Her kalp atışında kaslarına şiddet pompalanıyor, Linh'i ağlatan herkesi parçalama arzusuyla tüm varlığı şişiyordu.

O da ürperdi. *Hay sikeyim. Karnım ağrıyor.*

Yediği ruhlar onu içten dışa yakıyordu ve boğazından içeri girmeye çalışıyorlarmış gibi hissediyordu. Zihni onlardan kurtulmasını söylüyordu. Açlık gurulduyor ve homurdanıyor, midesindeki sıcak mide bulantısını kafa karıştırıcı bir ağrıyla yuvarlıyordu.

Çılgınlığa geri dönmesine sadece bir nefes kalmıştı.

Her ne kadar kutsanmış yağmur ağzını ve burnunu biraz olsun temizlemiş olsa da, onu ölümcül sersemliğinden uyandıran şey serpiştiren soğuk oldu.

Onu bu şekilde kurtarmayı planlamamıştı ama yine de bu riski göze almıştı.

Nathair fark edilmeden önce altı insan çalmıştı. Onları pençelememiş ya da ısırmamıştı, bunun yerine insani bir öldürme yöntemi kullanmıştı. Zayıf ve güçsüz boyunlarını kırmıştı. Açlığını kışkırtacak kan yoktu ve kimseyi uyaracak kadar yüksek bir çığlık da yoktu. Cesetlerini karanlığa sürükledi.

Küçük bülbülünü kendinden korumak için onları teker teker avlayabileceğini umuyordu. Ne yazık ki, onun acı dolu çığlığı tırnaklarını kalbine geçirdi. Kızın kanı zaten havadaydı ve daha da yoğunlaşarak içinden öfke fışkırmasına neden oldu.

Eğer yağmur olmasaydı, şimdiye kadar ona saldırmıştım.

Beyaz elbisesi neredeyse transparan görünüyordu. Bir başkasının onun göğüslerinin hacmini ve tepelerini tozlandırıran sevimli meme uçlarını, belinin kıvrımlarını ve kasık tepesinin damarlarını görebilmesi onu öfkeliendiriyordu.

Nefes almaya cesaret edemeyerek bakışları kadının arkasında saklanan erkeğe kaydı. "Geri çekil, Duskwalker, yoksa boğazını keserim," diye buyurdu.

Devam et, diye düşündü Nathair karanlık bir şekilde. Sadece onun yarasını iyileştirip kendi yaralarına ekleyeceğim.

İnsan, Linh'i kendi elinin ona dokunmasından daha hızlı öldüremezdi.

Ona sallantılı bir gülümseme verdi. Gözleri onun içini görüyordu, burada olduğunu, farkında olduğunu görüyordu ve etsiz kafatasına rağmen bunu gördüğü için ona tapıyordu.

Nathair burnunu erkeğe doğru bir kez, sonra iki kez salladı. Hareket belli belirsizdi ama Linh'in kolları başının üzerinde kilitli olmasına rağmen omuzları geriye gitti. Başını salladı.

Kafatasını tamamen erkeğe doğru çevirdiğinde, tıslamasının tüm gücüyle yankılanması için ağzını açtı.

Nathair ona saldırana doğru ilerlerken kendi boğazına doğru "Hum," diye işaret etti. Gözyaşlarının, kâbuslarının ve acısının erkeğine. Onun parazit istilasına uğramış ruhunu gördüğü ilk andan beri katletmeyi arzuladığı erkek.

"Geri çekilin!" diye bağırdı erkek.

Adı neydi? Nathair, Linh'in ona söylediğinden emindi. *Bragg.* İğrenç bir erkek için ne iğrenç bir isim.

Linh onun için mırıldandı ve öfkesinin seslerinden gelen donuklukla birleşince ona istediğini verdi. Daha doğrusu öyle olmasını *umuyordu*.

Bragg ona zarar vermeden önce erkeği sola, boynundan uzağa doğru itti ve Nathair'in gücüyle kıç üstü tökezledi. Tıslaması alçalıp hırlamaya dönüşmeye başladığında kabarık pulları titreşiyordu.

Bragg ona ters ters baktı ama yeşil gözlerinde zerre kadar korku yoktu.

"Sana kirletilmenin nasıl bir his olduğunu göstereceğim," diye hırladı Nathair.

Eğer bu insan adil dövüleceğini düşünüyorsa, Nathair'in en karanlık dürtülerine boyun eğmeyi sevdiğini öğrenmek üzereydi.

Nathair eli düz, pençeleri hazır ve derinden kesmeye hazır bir şekilde ileri atıldı. Elini erkeğin göğsüne doğru itti ve Bragg şaşkınlıkla nefesini tuttu. Hançerin bıçağı boynundan yukarı doğru itildiğinde Nathair bir homurtu çıkardı.

Tuhaf bir his onu ele geçirdi.

Bıçağın ucu beynine girdiğinde göz küreleri kafatasının içine geri dönmüş gibi hissetti. Nefesi kesildi ama aynı zamanda seslerin kesilmesinin verdiği coşku da onu ele geçirdi. Daha önce hiçbir şey onu bu şekilde kesmemişti ve kilitlenip titrerken bunu durduracak hiçbir yeteneği yoktu.

Erkek aptalca silahını çıkardığında sessizlik gibi bu da kısa sürdü. Nathair'in vücudu yarasını telafi etti ve ona işlevini yerine getirmesi için yeni yollar sundu, sanki etinin altında yatan şey tam olarak oluşmamış ve gereksiz organlardan oluşan dağınık bir yığınmış gibi.

Tüm yiyecekleri kendi varlığının içine çekerken ötesinde hiçbir şey olmayan bir mide. Kalbi sustuğunda bile atmaya devam eden bir nabız. Hareketsiz kalabilen, ancak saniyeler sonra yeniden çalışmaya başlayan akciğerler. Hiçbir şeyden yapılmamıştı ama yine de dünya üzerinde yıkıcı bir yaratık olmak için ihtiyaç duyduğu her şeye sahipti.

Bragg hançerini tekrar Nathair'in boğazına sapladığında bir çığlık attı ama bıçağın ucu kafatasının hemen altından çıktı.

Geri çekilen Nathair, erkeği kuyruğunda toplarken onun ruhunu da aldı. Kuyruğunun, kıvrak yıkım silahını koparmaya yönelik pek çok girişimden dolayı harap olmamış kısmı.

Erkeği havaya kaldırdı ve Linh'in bağlı olduğu tahta direğin etrafında dönene kadar ayaklarının etrafından dolaştı. Erkeği Linh'in önüne astı ve Bragg'ın ruhunu ortaya çıkarmak için kollarını Linh'in arkasından öne doğru uzattı.

Burnunun deliği ipeksi tellere gömülene kadar burnunu saçlarının arasına soktu. Ciğerlerini yakan nefesini bıraktı ve yeni, tekil bir nefes almaya cesaret etti. Yağmur ve onun güzel kokusu havaya yayılan kan kokusunu bastırmaya yetmişti. Kadının uğultusu rahatlatıcıydı ve adam bunun tadını çıkarmak için gözlerini kısa süreliğine kararttı.

"Ne olursa olsun izlemeyi bırakma," dedi Nathair ona usulca, mırıldanmasının onu duyabildiğini göstermesini umarak.

Ne olacağını bilmiyordu ama Weldir'in ona anlattıklarından iyi bir tahminde bulunmuştu. Korkunç olacaktı ama Nathair onun bu anı hatırlamasını istiyordu. Bu aşağılık insanın nasıl öldüğünü hatırlamasını, böylece bir daha *asla* ona musallat olmayacağını bilmesini istiyordu.

Bragg küfürler savururken tekme attı.

Nathair turuncu-kırmızı tamamen yanan ruhunu aldı ve baş aşağı çevirdi. Birkaç fiziksel yara izi dışında ruhunun normal görünmesinden nefret ediyordu; Nathair ruhunun, kalbinde süregelen zalimliğin kanıtını taşımasını istiyordu.

Küçük ayaklarını yakaladı ve zıt yönlerle doğru çekti. Nathair'in istediği şeyi yapması kayda değer miktarda güç gerektirdi ama başladığında kusursuzdu. Erkeğin kibirli kükremeleri, kasıklarından yukarı doğru ikiye bölünmeye başladığında çığlıklara dönüştü. Nathair onun ruhunun ve bedeninin parçalanmasını yavaşlattı, gecenin içinde feryat edişinin tadını çıkarmak istiyordu.

Kaçmak için bacaklarını tekmelerken yırtılan deri pantolonuna kan bulaştı.

Nathair ancak Linh hıçkıra hıçkıra ağlamayı bıraktığında hızlandı. Erkeği ortadan eşit bir şekilde ikiye böldü ve ruhunun iki parçasını avucunun içinde tuttu. Alev kömür gibi karardı, ölen diğer insanlar gibi beyaza dönüşme şansı bile verilmedi ve hem o hem de fiziksel erkek parçalanmaya başladı.

Bragg'ın fiziksel bedeni de yok olmadan önce kül gibi soldu ve ne bu dünyada ne de öbür dünyada ondan tek bir iz bile bırakmadı.

Erkek artık yoktu.

Yağmur dinmeye başladığında Nathair başını kaldırdı ve gözbebeklerinde beyaz bir ışık parladı. Yağmurun uzun sürmesini umuyordu ama görünüşe göre sağanak sert ama kısa süreliydi. Geri dönecekti ama *ne zaman* döneceği cevaplayabileceği bir soru değildi.

Kazıktan kurtulduktan sonra kendini bir kez daha Linh'in önüne getirdi. Onunla baş hizasında olduğundan emin oldu, aralarında neredeyse bir santim bile yoktu. Ne istediğini anlaması için ona bir an verdi.

Kız vermeyince adam ağzını yaladı ve kız yorgun, ağlamaklı bir kıkırdama çıkardı.

Öne doğru eğildi ve dudaklarını onun burnunun ucuna bastırdı. Nathair onun yaralarını iyileştirirken bir yandan da ona bir hediye verdi. Ayak bileğindeki kesik, boynundaki çentik ve bileklerindeki morluk kendi bedenine geçti.

Bu dışının ona karşı sevgi beslediğini bilmek için buna ihtiyacı vardı. Bu, ona soracağı bir sonraki sorunun daha az endişe verici olmasını sağladı.

Nathair öne doğru uzanarak elini onun göğsüne bastırdı. Onun içine dalmasına gerek kalmadan ruhunu çekip çıkardı ve bir soru olarak aralarında süzülmesine izin verdi. Onun ne istediğini, neyi arzuladığını biliyordu.

Onu tuzaklarından çekip çıkaracak zamanı yoktu. Ciğerleri yeni bir nefes almak için şimdiden ağrıyordu ve yağmurun dinmesiyle birlikte onu ölümün beklediğini biliyordu. Yer ıslak, çamurlu, kan ve bağırsaklarla doluydu. *Her tarafı kanla* kaplıydı ve kendi kanı da.

Kendisini yüzüstü bırakırsa ondan kaçabilirdi ama yakında bu bölgeye çekilecek olan İblis sürüsüyle karşılaşacağı kesindi. Üç seçeneği vardı: Açlığıyla yüzleşmek, nefis kokarken İblislerle yüzleşmek ya da onun olmak.

Mesele ya bunu yaparsın ya da başka bir şey yaparsın meselesi değildi, başka bir yol yoktu.

Linh ayağını ileri atarken hıçkıra hıçkıra ağladı. Başını sallarken balık fırfırlarına sürtünerek onun yanına tutunmaya çalıştı.

"Lütfen," diye mırıldandı. "Lütfen al onu. Senden istiyorum."

Kalbi sevinçle kabardı, tüm yaraları acıyla alevlendi ama o bunu daha tatlı buldu. Saldırdı ve çenesini onun ruhunun etrafına doladı.

Nathair yutkundu - ve hemen boğuldu. *Hay sikeyim. Çok sıcak.* Şimdiye kadar yediklerinden daha sıcaktı. Canlıydı. Yediğinin yarısında paranoyası göğüs kafesine yapıştı, midesi arzuladığı şeyi reddetti ve neredeyse geri fırlatıyordu.

Hayır! Aşağı in! Başını yukarı çevirdi ve tüm yutma gücünü kullandı.

Aşağı kaydı. Isı, düşük vücut ısısının serinliğiyle buluştu ve her tarafa yayıldı. Bunun mutluluk verici coşkusuyla ürperdi, kızarmış gözbebekleri siyahla titriyordu. Serinliğini kovalayan kıvrımlı bir dalga halinde parmaklarına ve kuyruk ucuna ulaştığında titredi.

Açlığı dağıldı ve Nathair rahatlamış, nefes nefese bir inilti çıkardı.

Havadaki kokular artık onu rahatsız etmiyor, onu çılgına çevirmiyordu. Dışisine, *geline*, küçük bülbülüne yaklaştı. Ayaklarını beline doladığında, Nathair bileklerine zarar vermemeye dikkat ederek zincirlerini kırdı. Sonra onu kollarının arasına aldı ve yüzünü boynunun kıvrımlarına gömdü.

"Geleceğini biliyordum," diye fısıldadı.

Kuyruğu onların etrafında halkalar oluşturan kadar kendine dönecek yer açmak için geri çekildi. Onları bir top haline getirerek kucakladı, dünyayı ve onların ötesindeki her şeyi bloke etti.

"N-Nathair?"

Ağır yaralıyım, diye düşündü, acaba onun ruhunu almak parçalarını iyileştirdi mi ve onu duyabiliyor mu diye merak etti.

Cevap vermedi.

Onu hâlâ duyamıyor olması hayal kırıklığı yaratmıştı ama Nathair omuz silkti. Yine de sesler biraz daha yumuşak geliyordu.

Gücünün çoğunu kan kaybından kaybettiğinden, aldığı birçok yara yüzünden hareket etme isteği zayıflamıştı. Her seğirmesi ağrıyordu ve onun etrafında titriyordu.

Kız üşümüş. Onun sıcaklığına en çok ihtiyaç duyduğu anda neden üşüyordu ki? Omurlarına buz girmiş gibi hissediyordu ve omurlarından çok vardı.

Elbisesinin eteğinden tuttu ve vücudundan yukarı çekti.

"Lütfen," diye inledi. "Şimdi olmaz."

Nathair onu görmezden geldi, çünkü bu anlamsız bir reddedişti. Şu anda onu kızdırmaya hiç niyeti yoktu.

Sırılsıklam olmuş elbisesini çıkardı ve çıplak kadını kendisine doğru itti. Sonra burnunu kadının boğazına soktu ve onu kollarını ve bacaklarını

boynuna ve beline doladı. *Sıcaklığa ihtiyacım var*, diye düşündü ürpererek.

Karanlığın içinde parlayan bir aydınlık.

Bunun ne anlama geldiğinin tadını çıkarmak istedi - kadının ruhu tepeye çıkmış ve çengel boynuzlarının arasında asılı kalmıştı - ama yapamadı. *Her şey acıtıyor*. Ona odaklanabilmek için göz kürelerini kapattı.

Linh sonunda onun kucağında yumuşadı. Tırnakları Linh'e battı ve yanağını Linh'in kemikli alnına sürttü.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı kafatasına doğru.

Ona öğrettiği işareti yapabilmek için bir kolunu geri çekti. "Seni seviyorum," dedi sağ eliyle sırtının küçük kısmına bastırarak.

Linh garip bir hafiflikle hıçkırdı. "Babam sana bunun ne anlama geldiğini söyledi mi?"

Nathair başını sallayarak cevap verdi.

Küçük dişi, seni hayatın kendisinden daha çok seviyorum.

Kendi yaşamının büyük bir kısmını *ölü geçirmiş* bir yaratık için bunun ne kadar önemli olduğunu asla bilemeyecekti.

Kalbim bir kez daha içimde atmaya başladı. Ve gittikçe ısınıyordu.

Nathair çimenli tepeyi aşmadan önce bile rüzgârdaki yıkımın kokusunu alabiliyordu.

Durdu ve kollarının güvenli beşiğinde yuvalanmış Linh'e baktı.

Kan ve duman var, diye düşündü. Zaten korkunç bir gece geçirmişken bir de buna tanık olmasını istemiyordu.

Sadece kaçırılmakla kalmamış, insan derisine bürünmüş bir İblis'le yüzleşmek zorunda bırakılmıştı. Koruyucusu neredeyse ona sırtını dönecekti - işler birazcık bile farklı gitse dönecekti. Yine de, sanki sonsuza dek onun sargılarına sarılmayı bekliyormuş gibi, huzuru bir canavarın kollarında bulmuştu. Tüm düşmanlarıyla mücadele edecek birinin. Bu dişiye bir tapınma sütununun üzerine yerleştirecek ve onu sonsuza dek acımasızca koruyacak biri.

Adam ilerlemeyince Linh yüzünü ona doğru kaldırdı ve Linh yanağında sallanan saçlarını geriye itmek için derin bir istek duydu.

Kahverengi gözleri güneşte öylesine parlıyordu ki, ela ve bal rengi arasında gidip geliyordu. Değerli bir hayatla ışıldıyorlardı. Koyu renk kaşları endişeyle birbirine yaklaştı ve bir şekilde yumuşak, nazik yüz hatlarını daha da tatlı gösterdi. Dolgun, pembe dudakları düzleşti, ta ki alttaki dudak sık sık sergilediği sevimli tarzda öne doğru sarkana kadar.

Nathair onun yüzüne bakarak bir inilti yuttu. *Gelinim çok güzel.* Karşılığında bu kadının onu seçmiş olması aklını başından almıştı.

Çok az anlam ifade ediyordu ve *umurunda* bile değildi.

Kız onundu. Yumuşak ve hassas vücudunun her santimi onun dokunmak, tatmak ve tutmak içindi. Nathair'e ruhunu hediye ettiğinden beri, Nathair'in tüm özü onun ruhunu hissetmeye kilitlenmişti. Onun sesini, kokusunu, dokunuşunu ve sıcaklığını. Kalp atışları bile daha gürültülüydü, zihninde eğlenceli bir davul gibi sürekli gümbürdüyordu.

Onu, bir Duskwalker'ı seçtiği için deli olsa bile, bu onun için şansı.

"Nathair?" diye sordu.

Arkasına yaslandı ve kuyruğunu altına aldı. Bir kolunu serbest bırakmak için onun yuvarlak sırtını üzerine yerleştirdi.

"Mağarama gidebiliriz," diye imzaladıktan sonra yüzünün yan tarafını avuçladı.

Dudakları bilerek gerildi ve bakışlarını köyüne doğru çevirdi. "Bu... bu kötü mü?"

Cevap verebilmesi için ona dikkatini verdi. "Emin değilim."

Kız cevap olarak sadece ellerini sıktığında, Nathair onun ne istediğini anladı. İçini çekti, onu kaldırdı ve ilerlemeye devam etti.

Köy görünmeden önce havaya yükselen siyah duman görülüyordu. İki ev yanıyordu ve en az üç ev de kömür temellerinden başka bir şey değildi. Nathair'in hasar verdiği kapıların menteşeleri tamamen kırılmıştı ve köylerinin üzerindeki zincirlerin bir kısmı çökmüş ve kırılmıştı. Hassas görüşüyle, köye doğru uzanan çok sayıda pençe izi ve kurumuş kan çizgileri görebiliyordu.

"Aman Tanrım," diye bağırdı, yüzünü kapattı ve göğsüne gömdü.

Bu durum karşısında onu nasıl teselli edeceğini bilemeyen Nathair, tepenin zirvesini dolaşmaya devam etti, tepeden indi ve sonra köye giden yolu tırmanmaya başladı. Yeni bir kapı açıldığı sırada bağırışlar daha da yükselmiş. Gece çökmeden önce yeniden tahkimat yapmaya çalışıyorlardı - ancak muhtemelen yeniden saldırıya uğrayacaklardı. Güneş parlıyordu ama koruyucu ışığı kaybolduğu anda İblisler üzerlerine üşüşecekti.

Yardım olmasaydı, bu insanlar kimse kalmayana ya da burayı terk edene kadar her gece toplanacaktı.

Linh onun kollarında titredi ve gözbebekleri turuncu renkte karardı. *Onun peşinden daha erken gelmeliydim.* Endişelerine ve belirsizliğine rağmen köye girseydi, muhtemelen tüm bunları önleyebilirdi. Kapıyı da kesinlikle kırmamalıydı.

Burnunun ucunu kızın alnına çarptı ve kız başını kaldırıp ona baktı. Özür dilemek için g gs n n etrafında dönebilmesi için onu kollarının arasında kaydırđı.

"Bu senin hatan değil," diye mırıldandı. "Eğer ben olmasaydım..."

İçinden çıkan hırıltı onu hemen sakinleştirdi. *Bu onun hatası değildi.* Bunların hiçbirini o istememişti ve muhtemelen mümkün olan her şekilde engellemeye çalışacaktı.

Sonunda köye giden düz toprak tepeye çıktıklarında, etrafı alkış ve tezahürat sesleri doldurunca Nathair ve Linh irkildi. Yeni kapıyı tamir eden adamları yöneten babasının onlara doğru koşarken neredeyse kendi ayaklarına takıldığını görmek için tam zamanında yüzünü çevirdi.

"Linh!" diye bağırdı, bir kolunu havaya kaldırarak el salladı.

"Baba!" diye bağırdı, Nathair'in kollarında kıpırdanarak yere bırakılmak istedi.

Ona doğru koştu ve geniş kollarına atladığında adamı onu yakalamaya zorladı. Adam onu kaldırıp döndürdükten sonra burnunu boynuna g mecek şekilde ayaklarının üzerine yatırdı.

"Güvende olmana çok sevindim." Nathair yanlarına geldiğinde erkek, sa tellerinin arasından kafatasına baktı ve ona doğru uzandı. "Teşekkür ederim. Çok teşekkür ederim."

"Köy..." diye söze başladı ama Kai onu omuzlarından tutup geri itince kısa kesti.

"O salaklara seni tekrar alırlarsa isyan edeceğimizi söyledim."

"Daaad," diye sızlandı. Adamın arkasını işaret etti. "Ama şimdi her şeye bir bak. Bundan nasıl kurtulacaksın?"

Bu gerçekten de önemli bir soruydu.

Onları çok önemsiyor, diye düşündü Nathair, görüşünü duvarın tepesine kaldırırken.

Linh bugün buraya gelmeyi istemişti çünkü güvenliği konusunda herkesi rahatlatmak istiyordu. Halkına, arkadaşlarına ve hatta ailesine geçici bir veda etmek için. Onun için rahat olan evinde onunla birlikte olmayı seçmişti.

Bunda bir sorun görmediği için ziyaret edeceklerine söz verdi. Her gece onunla birlikte dinlendiği ve ona istediği kadar şefkat göstermesine izin verdiği sürece, bu insanları ziyaret etmeyi umursamıyordu.

İster şimdi ister elli yıl sonra olsun, öleceklerdi ve o yaşamaya devam edecekti - onunla birlikte.

Birkaç yıl, kıyaslandığında büyük bir istek değildi.

"Merak etme Linh," dedi Kai inandırıcı olmayan bir kıkırdamayla. "Biz dağ insanıyız. Kaya gibi sağlamızdır."

Hayır. Kumdan başka bir şey değilsin. Pençelemek kolay. Zamanın kum saatinde kaymak kolay.

Kai öne doğru uzanarak, "Gel," dedi.

Nathair onun sadece Linh'i yakaladığını sanıyordu ama pençeli parmakları yabancı bir dokunuşla kavrandı. Aşağıya baktığında Kai'nin Nathair'in elini iki eliyle tuttuğunu ve ağır bedenini köyün içinde sürüklemek istercesine çektiğini gördü.

"Herkes sana teşekkür etmek istiyor," dedi Kai kafatasına doğru.

Linh'in dudakları şaşkınlıkla babasına baktı, ancak Nathair kıpırdamadan durunca güldü. Erkek, nafile olduğunu bilmesine rağmen çocukça bir çekiştirmeyle yere tekme attı.

Kai bileğini tutup parmak uçlarını kazara derin bir yaraya batırdığında Nathair tısladı ve kolunu geri çekti.

Linh elini babasının elinin üzerine koyarak, "Dikkatli ol," dedi. "Nathair gerçekten yaralandı."

Bunun çok açık olduğunu sanıyordum, diye yakındı Nathair.

Üzerinden henüz bir gün geçmemişti ki, vücudunda yaralar ve çok daha fazla delik açılmıştı. Göğsünden, karnından ve boynundan kılıç ya da hançerlerle defalarca bıçaklanmıştı. Bragg'in yaptıklarından bahsetmiyorum bile, bir haydutun hançerini sokup yanlamasına kesmesi yüzünden boğazının bir kısmı hâlâ açıktı. Kuyruğu biraz daha iyi durumdaydı.

Linh bu kez elini Nathair'in elinin içine koydu, böylece onu kapıların arasına çekebildi.

"Bu iyi bir fikir değil," diye imzaladı Nathair, kıpırdamadan dururken başını sallayarak.

"Babam halkımız adına konuşuyor, Nathair," dedi Linh yumuşak bir sesle ve ona davetkâr bir gülümseme sundu. "Eğer içeri girmeni istemeseler ya da sana güvenmeselerdi içeri girmeni teklif etmezdi."

Nathair isteksizce yavaşça öne doğru kaydı. Geriye doğru yürürken onun güzel bakışlarını takip etti, gülümsemesi derinleştğinde kalbi şişti. Başını kaldırıp tahta eşiğe baktı ve eşiğin altından eğildi.

Kafatası, hepsi de aval aval bakan birçok yüzle karşılaştı.

Birçok kişinin kokusuna hafif bir korku karışımı karıştı, ancak çoğunlukla hafifti. Yüz ifadeleri olumsuz bir şeyden çok huşu dolu görünüyordu.

Annesi silahsız bir şekilde kenarda duruyordu ama yüzü yorgunluktan çökmüştü. Yanındaki genç bir kadın öne doğru koşmak istedi ama Tahlia onun kolunu tuttu ve ona baktı.

"Yavaş git. Yırtıcı bir hayvana doğru koşmayın."

Yırtıcı. Onu böyle görmelerine rağmen her iki kadın da yaklaştı. Annesinin sert yüzü Nathair'e bakarken, genç olan gözlerini Linh'ten ayırmıyor, yüz hatlarını ağlamaklı bir gülümseme dolduruyordu.

Küçük olan yüksek bir çığlıkla Linh'i yakaladı ve birbirlerine sarıldılar.

Annesi başını Nathair'e doğru eğdi. "Kızımızı kurtardığın için teşekkür ederim."

Genç kadın onu yakalayıp beline sarıldığında içinden boğuk bir homurtu çıktı. Önündeki kalabalığın tekrar tezahürat yapmasıyla gözbebekleri beyaza dönerken, kadın ona minnettarlık yağdırarak saçmalamaya başladı. Parçalarına çarpınca irkildi.

Tüm bunlardan rahatsızdı ve genç kadın birden fazla yarasına bastırıyordu. Neyse ki Linh'in yönlendirmesiyle hızla geri çekildi ve bir kez daha yaraları hakkında konuştu.

Kai, Nathair'e dönerek, "Buraya her zaman gelebileceğinizi bilmenizi isteriz," dedi.

Kalbi sıkıştı ve Linh'in ön kolunu tuttu. Onu nazikçe kendine doğru çekerek, bu dişiye burada bırakmaya niyeti olmadığını onlara gösterdi. Onu bu insanlar için değil, kendisi için, onun için kurtarmıştı.

Kai ellerini kalçalarına koydu, başını geriye eğdi ve gür bir kahkaha attı.

"Evet, biz de öyle düşünmüştük," dedi annesi, kızına dikkatle bakarak. "Linh'ten ve" - annesi yumruğunun içine öksürdü - "Rahibeden öğrendiklerimizden sonra, duygularının tek taraflı olmadığını biliyoruz."

Linh'in bakışları utangaçlaştı ve yüz ifadesini gizlemek istercesine Nathair'e döndü.

"Bak, eğer kızımın aşık olduğu kişi sensen, öyle olsun," dedi Kai, Nathair'e sırtarak. "Biraz ürkütücü olsan bile."

Erkek, Tahlia tarafından karnına vurulduğunda homurdandı. "Gerçek şu ki, o güvende. Tek umursadığımız bu."

Nathair'in Linh'e olan tutumu onların sözlerini özümseğinde gevşedi. *Beni kabul mü ediyorlar? Linh'e bağlandığı için öfkelenenlerini düşünmüştü.*

ve onu bırakmaya hiç niyeti yoktu. Ne düşünürlerse düşünsünler ya da ne isterlerse istesinler, kız *onun kızıydı*.

İlişkilerinin bu kadar kolay karşılanmasını beklemiyordu.

"Gördün mü?" Linh ona nazlı ama muzip bir gülümseme attı. Elini önce ailesine sonra da halkının geri kalanına doğru salladı.

Elbette birçok yüz dehşete düşmüş görünüyordu ama Nathair aldırmadı. Kulağına fısıldayabilecek ve aralarında acı verici bir çatlağa neden olabilecek olanlar ailesiydi.

Nathair ellerini kaldırdı ama parmakları göğsünün önünde seğirdi. Ne söyleyeceğini, nasıl karşılık vereceğini bilmiyordu. Söyleyecek söz bulamıyordu.

Gözbebeklerinin parlak sarıya dönüşmesine engel olamadı, bunun beklediği kadar zor olmamasının verdiği rahatlama ve sevinçle dolup taşıtı. Hayır, bunun yerine, bu şekilde kabul edilmek oldukça iç açıcıydı, özellikle de onlara nasıl göründüğünü bildiği için.

Yüzsüz bir canavar. Karanlık, zehirli bir yılan. Gittiği her yere ölüm, yıkım ve kaos götüren tehditkâr bir yaratık.

Kırılğan, narin, küçük bir dışide aşkı bulmuş ve ona sırılsıklam aşık olmuş biri. Bunu gördükleri için minnettardı ve Linh'e değer vereceğini bildiklerini umuyordu.

Ruhunu koruması gerekiyordu ve onu hararetle koruyacaktı.

"Ancak," dedi Kai alçak bir mırıltıyla. "Onun gitmesini gerçekten istemiyoruz."

Az önce içinde dönüp duran tüm rahatlama bir anda dışarı fırladı. Nathair kollarını göğsünde kavuşturdu ve kızgınlığını göstermek için kuyruğuna yaslandı.

Linh, "Üzgünüm ama onunla gitmeyi çoktan kabul ettim," dedi ve göğsü gururla kabardı.

"Ama o kimse için tehlikeli değil, değil mi?" Kai kaşlarını çatarak sordu. "Neden ikinizin de gitmesi gerektiğini anlamıyorum."

Nathair'in göğüs kafesinin arkasında bir kıkırdama titreşti. "Sadece seni koruyacak bir şey istiyorsun," diye öfkeyle imzaladı.

Ne ima ettiğini sadece Linh'in anlayabileceğini fark edince hırıltılı bir ses çıkardı. Gelini ellerini kalçalarına koydu ve Nathair'e hayal kırıklığına uğramış bir bakış attı.

"Ne dedi o?" Kai sordu, bu da onun gözlerini daha da kısmasına neden oldu.

"Onun kalmasını sadece herkesi korumak için istediğini söyledi," diye dürüstçe cevap verdi.

"Elbette, yardımınız için minnettar oluruz ama gerçekten yardımınıza ihtiyacımız yok." Kai içini çekerek başını salladı. "Buranın güneyindeki köylere acil bir mesaj göndermeyi planlıyoruz. Haydutlar gittiğine göre, İblisleri sadece iki ya da daha fazla gece dışarıda tutmamız gerekecek. Ondan sonra, tahkimatlarımızı gerçekten onarmayı başarana kadar muhtemelen bize yardım edecek yetkin askerlerimiz olacak."

Bu aslında çok iyi bir fikre benziyor. Hepsi mantıklıydı ve muhtemelen onlara yardımcı olacaktı. Nathair'e ihtiyaçları yoktu, o halde... neden ondan kalmasını istemekle uğraşıyorlar ki? Bundan ne kazanacaklardı ki? Ne yapabileceğini ya da sahip olduğu büyüü bilmiyorlardı çünkü Linh bile onun yeteneklerinin tam gücünü bilmiyordu.

Gözleri, elleri hâlâ kalçalarında olan Linh'e takıldı ve Linh şimdi babasına ekşi bir bakış fırlatıyordu.

"Bu insanlarla kalamam Linh," diye işaret etti ona. "Sürekli gevezelik etmekten bıktım ve burada çok fazla gevezelik var."

Babası sorduğunda Linh tercüme etti.

Tahlia göz göre göre bir çözüm düşünürken boynunu kaşıdı. "Eğer çok fazla suya aldırmazsan, buranın hemen kuzeyinde bir mağara var. Köyümüzden çok uzakta değil ve daha sessiz olacaktır."

Linh küçük bir kahkaha atarak, "O suda yaşıyor," diye cevap verdi. "Solungaçları var ve suyun altında nefes alıyor."

"Bir su yılanı," diye homurdandı genç dişi. "Bu çok havalı."

Eğer bunun havalı olduğunu düşünüyorsa, o zaman kolayca etkilenebilir.

Boğazından küçük bir kızgınlık hırıltısı yükseldi. "Ne kadar uzakta?"

"Köyün kuzey duvarından yaklaşık beş yüz metre uzakta," diye cevap verdi Linh, dudaklarında kocaman bir sırıtiş belirirken.

Adam bocalıyordu ve kadın bunu biliyordu.

Bu yakın. Ama onunla barışmasını sağlayacak kadar uzakta *olmalı.*

Nathair başını kaldırdı, sadece sesli bir şekilde iç çekti, böylece herkes onun yaptığını anlayacaktı. "Köyün merkezi nerede?" diye kabaca işaret etti.

kafatasını Linh'e doğru indirdi. Dağa doğru işaret etti. "Beni oraya götür."

Ailesine ne istediğini açıkladı. Birkaç şaşkın ve kararsız bakıştan sonra Kai başını salladı ve yolu gösterdi. O ilerlerken, Nathair eliyle burnunu kapatarak arkasından süzüldü.

Bu köy hiç de küçük değil. Daha fazla olmasa da en az üç buçuk kilometre çapında olduğu anlaşılıyor. Bu dağların doğusundakinden bile daha büyük.

Başını kaldırdı ve düşünceli bir şekilde mırıldandı. *Belki de mümkündür? Diğer Mavka'ların denediğinden şüpheliyim.*

Onu köyün merkezine getirdiklerinde, Nathair altı yüz metre olduğunu tahmin ettiği kuzeye doğru ilerledi. Rastgele ve mütevazı bir evde durana kadar onu takip ettiler.

Linh'e, ailesine ve köylerinin içinden sürünerek geçen korkunç Duskwalker'a aval aval bakmaya gelen ve sayıları giderek artan kalabalığa döndü. "Kızınızı güvende tutmak mı istiyorsunuz?" Nathair Kai'ye sordu. Linh onun için tercüme ederdi. "Senin halkın mı?"

"Elbette," diye cevap verdi, kaşları Nathair aptalca bir soru sormuş gibi çatılmıştı.

"P-r-o-v-e it." İki elini de uzattı.

Erkek onun kara avuçlarına temkinli bir şekilde baktı. Nathair beklentiyle parmaklarını oynattığında, erkek sonunda kendi parmaklarını avuçlarının içine yerleştirdi. Nathair bunu oldukça cesurca buldu, özellikle de Kai'ye ne yapacağını söylemediği için.

"Nathair?" Linh sordu ve Linh sadece eğilip yanağını yalamakla yetindi.

Yapmak üzere olduğu şey onun için olsa da, bu korkunç pazarlığa katılmasını istediği kişi o olmayacaktı.

Kai'nin avuçları kendi avuçlarına değdiğinde, Nathair kollarını erkeğin dirseklerine yaklaşıp kadar yukarı kaldırdı. Yumuşak etini kavradı, ardından pençelerini erkeğin ön kollarına geçirerek bileklerine kadar kesti.

Kai acı içinde kükredi ve birçok kişi korkuyla geri çekildi. Ama istediğini elde etmişti, kan - hem de *çok* fazla. Arka planda Linh'in bağırışını duydu ama hemen kesildi.

Turuncu büyü yerde parladığında, Nathair adamı bıraktı ve ellerini iki kıpkırmızı su birikintisinin içine soktu. Tüm gücünü büyüye aktarırken boğazının arkasından bir tıslama yankılandı ve bir kubbe oluşmaya başladı. Genişliği ve çapı büyüdü.

Şekillenmesini yavaşlattı ama Nathair bunun yeterli olmadığını biliyordu. Ondand bir kükrete patladı. Yüzgeçleri tam boyuna kalktı, pulları kabardı ve nefretle titreşti. Mide bulandırıcı bir baş dönmesi dalgası vücudunu sararken görüşü yarıldı.

Sanki kendi yaşam gücünü emiyormuş gibi hissediyordu.

Kubbenin boyutu iki katına çıktı, yere çarpan kan büyüünün içine çekildikçe daha da genişledi ve uzadı. Ne kadar çok alırsa, o kadar büyüyordu.

Soğuk bir acı, damarlarında dolaşan bir şimşek gibi kollarına saplandı. Acı çok fazla olduğunda ve görüşü bozulduğunda durdu. Zihnindeki sesler daha da yükseldi ve onları uzak tutmak için verdiği mücadelede titrerken midesi bulandı.

"Kai!" diye bağırdı annesi, beti benzi atmış olan erkek geriye doğru yığıldığında.

Nathair öne atladı ve yaralarını iyileştirmek için bileğini tuttu. Onları aldı ama bedelsiz değil. *Çok fazla büyü kullandım.* Bunun için çok yaralıydı.

Zaten ağrıyan kollarından kan akarken, sırtüstü yere düşerek titredi. Nathair'in vücudundaki tüm ısı damlayarak dışarı aktı ve boğuk nefesler alarak yattı.

Berbattı.

"Bu da ne böyle?" Linh hem şaşkınlık hem de endişe içinde sordu, kaşları kalkmak mı yoksa çatılmak mı istediğinden emin değildi.

Halkının geri kalanı gibi onun da kendisine kızgın olduğundan emindi. Nathair acı çekerken, erkek artık hayat dolu olmasına rağmen Kai'yi ayağa kaldırdılar.

Kollarındaki tendonları mahvettiğini, dolayısıyla parmaklarındaki hareketin minimuma indiğini fark ettiğinde, tedirginlik içinde ağzının içini yaladı. Sahip olduğu azıcık güçle, tek bir parmağıyla toprağa "Koru" yazdı.

"Oh! Bu bir koruma kalkanı, tıpkı diğer Duskwalker'ın gelin için sunduğu gibi!" Linh onun yüzükoyun yatan bedeninin yanında diz çökerken haykırdı.

Nathair kendini yorgun ve bitkin hissediyordu ama bunun yakında geçeceği kesindi. Vücudunun yeni yaralarına, kan kaybına ve büyüleriyle kubbenin sınırlarını zorlayarak verdiği hasara alışması gerekiyordu.

"Halkıma bir koruma kalkanı verdin," diye fısıldadı, gözleri takdirle parlarken alt dudağını ısırdı.

Çenesini kırdı ve bir pençesini ona doğrulttu.

Parmak uçlarını göğüs kafesine dayadı. "Bu benim için mi?"

Nathair başını salladı. *Bütün yaptığım senin için.* Dirsekleriyle yukarı itmeyi başardı ve Linh işe yaramaz bir şekilde kalkmasına yardım etmeye çalıştı.

Artık insanlar onun ne yaptığını, babasına neden zarar verdiğini ve sonra onu iyileştirdiğini anladıklarından, artık hoşnutsuz değillerdi. Şaşırtıcı bir şekilde, birkaçı Linh'e yardım etmek için öne doğru koştu, böylece en azından kendi kuyruğunun üzerinde durabildi.

"Bu burada kalabileceğimiz anlamına mı geliyor?" Kadının sesindeki umut ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu; doğru kararı vermişti.

Nathair Linh'in üzerinde yükselirken, burnunu Linh'in yanağına sürtmek için öne doğru eğildi. *Evet, küçük bülbül.* Çatallı diliyle dudaklarını yaladı, gelinini öptüğünü kimin gördüğünü umursamadan. *Nereye gidersen git, seni takip edeceğim.*

Büyük Duskwalker, "Bunu yapmak istemiyorum," diye imzaladığında Linh sessiz bir kıkırdama çıkardı.

Dünden beri bunu söyleyip duruyordu, diye mizahla düşündü.

"Çok kötü," diye cevap verdi, adam ona huysuzca hırladığında ciyaklayarak ayaklarını tekmeledi. Onu yakaladı, bir bakıma, çünkü zaten kuyruğunun sargıları üzerinde yatıyordu. "Söz vermiştin!"

Nathair derin bir of çekti ve kasıtlı olarak kulağına üfledi. "Ben bir Mavka'yım, insan değil. Bütün bunlar r-i-d-i-c-u-l-o-u-s." Sırf heceleyerek vurgulamak için ona öğretmediği bir kelimeyi seçmişti.

Linh başını eğip kirpiklerinin arasından ona bakarken, "Ama adettendir ve gerçekten yapmak istediğim bir şey," diye cevap verdi. Bir yandan kirpiklerini kırıştırıyor, bir yandan da toplayabildiği en sevimli köpek yavrusu bakışlarını fırlatıyordu.

Adam başının sol tarafını kavradığında ve dudaklarını yalarken inlediğinde işe yaradığını anladı.

Nathair'in mağarasının etrafına bakarken yüzünde bir gülümseme belirdi. Sihirli ışık sembolü yuvasını aydınlatıyordu, çünkü güneşin ince çizgileriyle ışık vermesi için henüz çok erkendi.

Ayrılacağımız için biraz üzgünüm. Bunun sonsuza kadar sürmemesini umuyordu, çünkü gelecekte sahili ve kuvars mağarasını ziyaret etmeyi çok istiyordu. Burası onun için pek çok anıyı barındırıyor ve iyileşmesinin büyük bir kısmına tanıklık ediyordu. Burası ona aşık olduğu yerd.

Nathair vücudunu öyle bir kaydırıldı ki, adam onun altından kaydı ve kadın kalan sikke ve mücevherlerin üzerine düştü. Birkaç İblis, onun deyimiyle, birkaç 'parlak şey' almaya gelmişti. Linh tacın yatağının altından kaymayı başarmış olmasına ve alınmamış olmasına şükretti.

Onu eline aldı ve gümüş metaline hayran kaldı. *Bugün bunu takmayı gerçekten umuyordum.*

Nathair yuvadan sürünerek çıkarken, "Acele edin o zaman," diye işaret etti. "Hazinelerimi ve kabuklarınızı toplamalıyız."

Huysuz pantolon. Dilini onun sırtına doğru uzattı. Pantolon *giyebilseydi tabii.* Onun kabuklarını dikkate aldığında şefkat kalbini acıttı.

Linh sonunda ayağa kalktı ve rahat sessizliklerinde toplanmalarına yardım etti.

Nathair iyileşmek ve iyi olmak için eve dönmek ve tanıdık bir yerde olmak istemişti.

İnsan anıları daha sessizdi ve uzun ya da kalıcı translara giriyor gibi görünmüyordu ama yine de konuşamıyordu. Zamanla zihninin sakinleşebileceğini düşünüyordu ama bunun yakın zamanda olacağına dair bir umudu yoktu. Linh onu olduğu gibi sevdiği için bu durumdan memnundu.

Güneş doğmadan önce köye dönmek için yola koyuldular. Adam onu taşıırken, kuşluk vakti varmışlardı.

Linh uzaktan bakarken gözlerini korumak için elini alnının üzerine kaldırdı. Turuncu koruma kubbesi, güney tarafında az miktarda genişleme için biraz kıpırdama alanı bırakarak tamamen kapladı. Sağ tarafta, köyün duvarları ile kubbenin kenarı arasında büyük bir boşluk vardı.

Nathair babasından, köyün asla evleri olacak yöne doğru genişlemeyeceğine dair söz almıştı. Babası bir tür pazarlık karşılığında bunu kabul etmişti. Nathair'in tereddüt ettiği bir pazarlıktı bu ve bugün huysuzlanmasının nedeni de buydu.

Oraya varır varmaz küçük kız kardeşi onları ilk karşılayanlardan biri oldu. "Hadi gelin!" May haykırdı. Linh'in kolunu heyecanla çekti, sanki onu sürüklemek -ya da uzvunu yerinden çıkarmak- istiyormuş gibi onu yere bırakmaya zorladı. "İkiniz de geç kaldınız. Bir an önce hazırlanmaya başlamamız gerekiyordu.

bir saat önce."

Babası Nathair'e yaklaştı ve onu uzaklaştırdı. Kafatası ve turuncu gözleri, binalar birbirlerine bakışlarını ayırana kadar onun yönünden hiç ayrılmadı.

Linh eve götürüldü ve hemen önceden hazırlanmış parfümlü bir banyoya sokuldu. Kendi başına yıkandı ve günlerin, hatta ayların kirini vücudundan temizledi.

May kapıya vurmadan önce ıslanacak zamanı bile olmamıştı. "Yemin ederim, çok yavaşsın!"

Linh'in attığı kahkahaya midesinde kelekler ve göğsünde kabarık karahindiba tohumları eşlik etti. *O benden daha heyecanlı.*

Kendini savunmak gerekirse, tüm bu olayın Nathair'i çılgına çevirdiğini ve rahatsız ettiğini bilmek onun için bir nevi hafifletici olmuştu. Linh bunu sadece kendisi için yapmadığından, en iyi şekilde değerlendirecekti. Bu günü geçirmek hem anne hem de babasının isteğiydi ve hayatını bir Duskwalker ile uzaktan yaşamayı seçtiğini düşünürsek, onları yatıştırmak istiyordu.

Annesi, Linh'e baba tarafından büyük büyükannesine ait olan parlak kırmızı bir elbiseyi giymesinde yardımcı olmak için oradaydı. Annesi onu bir kez giymişti ve kız kardeşi de muhtemelen -umarım- bir gün giyecekti.

Yakası danteldi ve cömert göğüs dekoltesine doğru indiği için mütevazıydı. Kolları uzun ama hafifti, her mevsim giyilebilirdi; etekleri ise kat kattı ve yere neredeyse hiç değmiyordu. Linh ailesindeki kadınlardan biraz daha uzundu, boyu 1.75'ti.

Ayak parmaklarını siyah terliklerin içine daldırdı, zaten denge sorunları olduğu için topuksuz olmayı tercih etti.

Gür saçları birden fazla bölüme ayrılmıştı. Ön tarafta, kulak memelerinin altından kulaklarının arkasına tutturulana kadar geri dönmeden önce yüzünün yanlarını çerçeveleyen iki ince örgü vardı. Bu örgüler ve saçının geri kalanı daha sonra başının arkasında alçakta duran spiral bir topuz haline getirilmişti.

İnciden yapılmış beyaz çiçekli gümüş bir tarak topuzun tepesine itildi. Bu aile yadigârı nesillerdir kullanılıyordu.

Linh daha sonra tacı başına yerleştirdi. Nathair'in hazineleri arasında en sevdiği parçaydı ve onu güneşin altında takarken görmekten mutluluk duyacağını biliyordu. *Umarım onu neşelendirerek gözlerini kamaştırabilirim.*

Son olarak, yüzüne çok hafif bir makyaj uygulandı: sadece biraz allık, göz kalemi ve kırmızı bir ruj.

May onun omuzlarından tuttu ve sonunda onu aynaya doğru döndürdü. Linh hemen kahkahayı patlattı, bu sadece kız kardeşinin neşesini artırdı

ifade düşüşü.

"Neden gülüyorsun?" diye sordu üzüntüyle.

Linh ona dönerek, "Merak etme," diye cevap verdi.

Çünkü Nathair haklı, bu çok saçma. Tüm bunları giydiği için kendini aptal gibi hissediyordu ama aynı zamanda bunu son derece özel buluyordu. *Kendimi prenses gibi hissediyorum.* Taç yardımcı olmadı.

Kız kardeşinin gözleri kafasında parıldayan şeye kaydı. "Bunu nereden buldun ki?" May açgözlü kahverengi gözlerle dudaklarını yalamadan önce sordu. "İşin bitince alabilir miyim?"

Linh'in gözleri bu söz üzerine kırıştı ama cevap veren annesi oldu. "May, bu kez elden düşme bir şey alacağını sanmıyorum."

"Bahse girerim yine en sevdiğim kazağımı çalmışsındır," diye takıldı Linh.

May bakışlarını yukarı kaldırdı. "Zaten bana daha çok yakışıyor. Turuncu seninkinden çok benim rengim."

Artık değil, diye düşündü Linh, ne kadar uzun olursa olsun hayatının geri kalanında bu renge bakacağını biliyordu.

Kıyafetini son kez kontrol ettikten sonra, annesi ve kız kardeşi de kendi kıyafetleriyle ilgilendikten sonra ayrıldılar. Elbisesine uygun kırmızı bir takım giyen babası onları dışarıda karşıladı.

Soğukkanlı olmayı beceremeyen adam, ona toplayabildiği en büyük sırtışı verdi. Kollarını kapılarının eşiğinde duran üç kadına doğru açtı.

"Şu güzel kadınlarıma bakın. Ben yaşayan en şanslı adamım," dedi gürültülü bir şekilde ve duygularıyla savaşmaya çalışıyormuş gibi elini yüzünün önünde salladı. "Linh, gerçek bir meleğe benziyorsun."

Eteklerinin bir tarafını dışarıda tutarak, onun için bir o yana bir bu yana dönmekten kendini alamadı. Babasının gösterişli kişiliğine alışkın olmasına rağmen iltifatından dolayı yanakları sıcacıktı.

"Nathair nasıl?" Linh sordu.

"Dürüst olmak gerekirse oldukça somurtkan. Genelde tıslar ve dişlerini şaklatır mı?" Linh'in tutması için dirseğini uzattı ve köy meydanına doğru ilerlerken annesi ile kız kardeşi de arkalarından yürümeye başladı. "Bir an için zehrine karşı başka bir panzehir getirmeleri için tapınağı aramamız gerekeceğini düşündüm. Boynuzlarının arasına dokunmamdan hoşlanmadı."

Omurgasından aşağı soğuk bir ürperti süzüldü. *İşte ruhum orada.*

Evet, babası kesinlikle olmaması gereken yerleri kurcalıyordu. Linh, Nathair'in herhangi birinin onun ruhuna, onları ruhani bir düzeyde birbirine bağlayan şeye yakın olmasını takdir edeceğinden şüpheliydi ve muhtemelen bu konuda çok sahipleniciydi. Aynı şekilde ona karşı da çok sahipleniciydi.

Bu sarsılmaz takıntı midесinin bulanmasına neden oldu.

Nathair'i uzaktan gördüğünde tüm düşünceleri dağıldı. Ona sırtını dönmemesi gerekmesine ve muhtemelen böyle söylenmiş olmasına rağmen, kokusunu aldığı anda döndü.

"Bana lanet bir elbise giydirdiler Linh," diye uzaktan işaret verdiğinde dudakları saklamak için elinden geleni yaptığı mizahla kıvrıldı.

Babası daha da yaklaşarak, "Ne dedi?" diye fısıldadı.

"Merak etme," diye fısıldadı, gözleri Nathair'e olan hayranlığıyla kırışırken.

Bedenine uygun siyah bir takım elbise gömleği yapılmıştı ama belli ki nerede *duracaklarını* bilmiyorlardı. Uzundu, insansı gövdesinin boyunu aşırıyordu. Pantolon giyecek bacaklarının olmaması da pek yardımcı olmamıştı. Altında, yakasından beyaz bir tunik sarkıyordu ve şimdiden eğilip bükülme yeteneğinin onu tamamen yanlış kaydırdığını söyleyebilirdi.

Dağınık görünüyordu ve kadın bundan kesinlikle zevk alıyordu.

Kafatasının her tarafındaki, göz çukurundaki ve hatta giysilerindeki minik beyaz yapraklara bakılırsa, birisi başına çiçekten bir taç takmış ve o da bunu söküp atmıştı. Onun da bir tane takması gerekiyordu ama taç karşılığında takmamayı tercih etmişti.

Babası, annesi ve kız kardeşi gibi, yakın ailesi olduklarını vurgulamak için bir tane giyiyordu.

Oturan insanlardan oluşan bir koridorda yürürken hiçbir tantana yapılmadı, birçoğu da yanlarda ayakta duruyordu. Nathair'in hatırı için sessizlik istemişti ve herkesin bunu sağladığını takdir ediyordu. Duyulabilen tek şey orada burada kuru bir öksürük, giysilerin yer değiştirmesi ve bir sandalyenin gıcirtısıydı.

Babasının hüngür hüngür ağlamasını saymazsak. Linh ağlayan adama dirsek attı.

"Elimde değil," diye sessizce feryat etti. "Her zaman düğün gününde seninle koridorda yürümek istemiştım ve bu şansımı kaybettiğimi düşünmüştüm. Bu bir baba için çok özel bir an." Burnunu çekerek fısıldadı: "Küçük kızım büyüdü ve hiç tanımadığım bir Duskwalker'la evleniyor. Bu çok fazla."

Linh gözlerini yana devirdi. "Bunu talep eden sendin."

"Biliyorum ve çok güzel. Umarım May'in düğünü de aynı şekilde harika olur." Yine burnunu çekti. "Ama daha fazla müzikle."

Linh Nathair'in yanına getirildiğinde, babası Duskwalker'ı onunla tokalaşmaya zorladı. Annesi ve kız kardeşi onun yanına gelirken, Nathair'in sağdıçları yoktu. Babası, Nathair'in kendini yalnız hissetmemesi için bu boşluğu doldurmayı teklif etmiş ve soğuk bir şekilde reddedildiğinde Linh'e surat asmıştı.

Kai sol elini birleşik tutuşlarının üzerine koydu. "Benim için kızıma iyi bak," dedi babası sert bir el sıkışıyla.

Nathair ona rahatsız edici derecede sessiz bir hırıltı verdi. *Onu gücendirdin baba.*

Babası sadece kıkırdadı ve kalabalığa karışıp ön sıradan izleyici olmak için el salladı. Baş Rahibe törene başladı - çoğu kimsenin anlamadığı başka bir dildeydi. Düğün kutlaması yaparken bile refah, sağlık ve sevgi istedikleri kendi tanrıları vardı.

Linh parmak uçlarını Nathair'in parmak uçlarına değdirirken, "Bence çok hoş görünüyorsun," diye fısıldadı.

Adamın işaret parmağının boğumu, elini tutmak istediğini gösterecek şekilde onunkine dokunduğunda kalbi küt küt atmaya başladı. Bahse girerim onun da kendine göre bir iltifatı vardı ve aklından geçenleri hayal etmesine izin verdi.

Belki de... göz kamaştırıcısın, küçük bülbül? diye düşündü Rahibe'ye gülümserken. Evet, bu onun söyleyeceği bir şeye benziyor.

"Tüm bunların anlamsız olduğunun farkında mısın?" Nathair başını ona doğru eğerek işaret etti. "Bu insan bağı çok zayıf ve bir Mavka'nın gelinini elde etmesinin yanında devede kulak kalır. Biz sonsuza dek bağlıyız Linh. Bu hayatta ve bir sonraki hayatta."

"Biliyorum," diye fısıldadı.

"O zaman bunu neden yapıyoruz? Yeni evimize gitmeyi tercih ederim."

Linh önlerindeki maskeli kadına temkinli bir bakış attı. Tören sırasında konuşmamaları gerekiyordu ama Rahibe başıyla onayladı. Linh endişeyle dudaklarını yaladı ve bakışlarını kalabalığa çevirdi.

Sesini alçaltarak şöyle dedi: "Aptalca olduğunu biliyorum ama benden, ailemden ve halkımdan çok şey alındı. Bu benim için yeni bir şey ve birçok kızın küçükken hayalini kurduğu bir şey. Babam her ne kadar bunun için zorlasa da, sanırım bunu benim adıma yaptı." Nathair'in omuzları sertleşti ve ona hüznü ama güven verici bir gülümseme verdi; gözlerini kırıştıran ve

başını yana eğmesine neden oldu. "Anlamasan bile, bunu seninle yaptığım için gerçekten çok mutluyum Nathair."

Nathair'in kafası biraz geriye gitti ve turuncu gözlerinin rengi koyulaştı. Görünürdeki suçluluğunun ağırlığı altında Linh'e bakamıyormuş gibi Rahibe'ye baktı. Bu gün pek çok insan için özeldi ama Linh bunun duygusal ağırlığını anlayamadığı için onu suçlamadı.

Göğsünü daire içine aldı. "Özür dilerim." Kafatası biraz ona doğru eğildi. "Eğer istediğin buysa, tamam."

Bir karara varmış gibi görünerek döndü. Nathair çiçek tacını çalmadan önce, onun hızı karşısında şaşkınlıktan nefesi kesilen babasına doğru atıldı. Geri dönmeden önce tacı orantısız bir şekilde başına yerleştirdi.

Rahibe sonunda İngilizceye geçti, böylece onlara yüzüklerini takmalarını söyleyebildi. Nathair ona kendi hazinelerinden bir yüzük verdi - tabii ki o seçmişti - ve o da ona köyünün yapımına yardım ettiği bir yüzüğü verdi. Suyun içinde kalmaya dayanabilecek ve eğer ona iyi bakarsa aşınmayacak bir şey.

Sonra yeminlerini etmelerine izin verildi.

Linh ilk sözü aldı ve basit tuttu. "Sana en çok ihtiyacım olduğu anda seni buldum ve o günden beri çok minnettarım. Kucaklayışın içimi büyük bir sevgiyle doldururken, kalbin beni güvende hissettiriyor ve besliyor. Benim için dünyalara bedelsin. Beni seçtiğin için teşekkür ederim Nathair."

Lanet olası babası arka planda hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu ve o da neredeyse inanamayarak yüzünü avuçlayacaktı.

Sonra sıra Nathair'e geldi.

Ellerini kaldırdığında, ne kadar sabit olduklarını fark etti. Gergin bir şekilde titremek yerine, her kelimeyi ciddiye alıyormuş gibi güvenle imzaladı - muhtemelen oracıkta uydurduğunu düşününce bu onu şaşırttı.

"Senin kucaklamanda en az senin kadar huzur buluyorum ve bu hayatı seninle birlikte yaşayacağım." Kıvrak parmakları ve güçlü elleri bir sonraki sözlerini vurgulamak istercesine yavaşladı ve gözbebekleri parlak pembeye dönüştü. "Sen benim göğsümün dışında atan kalbimsin, benim küçük bülbülüm."

Sonra 'seni seviyorum' işareti yaptı ama orta parmağını uzatarak işaret parmağıyla çaprazladı ve 'seni çok seviyorum' olarak değiştirdi.

Gözlerinden yaşlar süzülürken alt dudağı üzerine çöken ezici aşktan dolayı titredi.

Küçük bir mırıltı başladı. "Bu iyi miydi?"

Linh başını sallarken öne doğru sıçradı. Kollarını adamın kalın, kordonlu boynuna doladı ve dudaklarını adamın kemikli ağzının dikişine bastırdı.

"Sanırım artık birbirinizi öpebilirsiniz," dedi Rahibe, küçük ve derin bir kıkırdama duyuldu.

"Ah, özür dilerim," diye homurdandı Linh, utançla geri çekildi.

Nathair başının arkasını kavradı, onu yaklaştırdı ve çatallı dilini ağzına soktu. Dili onunkine sürtünürken bir inilti çıkardı.

Bir alkış tufanı kopmadan önce birkaç kişi beceriksizce alkışladı. Gürültü üzerine Nathair titreyerek geri çekildi, başı tiksintiyle seğirdi. Kalabalığı ısırmadı ve bunun yerine başparmağıyla yanağını okşayarak dikkatini onun üzerinde tuttu.

Teşekkürler, Nathair.

Sonunda bunu, onları ve bu günü bir bütün olarak kabul etmesini takdir ediyordu. Kalbi her zamankinden daha hafif hissediyordu ve yaşadığı her şeyin en azından mutlu bir sonu olduğunu hatırlatması için düzgün bir düğün yapmaya gerçekten ihtiyacı vardı.

"Artık gidebilir miyiz?" Nathair sordu.

Linh onun kemikli yüzünün yanlarını kavrayarak burnunu onunkine dayadı. "Önce şenlik yapmalıyız, sonra kendimizi affettirebiliriz."

Homurdandı ama başını sallayarak kabul etti. Kafatasını onun arkasındaki bir yöne doğru kaldırdı ve gözleri merakla koyu sarı renkte parlayarak eğildi. Kız kaşlarını çatarak arkasını dönmeye başladığında, adam onun çenesini kavradı.

Birkaç saniye boyunca hareket etmedi.

"Bugünün önemli olduğunu söylemiştin, değil mi?" Linh başını sallayınca içini çekti. "O zaman dön ve biriyle yüzleş. Çok fazla dikkat çekmeyin, çünkü bu halkınıza sıkıntı verebilir."

Bu neden omurgasından aşağı bir endişe süzülmesine neden oldu?

Nathair vücudunu farklı bir yöne doğru eğerken Linh döndü. Kimi araması gerektiğini tahmin etmek zor değildi; iki kişi bir ara sokağın gölgeli girişinde duruyordu.

Figürlerden biri koyu gri bir pelerin giymişti ve bu pelerin onu alnından ayaklarına kadar tamamen gizliyordu. Yanındaki kadın ise çoğunlukla beyaz tüylerden yapılmış bir pelerin giymişti; tüylerin bir kısmı kahverengi ve benekliydı. Başlık aşağıdaydı ve koyu kahverengi, gevşek bukleler ve bir

Sert hatlara sahip güzel bir yüzü vardı. Teni kahverengiydi ama gölgeler arasında başka bir ayrıntı yakalamak zordu.

Kadın bir elini kaldırarak tek bir parmağını kıvrılan dudaklarına bastırdı, ardından selamlamak için başını eğdi.

Linh, Nathair'e dönerek, "Anlamıyorum," dedi. "Kim bunlar?"

Küçük bir kahkaha attı. "Sanırım annem ve babam."

"Ne?!" diye sessizce homurdandı. Babasını pelerininin altında bile görememişti!

Sonra sanki buhar olup uçmuşlar gibi kayboldular. Onları aramak için bir adım öne çıktı, ancak yemek ve şenlik beklemekten yorulmuş olan ailesi tarafından kuşatıldı.

Hayır, bekle. Kalabalığı taradı ama beyaz kuş tüyleri içindeki kadını bulamadı. *Nereye gitmişlerdi?*

Onları düzgün bir şekilde karşılamayı çok isterdi.

Düğünü izlemeye mi geldiler? Linh gittikleri için hayal kırıklığına uğramadan edemedi. *Nereden biliyorlardı ki?*

Şikâyetini dile getirmek için ağzı açık bir şekilde Nathair'e döndü. Nathair'in gözleri yine pembeleşmiş bir şekilde kendisine baktığını görünce ağzını kapattı ve kalbi şefkatle çarptı.

Sorun değil. İleride onlarla düzgün bir şekilde tanışacağız.

Çok zamanları vardı.

Nihayet, diye düşündü Nathair alacakaranlık üzerlerine çökerken. Linh onun elini tutmuş, onları kuzeye, yeni evlerine doğru yönlendirirken, o da bir fenerin sapını kavramıştı.

Yola çıkmadan önce kırmızı gelinliğini değiştirmiş, kız kardeşi için saklaması için annesine geri vermişti ve şimdi üzerinde desen olmayan sade bir gelinlik giyiyordu. Uzun, omuz askılı ve açık lavanta tonundaydı. Kadının kıvrımlarını hafifçe saran arzu rengini oldukça beğenmişti.

İlk fırsatta ona giydirdikleri o gülünç 'damat' giysisini yırtıp atmıştı.

Nathair, Anzûli'nin önünde söylediği sözler karşısında gözlerinin dolması dışında, bugün yaşananların hiçbir kısmından keyif almamıştı. İnsanların önünde onu bu kadar açık bir şekilde öpmesi, hem onlara hem de kendisine, onu partneri olarak görmekten utanmadığını kanıtlaması memnuniyet vericiydi.

İnsan geleneklerine göre kendini bu dışıye 'bağlarken' teşhir edilmekten ve aval aval bakılmaktan nefret etmişti. Babası Nathair'le arkadaş olmak için elinden geleni yapmış olsa da, şenlikler sırasında herkes yemek yerken ve sohbet ederken kendini bir yabancı gibi hissetmekten de hoşlanmamıştı. Kendisiyle tek taraflı da olsa oldukça içten bir sohbet paylaşan bu eksantrik erkeğe yavaş yavaş ısınmaya başlamıştı.

Nathair de onu kendisiyle dans ettirmeye çalıştığı için telaşlanmış ve utanmıştı. Bacakları yoktu ve kendini bir

Kız kalçalarını sallarken, dik pozisyonu onun üzerinde yükselmesine neden oldu. Ellerini tuttu ve o küçük gösterisini yaparken hiç şikâyet etmeden hareketsiz kaldı.

Keşke en başında bana karşı dürüst olsaydı. Eğer 'düğünlerinin' ailesini yatıştırmaktan daha derin bir sembolü olduğunu bilseydi, bu konuda bu kadar sinirli davranmazdı. Ona gerçeği söylediğinde, birdenbire bu günü ona da hediye etmek istedi.

O şimdi mutlu ve önemli olan da bu.

Ayrıca annesinin tanıklık etmeye geldiğine ya da Weldir'in bir tür fiziksel formda orada olduğuna inanamıyordu. Gölgeler içinde saklanmıştı ve Nathair'in bile onun büyü bulutunun ardını görmesini imkânsız kılıyordu.

Daha sonra düşünülecek şeyler.

Linh onun elini çekerken o güler yüzlü gülümsemesini takındı ve Nathair güzel gelinini izledi.

Linh yumuşak bir sesle, "Sana bir şey söylemem gerek," dedi ama Linh bu sözlerdeki çekingenliği fark etti. Yavaşladıkça yanakları pembeleşti ve dudağını dişlediğinde Linh soru sorarcasına başını eğdi. "Ruj sürüyordum. Bu da kafatasının her yerinde öpücük izleri olduğu anlamına geliyor."

Nathair düşünceli bir şekilde burnunun ucunu kapattı. *Var mı?* Bu dışının kafatasının beyaz genişliği üzerinde küçük sahiplenici aşk izleri bırakması fikri hoşuna gitmişti.

Adamın gözleri pembeye döndüğünde küçük bir kıkırdama duydu. "Sanırım sana daha fazlasını vereceğim."

Umarım onları bana her gün verir. Sırf onları göstermek için köyde dolaşmaya daha meyilli olurdu. Kafatasını kanıtlarıyla lekeleyerek bunları ona verdiğini diğer tüm erkeklerin yüzüne vurmak için.

Göğsünde kurnaz bir kıkırdama fokurdarken gözbebekleri koyu yeşil renge büründü. Kısa yürüyüşlerinin ardından bir mağaranın ağzına ulaştılar.

İblis kokuyor olsa da, hepsinin boşaltıldığını söyleyebilirdi - oldukça şiddetli bir şekilde. *Köylüler bizim için temizledi mi?* Bunun için minnettardı.

İçeri girdiler ve o da hemen ilk mağarasından aldığı ağır eşya çantasını çıkardı. Yeni evlerini özümserken onu yere bıraktı.

Çok büyük değildi, bu da hemen cesaretini kırdı.

Nathair, köylüler bugün onu ölçtüğüne göre, kuyruğunun uzunluğuna göre alanını oldukça doğru bir şekilde ölçebiliyordu - kızgınlığına rağmen

onunla birlikte. Bunu yapmak için neden bu kadar heyecanlandıklarını ya da neden kuyruk ucundan kafatasının tepesine kadar 'kırk beş fit' olduğunu sevinçle haykırdıklarını anlamıyordu. Elbette, hayata döndüğünden beri boyunun epey uzadığını, kas ve kütle bakımından da kalınlaştığını biliyordu ama ölçülmek garip geliyordu. Onların üzerinde yükselmek için doğrulduğunda boyu bir metreyi biraz geçiyordu.

Genişlik açısından, kırk beş ayağının tamamını mağara boyunca çok az kıpırdama payı ile uzatabileceğini düşündü. Uzunluğu biraz daha uzundu, belki altmış fit, yüksekliği ise on bir fit civarındaydı.

Girişin soluna yakın iyi bir bölüm, normal ayakta durma yüksekliğinde ancak göğsüne kadar gelebilecek bir su havuzu tarafından kaplanmıştı. Daha ileride çok daha küçük iki havuz vardı.

İki büyük şilte birbirine dikilmiş ve sanki köylüler onlara yatacak güzel bir yatak vermek istiyormuş gibi sağ duvara dayandırılmıştı. Çerçeve yoktu, ki bu akıllıcaydı, çünkü ağırlığı muhtemelen onu kırabilirdi. Yanında küçük bir sehpa ve muhtemelen Linh için bir çekmeceli şifonyer vardı. Duvarlara fenerler çakılmıştı.

Kaldığımızdan emin olmak için ellerinden geleni yapıyorlar.

Köyün koruyucusu olarak taç giydiğinden ve onu yatıştırmak için ellerinden geleni yaptıklarından beri, onlarla dalga geçip geçemeyeceğini merak etmeye başlamıştı. Onları diz çöktürüp kendisine bir tanrı gibi tapınmaya zorlarsa bunu oldukça komik bulacaktı. *Boyun eğİN, küçük insanlar, ya da yenilin.*

Ancak Nathair suyun tehlikelerini biliyordu ve hemen daha büyük olan havuza daldı. Tüm vücudu oldukça güzel bir şekilde sığıdı ve terk edilmiş yuvasından biraz daha büyüktü.

Onu karşılayan sıcaklık karşısında bedeni titredi ve dalgalandı. Suyun ısıtıldığını fark etmemişti ve bu onu taşıdıkları yer konusunda biraz daha mutlu etti.

Biliyordum, diye homurdandı omuzlarının genişliğine sığacak kadar büyük bir açıklık bulduğunda. Dar tünelden iterek geçti ve tünelin kısa olduğunu görünce şaşırdı.

Diğer tarafa geçti ve karanlığın içinde etrafına bakındı. Eski mağarasına oldukça benziyordu. O kadar düz olmasa da, kayanın iyi bir bölümü karayı verirken, yüzde altmışı sudan oluşuyordu.

Hiçbir İblis saklanmamıştı ama başka giriş olup olmadığını kontrol etmek için bir kez daha daldı. Yokmuş.

Yakınlarda bir yeraltı nehri var. Titreşimini hassas pullarında ve yüz geçlerinde hissedebiliyordu, kilometrelerce olmasa bile metrelerce kayanın arasından bile. Okyanusa dökülen şelaleyle bağlantılı olduğunu düşündü. Sıcak olmasına şaşırdım. Karanlıkta ve oldukça derin gölün dibinde, kemikli çenesini kavradı. Düşünürken solungaçları sürekli parlıyordu. Kuvars mağarası da öyle ve yakınlarda olduğunu biliyorum.

Kuvars mağarası eski göletin kuzeybatısındaydı, bu da şu anlama geliyordu. Muhtemelen bunun altında mı?

Dağ mı?

Buradaki dağların ortasından bir yeraltı nehri geçtiği ve ısıtıldığı için, yeryüzü ısısının bir cebi olup olmadığını merak etti. *Buradaki su hoştu* ama en iyi ihtimalle ılıktı. Sadece ondan biraz daha sıcaktı.

Bu ona kuvars mağarasını hatırlatıyordu ve Linh'i fırsat buldukça oraya geri götüreceğini biliyordu. Onları ilişkileri için özel bir yere geri götürmek istiyordu - sonunda bir oldukları ve Linh'in ona açıldığı bir yere. Birlikte daha da harika yerler keşfetmek için önlerinde uzun yıllar olacaktı.

"Nathair," diye seslendi Linh ve yüzünü buruşturdu.

Merakının onu ele geçirmesine izin vermiş ve gelinini yeni evlerinde terk etmişti. En azından güvenliydi - kız üzülürse bahanesi bu olurdu.

İtti ve dar tünele doğru yöneldi. Diğer tarafta onu karşılayan ışıktan, kadının asılı fenerlerden birkaçını yaktığını anlayabildi.

Dizden aşağı bir dizi bacak çoktan suya batmıştı, ardından çıplak bir popo kayanın üzerine oturmak için içeri kaydı. Suda ona katılıyordu ve onun soyunma gösterisini kaçırdığı için hayal kırıklığına mı uğradığını yoksa aralarında bir engel olmadığı için rahatladığını mı bilmiyordu.

Sonra, onun yalnız olduğu bir ortamda kendinden bu kadar emin ve rahat bir şekilde soyunmasını içine sindirdi ve bu bilgiyle rahatladı.

Merhaba çıplak dişi, diye mırıldandı suyun yüzeyini tam önünde yararken.

Topuzunun kıvrımlarını bile çıkarmış, yanaklarının her iki yanında duran örgüler dışında saçlarını serbest bırakmıştı.

"Eğleniyor musun?" diye sordu, gözleri bilmiş bir mizahla kırışmıştı. "Hoşuna gideceğini biliyordum."

Nathair başını çevirdi. "Sorun yok. İblislerden güvende." Koruyucu kubbesi bundan emin olabilirdi.

"Uh, huh," diye mırıldandı sanki daha iyi biliyormuş gibi. Düzleştirdiği kollarını adamın omuzlarına koyarak, bacaklarından birini kalçalarını ayıracak şekilde adama doğru itti. "Biliyorsun... şimdi evliliğimizi tamamlamamız gerekiyor."

Sesi tatlıydı, sanki ona şarkı söylemek ister gibiydi.

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," diye dürüstçe cevap verdi. Bu daha önce duyduğu ya da tanık olduğu bir şey değildi. Yine de biraz daha yaklaştı, böylece onun ayırık dizlerinin arasına yerleşebildi.

Şimdi suyun hemen üzerinde olan göğüsleri adamın pullu göğsüne doğru kaydı. Sertleşmiş meme uçları hassas tenini okşarken, adam karnını kadının kalçalarının tepesine bastırdı.

Linh öne doğru eğilerek boğazının ön tarafına öpücükler kondurdu ve sol taraftaki solungaçları kıl payı kaçırdı. "Bu seks yapmamız gerektiği anlamına geliyor."

Şimdi öyle miyiz? diye düşündü esprili bir mizahla.

Nathair dudaklarına ulaşabilmek için geriye doğru eğildi. "Benim için tahrik oldun mu?" diye sordu pençelerinin arkasını yanağına bastırmadan önce. Bir örgüyü kulağının arkasına fırçaladı ve yuvarlak tepesini okşarken oraya sıkıştırdı.

"Sadece biraz," diye itiraf etti alt dudağını ısırarak. "Ama eminim bunun da üstesinden gelebilirsin."

Kadın çekiştirirken öne doğru eğildi ve Nathair daha da yaklaşmasına izin verdi. Kız onun ağzının ortasını öptü ve Nathair de anında karşılık verdi. Dilini onun ağzına sokma fırsatını bulmadan önce, dudaklarını selamlamak için parçalı çenesini dudakları taklit edecek şekilde hareket ettirdi.

Kadın zevk dolu bir ses çıkardı ve Nathair de ona hafif bir iniltiyle karşılık verdi. Elinin tersiyle boynundan göğsüne doğru dans etti - sadece bir meme ucuyla oynayacak kadar durakladı - daha aşağıya inmeden önce. Kalça kemiğinin üzerinden geçtiğinde, kadın leğen kemiğini onun için eğdi ve kalbi daha hızlı çarpmaya başladı.

Nathair dudaklarının arasına girip klitorisini bulmadan önce pençelerini kınına soktu. Hassas sinir yumağıyla oynadı ve kız onun için inlerken bacakları iyice açıldı. Klitorisini alıştırılmış bir baskıyla daire içine aldı ve kalçalarının onu ince sallantılarla selamlamaya başlamasını bekledi.

Ancak o zaman daha da alçaldı ve parmak uçlarını kadının girişindeki kaygan havuza değdirdi. Onu iki parmağıyla hızlıca mızrakladı ve kasları kilitlendi

ciyaklarken. Nathair onları pompalamaya devam etti, öpüşmelerinin ve dokunuşlarının onu yumuşak ve hazır hale getirdiğini görmekten memnun oldu.

Dilini boynunda gezdirebilmek için ağzını onunkinden ayırdı ve sonra meme uçlarından birini yalamak için kendini aşağı indirdi. Çene segmentleri arasına sıkıştırarak, diliyle daha fazla acıyı yatıştırmadan önce, onun acıyı hissetmesine izin verdi.

Geri çekildi ve burnunu aşağı doğru eğmeden önce ağzını yaladı. *Her zaman yapmak istediğim bir şey var.*

Ödülünü almak için daha fazla zaman kaybetmeden parmaklarını çıkardı ve suyun altına daldı. Ciğerlerinin suyla dolmasını ve nefes alma sisteminin şekil değiştirmesini beklerken, Nathair omuzlarını onun kalçalarının altına sıkıştırdı.

Yüzeyin altında, diliyle onun klitorisini okşadı. Linh hızla arkasına yaslandı, kalçalarını ayırdı ve boynuzlarını kavradı - onlara dokunmasına izin vereceği tek kişi.

Ruhu özden oluştuğu için, Nathair suyun içinde olmasına rağmen güvenli görüldüğünü çoktan keşfetmişti. Bu ona sadece suda yaşayan benliği olma ve dışisiyle bu şekilde oynama özgürlüğü veriyordu.

Solungaçlarından bir nefes aldığı anda ondan gelen bir inilti suda yankılandı. Tam dilini onun küçük şirin deliğine değdirdiği anda, ciğerlerini anında kavrayan acıdan boğuldu. Bunun sadece sudaki yeni mineralleri solumanın getirdiği bir değişim olduğunu düşünerek görmezden geldi. Tahrik olmuş dişinin tadına baktıkça, ciğerlerinin ve kalbinin etrafında dallanan küçük sinirlere veya özel damarlara lav girmiş gibi hissetti.

Nefes alamıyorum! Nathair boğulmadan önce yüzeye çıkmak zorundaydı. Bir elini oturduğu kayanın üzerine koyan Nathair, ciğerlerini normalden daha hızlı bir şekilde su boşaltmaya zorlarken nefes nefese kaldı.

Linh genişlemiş, endişeli gözlerle doğruldu. "Aman Tanrım, iyi misin?"

"Hayır," diye cevap verdi titreyen elleriyle. "Cildinde her ne varsa suyu t-o-x-i-c yapıyor."

Tadı aynı anda hem ekşi hem de tatlıydı ama yine de asitliydi. Göz kapakları titredi. "Oh. Daha önce parfümlü bir banyo yapmıştım."

"Lütfen bunu bir daha yapma," diye yalvardı, göğsündeki yanma şimdiden hafiflediği için şükreliyordu. "Suyun içinde bana katılırsan, teninde ne varsa nefes alışımı etkileyecektir. Metaller ve tuz gibi bazı şeylerde sorun yok."

"Özür dilerim," diye homurdanarak bakışlarını onun göğsüne indirdi. Giderek artan uyarılmışlığının tüm pembeliği solmaya başladı.

Onun istediği bu değildi. Ellerini kalçalarının altına yerleştiren Nathair onu kaldırdı ve mükemmel kıcını kayalık bankın kenarına koydu. Bunu oturduğu yerden uzakta yaptı, böylece başını kalçalarının arasına kaydırmak için yer açabilecekti.

"Bu iyi mi?" diye imzaladı, bir yandan küçük amcığına bakarken bir yandan da ağzını yalıyordu.

Kız başını salladığında Nathair dilini kızın içine soktu. Onu anında karşılayan tat, Nathair'in omuzlarını suyun derinliklerinde titretti, sonra da onu genişletebilmek için dizlerini yukarı kaldırdı. Linh dirseklerine yaslandı ama Nathair dilini sokarken bakışlarını onun kafatasında tuttu.

Onu parmaklayarak uyarılmasının çoğunu ortadan kaldırmış olmasına rağmen, gözbebekleri mora dönüştü ve sikleri suyun içinde hızla sertleşti. Başını çevirip klitorisine vurabilmek için dilini dışarı çıkardı, sonra daha fazla kayganlık üretmesini isteyerek tekrar yukarı kaldırdı. Ancak tekrar küçük bir havuza dönüştüğünün kokusunu aldığında dilini tekrar içeri soktu.

Diliyle havadaki şeyleri algılayabildiği için tat alma duyuları diğer yaratıklardan daha hassastı. Bu, dışının yaramaz tadının tüm kafatasının tepki olarak uğuldamasına neden olduğu anlamına geliyordu ve daha fazlasını ürettiğinden emin olmak için esnek uzantısını mümkün olan her şekilde fiskeledi.

Dilini onun sıcak amının lezzetli kuyusundan çıkarmak istemediğine karar verdiğinde, kolunu onun kalçasına doladı. Yukarıdan klitorisine bastırdı ve kızın ona verdiği boğucu inilti çok hoştu. Başı arkaya eğik, omurgası kavisli ve göğüsleri kayalık tavana doğru bakarken, dudakları gürültülü pantolonunun üzerinde ayrılmıştı ve çarpıcı görünüyordu.

İç duvarları kasıldı ve titredi, tıpkı sıkılaştığı gibi. Onun için boşaldığı zamanki yoğun kabarmalar nedeniyle siklerinin uçlarında Precum kabardı ve duvarlardan sıçrayan çığlığıyla kulakları karıncalandı. Bu dışının parçalanması ve ona daha fazla tat vermesi karşısında duyduğu heyecanla ağzından salyalar aktı.

Onun içine girmeyi çok istiyorum. Bu dışıyı sikine sarmayalı *günler* olmuştu.

Çok şey olmuştu ve ona dokunmayı, çığlıklarını duymayı, bu şehvetli yaratığın her şeyini deneyimlemeyi özlemişti. Elini klitorisinden kaydırarak karnını avuçladı ve bir göğsünü okşadı, sadece hatırlamak yerine yumuşaklığını hissetmek istiyordu.

Nathair onun üzerine çıkmak için kalkmak yerine başını kremsi kalçalarının arasında tuttu.

Zonklayan siklerini yumruklamayı düşündü ama buna karşı karar verdi. Kendini serbest bırakmaması en iyisiydi - tohumunun suda kalmasını istemiyordu.

Linh onu uzaklaştırmak için başını ittiğinde bile Nathair ona yapıştı. Onu tekrar boşaltmak, onunla işi bittiğinde kucağında doygun bir dişi olmasını istiyordu. Ona bir damla daha veremeyene kadar onu terk edilmiş bir halde ağlatmak istiyordu.

"İçimde, Nathair," diye haykırdı, acı dolu bakışlarını ona doğru indirirken daha sert itti. Kaşları çatılmış, dudakları ısırılmış ve öpücüğü şişmiş bir halde, "Sana içimde ihtiyacım var," diye soludu.

İçinden kopan inilti üretmek için acı veriyordu. Başını salladı. *Yapamam.* Onun içinde olamazdı - henüz değil, bu gece de olamazdı.

Linh yüksek sesli bir çığlık attığında başını geriye attı, tam da tatlı amcığı bir kez daha dilini sağarken. Nathair ondan alabildiğini alarak memnuniyetle inledi. Kalçalarını öne doğru eğdiğinde, onları içine sokmak için çaresizce çırpınırken horozları havuzun zeminine sürtündü.

Onu sıkıştırmayı bıraktığında, daha fazla zevke ihtiyacı olup olmadığını kontrol etmek için klitorisine vurmak üzere dilini çıkardı.

"Lütfen," diye sızlandı. Hafif bir hırıltı çıkardı ve başını bir kez daha eğdi. Linh onu kendisinden kaçmasına izin vermeye zorlamak için hızla doğruldu ve bir boynuzunu çekti. "Neden benimle seks yapmıyorsun? Dün gece de yakınlaşmaktan kaçındın."

Kahretsin, diye içinden geçirdi Nathair.

Kollarını dikleştirerek kadının etrafına doğru eğilirken, ağrıyan aletlerini akıllıca suya daldırıp havadan uzak tuttu.

Dün gece onu reddetmediğini söyleyemezdi, ancak bu konuda oldukça incelikli davrandığını düşünüyordu. *Tahrik olduğunda kokusunu alabildiğimi biliyor.*

Bu dişinin sırtına, pullarına ve göğsüne dokunarak seksi kışkırtmaya çalışması, elini tehlikeli bir şekilde dikişine yaklaştırması tam bir savaştı. Onu kendine doğru itti ve uyanık olduğunu ve bir parçanın içinde olmadığını görmesine izin vermeden uyumasını bekledi.

Kendince ona yalan söylemekten hoşlanmıyordu ama çözümünü bilmediği bir sorunu da ortaya koymak istemiyordu. Görünüşe göre, ona bu lütuf gösterilmeyecekti.

"Sorun ne?" diye sordu, çenesinin yanlarını avuçlayarak. "Nathair... Benim yüzümden olmadığını biliyorum; zihninin nasıl olduğunu biliyorum."

Hoşlanmamasına rağmen onunla ve onun şehvetli düşünceleriyle oldukça samimi bir ilişkisi vardı.

"Sana artık bir Fantom olduğunu ve bunun bazı yeteneklerle birlikte geldiğini söylemiştim," diye imzaladı.

Dudakları düşünceli bir şekilde büzüldü. "Şey, evet. Dün bana her şeyi açıkladın."

"Ben de seni kendimle uyumlu hale getirdim," diye cevap verdi ve başını yana eğerek amına baktı. "Bu am artık benim. Ruhunu verdiğinde onu ve seni sahiplendim." Ağzını yalarken koyu yeşil gözüne girdi ve parmak uçlarını kadının kıvrımlarına dokundurdu. "Artık benim tohumlarımdan güvende değilsin. Sen artık benim b-r-e-e-d-a-b-l-e - üreyebilen - gelinimsin."

"Oh," diye mırıldandı ayrık dudaklarından.

"Bunu önlemek için bir büyü var," diye devam etti. "Ancak ben bunu bilmiyorum."

Weldir ona çok şey öğretmişti, zira yavrularının pek çoğunun pek çok büyü yaptığını görmüştü. O bir röntgenciydi, daha iyi öğrenmek ve anlamak için izleyen biriydi - böyle bir bilgiden rahatsız olsa bile.

Nathair'in ölümü, hiç itiraf etmemiş olsa da yaratıcısını yaralamıştı. Weldir hazırlıklı olmayı severdi ve dışısı Cadı Baykuş aracılığıyla tüm yavrularına elinden geldiğince bilgi verirdi.

Ancak bu Weldir'in nasıl yapılacağını bildiği bir şey değildi, sadece varlığından haberdardı. Bir röntgenci olmasına rağmen, o bile yavrusunun çiftleşmesini izlemekten vazgeçti.

"Daha fazla dayanamayacağım ana kadar bekliyorum," diye itiraf etti Nathair, gözleri bir kez daha morarırken. "Senin içinde olmak için yanıp tutuşuyorum Linh, ama kendi arzularımı göz ardı edecek kadar çaresiz kaldığımda bunu kendim çözeceğim."

"Seni doğurma arzum yerini sana olan ihtiyacıma bıraktığında" diye düşünürken kalbine bir hüznün yayıldı.

Nathair bunun bir Mavka özlemi mi yoksa kendi derin özlemi mi olduğunu bilmiyordu ama hayatı geliniyle paylaşmak istiyordu. Yavrular istiyordu ve bu dışının onları büyüttüğünü görmek istiyordu - birlikteliklerinin ve bunun nasıl devam ettiğinin kanıtı.

"Neden bana söylemedin?" Linh sordu ve sesindeki incinmişlikten hoşlanmadı.

"Gençler hakkında ne hissettiğini zaten biliyorum," diye itiraf etti Nathair. "Sen aynı şekilde hissetmiyorsun."

Konuşmanın ağırlığına rağmen, sikleri arzu içinde gümbürdemeye devam etti. Bu dişiyi hamile bırakmaktan bahsetmek onu kaya gibi sertleştiriyordu ve yine de içine pompalamayı düşünmeye başlamıştı. Sadece bu düşünce bile onu zevkten titretiyordu ve eğer içini tohumla doldururken kadın onun için inlerse buna *bayılacaktı*.

"Ben öyle bir şey demedim." Bakışları adamın kafatasında gezinirken kaşlarını daha da çatı. "Neden - Oh!" Küçük bir kahkaha attı. "Nathair, seni o kadar iyi tanı mıyordum. Bir ilişkimiz yoktu ve hamile kalma fikri beni bu nedenle korkutuyordu."

"Diyorsun ki-"

O sözünü bitiremeden Linh elini suya daldırdı ve bir siki başını kavradı. Adamın gözünde mor renk karardı ve adam tehditkâr bir *tıslamayla* ellerini kadının yanında yere vurmak için ayağa kalktı. Linh'in en hafif dokunuşu bile neredeyse onu siklerinden birinin üzerine itmesine neden oluyordu.

Bastırılmıştı, muhtaçtı ve gelininin içinde olmak için yanıp *tutuşuyordu*.

Kadından dökülen kahkaha kalbinin etrafına kaos serpti, sadece burnunu avuçladığında onu yatıştırması için.

"Tanrım, istediğin zaman oldukça canavar olabiliyorsun." Kafatasına duyduğu açık şefkat Nathair'in pençelerini saçlarına geçirmesine neden oldu ve kalçaları sudan daha yukarı kalktı. "Benim için fark etmez, seni aptal Duskwalker. Sen benim *kocamsın*, ben de senin... gelinin? Karın mı? Hangisini tercih ettiğini sonra söylersin."

"Gelin," diye cevap verdi hemen.

Sikeyim karısını! Sen bir Mavka'nın gelinisin.

"Seni içimde istiyorum, Nathair. Seni seviyorum, sana güveniyorum ve ne olacağı umurumda değil."

Buna itiraz etmeyecekti. Aslında tartışmayacaktı, hele de ona istediği her şeyi yapma izni vermişken.

Kemikli burnunu kızın saçlarına gömebilmek için öne doğru eğildi ve sağ elini görebilmesi için kızın başını yana çevirdi. Kulağını yaladı ve nefes nefese, "O zaman iki sikimi de içine sokabilir miyim?" diye işaret etti.

Linh başını sallarken boğuk bir inilti çıkardı, ancak Linh'i sırt üstü çevirdiğinde bir çığlık attı. Ellerini Linh'in her iki yanına yerleştirdi ve kalçalarını, sikleri artık suya batmayana kadar kaldırdı.

Linh dudağını ısırarak onlara baktı ama Nathair bir saniye bile kaybetmedi. Bir şaftın ucu onun girişine dayanana kadar kalçalarını büktü ve sabırsızlıkla onun kafatasına bakmasını bekledi.

Hafif bir hırıltıyla sol sikini hızlı bir hamleyle kadının içine dibine kadar soktu. Elleri göğsünün yanında yumruk olurken sırtı yerden kalktı, dudakları bir "Oh!" ile ayrıldı. İç organları onu karşılayan cennet gibi sıkı sıcaklık karşısında anında kenetlendi. *Kahretsin, o kadar mükemmel hissediyor ki.*

Kuyruğunun büyük bir kısmı hâlâ suyun içindeyken ve gelininin üzerine eğilmişken, Nathair itmeye başladı.

İşte böyle, küçük dişi, diye mırıldandı Nathair ona. *Benim için gevşe.* Aletini çıkardı, böylece diğerini içine sokabildi ve rahat göbeğinin onu hoş karşılamasına izin verdi.

Kadın orgazm olmak üzereymiş gibi kasıldığında, adam geri çekildi. Artık onunla sınırsızca eğlenmesine izin verildiğine göre, boşalmasına izin vermedi - Linh'in çok çabuk yorulmasını istemiyordu. Daha küçük görünmeleri için aletlerini birbirine sıkıştırarak, birleşik başlarını onun pembe girişine dayadı.

Nathair *sertçe* itti. Onu kolaylıkla kaldıramayacağını anlayınca, canı yanmaya başlamış gibi irkildiğinde, onu iyileştirdi. Bu mükemmel amcığı her iki sikinin etrafına gerdiği sürece kendi itişinin acısına katlanacaktı.

Gelininin üzerine ilk kez düzgün bir şekilde binişini izlemek için aşağı baktı. İçinden bir hırıltı koparak içine girmeye başladığında amının dudakları alevlendi. *Oh lanet olsun, evet.* Sıcaklık onu karşıladı, ıslaklık onu öptü ve yavaşça ona uyum sağladığını hissetti.

Penis başlarının kenarları içeri girdiği anda, içinden sessiz bir tıslama yankılandı. *Sıcak. Çok sıcak ve sıkı.* Kasıklarından yayılan bir dalgalanma, terazisinin vücudunda dalgalar halinde yukarı ve aşağı kalkmasına neden oldu. İleri geri pompaladı, onun içinde daha da ileriye ulaştı, iyileşmesinin yardımıyla onu yavaşça kabul ettiğini hissetti.

İkinci bir beden değiştirme büyüsü yapmasına gerek kalmadığı için şükreliyordu.

Vücudunun bu kadar genişliği kaldıramayacağı aşikârdı, onun boyutu insan bedeni için biraz fazla büyük ve hantaldı, ama kendini çok iyi hissediyordu. İçine girdiği her santim kendi aletlerini ve dokunaçlarını sıkıştırıyordu, yine de her ikisini de kabul etmesi onu rahatlatmıştı.

Linh onun altında gerilmişti ama küçük inlemeleri mest ediciydi. Kalçaları sanki ona yardım etmeye çalışıyormuş gibi ileri geri sallanıyordu.

Kadının içine girmesine çeyrek kala, Nathair onu parçalamakla tehdit eden sıkıcı zevk karşısında kadının etrafına yığıldı. Kollarını ona doladı, başının arkasını kavradı ve kıcını yoğurdu. *Mükemmel. O kadar mükemmel ki.* Onu tutarken kolları ve elleri titriyor, pompaladıkça içinden sürekli iniltiler yükseliyordu. *Daha derine. Her yerimi al, Linh.*

Saçlarına doğru nefes nefese kaldı, sonra nihayet bunu yapabildiği için onu takdir ederek dürttü. Bu güzel kadını her zaman istediği gibi alabilmek. *Benimsin. Küçük dişi, sen benimsin.*

Adam kızın içine girdikçe, başının tepesi burnunun erişemeyeceği bir yere gelene kadar kaymaya devam etti.

Aletleri sürekli kabarıyor, coşku ve heyecan içinde kalınlaşıyordu. Kalçaları birbirlerine yaklaştığında, dokunaçları kadının kalçalarının kıvrımlarına dolanarak onları birbirine kenetledi. Göğsü şefkatle gerilirken, kasıkları derin bir zevkle ışıldıyordu.

Ne kadar dolu olduğunu hissedebilmesi için onu iyileştirmeyi bıraktı, artık tamamen gömülü olduğu için daha da gevşeyeceğini umuyordu. Birbirlerine tamamen bağlanmışlardı ve ikisinin de uyum sağlamasına izin vermek için duraklamıştı.

Linh kollarını adamın ortasına dolamıştı, göğsüne doğru nefes alırken sevimli tırnakları adama batıyordu. Kalçaları Linh'in geniş kalçalarının etrafında yastık gibi duruyordu ve ayaklarının topları Linh'i kilitlemek için onun yanlarına bastırıyordu. İç içe geçmiş bedenleri arasında tek bir boşluk bile yoktu.

Ben... onun üstündeyim. Ve o kaçmak için endişelenmiyordu.

Adamdan derin, arzulu bir nefes geldi ve kıza kendisine bakması için yer verdi. Güzel gözleri şehvetle parıldarken, yüzü ateşli görünüyordu.

Nathair onun ötesine baktı. Artık onu yuttuğu için düşüncelerine berraklık yağıyordu. Onu bir canavar gibi sert, engebeli kayaya yasladığını fark ettiğinde koyu turuncu, mor görüşünü istila etmekle tehdit etti. Kuyruğunun büyük bir kısmı hâlâ içinde olduğu için havuzdan doğru düzgün çıkmamıştı bile.

Gözlerini birdenbire çok uzakta görünen derme çatma yatağa dikti. Orası daha yumuşak ve değerli gelinini becermek için daha iyi bir yer olacaktı.

"Çok büyüksün," diye fısıldadı ve amcığı herifin sikinin etrafında kasıldı. "Kalp atışlarını içimde hissedebiliyorum. Buna bayılıyorum."

Sadece düşüncelerini mi dile getiriyordu yoksa onu rahatlatmaya mı çalışıyordu bilinmez, onları harekete geçirme umudu sözleriyle çalındı.

İki sikimin de içinde olmasını seviyor musun, küçük bülbül? Nathair bir iniltiyle kalçalarını yavaşça geri çekerek düşündü. *Seni iki yarağımla birden germem hoşuna mı gidiyor? Onun amcığının* rahat yuvasına soktu ve başının bir iniltiyle geriye doğru eğilmesini izledi. *Bu amcığı tohumlarımla doldurana kadar sikeceğim.*

Ayrılmış ağzından boğuk bir nefes kaçtı. *Seni çiftleştireceğim ve yavrum Linh'le birlikte olgunlaşmanı izleyeceğim.* Koyu yeşil, düşüncelerinden ve çaresiz arzusundan dolayı gözünde titreşti.

Onu altına hapsedene kadar vücudunu alçalttı. Başı adamın dirseğinin kıvrımına yaslandı ve adamın eli, kızgınlığı için onu yerinde sabit tutmak üzere omzunu kavradı, diğer kolu ise kıcını kavramak için sırtından aşağı geçti. Kuyruk yüzgeçleri uyluklarının iç kısımlarına sürtünerek kalçalarını uzaklaştırdı, ancak tekrar içeri itti.

Tehlikeli bir heyecanla daha sert vurmaya başlamıştı ama kadının şeklini hissedebilmek için yavaş tutuyordu. Böylece sırılıslam, dokulu, spazm geçiren amcığının her santimetresinin yaraklarının boylarını emdiğini hissedebiliyordu. Böylece aletlerinin uçları rahim ağzına değene kadar her bir minik yumrunun içine girip çıkmasını deneyimleyebiliyordu.

Güzel kadın, diye inledi gözlerini kapatıp onun sıcaklığını, kokularını, ciğerlerinin onun için en tatlı, en müstehcen şarkıyı söyleyişini içine çekerken. Teni çok yumuşaktı, vücudu ağırlığının altında ezilirken uysal ve yumuşaktı ve ona sıkıca sarıldı.

Onu hep bu şekilde tutmak istemişti - bedenini becerirken ona kalkan olmak. Karşılığında derinlerde bir yerde tutulmak, kalbinin hayranlıkla çarpmasına neden oldu - sadece iç duvarları onun etrafında sıkıca kapandığında kekelemesi için.

Sıvı içinde ezilirken bir çığlık attı. *Siktir! Beni sıkıyor.* Kadın siklerinin etrafına dolanırken kalçaları hızlandı, sanki o vermeye hazır olmadan önce tohumlarını çalmak istermiş gibi onları sağıyordu.

Nathair küçük dışisini çiftleştirmek istiyordu ama çok sayıda Bunu yaparken *eğleniyorum.*

Sırtını tırmaladı, pullarını yırttı ve onları koparana kadar tırnaklarının altında kaldılar. Adamın hamleleri, birleşen sıvılarıyla daha ıslak hissediliyordu; kadının orgazmı ve adamın kayganlaştırıcı etkisi birbirine karışarak tamamen onlara ait, eşsiz ve sapkın bir koku oluşturuyordu.

"Nathair," diye seslendi kırık bir çığlıkla. "Durma. Çok iyi hissediyorsun."

Kuyruğundan arkalarına su fışkırana kadar uzun omurgasından aşağı bir titreme geçti. *Siktir, Linh.* Tohum kesecikleri ona doğru çekilirken onu kendine doğru daha sıkı çekti.

sertçe sıktı ve zevkle şiştiğinde çift horozu içinde ayrılmaya çalıştı.

"Çok güzel kokuyorsun, nilüferler ve ayçiçekleri gibi," diye düşüncesizce göğsüne vurdu. Pullarını yaladı, öptü, sanki etinin tadını emmek istiyormuş gibi. "Çok güçlüsün ve vücudunun benimkine karşı verdiği hissi, pullarının tenime sürtünmesini seviyorum." Kalçaları ileri geri oynadı, daha fazla sürtünmeye ihtiyacı varmış gibi dönüyordu. Nerede oldukları ya da sert bir zeminde bulundukları umurunda değildi. Tek istediği daha fazlasıydı.

Kalbini ve zihnini un ufak ediyordu. *Mutluluk gibi hissettiriyor.* Kadının özünün her bir parçası onun üzerinde yıkanıyordu.

Ve amcığı ikinci bir kıskaçla onun aletlerini boğup tutunduğunda, Nathair bu kez kendini tutamadı. Dokunaçları onu kendine doğru çekerek kaçmasına fırsat vermedi. Tohum keseleri hep bir ağızdan tekrar tekrar kasılırken kasları tüm gücünü kaybetti ve gözleri titreşebilmek için titreyerek açıldı.

Titreyen gelininin içine boşaldı ve her bir fişkırma ondan dökülen sıvı mutluluk gibiydi. Titreyen, coşkulu bir inilti üretirken, zevk kasıklarını, etini, kemiklerini kavradı. Birlikte boşaldılar ve bu bir şekilde zihnini kırdı, onu tamamen paramparça ederek sessizliğe gömdü.

Daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Vücudu onu serbest bıraktığı ve dokunaçlarının kilidi açıldığı anda, Nathair sıklerini ondan kaydırdı. Onu dizlerinin ve göğsünün üzerine çevirdi, kendini büyük bir horoz haline getirdi ve kabzasına kadar içine çarptı.

Kollarını dikleştirerek kızın etrafında eğilirken dili çılgınca soluyan ağzından sarkıyordu. Aşağıya bakarak dokunaçlarını geriye kıvrılmaya zorladı, böylece onun içine girerken izleyebilme özgürlüğüne sahip olacaktı.

Benim, diye homurdandı, geri çekilirken, sadece bir sonraki darbesinin gücünü iki katına çıkarmak için. Kadın sıçradı ama adamın omzunun üst kısmına bastırıldığı bileği kadının ona tutunmasını sağladı. *Benimkine.* Dizleri ayrık kaldı, kıcını adamın siki için doğru şekilde eğerken sırtı hiç durmadı.

Linh dizlerinin üzerindeyken onu sertçe becermesine izin verdi, bu sırada adam onun etrafında yükseldi, sanki iradesinin saf gücüyle onu oraya sabitledi. Dudakları genişçe ayrılmıştı ve adamın artan kalça hızıyla birlikte daha da hızlanan inilti üzerine inilti üretti.

Daha önce serbest bıraktığı kadının içinden yavaşça fişkırmasını ve zaten oluşturdukları su birikintisine karışmasını izledi. *Benim kadını, benim gelinim.*

Dirseğini büktü ve ona yapışmak istercesine bileğini kavradı. Kuyruğu ve kalçaları sürekli ona çarptığı için kalçalarının ve kışının arkası kızardı. Onun için boşalması uzun sürmedi ve bu onu sadece daha da sevindirdi, kırılğan insan vücuduna karşı daha acımasız hale getirdi.

Doğru, benim için çığlık at! Şarkı söylemeyi siktir et - onun vücudunu ne kadar derinlemesine ele geçirdiğini, onu kendisinin yaptığını, onu memnun ettiğini haykırmasını istiyordu. Mutluluğun pençelerini ona nasıl geçirdiğini tüm köyün duyacağı kadar yüksek sesle söylemesini istiyordu. İstedığın bu muydu Linh? İçinde bir Mavka olmasından hoşlanıyor musun?

Sıkılı gözleri hiç açılmadı ama başını salladığında yanağı kayaya değdi.

Nathair ona doğru eğilmek için sırtını büktü. İtişlerini yavaşlatmadı, aksine hızlandırdı ve kızın küçük çığlıkları hiç susmadı.

"Sen benimsin, küçük bülbül," diye hırladı saçlarına karşı, muhtemelen onu duyabildiğini fark etti. "Becermek, doldurmak, istediğim gibi üremek için benimsin. Hoşuna gitti mi?"

Kız ona cevap olarak bir inilti verdi ve adam bunu son derece tatmin edici bir evet olarak kabul etti.

"Güzel," dedi ikinci orgazmı yaklaşırken nefes nefese. "Tamamen seninim, dişi. Ne zaman istersen bana sahip olabilirsin. *Her zaman.*"

"Lütfen, Nathair," diye mırıldandı.

"Sadece biraz daha," diye yalvardı, onunla yarışmak için kalçalarını hızlandırdı, o durmasını isteyemeden sonuna ulaşmak için. "ok yaklaştım. Sadece güzel amını biraz daha kullanmama izin ver."

Onu tekrar doldurmak istiyorum, tohumumun derin olduğundan emin olmak istiyorum. İki siki olduğu için, kadının içinde tam olarak aynı hizaya gelmiyorlardı. Küçük rahminin alabileceği kadarını aldığından emin olana kadar onu doldurmak istiyordu.

"Sen çok mkemmelsin. Çok güzel, çok sevimli. ığlıkların, kokun, sıcaklığın." Bir ürperti pullarını dalgalandırdı ve ona acı dolu bir inilti verdi. "Her şeyimi al."

Dokunaçları, onları zapt etme arzusuna rağmen kadının kalçalarına ve uyluklarına dolandığında, Nathair, tohum şaftlarına tırmanırken kadının içine doğru sallandı. Onu kavrayan zevk öncekinden daha da yoğun olduğunda başı geriye eğildi ve dişleri kendini gösterdi. Diline zehir damladığında, dişlerini ona batırmak ve çiftleşmesi için onu hareketsiz tutmak için duyduğu garip zlem onu vurdu.

Linh. Nightingale... Nathair, vücudu ele geçirildiğinde unutulmaz bir kükreme çıkardı. Zaten tohumundan daha fazla hediye edilmek üzereyken onu sağmaya başladı. Adam içine boşalmaya başladığında kalçaları kadının kışına sertçe bastırdı ve tekrarlayan kabarmalarına kadının nabız gibi atan sıkmaları eşlik etti.

Her şey daha sıkı hissediliyordu, sanki ikisi de onu ezmek istiyordu ve görüşü bulanıklaştı. Nathair onun çığlığından, birleştikleri yerin ıslak sıcaklığından ve sırtının nasıl dikleştiğinden başka bir şey hatırlamıyordu. Titrerken tavana, dünyaya kükredti.

Kollarının üzerinde öne doğru yuvarlandığında yüksek sesle ofladı ve onun üzerine düşmemek için tüm gücünü kullanmak zorunda kaldı. Yüzü yana dönük olan kızın ne kadar kızardığını ve terden sırılsıklam olduğunu, uzun, düz kirpiklerinin tohum ondan akmaya devam ederken nasıl dalgalandığını fark etti. Son birkaç damla yerdeki büyük su birikintisine sıçradı, büyüdü ve kadının yayılmış dizlerine baskı yaptı.

Tam sol dirseği çökmek üzereyken, Nathair kuyruğunu öne doğru savurarak onu hızla altına aldı. Linh'in kalçasını alttan kavrayıp göğsünü avuçlayarak onu kaldırdı ve kuyruğunun topuna yasladı. Linh'in sırtını ön tarafına yaslayarak, şişmiş amcığının içine sokulurken onu açık tutacak şekilde kendini doladı.

Nathair arkasına yaslandı ve kendini geliniyle birlikte bu ışıltının tadını çıkarmaya bıraktı.

"Vay anasını," dedi Linh hızlı hızlı pantolonunun arasından. "Bu da ne, Nathair? Amımın patlayacağını sandım."

Kadın hafifçe dönerek adamın kafatasına baktı ve adam mırıltılı bir kıkırdama çıkardı. Sağ göğsünü ve kalçalarının arasını avuçladı, omzunun üzerinden bakarak onu daha iyi görebilmek için dudaklarını araladığını izleyebildi.

Birçok kez patladı. Geldi ve onun için geldi, ona havada iştah açıcı bir tada sahip olan küçük sıvı patlamaları verdi. *İstediğin kadar rol yap, kadın, ama sen onu sevdin.*

"Biliyorum," dedi kadın ve adam başını geriye doğru kaldırdı. "Bunu duydun mu?" diye yüksek sesle sordu ve o da başını salladı.

Zihnim hala sessiz. Ona şarkı söyledikten ve biraz dinlendikten sonra olduğu gibi. Muhtemelen geçiciydi, her zaman olduğu gibi.

Adam kadının klitorisiyle oynarken karanlık bir kıkırdama daha geldi. Yumuşak inilti çıkardı, belli ki hassastı ama onu durdurmadı.

Yattıkları yerden her şeyi görebiliyordu. Koyu gri parmakları ona dokunuyor, mor çift horozları hala gergin deliğinin içinde yuvalanıyor ve inci beyazı tohumu tüm yarığını doyuruyordu.

"Sanırım içine koyacağım yavru için bir kapıya ihtiyacımız olacak," diye mırıldandı Nathair ona karşı, parmak uçlarını girişinin horozlarının tabanıyla buluştuğu yerde fokurdayan tohuma daldırdı.

Başını karanlık dış dünyaya doğru çevirdiğinde gözleri irileşti. "Aman Tanrım, bir kapı!" diye bağırdı. "Muhtemelen bütün köy senin kükremeni duymuştur."

Mmm, güzel. Bırak duysunlar.

Sanki bu düşünceyi duymuş gibi dudaklarını büzdü. "Nathair. Şimdi çekebilir misin? Gerçekten çok sıcak."

Onun yerine karnını avuçladı ve onu iyileştirdi. "Daha iyi misin?"

Ona meraklı bir bakış fırlatmadan önce başını salladı. En azından bunu yapabilirdi ve gerçekten de oldukları gibi kalmak istiyordu.

İyice sikilmiş görünen güzel gelinini sevmek ve ona tapmak istiyordu.

Bana yavru verene kadar bekleyemem. Hepsini kendim gibi sudan yapmayı planlıyorum. Aslında, Nathair onları kendisinin küçük versiyonları yapmayı planlıyordu.

Onları bol bol deniz canlılarıyla beslemem gerekecek ama önce bir yılanı bütün olarak yemelerini sağlamalıyım. Bir meme ucunu koparıırken mırıldandı. *Belki farklı boynuzları vardır, böylece onları ayırt edebilirim.*

Sevgiyle kızın ensesini yaladı.

Ama şimdilik bir tane yeter. Acele etmek istemediği için üremeyi yavaştan alacaktı.

Sonsuza dek birlikteyiz ve onunla kolay bir hayat sürmeyi planlıyorum. Sevgi, zevk ve umarım bol öpücüklerle dolu bir hayat.

Kız ona güzel bakışlarını yönelttiğinde gözbebekleri parlak pembe renkte parladı.

"Bunu ister miydin?" diye yüksek sesle sordu, kızın onun içindeki düşünceleri duyduğunu biliyordu.

5 hafta sonra

Linh sessiz bir mırıltıyla, doğudaki köy olan Duneside'da yürürken Duskwalker'ının elini tuttu.

Babasından getirdiği mektuba rağmen onu içeri alma konusunda oldukça temkinliydiler. Seyahatlerine eşlik edenler de ona kefil olmuşlardı ama kapılarını açmalarını sağlayan şey Linh'in sunduklarıydı.

Koruma.

Yiyecek ve yetiştirdikleri ve tohumlarına göz diktikleri özel şifalı bitkiler karşılığında Nathair koruma sağlamaya hazırdı. Büyü ile iyileştirebilse de Linh, babası sorduğunda köylüleri için büyü kullanımına karşı çıkmıştı.

Babası ortağını istismar etmek için türlü türlü yollar buluyordu ve Nathair Kai'nin yaralarını iyileştirdiğinde, adam zihnini kullanmaya başladı. Dürüst olmak gerekirse bu kötü bir fikirdi. Babasının planları, iyi niyetli olsa bile sık sık başını belaya sokuyordu.

Bunun Nathair'in herkesin yaralarını taşımak zorunda kalacağı anlamına geldiğini açıklamıştı ve babası utanarak özür dilemişti. Bilmiyordu.

Ama Nathair halkına yardım edecekse koruyucu olmaya hazırdı. *Bunu yapıyor çünkü beni mutlu ettiğini biliyor.*

Ashpen Köyü kadar müstahkem oldukları düşünülürse, Duneside'a sık sık gelmesine gerek yoktu. Halkı da onlara kendi

Nathair'in turuncu kubbesi İblisleri uzak tuttuğu için onlara ihtiyaçları yoktu.

Duneside'a canavarlar sızmadığı sürece Nathair'in fazla bir şey yapması gerekmecekti. Sadece güvenli bir şekilde genişlemek istediklerinde çağrıldıklarında gelecek ve belki de koruyucu duvarlarının dışında kalan uzun mevsimlik ekinleri yetiştirirken onlara göz kulak olacaktı. Açık ticaret ve kaynakların genişlemesi herkes için faydalı olacaktı ve belki de ikisi arasında yeni bir kasaba kurup bölgeyi genişletebilirlerdi.

Kuzeyli İblis Avcısı loncası güvenli bir sığınağı korudu. *Nathair'in yardımıyla belki biz de kendimizinkini yapabiliriz.*

Bu bir rüyaydı, ama sevdiği bir rüyaydı.

Nathair yabancıların kendisine bakmasından rahatsız olduğu için elini sıkı sıkı tutuyordu ama insanların bakışlarına alışmıştı. Sürekli davet edildikleri için sık sık köyünü ziyaret ediyorlardı ve Nathair de buna izin veriyordu. Aslında, son iki haftadır bu düşünceden keyif alıyor gibiydi, daha hızlı yürümesi için neredeyse poposunu okşuyordu.

Çok sahiplenici. Boştaki elini yuvarlak karnının üzerine koydu. *Aynı zamanda büyük bir gösteriş meraklısı.* Bugün onu bu köye kadar getirmeyi bu yüzden kabul ettiğine dair tuhaf bir his vardı içinde: Ona ne yaptığını göstermek için daha fazla insan.

Dünyanın en hevesli baba adayıydı ve Linh'in kalçalarının arasına girdiğini herkese duyurmaktan büyük mutluluk duyuyordu. Linh, üç haftadan biraz fazla bir süredir hamile olduğunu ve kendini şişmiş bir balina gibi hissettiğini göz önünde bulundurarak, tüm bu olanlar hakkında oldukça gergindi.

Yüzü şişmişti, ayakları da şişmişti ve neden kimse onu berbat *sırt* ağrısı konusunda uyarmadı? Paytak *paytak yürüdü. Tanrı aşkına.*

Görünüşe bakılırsa, iki hafta boyunca, kadının doğurganlık dönemine denk gelen günlerde yaptıkları sıkı seks, adamın kadını gerçekten suyla doldurmasını sağlamıştı. *İkiz mi? İlk hamileliğimde mi?* Nathair küçük kalp atışlarını duyabilmiş ve onu onlardan haberdar etmişti - ve bu haberi dinleyecek olan herkesi.

Sık sık kafatasının yan tarafını onun karnına dayar, sürekli olarak büyüdükçe onları dinlerdi. Mağaralarının mahremiyetinde paylaştıkları tatlı bir andı ve bu şekilde sarıldıklarında gözbebeklerinin parlak pembe renkte parladığını görmeyi seviyordu.

Onların bir karışımı olabileceklerini umuyordu ama hayır... görünüşe göre değillerdi. Nathair onların özelliiksiz küçük Duskwalker'lar olacağına yemin etti.

Umarım sevimli olurlar. Ne olursa olsun onlara küçük elbiseler ve kıyafetler giydirmeyi planlıyordu.

Ne olursa olsun onlara bayılırdı.

Nathair bir süre daha çocuk sahibi olmak istemediğini söylemişti ve ikiz oldukları gerçeği onu oldukça müteşekkir etmişti. Gerçekten anlamadığı iki yaratığa yeni anne olmak zor bir savaş olacaktı.

Ayrıca onlara alıştıktan sonra kardeşlerini ziyaret etmek istediğini söyledi. Onlara gitmek en az bir ay sürerdi ve Peçe'ye gitmek şöyle dursun, daha önce hiç terk etmediği dağların ötesine geçmek bile korkutucuydu. Nathair'in onları güvende tutacağına ne kadar güvenirse güvensin, Peçe'ye gitme fikri onu bahaneler bulmaya itiyordu.

Onun için ne kadar önemli olduğunu bildiği halde her zaman yetersiz kalıyordu.

Kısa bir süre önce ona, çılgin varlığıyla kardeşlerini ve gelinlerini tehlikeye atmak istemediğini söylemişti. Onun yanındayken, onlarla yüzleşecek güce sahip olduğunu hissettiğini ifade etmişti - ayrıca onun sesinin ve aralarındaki bağın verdiği güven açlığını bastırıyordu.

Benim için çok şey yaptı. En azından bunu yapabilirim.

Onun için her yere giderdi, tıpkı onun kendisi için yaptığı gibi.

Linh en ufak bir çakıl taşına takılıp neredeyse düşüyordu. *Ayaklarım bugün beni öldürüyor.* Yüzünün buruştuğunu sakladı.

Eğer Nathair onun acı çektiğini bilseydi, onu cam kadar kırılğanmış gibi taşırdı. Egzersiz yapmak istiyordu, özellikle de onunla seks yapmadığı için - dehşete düşmüştü. Bir haftadır hareket etmemiş gibi hissediyordu.

Neredeyse kapıya vardıklarında "İyi misin?" diye sordu.

Bu köyün reisiyle bir anlaşmaya vardıkları için gidiyorlardı. Nathair'e oyalanmayacaklarına dair söz vermişti.

"Ben iyiyim," diye sol eliyle işaret etti. "Eve gitmek istiyorum. Bu insanlar parçaları daha da gürültülü hale getiriyor."

Evlerindeki korkunç canavarı takip ederken bir yandan da dedikodu yapıyorlardı. Belediye başkanının detayları açıklamasına rağmen herkes gergindi. Kaba bir davranış olsa da gelip bakmak istedikleri için onları suçlayamazdı. Kendisinin de aynı şeyi yapacağını itiraf etmekten utanıyordu.

İnsanların arasında olmanın seslere katlanmasını zorlaştırmasından nefret ediyordu, çünkü seslerin onu bu kadar rahatsız etmesinden hoşlanmıyordu. Sonrasında her zaman bitkin görünüyordu.

Çıkışa ulaştıklarında Linh, belediye başkanı Natasha'ya döndü. Etraflarında yarım daire şeklinde bir kalabalık oluşmuştu.

Linh elini uzatarak, "Misafirperverliğiniz için tekrar teşekkür ederim," dedi.

Sarı saçlı, bronz tenli ve iri göğüslü kadın derin bir kahkaha attı. El sıkışma teklifi üzerine öne doğru eğilirken copunun ucunu sıkıca kavradı. İri yarı kadın neredeyse Linh'in narin parmaklarını ezecekti.

"Sorun değil, Tahlia'nın kızı. Annen ve ben eskiden iyi arkadaştık ve eğer o bu Duskwalker'a güvenmeyi seçtiyse, biz de güveneceğiz. Teklifiniz için minnettarız ve köylerimiz arasında daha güçlü bir birlik olmasını dört gözle bekliyoruz." Sonra birkaç tutam saçını düşük at kuyruğuna doğru savurdu. "Tanrı biliyor ya, yaşadıklarımızdan sonra biraz refaha ihtiyacımız var."

Linh karşılığında küçük bir kahkaha attı, ancak çocuklarından biri lanet olası mesanesine tekme attığında yüzünü buruşturdu. *Bunu yapmalarından nefret ediyorum.*

Linh zorlanarak, "Bunu tekrar söyleyebilirsin," diye cevap verdi.

Natasha daha sonra dikkatini Nathair'e verdi. "Bizi haydut sorunumuzdan kurtardığın için tekrar teşekkür ederim. Baş gittiğinde, geri kalanlar kuyruklarını bacaklarının arasına kıştırıp kaçtılar. Korumanızı dört gözle bekliyoruz."

"Rica ederim," diye imzaladı Nathair ve Linh de bunu tercüme etti. "Gelinim ve yavrularımız için her şeyi yapmaya hazırım."

Sanki bunu vurgulamak istermiş gibi, yuvarlak karnının yan tarafını kavradı ve onu kendi tarafına doğru çekti.

Linh tekrar yorumladı. Natasha'dan garip bir öksürük aldığında yanakları ısındı. "Özür dilerim. Çok gururludur."

Natasha homurdanarak, "Eminim," dedi. "Sen çok güzel bir kadınsın. Eminim kendini şanslı hissediyordur."

Nathair'in cevap mırıltısı tam da böyle hissettiğini ele veriyordu. Mırıltısı kesildi, sadece ondan sessiz bir tıslama duyuldu.

Bir şimşek gibi, onun yanından kayboldu.

Nathair bir adamı boğazından tutup yılan kafatasının üzerine kaldırdığında kalabalıktan birkaç çığlık yükseldi. Kıpkırmızı gözleriyle adama tehditkâr bir hırıltı gönderdi.

Yüzgeçleri sonuna kadar açıldığında Linh'in gözleri fal taşı gibi açıldı. İtiraf etmeliydi ki, sırttaki yüzgecin bir metreyi aşan uzunluğu korkunçtu.

"Ne oluyor lan?" Natasha bağırdı, copunu çıkarırken ona döndü.

Linh kolunu uzattı. "Yapma," diye uyardı.

Nathair'in yanında olmak için ayrılan kalabalığın ortasına doğru yürüdü. Ondan durmasını istemedi, çünkü tekmeleyen vahşiye bakarken onun hareketlerini savunmayı tercih etti.

Ona ters ters bakarken dudaklarını büzdü.

"Nathair çok titizdir. İnsanların ona karşı saldırgan olmasına aldırmaz ama biri benim hakkımda kötü konuşursa buna katlanamaz."

"Brutus, seni aptal," diye küfretti Natasha, sopasını savurarak. "Yine aptalca bir şey söyledin, değil mi? Elbette Duskwalker fısıltılarını duyabilir!"

Artık uyarısını yapmış olan Nathair, adamı nazikçe ayağa kaldırdı. Adam yere yığıldı ve altına kaçırarak üzereymiş gibi görünüyordu.

Nathair Linh'e döndü ve sarsıcı hareketlerle, "Gitmek istiyorum. Şimdi." Kafatasını Natasha'ya doğru eğdi ve Linh onun parmaklarının kontrollü bir öfkeyle nasıl titrediğini fark etti. "Bu insanlara yardım etme konusundaki fikrimi değiştirmeden önce."

Elinde artık çileden çıkmış bir Duskwalker olduğunu gören Linh, başka biri daha onun aklını çelmeden onları köyün dışına çıkardı.

Adam onu aniden kucağına aldığı anda şaşkınlıkla ciyakladı. Ormanın içine daldı, bir tepeye çıktı ve sonra aşağı indi, Duneside ile aralarına olabildiğince hızlı bir şekilde mesafe koymaya çalıştı.

Nathair'in bile köylülerin sesini duyamayacağı kadar uzaklaştıklarında durdu. Kuyruğunu onların etrafına doladı, kıvrımlarının üstüne yerleştirdi ve ona sıkıca sarıldı. Burnunu Nathair'in boynunun kıvrımlarına gömüp sessiz bir hırıltı çıkardı ve bu hırıltı başının her kıvrılışında daha da arttı.

İri adamın kendi öfkesini yatıştırmaya çalıştığını ve bunu başaramadığını anlayabiliyordu.

"O kadar kötüydü, ha?" diye mırıldandı, onu yatıştırmak umuduyla kafatasını okşadı.

Linh bazı insanların ona ucube dediğinin farkındaydı. Birçoğu onun bir Duskwalker'la evlenmesini ve hatta onunla fiziksel olarak çiftleşmesini hazmedemiyordu. Köyünden bazı insanlar böyle iğrenç davranışların yakınında yaşamaya dayanamadıklarını belirterek köyü terk etmişti.

Bunun yanlış, iğrenç ve doğaya karşı bir hakaret olduğunu belirttiler.

İlk başta canı acıdı ama Nathair her zaman tatlı ve sevecendi. Ona dünyadaki en mükemmel şeymiş gibi sarılarak kalbini rahatlattı. Ona kendini özel hissettirdi ve sevgisi çok yoğundu.

Aldığı sevgi ağır bastığında bu, onların nefretini umursamaması için yeterliydi. Ayrıca, hayatındaki önemli insanlar bunu kabul etmişti ve önemli olan da buydu.

Gerçi ona hamile olduğumu söylediğimde babamın yüzü biraz soldu. Kızım yetişkin olduğu andan itibaren torunları hakkında sızlanmaya başlamıştı ve bu konuda garip davrandığında bunu yüzüne vurmuştu. Travmasının bir kısmının, tam tersi olduğunu bilmeden fiziksel olarak uyumlu olamayacağı bir eş seçtiği anlamına geldiğini düşündüğünü itiraf etti.

Yakın zamana kadar tam tersiydi.

Geçen hafta boyunca Nathair onunla seks yapmamıştı ve bu yüzden ona gerçekten kızmaya başlamıştı.

Ona arzuladığını bildiği tüm öpücükleri ve dokunuşları vererek onu tahrik etmeyi başarsa bile, büyük Duskwalker sikini ona sokmayacaktı. Her nedense, hamile olmak vücudunu bu konuda çılgına çeviriyordu ve sürekli inkâr etmek kalbini ve egosunu eziyordu.

Linh sabırlı olmaya çalışıyordu ama onunla yakınlaşmayı özlemişti. "Ne söyledi?" Linh meraktan sordu, çünkü Nathair normalden daha muhtaç.

Eğer biraz daha burnunu sokarsa, derisini yüzmeye başlayacaktı.

Karnının yan tarafını avuçlamadan önce, "Söylemek istemiyorum," diye imzaladı. Onu okşadı.

Onun 'benim' diye düşündüğünü neredeyse duyabiliyordu.

"Söyle bana Nathair," dedi ve boynuzlarından birini tutarak başını geriye doğru çekebildi.

Ağzını açarak ona bir hıçkırık sesi çıkardı ve arkasına yaslanıp kızarmış gözleriyle ona baktı. "Neden bilmek istiyorsun?" Sanki onu anlayamıyormuş gibi sivri hareketlerle işaret etti. "Bu hiç hoş değil."

Linh cevap olarak omuz silkti ve ona bir yabancının ne düşündüğünü gerçekten umursamadığını gösterdi. Linh'in tepkisini değerlendirdi ama onu herkesten daha iyi tanıyordu. Mademki merak ediyordu, o halde bunun yalan olmasına izin vermeyecek kadar inatçıydı. Sinirli bir şekilde oflayıp pufladı ama kafasını aşağı eğerek onun yan tarafını okşayışını izledi. Sonra iki eliyle işaret ederek, "Senin deli olduğunu söyledi.

"Korunmak için amını pazarlayan kadın."

Bunun üzerine sertleştı. *Vay be. Bu gerçekten iğrenç.* Onun Nathair'i sevdiği fikri o kadar inanılmaz mıydı ki insanlar böyle korkunç bir varsayıma atlamayı tercih ediyorlardı?

Dudaklarını bükerek, bakışları Nathair'in kızarmış gözlerine kaymadan önce kafatasına ihtiyatla baktı. Nathair'in neden kızgın olduğunu anlıyordu, çünkü kendisi de memnun değildi ama Duneside'daki tepkisi hiç de faydalı değildi.

İnsanların onu ve Duskwalkers'ı benim gördüğüm gibi görmelerini istiyorum.

Uzanarak adamın kemikli çenesinin alt tarafını kavradı ve başını kendi seviyesine indirdi. Onu yatıştırmak umuduyla yanağını onunkine doğru ileri geri ovuşturdu.

"Kulak misafiri olduğun şeylerin korkunç olabileceğini biliyorum ama onlar için endişelenmemelisin, Nathair. Yabancıların ne düşündüğü kimin umurunda?"

Geri çekildi, böylece avucunu kaş kemiğinin üzerinden geçirip şakağından aşağı indirebildi ve başparmağını elmacık kemiğinin üzerinde gezdirdi. Linh ona sıcak ve sevecen bir gülümseme verdi.

"Önemli olan tek şey senin harika olduğunu düşünmem."

Baş ağırlığının küçük bir kısmını taşıyana kadar vücudunun nasıl yumuşamaya başladığına rağmen, sinirli bir huff üfledi.

"Ama size karşı duygusuz olmalarından hoşlanmıyorum" diye işaret etmek için başını geri çekti.

"Senin hakkında kötü şeyler söylemelerinden hoşlanmıyorum ama yapabileceğimiz bir şey yok."

Nathair ağzının içini yalarken başını oynattı. Sadece bu basit hareketle onun düşüncelerini okuyabiliyordu. *"Onları öldürebilirim. Ya da en azından bu türden bir şey.*

Bunun kaybedilmiş bir savaş olduğunu gören Linh iç çekti. "Sesler nasıl?" "İyiler," diye imzaladı Linh kaşlarını kaldırana kadar. "Şimdi daha iyiler şehirden uzaktayız."

Ruhunu aldığından beri Nathair eskisi kadar yoğun translara girmemişti. Artık birbirlerine bağlı olduklarından, tüm duyularının onunkilere daha fazla odaklandığını iddia ediyordu. Açlığının kaybolması, Nathair'in kokusunun daha yatıştırıcı ve kalp atışlarının daha sakinleştirici olmasını sağlamış - her ikisi de karnını karıncalandırmak yerine.

Nathair de neredeyse her yönden ona daha fazla takıntılıydı.

Artık üzerinde tek bir avuç izi bile olmayan ruhuna baktı. Yan yatmış, dizlerini göğsüne çekmiş ve ellerini birbirine kenetlemişti

yanağının altında yatıyordu. Parlaktı, huzurlu görünüyordu ve çengelli koç boynuzlarının arasında rahatça dinlenişini görmeye bayılıyordu.

"Ayakların nasıl?" diye sordu, belli ki aklındaki hassas konudan uzaklaşmak istiyordu. Baldırlarından birini tuttu ve hassas kasını yoğurmaya başladı.

"Dürüst olmak gerekirse biraz ağrım var." Sonra kollarını kavuşturdu ve sahte bir surat ifadesiyle başını başka tarafa çevirdi. "*Birinin* beni daha iyi hissettirmek için benimle seks yapmaması da yardımcı olmuyor."

Nathair bunun üzerine kıkırdadı.

Nedenini biliyordu. Büyüyen çocuklarını desteklemek için rahmi küçülmüştü ve bu da onu içten içe küçültmüştü. Nathair kendisine ve onlara zarar vermekten endişe ediyordu ve seksten vazgeçmeyi tercih ediyordu.

"Hâlâ senden zevk alıyorum," diye itiraz etti, ağzını yalayarak.

Bunun üzerine kalçaları sıkıştı, ancak diğer baldırını yoğurduğunda hemen yumuşadı.

"Evet, ama beni yalamak ve parmaklamak aynı şey değil ve bunu sen de biliyorsun," diye homurdandı, yanaklarının gece dokunuşlarını hatırlayarak ısınmamasını diledi - ki bu dokunuşları sadece kendisi alıyordu.

Kendini nasıl tutuyor bilmiyorum.

Nathair onu sabit tutmak için başının arkasını kavradı ve dilini yanağında gezdirdi. Geri çekildiğinde gözbebekleri morarmıştı ve kız dudağını ısırıp onu kızdırma isteğine direnmek zorunda kaldı.

Hareketleri nazik ve yavaştı, sanki sözlerinin sevgiyle alınmasını ister gibiydi. "Gelinimin sevildiğini ve önemsendiğini bilmek beni mutlu ediyor. Yavrularımızı sen taşıyorsun, ben değil ve bunun sana ne kadar yük olduğunu görüyorum. Takdir edildiğini hissetmeni istiyorum."

Lanet olsun. Duyguları bu kadar tatlı ve asilken ona kızgın kalmak zordu.

Tam ağzını açmıştı ki, adam hemen sözünü kesti. "Şunu bil ki, çok azgın bir Mavka'ya sahip olacaksın. Sana bir kez daha sahip olmak için çok heyecanlı olacak biri. Benim için hazır olsan iyi edersin, küçük bülbül."

Linh ona doğru atladığında bir çığlık attı. Tüm vücudunu Linh'in vücuduna sararak onu öğleden sonra güneşini engelleyen koruyucu bir sarmalın içine aldı. Adamın eli elbisesinin altına dalıp karnının yan tarafını kavradığında kıkırdadı, sanki avucunun içindeki titreşimleri hissedebilecekmiş gibi doğrudan dokunmak istiyordu.

"Bence sen daha çok benim nasıl olacağım konusunda endişelenmelisin! Beni beklettiğin için seni cezalandıracağım," dedi Linh kıkırdamalar arasında. Kollarını onun boynuna doladı ve onun hakkında, yakınlık ve ilişkileri hakkında bu şekilde hissedecek kadar rahat olduğu için şükretti.

Karanlıkta, onun alaycı bir şekilde ağzını açıp kapattığını ve kemiklerinin takırdadığını hissetti. Başının yan tarafını kavrayıp şefkatle yanağına sokulduğunda gülümsemesi büyüdü. Sonra geri çekildi ve parlak pembe gözleri ona doğru parlayarak kalbinin şefkatle çarpmasına neden oldu.

Ne düşündüğünü, ne söylediğini bilmesi için işaret etmesine bile gerek yoktu ve varlığının her parçasıyla bunu kastettiğini biliyordu. Kendisini bu kadar güvende ve emniyette hissetmesini sağlayan bu kucaklaşma sırasında parladığını görmeye bayılıyordu.

Onun ağzının kenarını öptü. "Ben de seni seviyorum, Nathair."

Ve hayatımın geri kalanında bu kadar özenli birine sahip olacağımı seviyorum. Ona hiç hayal etmediği şekilde değer verildiğini hissettiren ve tüm ihtiyaçlarının karşılandığından emin olan biri. Korku içinde boğulmanın eşiğindeyken onu kurtaran ve sırf onu mümkün olan her şekilde besleyebileceği bir araç olduğu için içinde bulunduğu teni sevmesini sağlayan biri.

İyi olmadığı günlerde anlayışlı davranan ve istemeden öfkелendiğinde bunu asla kale almayan biri.

Ona kafatası kafalı bir yılan canavarı tüm kalbiyle sevmenin normal olduğunu gösteren bir Duskwalker.

Korunacak Bir Ruh'un yedinci kitabını okuduğunuz için çok teşekkür ederiz.
Duskwalker Brides serisi.

Bu kitaba başlarken serinin en sevdiğim kitabı haline geleceğini bilmiyordum. Nathair'e kesinlikle bayılıyorum. Yılan özellikleriyle birlikte, canavar doğasının yüksek insanlık seviyesiyle iç içe geçmesi onu yazması çok karmaşık bir karakter haline getirdi. Ayrıca parçalarının onu kısmen deli ve kırılmış yapmasını da seviyorum ve biraz kaçık olan bir erkek ana karakteri seviyorum.

2023 yılından beri yeni bir dil öğrenmek istiyordum. Kesinlikle hala acemi olmama rağmen, Avustralya işaret dili olan Auslan'ı öğrenmek istediğime karar verdim. Nathair'in bir tür büyü müziği olduğu için, engelli duyarlılığı okuyucularımın ek rehberliği ile öğrenmekte olduğum şeylerden birkaçını ekleyebildim.

Linh'i seviyorum. Çok yumuşak huylu ama bir o kadar da dirençli ve gerçek biriydi. Pek çok kadın onun travmasıyla yüzleşti. Ben de yaşadım ve onun hikayesini yazmak sayfaya dökmek için terapi gibiydi. Herkesin iyileşme süreci farklıdır. Benim kişisel olarak üstesinden gelme şeklim

Linh ile aynı değildi ama onun benden daha cesur olduğunu da düşünüyorum. Nathair de ona karşı çok sabırlıydı ama aynı zamanda istediği zaman hayatına yön vermesine izin vermek istemiyordu. Birinin acınıza anlayış göstermesi, sizi teselli etmesi ve aynı zamanda acınızı hafifletmek için sizi nazikçe zorlaması

Bir yılanın deri değiştirmesi gibi, isteyebileceğimiz tek şey bu. İhtiyacım olan şey buydu ve buna sahip olduğum için çok şanslıydım. Umarım ihtiyacı olan pek çok insana bunun bir benzerini verebilirim.

Bragg ve haydutları bir avuç dangalak olsalar da, nihayet A Soul to Touch'tan beri inceden inceye ima ettiğim o yöne dalabildim. Nathair'in intikam alması benim için çok güçlendiriciydi ve küçük kanlı kalbimi mutlu etti. Ayrıca bir Mavka yaşıyan bir ruhu ikiye böldüğünde ne olduğunu göstermeme de olanak sağladı - bu da Mavka'nın neden bir gelini paylaşmadığını daha iyi açıklıyor. Herhangi bir girişim zavallı insan için ölümle sonuçlanır.

Şimdi, **bir** sonraki kitaba gelem, **Kucaklanacak Bir Ruh**. Bununla ilgili herhangi bir detay paylaşmayacağım.

Kucaklanacak Bir Ruh, Cadı Baykuş ve boşluğun ruhunu içeren ön bölüm dışında serinin son Duskwalker kitabı. İkinci kitaptan beri pek çok okuyucu bana çiftler ve fikirler dayatıyor. Olası spekülasyonlardan kaçınmak ve bu konudaki fanfiction tartışmalarını geçersiz kılmak için bunu büyük bir sır olarak saklamaya karar verdim.

Serinin sona ermeye başlaması üzücü ama her şey bitmeli. Bununla birlikte, Kucaklanacak Bir Ruh'un sonuna ekleyeceğim küçük notu okumanızı şiddetle tavsiye ederim. Sanırım Duskwalker seven tüm kalpleriniz heyecandan ciyaklayacak.

Ayrıca Opal Reyne tarafından

DUSKWALKER GELİNLERİ

Saklayacak Bir
Ruh İyileştirecek
Bir Ruh
Dokunacak Bir
Ruh Yol
Gösterecek Bir
Ruh
Canlandırarak Bir
Ruh Çalacak Bir
Ruh Koruyacak
Bir Ruh

A Soul to Embrace (TBA 2024)
(Daha fazla başlık yakında)

CADI BAĞI

Cadı Katili Gölge
Avcısı

(Yakında daha fazla başlık
gelecek) Tamamlanmış Seriler

MM PERİ MASALININ YENİDEN CANLANDIRILMASI

Peri Tarafından Kovalanan

BİR KORSAN ROMANTİZMİ İKİLEMESİ

Gül Denizi
Paine
Fırtınaları

ADEUS KRONİKLERİ

Bu seri 20th Haziran 2022 tarihi itibarıyla
yayınlanmamıştır.

Gelecekte yayınlayacağım tüm romanlardan haberdar olmak isterseniz beni sosyal medya platformlarımdan takip edebilirsiniz.

Facebook Sayfası:

<https://www.facebook.com/OpalReyne>

Facebook Grubu:

<https://www.facebook.com/groups/opals.nawty.book.realm>

Instagram:

<https://www.instagram.com/opalreyne>

Twitter:

<https://www.twitter.com/opalreyne>

Discord:

<https://discord.gg/opalites>

TikTok: @OpalReyneYazar